

Apply 42. 2

make herse
son.
hands for fancy drawn
Henry Cox & Co., Buck-
ed; must be used to church
280, Euston-rd., N. W.
oughly experienced hands for
nally before 11 a.m., Jas. Shool-
ourt-rd.
ed indoor machinists and finishers.
5, Westminsterland-buildings, Alders-
hand
rtic
ket and best
moreland

H. L.
CONF
lozeng
Hackney.
COOK (I
preferr
rd, New Ker
COOK (Thor
tion; college
Hall-mark, Padding
(K (Good)
iv or pr
ge

K
keeper, in
y and
ind. Ad

ril, at
w.
r. Franc
at 37,
w of Mr
l. Sarah
toborn,
April, at
aged 7
l, in his
ce Mr. H
ril, at 82,
Frede
April, at
of Mr. C
at Adm
Lou
ey

ed 35.
2nd April
es, son of t
ril, at F
bert L.
April, at
ockwood, a
ril, at Hazel
1804 of the

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

RECEIVED
JAN 19 1907
F. W. DEL. - TIME PAID
INDIA

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

அஸ்வமேதபர்வம்.

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சூ - வெங்கடாசலமுதலியார் - குமாரர்

முனிசாமிமுதலியாரது

மாதவநிவாசவச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1881 (ஸ்)

வண்ணாரப்பேட்டை

ROJA MUTHIAH

47, HOSPITAL STREET

KOTTAIVUR 622 106

சென்னை நகரம்

சென்னை நகரம்

அஸ்வமேதகுதிர

அருச்சுனன்

புருஷோத்தமன்

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அஸ்வமேதபர்வம்

வியாசபகவான் தோத்திரம்

சுலோகம்.

வியாசம்வசிஷ்டநப்தாரம் சக்தேஃபௌத்ரமகல்மஷம்
பராசராத்மஜம்வந்தே சுகதாதம்தபோநிதிம்
வியாசாயவிஷ்ணுரூபாய வியாசரூபாயவிஷ்ணவே
நமோவை பிரமமநிதயே வசிஷ்டாய நமோநமஃ

நூன் முகம்

இந்தப்படி வேதவியாசரைத் தோத்திரஞ்செய்து ஐந்தாம்வேத்
மாகிய ஸ்ரீமதமகாபாரத சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம், அஃதெப்ப
டியென்றால், பூர்வத்தில் சந்திரவமிசமகாராஜாவாகிய ஜனமேஜயமகா
ராஜாவானவர் மந்திரிபிரதானிகள முதலியசேனையும்புடைசூழத்த
க்கதாகச் சகலசமபிரமத்துடன் இரத்தின சிங்காதனத்திற்கொலுமு
கமாக வீற்றிருக்கும்பொழுது அவரிடத்திற்குப்பரமபாகவதசிகாமணி
யாகியவேதவியாசர்சீஷரென்கிறஜயமுனிந்திரமகாரிஷியானவர் எழு
ந்தருளிவந்தார் - அப்போ தவரைக்கண்டு ஜனமேஜயமகாராஜாவானவர்
சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி தண்டஞ்செய்து அவருக்கு அர்க்கியபா
த்திய முதலான சகலோபசார மலர்பெய்துபூசைசெய்து ஓராசனங்
கொடுத்து அதன்மேலெழுந்தருளப்பண்ணி அந்தமுனி ஸ்பரரைப்பர
த்துச் சனமேயமகாராசர்வானவர் ஓசவாயிஜயமுனிந்திரரேபூருவ
த்தில் எங்களபாட்டான தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செ
ய்ததிவ்வியசரித்திரத்தினைச்சொல்லி யருளவேண்டுமென்றுவிண்ணப்
பஞ்செய்தார் - அதுகேட்டுச் சயமுனிந்திரரானவர் சந்தோஷப்பட்டிரு
சொல்லுகிறார் - ஜனமேசயமகாராசனை - நீர் இப்போதுகேட்ட அஸ்வ

ச அஸ்வமேதபர்வம்.

மேதயாக சரித்திரமானது வேதசாரமாகியமகாராகசியமாகியும் இருக்கிறது அதையாதாமொருவர் பஞ்சகரண சத்தியாயிருந்து கேட்பாராகிலவர்கள் முர்ப்பவத்திற்செய்துள்ளகோஹத்தி-பிரமஹத்தி-ஸ்ரீஹத்தி-சிகுஅத்திமுதலான சகலபாவங்களும் நீங்கி யிம்மையிற்சகலபோக பாக்கியங்களையு மனுபவித்து கிருதகிருத்தியராய் மறுமையிலஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினுடைய பாதாரவிந்தங்களையும்பெருவார்களப்படிப்பட்ட புண்ணியசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம்நீகேட்பாயாகவென்றுசய முனிந்திரர் தனது ஆசிரியராகிய வேதவியாசரைத்தியானஞ்செய்து சனமேசயமகாராசாவுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கதையின்வரலாறு

அஃதெப்படியென்றால்,கேளுமையா-சனமேசய மகாராசாவே முன்னேஉங்கள் பாட்டனான தருமராசனானவர் கவரவர்களுடனேப தினெட்டுநாள்வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்துஜயம்பெற்றுப்பட்டாபிஷேகராயிருபத்தைந்துவருஷம்இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்துவருகிறநாளில்ஒருநாள்தருமராசாவானவர் கொலுவாயிருக்கும்பொழுது அவரிடத்திற்குவேதவியாசமுனிவர் எழுந்தருளிவந்தார் அவரைக்கண்டிருமராசாவானவர் எழுந்திருந்து அவருக்குப்பூசைநமஸ்காரமுதலியஉபசாரங்களுஞ்செய்து அவரைஒரு ஆசனத்திலெழுந்தருளச்செய்து அவரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார் ஓகவாமி அடியேன்வெகுபிரசாகூயம்பண்ணி அதனால் வெகுபாவங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேனதுவுமல்லாமல் சவுரவஸ்திரீகள்எல்லாம் என்னேரமும்கூகாவென்று அழுதுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்தஅகோரத்தை என்னால் கேட்டுச் சகிக்கமுடியவில்லையல்லாமலும் சத்தியசந்தனராகியும்பரமபாகவதராகியும் பராக்கிரமசாலியாகியும்புண்ணியமூர்த்தியாகியும்எங்களைகிருபையுடனே எளர்த்துரட்சித்தவராகியும் விளங்கியவீஷ்டுமாசாரியரை இரணக்களத்திலேபடுக்கவைத்தேன் அதுவுமல்லாமல்பெரியவராகியும் பூததயவுள்ளவராயும் அகண்டித வீரபராக்கிரமமுடையவராயும் வில்லுக்கு ஆசாரியராயும் அதிரதசிரேஷ்டராகியும்எங்களுக்கு ருசிகாமணியாகியும்விளங்கிய துரோணாசாரியரைக்கொன்றுவிட்டேன் அதுவுமல்லாமல் பிதாவாயிருந்தகன்னை ததமையெனென்று எவ்வளவுமெண்ணாமல் இராச்சியபரிபாலன அபேக்ஷயினுலேகண்டித்து விட்டேன் -இன்னும் அண்ணன்தம்பிமாமன்மைத்துனன்உற்றார்பெற்றார்சினேகிதம்முதலானமற்றுமுள்ள ராசாக்களையுங்கொன்று வெகுபாவங்களைக்கட்டிக்கொண்டேன் ஆகையினால்சவாமிஇந்தராச்சியவாஞ்சையிகவங்கெட்டது இதயென்னராச்சியம் என்னசுகம்நான்இனிமேல்ஒருநிமிஷமாகிலும்இந்தராச்சியத்தைப்பரிபாலனஞ் செய்யமாட்டேன்ஆனபடியினால் இந்தராச்சியத்தைஎன்தம்பிமார்கையில்ஒப்பிவைத்துவிட்டு நானபரமபெளத்திரனாய்க் காட்டுக்குப்போய்மரவிரியு

டுத்திக்கொண்டுசெருகுசலபட்சணஞ்செய்துதபசுபண்ணிசகலபாவங்க
ளையும்போக்கடித்துக் கிருதகிருத்தியனாகின்றேன் அதற்குதேவரீர் அ
னுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்றுதருமபுத்திராசாவானவர்விண்ண
ப்பஞ்செய்ய வியாசமுனிவர்கேட்டுப் புன்னகைகொண்டுதருமராஜா
வைப்பார்ந்துச்சொல்லுகின்றார்.

ஓ தர்மநந்தனா நான்உனக்குளத்தனையாக்ச்சொன்னாலுந்தெளிவு
ண்டாகவில்லை துஷ்டனிக்கிரகமசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்வதுராசதர்
மமேயல்லாமல் வேறல்லஆனாலும்பூர்வத்தில்சூரியவம்சராசாவாகிய
ஸ்ரீராமரானவர் இராவணாதிராக்ஷஸம்மாரஞ்செய்து அந்தபாவங்க
ள்போகத்தக்கதாக அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து புண்ணியதேகராய்க்கி
ருதகிருத்தியராய்ப்பூலோகத்திற் கீர்த்திபெற்றிருந்தாரவரைப்போல
நீரும் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்துசகலபாவங்களையும் போக்கடித்துக்
கொள்ளும்இனிநீர்சந்தேகப்படவேண்டியதில்லைஎன்றுசொல்ல அது
கேட்டுதர்மபுத்திரர்சந்தோஷசித்தராய்லகவாமிமுனிநாதரேதேவரீர்
திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே அந்தஅஸ்வமேதயாகத்தைசெய்வோ
மென்றால் அதற்குவெகுதிரவியஞ்செல்லுமேஅவ்வளவுதிரவியம்என
க்குளப்படிக்கிடக்கப்போகிறதென்றுதர்மராசாவானவர் விண்ணப்ப
ஞ்செய்யஅதுகேட்டுவேதவியாசர்சொல்லுகின்றார் ஓதர்மநந்தனாநீர்
திரவியத்தைக்குறித்து அணுவளவும் விசாரப்பட வேண்டியதில்லைமு
ன்புசூரியவம்மிசாதிபரான மருத்துமகாராசாவென்கிறவர்அஸ்வமே
தயாகஞ்செய்து அபரிமிதமாய்ப்பிராமணாளுக்கு வெகுதிரவியத்தைத்
தானங்கொடுத்தார் அப்பொழுது அவர்கள்எடுக்கமாட்டாமல் அந்ததிர
வியத்தை இமோர்பர்வதத்தண்டையில்போட்டுவிட்டுப்போனார்கள்அ
ந்ததிரவியத்தைஇப்போது நீர்எடுப்பித்துக்கொண்டுவந்துயாகஞ்செ
ய்து முடிக்கலாமென்றுசொல்லஅதுகேட்டுதர்மராசாவானவர்சந்தா
க்கிராந்தராய்க்கிலேசப்பட்டுவேதவியாசரைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்
றார் ஓ கவாமிமுனிநாதரேதேவரீர்நல்லகாரியஞ்செய்யச் சொன்னீர்
இதுவும்கருநன்றியிருக்கிறதோநாமுன்னையேபிரஜாக்ஷயம்பண்ணிஅ
ந்தபாவத்தைப்போக்கடிப்பதற்குவழிகாணாமலிருக்கிறபோது பின்னை
யும்பிராமணன் உடமையைஅபகரித்துக்கொண்டுஅந்ததோஷபுஞ்ச
ம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டுமோ இப்படிக்கொத்தகாரியம்நானசொ
ப்பனத்திலுஞ்செய்யமாட்டேனென்று தர்மபுத்திரர்சொல்லஅதுகே
ட்டு வேதவியாசர்சொல்லுகின்றார்.

ஓதர்மதயாநிதி நாரம்பாவத்துக்கு அனுகூலமானகாரியஞ்சொல்லு
வோமோ அப்படிஒருக்காலும் நீர்நினைக்கவேண்டாம் அந்தமருத்துப
காராசா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அனேகமாயிரம் பிராமணர்களு
அவ்வவர்கள் ஆசைதணியத்தக்கதாகவெகுதிரவியத்தைத்தான்
நீர்க்கும்போது அந்தப்பிராமணர்களெல்லாம் வெகுசந்தோஷமே

அஸ்வமேதபர்வம்.

னே தானம்வாங்கிக் கொண்டு எடுக்க மாட்டாமல் மெத்தவநதாபந்திரிய
 ப்பட்டு அவாகள் சமக்கத்தகுந்ததிரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டு மிச்ச
 மானதிரவியத்தை இமோர்பர்வதத்தண்டையில் கும்பலாய்ப் போட்டு
 இந்ததிரவியத்தை எவர்கள் கண்டாலும் அவர்கள் சுகமாய் எடுத்துக்
 கொண்டு போகக்கடவர்களென்று சொல்லிப்போய் விட்டார்கள் அது
 வுமல்லாமல் பூமியிலிருக்கிற பொருள்கள் தர்ம ராசாக்களுக்கென்று
 வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது ஆகையினால் நீர் ஒன்றுக்கும் யோசனை
 பண்ணாமல் அந்ததிரவியத்தை எடுப்பித்துக் கொண்டு வந்து யாகஞ் செய்
 ய்யுமென்று சொல்ல அது கேட்டு தர்ம ராசாவும் அப்படியே நல்லதென்
 று சம்மதித்து ஒழுனிசிரேஷ்டரே அந்த அஸ்வமேதயாகஞ் செய்கிர
 விதமளப்படி அதை நன்று எனக்கு தெரியச் சொல்லவேண்டுமென்
 று விண்ணப்பஞ் செய்ய அதற்கு வேதவியாசபகவானுவர் தர்ம ரா
 சாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்களே மையா தர்மனந்தன அஸ்வமே
 தயாகஞ் செய்கிறவிரத்தாந்தத்தை சொல்லுகிறோம் என்னவென்றால்
 அந்தயாகத்துக்கு தகுந்தகுதிரையானது சரீரமுழுதும் வெளுப்பாகவு
 வால்கறுப்பாகவும் கழுத்தும் வயிருங் குங்குமநிறமாகவும் இடதுகாது
 பச்சைநிறமாகவும் வலதுகால் மஞ்சளநிறமாகவும் உதடுபவளம்போ
 லாகவும் இருக்கவேணும் இப்படிக்கொத்தசுபலக்ஷணமுள்ள அஸ்வத்
 தைக் கொண்டு வந்து ஸ்நானம்பண்ணுவித்து பூசைசெய்து மந்திரபூர்
 வகமாய்த் தேரத்திரம்பண்ணி மந்திர ஆவாகனஞ் செய்து யாககுண்ட
 த்தைப்பிரதட்சணம்பண்ணி உம்முடைய பிரதாபசௌரியத்தை ஒரு
 பொற்படத்தி லெழுதி அந்தபடத்தை அஸ்வத்தினுடைய நெற்றியி
 லேகட்டி பிற்பாடு கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளால் மந்திரபூர்வத்துடன் அ
 ந்த அஸ்வத்தைப் பூசித்துப் பிராமணர்களுக்கு அனேகதானங்கொடு
 த்து அதை ஒரு வருஷபரியந்திரம் பூமிப்பிரதட்சணம் பண்ணுவித்து
 அங்கங்கே யெதிர்த்துவந்தராசாக்களை எல்லாஞ்சங்கரித்துச் சயம்பண்
 ணிகுதிரையை நடப்பித்துக் கொண்டு வந்து யாககுண்டத்தில் மந்திரபூ
 ர்வுகத்துடன் யக்க்யம்பண்ணி தேவர்களுக்கெல்லாம் அவிரப்பாகங்க
 ளைக்கொடுத்து அந்தயாகஞ் செய்கின்ற பிராமணர்களுக்குத் தானங்
 கொடுக்கவேண்டும் அஃதெப்படியென்றால் ஒவ்வொருவருக்கு ஆனை
 யொன்று குதிறைமூன்று தோஷ்டு-காலாள ஒன்பது ஸ்ரீக்ஷ்ண வுத
 ங்கம் ஒருபாரம் இந்தப்பிரகாரம் கொடுத்து மகாகீர்த்திப் பிரகாசத்
 தைப் பொருந்துமென்று சொல்ல அது கேட்டு தருமபுத்திரர் சிந்தாக்
 கிராந்தனாய் விசாரப்பட்டு வேதவியாசரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்
 றார் ஒழுனிசிரேஷ்ட நன்னுசுகது அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துக்
 கொண்டு எந்தவரசர்களுடையது எதிர்த்தால் அவ்வரசர்களுடனே போ
 ம்படி சொன்னீரே அப்படிப்பட்ட பிரஜக்ஷயமாய்க் கடும
 ன் தினமாயிருக்கிற காரியம் நான் செய்யப் படுவேனோ எனக்
 மேல் ஜாக்ஷயமென்கிற காரியத்தை நினைக்காவிடமசரீரம் நடுங்கிறது
 ட்டே விசாரமாயிருக்கின்றது ஆகையால் நான் இந்தவிதமாக இந்த அ

ஸ்வமேதயாகத்தைச் செய்துமுடிப்பேன் சொல்லுமையா வென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுவேதவியாசர்சொல்லுகின்றார்.

ஓ தர்மநந்தனா நீர் அடிக்கடி இப்படிச் சொல்லவேண்டாம் நாம்
கட்டளையிட்டபடி நீர் அந்தயாகத்தைச் செய்துமுடித்தால் பிர்மஹத்
திமுதலான எவ்வகைப்பட்ட மகாபாவங்களும் சூரியனைக் கண்டபரி
போலநீங்கிப்போம் இதுவல்லாமல் ஸ்ரீ அகிலரண்டகோடிபிர்மமாண்
டநாயகராகிய கிருஷ்ணதேவரிருக்கும்போ தும்முடைய காரியம் அ
னுக்ஷலமாகாமற்போகுமோ அந்தகிருஷ்ண மூர்த்தியே புண்ணி பாவ
ங்களுக்குக்காரணமானவர் ஆதலால் வருடைய அனுமதியினாலே இந்
தயாகத்தைச் செய்து நிறைவேற்றுமென்று வேதவியாசர் சொல்ல அ
துகேட்டுதர்மபுத்திரரானவர் அந்தயாகத்திற்குத் தகுந்தகுதிரை எ
வ்விடத்திற் சம்பாதிக்கப் போகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு
வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்

ஓ தர்மநந்தனா அஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தகுந்தகுதிரையான
துபத்திராவதி பட்டணத்தை யாளுகிற எவ்வாறானாகவமகாராசாவினி
டத்தில் இருக்கின்றது அதை உபாயமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் அ
ந்தராசாவுக்குப் பத்து அக்குரோணி சேனைகளிருக்கின்றது அதுவு
மல்லாமல் அந்தராசன் மகாவீரரதிவீரன் விஷ்ணுபத்தியுடையவன்
அப்படிப்பட்ட மகரபுருஷனிடத்திலிருக்கிறகுதிரையை எப்படியாவ
து அழைப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அதுக்கேட்டுதர்மராஜரவா
னவர் சந்தோஷிதராய் இதற்கெப்படியென்று ஆஸோசனை செய்யு
ம்போது அந்தக்கொலுவி லிருக்கின்ற மகாவீரபராக்கிரமசாலியாகி
ய வீமசேனன் சொல்லுகிறான் ஓ அண்ணாதர்மநீதி அடியேன் சொ
ல்லுகின்றவிண்ணப்பத்தைக்கேளும் அஃதென்னென்றால் அந்த எவ்
வற்றாகவனுடைய புஜபலபராக்கிரமமு மவனுடைய சேனைகளின் பி
ரதாபமும் எம்மாத்திரமென்று யோசிக்கின்றீர் அவர்களை யெல்லாம்
என்னுடைய கதாயுதத்துக்கிரையாகும்படி ஒருநெடியில் நுறுங்கடித்
து அந்தராசாவைக்கெலித் தவனிடத்திலிருக்கிற அந்த அஸ்வமேத
க்குதிரையை நானே போய்கொண்டு வருகிறேன் என்னுடைய பராக்
கிரமத்தைப்பாரும் அப்படிச் செயம்பெற்று அந்த அஸ்வத்தைக்கொ
ண்டு வராமற்போவேனாகில் மாதாபிதாக்களைத் தூஷித்தபேர்களைபோ
கின்ற பாவத்திலேயும் குருத்துரோகந் தெய்வத்துரோகஞ்செய்தவ
ர்கள் போகிறபாவத்திலேயும் போவேனென்று மகத்தாகிய சபதஞ்
செய்தான் அதுகேட்டுதர்மபுத்திரர் மனங்கலங்கி ஓ வீமசேனாநீ கொ
ஞ்சமாகிலும் எதிரினுடைய பலாபங்களை யோசிக்காமல் இப்படியா
கப்பதறி சபதஞ்செய்யலாமோ அந்தராசன் அதிகபலாஷ்டியன் அது
வுமல்லாமல் (ஜயாபஜயம்) ஒருவர்பங்கல்லவே அப்படியிருக்க நீ
ப்படிச் சபதஞ்சொல்லி விட்டாயே இதற்கு என்ன செய்யலா தெந்
று தர்மராசாவானவர் யோசிக்கும்பொழுது அது தெரிந்து கம்பரன்
சுமாராகிய விஸ்வசேது சொல்லுகிறான் ஓ ஐயா ராஜசேகரே

கள் இப்படியோசிக்க வேண்டுமோ அந்தராசன்பேரில் என்னை அனுப்பிவையுங்கள் என்கிறிய தகப்பனாகிய வீமசேன மகாராசனை அப்புறமவைத்துவிட்டுநான் ஒருவனாகத்தனித்துப்போய்ப்பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து அந்தராசனையும் அவனுடையாதகஜதூரகபதாதிகளையுஞ் சின்னப்படுத்திவிட்டுஜயலட்சுமிசமேதரூய்ச்செய்பேரிகைமுழங்கத்தக்கதாக அந்தஅஸ்வத்தைக்கொண்டுவருகிறேன் என்சமாதத்தியத்தைச் சந்தேபாருங்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர் விசாரப்பட்டுஒருமாரகாபுத்திராத்நமேநாங்களுன்னையுத்தத்துக்கனுப்பிவிக்கிறதுதர்மமல்லவே நீசிறுபிள்ளையாச்சுதே உன்னைச் சகல போகபாக்கியங்களையு மனுபவிக்கச்செய்வதும் நல்லஎவ்வர்ன்னஸ்திரீகளைக்கூடி லீலாவினோதமாயுருக்கச்செய்வதுவு மல்லாமல்உன்னை யுத்தமுகத்திற் கனுப்புவதுநியாயமல்லவே இதுவுமல்லாமல்உன்தகப்பனாகிய கன்னனைத்தமையெனன்று அறிந்துக்கொள்ளாமல் அர்ச்சுனன்கையில் கொல்லும்படிசெய்தே னந்தத்துக்கமே இன்னமும் பொறுத்து முடியாமல்உன்னைப்பார்த்துப்பொருத்திருக்கிறேன்நீசண்டைக்குப்போகவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுசொல்லுகிறான் ஓஐயா நீர்இப்படிசந்தேகப்பட வேண்டாம் என்னுடைய தகப்பனாகிய கன்னன் நடுவுநிலமையாகியதர்மத்தைவிட்டுஅதர்மத்திற்குஉட்புகுந்து துன்மார்க்கனானதுரியோதனாதிகளுடன்கூடிக்கொண்டு உங்களுக்குவெகு ஆபத்து களுண்டாக்கினபடியால் இரும்புடனேகூடின நெருப்புக்கும் அடிபடும் என்பதுபோல கன்னனும் மடிந்துபோனான் அதற்கு நீங்கள் ஏன்விசனப்படுகிறீர்கள் அப்படிவிசனப்படாமல் எனக்கு சண்டைக்கு அனுமதிபண்ணி அனுப்பிவையுங்கள் உத்தமகூத்திரியராகப்பிறந்துசண்டைக்குப்பயப்படுவார்களோ நீங்கள்ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்என்சௌரியபராக் கிரமத்தை நீங்களே சொல்லப்போகிறீர்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர்சமம்தப்பட்டிருக்கும்போதுவீம சேனன்பேரனும கதேரர்க்கஜன்குமாரனுமாகிய மேகவர்னன்சொல்லுகிறான்,

ஒ பாட்டா தருமககிபா என்னுடைய விண்ணப்பத்தைக்கேளு ம் எங்களபாட்டன் வீமசேனனும்விஸ்வகேதுவும அந்தராசாவின் சேனைகளுடனே போராடி யுத்தம்பண்ணுகிறபோதுநான் என்னுடையராட்சதமாய்கைகளையுண்டாக்கி ஒருவருக்குந்தெரியாமல பட்டணத்திற்புகுந்து அந்தஅஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டுஇவ்விடத்துக்கு வருகிறேன்ஒசுவாமிஎனக்குச செலவுகொடுமென்று இரண் ணைகைகளையுந் கட்டிக்கொண்டு பத்திவிநயத்துடனேகேட்க அதுகேட்டு தர்மராசா ஆச்சரியப்பட்டு ஒமேகவர்னனா நீசிறுபிள்ளைநீபோ ஞ்ணண்டாம் குதிரைவேண்டிமானால் வீமசேனனும்விஸ்வகேது மேல்போகிறார்கள்நீசுகமாய்சகலசவுக்கியங்களையு யனுபவித்துக்கொ ட்டேவென்றுசொல்ல அதற்குமேகவர்னன் நகைத்து பாட்டனா

கிய தர்மராஜாவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி எப்படியும்நான் போகவேண்டு
மென்று அனுமதிபெற்றுக்கொண்டானப்போது சூரியாஸ்தமானமா
ச்சுது அதுகண்டிவேதவியாசர் சந்தியானுஷ்டானக் கிரியைகளை முடி
த்துக்கொள்ள வேண்டி தம்முடைய ஆசீர்மத்துக்கு எழுந்தருளி ஞர்
அப்பொழுது தர்மராசாவானவர் வீமன் அர்ச்சுனன் நகுலன்சகாதே
வர்களுடனும் மந்திரிகளுடனுங் கொலுவைவிட்டுஎழுந்திருந்துபோய்
சந்தியானுஷ்டான சபதங்களைமுடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் வந்து
சகலசேனைகளும் புடைசூழத்தக்கதாக கொலுவாயிருந்து தர்மராசா
வானவர் தன்னைவியாசபகவான் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணச்சொன்ன
தும் தான் சம்மதித்ததும் எவ்வாறாகவன்பட்டணத்துக்குவீமசேன
ன்விஸ்வகேது மேகவர்ணன் இவர்கள்போகிரோமென்று சொல்லிய
வார்த்தையையும்நினைத்து இதுவெல்லாம் அசாத்தியமானகாரியமாக
விருக்கின்றது இவர்கென்னசெய்யலாம் இவைகளுக்கெல்லாங்கிருஷ்
ணமூர்த்தி யிருக்கிறாரென்றுஅவரை மனதிலேதியானித்து ஓ கிருஷ்
ண துவாரகாபுரிவாசாவாகதேவா தேவகிநந்தனா கோவிந்தா அரிகரி
கோபாலா அனாதரட்சகாஆபத்பாந்தவா ஓ சுவாமியென்றுஅநேகவித
மாய்க்கொண்டாடி அர்ச்சுனனைப்பார்த்துச் சொல்லுறாகிர் ஓ அர்ச்ச
னா நீ காலமே துவாரகாபுரிக்குப்போய் நமதுகுருசுவாமியாகியகிருஷ்
ணதேவரை அழைத்துக்கொண்டுவா நமக்கு அவரையல்லாமல்ஒருகா
ரியமும் நடவாதென்று சொல்ல அப்படியேநல்லதென்று அருச்சுன
ராசனும் சம்மதித்திருக்க அந்தச்சமயத்தில் வாசல்கார்க்கிற தலையாரி
கள்வந்து தெண்டனிட்டு ஓ ஐயாராசேந்திராராசமார்த்தாண்டாராச
கெம்பீரா அதோ அரண்மனைவாசலில் லோககர்த்தா வாகிய கிருஷ்ண
தேவர் வந்திரங்கி அரண்மனைக்குவரலாமாவென்றுகேட்கச்சொன்னா
ர் அந்தச்சேதி தேவரீர்சித்தமறியவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்துநிற்க அதுகேட்டு தர்மனந்தனர்ஆனந்தசமுத்திரத்தில்மூழ்கினவ
ராய்த்தடுக்கென்றெழுந்திருந்து தம்பிமாருந் தானுமாக எதிர்கொண்
டுபோய் மிகுந்த தரித்திரனுக்குத் திரவியநிட்சேபத்தைக்கண்டால் எ
வ்வளவு அபேக்ஷயிருக்குமோ அவ்வளவு அபேக்ஷையாய் அரண்ம
னைவாசலில் வந்துநிற்கிறகிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு ஓ புண்டரீகாக்ஷா
ஓ சுவாமி உமக்குக்காவலுண்டோ ஏன்லோகனடனஞ்செய்கிறீரென்
று சொல்லஅதுகண்டு கிருஷ்ணதேவர்தர்மராசாவுக்குசாஷ்டாங்கதெ
ரிட்டார் அப்பொழுது தர்மராசாவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியை எடுத்
மார்போடணைக்கொண்டார் வீமசேனனுங் கிருஷ்ணதேவருந்த
டிக் கொண்டார்கள் அருச்சுனன்-நகுலன்-சகாதேவன்-இவர்கள்மூ
டெங்கிருஷ்ணதேவரை அழைத்துக்கொண்டுவந்துஅரண்மனையிற்புதந்
தும் கொலுவில்உட்கார்ந்தார்கள்அப்போதுஅந்தப்புரத்திலிருந்ததிருள
பெம்மன்வந்துகிருஷ்ணதேவருக்குத்தெண்டனிட்டு ஓ அண்ணா

வகிந்தனாவந்தீர்களோ முன்னாலே என்னைத் துரியோதனனானவன் அந்தராஜசபையில் அவன்தம்பியாகிய துற்சாதனைவிட்டுமானபங்கஞ் செய்யும்போது அக்ஷயமாகக் காத்திரக்ஷித்த மகாலுபாவாகவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகண்டு கோபாலசூடாமணியாகியகிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார் ஓ அம்மா புண்ணியவதி உன்னுடையபதிவிரதாதர்மத்தினாலும் தர்மநந்தனுடைய சத்தியத்தினாலும் ஒருகுறைவுமில்லாமல் துவாரகையில் எல்லவரும் சுகமேயிருக்கிரார்கள் என்னுலொருகாரியமும்மில்லை தர்மராசானினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே சுகலஆத்மகோடிகளும் ஆனந்தமுண்டாச்சுது அம்மா இனிநீ அந்தப்புரத்துக்குப்போம் இங்கேயிருக்கவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு திரௌபதியும் ஓ அண்ணாருக்மணிமனோகரா இவ்விடத்தில் தலையொதுக்கியதாமும் என்புருஷருமல்லாமல்வேறே எவர்களுமில்லையே நானிருந்தால்தான் என்னவென்று சொல்ல அம்மா நீ இந்தச்சபையிலிருக்கவேண்டாமென்று திரும்பவுங் கிருஷ்ணதேவர் சொல்லியருளிநார் அதுகண்டு திரௌபதியும் அப்படியே நல்லதென்று அந்தப் புரத்திற்குப் போனாள் பின்பு தர்மராசாவானவர் கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஓ கபடநாடக சூஸ்த்ராவதாரீ ஓ கிருஷ்ண நானிப்பொழுது அருச்சுனனுக்குத் துவாரகைக்குப்போய்தங்களை அழைத்துக்கொண்டுவரும்படியுடட்டையிட்டேன் அதற்குள் தேவரீரும் வந்துவிட்டீரென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மராசாவைப் பார்த்து ஓ ராசேந்திரா நம்மைப்பற்றி ஏதாகிலுங் காரியமுண்டோ சொல்லுமென்றுகேட்கதர்மபுத்திரர் சொல்லுகிறார் ஓ பாமபுருஷா தேவாதிதேவாவேதவியாசர் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருள்வந்து என்னை அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து பாவங்களைப் போக்கடித்துக்கொள்ளுமென்று அதற்கு திரவியம்வேண்டுமென்று நான் சொன்னதற்கு மருத்துமகாராசா யாகம்பண்ணி அந்தயாகத்தில் பிராமணர்களுக்கு தக்ஷணைகொடுத்தார் அவர்கள் அந்ததிரவியத்தைச் சுமந்துக்கொண்டு போகமாட்டாமல் இமோற்பர்வதத்தண்டையில் போட்டுவிட்டுப் போனார்கள் எனதையெடுத்துக்கொண்டுவந்து செலவுபண்ணுமென்றும் அஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தகுந்த அஸ்வமானது எவ்வாறாகவமகாராசாவினிடத்திலிருக்கின்றது அதையழைப்பியுமென்றுஞ் சொல்லிப்போனார் பின்பு வீமசேனனந்த அஸ்வத்தைக் கொண்டுவருகிறே னென்று சொல்லிச்சபதங்கூறினான் ஆகையால் இதுகளுக்கெல்லாம் தேவரீரே எல்லாமல் ஒரு அணுவாகியும் அசைபமாட்டாதென்று நினைத்து தங்களை அழைத்துக்கொண்டு ரச் சொன்னேன் சுவாமியென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்னகைகொண்டு தலையையசைத்து சற்றே நோம்யோசகே ஞ்ணுண்ணி இந்தயாகத்திலே நமது காரியமெல்லாம் நிறைவேற வேன்மேல் எல்லவோவென்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு அந்ததேவனானவர் ட்டீ கமாளது கர்ச்சித்தாப் போல் ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறார் ஓ தர்மநந்தனா நீங்கள் சற்றேயிலும் நமதுபலத்தையுமுமற்றுவடையபலத்தை

யும் எண்ணிச்செய்கிறதில்லை அந்தவியாசருக்கும் வேலையில்லை தேவ
ர்கள் முதலானவர்களுக்கும் அசாத்தியமானகாரியத்தைச் செய்யும் ப
டிசொல்லிப்போனார் அப்படியானாலும் இந்தவீமசேனன் முன்னும்பி
ன்னும். யோசிக்காமல் பதறி எவ்வாறாகவன் வசத்தி லிருக்கிறகுதி
ரையைக்கொண்டுவருகிறேனென்று எப்படிசபதங்கூறினான் அந்த எவ
ற்றாகவனுக்குப் பத்து அக்குரோணிசேனைக்ளிருக்கின்றது அவனோச
த்தியசந்தன் வீராதிவீரன் வீஷ்ணுபக்தன் அவனைசெயிக்க எனக்குக்
கூடசயிக்கியமல்லவேபுலியின்வாயில் அகப்பட்டமாயிசந்திரும்பவும் ஒ
ருவருக்குக்கிடைக்குமோ நீங்கள் என்றைக்கும் இப்படிதான் முன்பி
ன்எண்ணிப்பாராமல் யோசனைபண்ணுகிறீர்கள் முன் பாரதயுத்தத்தி
லே இந்தஅர்ச்சுனன் சயிந்தவனைக் கொல்லுகிறேனென்று சபதங்கூறி
அதனால் எத்தனை அபத்துவந்தது அதுவுமல்லாமல் இந்தயாகஞ்செய்
வது கொஞ்சத்திலில்லை முன்புநீராமர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணவே
ண்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டு குதிரையைவிட்டா ரந்தக்குதிரையைச்சு
ரதனென்கிறராஜன் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு அதன்பிரகேவந்த அனுமார்
சுக்ரீபன்முதலான இரண்டுமெள்ளஞ் சேனைபுஞ் சின்னாபின்னப்படுத்
தித் துரத்திவிட்டான் அதுகேட்டு ஸ்ரீராமரானவர் வெகுசேசமுத்
திரத்தினுடனே அந்தராசாவையெதிர்த்துவெகுபிரயாசமடைந்து அவ
னைச்செயித்து அந்தக்குதிரையைக் கொண்டுவந்து பின்பு அந்தயாகத்
தைச் செய்துமுடித்தார் அப்படிப்பட்டமகானுபாவனுக்கே சக்கியமா
காதகாரியம் உங்களுக்குச் சக்கியமாகுமோ பூமியில் அனந்தமாயிரபல
சாலிகளான அரசர்களுிருக்கிறார்கள் அவர்களை யொருவராலுஞ் செயிக
கமுடியாது அதுவுமல்லாமல் பூலோகத்தில் எந்தராசன் அஸ்வமேத
யாகஞ்செய்கிறானே அந்தக்குதிரையைக்கொண்டுபோவோமென்றுநி
னைத்து தேவேந்திரன் திருந்துகொண்டேருப்பான் இதுகளில்யாக
ஞ்செய்து நிறைவேற்றுகிறது மெத்தவுங்கடினம் ஆனாலும்ஓ தர்மநந்
தனா நீ நினைத்தகாரியத்தை முடியாவிட்டாலும் ஆகாது இதற்கெப்ப
டியென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அவ்வவர்கள்மனதைச்சோதிச் சும்படி
கேட்டருளினார் அதுகேட்டு தர்மபுத்திரர்சொல்லுகிறார்ஓ தேவகினந்
தனா தேவரீர் எங்கள்மனதைச்சோதிக்கும்பொருட்டு கேட்டதேயல்
லாமல் நிசமாகக்கேட்டவார்த்தையல்லதேவரீர் மேறுவைதுரும்பாக
ச்செய்வீர் துரும்பைமேருவாகச்செய்வீர் அப்படிப்பட்டநீர் நினைத்த
காரியம் நிறைவேறாமற் போகுமோ கபடனாடக சூஸத்ராவதாரியான
தேவரீர்கடாகூடம் எங்கள்பேரில் பூரணமாயிருக்கிறபோது அந்தயாகந்
தான் எவ்வளவு வீமசேனன்செய்த பிரதிக்கினைதான் எம்மாத்திரம்ஆ
கையால் இந்தப்பரியாசவார்த்தைகளை விட்டுவிட்டு என்னைக்குல்லந்ந
த அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுவித்து என்னைப்பரமபவித்திரனாகச்செய்
வதுமன்றி இந்தவீமசேனன் பிரதிக்கினைபடியே குதிரையையும் அ
ழைப்பித்துக்கொடும் சுவாமியென்றுசொல்ல வீமசேனனும் ஓகவா

மிதேவரீரது கடாட்சவிட்சண்ணிய மிருப்பதினல்லவோ அப்படிச்
சபதஞ்செய்து நிறைவேறாமற்போகுமோ எங்களை ஏன் இப்படி மிரட்
டுகிறீரென்று பரிசாகமாகச் சொன்னான் அருச்சுனனும் ஓகிருஷ்ண தே
வரீர் மச்சான்வரிசைகொண்டு இப்படி விளையாடுகிறீரல்லாமல் உண்
மையாகச் சொன்ன சொல்லல்லவே ஆகையினால் பிர்மாநினைத்தால் ஆபு
சுக்குக் குறைவுண்டோ வென்பதுபோல தருமபுத்திரர் நினைத்த காரி
யத்திற்கு ஒரு குறைவுவருமோ ஒருக்காலும் குறைவுவருகிறதில்லை சு
வாமியென்று சொன்னான், நகுலனும் சகாதேவனும் அப்படியே சொ
ன்னார்கள் இதுகளெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திகேட்டு புன்சிரிப்பு
கொண்டு, சந்தோஷசித்தராய்ச் சொல்லுகிறார், ஓ தருமனந்தனான
உங்கள் மனதையறியவேண்டி இப்படிச் சொன்னேனல்லாமல் நீங்கள்
நினைத்த காரியம் முடியாமற்போகிறதில்லை நீங்கள் தருமசொருபமாயி
ருக்கிறவர்கள் உங்களுக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை குதிரைவருகிறதற்
குவிமசேனனையனுப்பும் குதிரையின்பிறகே அருச்சுனனையனுப்பும் நீ
ர்சுகமாயந்தயாகத்தை முடியுமென்று கிருஷ்ண தேவர்பரிபூரணதயவுட
ன்திருவுளம்பற்றியருளினார் அதுகேட்டு பாண்டவர்கள் சந்தோஷமு
த்திரத்தில் முழுகினார்கள் அப்போது அந்தப்புரத்திலிருந்த துரோபதி
வந்துபோசனத்துக் கெழுந்தருளவேண்டுமென்றழைத்தா ளப்படியே
கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மபுத்திரரும் விமன்-அருச்சுனன்-நகுலன் சகா
தேவர்களுடன் எழுந்திருந்து போய்ஸ்நாநா லுஷ்டா னகிரியைகளை முடி
த்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்துகைகால்குத்திபண்ணிக்கொண்டு னெ
குசம்பிரமத்துடன் கந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளணிந்துகர்ப்பூர முதலியப
ரிமளவஸ்துக்களோடு தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு தர்மனந்தனரிடத்
திற செலவுபெற்றுக்கொண்டிருஷ்ணபகவான் நவரத்தினகசிதமாகி
ய சபிப்ரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் நித்திரைசெய்தருளினார் பாண்டவர்க
ளும் அவ்வவர்கள் சப்பிரமஞ்சத்தின்பேரில் நித்திரைசெய்தார்கள் அ
தன்பின்புகூரியபகவானும் திருடர்களை வெளிப்படுத்தவும் சோரஸ்திரீ
களைப்பங்கப்படுத்தவும் சகலசீவகோடிகளுக்கும் ஆனந்தமுண்டாகவு
ம்கிழக்குத்திசையிலுதயமாகினார் அப்பொழுது ஆகாயத்திற்கேன்று
கிற நட்சத்திரங்கள் மறைந்துவிட்ட துதடாகங்கள் தோன்றும் நிறைந்து
ள்ளதாமரைப்புஷ்பங்களெல்லாம் மலர்ந்து இப்படி சூரியனுதையமாகு
முன்னே சங்கீதசாகித்தியவித்துவசனங்கள் முதலானவர்களும் கூட்ட
மாகக் கூடிக்கொண்டு நவரத்தினமயமாகிய சப்பிரகூடமஞ்சத்தின்பேரி
ல்சயனித்திருக்கிற கிருஷ்ண தேவரிடத்திற்குவந்து தங்கள் தங்கள்வித்
தைகளை ஏற்பாடுசெய்து தும்புருவினையாழ்ராவணஸ்தமுதலியகருவி
களில் சுதிகூட்டிக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு ராகங்களாலும் அவைகளு
க்கிணைந்த வர்ணசுரங்களாலும் திருப்பள்ளியெழுச்சியென்னுந்திருப்
பாகுரங்களாலும் தோத்திரஞ்செய்து நித்திரையெழுப்புகிறார்கள் அஃ
கெப்படியென்றால் துவார்காபுரிவாசா தேவகிந்தனான எழுந்தருளும்

பூதகியென்கிற ராட்சசிமுலையையுண்டு அவளுடைய பிராணனை உறிஞ்சிக்கொண்டு அவளுக்குவைகுந்தங்கொடுத்த ஓகிருஷ்ண எழுந்தருளும் (சகடாகுரென்கிற ராட்சதன்) தம்மைக்கொல்லவந்தானென்றறிந்து அவனைத்திருவடிகளாலுதைத்துச் சங்கரித்தகோவிந்தா எழுந்தருளும் கோயாலர்கள் வருஷத்திற்கொருதரம்தேவேந்திரனை நோக்கிப்பிரந்தாவனத்தில் பொங்கலிட்டுக்கொண்டிவரும்போது அந்தநியமத்தைத்தவிர்த்து கோவர்த்தனகிரிக்கு பொங்கலிட அதற்கு தேவேந்திரன் கோபித்துக்கொண்டு கல்மழைவருஷிக்க அதுசுண்டிகோவர்த்தனகிரியையேந்திக்குடையாகப்பிடித்து அவர்களைக்காத்துரட்சித்தகோபாலகுடாமணி எழுந்தருளும் தேனுகாசூரன் - மகாசூரன் முதலான அனேக ராகூதவீரர்களைச் சங்கரித்த புண்டரீகாகூடா எழுந்தருளும் வாணசூரனாவன் தம்மையெதிர்த்து வர அவனுடனே தேவரீர்போராடிச் சக்கரத்தினால் அவனது ஆயிரங்கைகளையும் துண்டந்துண்டமாகக்கண்டிகிர்போது ஸ்ரீகைலாசபதியான (சாமபவமூர்த்திவந்து) ஓகிருஷ்ண இவன்மம்முடையபக்தன் இவனை ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டபடியினாலே அவனை நாலுகைகளையும் இரண்டிகாலமாக விட்டு இரட்சித்த கமலனைத்திரா எழுந்தருளும் என்று தோத்திரஞ்செய்கபொழுது அந்தகிருஷ்ணபகவானவார் நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளி வெளியேவந்து காலோசிதமரன் நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தர்மபுத்திரருந்தாமுமாக ஸ்நானானுஷ்டான கிரியைகளே முடித்துப்போசனஞ்செய்துகைகால் சுத்திபண்ணிக்கொண்டு கந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளையணிந்து தாம்பூலம்தரித்துக்கொண்டு திவ்விய வஸ்திராபாணங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு தருமராசாவந்தாமுமாக ஆஸ்தானபண்டபத்துக்குவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நவரத்தினகசிதமான பொற்பீடத்தின் பேரில் உட்கார்ந்தருளினார் தருமபுத்திரருந்தங்கமயமான ஒருசிங்காதனத்தில் உட்கார்ந்தார் அருச்சுனன் நகுலன் - சகாதேவன் - சாத்தகி - கிருதவர்மமன் - சஞ்சயன் விதுரன் கிருபாசாரி முதலானவர்களும் மந்திரிமுதலிய சகலமானபேர்களும்வந்து தருமபுத்திரருக்கும் - கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் நமஸ்காரம் பண்ணி அவ்வவர்கள் ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.

வீமசேனன் அஸ்வமேதக்குதிரை கொண்டுவர விடைபெற்று ஏகுதல்.

வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் போசனஞ் செய்து யுத்தசன்னுத்தராய்வந்து தருமபுத்திரருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் நமஸ்காரம் பண்ணி ஓகிருஷ்ண ஜனார்த்தனா எங்களுக்குச் செலவுகொடும் நாங்கள்குதிரையைக்கொண்டுவரப்போகிறோம் இராத்கிரிதானே தேவரீர் ஆலோசனைபண்ணி ஏற்பாடுசெய்தீர்களேயென்படியும் அதற்கு ஆலோசனையென்னவிருக்கிறது நாங்கள் பத்திராவதிப்பட்டணத்திற்குப்போய்வருகிறோம் தேவரீர் இங்கேதர்மபுத்திரரையும் மற்றுமுண்டான பேர்களையும் பார்த்துக்கொள்ளும் அ-

கே எங்களுக்கு ஜெயம்பொருந்தத்தக்கதாக அனுக்கிரகம்பண்ணி ரட்சியுமென்று சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டுதரயாராகிய சூந்திதேவியாரிடத்திற்குப்போய் நமஸ்காரஞ் செய்து ஓ! அம்மா நாங்கள் கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியினால் எவ்வாறாகவன்பட்டணத்திற்குப்போய் சூதிரைகொண்டிவரப்போகிறோம் எங்களுக்குச் செயமுண்டாகத்தக்கதாக ஆசீர்வாதம்பண்ணுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு சூந்திதேவியாருஞ் சந்தோஷகரமாய் (விஜயபவாவென்று) ஆசீர்வாதஞ்செய்து அனுப்பிவைத்தாள் பிற்பாடு வீமசேனன் திரௌபதியைக் கொண்டு வரப்போகிறோ மென்று சொல்ல அப்படியே அந்தபதிவிரதாசிரோம்மணியும் போய்வாருங்கொன்று விடைகொடுத்ததுப்பிள்ளை-அவ்விடம் விட்டு வீமசேனன் விஸ்வகேது மேகவர்ணன் இவர்கள் மூன்று பேரும் அர்ச்சுனன் நகுலசகாதேவர்களிடத்திலும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் சிறியோர்களிடத்திலும் சொல்லி செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்திநாபுரத்தை விட்டு புறப்பட்டு சிங்காரவனங்கள் பூஞ்சோலைகள்-கழிகள்-ஆறுகள்-மடுவுகள் இதுகளைத் தாண்டி காடுகள்-மேடுகள் வனங்கள் வானந்திரங்களுக்குள்ளுகள்-பர்வதங்கள்-சுனைகள்கடந்துபோய் அப்புறம்பத்திராவதிப்பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகவந்து திவ்வியபுரிமளம் வீசத்தக்கதாக வெண்டாமரை-செந்தாமரைகள் முதலிய புட்பங்கள் புட்பிதது ஆமைமுதலான மச்சங்கள் முதலான சகல செந்துக்களும் சஞ்சரிக்கும் படிசமுத்திரம்போல விஸ்தீரணமாக விளங்கப்பட்ட ஒரு தடாகத்தைக் கண்டு அதனிடத்திற்குப் போய்த் தங்கள் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு அப்புறம் நத்தடாகத்தீர்த்தத்திலிருந்து பத்திராவதிப்பட்டணத்தைத் தப்பார்த்து, வீமசேனன் விஸ்வகேதுவுடனே சொல்லுகிறான் ஒருமுநதாய் விஸ்வகேதா கண்டாயோ இந்தப்பட்டணத்தில் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் பிரமாலய முதலிய கூடகோபுரங்களும் மாடமானிகைகளும் தங்கமயமாக விளங்குகின்றது என்னேரமும் வெகுசம்பிரமாகப் பதினெட்டு மேளவாத்தியங்களு முழங்குகின்றது இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் விஷ்ணுபத்தர்களும் சத்தியசந்மஹர்களுமாயிருக்கின்றார்கள் இதுவுமல்லாமல் இந்தப்பட்டணத்தையாளுகின்ற எவ்வாறாகவமகாராஜனும் பத்தக்ரோணி சேனைகளும் மந்திரிசாமந்திரிகளும் பிள்ளைகள் பேரன்மார் அண்ணன் தம்பிமார்களும் புடைசூழத்தக்கதாகச் சுகமாயிருந்து ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறான், நாயிவனிடத்திலிருக்கிற அஸ்வமேகக்குதிரையை எப்படி காணப்போகிறோமென்று சொல்லி அந்தத் தடாகத்தின் விசித்திரங்களை முழுதும் நன்றாய்ப்பார்த்து அங்கே காலடிகளைக் கண்டு பிடித்து பின்னுஞ் சொல்லுகிறான் ஓ விஸ்வகேதா மேகவர்ணனே இதோ கண்டாய் கண்டாய் இந்தத்தடாகக்கரையையுடைய கற்றடிலும்

சேனைகளுடைய அடிகளும் ஆனைகுதிரைகளுடைய அடிகளுமாகவிறுக்கின்றது இந்தப்பட்டணத்திற்குவேறேதுரவுகிணறுகளில்லையோ இந்தக்குளத்தினுடைய சலத்தைத்தானே சகலசனங்களும் கொண்டு போகிறார்கள் அதோகுதிரைகளவந்து தண்ணீர்குடித்துப்போனகாலடிகளைப்பார்த்தீர்களோ ஆகையினாலிந்தப்பட்டணத்து சனங்களுக்கு ம் ஆனைகுதிரைகளுக்கும் இந்தத்தண்ணீரையல்லாமல்வேறேதண்ணீரில்லை நாயிவ்விடத்தில் தானே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம்நினைத்துவந்தகுதிரையும் இந்தத்தடாகத்தில் தண்ணீர்குடிக்கவருமப்பொழுததன்பிறகேவந்தசனங்களைகண்டதுண்டஞ்செய்து குதிரையைக் கொண்டுபோவோமென்று ஆலோசனை செய்துக்கொண்டு அங்கேயொருபர்வதத்தின்பேரில்மூன்றுபேரும்ஏறிஒருகுகையிலேஒளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுதுபத்ராவதியிட்டணத்திலிருந்து அநேகஆனைக்கூட்டங்களும்பல்கும்பலாய்வந்து அந்தகுளத்தில்விழுந்துசலக்கீர்டைபண்ணி தண்ணீர்குடித்துப்பட்டணத்திற்கும்பேய்விட்டதுகளபிற்பாடு அநேகமாயிரங்குதிரைகளும்பகக்களும்வந்துதண்ணீர்குடித்துப்பேய்விட்டதுகள அதுகண்டுவிமசேனனைப்பார்த்துவிஸ்வகேதுசொல்லுகிறுன்ஓஐயா விமசேன இந்தப்பட்டணத்திலிருந்துவேறே அனேகயானைகளுகுதிரைகளபசுக்களமுதலானதுகளும்வந்துதண்ணீர்குடித்துப்போகின்றதுகளல்லாமல்நாம்நாடிவந்த குதிரைமாத்திரம்வரக்கானோம்ஆகையினாலவர்களந்தக்குதிரையையனுப்பாமல்அவ்விடத்தில்தானேகட்டிவைத்துக்கவளந்தண்ணீர்புல்முதலானதுகளும்கொடுப்பிக்கிறதாகத் தோன்றுகிறதென்று சொல்லும்பொழுது அந்தக்கோட்டைவாசலைவிட்டுஅஸ்வமேதக்குதிரையானதுவெணசாமரைகள் வெள்ளைக்குடைகளபிடித்துவரத்தக்கதாகவும் ஈட்டிக்காரர் குதிரைக்காரர் ரதக்காரர்கள் பின்னும் அனேகவீராதிவீரர்களாகியசேவகர்கலுடனே வெளிப்பட்டிவருகிறதைக்கண்டு விஸ்வகேதுசந்தோஷப்பட்டு ஓஐயா விமசேன இதோநாம்நினைத்துவந்த குதிரைவருகிறது இனி என்னுடைய சாமார்த்தியத்தை பாரும் தேவரீரிந்த மலையின்பேரிலிரும் நானந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறேனென்றுசொல்ல அது கேட்டுவிமசேனன் சந்தோஷப்பட்டு ஓ அப்பாவிஸ்வகேதா நீ சற்றுநேரம் பொறுத்திருவென்று கையமாத்தி மேகவர்ணனைப்பார்த்து ஓ மேகவர்ண நீ உன்தகப்பனாகிய கடோர்க்கசனைப்பார்க்கிலும் அதிகமான ராட்சசமாய்கையறிந்தசாமார்த்தியனாச்சுதே எதேபார்ப்போம் அந்தக்குதியைக் கொண்டுவாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மேகவர்ணனும் மகாசந்தோஷப்பட்டு உச்சாகத்துடனே எழுந்திருந்து ஐயா பாட்டா இன்றைக்கு என்னுடைய வல்லமையைப்பாரும் ஒருவரையு மதிக்காமல் குதிரையைக் கொண்டு வருகிறேன் நீங்க ளிங்கேதானே யிருங்கோளென்று சொல்லிவிட்டு தன்தகப்பன கட்டோர்க்கசன் சொன்ன சாம்ப

ரியென்கிறாட்சசமந்திரத்தைச் சபம் பண்ணினான் அப்பொழுது அந்தமந்திரசத்தியினால் காருடமேகங்களுண்டாகி எங்கேபார்த்தாலுங்களன்னங்கறேலென்று இருட்டிக்கொண்டு அந்தச்சமயத்தில் மேகவர்ணனும் ஆகாசமார்கத்திலெழும்பி குடுகுடுவென்று சிங்கநாதத்தை அட்டகாசம்பண்ணிக்கொக்கரித்தான் அந்தசத்தினால் லேதிரிலோகத்திலுள்ளவர்களும் பயந்தார்கள் அப்போது தேவேந்திரன் திகிலடைந்து தேவகுருவாகிய (பிரகஸ்பதியை) அழைத்து ஆலோசனை செய்து இரண்டுதாதரையழைப்பித்து ஒதாதரே நீங்கள் போய் இந்தச்சங்கடிகளையெல்லாம் விரைவில் விசாரித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லியனுப்ப அவர்களும் வந்து மேககவர்ணனைக்கண்டு ஒவீராதிவீரநியார் உன்பெயரென்ன இப்படிப்பட்ட உற்பாதகாரியங்களை யேன் செய்யிராய் எங்களையெல்லாம் ஏன் வதக்கிறாய் உன்னுடைய ஆரவாரத்தை எங்கள் ராஜாவாகிய தேவேந்திரன்கேட்டு விசாரித்து வரச்சொன்னார் நீரிப்படி செய்யவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்த தூதர்களைப்பார்த்து மேகவணன் சொல்லுகிறான் ஒதாதர்களே நான் லோகங்களை வாதப்படுத்தவில்லை பூலோகத்தில் தர்மராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்டுகிறுஷ்ணபகவானுடைய அனுசூதயினால் எவ்வாறாகவன் வசத்திலிருக்கிற குதிரையைக்கொண்டுபோகும்படி வந்திருக்கிறதேயல்லாமல் உலகத்திலுள்ளவர்களை வருத்துகிறதற்குவாவில்லை யென்று சொன்னான் அதுகேட்டு தேவதூதர்களும்தேவேந்திரனிடத்திற்குவந்து நமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தராய்நின்று கொண்டு அந்தச்சேதியைச் சொன்னார்கள் அதுகேட்டு தேவேந்திரனும் சந்தோஷகரமாய் நமக்குச்சகாயமாய் நமச்செய்யலோகாரியம் அவநேசெய்தால் நமக்கு நன்மைதானே அப்படியேயாகட்டுமென்று சொல்லித் தூதர்களை அனுப்பிவிட்டுத் தேவேந்திரனாவன தர்மராசாயாகம்பண்ணுகிறதைக்குறித்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் இவ்விடத்தில் மேகவர்ணனும் தனது ராட்சசமாய்கைகளை வந்தசேனைகள் பேரில்நிறைத்து அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒன்றுந்தோன்றவொட்டாமற் செய்து பூய்யிலிறங்கி அந்தக்குதிரையைமாதிரி அவதான லீலையாகத்தூக்கி இடையனவன் ஆட்டுக்குட்டியைத் தோளின் பேரில் போட்டுக்கொண்டதுபோல் தோளின் பேரில் போட்டுக்கொண்டு ஆகாசவீதியில் சரேலென்றேழும்பினான் அப்போது அங்கிருந்த சேவகர்களெல்லாரும் திகிலடைந்து குதிரையைக்காணாமல் ஆகாசத்தைப்பார்த்து ராட்சதனைக்கண்டு அந்தசேவகர்கள் ஒடிவந்து பட்டணத்துப்புகுந்து எவ்வாறாகவ மகாராசனிடத்தில் முறையிட்டு ஐயா ராசேந்திரா நாங்கள் அஸ்வமேதக் குதிரையைத் தண்ணீர் குடிப்பிக்கும்படி பட்டணத்திற்கு வெளியேகொண்டு போகும்போது ஆரோ ஒருராட்சதன் மாய்கையாய்வந்து எங்களுக்குத்தெரியாமல் குதிரையைத்தூக்கித் தோளின்பேரில் போட்டுக்

கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக யெழும்பிப்போனென்று சொல்ல அதுகேட்டு எவ்வற்றாசுவமகாராசனும் வெகு கோபங்கொண்டு ஓசை வகர்களே நீங்கள் ஒருநாளாயில்லாத விந்தையானவார்த்தை இன்றைக்குச் சொன்னீர்கள் ஆஆ ஆச்சரியமாகயிருக்கின்றது ராக்ஷதனாவது நம்முடைய குதிரையைப் பிடிக்கிறதாவது அப்படிப்பட்ட காரியம் இன்றைக்கு நடந்துதல்லவா நல்லது ஆகட்டுமென்று சொல்லி எவ்வற்றாசுவன் தன்னிடத்திலிருக்கிற (கந்தர்வராசாக்களில்) நாலாயிரம் ரதக்காரரை அழைப்பித்து நீங்கள் போய் அந்த ராக்ஷதனைக் கொன்று குதிரையைக் கொண்டு வாருங்களென்று செலவுகொடுத்தனுப்பினான் அப்படியே நல்லகென்று அவர்களும் யுத்தசன்னுத்தராய் மகாரோஷத்துடன் புறப்பட்டுவந்து ஆகாசத்திலிருக்கிற மேகவர்ணனைக்கண்டு தங்கள் தங்கள் ரதங்களை ஆகசத்திலிறுத்தி பிரசண்டமாகிய வில்லுக்களை யெடுத்து குணத்தொனிசெய்து சகலலோகங்களுஞ் செவிபெடத்தக்கதாக மேகவர்ணன்பேரில் அநேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும் கலிலென்று நகைத்து அணுவளவாகிலும் சஞ்சலப்படாமலமகா உக்கிராகாரத்துடனே புஜத்தின்பேரிலிருக்கிற குதிரையை இடதுபக்கத்தலிடுக்கிக்கொண்டு வலதுகையினால் ஒருமலையைப் பிடிங்கிக்கொண்டு அந்தமலையினால் அவர்களவிட்ட பாணங்களையும் ஆயுதங்களையும் தடுத்து முறித்து விட்டுச் சக்கிராகாரமாய்த்திரிந்துகொண்டு அவர்களுடைய ரதபதாங்களை யெல்லாம் பொடிப்பொடியாகத் தும்சப்படுத்தி ஒருக்ஷணப்பொழுதிலந்த நாலாயிரம் ரதக்காரரையும் சுவர்க்கத்திற்கனுப்பி விட்டு ஜெயம்ஜெயமென்று சிங்கநாதஞ்செய்தான் அதை எவ்வற்றாசுவன்கேள்விப்பட்டமேகாகோபங்கொண்டு மறுபடியும் ஆயிரம் யானைகளையும் மூவாயிரம் ரதங்களையும் பதினாயிரங்குதிரைகளையும் பத்துலட்சங்காலாங்களையும் கூட்டியனுப்பிவித்தான் அவர்களும் வந்து மேகவர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும் நகைத்து அந்த அஸ்வத்தைக் கொண்டு வந்து மலையின்பேரிலிருக்கிற வீமசேனன்கையில் ஒப்பிவித்து பிறகு ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அந்தச் சேனைகளையெல்லாங்கண்டித்து ஒருத்தரையாகிலும் தப்பிப்பிழைத்துப் போகவொட்டாமல் தும்சப்படுத்திவிட்டான் அதிலுந்தப்பிப்பிழைத்துப்போன சிவசேவர்கள் ஒடிப்போய் எவ்வற்றாசுவனுடைய பாதத்தில் விழுந்து ஓசுவாயி எங்களால் அந்தராட்சனைச் செயிக்க முடியாது என்று முறையிட்டு அதுகேட்டு எவ்வற்றாசுவனும் கோபமிருந்து தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் புறப்படச் சொல்லித் தானும் யுத்தசன்னுத்தனய்த்தம் பிமார் - பிள்ளைகள் - மந்திரிகள் - சாமந்திரிகள் - மகுடவர்த்தனர்கள் முதலான சதுரங்கசேனைகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து ரணபேரிகையறைவித்துத் தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் மேகவர்ணன்பேரில் ஏவினான் அவர்கள் மேகவர்ணனைச் சுற்றிக்

கொண்டு அனேக அஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையும் எய்தார்களாகுந்
 க்குமேகவர்ணன் சனியாமல் எதிர்த்துய்யோராகிறபோது வீமசேன
 னைப்பார்த்து விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான் - ஐயா நீங்கள் இங்கே தானே
 குதிரையைக்கரத்துக் கொண்டிருங்கள் மேகவர்ணன் இளைப்படைந்
 திருக்கிறான் நான் போய்வருகிறேனென்று செலவுபெற்றுக் கொண்
 டிவந்து தன்கையிலிருந்த வில்லைக்குணத்தொனியெடுத்து தான்வந்தசே
 திமேகவர்ணனுக்குத் தெரியப்படுத்தி தனதுவில்லினிடமாகமகஜீட்
 சணியமானபாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து அந்தராசன்
 அனுப்பினசேனைகளையெல்லாம் கால்வேறுகைவேறு தலைவேறுகக்
 கண்டித்துவயிற்றைப்பீறித்தவெள்ளம் பெருகும்படிச்செய்துகழுது
 கூளிகளுக்குவிருந்தாக்கிவைத்தான் அதில்சிலசேனைகள் தப்பிஒடிப்
 போய்விட்டது மேகவர்ணனும் மலையின்பேரிலேகுதிரையைப்பிடித்
 துக்கொண்டுபோய் குலையில்வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் திரிளே
 த்திரதாரியாகியபரமசிவன்வந்தாலும் குதிரையைவிடவேண்டியதில்
 லையென்றுசொல்லியிருந்தான் இங்கே தன்னுடையசேனைகளெல்லா
 ம்முறிந்துப்போனதுகண்டு எவ்வற்றைசுவன் பின்னும்அனேகஞ்சே
 நைகளைஎவினான் அவர்களும் யுத்தமுகத்தில்நெருங்கி மகாவேகத்து
 டனே எதிர்த்துநின்றார்கள் அதுகண்டு வீமசேனன் சிந்தாக் கிரந்த
 னாய்சிறுபிள்ளைபேரில்எத்தனைதளம்வந்தெதிர்த்ததென்றுதனது கை
 யிலெடுத்துக்கொண்டு பூமியிலகுதித்து ஒடிவருகிறபோது அதுகண்டு
 விஸ்வகேது சிறியதகப்பனுக்குத் தெண்டரிட்டு ஐயாநான் இந்தசே
 நைகளாகுகிற ஸ்திரீயின்பேரில் அபேட்சித்தேன் ஆகையால் நானேய
 னுபவிக்கவேண்டும் உங்களுக்கு மரியாதையல்ல மருமகளைமாமனார்
 தீண்டுவாரோ ஐயாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுவீமசேனனும்ஒவி
 ஸ்வகேதா புருஷனுக்குஅடங்காதஸ்திரீயை மாமனார் தண்டிக்கவே
 ண்டாமோ வென்றான் அதற்குவிஸ்வகேதுவும்ஐயாபுருஷன்கையில்
 ஸ்திரீ அடங்கா மற்போனால்பிறகுமாமனார்விசாரிக்கவேண்டும்ஆதலா
 ல் நீங்கள்மலையின் பேரிலேதானேயிருந்து வேடிக்கைபார்த்துக்கொ
 ண்டிருங்கள் இந்தஅற்பமான சேனைகளைக் குறித்து நீங்கள் வரவே
 ண்டுமோ வென்றுசொல்லி யனுப்பிவிட்டு பிறப்பாடி வில்லைக் குண
 த்தொனியெடுத்து அந்தவில்லினிடமாக திவ்வியபாணங்களைத் தொடு
 த்துப் பிரயோகம்பண்ணி அந்தச் சேனைகளையெல்லாங்கொன்று ரத்
 தப்பரவாகமுண்டாக்கி ஆஆவென்று சிங்கநாதஞ்செய்து வில்லைப்பூ
 மியிலூன்றிக் கொண்டு பார்க்கப் பயங்கரமாக விருந்தான் அப்பொ
 முது எவ்வற்றைசுவனானவன் தனதுசேனாவெள்ளங்கள் மடிந்துகிட
 ப்பதையும் விஸ்வகேதுவையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுச் சொல்லு
 கிறான் ஒமந்திரிமார்களே கேட்டீர்களோ நான் ஐந்துநூறுவறுஷமாய்
 ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணினேன் இதுவரையில் இப்படிப்பட்டசே
 வகளை எவ்விடத்திலுங் கண்டதில்லை இந்த ராஜகுமாரனைக் கண்க
 னினால்பார்க்கப் பயங்கரமா யிருக்கின்றது வில்வித்தையோ வென்
 றாலிவன் கற்றதே வில்வித்தை இவன் மகா வீராதிவீரன்

அதோயார்த்தீர்கார இந்தமலையின்பேரில் ஒருதிவ்வியபுருஷன்பெரியவில்லை யூன்றிக்கொண்டு நமது பட்டணத்தையும் நமதுசேனாசமுத்திரங்களையும்ஒருமசகமாத்திரமாகநினைத்துவேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் ஆகையினால்என்ன அனர்த்தகாலம்வருகிரதோதெரியவராது இதை ஆலோசிக்குமிடத்துமும்மூர்த்திகளும்ஒருமுகமாகக்கூடி நம்முடையபேரில் துசமெடுத்து வந்தவர்களாகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் பூலோகத்திலுள்ளவர்களில எப்படிப்பட்டவர்களானாலும்நமது பட்டணத்தைக்கண்டெடுத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள் நல்லது ஆகட்டுமென்றுசொல்லித் தன்சேனைகளையெல்லாம்ஒரிடமாகக்கூட்டிவிஸ்வகேதுவின்பேரிலேவினான் அவர்களும்மகாரோஷத்துடனே அவ்வவர்கள் கையிலிருக்கிற ஆயுதங்களையும்பாணங்களையும்பிரயோகம்பண்ணிகொக்கரித்துநின்றார்கள் அதுகண்டுவிஸ்வகேதுநகைத்து தன்னுடையவில்லிலே ஒரு தீட்சண்ணியமானபாணத்தைத்தொடுத்தது அந்தசேனைகளையெல்லாஞ் சிந்துசிந்தாககிளங்கேபார்த்தாலுமபிணமலேகளும் மாங்கிஷக் குப்பைகளும்எல்லாபாசிகளும்ரத்தமடுக்களுமாகச் செய்தான் அதுகண்டுதேவர்களெல்லாஞ்சுவாசென்றுமெச்சினார்கள் வீமசேனனும் ஆனந்தபரவசமாகினான் அப்போழுதுஎவ்வாறாகவனும்சிந்தாக்கிரந்தனாய் ஆலோசித்தநாம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது இவன்எவ்வளவுசேனைகளைக் கண்டித்துவிட்டான்இவனுடையமகிமைதான் என்னமோதெரியாது ஆகையினாலே இவனதுஊரையும் பேரையுந்தெரிந்தபிற்பாடுசண்டைபண்ணுவோமென்றுமனதில் நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு தண்டுகைவிட்டிறங்கி ஒருபெரியயானையின்மேலேறிக்கொண்டிவந்து விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓராசகுமாரகா உன்னைப்பார்த்தால் எனக்குசண்டைசெய்கிரதற்குமனமில்லை நீயோசிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாய்நீயாருடையகுமாரன்உன்பெயரென்ன உன்ஊரென்ன நீங்களேன் என்குகிரையைப்பிடித்தீர்கள் அந்தமலையின்பேரிலிருக்கிறவன் பாவன் இதுகளை யெல்லாம்எனக்குநன்றாகத்தெரியச்சொல்லும்பிற்பாடுயுத்தம்பண்ணுவோமென்றுஎவ்வாறாகவன்கேட்க விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான்.

ஓராசனே எங்களுடைய குலம் கோத்திரங்கேட்டிரேஆனால்சொல்லுகிறேன்கேள் நான் முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதியாகிய தேவேந்திரனுக்குக் கவசகுண்லத்தைக் கொடுத்து கீர்த்திப்பற்றமகாதான்பரனாகிய கர்ன்னமகாராசனுடையபுத்திரன்என்பெயர் விஸ்வகேதுவென்றுசொல்வார்களதருமசொருபியாகியதருமராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுகிறநிமித்தம்பூர்கிருஷ்ணதேவருடனே ஆலோசனைசெய்து அவருடைய அனுமதியின்பேரில்உன்வசத்திலிருக்கிறஅஸ்வமேதக்குதிரையைக்கொண்டிவரும்படியெங்களைப்பனுப்பிவைத்தார் ஆகையால்நான் இவ்விடத்தில்வந்தேன் இதோமலையின்பேரிலிருக்கிறவன்எப்பார்த்தாயோ அவரைத்தருமபுத்திரருடை

ய தம்பியாகிய வீமசேனனென்றறிந்துக்கொள் அதுவுமல்லாமல் உன் குதிரையைத் தூக்கிக்கொண்டுபோனவன் வீமசேனன் போனாகியமே கவர்ணனென் றறிந்துக்கொள், ஆதலால் என்பேரையும் ஊரையுஞ் சொன்னேனல்லவோ இன்னமும் என்னுடையவார்த்தையைக்கேளு ம் அஃதென்னவென்றால் - அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய பரிபூரணகடாட்சத்தினாலும் அவரது சகாயத்தினாலும் நான் சண்டைசெய்கிறேன் நான் தெய்வசகாயமுள் ளவன் நீ மனுஷசகாயமுள்ளவன் இன்றைக்கு உன்னுடையசேனையு ளையும் அண்ணன் தம்பி மாமன் மைத்துனன் உற்றார் பெற்றார் பிள்ளைகள் பேரன்மார்மந்திரி பிரதானிகள் முதலிய சகலவையுங்கொன்று உன் கொர்வத்தையுமடைக்க உன்பத்திராவதிபட்டணத்தையுங்கொள் ளைகொண்டு போகிறேனென்று சொல்ல அந்தவசனத்தை எவ்வற்றா ளவனுங்கேட்டு கோபிக்காமல்குலம்கோத்திரத்துக்காகச் சந்தோஷப் பட்டுவிஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதாநல்லது நீ அப்படியே செய்கறாய் இப்பொழுது நீ பூமியில் நின்கொண்டிருக்கிறாய் நானயா னையின்பேரிலிருக்கிறேன் இப்படியிருக்கிற உன்னுடனே எதிர்ப்பது என்னைம்போன்றராசரகங்களுக்கு நியாயமல்லவே ஆனபடியினாலே உ னக்குவேண்டிய சகலஆயுதங்களும் நிறைந்திருப்பதாகவும் நல்லகுதி ரைகளைக்கட்டி யிருப்பதாகவும் விளங்குகின்ற ஒருரத்ததைசாரதியுட் னே அழைப்பித்துக்கொடுக்கிறேன் நீ அதன்மேலேறிகொண்டு பி ரமுகனாயிருந்துகொடியபுத்தஞ்செய்வாயென்று சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் ஐயா - எவ்வற்றா ளவனுபாலகாளன்னை உம்மிடத்தில் ரதம்வாங்கி அதன் பேரிலேறிகொண்டிருத்தம்பண்ணச் சொன்னீ ரல் லவா அப்படி நான் செய்யமாட்டேன் தேவேந்திரனுக்கேகவசகுண்ட லத்தைதானமாகக்கொடுத்துக்கீர்த்திபெற்றமகாதியாகியினுடையபுத் திரானாகியநானேவும்மிடத்தில் ரதம்வாங்கியேறுகிறவன் அதுகூடாது நீ ர்தேரின் பேரிலேதானேயிருந்துயுத்தம்பண்ணும் உம்முடைய வல்லப த்தைப்பார்ப்போமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு எவ்வற்றா ளவனு ம் நீயோ சிறுபிள்ளை நானோ பெரியவன் ஆகையினால் நான் உன்பேரிலு ம்நிபாணந் தொடுக்கிறதில்லையென்று சொல்லியானையைவிட்டி ரங்கிர தத்தின் பேரிலேறிகொண்டுவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணிச் சிங்கநா தஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்ணினான்.

அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் சிரித்து என்சிறுபிள்ளைத் தன்மையைச் சற்றூனோத்திற்காண்பிக்கிறேன்பாருமென்று சொல்லிபாதசா ரியாய் வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணிச் சிங்கநாதஞ்ஞெய்து துவேஷ த்துடனே காலாக்கினிருத்திரனைப்போலேகண்களில் நெருப்புப்பொ றிபறக்கவும் மீசை பாடபடவென்று துடிக்கவும் பற்களை நெறநெற வென்றிகடித்து தன்னுடையவிலிவிடமாக அதிதிக்கூண்யமான அஸ் திரங்களைத்தொடுத்து எவ்வற்றா ளவனுடையமார்புபிளக்கும்படியாக

ப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு எவ்வற்றாகவனுங் கோபதித்தன
ய்மிஞ்சிவிட்டதென்று சீக்கிரமாகத்தன்னுடையவில்லிலே அதிதீக்ஷ
ணமாய்க் கிருஷ்ணசர்ம்பம்போ விருக்கப்பட்ட எழுபதுபாணங்க
ளைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகளொன்றோடொன்று
உரர்பந்துவிஷங்களைக் குபிலென்றிகச்சிக்கொண்டு நெருப்புப்பொறி
கள் பறக்க அதிகவேகமாய்வருகிறபோது விஸ்வகேதுவும் அதிசீக்கி
ரமாகத்தன்னுடையவில்லிலே அனேகமாயிரம் பாணங்களைத் தொடு
த்துவிட்டு எவ்வற்றாகவன் விட்டபாணங்களை யெல்லாம் பொடிபொ
டியாகச்செய்து அவன்கையிலிருந்தவில்லையுங்கண்டித்து அவன்தேரி
ற்கட்டியகுடையும் கொடியும்விழும்படியறுத்து அவனுடையதேரின்
பேரிலும் அநேகபாணங்களை நிரப்பினான் அப்போது அவனுடையசே
னைகளெல்லாம் நடுநடுங்கி இன்றோடேராஜாவுக்குமுடிவுசாலம்வந்து
சம்பவித்ததென்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் ந்தசம
யத்தில் எவ்வற்றாகவன் எவ்வளவுமபயங்கொள்ளாமல் வேறொருவி
ல்லையெடுத்து அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ் செய்
தான் அந்த அஸ்திரமானது நெருப்புப்பொறிகளபறக்கும்படி காளகூட
விஷத்துக்குச் சமமானமாய் இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு விஸ்வகேதுவிட்
டபாணங்களை யெல்லாங்கண்டித்து வருகிறதைக்கண்டு விஸ்வகேதுப
யப்படாமல் நின்று தன்னுடையவில்லிலே ஒருவருணஸ்திரத்தைத்
தொடுத்துவிட்டு அந்தவருணஸ்திரம்வந்து அக்கினியாஸ்திரத்துடன்
போராடிவிழுந்துபோய்விட்டது அதுகண்டு விஸ்வகேது தன்னுடைய
வில்லிலே அதிசீக்கிரமாக மறுபடியும் ஒருவாய்வாஸ்திரத்தைத் தொடு
த்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதிலுண்டான பெருங்காற்றினால் எவ்வர்
றாகவனுடைய சேனைகளெல்லாம் மின்மினிப்பூச்சிகள் போல சிதறிப்
போய்விட்டதுகள் அப்பொழுது எவ்வற்றாகவன் பயப்படாமல்தன்
னுடையவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி இறுக்கிப்பிடித்து பர்வதாஸ்திர
மென்கிற ஒருபாணத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அ
திலனேகமாயிரம் எண்ணிக்கையில்லாத பர்வதங்கள் பிறந்து அந்தப்
பெருங்காற்றைத் தணித்துவிட்டு அதுகண்டு விஸ்வகேது கோபாக்
கினிருத்திராபு எரிந்துவிழுந்து தேவேந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்
திலும் கொடுமையுள்ள ஒரு அஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோக
ஞ்செய்தான் அதில் அளவிறந்த வச்சிராயுதங்கள் பிறந்து கிறுகிறு
வென்று கழன்றுவந்து அந்தப்பர்வதங்களையும் தூளாக்கிவிட்டது அ
துகண்டு எவ்வற்றாகவனும் மகாகோபதிப்பதனுய்த்தன்னுடையவி
ல்லிலே அநேகமாயிரம் திவ்யபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோக
ம்பண்ணினான் அதுகள்வந்து விஸ்வகேதுவினுடைய சரீரமெல்லா
ம் ரத்தப்பிரவாகமாகும்படிதைக்கிறபோது அதனால் விஸ்வகேதுவு
ம் மிகவும்நொந்து ஆயாசத்துடனே பூமியில் சாய்ந்து விழுந்து மூர்
ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எவ்வற்றாகவனுடைய சேனைகளெல்
லாம் சந்தோஷத்துடனே சிங்கநாதஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்ணி
ார்கள் அப்போது மலையின்பேரிலிருந்த வீமசேனன்கண்டு

அதிககோபதீப்தனாய் கதாயுதத்துடனே மலையைவிட்டுக்குதித்து யா
னைக்கூட்டங்களின்மேற் பாய்கிறசிலங்கத்தைப்போல ஓடிவருகிறபோ
து எவ்வற்றாசுவன்குமாரானசுவேதனென்கிறவன் எதிர்த்துக்குறுக்
கேவிழுந்துதடுத்துவிமசேனனுடனேபோராடிக்கொண்டிருந்தான் அ
ப்போதுவிஸ்வகேதுவும்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்துகண்ணைவிழி
த்துப்பார்த்து சூகையில்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறபுலியின்பேரில்ஒரு
கல்லைப்போட்டால் அதுஎப்படிச்சிறிஎழுந்திருக்குமோ அப்படிக்கோ
பதீப்தனாய்க் காளகூடவிஷம்போல பகபகவென்றெறிந்துவிழுந்து த
ன்னுடையவிலலிலே அகோரமானபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோ
கஞ்செய்து எவ்வற்றாசுவனுடையகைவிலலைகண்டித்து அவனதுரத
சாரதியைக்கொன்றுவிட்டுஎட்டுக்கு திரைகளையுங்கண்டதுண்டமாக்
கிரதத்தையுஞ்சக்கைசக்கையாய்ப்பேர்த்தெறிந்து அவனுடைய நெற்
றியையும் உடைத்தான் - அதனால் - எவ்வற்றாசுவன்மிகவும்நொந்துரத்
தங்கக்கிக்கொண்டுகண்கள்கழலவரையாவென்றுதிறந்துக்கொண்டு
பூவுங்காய்களுநிறைந்திருக்கிற ஒரிளவாழைமரமானதுகாற்றிறுலடிப
ட்டுவிழுந்தாலெப்படிசாய்ந்துவிழுமோ அப்படிபோல ரதத்தினுடைய
குத்துக்காலின்பேரில் சாய்ந்து விழுந்துமாணத்துக்குச்சரியான
மூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டிவிஸ்வகேதுவும் எவ்வற்றாசுவன் இறந்துபோனானே
என்னமோ பார்ப்போமென்று ஓடிவந்துஎவ்வற்றாசுவனைப்பார்த்து
தத்தளித்துத் தலையண்டையிலஉட்கார்ந்துதன் வஸ்திரத்தொங்கலினு
ல் அவனுடையமுகத்தைத்துடைத்து சற்றுநோம்விசிறிபிறகுவிசார
த்துடவேசொல்லுகிறான் ஐயோநானறியாமல்பாணங்களை விட்டுஇந்
தாராசனைக்கொன்றுவிட்டேன்என்பேரில் நினைதவந்துதே ஒதுவார
காபுரிவாசாஓகிருஷ்ணமூர்த்திலுபகத்தர்களைரட்சிக்கிறதுஉணமைவா
னலிப்போதுஎன்முறைமைக்கேட்டு இந்தராசனைப்பிழைக்கப்பாரும்
ஓசககிராதாராஓகஜேந்திராட்சகாஓதேவாதிதேவாஓசுவாமியென்று
கோத்திரஞ்செய்கிற விஸ்வகேதுவினுடையமுல்மலைய அஸ்தினாபுரத்
திலிருக்கிறபூரீகிருஷ்ணபகவான் கேட்டுவிஸ்வகேது நினைத்த படியே
எவ்வற்றாசுவன்பிழைக்கக்கடவதென்றுதிருவுளஞ்செய்தருளினார் அ
தனால் அந்தஎவ்வாணசுவனும் பிழைத்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்துநி
த்திரைசெய்தவன் விழித்தெழுந்ததுபோல அவனுமெழுந்திருந்துஉ
ட்கார்ந்தான் அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும்ஓஜயா ராஜேந்திராசுகமாயி
ருக்கிறதோசரீரமெத்தநொந்ததோஉமதுஆயாசந்தீரந்ததோவென்று
கேட்க அவனுமஆயாசமொன்றுமில்லை சுகமாயிருக்கிறதென்றுசொ
ல்லஅதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவமநீர்தேரை விடடிழிந்து அப்புறத்தில்
நின்று கொண்டு வில்லைகுணத்தொனிசெய்துசண்டைபண்ணவாரு
மென்றழைக்க அதற்கு எவ்வற்றாசுவனுஞ்சிரித்துகலையைபசைத்து
ஆ-ஆ- இதேது இந்தராசகுமாரனைப்போ லெங்குந்நடதில்லை ப
கையாணிபுடனே போராடுகிறபோது தனக்கையுத்ததினால் விழுந்து

விட்டால் அவனைக்கொன்று ஜெயம்பெறுகிறதேயல்லாமல் மறுபடியும் அவனுக்குப் பசாரஞ்செய்து பிழைப்பிக்கிறவர்களுமுண்டோனென்று தனக்குத்தானேயோசனைசெய்து தேரைவிட்டிடுங்கிவந்து விஸ்வகேதுவைக் கட்டியனைத்துக்கொண்டு ஐயாராஜ குமாரகா உன்னைப் போன்றசர்ப்புத்திரனைநானெனங்குங் கண்டதிலலை இனி உனக்குமெனக்குஞ் சண்டைவேண்டியதில்லை நானும்எனதுநாடுநகரமும்உங்களுடையஆதினம் இனிகமாம் தர்மமராசாவை அஸ்வமேதயாகம் பண்ணச் சொல்லும் உன்கையிலிருக்கிற பாணங்களை அம்புறுத்தாணியில்வையும் வில்லைத்தளர்த்துமென்று வெகுவாய்சமாதான வார்த்தைகள் சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் ஐயாராஜேந்திரா சமாதானப்படுவது என்னிச்சையல்ல என்கிறியதகப்பனாகிய வீமசேனன் அதோமலையின்பேரி லிருக்கிற ரவரண்டைகருப் போகலாம் வாந்மென்றுசொல்லி எவ்வற்றனாகவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வீமசேனன்முன்னே விட்டுஐயா இந்தராஜாவானவர் சமாதானமாய்நமது அடிமையாய் வருகிறேனென்று சொல்லச் சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார் தேவரீர் தயவு செய்யுமென்றுசொல்ல-அதற்குவீமசேனனும் அதுகூடாது எனக்கு எசமானாகியதருமராசா விருக்கின்றார் அவரிடத்திற் சொல்லவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஎவ்வற்றனாகவனும்வீமசேனனுக்குப்பிரிய வசனஞ்சொல்லித்த முவிக்கொண்டுதருமராசாவுக்குப்பதியிரம்ஆனைகளும் லட்சங்குதிரைகளும்வெகும் திபண்ணினேன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப்பதியிரம் தெண்டனிட்டேனென்று இரக்கமாகச் சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனனுக்குக்கிருபைவந்து சரணமடைந்தவர்களைக்காக்கிறதேதர்மமென்றுசொல்லிசமாதானமாய் ஒருவர்க்கொருவர்தமுவிக்கொண்டுசந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போது மேகவாணனும் அஸ்வமேதக் குதிரையுடனே வெளிப்பட்டு வீமசேனனிடத்தில் வந்துசொந்தான்.

அவனையும்எவ்வற்றனாகவன்தமுவிக்கொண்டுஇம்முன்றுபேரையும் ஆனமீதேற்றிக்கொண்டு இறந்தவர்கள்போக மற்றசேனைகளுடனும் பந்துவர்க்கங்கள் குமாரவர்க்கங்கள் மந்திரி பிரதானிகளுடனுஞ்சென்று பத்திராவதிபட்டணத்துட்புகுந் தங்குள்ளஸ்திரீசனங்களை அட்சதைகளிறைக்கவும் முத்தாலாத்தி யவளாலாத்தி முதலான அநேக ஆலாத்திக ளெடுக்கவு மகாவைபவத்துடனேபோய் எவ்வற்றனாகவபாலனு மானந்த சமுத்திரத்தில் முழுகினவனாய் சேனைகளையெல்லாம் வெளியேறி நத்திவிட்டு- வீமசேனன்- விஸ்வகேது- மேகவாணன் இவர்கள் முன்றுபேருக்கும் தனதுபட்டபுதேவியாகியபிரபாவிகையினால் ஆலாத்தியெடுப்பிவிதது அந்தப்புரத்துக்குள்ளழைத்துக்கொண்டுபோயவர்களை ஸ்நானம்பண்ணுவித்துத்தானும் ஸ்நானம்பண்ணி போசனசாலையிற்புகுந்துசகலசம்பிரமத்துடன்போசனஞ்செய்து கைகால்சத்திபண்ணிக்கொண்டுதாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு ஆஸ்தானமண்டபத்திற்கு வந்துசகலராசாக்களுடனுங் கொலுவரய்த்தன்னுடையநவரத்தின்பீடத்திலேவீமசேனை உட்காரவைத்துக்கொ

ண்டி மற்றஇரண்டுபேருக்கும் வேறேநவரத்நபீடம்போட்டுவித்துச் ச
 ங்கீதமேளநாகசுர மேளவாத்தியக்காரரையும் ஊர்வஜிரம்பைதிலோர்
 த்தமைக்குச் சரியானநாடகப்பெண்களையும் அழைப்பித்து அந்தமூன்
 றுபேருக்கும்பொழுதுபோக்கிவைக்கும்படி திட்டஞ்செய்து எவ்வற்
 னாகவமகாராஜனுமதனதுசேனாபதியாகியசுவேதனென்கிறவனை அ
 னைத்துச்சொல்லுகிறான் ஓசுவேதாநானையதினம்தருமராஜாவானவ
 ர்செய்கிற அஸ்வமேதயாகத்திற்குநாமெல்லோரும் போகவேண்டும்
 ஆதலால்நமதுசேனைகளையும் பட்டணத்துசெனங்க ளெல்லாரையும்
 சீக்கிரமாய்ப்பிரயாணப்படுத்து அதுவுமல்லாமல் தருமநந்தனருக்குக்
 காணிக்கையாகக்கொண்டுபோகிற வஸ்துக்களை முஸ்தீதுபண்ணென்
 று கட்டளையிட்டபிற்பாடுதன்னுடைய ஸ்தீகஸ்பிள்ளைகள் சகலமான
 வர்களுக்கும்உத்தரவுசெய்துபிரயாணப்படச்சொன்னான் அப்படியே
 அங்குள்ளெல்லாரும் பிரயாணப்பட்டார்கள் சுவேதனும் எவ்வற்றாகவ
 னுடைய உத்தாரப்படி இந்தசேநிசகலமானபேர்களுக்குந்தெரியும்ப
 டிபறைவித்து தன்னுடைய வளவுக்குப்போய்தன்பெண்சாதிபிள்ளை
 களுக்கும் பிரயாணசேதியைச் சொல்லிவிட்டு தன்மாதாவாகியதுன்
 மார்க்கி யென்கிறவளண்டைக்குப்போய்த்தெண்டனிட்டுஓ அம்மாதா
 யேஎவ்வற்றாகவமகாராசாவானர் சகலசேனைகளுடனேபிரயாணப்
 ட்டு தருமராசாசெய்கிறயாகத்தைப் பார்க்கப்பேகிறார் நாமும்போய்
 க் கண்குளிரப்பாரத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் சேவித்துநாம்செய்
 தபாவங்கள் பாகத்தக்கதாக கங்கைமுதலியபிண்ணீய தீர்த்தங்களிலு
 ம் ஸ்நானஞ்செய்துகமாய்வரலாம் வாருந்தாயேயென்று அழைக்க
 அதுகேட்டு அந்ததூர்பாக்கியும் தன்குமாரனாகியசுவேதனைப்பார்த்து
 அடாபயலே நீ என்னசொன்னாய் தர்மராசாயாகம்பண்ணுகிறான் எ
 வ்வற்றாகவன் போகிறான் நானும்போகிறேன்நீயும்வாவென்றுஎன்
 னை அழைக்கிறாயல்லவாஅடாபிள்ளாய் நீ ஒருபயித்தியக்காரன்அந்த
 எவ்வற்றாகவனும் ஒருபயித்தியக்காரன் யாகஞ்செய்கிற தர்மராசா
 வோ உங்களிலும் பெரியபயித்தியக்காரன் அஃதெப்படியென்றுகே
 ட்பாயாயில் அந்ததருமராசா இதுபரியந்தம் வனவாசஞ்செய்து அ
 லைசசல்பட்டு முடிவிலேது நியோதனாகிகளைச்செயித்து மூந்தானை
 லளவோபட்டங்கட்டிக்கொண்டான் இனியாகிலும்பெண்சாதிபிள்ளை
 களுடனே கமாய் வேளைக்குச்சரப்பிட்டுக்கொண்டு மூலை வீட்டில்
 கம்மாயிராமல் பயித்தியம்பிடித்துவிருதாவாயாகஞ்செய்கிறதென்று
 பார்ப்பார்பேச்சைசைக்கேட்டு வீணாகதிரவியத்தையெல்லாஞ்செல
 வழித்து விடுகிறான் - ஐயையோதர்மராஜா இதுவரையில்மெத்தபுத்தி
 யுள்ளவென்றெண்ணி யிருந்தேன் இதனால்அவன்புத்தி தெரியவந்
 தது இந்தபயித்தியங்கொண்டு பணத்தையெல்லாஞ்செலவிடுகிறான்
 லலவோஆனால்வன்பிழக்கமட்டா எந்தகிருஷ்ணனைப்பார்த்துபெ
 ண்சாதிக்கும்உடமையிட்டுஒருதருக்கும்ஒருகாசுகொடாமல்ஒருயா
 கமும்பண்ணாமல்பிச்சையிடாமல்திரவியத்தையெல்லாமபததிரப்படு

திவிட்டு ஒருநாளாகிலும் வீட்டில் சாப்பிடாமல் ஊராய்த் திரிந்து வ
யிறுவளர்த்துக் கொண்டிகாலங்கழிக்கிறுன்பார்த்தையோ அவனே எந
க்குப்பிரியமானவன் அவனை மெச்சினேன் வளைப்பார்த்தாகிலும் தரு
மராஜாபிழையாமல் விருதாவாகக்கெட்டிப்போகிறுனாலுமாகட்டும்
நான் வருகிறதில்லை அந்தப்பயித்தியக்காரன் செய்கிறயாகத்தை நான்
பார்க்கலாகாது என்னை தண்ணீரில் விழுந்து சாகச்சொன்னையோ எ
னக்குவரககூடாது அப்படியல்லவென்று நான் உந்துவிட்டால் இங்கே
வீட்டில் மருமக்கள்மார் மிஞ்சினவர்கள் பணங்காககளை அபாரியாகச்
செலவுபண்ணிவிடுவார்கள் ஆகையால் அப்படிச் செய்ய வொட்டாம
ல்தண்டிப்பதைவிட்டும் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் வேலைக்கு வே
லைசோறுதினன் வொட்டாமல் அதட்டி அரைவயிறுங் கால்வயிறுமா
ய் ஒரு வேலை சோறுதினன் சொல்லி கட்டிப்பண்ணுகிறதை விட்டு
ப் பிசைக்காரரை ஊர்வழிதெருவழி வரவொட்டாமல் காலொடியும்
படி அடிக்கிறதைவிட்டும் அண்டை அசலுடன் உலக்கைதடியை யெ
டுத்துக்கொண்டு சண்டைக்குப் போகிறதைவிட்டும் என்பருஷனை நி
த்தந்தங் கண்டனை பண்ணுகிறதைவிட்டும் உன்பிறகே வரச்சொல்
லுகிறுயோ நல்லவேலைசெய்தாய் பிள்ளாய் நான் வருதுவிட்டால் எ
ன்வீடெல்லாங் கொள்ளையாய்போம் அப்போ தென்சீவனும்போம்
நான் வருகிறதில்லை நீவேனுமானால் பயித்தியம்பிடித்துப் போகுரு
என்று சொல்லியனுப்ப அவனுஞ்சிரித்துக்கொண்டுவந்து அவன்சொ
ன்ன வசனங்க ளெல்லாம் எவ்வற்றாசுவிடத்திலும் வீமசேனன்
முதலானவர்களிடத்திலுஞ் சொன்னான் -

அதுகேட்டு அவர்களெல்லாரும் கலீலென்று நகைத்து இப்படி
க்கொததவன் தருமராசா பூகிருஷ்ணமூர்த்தி இவர்களிடத்தில்வந்தி
ருந்தால் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருப்பாள் ஆகையால் அவளையுங்
கூடவே அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று வீமசேனன் சொல்லுகவே
தனும் ஐயாநான் என்றாற்கூடியமட்டுஞ்சொல்லிப்பார்த்தேன் அவள்
வருகிறதில்லையென்று சொன்னான் அதுகேட்டு எவ்வற்றாசுவனும் அ
ப்படியானால் அவளைக்கையுங் காலுங்கட்டி டோலியில் போட்டுக்கொ
ண்டுவாவென்றான் அதுகேட்டு சுவேதனும் அப்படியே தாயாரிடத்தி
ற்போயழைக்க அவள் வரமாடேனென்று சொல்ல அவளைப்பலவத்
காரமாய்ப் பிடித்துக் காலுங்கையுங்கட்டி யெடுத்துங்கொண்டுவந்து
டோலியில் போட்டுக்கொண்டு அவற் கூகாவென்று கூச்சலிடும்படி
கொண்டுவந்து எவ்வற்றாசுவன் முன்னே நிறுத்தினான் அதுகண்டு எ
வ்வற்றாசுவனுஞ்சிரித்து சகலசனங்களையும் பிரயாணப்படுத்தி தா
னும் ரதகசதுராகபதாகனும் மந்திரிப்பரதானிகளும் குமாரவாகங்க
ளும் பந்துவாகங்களும் ஸ்திரீசெனங்களும் வீமசேனன் - விஸ்வகேது -
மேகவர்ணன் குமாரனான சுவேதனும் தளபதியான சுவேதனும் புடை
சூழத்தக்கதாக அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கூட்டிக்கொண்டு பிரயாண
ப்பட்டு பதினெட்டுமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கும்

மடியாக பத்திராவதிப்பட்டணத்தைவிட்டு புறப்பட்டு வெளிகுடாரம் போட்டு சேனையெல்லாங் கும்பலாகக்கூட்டிப் பிராயணப்படுத்தி அஸ்திபுரத்திற்குச் சமீபமாகவந்து எவ்வற்றணாகவனும் வீமசேன மகாராசனுடைய அனுமதியின்பேரில் தன்சேனையெல்லாம் அங்கே ஒருகிண்காரவனத்தில் இறங்கும்படிசெய்தான் அப்பொழுது வீமசேனனும் தான்முனாக நடந்துவந்து அஸ்திபுரத்திற் புகுந்துதருமராஜாவைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணினான் அவரும் தம்பியையெடுத்து மார்போடணைத்துக் கொண்டாசீர்வாதமபணலினார் அப்போதுவீமசேனனும் தான்போய்வந்த சகலசேதிகளையெல்லாஞ்சொல்லி எவ்வற்றணாகவமகாராஜனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனே தண்டிவிட்டு நம்முடைய ஒருக்குமீபத்தில் வந்திரங்கி யிருக்கிறான் நான் முன்னுதாக வந்தேனென்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் குந்தாதேவிகு நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தம்மானுடனே சகலசேதிகளையுஞ்சொல்லிவிட்டு பிற்பாடு கிருஷ்ணதேவர் என்கிருக்கிறாரென்று விசாரித்து உபமரிகையின் பேரிலிருக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டி அவ்விடத்திற்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்ய அவரும் வீமசேனனையெடுத்து மார்புடனே தழுவிக்கொண்டு ஓவீமசேனனே அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டுவந்தாயோவென்று கேட்க அதற்கு வாயுகுமாரனாகிய வீமசேனன்சொல்லுகிறான்

ஓஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலேநானும் விஸ்வகேதுவும்மேகவர்ணனும் பத்திராவதிப்பட்டணத்திற்போய் குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு எவ்வற்றணாகவினிடத்தில் சண்டை சமாதானஞ்செய்து அந்தராஜனையும் உடன்படுத்தி குதிரையுடனையழைத்துக்கொண்டுவந்தோம் அதோ அவர்களும் வருகிறார்கள் நான் உங்களுக்குச் சேதி சொல்லும்படி முன்பாக வந்தேனென்று சொல்லி அவருக்குச் சந்தோஷ முண்டாக்கிவிட்டு அங்கிருந்து திரௌபதியி னிடத்திற்குவந்து அவனுடனையுஞ் சொல்லிவிட்டு அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் முதலானவர்களுக்குத் தெரிவித்து விட்டு பிற்பாடு போசனச் சாலைக்குப்போய் சகலசம்பரமத்துடன் போசனம்பண்ணிக் கைகால்கத்தி செய்துக்கொண்டு மறுபடியும்தன் தமயனாராகிய தர்மபுத்திர ரிடத்திற்குவந்து கிருஷ்ணபகவானே டிம் தர்மராசாவினே டிம் அலோசனைசெய்து நாம் அனைவரும் எதிர்கொண்டுபோய் எவ்வற்றணாகவமகாராசனை அழைத்து வரவேண்டுமென்று வீமசேனன்சொல்ல அதுகேட்டு தரும்புத்திரரும் கிருஷ்ணமூர்த்தி யாருடைய அனுமதியின் பேரில் மந்திரிப்பர தானிகளுடனே தம்பிமார்களும் புடைசூழத்தக்கதாப் புறப்பட்டுவருகிறபோது எவ்வற்றணாகவனும் சேர்ந்துவந்து தனக்கெதிராகவந்த தருமனந்தனருக்குத் தான்கொண்டுவந்த காணிக்கை களைவைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணினானதுகண்டு தருமபுத்திரரும் சந்தோஷகரமாக யெவ்வற்றணாகவனை யெடுத்து மார்போடேதழுவிக்கொண்டு ஓராஜேந்திரா உன்னுடையசினேகவாஞ்சையைவிரும்பியே

வீமசேனையனுப்பிக் குதிரையைபிடிக்கச் சொன்னோம் இனிமேல்
நாம்செய்கிறயாகமானது ஒருவிக்கினமும் வாராமல் நிறைவேறுமெ
ன்றுசொல்ல அதற்குஎவ்வற்றணுகவனும்ஐயாதருமந்தனுஉங்களுடை
யதரிசனமும் சினேகமும்வேண்டி அடியேனும்இவ்விடம்வந்தேனெ
ன்றுசொல்லிப் பிற்பாடுதேவாதிதேவனுன கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்க
ண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தான் அவரும்எவ்வற்றணுகவனையெடுத்து மார்
போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளினார், பிற்பாடு எவ்
வற்றணுகவன் - அர்ச்சுனனையும் - நகுலனையும் - சகாதேவனையும் - தழுவிக்
கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர்சந்தோஷவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்
டுசகலஜனங்களுடனையும் அஸ்திநாபுரத்திலிருந்தான் தரும ராசாவு
ம்அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைத் தன்னரண்மனையிற்கட்டிவைத்து
சகலராசாக்களுடனையும் நவரத்திநமண்டபத்தில்கொலுவாயிருந்தா
ர்பின்பு எவ்வற்றணுகவன் பெண்சாதியாகிய பிரபாவதியானவள் குந்
தாதேவிக்கும் துரோளபதிக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்கள் ஆதர
ணைசெய்ய அந்தப்புரத்திலே யிருந்தாள்மற்றசேனையை மவரவர்களு
க்குவிட்டவிடுதியிலிறங்கி யிருந்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் கிருஷ்ண
மூர்த்தியானவர்தருமராஜாவைப்பார்த்து ஓ தர்மந்தனுசித்திராபர்வ
த்திலல்லவோநாம் குதிரைவிடப்போகிறது அப்பொழுது என்னைய
ழைத்தனுப்பினால் நான்வருகிறேன் இப்பொழுதுதுவாரகைக்குப்போ
கிறேனென்று தருமந்தனரிடத்திலும் - வீமன் - அர்ச்சுனன் - நகுலன்
சகாதேவன் - இவர்களிடத்திலும் - குந்திதேவி - கபத்திரை - துரோளப
தி - இவர்களிடத்திலுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டு - சாத்தகி - கிருதவர்
மன் - இவர்களோடும் ஒருதிவ்வியரத்திலேறிக்கொண்டுமகாசந்தோ
ஷத்துடனே துவாரகைக்குஎழுந்தருளினார் - பின்புதருமராசாவான
வர் இரண்டுமாதவரைக்கும் மஹாவைபவத்துடனே ராச்சியபரிபால
னம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் தருமராஜா கொலுமண்டப
த்திலிருக்கிற வேளையி லவரிடத்திற்கு மறுபடியும்வேதவியாசர்எழுந்
தருளிவந்தார் அதுகண்டுதருமபுத்திரரும்கொலுவைவிட்டெழுந்திரு
ந்துஎதிர்கொண்டிபோய்ச்சாஷ்டாங்கமமாக நமஸ்காரஞ்செய்து அந்த
முனிசிகாமணியை அழைத்துவந்து பொற்பீடத்தின்பேரில் எழுந்தரு
ளசெய்து கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளால் பூசைசெய்துயோகக்ஷேமங்
களை யொருவர்க்கொருவர்வினாவின பின்புதருமராசாவானவர் அந்தமு
னிநாதனைப்பார்த்து ஓ வியாசமுனிந்திராதேவரீர் கட்டளையிட்டபடி
அஸ்வமேதக்குதிரையையழிப்பித்து இமோர்பர்வதத் தண்டையினி
ருக்கிற திரவியத்தையுமெடுப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன் துயிருக்கட்டிம்
மூன்பு அஸ்வமேதயாகத்தையும் மருத்துமகாராசாசெய்து மூடித்தா
ரென்று திருவுளம்பற்றியருளினீரே - அந்தமருத்துமகாடாசா எந்த
விதமாக அந்தயாகத்தைநிறைவேற்றினார் - அதவிவரத்தை அடியேனு
க்குத்தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குவி
யாசபகவான் திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார் (வியாசபகவான் தருமன
ந்தனருக்கு அஸ்வமேதயாதத்தின்முறைமை கூறல்) ஓ தருமந்தனு

அந்தமருத்துமகாராசா யாகஞ்செய்து முடித்தவிபரத்தைச் சொல்லு
கிறோம் நீர்கேட்பிராக அஃதெப்படியென்றால் பூர்வத்திலந்தமருத்துரா
சன்ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது தான்
சுவர்க்கப்போக மனுபவிக்கவேண்டி அஸ்வமேத யாகஞ் செய்யும்
படி நினைத்து தெய்வலோகத்திற்குப்போய் பிரகஸ்பதிபகவானைக்
கண்டுநமஸ்காரஞ்செய்து அவரைத்தான் செய்கிற யாகத்திற்குப்புரோ
கிதராயிருக்கும்படியழைக்க அவருமப்படியே வருகிறேனென்று சம்ம
தித்துப்பின்பு தேவேந்திரனிடத்திற்குப்போய்ச்செலவுகேட்க அந்த
தேவேந்திரனும் ஆலோசனைசெய்து அந்தயாகத்தை நீரிருந்துநிறை
வேற்றிவைத்தால் அவன் நம்முடையபதவிக்குவருவான ஆதலால் நீ
ர்போகவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான் ஆகையினால் பிரகஸ்பதி
பகவானும் வரமாட்டோமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு மருத்தும
காராசனும் மிகுந்தவிசாரத்துடன் பூலோகத்திற்குவந்துதுக்கித்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது அவரிடத்திற்கு நாரதர்வந்து சொல்லுகிறார்
ஓ மருத்துமகாராஜாவே நீரேன் விசாரப்படுகிறீர் பிரகஸ்பதிவராமற்
போனாற்போகட்டும் அவரதம்பியான சங்கவர்ணர்யோகீஸ்வரராய்க்
காசியிலிருக்கின்றார் - நீர் அவரிடத்திற்குப்போய் அவரை அழைத்து
வந்துபுரோகிதராக வைத்துக்கொண்டியாகஞ்செய்யும் அவர் எத்தனை
கோபித்துக்கொண்டாலும் நீர் பெறுத்திரும் என்சேதி உனக்குச்
சொன்னவனாரென்று கேட்டால் நாரதர் சொல்லிவிட்டு அக்கினியில்
விழுந்தாரென்று சொல்லும் போய்வாருமென்று சொல்லி நாரதர்
போய்விட்டார்.

அதுகேட்டு- மருத்துமகாராசனும் அப்படியேகாசிக்குப்போய்
பேய்பிடித்தவரைப்போல் திரிந்துக்கொண்டிருக்கிற சங்க வர்ணனை
க்கண்டு தெண்டனிட்டு எதிரேநிற்க அதுகண்டு அந்த சங்கவர்ணரும்
ராசாவின் பேரில் காரியுமிழ்ந்துவிட்டுப் பேய்நினைவாயோடிப்போனார்,
அதுகண்டு மருத்துமகாராசனும் பின்னிடாமல் தொடந்துபோக
அப்போது சங்கவர்ணனும் நீயாரென்று கேட்க மருத்து மகாராசனும்
அவரைப்பார்த்து ஓ சுவாமி அடியேனும் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவே
ண்டி சுவர்க்கப்பூமிக்குப்போய் பிரகஸ்பதியைப் புரோகிதராக யிருக்கு
ம்படி அழைத்தேன் அவரும் தேவேந்திரன் பேச்சைக் கேட்டுக் கொ
ண்டு வரமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார் அதுகேட்டு பூலோகத்
திற்குவந்து நான் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நாரதர்வந்
துதேவரீரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றும்படி சொல்லி
விட்டு அக்கினியில் விழுந்துபோனாரென்று நடங்கசவிஸ்தாரங்களைச்
சொல்ல- அதுகேட்டு சங்கவர்ணனுஞ் சிரித்து ஓ மருத்துமகாராசா
வே நீ அழைப்பித்தபடியே நான்வந்து உன்கையினால் லந்தயாகத்தைச்
செய்து முடிக்கிறேன் நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் அப்படிசெ
ய்யும்போது மத்தியில் பிரகஸ்பதிவந்தால் அவரை வைத்துக்கொ
ண்டு செய்கிறதில்லையென்று நீ உறுதியாகச் சொல்வையாகி

வ்நர்னே அந்தயாகத்தைநிறைவேற்றி உன்னை மோக்ஷாஐக்கியனாகச்
செய்கிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டுமருத்துமகாராசனும் அப்ப
டியேநல்லதென்று சத்தியவ சனமாகச் சொல்ல அதற்குச் சங்கவர்ண
னும் சம்மதப்பட்டு அந்தராசாவின்பின்னே வந்து யாகமுஸ்தீது யண்
ணியைத்து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினியை வளர்த்த அந்த அக்கினி
யும் இந்திரனிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்தபடியினால் தணிந்து விட்டது அ
தற்குச் சங்கவர்ண நங்கோபங்கொண்டு அக்கினியைச் சபிக்கும்படிநி
னைக்கும்போது அதுகண்டு அக்கினிதேவருங்கிடுகிடுவென்று நடுங்கிப்
பயந்துவந்து அந்தயாககுண்டலத்தில் பிரகாசமாயெரிந்தார் அப்போ
து சங்கவர்ணரும் மந்திரங்களைச் சொல்லி அந்தராசன்கையினால் யாக
ஞ்செய்விக்கும்போது அந்த ஒம்புகையானது தெய்வலோகமட்டா
யெழும்பியது அதுகண்டு தேவேந்திரன் ஆலோசித்துப் பிரகஸ்பதியை
வைத்துக் கொண்டியாகம்பண்ணச் சொல்லி ஒருதூதனுடனே சொல்
லியனுப்பினான் அந்ததூதனும் வந்து சங்கவர்ணருடைய கோபாக்கினி
க்குப் பயந்து திரும்பிப்போய்தேவேந்திரனுடனே கூடாதென்று சொ
ல்ல அதுகேட்டு தேவேந்திரன்கோபங்கொண்டு வச்சிராயுதத்தையெ
டுத்துவருகிறபோது அதுதெரிந்து சங்கவர்ணருஞ்சிரித்து வச்சிராயுத
த்தைப் பிரயோகஞ்செய்யாமலும் அவனை நடந்துவரவொட்டாமலும்
ஸ்தம்பித்து விட்டார் அதுகண்டு தேவேந்திரன்பயந்துகொர்வ மடங்கி
னவனுய்மெத்தவும்பரிதாபப்பட அப்போது சங்கவர்ணருக்குத் தயவுவ
ந்துளப்போதும்போலிருக்கப்பண்ணி அந்த இந்திரன் முதலானதிககு
ப்பாலகர்கள்கையினால் யாகத்துக்கு வேண்டியவஸ்துக்களை யெடுத்து
த்தாச் சொல்லி சகலசம்ராமத்துடனே மருத்துமகாராஜன்கையினால் யா
கத்தை சாங்கமாய் நடப்பித்து இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கெல்லா
மந்தராசன்கையினால் விர்ப்பாகங்களைக் கொடுப்பித்து சந்தோஷம் பண்
ணுவித்தானந்தமருத்துமகாராசனுஞ்சந்தோஷமா யந்தயாகத்தை நி
றைவேற்றி விட்டு சங்கவர்ணருக்குக் கணக்கில்லாத திரவியத்தைத் த
க்ஷணையாகக் கொடுத்து இன்னம் அநேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்கி
ரவியத்தைப் பரவதாகாரமாய்க் குவித்து தக்ஷணையாகக் கொடுத்து கீர்த்
திபெற்றான் அந்தப் பிராமணர்களும் அவரவர்கள் சுமக்கத்தகுந்த திரவி
யத்தையெடுத்துக் கொண்டு மிச்சமான திரவியத்தை இமோத்பர்வத்தத்
தண்டையில்கும் பலாகக்குவித்துவிட்டு இந்தத் திரவியத்தைக் கண்ட
பேர்கள் சுகமாய் எடுத்துக்கொள்ளக் கடவர்க ளென்று சொல்லிப்
போனார்கள் ஆகையினால் ஓதருமராசவேநீர் அந்தத்திரவியத்தை எடுத்
துக் கொண்டியாகம்பண்ணுமென்று சொன்னார் அதுகேட்டு தருமநந்த
னருஞ்சந்தோஷப்பட்டு ஐயாமுனிநாதரே பூலோகத்தில் பிர்மக்ஷத்தி
ரியவைசியகுத்திரர்களாகிய இந்தநான்குவருணத்தாரும் அவரவர்கள் ந
டந்துக் கொள்ளவேண்டிய மூறைமையைக்கிரமப்படி அடியேனுக்குத்
தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்க அதற்கு வேதவியாசர் சொல்
லுகிறார்.

ஓ தருமநந்தனுகேளும் பிராமணனுக்கிருக்கவேண்டியது ஸ்நான

ம்சந்தியாஸந்தனம்-சபதபவேதபாராயணம்ஓமம் பொருமை சத்திய
ம் இந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே பிராமணன் அவன்
அந்தத்தில் பிர்மலோகத்தையடைவான் கூத்திரியனுக்கிருக்க வேண்டி
யது துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் சத்தியம் பூததயாளசத்துரு
செயம் பிராமணசேவை-இந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவ
னே உத்தமகூத்திரியன் அவன் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தையடை
வார்வைசியனுக்கிருக்க வேண்டியது ஒருவஸ்துவைக் கொள்ளல் விற்
றல் அதில் சமமானது ஆதாயம்வைத்துக்கொண்டு தராகநிலையாகநின்ற
ல் இந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமவைசியன் அ
வனந்தத்தில் இந்திரலோகத்தையடைவான் சூத்திரனுக்கிருக்க வேண்
டியது தனது நடைபிறழாமையொய்சொல்லாமை பூததயாளம் பெரி
யோர்கன்பகதி-பிராமணசேவை-இந்தநற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்
கின்றவனே உத்தமசூத்திரன் அவனும் அந்தத்தில் புண்ணிய லோகத்
தையடைவான் கேட்டரோதருமராசாவே இதுகளுக்கெல்லாம் ஒருசூ
கூழ்முமான ரகசியஞ்சொல்லுகிரோம் அஃதென்னவென்றால் எந்த
ச்சாத்தியிற்பிறந்தவனானவன் சரியே அவனிடத்திற் பரஸ்திரீ கவன
மில்லாமையும் இரந்தவர்களுக்கு இல்லையென்னாமல் தன்னு லியன்ற
மாத்திரங் கொடுக்கின்ற சீவகாருணனியமும் தேவகாபத்தியும் பிரா
ணவிகவாசமும் பிதிர்க்கள் பக்தியும் தெளிவைத்தரும் வேதாகமசா
ஸ்திரங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுமாகிய இந்தநற்குணங்ள் உண்டாயி
ருக்கவேண்டும்மேலும்சேன்மவாரம்சேன்மநகூத்திம்மாசபிரவேசம்
ஏகாதசி அமாவாசை பெளரணமி இதுமுதலான தினங்களில் ஸ்திரீசை
யோகஞ்செய்யாமல் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியினிடத்தில் பக்தி விக
வாசமாயிருந்தவன் எவனோ அவன் சம்சய மில்லாமல் புண்ணியலோ
கத்தைச்சேருவானென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றியருளி தரு
மராசாவி னிடத்திற்செலவுபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசீர்மத்
துக்கெழுந்தருளிஞர் அதன்பின்பு தருமராசாவும் ஏகாந்தஸ்தானத்தி
லிருந்து ஆலோசனைசெய்து சித்திராபர்வமும் சமீபித்திருக்கின்றதா
கையால் இனிநாம்சம்மாபிராமல் யாகத்திறகு வேண்டிய முஸ்திபுட்ண்
ணவேண்டுமே இதுகளுக் கெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பசுவானிருக்கவே
ண்டும் அவனாயல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதெயென்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு தம்பியாகிய வீமசேனனையழைத்து ஓவீமசேனா நீசீக்கி
ரமாய் ரதமேரிககொண்டு துவாரகாபுரிக்குப்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தி
யைக்கண்டு சித்திராபர்வம் சமீபித்துவிட்டதென்று சொல்லி அழையு
ம் அவர்பெண்சாதி பிள்ளைகள்முதலானபட்டணத்திலுள்ள சகலசன
ங்களையும் அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று கட்டளையிட்டார்.

அப்படியேநல்லதென்று வீமசேனனும் ரதமேரிககொண்டு அதிக
வேகமாய் துவாரகைக்குப்போய் கிருஷ்ணபகவனுடைய அண்மனை
வாசற்படியில் தேரைவிட்டிறங்கி வாசலகார்கிற சேவகர்களுடனே அ
ஸ்திநுபூத்திலிருந்து வீமசேனன் வந்திருக்கிறான் வனரண்மனைக்கு

ருகிறதற்குச் சமயமாவென்று கேட்டுவரச் சொன்னொன்று அறிய
 ப்படுத்திங்கொன்று சொல்லியனுப்ப அந்தசேவகர்களு மப்படியே
 நல்லதென்று அரண்மனைக்குள்ளேபோக அங்கேயந்தப்புரத்தில் கி
 ருஷ்ணபகவானவர் ஒருநவரத்தின பீடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு
 தங்கப்பள்ளாயத்தில் தேவகிதேவியார் இஷ்டரன்னம்பரிமாற ருக்ம
 ணிசத்தியபாமையிருவரும் மயில்விசிரிகொண்டு விசற மகாசந்தோ
 ஷத்துடனே தும்பமலர்போன்றசாதத்தில் தங்கக்கடடிபோல பருப்
 பைபோட்டுக்கொண்டு புத்துருக்கு நெய்விட்டு ஐந்துவிரலாலும்பி
 சைந்து கையெடுத்து சாப்பிடயொகிற சமயற்றிற் சேவகர்கள்வந்து
 தண்டனிட்டுஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடையமத்துனரான வீம
 சேனராசா அரண்மனைவசலிலேவந்து நிர்க்கின்றார் அரண்மனைக்கு
 ள்ளேவருகிறதற்குச் சமயமாவென்று கேட்டுவரச் சொன்னொன்
 றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்த பகவான் சிரித்து ஒசேவகர்களே அப்
 படியானால் வீமசேனைச் சலுதியில் வரச்சொல்லுங்கொள்ளென்று சொ
 ல்லியனுப்பிவிட்டு தன்கையில் அள்ளின அமுதத்தைச் சாப்பிடாமல
 ப்படியே பிடித்துக்கொண்டிருக்க அதிலந்தசேவகர்கள் சொன்னவா
 ர்த்தையைக்கேட்டு வீமசேனனுமரண்மனைக்குள்ளே வருவதுகண்டு
 கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நகைத்து வாவாவீமசேனா நீயும்நல்வேளைக்குவ
 ந்தாய் நீ மகாஆயாசத்துடனையிருக்கிராய ஆதலால்நாயிருவரும்போ
 சனம்பண்ணுவோம்வாவென் நழைக்க அதுகேட்டுவீமசேனனும் நல்
 லதென்றுசமீபத்தில் வரவே அதற்குகிருஷ்ணமூர்த்தியும்நகைத்துஓ
 வீமசேனா நான்விளையாட்டுக்காகச் சாப்பிடவாவென்று அழைத்தால்
 நீயுமெய்யென்று வெட்கமில்லாமல்வந்துவிட்டாயே அப்படிவரலாகு
 மாஉலகத்தில்ஒருவன் சாப்பிடும்போது ஒருவன் வந்தால் அவனை
 உபசாரமாகச் சாப்பிடுவோம் வாருமென் நழைத்தால் அவன் நான்சா
 ப்பிட்டேன் நீசாப்பிடுமென்று சொல்வானேயல்லாமல் சாப்பிடவா
 மாட்டான் அப்படியல்லவென்று உனக்குச்சாதத்தைக் கொடுத்தாலு
 ம்போதுமோ முன்னாலேஏகசக்கிரமென்கிற அக்ராரத்தில்பகாரு
 ரனுக்கு ஒருவண்டியில் நிறையவந்தசாதமும் கரிகளும்கொண்டுபோ
 கச்சொல்லிஉன்னையனுப்பினு லதுகளையெல்லாம்புசித்து அதிலும்உ
 தராக்கினியடங்காமல் யமுனாநதியிலிருந்த சலத்தையெல்லா குடித்
 துப்போதாதஉனக்கு இந்தப்பள்ளயச்சாதந்தான் போதுமோவென்று
 கேட்க அதற்குவீமசேனனும் சிரித்துஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தியே நல்
 லவார்த்தைசொன்னீர் உம்முடையதலையின்பேரில் பூசினிக்காயளவு
 குற்றத்தைவைத்துக்கொண்டுஎன்பேரில் குற்றம்சொல்லியிரட்டுகிரீ
 ரோ நான்சாப்பாட்டைத்தள்ளப்போகாதென்று நினைத்துவந்தால்எ
 ன்னை இப்படிசொல்லலாமோ ஆனால்சொல்லுகிரேன்கேளும் முன்
 னாலேசரேமுபதினாலு லோகங்களையும் சத்தசாகரங்களையும் வயற்றி
 லடக்கிக்கொண்டு அதுவும்போதாமல்இடைச்சிகள்வீட்டிலுள்ள தயி
 ர்வெண்ணைகளைத்திருடியுண்டும்கோபாலர்களெல்லாம் இந்திரனுக்கு
 ப்பொங்கலிட்டால் அதைவேண்டாமென்றுதடுத்து கோவர்த்தனகிரி

க்குப்பொங்கலிடுகிரதுபோல் பேர்வைத்துப் பொங்கலிடுகித்து அந்த
சாதத்தையெல்லந் தின்று வரிநிரப்பிக்கொண்டவர் நீரல்லவோ அ
ப்படிப்பட்ட உம்முடையவருக்குமுன் என்வரிரு எம்மாத்திரம் கரு
ஷ்ணுவென்று பரிசாசம்பண்ணினான் அதுகேட்டுகிருஷ்ணமூர்த்தியு
ம் நகைத்தருளினார் அங்கிருந்த ருகமணிசத்தியபாமைமுதலானஸ்திரீ
ஜனங்களெல்லாரும் சலீலென்று நகைத்தார்கள் எப்போதுகிருஷ்ணப
கவானுமவீமசேனனைவாவென்றழைத்து தம்முடனேகூட உட்கார
வைத்துக்கொண்டு இரண்டுபேருமாக ஒருபள்ளயத்தில்சாப்பிட அப்
போது தேவகிதேவியார் சாதமும் கரிகளும் பால்மோர்நெய்களும் வே
ண்டியமட்டுக்கும்பரிமாற ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் வீமசேனனும் திரு
ப்தியாகப்போசனம்பண்ணிக் கைகால்கத்திசெய்துக்கொண்டு நவரத்
தினகசிதமானமண்டபத்திலுட்கார்ந்தார்கள் எதிலே ருகமணிதேவியா
ரும் நல்லசுகந்தமரகியசந்தனமும்பனிநீரும் தாம்பூலமும் பரிமளதிர
வியமும் பரிசாதபுட்பமுங்கொண்டுவந்துவைக்க அதுகளை யிருவரு
ஞ்சந்தோஷமாக தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் வீம
சேனனைப்பார்த்து நீவந்தகாரியமென்னவென்று கேட்கவீமசேனனு
ம் ஐயானான்வந்தகாரிய மும்புகுத்தெரியாதோ ஆனாலும் சொல்லுகி
ரேன்கேளும் அகதென்னவென்றால் தருமராஜாவானவர் யாகம்செய்கி
றநாள்சமீபத்திருக்கிரதென்று தங்களையும்புத்திரமித்திரகளாக திராதி
களையும் பட்டணத்திலுள்ளசகலஜனங்களையும்ழைப்பித்துக்கொண்டு
வரச்சொன்னாரென்று சொல் அதுகேட்டுகிருஷ்ணபவானும் நல்லதெ
ன்று சாத்தகியையும் கிருதவர்மனையும்ழைப்பித்து ஒதம்பி மார்களே
தருமராசாவானவர் நம்மையாகத்திற்பழைத்துவரச்சொன்னாரென்று
வீமசேனன்வந்திருக்கிறு னாதலால் நீங்கள் நமதுசேனைகளையும் துரா
துரைகளையும் பிரத்தியுமன்னன் அனிருத்திரன் சாம்பன்சாருகன்கே
தன்முதலான குமாரவர்க்களையும் அவர்கள்ஸ்திரீகளையும் பிரயாண
ப்படுத்துங்கோளென்று சொல்லித்தன்னுடையபட்டஸ்திரீகள் எட்
டுபேரையும் பதினாயிரத்தொரு நூறுராஜகுமாரத்திகளையும் பிரயாண
ப்படச்சொல்லித் தாம்வசுதேவரண்டைக்குப்போய்த் தெண்டனிட்டு
அவரிடத்திர்செலவுகேட்க அவரும் கிருஷ்ண உன்னைவிட்டு எப்படி
யிருப்பேனென்று சொல்ல அதற்குத்தகுந்த சம்மதிவசனஞ்சொல்
லி அவரிடத்திலுஞ் செலவுபெற்றுக் கொண்டு வீமசேனனுடனே
தாமும் ஒருவெள்ளைக்குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு துவாரகைவி
ட்டுவெளியேவந்துநின்றார் அப்போது தேவகிதேவியார் முதலான
அங்கபுரத்து ஸ்திரீகளெல்லாரும் ரதங்களேறி நடந்தார்கள் சாத
தகிகிருதவர்மன் அவர்களுத்தாரப்படிக்குப் பிரத்தியுமன்னன் முத
லானராசகுமாரர்களும் பின்னுமுண்டான உத்தவன் அக்குருரன்
முதலானவர்களும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களிலேறி நடந்தார்கள் என்ன
மும்பலராமன் முதலாக துவாரகையிலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும் நடந்

துவந்து கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்சேர்ந்தார்க ளப்போதுபதினெட்டு
வகை மேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்றுமுழங்கவும் சங்கீதமேள
ம் - வசந்தரிமேளம் - நாகசுரமேளங்கள் சப்திக்கவும்பாடகர்கள் கொ
ண்டாடவும் ரம்மை ஊர்வசிக்குச்சரியான நாடகப்பெண்கள்நாட்டிய
ம்பண்ணவும் இதுமுதலான சகலசம்பிரமத்துடனையும் நடந்துவருகி
றபோது கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.
ஓ வீமசேனா நீ யந்தநாட்டியஞ் செய்கிறபெண்களைப்பார்க்கிறாயே அ
வர்களுனக்கு ஈடாஅவர்களை நீயேன்பார்க்கிறாய்உன்னாகாரத்துக்கும்
உன்பெரிய சரீரத்திற்கு மவர்கள்ஈடுசெய்யமாட்டார்கள்உன்னைப்பா
ர்த்துஅவர்கள் பயப்படுவார்கள் எனக்குமுதலாய்ப்பயமாயிருக்கிறது
ஆதையினால் உனக்குத் தகுந்தவர்களாரென்று லதோபார்த்தாயோ நூ
ற்றிருபது வயதுசென்று பற்களவிழுந்து தலையும் உடம்புந்திரைந்து
ஸ்தனங்களுஞ் சரிந்துபழுத்தபழமாய் கெட்டிசரீரமாய்நல்லஸ்திரீக
ள்வருகிறார்கள் அவர்களிடத்திற்போயவர்கள் முகத்தைப்பார் உனக்
குத்தகுந்தவர்க ளவர்களேயொழிய இவர்களீடுசெய்யமாட்டார்கள்இ
துவுமல்லாமலும் உனக்குராக்ஷஸஸ்திரீகளைச் சேருகிறதேபிரியம் அ
ப்படி ராக்ஷஸஸ்திரீகளைச் சேருகிறவன் பின்னும்ஒருத்தரைச்சேரக்
கூடுமோவென்னுபரிகாசமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனன் சொ
ல்லுகிறான் ஓ கிருஷ்ணாஎன்னை இப்படிச்சொல்லுகிறீரே நீர்மகாகத்
தமோ முன்புதிருவிக்கிரமஅவதார மெடுத்தபோது உம்முடையசரீர
த்தையு மும்முடைய ஆகாரத்தையும் சகலசனங்களுமறிந்திருப்பார்க
ளப்படிப்பட்ட உம்முடைய ஆகாரத்திற்கும் பலத்திற்குந்த குந்தாற்
போல் பூசுகியென்கிறராக்ஷசிமேல்விழுந்து விளையாடியவன்முலையை
வாயிலேவைத்துண்டு அவ்ளக்கொன்றவர் நீரல்லவோ அப்படி யெல்
லா மும்மிடத்தி லநேகம் மிழைகளை வைத்துக்கொண்டு என்னைப்பரி
காசம் பண்ணலாமோவென்றுசொல்லவதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியு
ஞ்சிரித்து இன்னமிப்படிபட்ட பரியாசவார்த்தைகளைஒருவர்க்கொரு
வர்வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டு கேளிக்கைபார்த்துக் கொண்டு
வந்து ஒருதடாகத்தைக்கண் டவ்விடத்தில் தண்டிவிட்டுக் கூடாங்க
ளடித்துக்கொண்டு அந்ததடாகத்தை சுற்றிலுமிறங்கினார்கள்-அப்போ
து பிருந்தாவனத்திலிருக்கின்ற கோபாலர்க ளிந்தவிசேஷத்தையெல்
லாம் கேள்விப்பட்டு நாம்கிருஷ்ணனைக்கண்டு வெகுநாளாச்சதுநம்மு
டைய தோழனான கிருஷ்ணனைக்கண்டு பேசிவருவோம்- வாருங்களெ
ன்று ஒருவர்க்கொரு வரழைத்துக்கொண்டு பால்மோர், தயிர்குடங்
களக் காவடிகளில் கானிக்கையாக வெடுப்பித்துக்கொண்டு தலைச்சி
கைகளை முடித்துவிட்டு தலையிலே கறுப்புக்மடளங்களை போட்டுக்
கொண்டு கையிலேகோலுங்கயிறும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து கிருஷ்
ணமூர்த்தியைக்கண்டு தாங்கள் கொண்பவந்தகாணிக்கைகளைக் கொ
டுத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனிமுழுதும் நன்றாசப்பார்

த்துத் தலையையசைத்து ஆச்சரியப்படச் சொல்லுகிறார்கள் ஓ கிருஷ்ணமுன்னே நீ எங்களிடத்திலிருந்தாற்போ லிருக்கவில்லையே இது வென்னதலையிலே கல்லுங்கறகும்போலிருக்கின்றது இது வென்னகா திலேபச்சையும் வெள்ளையுமாயிருக்கின்றது இதுவென்னகழுத்திலே கயிறுபோலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் இதுகளினாலுனக்குத் தலை நோகாதோ - காதலுந்துபோகாதோ கழுததுநோகாதோ இதுஎதுநீ வேறுவேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் நம்முடைய வமிசம்போலி ருக்கவில்லையே ராஜாக்கள்போ லிருக்கிறாயென்று கேட்ககிருஷ்ண மூர்த்தியுன் சிரித்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கப் பின்னுமத்தகோபாலர் களங்கிருக்கிற யானை குதிரை-ஒட்டகங்களைப்பார்த்து இதேதுகிருஷ் ண நம்முடையமாகி ன்றுகள் போலிருக்கவில்லையே வென்று சொல்ல அதற்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் சும்மாயிருந்துவிட்டு சற்றேரம்பொறுத்து அவர்களுக்கு மவர்கள் ஸ்திரீகளும் வேண்டி யவஸ்திராபரணங்களை வெகுமானமாகக் கொடுத்து அவர்களையனுப்பி விட்டுப் பின்பு கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனனுடனே ஆலோசனைசெ ய்து நான் முன்னேபோகிறேன் நீயிங்கேயிருந்து சேனைகளுடனே மெ ள்ளவா வென்று சொல்லி கிருஷ்ணபகவான் முன்னுதாக அஸ்தினா புர த்திற்குவந்து தருமராசாவுக்கும் குந்திதேவிக்கும் தெண்டனிட்டார் அதுகண்டு அவர்களுங் கிருஷ்ணபகவானே யெடுத்து மார்போட்டினைத் துக்கொண்டியோகக்ஷேமங்களை விசாரிக்க கிருஷ்ணபகவானும்தமது யோகக்ஷேமங்களைச் சொல்ல அதற்கு தருமராசாவும் சந்தோஷப்பட்டு ஐயா கிருஷ்ண நமது குமாரவர்க்கங்களும் ஸ்திரீசனங்களும் எங்கே யென்று கேட்க அதற்கு கிருஷ்ணதேவரும் ஐயா தருமநந்தன நமது சேனைகள் தாயார் ஷ்திரீஜனங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் குமாரவர்க்கங்கள் முதலான சகலமான பேரையும் யமுனாநதிக்கரையில் விட்டுவிட்டு நா ன்மாத்திரம் முன்னுதாகவேவந்தேன் அவர்களும் இன்னேரம் வந்துசே ருவார்களென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமராசாவானவர் தம்பிமார்க ளுடன் குந்திதேவி துரௌபதி சுபத்திரை முதலான ஸ்திரீசனங்களு டனும் புறப்பட்டு அவர்களை எதிர்கொண்டு போய்த்தருமராஜாவானவ ர்தேவகிதேவியாருக்கும் பலராமருக்கும் நமஸ்காரம் மண்ணி மற்றவ ர்களையும் ஆதரணசெய்து ஸ்திரீசனங்களுக்கெல்லாம் வெகுமதிசெ ய்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடனே சகலமானபேருங் கலந்துபேசிக்கொண்டு சகலசம்பிரமத்துடனே தி ரும்பிப் பட்டணத்திற்கு வருகிறபோது அதற்குமுன்னமே அந்த அஸ் வமேதக்குதிரையும் தண்டிடனேகூடித் திரிந்துக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டுவந்து அதையாவரும் பிடித்து கட்டாமலிருந்து விட்டார்க ள்தருமபுத்திரருங் கிருஷ்ணபகவானுடனே கூட சகலசேனைகளையும்ந டப்பித்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார் அந்தச் சமயத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையுங் கடைசியில் கொஞ்சம் சேனைகளுடன் போகையில் அதுசேதி (அனுசாருவனென்கிறராதன்) தெரிந்து ஆ

லோசனைசெய்து நாம்இந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினால் கிருஷ்ணதேவன் சண்டைக்குவருவான் அப்போதவன் நமதுதமயனைக் கொன்றபகையெல்லாம் தீர்த்தக்கதாகஅவனுடனே போராடிப்பகையைமுடிக்கலாமென்று நினைத்துக்கொண்டுஅந்தவனுசாளுவனும் மெள்ளமெள்ளவந்து குதிரையின்பிரகேபோகின்ற சனங்களை யெல்லாம் அதட்டித் துரத்திவிட்டு அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஒரிடத்தில் கட்டிவைத்துப் பின்புதன்சேனைகளையெல்லாம் மூஸ்திதுபண்ணிக் கொண்டு தானும் யுத்தசன்னுத்தனாய் ஆயுத்தப்பட்டிருந்தான்.

அனுசாளுவராஜன்யுத்தம்.

அந்தச்சேதியைக் குதிரையின்பிறகேவந்த சேனைகளெல்லாம் ஓடிவந்து தருமராசாவையும் கிருஷ்ணபகவானையும்பார்த்துநமஸ்காரம்பண்ணி ஓய்சவாமி நாங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பத்திரமாய்க் காத்துக்கொண்டேயிருந்தோம் அங்ஙனமிருக்க நமது பட்டணத்திற்கு சமீபத்தில் அனுசாளுவனென்கிற ராசன்வந்து அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு எங்களையும்நோகவெய்து துரத்திவிட்டுப்போனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமராசாவும்சிந்தாக்கிரந்தனாய்விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார் அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தலையையசைத்து இதற்கு நாம் என்னசெய்கிறது அந்தஅனுசாளுவன்மகாபலவந்தன் வீராதிவீரன் அப்படிப்பட்டவனை ஒருவராலுஞ்செயிக்கமுடியாதேயென்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்க அதுகேட்டுவிஸ்வகேதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவகிந்தனது தேவரீரிப்படிச்சொல்லலாமோ அந்தஅனுசாளுவன்பலத்தையெம்மாத்திரமென்று ஆலோசித்திரீர் இதோயென்னை யனுப்பிவையும் நான்போ யவனுடையகர்வத்தையடைக்கிகுதிரையையும்விடுவித்துக்கொண்டு அவனையும்பின்கட்டாய்க்கட்டிக்கொண்டு வருகிறேன் அப்படிச்செய்யாமற்போவேனாகில் பிராமணஸ்திரீகளைச்சேர்ந்தவன் போகின்றகதியிலும்ருதுகாலமறிந்துபோகியாதவன் போகிறகதியிலும்போவேனென்றுசபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் சிரித்து ஓ விஸ்வகேதாநீ கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல்இப்படிப்பட்டபிரதிக்கினை செய்துவிட்டாயே அந்தஅனுசாளுவனும் மஹாபலசாலி வீராதிவீரன் சத்துருசங்கரன் துன்மார்க்கன் அப்படிப்பட்டவனை நீ யெப்படி செயிக்கப்போகிறாயென்றுகேட்க அதற்கு விஸ்வகேதுவும் ஆலோசனைசெய்துஐயா ருக்மணிமனோகரா கபடநாடகஞுஸ்திராவதாரீ தேவரீரது கிருபாகடாகூம் என்பேரில் பூரணமாயிருக்கும்போது எனக்கு ஜயமாகாதகாரியம் என்ன இருக்கிறது ஆகையினால் தேவரீர் ஆசீர்வாதம்பண்ணி அனுப்பிவைத்தால் சயம்பண்ணி வருகிறேனென்று சொல்ல அந்ததையிரியவார்த்தைக்குச்சபாசென்றுமெச்சிகிருஷ்ணபகவானும்மகாசந்தோஷத்துடனே விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதாநீ தேவர்களுக்கெல்லாம் மிஞ்சினபலாஷ்டியனுப் அந்த அனுசாளுவனை

யஞ்சயித்துவரக்கடவாயென்று தம்முடையபலத்தைநிறுத்தி ஆசீர்வா
தஞ்செய்து பிரத்தியுமன்னையுங் கூடகூட்டியனுப்பிவிட்டுத் தாமும்
மசேனனுமாக ரதமேரிக்கொண்டு பின்னே நடந்தார்கள், விஸ்வகேது
வும் பிரத்தியுமன்னனும் சிறிதுசேனைகளுடனேயுத்தசன்னுத்தராய்ப்பு
றப்பட்டுப்போய் அனுசாளுவனுடைய சேனைகளுடனே எதிர்த்தார்க
ளப்போது பிரத்தியுமன்னனும் ரோஷத்துடனே தன்னுடையவில்லிலே
அனேகமாயிரந் திவ்வியபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவ
னுடைய சேனைகளெல்லாங் கண்டித்துச் சின்னாபின்னப் படுத்துகிற
போது அதுகண்டு அனுசாளுவனும் கோபதீபனாய் எரிந்துவிழுந்து
தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டிப் பிரத்தியு மன்னனைப்பார்த்து நில்லு
நிலென்று அதட்டி அடா பிரத்தியுமன்னன் உன்னைப்பார் உன்பலத்
தைப்பார் - செளரியத்தைப்பார்-நீயாயென்னுடனே போராடுகிறவன்
பெண்களுடனே எதிர்த்துநிற்கிற நீ என்னுடனே எதிர்த்துப் போரா
டமாட்டுவாயாயென்று மேகத்தொனிபோல்கர்ச்சித்து அனேகபாண
ங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணிப் பிரத்தியுமன்னனை நோக்கச் செய்
தான் அதற்கவன்பயப்படாமல் ஓ அனுசாளுவா நீ மிஞ்சவேண்டாம்
என்னைக் கையிலாகாதவ னென்று நினைத்தாயோ நான் கரும்புவில்லி
னாலும் புஷ்பபாணத்தினாலும்பதினாலுலோகங்களையுஞ் செயித்தாலும்
இப்பொழுது என்கைபாணத்தினால் உன்னைக் கண்டதுண்டம் பண்
னுகிறேனென்று சொல்லி ஒரு தீட்சண்ணியமான பாணத்தையெடுத்
து தன்கைவில்லினிடமாகத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அனுசா
ளுவன் பேரிலெய்தான் அதற்கு அனுசாளுவன் எவ்வளவுஞ் சட்டை
பண்ணாமல் மகாரோஷத்து-னே உதிசீக்கிரத்தில் ஐந்து குளரபாண
ங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகளுந்தகதகவென்றெ
ரிந்து கொண்டுவந்து பிரத்தியுமன்னனுடையமார்பிலேதைத்துமுதுகி
லுருகிப்போய் விட்டதுகள், அதனாற்பிரத்தியுமன்னனும் ஆயாசத்துட
னே ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான்- அதுகண்டு விஸ்
வகேதுவுங் கோபங்கொண்டு தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டிவில்லைவ
ளைத்து பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவனை நோக்கவெய்
தான்-அந்தச்சமையத்தில் வீமசேனனும்வந்து கலந்துகொண்டு உக்கி
ராகாரனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி விஸ்வகே
துவைப் பின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டு தன்கைவில்லிலே தீட்சண்ணிமான
பாணங்களைத் தொடுத்து அந்த அனுசாளுவன் பேரில் பிரயோகஞ்
செய்தான் அதுகண்டனுசாளுவன் சிரித்து வீமசேனைப்பார்த்து அ
டா வீமா நீ கையிலாகாதசிறிதுபேர்களைச்செயித்தோமென்று கர்வங்
கொண்டிருக்கிறாயல்லவா அந்தகர்வத்தை இப்போது வெளிப்படுத்தி
வைக்கிறேன் பாரென்று சொல்லிமகா உக்கிராகாரத்துடனே அக்கினி
க்குச் சமானமான மூன்று திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துப் பிர
யோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரங்களானது கரகரவென்று கழன்றுக்
கொண்டுவந்து வீமசேனன் மார்பிலே பட்டு முதுகிலுருகிப் போ

ய்விட்டது அதனால்விமசேனனும் சுழல்காற்றடித்து மாம்விழுந்தது
 போல ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தா னதுகண்டு கிரு
 ஷ்ணபகவானும் தன்னுடையரதசாரதியாகியதாரகனை எச்சரிக்கைசெ
 ய்து தன்சகயிலிருக்கிற சாரங்கமெனகிறவில்லைவளைத்துகுணத்தொ
 னிசெய்து அனேகமாயிரம்பாணங்களைத்தொடுத்து அனுசாளுவன்மே
 றில் பிரயோகஞ்செய்யும்போது அனுசாளுவனும்மகாவி ரத்துடனே
 தன்னுடவிலிலே அனேகபாணங்களைத்தொடுத்துகிரு ஷ்ணபகவா
 ன்பிரயோகித்தபாணங்களை எல்லாம் பொடிபொடியாகத்தும்சப்படித்
 திவிட்டுகிரு ஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஓகிருஷ்ணநீருதினிலேஎன்த
 மயனைக்கொன்றுவிட்டாயல்லவோ அந்தகர்வத்தைஇப்போது அடக்
 கிவிடுகிறேன்உனக்கும்சண்டைக்கும்எ த்தனைதூரம்நீயோ என்னைசெ
 யிக்கிறவன் காட்டிலேசஞ்சரித்துக்கொண்டிகாய் கனிகளைத்தின்னது
 பகசெய்கிற யோகிஸ்வராகளண்டைக்குப்போகாமல் என்முன்னேவ
 ந்தாயல்லவோ ஆனாலினிஎன்னுடையவல்லபத்தைப்பாரென்றுசொ
 ல்லிமகாஉக்கிராகாரத்துடனே அனேகரந்தசஸ்திரஅஸ்திரங்களைப்பி
 ரயோகஞ்செய்துகிரு ஷ்ணபகவான்விடுகிறபாணங்களையெல்லாம் நடு
 ப்பாதியில் கண்டித்துவிட்டு மேலுமேலும் அனேகபாணங்களைப்பி
 ரயோகஞ்செய்துகிரு ஷ்ணபகவானுடைய ரதசாரதியாகியதாரகனையு
 ம்உதிரமயமாக்கி கருடக்கொடியையுங்கிழித்துகுதிரைகளையஞ்சல்ல
 டைக்கண்களாகத்துளைத்து அந்தகிரு ஷ்ணதேவருடையமார்பையுங்கி
 ழித்தான்அதனால்குதிரைகள் மெத்தவுங்கஸ்திப்பட்டு தலையைவளைத்
 துக்கொண்டதுக ளதுகண்டிதாரகனும் கிருஷ்ண மூர்த்தியைப்பார்த்
 துஜயாகோபிகாரமனா எப்படிப்பட்டசண்டையிலும்நம்முடையகு
 திரைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆயாசம்வந்ததில்லையே இப்பொழுது பூ
 மியில்நிற்கமாட்டாமல் தத்தளிக்கின்றதேதொகவாமி இதுவென்னபுது
 மையா யிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணவேதருங்
 கோபமிகுந்து நானந்ததுன்மார்க்கனை இந்தக்ஷணமே கொல்லுகிறே
 னென்று அட்டகாசம்பண்ணிதமதுதிவ்யாஸ்தகத்தில்விளங்குகின்ற
 சார்ங்கத்தினிடமாக அனேகஅஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்
 செய்தார் அனுசாளுவனும்ந்தபாணங்களை யெல்லாம்கண்டித்து சிக்கி
 ரமாகத்தன்னுடையவிலிலே ஏழநராசந்தொடுத்துப்பிரயோகம்ப
 ண்ணிானதுகள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்டு எரிந்துபு
 கைகருடனேவந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பிலேபட்டு முதுகி
 லுருவிப்போய்விட்டதுக ளதனாலந்தபகவானும்மெத்தஆயாசத்துட
 னேசகயிலிருந்த சார்ங்கத்தைநழுவவிட்டுக்கொடிக்கம்பத்துடனேசா
 ய்ந்துமூர்ச்சையடைந்தார் அதுகண்டு அனுசாளுவனுடைய சேனைக
 ளெல்லாம்சங்கநாதங்க ளட்டகாசஞ்செய்தார்களதுகண்டு விஸ்வகே
 துவும் மகாதுவேஷத்துடனே எரிந்துவிழுந்து பற்களைநறநறவென்
 றுகடித்துமீசைபடபடவென்றுதுடிக்கவும் உக்கிராகாரனய்த்தன்னு
 டையரதத்தைத்தூண்டி என்னுடையஆண்டவனுக்கு இப்படிப்பட்ட

ஆயாசம்வரலாகுமாவென்று கர்ச்சித்துதன்னுடைய வில்லிலேய்தி
கோரமாயிருக்கின்ற பாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்துஅ
னுசாளுவன்சரீரமுழுதுத்துளைத்து சாரதியையும்குதிரைகளையும்
த்தமயமாக்கினுனதையெல்லாமனுசாளுவனிக்கிரகித்துநின்றுஅனே
கசஸ்திரஅஸ்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்துவிஸ்வகேதுவை நோகப்
பண்ணினான் இப்படிவிஸ்வகேதுவுமானுசாளுவனும்எதிரீட்டுமகாரோ
ஷத்துவேஷத்துடனேசிங்கத்தோடுசிங்கமும்சர்ப்பத்தோடுசர்ப்பமு
ம்வியாக்கிரமத்தோடுவியாக்கிரமும்எதிர்த்தாப்போலும் (ஸ்ரீராமமூர்
த்தியும்ராமணனும்)எதிர்த்தாற்போலும்-தேவேந்திரனும்வீருத்திரா
கரனும்எதிர்த்தாற்போலும்எதிர்த்து திக்குகள்தோறும்பாணங்களை
நிறைத்துஒருசாமமட்டும்போராடுகிறபோது அதிலே விஸ்வகேதுயி
ஞ்சி அனுசாளுவன்கையிலிருக்கிற வில்லைக்கண்டித்துவிட்டுசாரதியுங்
குதிரைகளையுங்கொண்டு தேரையும் பிளந்து அனுசாளுவனுடைய
சரீரத்தையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டு கியாவென்றுசி
ங்ககாதம்பண்ணினான்அதற்கு அனுசாளுவனும்பயப்படாமல் கத்தியு
ம்கேடயமும் எடுததுக்கொண்டுஒடிவந்துவிஸ்வகேதுவினுடையதே
ரின்பேரிலேறி விஸ்வகேதுவைக்காலினாலுதைத்தான் அதுகண்டுவி
ஸ்வகேதுவும்எரிந்துவிழுந்து இரண்டுபாணத்தைப்பிரயோகித்துஅவ
ன்கையிற் பிடித்திருக்கின்றகத்தியும்கேடசமும்பொடியாகும்படிசெ
ய்துசரோலென்றுதேரைவிட்டுக்குதித்து அனுசாளுவனுடையசிகை
எயப்பிடித்துக்கொண்டுஅதிசீக்கிரமாகத்தன்னுடையவில்நாணியிற்ச
றுக்குப்போட்டுஅவனதுகைகளைப் பிளக்கட்டாய்சேர்த்துக்கட்டிஅங்
கேயிருந்துஇழுத்துக்கொண்டுவந்து கிஷ்ணமூர்த்தியினுடையபாதத்
திற்பேரட்டா னப்பொழுதந்தபகவானும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தி
ருந்து சமீபத்திலுநிற்கிறவிஸ்வகேதுவையும் பாதத்தின்கீழ்விழுந்து
கிடக்கிற அனுசாளுவனையுமபார்த்து சந்தோஷப்பட்டு விஸ்வகேது
வையுங்கொண்டாடியனுசாளுவன்செய்கிறஸ்தோத்திரத்துக்கும்கிரு
பைகூர்ந்து திருவுளமிரங்கி அவன்கட்டையும் விஸ்வகேதுவினுடை
யகையிலைவிடுவித்து அவன்செய்தபிழைகளை மன்னித்தருளிஞர்அ
திலேவீமசேனனும் பிரத்தியுமனனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்
தார்கள் அதுகண்டுஅனுசாளுவன் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி
வெகுபிரியவசனங்கள்கொல்லி அவர்களிடத்திலும் விடை பெற்றுக்
கொண்டு மறுபடியும் மூன்றக்ரோணிசேனைகளுடனும் சிறிதுகாணி
க்கைகப்பவர்களுடனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் கூடவந்துகிரு
ஷ்ணமூர்த்திவீமசேனன்விஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன் இவர்களுடனே
கலந்துகொண்டு பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமெ
ன்னு முழங்கக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே அஸ்தினுபுரத்திற்குவ
ந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டு அனுசாளுவனுனவன்தான் தருமராசா
ஷ்களுக்குக் கொண்டுவந்த காணிக்கைகப்பங்களுடனே அந்த அஸ்வமே
தக்குதிரையுந் ஒப்புவித்து அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து சாஷ்

டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டான் அதுகண்டு தருமராஜாவும் கிருபை
கூர்ந்து தன்னுடைய தம்பிமார்களைப் போல அவனையும் பார்த்து
ஆதரணை செய்தார்.

அஸ்வமேதக்குதிரையை அனுப்புதல்.

இப்படியிருக்கிறகாலத்தில் அஸ்வமேதக்குதிரைவிடுகிறதற்குநீ
னைத்திருந்தசித்திராபர்வமும்வந்தது அப்போதுஸ்வேதவியாசரும் அ
விடத்திற்குயெழுந்தருளிவந்தார் அதுதெரிந்து தருமராசாவும் எதிர்
கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தமுனிஸ்வரரை அழைத்துவ
ந்து ஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அவருக்கு அர்க்கியபாத்திய
ஆசனமுதலியசோடசவுபசாரங்கள் செய்து தோத்திரம்பண்ணி அந்த
வியாசபகவானுடைய அனுமதியினாலே இமோற்பர்வதத்தண்டையிலி
ருக்கிறதிரவியத்தைப்பொதிகளிலும்காவடிகளிலுமெடுப்பித்துக்கொ
ண்டுவந்து உக்கிராணத்தில் நிறைத்துவைத்து அதன்பிறகு பூகிருஷ்
ணமூர்த்தி வேதவியாசர் இவர்களும்தியின்பேரில் யாககுண்டம்வெ
ட்டிவைத் தந்தயாகத்திற்குத்தகுந்த வஸ்துகளையுங் குறைவில்லாமல்
அழைப்பித்துக்கொண்டு அந்தஅஸ்வமேதக் குதிரையையும் கங்கைமு
தலியகீர்த்தங்களினுல்ஸ்நானம்பண்ணுவித்து தருமபுத்திரருந் துரோள
பதிசமேதராய் ஸ்நானஞ்செய்து சபதபங்களை முடித்துக் கொண்டு வந்
து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினியகவானை நிறுத்தி அந்த அக்கினிசா
ட்சியாகவியாசபகவான் மந்திரஞ்சொல்ல தருமபுத்திரரானவர் அந்த
யாகதீட்சையைக் கைக்கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டு
வந்து நிறுத்தி அதற்கு (நவரத்தினமயமான) ஆபரணங்களை த்தரித்து
கந்தபுஷ்ப அட்சதைகளால் மந்திரபூர்வகமாய் அந்தக்குதிரையைப்பூசி
த்து தன்னுடைய விருதாகிய கீர்த்தப்பிரதாபத்தை ஒருதங்கப்பட்டத்
திலெழுதி அந்தப்பட்டத்தை அஸ்வமேதக்குதிரையினுடைய ஸ்லாடஸ்
தானத்திற்கட்டி மற்ற ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசர்களுடைய விருதுக
ளையெல்லாம் தண்டைகளிலெழுதி அந்தக்குதிரையினுடைய நாலுகா
ல்களுக்கும் போடுவித்து யாககுண்டத்தையும் பிரதக்ஷணஞ் செய்வித்
து சகலதேவதாமந்திர ஆவாக்னமும்பண்ணி பதினெட்டுவகை மேள
வாத்தியங்களுடனே அஸ்தினாபுரத்தைப்பிரதட்சணம்பண்ணுவித்து
குதிரையைவிட்டு அதன்பிறகே அர்ச்சுனன் ஸ்வகேதுவையும் பிரத
தியுமனையும் மேகவர்ணனையும் அனுசாளுவனையும் எவ்வற்றை சுக
னையும் மூன்று அகரோணிசேனைகளையுங்கூட்டி தருமராசாவானவர்
அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓர் அர்ச்சுனா பிரசாட்சயம்மெத்தவும் ஆகலுட்
டாமல் அதிசீக்கிரத்தில் குதிரையை நடப்பித்துக்கொண்டுவாவென்
று உத்தரவுபண்ணி அந்தச்சமயத்தில் ஒவ்வொரு பிராமணனுக்கு பா
னைஒன்று குதிரைமூன்று தேர் ஏழு சேவகர் ஒன்பது ஸ்திரீகள் நாலு
ஒருபாரந்தங்கம் இந்தவிதமாக இருபதினாயிரம் பிராமணர்களுக்குத்
தானம்பண்ணினார்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓர் அர்ச்
சுனா நாலுங்கூடவரவேண்டுமோ வென்று கேட்க அர்ச்சுனனுமுகோ

பாலகிருஷ்ண தேவரீர்வரவேண்டியதில்லை இவ்விடத்தில் தானேயிருந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணிக் கொண்டு நுந்தால் அதுபோதுமென்று சொல்லி அந்ததேவனுக்கு தெண்டனிட்டு அவருடைய அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தருமபுத்திராவீமசேன இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவகி தேவியாருக்கும் குந்திதேவிக்கு தெண்டனிட்டு அவர்களிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொண்டு நகுலசகர தேவர்களைப்பார்த்து அவர்களையும் தமயனாரிடத்தில் தானே பத்திரமாயிருக்குமபடி கட்டளையிட்டு வியரசபகவான் செய்த ஆசீர்வாதமுங்கைக்கொண்டு அர்ச்சுனராசனும் காண்டிபபாணியாய் ரதாருடனாய் சேனைகளுடனையும் புறப்பட்டு சிங்கநாதம் சங்கநாதம் வேணுநாதம் முதலான பலவிதவாத்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாக அண்டகடாகங்களும் மதிரும்படிச்சயபேரிகையடித்துக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே நடக்கும்போது அந்த அஸ்வமேதக்கு திரையையும் தண்டுவிட்டு தன்னிச்சையாக மேற்கு முகமாய்த் திரும்பிப்போகையில் அந்தக்குதிரையானது மலசலரதிகளை விஷ்டித்தவிடத்திலும் அடிகள் வைத்தபிடத்திலும் ஓமசாந்திகள் பண்ணுவித்து தானதருமங்களைச் செய்துகொண்டு அந்தக்குதிரையானது தன்னிச்சையாக நடந்துவே சாரிபடுத்துக்கொண்ட பிடங்களில் தண்டுவிட்டிறங்கி அந்தபிடங்கள் தோறுங்கோயில்குலங்கள் உண்டாக்கிவைத்தும் அந்தப்பிரகாரகம் அர்ச்சுனராசனும் யுத்தசன்னுத்தனாய்ச்சகலசேனாசமேதனாய் அந்தக்குதிரையின்பின்னே பதினாயிரஞ்சேவர்களைநிறுத்தி தன்னுடையரதத்தைப்பிறகேநடத்திக்கொண்டுபோனான் அப்படிபோகிறபோது அந்தக்குதிரையும் மகாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக்கோட்டை வாசலுக்குச் சமீபத்தில் ஒருமரத்தோரத்தில் பச்சென்ற புல்லைக்கண்டு அந்தப்புல்லைமேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அங்ஙனமிருக்கையி லநதப்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்கின்ற நீலத்துவசமகாராஜனுடைய குமாரனான பிறவீரனென்கிறவன் தன்னுடையபட்டபுஸ்திரீயாகிய மதனமஞ்சரியுடனே கூடிவந்துமகாகோலாகலத்துடனே அவிடத்தில் ஒருமடுவில் ஜலக்கிரீடைசெய்துவிளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது மதனமஞ்சரியானவன் அந்தக்குதிரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு தன்புருஷனாகிய பிறவீரனுக்குக்காண்பித்தான் அந்தபிரவீரனும் குதிரையைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு மடுவைவிட்டுவெளியேவந்து வஸ்திராபாணங்களை எடுத்து தரித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினிடத்திற்குப்போய் அதினுடைய நெற்றியில் கட்டியிருக்கிற ஹாற்பட்டத்தைவாசித்துப் பார்க்க அதில் எப்படியெழுதியிருந்ததென்றால் பரதவம்ச மென்கிற திருப்பாற்கடலுக்குச்சந்திரனைப்போலவும் சத்துருக்களென்கிற ராசவம்ச அந்தகாரத்திற்குச் சூரியனைப்போலவும் விளங்குகின்ற மகாகிர்த்திப்பிரதாப சவுரியமுள்ள தருமராசர் வானவா அஸ்வமேத யாகஞ்செய்யும்படி விட்டகுதிரையெனனும் இந்தக்குதிரையின் பின்னே வருகிறவன் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடும் எதிர்த்துயுத்தஞ் செய்து ஜயமடைந்து அவரிடத்திற் பார

சுபதாஸ்திரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டமகானுபாவன் பின்னும் தேவ
லோகத்துக்காண்டாவனத்தை அக்கினிதேவனுக்குத்தத்தம் பண்ணி
தேவேந்திரனைச்செயித்துதேவர்கள் - கந்தருவர்கள் யக்ஷர்கள்யன்ன
கர்-உரகர்- தயித்தியர் இப்படிப்பட்டவர்களையுமுறிய அடித்து அந்த
அக்கினிபகவானுக்குத்திருப்திபண்ணுவித்து அவரிடத்திற் காண்டப
மும் அக்ஷயதூணியுமரதமும்பெற்றுக்கொண்டவீராகி வீரன்பின்னு
ம்தேவலோகத்து நாடகசாலையில் அஸ்திரவித்தைபழகிதேவர்களுக்
குப்பயங்கரமானகாலகேயவிவாதகவசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ரா
க்ஷசவீரர்களையும் அதம்பண்ணிதேவர்களுக் கெல்லாம் நிற்பயமுண்
டாக்கிவைத்துதேவேந்திரன்கையில் தேவகிரீடமும் தேவசங்கும் பெ
ற்றசூராகிசூரன் இன்னுமிவ்வகைப்பட்ட அதிவீரப் பராக்கமசவுரியமு
டைய அருச்சுனமகாராசனென்றும் எழிதி அந்த அர்ச்சுனமகாராச
னைச்செயிக்கத்தக்க சாமார்த்தியமுள்ளவனும் க்ஷத்திரியவமிசத்திற்பி
றந்தவனும் முகத்திலேமீசைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனும் ரணக்க
ளத்தில்முன்வைத்தகாலேப் பின்வாங்காமல்னின்ற உண்மையாய்எதி
ரிட்டுயுத்தம்பண்ணுகிரவனுமானால் இந்தஅஸ்வமேதக குதிரையைப்
பிடித்துக்கட்டக்கடவனென்று எழுதியிருந்தது அதையெல்லாம்பிற
வீரனானவன் நன்றாகவாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துதலை
யையசைத்துஐயையேர அந்ததருமராசாவானவன் கொஞ்சமாகிலு
புத்தியில்லாமல் தானேவீரனென்றும் இந்தக்குதிரையின்பின்னேவ
ருகிற அருச்சுனனே மகாவீரப்பிரதாபசௌரியமுள்ளவனென்றும்
எவ்வளவும்பயமில்லாமல் எழுதினெல்லவா ஆனாலும் அவனுடைய
சவுறியத்தைச்சற்றேபார்ப்போமென்று சொல்லி அங்கேயிருந்தசே
வகர்கள்கையில் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொடுத்துபட்டணத்தி
ற்குள்ளே கொண்டிபோய்க்கட்டிவைக்கும்படி அவர்களுக்குத்திட்ட
ஞ்செய்துதன்னுடைய ஸ்திரீயையுங் கூட்டியனுப்பிவிட்டு பிறகு தா
னும்பட்டணத்திற்குப்போய் தன்னுடைய ரதகேசதுரக பதாதிகளை
யுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்து யுத்தசன்னுத்தனைய்ரதாருடனாய் வில்லைக்
குணத்தொனிபண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து எதிரில்நின்றான்.

(நீலத்துவசமகாராசன்யுத்தம்)

இந்தவிசேஷமெல்லாம் அந்த அஸ்வத்தின்பிரகே நடந்துவந்த
சேவர்களால் பிரத்தியுமன்னன்-விஸ்வகேது- அருச்சுனன் முதலான
வர்களும் கேள்விப்பட்டுஆக்கிரவியாக்கிரம நிக்ஞரோதராய் எரிந்து
விழுந்து மகாரோஷத்துவேஷங்களுடனே வந்து பிறவீரனைக்கண்
டு ஓராஜகுமாரகா நீ ஏன்விருதாவாக எங்களுடைய அஸ்வமேதக்கு
திரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனாய் நீயோயெங்களோடெதிர்த்து
ச்சண்டைசெய்கிரவன்உம்மாலாகமாட்டாது வேண்டாம்வேண்டா
ம இன்னஞ்சிரிதுகாலம் இந்தப்பூமண்டலத்தில்நீ பிழைத்திருக்கவே
ண்டுமானால் எங்கள்குதிரையைக் கொண்டுவந்து வெரப்பிவித்துபோ

வென்று சொல்ல அதுகேட்டுபிறவீரனும்மகாவுக்கிராகாரத்துடனே
 தன்னுடையகையிலிருக்கின்ற வில்லிலேயனேகமாயிரம்பாணங்களை
 த்தொடுத்து விஸ்வகேதுமுதலானபிரமுகாள்பேரில்பிரயோகஞ்செ
 ய்து நோகவெய்கிறபோது பிரத்தியுமன்னனும்மகாரோஷத்துடனே
 தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டிப் பிறவீரன்பேரில்எதிர்த்து அனேக
 மாயிரமகிவ்யாஸ்திரகிகளைப் பிரயோகம்பண்ணினதுகண்டுபிரவீர
 னும்பயங்கொள்ளாமல் வீரசிங்கம்போலேஆக்கிரமித்து தன்னுடைய
 வில்லிலே கோடையிடுகளுக்குச் சமானமான அகோரபரணங்களை
 த்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து பிரத்தியும்ன்னனுடையசராதியை
 யுங்குதிகளையுங் கொண்டு அவனேறிக் கொண்டிருந்த ரதத்தையு
 ம்பொடிபொடியாக்கி யவனையும்ரத்தமயமாக்கினான் - அதுகண்டு விஸ்
 வகேதுவுங் கோபதிப்தனையெரிந்துவிழுந்து பிரவீரன்பேரில் சிங்கத்
 தைப்போலையெதிர்த்துப்போராடுகிறபோது பிரவீரனானவன் மஞ்சி
 விஸ்வகேதுவின்பேரிலும் அனுசாளுவன் பேரிலும் எவ்வற்றணுவ
 ன்பேரிலுமேகவாணன்பேரிலும் அனேகமாயிரம்எண்ணிககையிலலா
 தசஸ்திர அஸ்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அகர்களுடைய சரீர
 மெல்லாம் ரத்தமயமாகும்படி சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்
 டான் இப்படியிருக்க இந்தவிஸ்தாரமெல்லாம் நீலத்துவசமகாராஜ
 ண்கேள்விப்பட்டமகாகோபங்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் ரதாருட
 னாய் அனேகசேனைகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்தைவிட்டுவெளி
 யேவந்து அருச்சுனனுடனேஎதிர்த்துஅனேகவிதமான திவ்வியாஸ்த்
 திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்தஅருச்சுனனையும்வனுடையசே
 னைகளையும்நோகப்படுத்தி தானுமந்த அருச்சுனராசனுடையபாணக்
 கினியினால்வருத்தப்பட்டிதன்னுடையமருமகனாகிய அக்கினிதேவனை
 லினைத்து அவனையழைப்பித்துஅந்தஅருச்சுனனையும்வனுடையசேனை
 களையும் பஸ்மீகரப்படுத்திவிட்டுவாவென்று உத்தரவுசெய்துஅந்தநீ
 லத்துவசமகாராசனானவன் தன்குமாரனாகிய பிறவீரனையும்கூடவே
 யழைத்துக்கொண்டுதன்பட்டணத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் பிற்பா
 டு அக்கினிதேவனும் தன்னுடையமாமனார் சொல்லிப்போன கட்ட
 னைப்படியே மகாகோபதிப்தனாய் பிரபலாகாரமாய்விஸ்தீரணமானபு
 கைகளுடனும் எரிகளுடனும் பிரகாசித்தெழும்பி ஜடஜடவென்கிற
 தொனியுடனேபரவிவந்து அருச்சுன மகாராசனுடைய ரதகஜதுர
 கபதாதிகளையெல்லாம் எரித்துச்சாம்பலாக்கிக்கொண்டுவருகிறபோ
 துஅருச்சுனமகாராஜனுங்கண்டு விசாரப்பட்டு தன்னுடைய கையிற்
 பிடித்திராநின்ற காண்டியத்தைரதத்தின் பேரிலுள்ளறிக் கொண்டுதன்
 னுடைய கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு அந்தஅக்கினிதேவனைப்பார்த்து
 ஓ அக்கினிபுருஷா உமக்குப்பதியிரம்சரணம்சரணம்தேவரீர்பூர்வ
 சினேகிதத்தைக் கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்னுடைய
 சேனைகளையெல்லாமிப்படிசாம்பலாக்கிவிடலாமாமுன்னாலே உமக்கு
 ண்டான அசீர்ணரோகத்தைக்குறித்து தேவலோகத்துக்காண்டாவ
 னத்தைத்தகனம்பண்ணுவித்து அந்தமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களு

டனும் எதிர்த்துப்போராடின என்னை உம்முடைய சிநேகனென்றெ
ண்ணிப்பாராமற்போனீரோ நான்செய்தநன்றியைமறந்துவிட்டீரோ
அதுவுமல்லாமல் தேவரீரடியேனுக்குக்காண்டிபமும் அக்ஷயதூணியு
ம்ரதமுங்கொடுத்துப்பாரதயுத்தத்தில் தூரியோதனாதிக்களைச் செயித்து
செயம்பொருந்தும்படிசெய்வித்த மகானுயாவர்நீரல்லவா அப்படிப்ப
ட்ட மகாபுருஷராகிய உமக்கு அனேகசரணஞ்சரணமமேலும் என்
னுடையநாமமாகியதனஞ்செயனென்கிறதிருநாமத்தைப்படைத்துகீ
ர்த்திபெற்றமகோத்தமனே உமக்கனேகளு சரணஞ்சரணம்இம்மவே
னையில் என்னையும்என்னுடைய சேனையையும் வருத்தப்படுத்தாமல்
யாதுகாத்தருளிரட்சியுமென்று அர்ச்சனமகாராசனதோத்திரஞ்செய்
யஅந்ததோத்திரவசனங்களையனுவளவுஞ்சட்டைப்பண்ணாமல் அக்கி
னிதேவன் பின்னும்விஸ்தீரணமாய்ப் பிரகாசித்தெரிந்துவிழுந்துசே
னையையெல்லாம்பஸ்மீகரப்படுத்திக்கொண்டுவருகையிலதை அர்ச்ச
னமகாராசன்கண்டுமகாகோபஜீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்துதன்னுடைய
தேரின் பேரிலூன்றிய காண்டிபத்தைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டுவரு
ணஸ்திரத்தைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்துசப்தமேகங்களுமொ
ன்றாகக்கூடி ஏககாலத்தில்வருஷித்ததுபோல் மழைபொழிவித்தான்
அதையுஞ்சட்டைப்பண்ணாமல் விழுங்கிக்கொண்டு அக்கினிதேவன வ
ருகிறபோது அந்த அர்ச்சனராசனும்மகாரோஷத்துவேஷத் துடனே
தன்னுடையகாண்டிபத்தில்நாராயணஸ்திரத்தைத்தொடுக்கவேண்டு
மென்றுநினைத்து அம்புருத்தூணியிலிருந்தநாராயணஸ்திரத்தைகை
யிலெடுத்தவுடனே அதுகண்டு அக்கினிதேவனும்பயமடைந்தவனாய்ந
டுகிடுங்கினின்றுதன்னுடைய சுவாலையெல்லாந்தனக்குள்ளேயடக்கிக்
கொண்டு கர்வமடைங்கிலுருபிராமணனைப்போல்வந்துநின்று அர்ச்சன
மகாராசனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சனமகாராசனேநீர்தயவு செய்து என்
னைரட்சியும்அந்த அஸ்திரத்தைமரத்திரந் தொடுக்கவேண்டாம் நான்
என்னுடைய தீசுண்ணியத்தினால் சகலசராசரங்களையுமபஸ்மீகரப்ப
டுத்துகிறவனானாலும் இந்தநாராயணஸ்திரத்திற் பிறந்த அக்கினிசுவா
லையானது என்னைபஸ்மீகரப் படுத்திவிடும் ஆதலால் அந்த அஸ்திர
த்தை நீர்பிரயோகஞ்செய்யாமல் என்னைக்காப்பாற்றியருளவேண்டு
ம் நான் உம்முடைய கருபத்தையெண்ணிப்பாராமல் என்னுடையஅ
ஞ்ஞானத்தினால் இப்படிசெய்தேன் இனிமேலும்முடைய சினைகத்
தைவேண்டி உம்மிடத்தில் சரணாகதியென்றுவந்தடைந்தேன் ஆகை
யால் நான்செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் மன்னித்து நீர்என்னைக்கா
த்துரட்சிக்கவேண்டும்மேலும் நீர்கிருஷ்ணபகவானுடைய சார்பிலே
யிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்ட உம்மைச்செயிக்கிறதற்கு எவர்களாலுமு
டியாது அந்தகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய ஹரியென னுரதிருமைத்தி
ன் பிரபாவத்தை அளவிட்டு பிரம்மதேவன்முதலிய தேவர்களாலும்
வர்ணிக்கக்கூடாது அஃதெப்படியென்றால் அந்தஹரியென்னும்மகாவ
க்கியமானது சத்தியமாகவுமதேவசாரமாகவும்மகா அந்தரங்கரகஸ்ய

மாகவும சகலசீவராசிகளுக்கு மாதாரமாகவும் விளங்கப்பட்டது அப்
படிப்பட்டவாககியத்தை எத்தனை இழிகுலத்திற்பிறந்தவனானும் நி
ரிகரணசுத்தியாய் ஒருதரந்தியானஞ்செய்வானாகில் அந்தபுண்ணியபு
ருஷன்பூலோகத்தில் அஸ்வமேதயாகமுதலான அனேகயாகங்களைச் செய்
தபலனும் கோதானமுதலான சோடசமகாதானங்களைச் செய்
தபலனும்பெற்று அந்தத்திலந்த அரியென்னும் திருநாமத்தையுடைய
ஸ்ரீமந்நாராயணர்த்தி திருவடிகளிலுஞ் சேர்ந்து பரம்பவுத்திரனாவா
ன் மேலும் திருஷ்ணாவதாரமாகவந்து பாரதயுத்தத்தில் உமக்குரதசா
ரத்தியஞ்செய்தருளிய மகானுபாவனுடைய அந்ததிவ்வியநாமத்தை
ப் படியபக்தியுடன ஒருதரம் நினைத்தாலு முற்கூறிய அந்த மகாபலன்
களே யுண்டாகும் அல்லாமலும்ந்த அரிபக்தியுண்டாகியபுண்ணியபுரு
ஷனுக்கும் அரிபக்தியில்லாதபிராமணனும் ஈடல்ல அப்படிப்பட்ட அ
ரியைசேவிக்கிறதை விட்டு வேறுதேவதைகளைச் சேவிக்கிறவன் பி
ழைப்பு எப்படிப்பட்ட தென்றால் தாகமெடுத்தவன் கங்காநதி யண
டைக்குவந்தும் அந்ததீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டு தாகநிவர்த்திசெய்யாம
லந்ததீர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு அப்பால் கிருஷ்ணவேணி தீர்த்தத்தை
ச் சாப்பிட்டதுபோலாகும் இந்தகிருஷ்ணதாரத்தினால்நாம்பிறந்தப
யனைப்பெறும்படி அந்த அரியையே சதாகாலமு மிருதய கமலத்தில்
வைத்துச் சேவிக்கவேண்டும் அவருடைய திருவடிகளையே கைகால்
பரிசித்த பூசிக்கவேண்டும் அவருடைய திருவருவத்தையே கண்களா
ற்பார்த்துச் சந்தோஷிக்கவேண்டும் அவருடைய பிரபாவசரித்திரங்களை
யே காதுகளால் கேழ்விப்பட்டு மகிழவேண்டும் அவருடைய பாதகம
லங்களின் திவ்வியபரிமாளத்தையே நாசியினு லாக்கிராணித்து ஆனந்
திக்கவேண்டும் அவருடைய திருநாமஸ்மரனையே நாவினால் துதித்து நி
த்தியகிருப்தியை பெறவேண்டும் மப்படிப்பட்ட மகானுபாவனையே
தொழமையாகப் பெற்றிருக்கின்ற உமக்கு ஒருநாளுந் குரவிலலை ஆத
லால் ஓ அச்சுனமகாராசனே நான் இப்போது பஸ்மீகரப்படுத்திவிட்
ட உமமுடைய சேனைகளையெல்லாம் எழுப்பிவிடுகிறேனதல்லாமலு
ம் என்மாமனாகிய நீலத்துவசமகாராசனுக்கு முமக்குஞ் சமாதா
னம்பண்ணுவித்து யவரையும் உமக்குபடைத்துணையாக்கி உம்முடைய
பிறகேவரும்படி செய்விக்கிறேன் இப்பொழுது நீர்தயவுசெய்து எ
ன்னை ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிற அக்கினிதேவ
னைப்பார்த்து ஓயக்கினிபுருஷா நான் இந்நேரம் உனை லெகுவாய்வே
ண்டிக்கொண்டு யனேகமாயிரஞ்சமாதானவார்த்தைகள் சொன்னாலு
மதுகளைச் சற்றுகிலுமெண்ணிப்பாராமல் நிககிரகஞ்செய்துவிட்டு இ
ப்போது உனக்கு ஆபத்துநேரிட்டவிடத்தில் என்னைவேண்டிக்கொ
ள்ளுகிறாய் இது எப்படியிருக்கிறதென்றால் ஒருதிருடனானவன் வழி
யே நடந்துபோகின்றவர்களை யடித்துப்பறிக்கவேண்டுமென்று நினை
த்து ஒருதடியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்சமீபத்திற்போய் உ
டனே சமயமில்லாவிட்டால் கையிலிருந்ததடியைக் கக்கத்தில்வைத்

துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தெண்டனிட்டுக் கொஞ்சம் வெற்றிலை பாக்குக்கொடுக்கொள்ளென்று கேட்டதுபோலிருக்கின்றதென்று அர்ச்சுனராசனசொல்ல அதுகேட்டு அக்கினிபகவானு மனேகபிரியவசனஞ் சொல்லி அர்ச்சுனனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னால் படுகுரணமாய் இறந்துவிட்ட அதகஜதுரக பதாதிகளை யெல்லாம் பிழைக்கப் பண்ணுவித்து அர்ச்சுனராசனை அவ்விடத்திற்குள்ளே நிறுத்திவிட்டு தன் மாமனாராகிய நீலத்துவச மகாராசனிடத்திற்குப் போனானென்று செயமுநீந்திரர் சொல்ல அதுகேட்டு ஜெனமேசையமகாராஜாவுமாச்சரியப்பட்டு செயமுனீந்திரர்க்குநமஸ்காரஞ்செய்து ஓ ஐயாமுனிநாதரே அந்தநீலத்துவசமகாராசனுக்கு அக்கினிதேவன் மருமகனானவிதம் எப்படி யதையடியேன நிறுதுகொள்ளும்படி திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய அதுகேட்டு ரிஷிசிரேஷ்டராகிய செயமுனீந்திரர் சொல்லுகிறார்

(அக்கினிதேவன்வரலாறுகூறுதல்.)

கேளுமையா செனமேஜைய மகாராஜாவே அந்தமகா கிருஷ்ணமதியென்னும் பட்டணத்தையாளுகிறநீலத்துவசமகாராசனுக்கு சுவாலாதேவியென கிறவளிடத்தில் சுவாகாயென்கிற ஒருபெண்பிரந்தது அந்தப்பெண்ணை தாயுந்தகப்பலும் சந்தோஷத்துடனே மகாசெல்வமாகப்போஷித்துக்கொண்டிருக்கையி லந்தப்பெண்ணானவள் பூர்வபக்ஷசந்திரனைப்போலே நாளொருமேனியாய்ப்பொழுதொருவர்ணமாயவளர்த்துப் பன்னிரண்டு வயதுள்ள பாலகுமாரியாய் எவ்வர்ணத்தை யடைநதாள் அதுதெரிந்து நீலத்துவசமகாராசனும் தன்குமாரத்தியாகிய சுவாகாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா புண்யவதி நானுனக்குத்தகுந்த திவ்யபுருஷனை யபையப்பிததுவந்து உனக்குகல்யாணஞ் செய்து வைக்கிறேன் இப்பொழுது எந்தராஜன் பெரில் உனக்கு அபேக்ஷ யிருக்கின்றது அதைச்சொல்லு மம்மாவென்று கேட்க அதுகேட்டு அந்தசுவாகாதேவியும் தனபிதாவாகியநீலத்துவசமகாராசனைப் பார்த்து ஓ ஐயானனக்குப்பூலோகத்திலுள்ள ராசாக்களும் வேண்டாம் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் வேண்டாம் அந்ததேவர்களுக்குமுதன்மையாயிருக்கப்பட்ட அக்கினிதேவனை எனக்குபுருஷனாகப் பண்ணுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராசனும் ஓ அம்மாபாகியவதி உனக்குப்பித்தியங்கொண்டோ அந்தஅக்கினிதேவனைக் கோற்றிய அவன் மூன்றுகாலங் ஏழுநாக்குமாய் சர்வபக்ஷணீகராய் மகாகுரோதியாய் எந்தவேளையும் எரிந்துகொண்டேயிருப்பான் அப்படிப்பட்ட புருஷனை நீவிரும்பினாய் அவனைக் கனவிலும் நீவிரும்பவேண்டாமென்று வெகுவாய்ச்சொல்ல அதுகேளாமல அந்தசுவாகதவியும் நாநகினி புருஷனைத்தவிர வேறொருபுருஷனை விரும்புகிரதில்லை யென்று உறுதிவார்த்தையாய்ச் சொல்லுவதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராசனு மப்படியேநல்லதென்று சம்மதப்படடிருந்தான் அதன்பின்பு சுவாகாதேவியுங் காட்டுக்கிப்போய் அக்கினிதேவனை நோக்கித்தபகசெய்தாள் அதுதெரிந்து அக்கினிதேவனும் பிரத்திய

சூதமாகவந்து நீ என்னையழைத்தகாரியம் என்னவென்று கேட்க அ
தற்குசவாகாதேவியும் ஓ அக்கினிபுருஷா நீ என்னைக்கலியாணஞ்செ
ய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னா ளதற்கு அக்கினி தேவனு
ஞ் சந்தோஷகரமா யப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து அவள்பிற
கேவந்து நீலத்துவசமகா ராசனைக்கண்டு அந்தரா ஜன்செய்த பூசை
யைக்கைக்கொண்டு அந்தநீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓராசேந்
திரா உன்குமாரத்தியாகிய சவாகாதேவியை எனக்குபாணிக்கிரகண
ஞ் செய்துகொடுப்பாயாகில் நானின்றுமுதலா உன்னுடையமாகிரு
ஷ்ணபதி பட்டணத்தில் தானேயிருந்துகொண்டு உனக்கு எதிராளி
யாய் சத்துருக்களாய்வருகிற ராஜகூட்டங்களை யெல்லாம் பஸ்மீகரப்
படுத்தி உன்னைசெயம்பொருந்தும்படிசெய்கிறெனென்று உறுதியா
கச்சொல்லி அந்தப்பெண்ணை அப்போதுதானே பாணிக்கிரகணஞ்
செய்துக்கொண்டு அதுமுதல் மாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்தில் நீலத்
துவசமகா ராசனுடைய அரண்மனையில்தானே வாசமாயிருந் தான்
கேட்டிரோ ஜெனமேசெய மகாராசனையென்று சொல்லிப்பிள்ளை
யும் செயமுனீந்திரரானவர் பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

கேளுமையாஜனமேசய மகாராசாவே இந்தப்பிரகாரம் அந்தஅக்
கினிதேவனும் அர்ச்சுனமகாராசாவுக்கு சமாதானவார்த்தைகன்சொ
ல்லி சினேகம்பண்ணிக்கொண்டு பிறப்பாடுதன் மாமனாராகிய நீலத்து
வசமகாராசனிடத்திற்குப்போய் அவரைக்கண்டுஐயா நீலத்துவசம
காராசாவே என்னால் அந்த அர்குனராசனை சயிக்க முடியாது உம்மு
டைய உத்தாரப்படிக்கு அந்த அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளெல்லா
ம் எரித்து பஸ்மீகரப்படுத்துகிறபோது அர்ச்சுனராசனும் கோபித்து
அவன்கையிற்பிடித்திரானின்ற காண்டபத்தில் நராயணஸ்திரத்தை
த்தொடுத்துப்பிரயோகிக்கும்படி பிரயத்தினஞ்செய்தானது கண்டுநா
ன்பயம்டைந்துயந்தவர்ச்சுனராசனுடனே சினேகம்பண்ணிக் கொ
ண்டுஎன்னுடையசவாலையினு லஎரிந்துபோய்விட்ட யானுடையசே
னைகளை யெல்லாம்பிழைக்கச்செய்துநான்மாத்திரம்சாகாமல் தப்பிப்
பிழைத்துவந்தேனெனென்ற லந்தயர்ச்சுனராசன் வீராதிவீரன் அ
வனுடனேஎதிர்த்துப்போராடுகிரது பூரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவ
னுக்கும்சக்கியமல்ல யதுவல்லாமல் தேவேந்திராதி தேவர் களையுங்
கெலித்தவன் அவன்னன்னுடைய அசிரணரோகத்தை நிவர்த்திசெய்
தவன் அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனுடனே நீர்துவேஷம் பண்ணும
லவனைச் சினேகம் பண்ணிக் கொண்டவனுடைய அஸ்வமேதக்குகி
ரையையும் காணிக்கைகப்பணங்களையும் கொண்டுபோய் செலுத்தி ச
மாதானம்பண்ணிக் கொள்ளுமென்று சொன்னான் அந்தவார்த்தைக
ளை யெல்லாம் நீ ல த் து வ ச ம க ர ரா ச ன கௌஷிப்பட்டுமெ
ய்காணென்று சம்மதித்து அனேகமாயிரந் தங்கத்தட்டுகளும் நவர
த்திரங்களையும் பழ வ கை க ளை யும் எடுப்பித்துக்கொண்டு அந்
த அஸ்வமேதக் குகிரைக ளை யு ங் க ட் டி க் கொ ண் டி

லசேனைகளுடனே பட்டணத்தைவிட்டுப் புரப்பட்டா னதுகேட்டு நீல த்துவசமகாராசன் பெண்சாதுயாகிய சுவாலாதேவியும் குருக்கேவந் துமறித்துக்கொண்டு ஓ பிராணநாயகாநீர் இப்போது நடக்கிறகாரியம் எனக்குள் வவளவும் நன்றாயிருக்கவில்லை பூலோகத்தில் உத்தமக்ஷத்தி ரியாரபிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருசங்கதியைப்பற்றி ஏதாகிலும் சபதம் பண்ணிக்கொண்டால் அதைத்தப்பிரடப்பார்களோ ஒருநாளும் சபத ம்தப்பிரடவார்கள் அப்படியாகமிஞ்சுவருங்காலத்தில தங்களுடையபி ராணனைக்கொடுத்தாவது சத்தியத்தையேநிலைநி துத்துவரர்களப்படியி ருக்கதேவரீர்க்ஷத்திரியவம்சத்திற்பிறந்தவராயிருந்தும அந்த அருச்சு னனுடையகுதிரையைமுன்பின் எண்ணிப்பாராமல் பதட்டமாகப்பிடி த்துக கட்டிவிட்டு மறுபடியும் அவனோடெதிர்த்துப்போராடி திரும் பவும் அவனை செய்ககமுடியாமல்பயந்து ஒடிவந்து அபகீர்த்திகளுள் ளாநி பின்னும் அவன்குதிரையையுங் காணிக்கைகப்பங்களும்கொண் டிபோய்க்கொடுத்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிசினே கம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறதூராசநீதியா இந்தசங்கதியை உம்மைப்போன்றராசாக் கள் கேள்விப்பட்டால் பரிகாசம்பண்ணமாட்டார்களோ இப்படிப்ப ட்ட பரிகாசத்துக்கிடமான காரியஞ் செய்கிறதைப்பார்க்கிலும் அந்த அர்ச்சுனனுடனே எதிர்த்துநின்ற யுத்தஞ்செய்துரணக்களத்தில் மடி ந்துபோனாலும் வீரசொர்க்கமுண்டாகும் அதனால் நல்லகீர்த்தியுமுண் டி ஆகையால் நீர் எப்போதும் போலே அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையை அ ரண்மனையிற் கட்டிவிட்டு யுத்தசன்னுத்தராய்ரணக்களத்திற்போய் அ ர்ச்சுனனுடனே போராடி அவனைக்கொன்று பேரும் பிரக்காதியும் ப டைத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராச னும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து திரும்பவும் அந்தக்குதிரை யைக்கொண்டு வந்து தன்னுடைய அரண்மனையிற் கட்டிவைத்து தன் னுடையமந்திரபிரதானிகளையும் தம்பிமார்மாமன்-மைத்துனன்குமா ரவர்க்கங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் முதலானவர்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் ரதாளுடனுய்ப்பட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுவ ன்து அர்ச்சுனராசனுடையசேனைகளுடனே எதிர்த்து அனேகமாயிரம் சஸ்திர அஸ்திரங்களையும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

அதுகண்டு அருச்சுனராசனும் சற்றுநேரம் ஆலோசனை செய்து அந்த அக்கினிதேவன் சமாதானம்பண்ண வைக்கிறேனென்று சொல் லிப்போனதென்ன இவன்சண்டைக்குவந்ததென்ன அவன்பேச்சைக் கேளாமல் நம்மை செயிக்கலாமென் துநினைத்துவந்தவனாகவேண்டும் ஆனாலும் ஆகட்டும் இப்போது என்பாணமென்கிறசொல்லினாலே இந் தராசாவைக்கேட்பிக்கிறேனென்று சொல்லிமகாரோஷத்துவேஷனு ய்த் தன்னுடையகையிற்பிடித்திராநின்ற காண்டிபத்தில்தேவேந்திரா திதேவர்கள் கொடுத்ததிவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து நீலத் துவசம காராசாவினுடையசேனைகளின்பேரிற்பிரயோகம்செய்து அந்தசேனை களெல்லாம் பெருங்காற்றினாலடிபட்டமாந்தளிர்கள் போல்பூமியில் வீ ழுந் திறக்கும்படிசெய்தான் அதுகண்டு நீலத்துவசமகாராசனும் கோ

பங்கொண்டு அருச்சுனராசன்பேரில் தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி
அநேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு அருச்
சுனராசனும் அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடையகாண்டபத்தில்குரு
ரமானநாராசங்களைத் தொடுத்து பிரயோகம்செய்து அந்தநீலத்துவச
மகாராசனுடையமார்பிலே தைக்கும்படிசெய்தான் அதனால் அந்தநீல
த்துவசனும் ஆயாசமடைந்து தொப்பென்று தேரின்பேரில் விழுந்து
மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு அவனுடையசாரதியும்தேரைநடத்தி
க்கொண்டு பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தான் அப்பொழுதுசூரியபகவா
னும்மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகினார் உடனே சந்திரோதயமு
ண்டாயிற்று தடாகங்களிலுள்ள தாமரைப்புஷ்பங்களெல்லாம்மூடிக்
கொண்டது செங்கழுநீர்புஷ்பங்களெல்லாமலர்ந்து அதிலே நீலத்து
வசமகாராசனும்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்துதன்னுடையரதசார
தியைப்பார்த்து ஓசாரதிநீயைத் தேரைக்கொண்டுவந்துவிட்டாயெ
ன்றுகேட்க அதற்கு அந்தசாரதியும் தன்னுடை ராசனைப்பார்த்து ஐ
யாராசசேகரநீர்புத்தமுகத்தில்நிரவதிக்கமாட்டாமல்மூர்ச்சையடை
ந்து ரதத்தின்பேரில்விழுந்துவிட்டபடியினால்நான்ரதத்தைக் கொண்
டுவந்து விட்டேனென்றுசொல்லஅதுகேட்டுநீலத்துவசமகாராசனு
ம்சந்தோஷசித்தனாய்த்தன்னைத்தானேநிந்தித்துக்கொண்டுஐயையோ
யென்மருமகனாகியஅகிகினிதேவன்பேச்சைக் கேட்டு சம்மாயிராமல்
வாதகியாகியபெண்சாதிபேச்சைக்கேட்டு பிள்ளைகளையும்தம்பிரிமார்க
ளையும்பந்துவர்க்கங்களையும்கொன்றுவிட்டேனென்றுசொல்லிமனந்
தளர்ந்துதன்பெண்சாதியாகியசுவாலாதேவியிடத்திற்குப்போய் அவ
ளைப்பார்த்துமகாகோபங்கொண்டுஅடிபசாசே,உன்னுடையபேச்சை
க்கேட்டு நான்யதித்தியக்காரனாய்ப்போய்விட்டேன்இனிநீயிருந்தால்
என்னுடையஅரண்மனையும் ஆஸ்தானமும் அழிந்துபோம்,ஆகையா
ல் நீயிங்கேயிருக்கவேண்டாம்எங்கேயாகிலும்ஒடிப்போவென்றுசொ
ல்ல அதற்குஅந்த சுவாலாதேவியும் நானேன் என்விட்டைவிட்டுப்
போவேன் நான்போகிறதில்லையென்றுசொல்லஅதுகேட்டுஅந்தராச
னும் அவனைஅடித்துக்கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளிக்கொண்டு போய்ப்
பட்டணத்திற்குவெளியேதள்ளிவிட்டு பிற்பாடு அந்தநீலத்துவசமகா
ராசனும்தன்னுடையஅரண்மனைக்குவந்துஅஸ்வமேதக்குதிரையைப்
பிடித்துக்கொண்டுசிறிதுகாணிக்கைகடப்பங்களையும்எடுத்துக்கொண்டு
போய் அந்தஅருச்சுனராசனுக்குமுன்பாகவைத்து அவனைத்தழுவிக்க
ொண்டு ஓ அருச்சுனராசனே நான்உன்னுடையசினேகம்வேண்டி
வந்தேன்நானும் என்னுடைய புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளும்உங்க
ளுடையஅடிமையாயிருக்கிறோமென்றுஅனைகஞ்சமாதானவார்த்தை
கள்சொல்ல அதுகேட்டுஅந்தஅருச்சுனராசனும்அப்படியே நல்லதெ
ன்று சம்மதித்துமாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக்கதிபதியாகியநீலத்து
வசமகாராசாவைப்பார்த்து ஓராசேந்திரநீர் எங்களுடையசினேகத

தைவேண்டிவந்ததுமெய்யானால் எங்களுடனேகூடபடைத்துணையாய்
வாவேண்டுமென்றுசொல்ல அப்படியேநல்லதென்று அந்த நீலத்துவ
சனும் சம்மதித்துப்பட்டணத்திற்போய் மறுநாள் அந்தராசனும் தன்
னுடைய சேனைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனராசனுடைய நலம்
துக்கொண்டான் அதுகண்டு அந்த அர்ச்சுனராசனும் அஸ்வமேத
திரையைவிட்டு அதின்பிறகே சகல சேனாசமுத்திரங்களோடு மகாஅ
டம்பரத்துடனே பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களு முழங்கத்த
க்கதாகநடந்தான்.

(சுவாலாதேவி உல்முகாராஜனிடத்திற்போனது.)

அப்பால் இவ்விடத்தில் அந்தசுவாலாதேவியானவள் தன்புருஷன்
அடித்துத்தூரத்திவிட்டபடியினால் மகா துக்கத்துடனேபோய் காசி
ட்டணஞ்சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்கின்றதன் தமை
யனாகிய உல்முகனென்கிற ராசனைக்கண்டு கூகாவென்று கூச்சலிட்டு
மார்பில் அறைந்துக்கொண்டு அவன் பாதத்தில் விழுந்து கண்ணீர்தா
ரைதாரையாயொழுகும் படியாக அழுதாள் அதுகண்டு அந்த உல்முக
னும் தன்தங்கையாகிய சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா சுவாலா
தேவிநீயேன் அழுகிறாய் உனக்கு என்னகுறைவுசொல்லென்று கேட்
க அதுகேட்டு சுவாலாதேவியும் ஓ அண்ணா வீரா என்துக்கத்தையெ
ன்னவென்று சொல்லப்போகிறேன் நான் என்கணவனாகியநீலத்துவ
சமகாராசனுடனேஒருவார்த்தைசொன்னேன்அந்தவார்த்தைக்காகஅ
வர் என்மயிரைப்பிடித்து இழுத்து அடித்துத்தள்ளி எங்கே யாகிலும்
போய்விடென்று என்னைஒட்டிவிட்டார் ஐயையோ இதென்னபாவம்
என்முறையைக்கேட்டு அவறைத்தண்டனைகண்டனை செய்கின்ற வர்க
ள்ஒருவரும் இந்தப் பூமியின்கண் இல்லையெயென்று மிகுந்த அழகை
யுடனேசொல்ல அதுகேட்டு அந்த உல்முகனும்பதறிப் பேசாமல் தன்
னுடைய தங்கையைப்பார்த்தம்மா அவாப்படிப்பட்டகஸ்திப்படுத்தினா
லும் நீ இப்படித் தனிவழியாகவந்திடலாமோ புருஷனானவன் தன்னு
டைய பெண்சாதியின்பேரில் கோபித்துக்கொண்டு ஒருவேளை அடித்
தாலுந்திட்டினாலும் வீட்டுக்குள்ளேதானே யிருந்துக்கொண்டு சாதிக
கவேண்டுமேயல்லாமல் சமுசாரியானவன் இப்படிவரப்போகாது நல்
லது நீ பேய் வேலைபண்ணி வந்துவிட்டாய் ஆனாலுமாகட்டும் மாமிவீ
ட்டுப்பெண் தாய்வீட்டுக்குவரலாமா தாய்வீட்டுப்பெண் மாமிவீட்டுக்
குப்போகலாம் ஆகையினாலதற்குத் தாழ்வில்லை ஓ அம்மாநீநம்முடை
யவீட்டில்தானே சுகமாயிரு உன்புருஷனுக்குக் கோபந் தீர்ந்து அவ
ருன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகிறதற்குவந்தா லப்போது அளி
த்தில் சகலதிட்டமும் பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடு உன்னை
வைக்கிறேனம்மா வென்றுசொல்ல அந்தவசனங்களைக் கேட்டு சுவா
லாதேவியும் உல்முகனைப்பார்த்து ஓ அண்ணாவீ நாண் என்புருஷனடி
த்துக் தூரத்திவிட்டானென்று உன்னண்டைக்கு வந்தவளல்ல பூலோ
கத்தில் புருஷனானவன் ஸ்திரீயின்பேரில் கோபித்துக்கொண்டா லந்

தஸ்திரீயும் வீட்டில்தானே யிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் ஆனாலும் நீ
யேன் இப்படிவந்தாயென்று கேட்பீரானால் அதுவுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேளும் அஃதென்னவென்றால் அஸ்திநாபுரத்தை அரசாட்சிசெய்யின்
ற தருமராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுதற்கு பிரயத்தினப்ப
ட்டுக் குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின் பிறகே அவர்தம்பியாகிய
அர்ச்சுனராசனையும் இன்னமுஞ்சிலபிரமுகாளையுஞ் சேனையுங் கூ
ட்டியனுப்பினாரா மங்கக்குதிரையானது எங்களுடையமாகிருஷ்ணபதி
பட்டணத்திற்குச் சம்பந்தத்தில் வருகிறபோது என்புருஷனாகிய நீலத்
துவச மகாராசன் அந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு அவர்க
ள்பேரில் சண்டைக்குப் புரப்பட்டுப்போய் அவர்களுடைய சஸ்திர அ
ஸ்திரங்களுக்கு நிர்வகிக்கமாட்டாமல் முறிந்துவந்தபிற்பாடு அவர்களைச்
சமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளும்படி நினைத்து சிலகாணிக்கைகப்பங்க
ளையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் கொண்டுபோகுஞ்சமயத்தில் என
க்குத்தெரிந்துநான் பேர்யவரைப்போகவொட்டாமல்மறித்துக் கொண்
டுஅவரைப்பார்த்து ஓ பிராணவல்லபா நீர் தொஞ்சம கிலும்சவுரியப
ராக்கிரமயில்லாமல் இப்பொழுது இந்தக்குதிரையையுங் காணிக்கைக
ப்பங்களையும் அந்த அர்ச்சுன மகாராசனுக்குக்கொண்டுபோய்க்கொடு
த்து சமாதானம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப்பார்க்கிலும்ந்தவர்ச்சுன
னுடனே சண்டைசெய்து யுத்தகளத்தில் இறந்துவிட்டாலு மதனால்
உமக்கு வீரசொற்கமுண்டு உலகத்தில்கீர்த்திப்பிரதாபமுண்டென்று
சொன்னேனதுகேட்டு என்புருஷனு மப்படியே நல்லதென்று சம்ம
தித்துப்புத்திரமித்திராதிகளுடனுங் கூடிக்கொண்டுப்போ யந்த அர்ச்
சுனனுடனே போராடி யவர்களெல்லாரையும் பரிகொடுத்துத்தானும்
மூர்ச்சையாயரண்மனைக்குவந்து பிற்பாடு என்னைப்பார்த்து அடி நீலி
உன்பேச்சைக்கேட்டுக்கெட்டேனென்றுசொல்லி என்னையடித்துத்து
ரத்திவிட்டார் அதற்கு நான் விசாரப்படிவில்லை அந்த அர்ச்சுனராசனா
னவன்யாகம்பண்ணினால்சுகமாய்தன்பட்டணத்தில்மாத்திரங் குதிரை
யைச்சுற்றிவித்துயாகஞ்செய்துமுடிக்கவேண்டுமே யல்லாமல்இப்படி
க்குச்சிமைகளின் பேரில்குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையினுடையநெ
ற்றியில்விருதென்று வொன்றையெழுதிக்கட்டலாமோ அல்லாமலும்
தையாராவதுவாசித்துப்பார்த்து குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினு லவர்
களையுமவர்கள்சேனையுங்கொன்னுவிடலாமோ அதுவுமல்லாமல் எ
ன்னுடைய புத்திரபவுத்திராதிகளையும் பந்துவர்க்கங்களையு மவனென்
கொன்றுவிட்டான் ஆகையினு லந்தப்பகையானது என்மனதிலிருக்கி
ன்றது நீ இப்பொழுதுதானே உன் சேனையுடனே யுத்தசன்னுத்த
னாய் ரதமேறிக்கொண்டு புறப்பட்டு அந்த அர்ச்சுனனுக்கெதிரேபோ
ய் மறித்துக்கொண்டு பிரசண்ட யுத்தஞ்செய்து அந்தஅர்ச்சுனராசனை
யு மவன்சேனையுஞ் சின்னா பின்னப்படுத்தி என்மனதையுஞ் சந்
தோஷப்படுத்துமென்றுசொல்ல அதுகேட்டந்தஉல் முகனும்திர்க்கஆ
லோசனைசெய்து ஓ அம்மா அப்படியேநல்லது அந்த அர்ச்சுனராசன்
நம்முடை பட்டணத்திற்குவந்தானேயாகி லப்பொழுது உன்கருத்தி

ஸ்ரீயே அவதேபோராடி அவனையும் மவன்சேனைகளையுந் தும்சப்
 படுத்தி உன்மனைதச் சந்தோஷப்படுத்துகிறேன் நீ இப்பொழுது அ
 ந்தப்புரத்திற்குப்போயிரு அம்மாவென்று சொல்ல அதுகேளாமல்சுவா
 லாதேவியானவள் பின்னையுஞ் சலமாய்ப்பிடித்து ஓ அண்ணாவீ அந்
 த அர்ச்சுனனிங்கேவருகிறதேது நீ அவனைச்செயிக்கிறதேது அது வி
 ருதாவானவார்த்தை அப்படிச்சொல்லுகிறது எனக்குச்சம்மதமல்லநீ
 இந்தக்ஷணமேபோ யவனுடனேபோராடி அவனைக்கொன்றாலாச்சுது
 இல்லாவிட்டால் நான் உன்விட்டிலுமிருக்கிறதில்லை எங்கேயாகிலும்
 போய்விடுகிறேனென்று ஒரேபிடியாய்ப்பிடித்துநிற்க அதுகண்டு உல்
 முகனும் மகாகோபங்கொண்டு ஓ அம்மாரீ ஏன் என்பேச்சைக்கேளா
 மல் இப்படி சலமாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறாய் நீ எத்தனைகுரூரக
 ர்மி இப்படிதானே அந்த நீலத்துவசனுடனேபோராடி அவனையுமவ
 ன்பந்துவர்க்கங்கையுங்கொடுத்து ஒண்டியாக்கிவிட்டாய் இப்போதுஎ
 ன்சேனைகளையுங்கொல்லுவிக்கத் துணிந்திருக்கிறாய் ஆகையினால் இனி
 மேல் உன் முகத்தைப்பார்க்கிறதில்லை அல்லாமலும் மாயியார்விட்டி
 லிருந்து தனிவழியேவந்தவனை விட்டில்லைத்துக்கொண்டா னென்கி
 ற அபகீர்த்தியும் எனக்குச்சம்பவித்தது நீ பிறந்தவிட்டிற்கும் புகுந்த
 விட்டிற்கும் புழுவாய்த்தோன்றினாய் அடதோஷி நீ இங்கேயு மிருக்க
 வேண்டாம் எங்கேயாகிலும்போய்விடென்றுசொல்ல அந்தவசனங்க
 ளைச் சுவாலாதேவியுங்கேட்டு மகாதுக்கப்பட்டு ஓ அண்ணாவீ நான் பிற
 ந்து உங்கள் இரண்டுவிட்டிற்கும் ஆபத்துநேரிட்டதல்லவோ ஆதலால்
 நான் எங்கேயாகிலும் போய்ச்சாகிறேன் இனியாகிலும் நீங்கள் சுகப்
 படுங்கோனென்றுசொல்லி அவிடம்விட்டு கங்காநதியில் விழுந்து சா
 வோமென்றெண்ணிக்கொண்டிகங்கைக்கரையோரமாய் வருகிறபோது
 தனக்குத்தானே யோசனைசெய்துகொண்டு அந்த அர்ச்சுனனைக் கொ
 ல்லுகிறதற்கு ஒருவகையுமில்லாமற் போச்சதல்லவோவென்றுதாபத்
 திரியப்பட்டு பின்பு ஆலோசனைபிரந்து தான்செத்தாலும் அந்த அர்
 ச்சுனன்சாகிறதற்கு உபாயஞ்செய்துவிட்டுப் பிறகு தானஞ்சாகிறதெ
 ன்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு அந்தசுவாலாதேவியானவள்கங்கைக்
 கரையினோரமாய் நடந்துபோகையி லந்த நதியினுடைய திவலையான
 துவந்து இவள் காலிற்பட்டது அப்படிப்பட்டவுடனே சுவாலாதேவி
 யானவள் தன்காலையுதறி ஐயையோ இந்தப்பாவியானகங்கைவந்துஎ
 ன்காலேத்திண்டினாளே இதற்கென்னசெய்வேன் முன்னமே நான் நி
 னைத்தகாரியம் ஆகாமலிருக்கின்றது அதுவும்போதாமல் எனக்குஇது
 வும் ஒருகாசம் வந்து சம்பவித்ததே இதற்கென்ன பரியாயஞ்செங்கி
 றது நான்எந்த இடத்திற்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி இவளைத் தீண்
 டின்பாதகத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளப் போகிறேன் நானறியா
 மல் இந்ததோஷியாகிய கங்கைக்கரையினோரமாய் வந்துவிட்டேனே
 இவளைப் பரிசுத்தினை மகத்தாகியபாதகம் வந்து அறுசரித்ததேஇ

தற்கென்னசெய்யப் போகிறேனென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க
அந்தசமயத்தில் வெகுதூரத்திலிருந்து புறப்பட்டு அந்தக்கங்காநதியில்
ஸ்நானம்பண்ணிபிரம்ஹத்திமுதலியமகாபாதகங்களை யெல்லாம் பரிகரி
த்து பரமபுத்திரராகும்படிவிரும்பிவந்ததபோதனர்கள்பிரமரிஷிகள்
முதலானசகலமானஜெனங்களும்ந்தபாதகியாகியசுவாலாதேவிசொல்
லுகிற பாபவார்த்தைகளையெல்லாங்கேட்டு பயங்கொண்டு அந்தப்பயி
த்தியக்காரர்களும்வளசொன்னவார்த்தைகளைச்சூதென் றெண்ணாமல்
உண்மையாகநினைத்துக்கொண்டுஐயையோநாங்கரிந்தச விஸ்தாரந்தெ
ரியாமல் வெகு தூரதேசங்களிலிருந்து அலைச்சல்பட்டுவந்துசேர்ந்தோ
மேபென்று தாபத்திரியப்பட்டுக்கொண்டு தாங்கள்கொண்டுவந்தமடி
சஞ்சிகளைமேலே போட்டுக்கொண்டு பூசைபொட்டளங்களையெடுத்து
த்துக்கிக்கொண்டு அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தைவிட்டுவிலகியப் புறத்திற்
போய் நின்றார்கள் அப்பொழுதந்த கங்காதேவியானவள் சண்டாளியா
கிய சுவாலாதேவிசொன்னவசனங்களையுங்கேட்டுஉண்மையென்றுநம்
பிப் புத்தியில்லாத அந்தப்பழிக்காரரிஷிகள் முதலிய சகலசனங்களுஞ்
சொல்லிக்கொண்டவசனங்களையுங் கேள்விப்பட்டு நடுநடுங்கி மிகுந்த
விசாரமடைந்துஐயையோசகலபாவங்களும் என்னைக்கண்டமாத்நித்
திற் பறந்துபோய்விடுமே அப்படிப்பட்டஎன்னை இந்தச்சுவாலாதேவி
யானவ ளிப்படிச்சொல்லுவானேன் ஆனாலும் நம்மையறியாமற்படிச்
சூ என்னபாதகம் வந்திருக்கிறதோ அதைத்தெரிந்துகொள்ளவேண்
டுமென்று ஆலோசித்து அந்தக்கங்காதேவியானவள் ஸ்திரீரூபந்தரித்
துக்கொண்டு வெளியேவந்து அந்தச்சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அ
ம்மா சுவாலாதேவி நீ என்னைப் பாபிஷ்டியென்றுசொன்னாயே நான்
என்னபாபம்பண்ணினேன் சகலலோகங்களிலுள்ளவர்களுஞ் செய்கி
ற பாபங்களை யெல்லாந்தொலைப்பித்து அவர்களைப் பரிசுத்தர்களாகச்
செய்கிற என்னை இப்படிச் சொல்லலாமா, அதை எனக்குச் சற்றே
தெரியப்பண்ணும் அம்மானாகங்காதேவியென்று பிரியவசனமாகச்
சொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சுவாலாதேவியும் யவளை ரோஷிதாற்போ
லதூரஇடைந்துநின்று அடிபாதகி, நீ அப்பாலேபோடி, உன்னைப்பா
ர்த்தபேர்களுக்கும் அனேகம்பாவமுண்டு, உன்னுடனேபேசவும்போ
காது அடிபாபிஷ்டி, அப்புரத்தேபோடியென்று அதட்டிச் சொல்ல
அதுகேட்டு கங்காதேவி மெத்தவும்பயமடைந்து அடியம்மா சுவாலா
தேவி உனக்குச்சரணஞ்சரணம் நான்செய்திருக்கிற பாதகமின்னதெ
ன் றெனக்குக் கிஞ்சிற்றுகிலுந் தோற்றவில்லை, அதை எனக்கு நன்றா
ய்த் தெரியும்படிச்சொல்ல வேண்டுமம்மாவென்றுமெத்தவுந்தாபத்திரி
யமாய்க்கேட்க அதற்குச்சுவாலாதேவியும் தன்பகையைமுன்னிட்டுக்
கொண்டுவந்த கங்காதேவியைப்பார்த்து அடிதங்காநீபண்ணினபாதக
முனக்குத்தெரியாதோ நீ மறந்துபோய்விட்டாயோ ஆனால்சொல்லுகி
றேன்கேள் நீ பெற்றபிள்ளைகளைக்கொன்றுவிடுகிறவள்குழந்தையாவி
ருக்கிறபோதுகழுத்தைப்பிசைந்துதண்ணீரில்போட்டுக் கொன்றபாவி

நீயல்லவோ பெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுகிறபாபிகள் இந்தப்பூ
லோகத்தில் எவர்களாகிலு முண்டோ, அதுவல்லாமல் கடைசியில் உ
னக்கு ஒருபிள்ளை பிஷ்மனென்பவன் உப்புபானையைப்போல தப்பிப்
பிழைத்திருந்தா லவனையுங்கபடத்தினால் சிகண்டி கொன்று விட்டா
னென்றுபேர்வைத்து அந்த அர்ச்சுனமகாராஜன் கொன்று விட்டுப்
போனான் அப்படி உன்பிள்ளையைக்கொன்ற அந்த பகையாளியாகிய அ
ருச்சுனராஜன் சுகமாயிருக்க நீசற்றாகிலும் விசாரமில்லாமலிருக்கிறா
யாகையினாலும் பிள்ளையில்லாதவர்கள் பாபிஷ்டிகளென்று தருமசா
ஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றபடியினாலும் உன்னைப்பாதகி என்று சொ
ன்னேனென்று சொல்ல. அது கேட்டுக்கங்காதேவியுமெய்தானென்று
சம்மதித்து மகாபோகங்கொண்டவளா யந்தசவாலாதேவியைப்பார்
த்து அடியம்மா இக்கச்சங்கதியை இதுவரையிலும் நானறியமாட்டே
ன் இப்பொழுது நீ சொல்லக்கேட்டேன் ஆகையினால் என்புத்திரனா
கிய பிஷ்மனைக் கொன்ற அந்த அருச்சுனனும் இன்னம் ஆறுமாதத்தி
ற்குற் அவன்பிள்ளைகையினால் இறந்து போகக்கடவதென்று சாபமி
ட்டான் அது கேட்டு சவாலாதேவியும் மகாசந்தோஷப்பட்டு ஓகங்கா
தேவி இனிமேல் நீ புண்ணியவதியென்று சொல்லிவெகுவாய்த்தோத்
திராஞ் செய்து அந்தப்பாதகியும் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினா
ள் இதுசங்கதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்தபிரமரிஷிகள் முத
லானசகலஜனங்களும் சந்தேகந்தீர்ந்து அந்தநதியில் ஸ்நானம்பண்ணி
தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திற்குப்போனார்கள் அதன்பிறகு சவாலா
தேவியும் இனியெப்படியாகிலும் அந்த அருச்சுனனைக்கொன்றுயகை
யைமுடிக்கிரதே எனக்குக்கீர்த்தியென்று சொல்லியவிடத்திலக்கினி
யைவளர்த்திக்கொண்டு அந்த அக்கினியில் விழுந்து சரீரத்தைவிட்டு அ
ஸ்திரவுருவமெடுத்த மணிபுரமென்னும்பட்டணத்தையரசாட்சிசெய்
கின்றபப்பரவாகனுடைய அம்புருத்தாணியிற்போய் புகுந்துக்கொண்
டு அருச்சுனன் எப்பொழுதுவரப்போகிறுனென்று சமயம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள்கேட்டிரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே இதுவரை
யில்கவாலாதேவியினுடைய சவிஸ்தா ரஞ்சொன்னோமல்லவோ இனி
மேல அஸ்வமேதக்குதிரையின் பிறகேபோகிற அருச்சுனராஜனுடைய
சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம்கேளுமையாவென்று ஜெயமுனீந்திர
ரரென்னுமகாரிஷியானவர் சொல்லத்தொடங்கினார் கேளும்ஜெனமே
செயமகாராசாவே அப்பாலந்த அஸ்வமேதக்குதிரையானது தெற்குமு
கமாய்ப்போகிறபோது அந்தக்குதிரையைச் சூழ்ந்து பதினாயிரஞ்சேவ
கர்கள் பாதுகாத்துக்கொண்டுபோனார்கள் அவர்களுக்குப்பிறகே அரு
ச்சுனராசன் விஸ்வகேதுபிரத்தியும்ன்னன் மேகவர்னன் அனுசாநு
வன் எவ்வற்றனாகவன் - நீலத்துவசன இவர்களுடனேசகலசேனாசமுத
திரங்களும் புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாக நடக்கிறபொழுது அந்தக்கு
திரையும் நடந்துவனங்கள் வனந்திரங்கள் காடிகள் செடிகள் ஆறுக
ள் கழிகள் மடுக்கள் தேசங்கள் பட்டணங்கள் மலைகள் மேடுகள் பன்

ளங்கள் இதுமுதலிய இடங்களெல்லாங்கடந்துபோய் வந்திய பர்வதத்திற்குச் சமீபத்தில் நடக்கையில் சரீரத்தினவெடுத்தபடியினால் அவிடத்தில் பெரியபிரமாண்டமாகிய குத்துக்கல்லைக்கண்டு அஸ்வமேதக் குதிரையானது அநதக்கல்லின் பேரில் தன்னுடைய சரீரத்தினவடிவமும்படியாகத் தேய்த்துக்கொண்டது - அதனாலந்தக்குதிரையும் கல்லோடு கல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டிகொஞ்சமாகிலும் கைகால்முதலிய அவயவங்களையசைதற்கிடமில்லாமல் அங்கேதானே பெரு மூச்செறிந்து நின்று விட்டது.

அதுகண்டு அந்தக்குதிரையின் பிரகேவந்தசேவகர்களெல்லாம் பயந்து இது என்ன காரணமென்று கையைமுறித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினண்டைக்குப்போய் அதையதட்டியும் அடித்தும் இழுத்தும், குந்தத்தினால் இடித்தும் இப்படி அனேகவிதமான உபத்திரவஞ் செய்தார்கள் அப்படிச் செய்தும் அந்தக்குதிரையானது எவ்வளவும் அசையாமல் கல்லைப்போலிருந்தது அதுகண்டு அந்தச்சேவகர்களெல்லாரு புதவும்பயந்தோடிவந்து அருக்கனமகாராசனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு ஓடியா கிரீடநாங்களுக்குதிரைமுன்னே நடத்திக்கொண்டு எல்லோரும் சாக்கிதையாகப் பின்னே நடந்துபோகையில் அநதக் குதிரையானது வந்தியபர்வதத்திற்குச் சமீபத்தில் ஒரு குத்துக் கல்லைக்கண்டு அதிலுரந்துக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடு கல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டிபோய் விட்டது இதைக்கண்டு நாங்கள் வெகுபிரயாசைப்பட்டு அடித்தும் பார்த்தோம் இழுத்தும் பார்த்தோம் அதை என்ன செய்தும் கல்லோடே கல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிரதேயல்லாமல் சற்றுகிலும் அசையவில்லை சுவாமியென்று சொல்ல அது கேட்டு அருக்கனமகாராசனும் மனஸ்தாபமடைந்து ஐயையோ இது யென்ன பாவம் தருமநந்தன் செய்கிற யாகத்திற்கு விக்ரின்மநேரிட்டதல்லவோ வென்று தனக்குத்தானே நினைத்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினண்டைக்குவந்து அதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து இதென்ன விபரீதமுண்டாயிற்றென்று சொல்லி அங்கிருந்தசேகவர்களை விட்டு இழுக்கச் சொல்லியும் அடிக்கச் சொல்லியும் இப்படி நானாவிதமான தந்திரயுக்திகளைச் செய்தும் அந்தக்குதிரையானது அசையாமல் கல்லைப்போலயிருந்து விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சிந்தாக்காரந்தனாக யோசனைச் செய்து இது என்ன காரணத்தினாலேயோ இப்படியிருக்கின்றது ஒன்றுங் தெரியவில்லை இதிலுள்ளதோ ஒரு விந்தையுண்டாயிருக்கும் போலேதோற்றுகின்றது அந்தவிந்தையை இந்தவஞந்திரத்திலிருந்து தபகசெய்கிற யோகிஸ்வரர்களைக்கண்டு சேவித்து அவர்கள் முகாந்தரமா யிந்தவகையைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்மென்று நினைத்துத்தன் னோடிருக்கின்ற சேனைகளையெல்லாம் அவிடத்தில்தானே நிறுத்திவிட்டங்கிருக்கிற காய்களிகளைக்கொள்ளையிடாமலும் புஷ்பங்களைப் பறிக்காமலும் பத்திரமாய் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி சேனைகளுக்கெல்லாந்திட்டஞ் செய்து விட்டு விஸ்வகேது எவ்வற்றஞ்சுவன் நீலதது யசன் அனுசாருவன் இவர்க

ள் நால்வரையுந் தன்னோடழைத்துக்கொண்டு அர்ச்சனமகாராஜனான
வன் அந்தவனத்திற்குட்புகுந்துபோயங்கேயிருக்கிற விசித்திரங்களை
யும்புலிகளும்மாஸ்குட்டிகளும் ஒன்றுக்கொன்று 'விரோதமில்லாமல்
கலந்து விளையாடுகிறதையும் மயில்களும்பாம்புகளும்ஒன்றாய்க்கூடி
னேகித்திருக்கின்றதையும் சிங்கங்களும்யானைகளும்கூடிக் கொண்டுப
நதழக்கின்றதையும் வண்டிகளுந்தும்பிகளும்சுகந்தமாகியபுஷ்பங்களை
ப்பறித்துக்கொண்டுவந்து ரிஷிகளிடத்தில்கொடுத்துதேவதாரச்சனை
பண்ணுவிப்பதையுமின்னமுமிப்படிப்பட்ட அனைகவிசித் திரமான
வதிசயங்களைப்பார்த்தாச்சரியகரமாய் ஒருவர்க்கொருவாரசந்தோஷப்
பட்டுக்கொண்டுவன்னிமரங்கள்பனைமரங்கள்மாமரங்கள் பலம்மாங்க
ள்நச்சமரங்கள் அரசமரங்கள்சந்தனமரங்கள்வேங்கைமரங்களின்னு
மிப்படிப்பட்ட அனந்தவிதமானவிருகுகளும்பூத்துக்காய்த்தும்பழ
த்து மலங்காரமாயிருக்கின்றதைப்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்துபின்
னையும்மல்லிகைமூலலை இருவாட்சிசண்பகம்தாமரைசாமந்தி மருகொ
ழுந்து பாரிசாதம் கொன்றை இன்னும் இப்படிப்பட்ட அநேகவகை
யான புஷ்பசாதிகளுப் புஷ்பித்ததிலுண்டானதேனகள்பெருகி ஆளு
யோடுகிறதையும்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுநடந்தார்கள்,

அங்கேஒருபூமியில் புலியாசனம் பரப்பி அதன்பேரில் உட்கார்ந்
துகொண்டு இருஷ்ணஜலததைத் தரித்துச் சரீரமுழுதுவிபூதியை உத்
துளித்துக்கொண்டு உருத்திராசுந்தமாலிகா லங்கிருதராய் சிவந்தசடா
பாரத்தை யுடையவராய்ச் சபமாலிகையைக்கையினிடமாய்பிடித்துக்
கொண்டிரண்டுகண்களையும் ஊர்த்துவமாகத்திரும்பி இரண்டுபுசங்க
ளினிடத்திலும் யோகதண்டத்தையுன்றிக் கொண்டுஉலககர்த்தாவாகி
யபரப்பிரமத்தினுடையஉபயபாதங்களையும் இருதயகமலத்திலிறுத்
திக்கொண்டு நிவாததீதமபோல அசையாமலிருந்துசெபமபண்ணுகிற
சௌபரிமகாரிஷியைக்கண்டு அர்ச்சனமகாராஜனும் மிகுந்தபயபத்தி
விசுவாசத்துடனே அந்தமுனிஸ்வரரைப் பிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ
டாங்கதண்டன்சமர்ப்பித் திரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகசசிரசின்
மேல்கூப்பிக்கொண்டு அந்தமுனிசிகாமணியைப்பார்த்துஒபிராணபுரு
ஷஓமகானுபாவா ஓசவாமிதேவரீருடையதரிசனத்திற்கு தருமநந்த
னருடைய தம்பியாகிய அர்ச்சனன் வந்திருக்கிறேன ஆதலால்தேவரீ
ரதுதிருஷ்டியிலைபார்த்து அடியேனுடைய மனோதுக்கத்தை நிவர்
த்திசெய்துரட்சிக்கவேண்டும் சுவாமியென்று அனைகவிதமாகத்தோ
த்திரஞ்செய்தான்.

அப்படித்தோத்திரமபண்ணுகிற அர்ச்சனனுடைய முறையைசப
ம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சௌபரிமகாமுனிவருங்கேட்டுகண்களை
விழித்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சனாநீசர்வாந்திரியாய் சர்வசி
வதயாபரமாய் விளங்கப்பட்ட லோககர்த்தாவாகிய பரமசிவனோடு எ
திர்த்துப்போராடிச் செயங்கொண்ட வீராதிவீரனென்கிறகீர்த்திப்

பிரதாபம்பொருந்தியதருமநந்தனருடையதம்பியான அர்ச்சுனன் நீகர
 னே அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனாகிய உன்னைக்காணவேண்டு மென்
 னுநெடுநாளாய்க்காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கு உன்னைக்க
 ண்குளிரப்பார்த்துசந்தோஷிக்கும்படிதெய்வங்கூட்டிவைத்ததென்று
 சொல்லி அர்ச்சுனராசனுக்கும் ஒருகிருஷ்ணசனம்போடுவித்து அதன்
 பேரில் உட்காரப்பண்ணி கனிவாக்கங்களையும் தேனையும் புசிக்கும்படி
 கொடுத்து உபசாரஞ்செய்து நீர் என்னிடத்திற்குவந்த காரியமென்ன
 வேன்றுகேட்க அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் அந்தசௌபரிரிஷியைப்
 பார்த்து ஓஜயாமுனிதானதமயனாராகியதருமராசாவ்நவார் அஸ
 வமேதயாகம்பண்ணும்படி நினைத்துக்குதிரையைப்பூயிப்பிரதக்ஷண
 ம்பண்ணிக்கொண்டுவரச்சொல்லி என்னை அனுப்பிவத்தார் நானுவ
 ருடையகட்டளைப்படி இந்தமட்டுக்கும் அந்தக்குதிரையைக்காப்பாற்றி
 க்கொண்டுவந்தே னிப்போது தேவரீருடைய ஆசீர்மத்திலவந்து ஒருகு
 த்துக்கல்லுடனே உரந்துக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடு கல்லாய் ஒட்டிக
 கொண்டது அதை அனேகயுத்திகளினாலசேவகர்களைக்கொண்டு அதட்
 டியும் அடித்தும் இடித்தும் இழுத்தும் பாத்தோம் அது எந்தவிதத்திலு
 ம் அசையவில்லை ஆகையால் இதென்னகாரணமோவென்று சம்சயங்
 கொண்டு தேவரீருடைய பாதத்தில் விழுந்து சரணமடைந்து தெரிந்து
 கொள்ளவேண்டியவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகே
 ட்டு அந்தச்சௌபரிரிஷியுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அதற்கு
 ஒருகதையுண்டு அதைச் சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க்கேளுமென்று
 அந்தக்குத்துக்கல்லுடனே குதிரையொட்டிக்கொண்ட விர்த்தாந்தத்
 தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா அர்ச்சுனா பூர்வத்திலந்தக் குத்து
 க்கல்லின் சமீபத்தில் சண்டிகவுசிகரென்னும் பெயருடைய ஒரு மு
 னீஸ்வரர் ஆசீர்மங் கட்டிக் கொண்டிருந்தார் அவரிடத்திற் உத்தா
 லகனென்னும் பெயரையுடைய ஒருவன் சீஷனாயிருந்து பணிவி
 டை செய்துக் கொண்டு வந்தான் அங்கனம் செய்து வருகின்ற கால
 த்தில் ஒருநாள் அந்த சண்டிகவுசிக ரிஷியானவர் தீர்த்தயாத்திரை
 பண்ண வேண்டுமென்று உத்தேசங் கொண்டு சிலரிஷியீஸ்வரர்களு
 னே கூடிப்போனார் அதுகண்டு அவருடைய சீஷனாகிய உத்தாலகனு
 ம் தனது ஆசிரியர் பிள்ளைகவே நடந்து போனான் அப்படிக்கு ஆஆ
 றியவரை விடாமல் அவன்தொடர்ந்து நடப்பதைச் சண்டிகவுசிகமு
 னிவரும் திரும்பிப்பார்த்து ஓ உத்தாலகா நீ எங்களோடுகூட சிரமப்
 பட்டுக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டாம் நீ யிவ்விடத்தி
 ல்தானே நின்று கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு சகலசவுக்கியங்களை
 யும் அனுபவித்து சுகமாயிருவென்று சொல்ல அதற்கு அந்த உத்தா
 லகனும் சம்மதப்படாமலிருந்தான் அதுகண்டு அந்த சண்டிகவுசிகரு
 ம் அவனுக்கு அபேக்ஷவரும்படி அனேக பிரியவசனங்களைச் சொ
 ல்வி அவனை சம்மதப் படுத்திப் பின்பு ஒரு பிராமணன் வீட்டில் ச
 ண்டிகை யென்கிறபெண்ணை விசாரித்து அந்த உத்தாலகனுக்கு கலி
 யாணம் பண்ணுவித்து நீங்கள் சுகமாய் வாழ்ந்திருங்க னென்று அவர்

களிஞுவதும் ஆசீர்வாதஞ்செய்து அவர்களை அங்கேதானே நிறுத்தி விட்டுப் பிற்பாடு அந்த ரிஷிஸ்வரர்களுடனே சேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போய் விட்டார் அதன்பிறகு அந்த உத்தூலகனுஞ் சண்டிகையுங் கூடியிருந்து சமுசாரஞ்செய்துவருகிறநாளில் அந்த உத்தூலகன் தன்பெண்சாதிபாகிய சண்டிகையைப் பார்த்து அடிபெண்ணே எனக்கு பசிக்கிரது சமையல் பண்ணென்று சொன்னால் அவள் சோற்றுப்பானையை உடைத்தெறிந்து அவனைப் பார்த்து நீப் பானை கொண்டு வந்தால் சமைக்கிறேனென்று சொல்லுவாள் பின்னையும் அவன் மோசனஞ்செய்ய வேண்டுமென அக்கினிகொண்டுவாவென்று சொன்னால் வீட்டிலிருக்கிற நெருப்பிலுந்தண்ணீர் வார்த்து ஆற்றி விட்டு நெருப்பில்லையென்று சொல்லுவாள் அதுவுமல்லாமல் சாணமெடுத்துவந்து வீடுமுழுதும் சுத்தி பண்ணென்று சொன்னால் எங்கே பார்த்தாலும் குப்பையுங்குளமும் கும்பல்கும் பலாகக் குவித்து எச்சிலையுமிழைந்துவைப்பாள் ஸ்திரத்தை தோய்த்து உலாத்தச் சொன்னால் நனைத்துப் போடுவாள் போசனம்பண்ண இலை கொண்டு வாவென்று சொன்னால் இலையைக் கிழித்துப் போடுவாள் இந்தப் பிரகாரம் அந்தச் சண்டிகையானவள் நாஸ்தோறுமகடவிகடமாகச் செய்துவருகிறபோது உத்தூலகனும் நிர்வகிக்க மாட்டாமல் விசனப்பட்டு ஐயையோ இப்பசாசானவள் எனக்கென்று எங்கேயிருந்துவந்தாள் தெய்வமேயென்று துக்கித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தச் சண்டிகவுசிகமுனிவருந் தீர்த்தயாத்திரைபண்ணிவிட்டு மறுபடியும் தந்தூலகனிருக்குமிடத்திற்குவந்து சேர்ந்தார் அதுகண்டு உத்தூலகனும் தன்னுடைய ஆசிரியருக்குச் சாஷ்டாங்கதண்டன்சமர்ப்பித்து ஐயாகுருநாதாதேவரீர்தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போம்பொழுது பலவித காரமாயடியேனுக்குக் கலியாணஞ்செய்துவைத்த பெண்சாதியின் வாழ்க்கைப்பாட்டினு லடியேன்படுகிற மனோதுக்கத்தை இன்னபடியென்று சொல்லி முடியாது அனாலும் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்று சிலசெய்திகளைச் சொல்லி விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தச் சண்டிகவுசிகமுனிவரும் ஆலோசனை செய்து ஓ உத்தூலகா நீ உன்பெண்சாதியை ஒன்று செய்யச் சொன்னால் அவள் ஒன்று செய்கிறாள் லலவோ ஆனால் நீ அதற்கொருதந்திரஞ்செய்யவேண்டுமென அஃதென்னவென்றால் உனக்கு அவளால் ஆகவேண்டிய காரியத்தை வேண்டாமென்று சொல்ல அதை அவள் வேண்டுமென்று மறித்துச் செய்வாள் அதுவே உபாயமென்று உத்தூலகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுச் சண்டிகவுசிகமுனிவருந் தன்னுடைய ஆசீர்மத்திற்குப் போய் விட்டார் பிற்பாடு அந்த உத்தூலகனும் தன்னுடைய குருவாக்கியப்படி பெண்சாதியையழைத்து ஓ பெண்ணே யெனக்கு போசனம் வேண்டாமென்று சொல்ல அகிசிக்கிரத்தில் சமையல் செய்து அவனுக்கு உபசாரமாகப் படைப்பாள நெருப்பு வேண்டாமென்று சொன்னால் நெருப்பு கொண்டு வருவாள் ஸ்திரத்தை நனைத்துக் கொண்டுவாவென்றால் உலர்ந்த ஸ்திரத்தைக்

கொண் டெவந்து கொடுப்பாள் ஒருபதார்த்தமும் வேண்டாமென்று சொ
ன்னால் சகலபதார்த்தங்களும் சமைத்துவைப்பாள் ஸ்திரீ சையோகஞ்
செய்யத்தகாதபுண்ணியதினங்களில் வேண்டினவன்போல் சைகைப
ண்ணினால் வேண்டாமென்று விலகிப்போய்நிற்பாள் செய்யத்தகுந்த
நான்களில் வேண்டாமென்று சொன்னால் வேண்டுமென்று கூடியிருப்
பாள் வீடுசுத்திசெய்யவேண்டாமென்றால் வீடெல்லாம் நன்றாயலங்க
ரித்துவைப்பாள் இந்தப்படிநாள்தோறும் அந்த உத்தூலகன் தங்குளு
ண்டியவைகளை யெல்லாம் வேண்டாமென்று தந்திரமாகச் சொல்ல அத
ற்கு அந்தச் சண்டிகையும் வேண்டாமென்றவைகளை வேண்டுமென்று
மாறாகச் செய்துவருவாள் இந்தப்பிரகாரம் அவர்களிருவருங்கூடி இவ்
வாழ்க்கைசெய்துக்கொண்டிருங்காலத்தில் அந்த உத்தூலகனுடைய
தகப்பனாருக்குத்திதிவந்தது அன்றைக்கும் அவன்தன்னுடைய பெண்
சாதியாகிய சண்டிகையை அழைத்து அவளைப்பார்த்து அடிபெண்
ணை என்தகப்பனுக்கு இன்றையதினம் திதிவந்தது அதற்குநாமென்
னசெய்யப்போகிறோம் ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டாமென்று சொல்ல அவ
ளும் அதுகேட்டு நீர் என்னகாரியஞ்சொன்னீர் இதுஎனக்குநன்றா
யிருக்கவில்லை பிள்ளையிருந்தால் தகப்பனுக்கு திவிசங்கொடுப்பிக்கவே
ண்டாமோ நாம் சம்பிரமாய்க்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அ
தற்கு ஒருவனுக்கு மாத்திரம் சாருஞ்சாதமுமாய்ச்சமைத்துப்போடு
ன்று சொல்ல அதற்கு அவன் சம்பிரமாய்ப்பத்துபேருக்கு சாப்பாடு
பண்ணவேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அவனும் நல்லது பொழு
துபோனபின்பு ஆகட்டுமென்று சொல்ல அதிசிக்கிரத்தில்பண்ணவே
ண்டுமென்று சொல்லி உதயகாலத்திற்கேவீடுவாசல்கத்திபண்ணி பதி
னைந்துநாழிகைக்கெல்லாம் சகலபதார்த்தங்களோடும் அன்னம் சமை
த்துவைத்து பத்துபேர் பிராமணர்களை அழைத்துத்தன்புருஷன்கை
யினால் அவர்களைப்பூசையண்ணுவித்து பிண்டபிரதானமும் பண்ணுவி
த்து பிற்பாடு உத்தூலகன் அவர்களுக்குச் சாதத்தைக்கொஞ்சமாகப்
படையென்று சொல்ல அவளும் விஸ்தாரமாகத்திருப்திபோசனமாய்
சகலபதார்த்தங்களையும் படைத்து அவர்கள் போசனம்பண்ணி எழுந்
துகைகால்கத்திசெய்துகொண்டபின்பு அவர்களுக்குத் தாம்பூலம் பு
ஷ்பம் சந்தனமும் விஸ்தாரமாகக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உபசார
ஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு உத்தூலகன் அண்டை அசலிலுள்
ளவர்களையும் அழைத்துச் சாப்பாடுபடைக்கவேண்டாமென்று சொல்
ல அவளும் அதென்னபரியாசமென்று சொல்லி அந்ததெருவிலிருக்கி
றவர்களை யெல்லாம் குழந்தைக்குட்டிகளுடன் அழைத்துக்கொண்டுவ
ந்து போஜனம்படைத்து அவர்களைத்திருப்திபண்ணி அனுப்பினாள் பி
ன்பு உத்தூலகனும் அவளை அழைத்து அடிபெண்ணை எனக்குக்கொ
ஞ்சமாக போசனம் படையென்று சொல்ல அதற்கு அவளும் இதென்
னபரியாசமென்று சொல்லி சகலபதார்த்தங்களும் நெய்தயிர்பணியார
வகைகளும் பத்துபேருக்காகும்படி அந்த உத்தூலகனுக்குப்படைத்தா

ள் அதுகண்டு அவனும் தனக்குள்ளேதானே சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுவியிறுநிறைய திருப்தியாகச்சாப்பிட்டெழுந்து போகிறவன்வெண்சாதியினுடைய குணத்தைதெரிந்தவனாயிருந்தும் மறந்துவிட்டு அவனையழைத்து அடிசண்டிகா இந்தப்பிண்டப்பிரதானமபண்ணின அன்னத்தைக்கொண்டுபோய் கங்கையில்போட்டுவாவென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு அவனும்பிண்டப்பிரதானம் பண்ணின அன்னத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வீதியினிடமாகக் குப்பைகளின் பேரில்விழுந்துபுரண்டுகொண்டிருக்கிற நாய்களுக்கு முன்பாக வைத்தாள் அதைக்கண்டு அந்தநாய்கள் ஒடிவந்துதின்றுவிட்டதுகள் அதுகண்டு உத்தூலகன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு அடிபாவி துன்மார்க்கிகெடுத்தாயே உன்னால்எந்துடையபிதிர்க்கெல்லாம்நரகத்தில்விழுந்தார்களே இதற்கெப்படி அடிதேவியென்றுசொல்லிநீர் இந்ததோஷத்தினால்குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கக் கடவாயென்றுசாபமிட்டான் அதுகண்டு அந்தச்சண்டிகையானவள்பயந்துதன்புருஷனாகிய உத்தூலகனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து தண்டனிட்டுஐயாபிராமணேத்மா தேவரீரடியாளுடைய துர்க்குணத்தைக் கண்டு இப்படிப்பட்ட சாபங்கொடுத்தீரே இந்தசாயமானது எந்தநாளில்எனக்குவிமோசனமாகுமென்றுஇரக்கமாககேட்க அதற்கந்தஉத்தூலகனும் நீ அனேககாலமிப்படிக்குத்துக்கல்லாகவே கிடந்துபின்பு தருமபுத்திரரானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்கிறதற்கும் பிரயத்தினைப்பட்டுக்குதிரையைவிட்டுஅதன்பிறகே அவர்தம்பியாகிய அருச்சுனனைக்கூட்டியனுப்பிவைப்பார் அப்பொழுதந்தக் குதிரையையும் பூமிபிரதக்ஷணம்பண்ணிக் கொண்டுதிக்குவிஜயஞ்செய்துவருகையில் குத்துக்கல்லாய்க்கிடக்கிறஉன்பேரில்விழுந்துஉராய்ந்துக்கொண்டு கல்லோடுகல்லாயொட்டிக்கொள்ளும் அதுசேதியை அருச்சுனராசன் கேள்விப்பட்டிவந்து உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்தக்குதிரையையிழுப்பானான் அப்போதுகுதிரையும் விடுதலையாகின்றது நீயும்சாபவிமோசனமாகிஎன்னிடத்திற்குவந்துசேருவாயென்று உத்தூலகனென்னும்பிராமணன் சொல்லியனுப்ப இவனும்வந்து குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கின்றான் கேட்டீரோ அருச்சுனமகாராஜனே ஆதலாலந்தக்கல்லோடுகல்லாய் நீங்கள்விட்டது அஸ்வமேதக்குதிரையும் ஒட்டிக்கொண்டது நீ இந்தட்சணமே அந்தக்குத்துக்கல்லினிடத்திற்குப்போய் அந்தக்கல்லை ஒருகையினால்பிடித்துக் கொண்டு குதிரையை ஒருகையினால்பிடித்திழுத்தால் அந்தக்குதிரையுமெழுந்திருக்கும் அவனும்சாபவிமோசனமாகுமென்றுசெளபரிமகாரிஷியானவர் சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும்சந்தோஷசித்தனாய் எழுந்திருந்து அந்தமகாரிஷிக்குச் சாஷ்டாங்கதண்டன் சமர்ப்பித்து அவரிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டுவிஸ்வகேதுமுதலான அந்தநால்வர்களுடனும் அந்தவனத்தைவிட்டு வெளியேவந்துகுதிரையினிடத்திற்குப்போய் அந்தக்குத்துக்கல்லை ஒருகையினால்பிடித்துக்கொண்டிமற்ற ஒருகையினால் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்திழுக்க அதனாலந்த

க்குதிரையும் வெளியேவந்துசரீரத்தை நீயிர்ந்துஅனுமானித்தது அந்தக்குத்துக்கல்லான ஜண்டிகையும்முன்பேரல ஸ்திரீரூபந் தரித்து வந்துஅர்ச்சுனராசனிடத்தில் செலவுவாங்கிக்கொண்டுஉத்தூலகனிடத்திற்குப்போய் சேர்ந்தாள்பிற்பாடு அர்ச்சுனமகாராசனுக்குதிரையைவிட்டுச்சகலசேனாசமுகங்கனோடுநடக்கும்போது அந்தக்குதிரையானதுசெண்பகாபுரமென்கிறபட்டணத்திற்குமுன்றுயோசனைதூரத்தில்நடந்தது அப்போதுஅந்த செண்பகாபுரத்தையாளுகின்ற அம்சத்துவமகாராசாவினுடையவேவுக்காரர்களபார்த்தந்தக்குதிரையினுடையசேதியெல்லாந் தெரிந்துஒடிவந்து அந்தஅம்சத்துவமகாராசாவுக்குத் தண்டனிட்டுஐயாராசேந்திரா அஸ்திபுரத்தையாளுகின்ற தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யும்படி பிரயத்தினப்பட்டுக்குதிரையைவிட்டாராம் அந்தக்குதிரையும் அர்ச்சுனராசனும்இன்னும்சிலசேனையும் நம்முடையபட்டணத்திற்கு முன்று யோசனைசமீபத்தில்வருகின்றதென்று சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேட்டுஅம்சத்துவமகாராசனுஞ்சந்தோஷப்பட்டுமந்திரிகளையழைத்து ஓமந்திரிமார்களே நாம்தருமராசாவானவர்விட்ட குதிரைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன்பிறகேவருகிற அருச்சுனராசனேம் எதிர்த்துப்போராடி நன்றாய்ப் பூசைபண்ணினோமேயானால் அந்த அருச்சுனனையுங் குதிரையையுங்காப்பாற்றிங்கொள்ளுகிறமித்தம்கிருஷ்ணமூர்த்திவருவாராவரைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம்இது நன்றாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல அகற்கு அவர்களும் ஆலோசித்து அப்படிசெய்யலாமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுஅந்தஅம்சத்துவமகாராசனும் அங்கிருக்கிற சேனையனைப்பார்த்து ஓராசாக்களேமந்திரிகளேசேனாகிபதிகளே நீங்களெல்லாரும் என்னுடையவார்த்தையைக்கேளுங்கள் அஃதெந்நவென்றால், நம்முடைய பட்டணத்திலுண்டான சகலஜனங்களும் விஸ்வீகரப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைப் பிடித்தவர்கள்எவர்களே அவர்களெல்லாரும் அவ்வவர்கள் சேனையுடனேரணக்களத்திற்குயுத்தசன்னுத்தர்களாய் ஆயுத்தப்பட்டுவந்துசேரவேண்டும் அப்படிவந்துசேராமல் என்னுடைய ஆக்கினையைத்தள்ளி நடந்தார்களாகில் அவர் எவ்வகைப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைக்கொண்டுபோய்ஊருக்கப்புறம் காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க்கொப்பரிசையில் தள்ளிவிடுகிறதென்று திட்டஞ்செய்து சங்கிலிகீதர்களென்கிற பிராமணர்களையழைப்பித்து அவர்களிடத்தில் தம்முடையமுததிரைமோதிரத்தையுங்கொடுத்தனுப்பினார் அவர்களும்நதப்பிரகாரம் எண்ணெய்க்கொப்பரிசையண்டையிற்போயிருந்தார்கள், அப்படிக்கட்டளையிட்ட அம்சத்துவமகாராசன் எப்படிப்பட்டதன்மையை யுடையவென்றால்.

(அம்சத்துவமகாராஜன் யுத்தம்.)

அஸ்திரசஸ்திரவித்தைகளில் மகாவல்லமையை யுடைத்தானவன்சத்தியசந்தனன்ஸ்ரீமந்நாராயணருடையதிவ்வியநாமத்தைக்கனவி

லுமறவாதவன் சகலசீவர்களிடத்திலும் பூததயவுள்ளவன் அகண்டித
வீரபராக்ரம துரந்தான் அஷ்டலட்சமீவிலாச போகபாக்கியங்களுமு
டையவன் தருயநீதியில் எமதர்மராசனுக்குச் சமானமானவன் இப்ப
டிப்பட்டகுணதிசயங்களை யுடையவனாகிய அந்தஅம்சத்துவ மகாராச
னாவன் முன்சொன்னப்படியே திட்டஞ்செய்து பட்டணமுழுதும்
பறையறைவித்து யுத்தசன்னுத்தனாய்நவரத்தினமயமான தேரின்பே
ரிலேறி மந்திரி பிரதானிகளுடனே புறப்பட்டுபட்டணத்திற்குவேளி
யேவந்து தண்டிவிட்டிறங்கினான், அந்தராசாவினுடையபிள்ளைகள்நா
ல்வரில் மூன்றுபேர்மாத்திரம் இரதமேறிக்கொண்டு தாங்கள்தங்கள்
சேனைகளுடனே புறப்பட்டு நடந்தார்கள் பின்னும் ரதக்கார் யானைக்
கார் குதிரைக்கார் காலாள்களாகிய நால்வகைச்சேனைகளில்ஒருவ
ராகிலும்பட்டணத்திலிலாமல் எல்லாரும் ரணக்களத்திற்குநடந்தார்
கள் அப்பொழுது அந்தராசாவினுடையகுமாரனான சுதர்மனென்கிற
வன் அவனுடைய பிதாவிலும்மகாசத்தியவந்தனன் தருமமாகியபாச
த்திற்கட்டுப்பட்டவன் வேதவொழுங்கைக் கடவாதவன் விஷ்ணுவினு
டைய திருவடிகமலங்களில் அததியந்தப்பிரீதிவிசுவாசமுடையவன்
இப்படிப்பட்ட சற்குணசம்பன்னான அந்தராசகுமாரன்தன்னுடைய
பிதாவின்கட்டளைப்படி ரணக்களத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று
ஆயுத்தப்பட்டுயுத்தசன்னுத்தனாய் ரதமேறிக்கொண்டு புறப்பட்டுத்த
னபெண்சாதியாகிய பிரபாவதிக்குச்சொல்லிவிட்டு அவளிடத்திற்சே
லவுவாங்கிக்கொண்டு போகலாமென்றுநினைத்து அவளரண்மனைக்கு
ப்போய் அவளைப்பார்த்து அடிபெண்ணே பாக்கியவதி தருமராசாவா
னவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறதற்குப் பிரயத்தினப்பட்டுக்குதிரை
யைவிட்டுஅநதக்குதிரையின்பிறகேஅருசுகனராசனையுங்கூட்டியனுப்
பியிருக்கிறார் ஆகையினாலந்தஅஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டுஅதன்பி
ன்னேவருகிற அாசுகன்னுடனேபோராடவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்
பட்டுஎன்பிதாவானவர் வாய்ப்பரையாக வில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுத
த்தைப்பிடித்தவர்கள்முதலானபட்டணத்திலுள்ளசகல செனங்களும்
யுத்தசன்னுத்தராய் அவ்வவர்கள்சேனைகளோடும்வந்துரணக்களத்தி
ற்சேரவேண்டியது அப்படிவந்துசேராதவர்கள் எவர்களாயிருந்தாலு
ம்அவர்களை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடுகிறதென்றுகட்ட
ளையிட்டுப்போனார் ஆதலால் அவருடையகட்டளையைக்கடவாமல்நா
னும்போகவேணும் எனக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பென்றுகேட்கஅ
துகேட்டந்தப்பிரபாவதியும் தன்புருஷனைக்கண்டமாத்திரத்தில்காம
விகாரமிஞ்சினவளாய் அதிகவபேகைகொண்டு இதற்கெப்படியென்
றுஎழுந்திருந்து தன்புருஷனுக்குநமஸ்காரம்பண்ணிஒபிராணநாயகா
நீர்என்னவார்த்தை சொன்னீர்பிதாவினுடைய ஆக்களைப்படி ரணக்
களத்திற்குப் போகிறேனென்று சொல்லுகிறீரே அதுகூடாது இன்
றையத்தினந்தேவரீர் என்னுடனேகூடியனுபவித்து என்னபேட்சை
யைத்தீர்க்கவேண்டும் மன்மதனுடைய பாணங்கினி மீகுந்துஎன்னை

த்தகிக்கின்றது இதை என்னாற்சகித்துமுடியவில்லை எனன்றால் இ
 ன்ஹபதினம் அடியாளும் ருதுஸ்நானம். பண்ணியிருக்கிறேன் ஆத
 லால் இப்பொழுது என்னைக்கூடியனுபவித்துச்சந்தோஷப்படுத்து மெ
 ன்று இரக்கமாகச்சொன்னாள் அதுகேட்டு அந்தராசகுமாரனும் தன்
 பெண்சாதியைப்பார்த்து ஒ பிராணனாயகிக் கொண்டுருக்கிற எண்ண
 மானது இகபாசவுக்கியமில்லாமற்போகத்தக்கதாகவிருக்கின்றது எத்
 தனைமூடபுத்தியுடையவர்களாயிருந்தாலும் பகற்காலத்தில் ரதிகேளி
 செய்வார்களோ அப்படிச்செய்தால் நாகவாதனைவருமல்லவோ இதுவு
 மல்லாமலும் உன்கருத்தின்படியே இன்றையதினம் உன்னிடத்தினி
 ருந்துவிட்டால் என்பிதாவினுடைய ஆக்கினைதப்பாது ஆதலால் நீரி
 னைத்தகாரியம் இன்னம் ஒருவேளையில் ஆகட்டுமென்று சொல்ல அதற்
 கு அவளும் சம்மதப்படாமல் புருஷனைப்பார்த்து ஒ பிராணனாயகரீர்
 என்வருப்பதகின்படி பகற்பொழுதிற்செய்யாவிட்டாலும் இன்னுஞ்
 சற்றுநேரத்தில் பொழுதுபோகின்றது ராத்திரிக்கிருந்து என்னுட
 னேகூடிச் சகலசவுக்கியங்களை யு மனுபவித்துவிடிந்தபின்பு யுத்தகள
 த்திற்குச்சகமாய்ப்போதலாமென்று மருத்துச்சொன்னாள் அதுகேட்
 டிச் சுதர்மனுஞ்சம்மதப்படாமல் அவளைப்பார்த்து ஒ சவுந்தரியவதீநீ
 சொன்னபடியே ராத்திரிக்குக் கேளிவிலாசமாயிருந்து அனுபவித்து
 உன்னுடைய விரகதாபத்தைத் தீர்த்தேனாகில் விடிந்தபின்பு எனக்கு
 அரசன் ஆக்கினைப் படிக்கு என்னை கொப்பரிகையில் விழ வேண்டி
 வருமே அதற்கென்னசெய்யலாமென்றுகேட்க அதுகேட்டபிரபாவ
 தியும் ஒ பிராணனாயகரீ ரிப்பொழுது சொன்னவார்த்தை உண்மை
 யேயாம்நான் இன்றைக்குத்தான் ருதுஸ்நானம் பண்ணி பரிசுத்தமா
 யிருக்கிறேன் இன்றையத்தினம் நீர் என்னுடனே கூடாமற்போனால்
 உமக்குப் புருஷத்தியாதோஷமும் யமவாதனையுமுண்டாகுமே ஆகை
 யினால் உமக்குளது யுத்தமாயிருக்கின்றதோ அந்தப்படிச் செய்யுமெ
 ன்று சொல்ல, அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அம்பககத்தைவிருமபினால்
 கற்பத்துக்கும் வருமென் றறிந்தவனாயிருந்தும் பெண்சாதிசொன்ன
 வார்த்தையுமெய்தானென்று ஆலோசனைசெய்து இன்றையத் தினம் அ
 ரசன் ஆக்கினையைக் கடந்து நடந்தால் நானே யத்தினம் எண்ணெய்கொ
 ப்பாரிகையில் தள்ளுவார்கள் அங்ஙனம் தள்ளினவுடனே இந்தசரீரத்
 தைவிட்டுத் தேவசரீரம் பெற்றுக்கொண்டுசகஸம்பிரமத்துடனே சு
 வர்க்கத்திற்குப் போயிருந்து இந்திரபோகத்தையாகிலு மனுபவிக்க
 லாம் அரசனுக்கினைக்கடலாமல் பெண்சாதியினுடைய சொல்லைக்க
 டந்து நடப்போமானால் புருஷத்தியாதோஷமும் நாகவாதனையுமு
 ண்டாகுமாதலால் அரசனுடைய ஆக்கினையைத்தள்ளிப்பெண்சாதியி
 ன்விருப்பத்தின்படிசெய்கிறதே உத்தமமென்றுநினைத்து அந்தப்படி
 யே அன்றிராத்திரியிருந்து அந்தப்பிரபாபதியுடனே கூடிச் சரசுல்லா
 ப விநோதலீலைகளை யனுபவித்து அவள்மனதைச் சந்தோஷப்பண்
 னுவித்து மறுநாள் விடியக்காலையிலெழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி ஆபத

பங்களை முடித்துக்கொண்டு ஓமசாந்திசெய்து சூரியபகவானுக்கு அர்ச்சியங்கொடுத்து பிராமணர்களுக்கும் தானங்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கைக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய்ப் புறப்பட்டு அணக்களத்தை நோக்கி வருகையி லதற்கு முன்னமே அம்சத்துவசமகாராஜனை வன் தன்னுடைய சேனைகளெல்லாம் வந்துசேர்ந்தபிறகு எண்ணிக்கை பார்க்கும்பொழுது தன்பிள்ளைகள் நால்வரில் மூன்று பேர் மாத்திரம் வந்திருந்தாகளதுவுமல்லாமல் எழுபது பேர் சேனாதிபதிகளும் ஒவ்வொரு சேனாதிபதிக்கு எழுபத்தோராயிரம் போகளும் எழுபத்தோராயிரம் யானைகளும் லட்சங்குதிரைகளும் லட்சங்காலால்களும் எழுபது சேனாநாயகருமாக எண்ணிக்கை பார்த்துக்கொண்டு தன்னுடைய குமாரனாகிய சுதர்மனென்கிறவனைக்காணாமல் சிந்தாக்கிரந்தனாய் மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓமத்திரிகளை கேடரோ என்னிடைய ஆக்கினைப்படிக்கு நம்முடைய பட்டணத்தி லுண்டான சனங்களும் என்குமாரர்களில் மூன்று பேரும் வந்திருக்கிறார்கள் இன்னொரு குமாரனாகிய சுதர்மன் மாத்திரம் வரவில்லை பார்த்தீர்களோ நம்முடைய தகப்பன் நம்மையென்ன செய்யப்போகிறானென்று நினைந்து அந்த சுதர்மன் அசட்டையாயிருந்து விட்டது போல்தோன்றுகிறது அப்படியிருந்தால் நம்முடைய ஆக்கினைத் தப்பிப்போகுமோ பூலோகத்தில் அரசாட்சி செய்கின்ற அரசர்களுக்கு உரவினொன்றும் சினைகொன்றும் பிள்ளைகளென்றும் பட்சபாதமுண்டோ அப்படியிருக்க அந்தபயித்தியக்காரான சுதர்மன் பேய்வேலைபண்ணிக் கொண்டான் ஆதலால் நீங்கள் இந்தட்சணமே என்குமாரனான சுதர்மனைப் பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சங்கிலிகீதர்கள் வசத்தில் ஒப்பிவித்து எண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தள்ளிவிட்டுவாருங்களென்று சொல்லியபடினர்.

அதுகேட்டு அந்தமந்திரிகளும் அப்படியே நல்லதென்று போம்போழுது அவர்களுக்கு எதிராகத்தேரோறிக்கொண்டு வருகிற ராசகுமாரனைப்பார்த்து விசாரப்பட்டு ஓராசநந்தனா நீர் உமதுபிதாவினுடைய ஆக்கினைகளைக் கடந்து நடக்கலாமா நேற்றையதினம் நீ ஏன்வரவில்லை நேற்றையதினஞ்செய்தகாரியம் இன்றைக்கஞ்ச்செய்யலாகாதோசத்தியந்தவறாதவராய் விஷ்ணுபக்திடையவராய்புண்ணியபுருஷராய்விளங்கப்பட்ட நீர் இப்படிப்பட்ட பேய்வேலைசெய்துவிட்டீர் ஆதலால் உம்முடையபிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராஜனைவர் எங்கனையனுப்பி உம்மைக்கட்டிக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையிற்றளளினிடம்பக்கட்டிக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையிற்றளளினிடம்படி கட்டினையிட்டார் அதற்கெப்படியென்று விசாரப்படுகிற மந்திரிகளைப்பார்த்துச் சுதர்மனானவன் தேரைவிட்டிழிந்து ஒபுண்ணியவான்களாகிய மந்திரிமார்களே கேளுங்கள் நீங்கள் என்னைக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தளளுகிறதற்கு முன்பின் யோசனைபண்ணவேண்டாம் இந்தசரீரமோநிலையாமையென்னும்பெயரையுடையது இது பிதாவினுடைய ஆதினமாயிருக்கப்பட்டது ஆகையினால் இந்தசரீரத்தை அவர் என்னசெய்யவேண்டுமென்றாலும் செய்துக்

கொள்ளலாம் இதுவுமல்லாமல் பராபரவஸ்துவாகியஸ்ரீமந்நாராயண
மூர்த்திக்குச் சரியாய்விளங்கப்பட்ட என்பிதாவினுடைய ஆக்கினை
ப்புமோ அதுகப்பாது என்னுடையசரீரம் விருதாவில்போகாமல் பி
தாவுக்குப் பிரீதியாய்போகிறது எனக்குமெத்த சந்தேகமும் அல்லா
மலும் இந்தசரீரம்எத்தனைநாளேக்கிருந்தாலும்குதந்தரமில்லாமல் இர
வலாகவிருக்கின்றபடியினால் நீங்கள்என்னைக்கட்டிக்கொண்டுபோய்அ
ந்தச்சங்கிலிகீதர்கள் வசத்திலே ஒப்பிவித்து எண்ணெய்க் கொப்பரி
கையில் தள்ளிவிடச்செய்யுங்கோளேன்று மகாதயிரியத்துடனேசொ
ல்ல அதுகேட்டு அநதமந்திரிமார்களும் விசாரப்பட்டு பகவத்சங்கற்ப
த்தினால் இப்படிசமபவித்ததென்று துணிந்து குதிகாக்கயிற்றினால்சு
தர்மனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபட்டணத்திற்குப் புறம்பாககாய்ந்
துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க் கொப்பரிகை யண்டைக் குக்கொ
ண்டுபோய்அவிடத்தில்புகங்கிலியர்கள்போலப்பார்க்கப்பயங்கரமா
யிருக்கப்பட்டசங்கிலிகீதர்களென்கிற பிராமணர்கள்வசதகில்ஒப்புவி
த்துஒசங்கிலிகீதர்களே இவன்ராசனாக்கினையைத் தள்ளிநடந்தபடியி
னால் இவனை எண்ணைக்கொப்பரிகையில் தள்ளும்படி அம்சத்துவமகா
ராசனானவர்கட்டளையிட்டார்ஆதலால்நீங்களிவளைப்பிடித்துத் தள்ளி
விடுங்கோளென்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அதுகேட்டு அந்தசங்கிலிகீதர்களென்கிறஇரண்டுபிராமணர்களும்
எஸ்தாபப்பட்டுசுதர்மனைம்பாத்து ஓராசகுமாரகாநீர்என்னகாரண
த்தினால் அரசாக்கினையைக்கடந்து நடந்தீர் ஸ்திரீசையோகம்பண்ண
வேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தால் அதற்குகால மில்லையோ நம்மு
டையதகப்பனார்தானே நம்மையென்னசெய்யபோகின்ற ரென்றுஎ
ளிதாகரினைத்திருந்தீரோ இப்படிநினைந்திருக்கலாமோ அது என்ன
வென்றால்ராசாவினுடையசினேகமும் நாகப்பாம்பினுடைய விஷம
ம் தூர்ச்சனசாவகாசமும் பகையாளிகளுடையவிருந்தும் சற்சனரு
டையதுவேஷமும் ஒருவேளைப்போலிருக்கமாட்டாது ஆதலால்தே
வரீர் சகலநியாயங்களுந்தெரிந்திருந்தும்இப்படிச்செய்துக்கொண்டா
ல்நாங்களென்னசெய்யப்போகிறோம் உபசாரவார்த்தைமரத்திரம்
சொன்னோ மேயல்லாமல்உம்மைஎண்ணைக்கொப்பரியில் தள்ளாமலி
ருக்கக்கூடுமோ அப்படிநாங்கள்தள்ளாமலிருப்போமானால் உன்பிதா
வானவர்எங்களைத்தளருவிப்பார் ஆகையால்நாங்கள் அரசனாக்கினை
கடந்துநடக்கமாட்டோம் இதற்கெப்படியென்றுகேட்கஅதர்க்குச்சுத
ர்மனு ஆலோசனைசெய்துசங்கலிசீதாகளைப்பார்த்துஒஐயமாரே நீங்
கள் மிகவும்புண்ணியவான்கள் அதுஎப்படியென்றால் எவர்களானாலு
ம்ஒருகுற்றஞ்செய்தால் அவர்களுடைய குற்றத்தைப்பிரிகரித்து புண்
ணியலேகங்கொடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆதலால்நீங்க ளிப்போதுஒருஆ
லோசனையுஞ்செய்யாமல் என்னை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள
ளிநான்செய்தபாவத்தைப்போக்குவித்து என்னைப்பரிசுத்தனாகச்செ
ய்யுங்கோளென்று வேண்டிக்கொண்டான் அதற்குஅந்தச்சங்கிலிகீத

ர்கள் மனம்வராமல் ஆஸ்யமாயிருந்தார்கள் அதுகண்டு அந்தச்சுதர்ம
னும் நானே குதிக்கிறேனென்று துணிந்து அரையில் தரித் திருக்கிறவ
ஸ்திரத்தை நன்றாகவரிந்து கட்டிக்கொண்டு சர்வசீவதயாபரமூர்த்தியா
கிய (ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே) மனதினிடமாகத்தியானஞ்செய்து ஹரி
ஹரிகிருஷ்ண, தேவகினந்தன, கோவிந்தா அச்சுதா, பரந்தாமா, கோபி
காரமனா, விருஷிகேசா, கேசவா, ஸ்ரீமந்நாராயணா, அடியேனேரக்ஷித்
து என்னுடைய அஞ்ஞானத்தைநிவர்த்தித்து தேவரீருடைய உபயபா
தாரவிந்தங்களைத் தந்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தோத்திரம்பண்ணிக்
கொண்டு அந்தக்கொப்பரிகையைமூன்றுதரம்பிரதக்ஷணஞ் செய்துகி
ழக்குமுகமாகநின்று உயரஎழும்பி அக்கினிச்சவாலையாய் எரிந்துகொ
ண்டிருக்கிற அந்த எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தொப்பென்று குதித்
தான் அந்தச்சமயத்தில் தேவேந்திராதிதேவர்கள் ஆகாசமார்க்கத்தில்
ஸந்துரின்று சுதர்மனுடையபக்திக்குமெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் அந்
தசுதமர்னும் எண்ணெயில்விழுந்து வாடாமல் வதங்காமல் எவ்வளவுந்
தாபமில்லாமல் மகாசீதளமாய் ஒருவிசாலமானதடாகத்தில்விகசித்தி
ருக்கிற செந்தாமரைப் புஷ்பம்போலவும் திருப்பாற்கடலிலுதயமான
சந்திரனைப்போலவும் பிரகாசித்து அந்தஎண்ணெய்க்கொப்பரிகையில்
ஆனந்தத்துடனே நீந்துவிளையாடிக்கொண்டிருந்தான்.

அதுகண்டு அந்தச்சங்கிலிக்கீதர்களிருவரும் ஆச்சரியப்பட்டு இதேது
புதுமையாயிருக்கின்றது இதுவரையிலிந்த எண்ணெயில் எவர்கள்வி
ழுந்தாலும் அவர்கள் நீராய்ப்போவார்கள் அப்படியிருக்க இது ஆச்சரி
யகாரியமாயிருக்கின்றது அல்லது இந்தஎண்ணெய் நன்றாய்க்காயவில்லை
யோ அதையுந் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசித்து ஒரு
தேங்காயைக்கொண்டு வந்து அந்த எண்ணெயிற்போட்டார்கள் அந்த
தேங்காயானது விழுந்து உள்ளேபோய்ப் படலென்று வெடித்துத் திக்
கென்றெரிந்து ஆகாயத்திலெழும்பிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அந்
த சங்கிலிக்கீதர்களிருவருஞ் சந்தோஷசித்தராய் சுதர்மனைப்பார்த்து அ
ரிபக்தியுள்ளவன் பெரியோர்கள் சேவையுள்ளவன்பிதா வினுடைய சொ
ல்லக்கடவாதவனுதலா விவன் இப்படிசுகமாயிருக்கின்றான் மேலும்பு
லோகத்தில் சத்தியசந்தனர்களா யிருக்கப்பட்ட நல்லோர்களுக்கு எந்
தகாலத்திலுங் கேடுவருகிறதில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறபடியி
னால் இந்தராசகுமாரன் அகிலாண்டகோடிபிரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீ
மந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய பரிபூர்ணகடாட்சத்தினால் இப்படி நிர்
ப்பயமாய் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறான் அதுவல்லாமல் நம்முடைய
கையினால் இவனைப்பிடித்துத் தள்ளவில்லையென்று நம்மிருவரையும் இ
ந்த எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளுவிப்பார் ஆகையால் நாம் அத
ற்குமுன்னதாகவே விழுந்து அந்த்தோஷத்தைப்பரிகரித்துக்கொண்டு
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு ஜோ
லென்றெழும்பிக்குதித்தார்கள் அங்கனங்குதித்த அவர்களும் ஒருவே

தனையுமில்லாமல் தண்ணீரில் நீந்துகிறதுபோல விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுகண்டு ஆகாயவாணியு மெச்சிக்கொண்டாடினான் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களும் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று அந்தமூவர்பேரிலும் வருஷித்தார்கள் தேவனுந்துமீயுந்திம்மென்றுமுழங்கியதுதும்புருநாதர்கள் கந்தருவர்கள் பாடினார்கள் யக்ஷஸ்திரிகள் கூத்தாடினார்கள் இப்படி சகலவைபவத்துடனே அந்தமூன்றுபேரும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதை மந்திரிகள்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஓடிவந்துஅந்த அதிசயமெல்லாம்அமசத்துவமகாராசனிடத்திற்சொன்னார்கள் அதுகேட்டு அந்தராசனும் அதிசயப்பட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓமந்திரிகளே நீங்கள்போய் அந்த மூன்றுபேரையும் இவ்விடத்திற்கு அழைத்துவாருங்களென்றுஉத்தரவுசெய்தார் அதுகேட்டு அவர்களும் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையினிடத்திற்குப்போய் அவர்களைப்பார்த்து உங்களைராசாவானவர் அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டாரென்று சொல்ல அதற்கு அந்த மூன்றுபேரும்நல்லதென்று வெளியேவந்து மங்களஸ்நானம்பண்ணி ஜபதபங்ளைமுடித்துக்கொண்டு திவ்வியமாகிய வஸ்திராபரணங்களைதரித்துக்கொண்டு ரதாருடர்களாய் சகலசேனைகளும் புடைகுழந்துவரும்படிசகலசம்பிரமத்துடன்அமசத்துவமகாராசன் இருக்குமிடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் அந்தசங்கிலிகீதர்களென்கிற பிராமணர்களிருவருக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணினார் அப்பொழுது சுதர்மனும் தரைவிட்டிழிந்து தன்பிதாவுக்கு மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ் செய்துசாஷ்டாங்கதண்டன் சமர்ப்பித்தான் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் தன்குமாரனாகிய சுதர்மனையெடுத்துமார்போடணைத்துக்கொண்டுஉச்சியைமுகந்து முத்தமிட்டு அப்பா புத்திரரத்தினமே உன்னால் எனக்குச் சகலபிரதிஷ்டையுங் கீர்த்தியுமுண்டாச்சது ஆனாலும் - நீ நேற்றையதினம் வராமற்போன தென்னவென்றுகேட்க அதற்கு அந்தச் சுதர்மனுமிராத்திரிபிருந்துவந்தசங்கதிகளைச் சொல்லவதுகேட்டு அந்த இராசனும்மகிச்சிக்கொண்டு அந்தக்ஷணமே கங்காதீர்த்தமுதலான திவ்வியதீர்த்தங்களை அழைப்பித்து பிரம்மசாரூபமாக விளங்கப்பட்ட பிராமணர்களால்மந்திரபூர்வமாய்அந்தச்சுதர்மனுக்கு அபிஷேகம்பண்ணிவைத்துஇந்தச் சண்பகாபுரத்திற்று நீரே அரசெனென்று சகலசம்பிரமத்துடன் மகுடஞ்சூட்டிவைத்தார் பிற்பாடு சுதர்மனும் பட்டாபிஷேகனாய் சகலவேடிக்கையுடனிருந்துக்கொண்டு தன்னைவந்து சேவித்துக்கொள்ளுகிற மகுடமண்டலீகருக்கெல்லாம் ஆகாஷைசொல்லி மகா உச்சாகதத்துடனே சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து அர்ச்சுனராசனுடைய அஸ்வமேதகுதிரை எவ்விடத்தில் வருகின்றது அதைப்பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கோளென்று உத்தரவுசெய்துஆபிரம் ரதக்காரர்களையனுப்ப அவர்களும்படியேநல்லதென்றுபோய்அந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்அதுகண்டு சுதர்

மனும் அந்தக் குதிரையைப்பார்த்து இனிமேல் என்கைபி லகப்பட்ட
குதிரையை அந்த அர்ச்சுனன் விடுவித்துக்கொண்டுபோய்தருமாசா
வினுடைய கையினால் யாகம்பண்ணுவிடக் போகிறானே அது அந்த
க்கிருஷ்ணபகவானுக்கே பிரசித்தமாகத்தெரியவரும் அதுவுமல்லாமல்
அர்ச்சுனனுக்குப் பாத்தியப்பட்டு தேவேந்திராதி தேவர்க ளெல்லாரு
ம் ஒருமுகமாகக் கூடிவந்துகுறுக்கேவிழுந்து குதிரையைப்பிடிப்பார்
களானாலும் அவர்களுையும் என்னுடைய குதிரைபாணங்களினால் கண்ட
துண்டம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லிப்பிற்பாடு அந்தக்குதிரையை
யும் தனதகப்பனான அம்சத்துவமகாராசாவையும்சேனைகளுக்குமத்தி
யில் நிறுத்தி தன்னுடைய சேனைகளெல்லாம் பத்மவியூகமாகநிறுத்தி
னான் முதன்மையாக யுத்தசன்னுத்தனாய் கனகமயமான ஒரு திவ்விய
ரதத்திலேறிக்கொண்டு கோதண்டத்தைக் கைபிலே பிடித்துநின்ற ம
காஉச்சாகத்துடனே ரணபேரிகைமுதலானதுகளையு முழக்குவித்தா
ன் இவ்விடத்தில் இப்படி நடந்துகொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் அந்த
அஸ்வமேதக்குதிரையைக் காத்துக்கொண்டு பின்னாலே நடந்துவந்த
சேவகர்களெல்லாம் அந்தஆபிரம்ரதக்காரர்களால் அடிபட்டுநொந்து
ட்டமெடுத்து அர்ச்சுனனிடத்திற்குப்போய் சுவாமி நம்முடைய குத
ிரையானது அம்சத்துவமகாராசனிடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதெ
ன்று முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்
துவேஷத்துடனே அந்த சேவர்களைப்பார்த்து ஓ சேவர்களேநம்மு
டைய குதிரையைப் பிடிக்கிறவனும் இருக்கின்றானே அல்லது பயமி
ல்லாமல் எவனாகிலும் ஒருவன் பிடித்துகட்டுவானேயாகில் அவனுக்
கு யமலோகமேகதியென்பது இந்தப்பூமண்டபத்தில்எவர்களு மறி
யார்களோ ஆனாலுமாகட்டும் இப்பொழுதே அவனுடையகர்வத்தையு
மடக்கிவைக்கிறேனென்று உக்கிராகாரத்துடன் சொல்லி அதன்பின்
பு பெரியகாட்டைப்போல விஸ்தீரணமாய் நெருங்கியிருக்கின்ற சதுர
ங்கபலசேனைகளுடனும் விஸ்வகேதுமுதலான துரைகளுடனும் புறப்
பட்டுச் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள்முழங்கவும் ஏழாவரங்கள்கர்ச்
சிக்கவும் ரதத்தொனிகள் படபடாகாரங்கள்செய்யவும் நடக்கிற அதிர்
ச்சியினால் பூமியதிர்ந்து பத்தஸ்பத்தலாய் வெடிக்கவும் அஷ்டகுலபர்வ
தங்களும் அஷ்டதிக்குகளும் நடுநடுங்கவும் அஷ்டகஜங்களும் வீரிட்
டோடாவும் சேனைகளுடைய பாததுளியினால்சமுத்திரமுழுதும்சேரா
ய்ப்போகவும்மகாஆவாரத்துடன் அதிவேகமாய்நடந்துசுதர்மனுடை
ய சேனைநிலிருக்குமிடத்திற்குச் சம்பமாகவந்து நின்று அர்ச்சுனராச
னும் தண்டிவிட்டிறங்கி எதிராகவிருக்கின்ற சேனைகளையும் அந்தச்சே
னைகளுக்கு மத்தியிலிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவமகாராசனையும் அஸ்வ
மேதக் குதிரையையும் முதன்மந்திரியாயிருக்கின்றசுதர்மனைப்பார்த்து
எவ்வளவும் முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் இந்தக்ஷணமே என்னுடை
ய பாணங்கிளிபால்பஸ்மீகரப்படுத்திவிடுகிறேனென்று சொல்லித்தன்
னுடைய சேனைகளையும் பத்மவியூகமாகநிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தை

யுமுன்னேநிறுத்தி தன்கையினிடமாகப் பிடித்திராநின்ற அக்கினிதே
வன்கொடுத்தகாண்டபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி சாரதியையுமெ
ச்சரித்து ரதத்தையும் வேகமாகநடத்தினான் அதுகண்டு பிரத்தியுமன
னுஞ்சிரித்து அர்ச்சனராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயா அர்ச்சனாதேவரீர்இந்
தக்கொஞ்சஞ்சேனைகளை ஒரு பொருட்டாகநினைத்து யுத்தத்திற்குப்
போகவேண்டுமோ இப்படியாகதேவரீர்எதிர்த்துப்போகின்றதையோ
சித்துப்பார்க்குமிடத்தில் மின்மினிப் புழுக்கள்பேரில் சூரியபகவான்
எதிர்த்துப்போகின்றதுபோ லிருக்கின்றதேயல்லாமல் வேறல்ல ஆத
லால் தேவரீருக்குத்தெரியும்படி எங்களுடையசௌர்யத்தையும்பராக்
கிரமத்தையும் வில்வித்தையையும் என்றைக்குக் காண்பிக்கப்போகி
றோம் எங்களுடைய கீர்த்திப்பிரதாபமான துஎன்றைக்குப்பிரகாசமா
கப்போகின்றது தேவரீர் சற்றேநில்லும் என்னுடைய வீரப்பிரதாபத்
தைப்பாரும்என்னுடைய சஸ்திரஅஸ்திரங்களுக்குஇந்தராசனையும்சே
னைகளையும்இறையாக்கிவைக்கிறேனென்றுஆக்கிருஷ்ணமாகச் சொல்லிக்
கொண்டிருக்கையில் வீராதிவீரனான விஸ்வகேதுவும் அந்தஅர்ச்சன
ராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயாதேவரீர் இந்தச்சேனைகளைஒருபொருளாய்நி
னைத்து சண்டைக்குப் போகவேண்டுமோ சின்னமுனையைப்பிடுங்கிப்
போடுகிறதற்குப்பெரிய கோடாலிதேடவேண்டுமோ ஆகையினால்தே
வரீர்போகவேண்டாம் சற்றேநேரம்நில்லும்நான்போய் அந்தராசனையும்
சேனைகளையும் என்னுடைய சஸ்திரஅஸ்திரங்களினால் சின்னாபின்னம்
பண்ணுகிறேனென்று சொல்லித் தன்னுடையரதத்தைஅதிவேகமாக
த் தூண்டித் தன்கையிலிராநின்ற கோதண்டத்தில் அதிதிட்சணியமா
ன அனேகமாயிரம் பாணங்களைத் தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்தார்அ
ந்தப் பாணங்களானது இரச்சலிட்டுக்கொண்டு வந்து சுதர்ம னுடைய
சேனைகள்பேரில் விழுந்துதைக்கிறபோது அந்தச் சேனைகளுடைய த
யிரியங்களெல்லாம் நிறைந்த தடாகத்திலிருக்கின்ற தாமரைப்புஷ்ப
ங்களின் வாசனைநீங்குவதுபோலப் போய்விட்டது அதுகண்டு விஸ்வ
கேதுவும் அனேகமாயிரம் பாணங்களை மேன்மேலாகப் பிரயோகஞ்
செய்து சுதர்மனுடைய சேனைகளையெல்லாம் பின்னிட்டோடும்படியா
கச் சின்னாபின்னப்படுத்தினான் அதுகண்டு சுதர்மனும் ஓடிப்போகின்
ற தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் நிறுத்தி அந்த விஸ்வகேதுவுக்
கெதிரே தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி விஸ்வகேதுவைப்பார்த்துஓ
ராசகுமாரகா நீ பதறவேண்டாம் அந்தஅர்ச்சனராசன்முன்னுதாகவ
ந்தால் அவனை நிறுத்திவிட்டு நீ முதன்மையாகவந்து எதிர்த்தாயே நீ
மகாவீரன்தான் உன்னுடையபலத்தை ஒரு நிமிஷத்திலறிகிறேன் ஆ
னாலும் உன்னுடைய குலங்கோத்திரமறிந்துகொள்ளாமல்உன்னோடுச
ண்டைபண்ணக்கூடாதுஆதலால் உன்பெயரென்ன உன்பிதாவின்பெ
யரென்று உனக்கு ஆசரியரெவர் உன்னுடையவம்சமென்ன அதை
யெனக்குச் சற்றே தெரியப்படுத்தவேண்டு மென்றுசொல்ல அதுகே

பு விஸ்வகேதுவும்சுதர்மனைப்பார்த்து ஓ ராசனந்தனானுடைய
 குலங்கோத்திரங்கேட்கவேண்டுமோ ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளு
 ம்-நான் சகலசீவராசிகளுக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறவராய்ஸ்ரீ
 மந்நாராயணமூர்த்திக்கு நேத்திரமாய் திருமூர்த்திஸ்வரூபமாய்தாம
 ரைக்குச்சினைதிதராய் சகலதேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் ஆ
 தாரமானதெய்வமாய்விளங்கப்பட்டசூரியபகவானுடையபேரன்மகா
 தான வினோதியாகியகர்னமகாராசனுடையகுமாரன் என்பேரோவெ
 னனால் சகலவீராதிவீரர்களையெல்லாஞ்செய்தத விஸ்வகேதுவென்
 றுசொல்லுவார்கள் அதுவுமல்லாமல் பரமாத்மனாகியஸ்ரீகிருஷ்ண
 மூர்த்தியே எனக்குஆசாரியருந் தெய்வமாயிருக்கின்றவர் நான்அந்த
 பகவானுடைய அனுகிரகத்தினாலேயேசகலசத்துருக்களையும் தும
 சப்படுத்துகின்றதென்றுசொல்லிப்பின்னையும்அந்தசுதர்மனைப்பார்த்
 துநான் என்னுடைய விருத்தாந்தமெல்லாம் விவரமாகச்சொன்னே
 னல்லவோ உன்னுடைய விருத்தாந்தத்தையும் எனக்குத்தெரியும்படி
 சற்றேசொல்லென்று கேட்க அதுகேட்டு சுதர்மனும் விஸ்வகேது
 வைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதா என்னுடைய குலங்கோத்திரஞ்சொ
 ள்லுகிறேன் கேளும்நான் பரவாகதேவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு
 அடிமையாபிருக்கப்பட்டஅம்சத்துவமகாராசனுடையகுமாரன் என்
 பேர்குதர்மனென்று சொல்லுவார்கள் இனிமேல் உன்னுடனேஎதிர்
 த்துநின்று போராடுகிறதற்கு எனக்குத்தகும் எதோபார்ப்போம்வா
 வென்றுசொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும்தன்னுடையகோதண்
 டத்தினிடமாக கோடையிடிக்குச் சமானமான குரூர பாணங்களைத்
 தொடுத்துச் சுதர்மனுடைய சேனைகளையெல்லாம் தத்தளிக்கப்பண்
 ணி அவனுடைய ரதசாரதியையும் குதிரைகளையும் நோக்கச்செய்து
 கொடியையுமறுத்து வில்லைபுங்கண்டித்து அவ்னையுஞ்சல்லடைக்கண்
 களாகத்துளைத்து சரீரமுழுதும்ரத்த மயமாககினான்அதற்குஅந்தச்சு
 தர்மனும் சற்றுனோம் ஆயாசமாயிருந்து உடனே மகாகோபஜீப்த
 னாய் வேறொருவிலலையெடுத்து அனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடு
 த்து விஸ்வகேதுவின்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அதனால்விஸ்வ
 கேதுவும்நொந்து ஆக்கிரம நிககிரோதனும் அதிசீக்கிரமாகத்தன்னு
 டையவில்லிலே அதிதீட்சண்ணியமான கோடாகோடிபாணங்களைத்
 தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடையரதத்தையும்சககைச்
 சக்கையாய்ப்பிளந்து சாரதியுங் குதிரைகளையுங் கொன்றுஅவன்கை
 யி விரானின்றவில்லைபுங்கண்டித்து அவனுடைய மார்பையும்பத்தலா
 கக்கிழித்து ரத்தமயமாக்கினான் அதனால் சுதர்மனும்ஆயாசமடைந்து
 மகாரோஷத்துடனே வேறொருவிலலையெடுத்து வளைத்துக் குணத்
 தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக சூரியகிரணம்போலஅதிகதீக்ஷ
 ண்ணியமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ் செய்துவிஸ்வ
 கேதுவினுடைய சாரதியையும் அதம்பண்ணிக் குதிரைகளையுங் கண்
 டித்து அவனுடைய மார்பிலும் ஐந்து பாணங்கள் தைக்கும்படிசெ
 ய்தான் அதனால் விஸ்வகேதுவும் நிர்வகிக்க மாட்டாமல் மெத்த

வும் ஆயாசப்பட்டு தேரின் பேரில் தொப்பென்று விழுந்து மரணத்திற்
 குச்சரியான மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரதித்யுமன்னுங்கோ
 மயிகுந்து நெறநெறவென்று பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு மீசைப்பட
 வென்று துடிக்கும்படி அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைத்
 தூண்டி சாரதியையு மெச்சரித்து வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அ
 னேகமாயிரம் அளவிரந்தபாணங்களைத் தொடுத்ததுப்பிரயோசஞ்செய்
 து சுதர்மனுடைய சேனைகளை யெல்லாம் சூழ்ந்து கொண்டு தேர்களை
 யெல்லாங் குததுக்கால்வேறு கொடுங்கைவேராகச் சக்கையாகப்
 பேர்த்தெறிந்து ஆனைகளை யெல்லாம் காலவேறுவால்வேறு மஸ்தகம்
 வேறு துமபிக்கைவேறு தந்தங்கள்வேறு கவிழும்படி செய்து குதிரைக
 ளை யெல்லாங் கட்டி துண்டம்பண்ணி காலாலகளை யெல்லாம் கால்வே
 றுகைவேறு தலைவேறு மாமிசம்வேறு எலும்புவேறு கக்கண்டித்து எங்
 கேபார்த்தா லும் பிணமலைகளாகக் குவித்து ரத்தவெள்ளம் ஆனாகவிழ்ந்
 தோடும்படி செய்து மகா ஆகரோஷத்துடனே சிங்கனாதமபண்ணின
 ன் அதனால் சுதர்மனுடைய சதுரங்கபலசேனைகளும் நீர்வாகஞ் செய்
 மாட்டாமல் இறந்தவர்கள் போகமற்றவர்களை லாரும்பயங்கொண்டு
 ஓட்டமெடுக்கத்தொடங்கினார்கள் அதுகண்டு சுதர்மனும் மகாரோஷத்
 துவேஷத்தையுடையவனாய் ஓடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைக
 ளைப்பார்த்து நீங்களேன் பயந்தோடுகிறீர்கள் இந்தப்பிரத்தியுமன்னு
 டையசேவகத்தை ஒருநிமிஷத்திலே கண்டிக்கிறேன் நீங்கள் ஓடிப்
 போகவேண்டாமென்று கையமர்த்தி எல்லாரையுந் தத்திதன்னுடைய
 ரகத்தை அகிவேகமாகத் துரத்தி அந்தபிரத்தியுமனை நனைப்பார்த்து ஓம்
 னமதாநீ ஏன் தலைகீழாய் விழுந்ருய்சற்றே பொறுத்திரு உன்னுடைய
 பாணத்தையும் உன்னுடைய வில் வந்திரத்தையும் உன்னுடைய செள
 ரியபராக்கிரமதிடத்தையு நினைத்துப்பரர்க்குமிடத்தில் எனக்குமிக
 வும் நகைப்பு வருகிறது உன்னுடைய யுத்தத்தையும் பெண்டுகளேமெ
 ச்சவேண்டும் எனமுன்னே யெதிர்த்துநிர்வகிக்கமாட்டாய்முன்புபர
 மகிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணால் எரிந்து சாமபலானபொழுதே உன்
 னுடைய கர்வமெல்லாம் அடங்கிப்போச்சுதே இன்னமும் வெட்கமில்
 லாமல் ஆண்பிள்ளையாகவந்து என்முன்னே எதிர்த்துநிற்கிருயல்லவா
 ஆனாலுமென்ன இப்பொழுது ஒரு நொடிகளுள்ளே என்னுடைய பா
 ணுகளினியினால் உன்னைப்பஸ்மீகரப்படுத்திவிடுகிறேன் உன்னை ஒரு
 பொருளாக எண்ணி நான் உன்னை உணுகிறதிலலை ஏனென்று வு
 ள்பிதாவா வியகிருஷ்ணபகவானே என்பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாரா
 னை இருதயகமலத்திற் கட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் அப்படி
 கொத்தமகாநுபாவனுடைய புத்திரனாகிய என்னுடைய சவுரியபரா
 க்கிரமத்தைக காண்பிக்கிறேன் நீசற்றநோம் நிலலென்று சொல்லித்
 தன்னுடைய ரதத்தையும் அந்தப்பிரத்தியுமன்னுடைய ரதத்திற்கு
 நேராகத் தூண்டினான்.

இப்படியாகச் சொந்தவசநங்களை யெல்லாம்பிரத்தியுமன்னின் கேட்
 திலிருந்து நீக்கின்றதென்று சிரித்து அந்தச்சுதர்மனைப்பார்த்து ஓசந

மாரீயென்னைச் சவுரியமில்லாதவென்று சொன்னாயல்லவோ நான்
 இதுவரையில் ஒருசுருப்புவில்லினாலும் ஐந்து புஷ்பபாணங்களினாலும்
 வண்டிகளையே நாணியாகக்கொண்டுநேரேழு பதினாலோகங்களையுஞ்
 செயித்தேன் இப்போதுவயிரமானவிலும் எழுகுபாணமுண்டானால்
 எப்படியாகவேண்டும் அதையுஞ்சற்றுநேரத்தில் நீயேபாக்கப் போகி
 றாயென்று சொல்லிபிரத்தியு மன்னுனவன் காலாக்கினிருத்திரனைப்
 போலெரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய வில்லினிடமாகவச்சிராயுத்தத்தி
 ற்குச்சமானமான அனேகமாயிரப்பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோ
 கஞ்செய்து சுதர்மனுடையதேரையும் தும்சப்படுத்தி அவனுடைய
 தேர்ப்பாசனையுங் குதிரைகளையுங்கொண்டு அவனையும் நோகவெய்தா
 ன் அதனால் சுதர்மனுனவன் மெத்தவும் இளைப்படைந்துமகாரோஷத்
 துவேஷத்துடனே மனோதபிரியம்விடாமல் வேறே ஒருதேறிலேறி
 க்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொளிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அனே
 கமாயிரந் திகுண்ணியமான திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து பிரத்தியு
 மனன் பேரிற்பிரயோகஞ்செய்து அவனை நோகவெய்தான் அதுசுண்டு
 அந்தப்பிரத்தியுமனனும் பயப்படாமல்நின்று தன்னுடையவிலிலே
 காளகூடவிஷத்துக்குச் சமானமான திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து
 ச்சுதர்மந் பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அவனுடைய ரதசாரதியையுங்கொ
 ண்று குதிரைகளையுங்கண்டித்து விசையும் தும்சப்படுத்தித்தேரையுஞ்
 சுககைசுககையாகப்பிளந்து அவனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்தொ
 னைத்துச் சரீரமுழுதும் ரத்தமயமாக்கினான் அதுகண்டு சுதர்மனுனவன்
 தயிரியம்விடாமல் ஒருகத்தியும் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டுதேரை
 விட்டுப் பூமியிற் குதித்து வருகையில் அதைப் பிரத்தியுமனன்கண்டு இ
 ரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அந்தகத்தியையுப் கேடயத்தையும்
 பொடிப்பொடியாக்கினான் அதற்கும் பின்னிடாமல் மறுபடியும் ஒருக
 தாயுதத்தை யெடுத்துக் கொண்டுவருகையில் அதைப் பிரத்தியுமனன்
 பார்த்துக்காணும் ஒருகதாயுதத்தை எடுத்ததுக்கொண்டுதேரை விட்டுப்
 பூமியில்குதித்து அந்தச்சுதர்மனுடனே சிங்கம்எதிர்த்ததுபோல எதி
 ர்த்துநின்று இரண்டுபேரும் சமமாய் கதாயுதத்தினால் பாக்கிரமத்து
 டனே போராடினார்கள் அதனால் இரண்டுபேர்கையிலுமிருந்தகதாயுதங்
 களும் பொடியாகிவிட்டது அதுகண்டு பிரத்தியுமனனும் சுதர்மனனும்
 வேறொருகத்தியுங் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு வியாக்கி
 ரமத்தைப்போல ஆக்கியித்து நின்று ஒருவர்க்கொருவர்கெலிக்கவே
 ண்டிமென்கிற ஆசையினால் ஒருவரையொருவர் கட்டிப்பிரண்டும் வெ
 ட்டியும் குத்தியும் தள்ளியும் முட்டியும் இடித்தும் இழுத்தும் இந்தவித
 மாகவெகுநேரம் போராடிப்பின்பு ஒருவருடையகத்திவெட்டு ஒருவர்
 பேரில்விழுந்து அந்தஇரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள்.

அதில் அந்தச்சுதர்மன் மாத்திரம் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்
 தெழுந்துமகா ஆக்குரோஷத்துடனே வெறொருதேரிலேறிக்கொண்

௫ வில்லைக்குணத்தொன்பண்ணி அர்ச்சுனராசனுடையசேனைகள்பே
 ரில் எதிர்த்தான் - அதுகண்டு கிருதவர்மனும் எதிர்த்துகமர்மனுட
 னேசற்றுநேரம்போராடி அவனுடைய பாணக்கினிக்குநிர்வாகம்செ
 ய்யமாட்டாமல் நொந்து தேரைவிட்டுக்குதித்துஒடிப்போனான் அதுக
 ண்டி சுதர்மனுஞ்சிரித்துதன்னுடையரதத்தைச்சக்கிராகாரமாய்கற்றி
 க்கொண்டுவந்து அனுசாளுவனுடனேசிலநேரம்போராடி அவனையும்
 மூர்ச்சிக்கப்பண்ணுவித்துப் பின்புஎவ்வர்ணாகவனுடனே சிலநேரம்
 போராடி அவனோடும்சற்றுநேரம் யுத்தம்பண்ணி அவனையும் மூர்ச்
 சையடைவித்து அப்புறம்நீலத்துவசமகாராசனுடனே எதிர்த்துயுத்த
 னுசெய்து அவனையும்மூர்ச்சிக்கப்பண்ணுவித்து அந்தச்சுதர்மனானவ
 ன்தாமரைதட்டாகத்திற்புகுந்தஆனையைப்போல ஆக்கிரமித்துஎங்கே
 பார்த்தாலும் சுதர்மனாகப்பிரகாசித்து நின்றரதகஜதுரகபதாகிகளா
 கியநால்வகைச்சேனைகளையுஞ் சின்னபின்னமாய்க கண்டதுண்டப்ப
 டித்தி எந்தவிடத்திலும் பிணமலைகளாகக்குவிததுரத்தவெள்ளமான
 து ஆரூய்ப்பெருகியோடுமபடியெய்து பின்னையும்வில்லைப்பிடித்துவ
 ந்துதன்னை எதிர்த்தவாகளை எல்லாம் அதம்பண்ணிமருந்துக்காகிலும்
 ஒருவரையும்விடாமற்படிக்கு கொன்றுவிட்டுஎங்கேபார்த்தாலுமயம
 னுடைய வண்டகசாலையைப்போலவும் வேடனானவன் மாமிசக்குப்
 பையைப் போட்டுவைத்ததுபோலவும் அருச்சுனனுடைய சேனைகளை
 களையெல்லாம் மூலைக்குமூலை ஒதுக்கிசிக்கநாதம்சங்கநாதம் அட்டகா
 சம்முதலானவைகளைச்செய்துமகா உச்சாகத்துடனேதன்னுடையர
 தத்தைததூண்டி அர்ங்குனராசன்பேரில் எதிர்த்துநின்ற தன்னுடை
 யவில்லினிடமாக அக்கினிச்சுவாலையைவீசுகின்ற அனேகமாயிரம்பா
 ணங்களை எமித்து இதுபத்துஇதுதூறு இதுஆயிரம்இதுபதின்மாயிரம்இ
 துலட்சம் இதுபததுலட்சமெனறுகணக்குவழக்கில்லாமற்றொடுதது
 ப்பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால் அருச்சுனராசனுடைய
 மார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து நூறுபாணத்தினால் அனுமக்கொடியை
 யும்அறுத்து நூற்றைம்பதுபாணத்தினால் குதிரைகளையும்ரத்தமயமா
 க்கி நூறுபாணத்தினால் சாரதியையும்நோகப்பண்ணி அருச்சுனனுடை
 யரதத்தையும் மிஞ்சிவரமொட்டாமல் சிக்குப்படுத்தி கியாவென்று சி
 ங்கநாதம்பண்ணினான் அதுகண்டு அருச்சுனராசனும்மகாகோபதிப்த
 னாய்இரண்டுகண்களிலும் குபிலகுபிலென்று நெருப்புப்பொறிகள்பற
 க்கவும் பல்லுகளை நறநறவென்றுகடித்துக்கொண்டுமீசைபடபடவெ
 ன்றுதுடிக்கவும் சரீரமுழுதும் வெயர்க்கவும் பிரளயகரலருத்திரனைப்
 போலநின்று அட்டகாசம்பண்ணி அந்தச்சுதர்மனைஉறுமிப்பார்த்து தன்
 கையிற் பிடித்திராநின்ற காண்டபமென்கிற வில்லைவளைத்துக்குணத்
 தொன்பண்ணித் தனக்கு அஷ்டதிக்குப்பரலகர்கள் கொடுத்திருக்கின்
 றஅதிதிகூஷணணியமான அஸ்திரங்களை அந்தவில்லினிடமாகச்சந்தித்
 துப்பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தஅஸ்திரங்களானதுகிருஷ்ணசர்ப்பம்
 போல் இறைச்சவிட்டுப் புதைகளுடனும்எரிகளுடனும் ஒன்றோடொ

ன்று உராய்ந்துக்கொண்டுவந்து சுதர்மனுடைய கைவில்லைக்கண்டித்து
 ரகசாரதியையுங்குதிரைகளையுஞ் சின்னாபின்னப்படுத்திக்குடையையு
 ம்கொடிச்சீலைகளையுந் துண்டித்து அவனுடைய சரீரமெல்லாஞ் சல்ல
 டைக்கண்களாகத்துளைத்து அவனையும் பிர்மமிக்கும்படிச்செய்துவிட்
 டது அதனால் அந்தசுதர்மனுனவன் மிகவும்நொந்து மகா ஆயாசப்
 பட்டுசற்றுநேரம்கொடிஸ்தம்பத்தின்பேரில் மூர்ச்சையாய்விழுந்துதி
 ரும்பவும் ஆயாசந்தீர்ந்து எழுந்திருந்து உக்கிராகாரனாய்வேறேறொரு
 தத்திலேறிகொண்டு திருதிருவென்று எரிகிற அக்கினிக்ஞ்ச்சமான
 மாய்தங்குக்கட்டுகளுடனே கூடியிருக்கின்ற ஒருவில்லையெடுத்தது அந்
 தவில்லைக்குணத்தொளிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அதிகோரமான
 பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனைநோக்
 ச்செய்தான் அதனால் அர்ச்சுனராசன்மெத்தவும்நொந்து தயிரியத்
 தைவிடாமல் காண்டபத்தில் ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து
 சுதர்மன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் ஒருவரு
 னாஸ்திரத்தையெடுத்தது அபிமந்திரித்துத்தன் னுடையவில்லினிடமாக
 த்தொடுத்து அர்ச்சுனன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தஅஸ்திர
 மானது மின்னிக்கொண்டுவந்து சப்தமேகங்களுமொன்றாகக்கூடிவக
 காலத்தில் வருஷித்ததுயோல் ஜலத்தைவருஷித்தது அந்தஅக்கினியா
 ஸ்திரத்தினுடையசுவாலையெல்லாந் தணித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்
 ச்சுனராசன் திரும்பவும் அனேகமாயிரந்திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்
 துப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் அந்தப்பாணங்களி
 லொன்றாகிலும் தன்னுடைய தேரினிடத்திற்குவரவொட்டாமல்கண்
 டித்துவிட்டுச் சண்டப்பிரசண்டனாய் தன்னுடைய வில்லைவளைத்து அ
 நேகஅஸ்திரங்களைச் சந்தித்துதேவர்கள் முதலானவர்களுக்குந் தெரி
 யவொட்டாமல் மணலேவாரியிரைத்ததுபோல் அர்ச்சுனராசன்பேரில்
 பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனைக் காண்டபத்தைப் பிடிக்கவொட்
 டாமலும் அஸ்திரங்களை யெடுக்கவொட்டாமலும் கால்கைகள் அசைக்
 கவொட்டாமலும் செய்தான் அதனால் அர்ச்சுனராஜன் மெத்தவுநதா
 பமடைந்து சுதர்மனுடைய ஆண்மைக்குமெச்சி தலையை அசைத்து
 ஓராசகுமாரகாஉன்னை நான்மெச்சினென்பளாபளாஉன்பாணத்தினு
 டைய சுறுக்கேசுறுக்குநான்பாரதயுத்தத்தில்வீஷ்டுமொசாரியர் துரோ
 ணசாரியர்-கன்னன்-சல்லியன் முதலானவீராதிவீரர்களுடனும்போ
 ராடினேன் அவர்கள் பிரயோகித்தபாணங்களினுடையசுறுக்கும் இத
 ற்கீடல்ல அதுவுமல்லாமல் ஒருகாட்டில்பன்றினிமித்தமாய்பரமேஸ்வ
 ரன்வேடனாகவந்தான்னுடனே போராடி அவாபிரயோகஞ்செய்தபா
 ணங்களினுடைய சுருக்கும் இதற்கீடல்ல அதலால் உன்னையே மெச்சி
 னேன் நீகற்றிருக்கிற விலவித்தையே வில்வித்தை உன்னுடையசுவுரி
 யபராக்கிரமம் இந்தப்பூலோகத்திலொருவாக்காகிலு முண்டோவென்
 னுமெச்சிசொன்னான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அந்நச்சுனைப்பார்
 த்து ஓ அந்நச்சுன நீயோ என்னமெச்சுகிறவன் இனிமேல் உன்னைச்

சாக அடிக்கிறபோது உன்னைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் வருவார் அந்தப்பகவான் ல்லவோ என்னுடைய ஆண்மையை க்கண்டுமெச்சவேண்டும் அப்போதல்லவோ எனக்குச்சந்தோஷமுண்டாகும் ஆகையினால் அந்தப்பகவானையும் இன்னஞ்சற்று நேரத்திலவா ப்பண்ணுகிறேன் நீயும் அனேகயுத்தத்தில் கைகண்டிருக்கிறாயல்லவா அந்தவிலவித்தையெல்லாம் எந்முன்னே காண்பியென்று சொல்லித்த என்னுடைய விலவிலே ஒருசுழல்பாணமென்கிற திவ்வியாஸ்திரத்தை யெடுத்துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரமானது றிவ்வுறிவ்வுமென்று சுழன்றுக் கொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுனருடையர தத்தின் பேரில் விழுந்து அந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதசாரதியும் தலையுடை ந்து செத்தான் அதுவுமல்லாமல் அந்த அஸ்திரமகிமையினால் அர்ச்சு னனுடைய ரதமானது கரகரவென்கிற ஓசையுடனே குலாலனுடைய ச க்காஞ்சுழல்வதுபோல குதிரைகளோடுஞ்சுழலத்தலைப்பட்டது அந்த ச்சுழலினால் அர்ச்சுனன் மகாபயங்கரமடைந்து தன்கையிலிரானின்ற காண்டபத்தைத் தேரின் பேரில் வைத்துவிட்டு கொடிஸ்தம்பத்தைக் கெட்டியாகக்கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு ரதத்தை நிறுத்துகிறதற்குச்ச க்தியில்லாமல் பிரமித்துநின்று தன்னுடைய இஷ்டதெய்வமான ஸ்ரீகிரு ஷ்ணபகவானை இருதயகமலத்தில் நினைத்து ஒதுவாரகபுரிவாசாபுண் ணியபுருஷா-வாசுதேவதனையா-தேவகிநந்தனா-மாதவா-வைகுந்தவா சா-ஜனார்த்தனா-அப்பிரமேகா-விருஷிகேச-கோபிகாரமணாருக்மணிம னோகரா-புருஷோத்தமா-அரி-அரீ-கோவிந்தா-முகுந்தா-சேவா-ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாசுதேவா வாரும்வாரும்நான் அனாதியாய்சகலசேனைகளே யும் பறிகொடுத்துவிட்டு தனியே ஒண்டியாய் அகப்பட்டு நிற்கிறேன் எ ன்னுடைய சரீரத்தில் பிராணன் நிற்கவில்லை ஓகோபாலமூர்த்தி நான் தேவரீரை விட்டுவந்த அன்று முகல் இதுபரியந்தமும் எந்தவிடத்திலும் ஒரு அதிசயங்கண்டதில்லை தேவரீரிலலாதபிழைப்புமொருபிழைப்போ ஓசவாமி நீர் சீக்கிரமாகவந்து என்னைக்காப்பாற்றிரட்சியும் ரட்சியுமெ ன்று முரையிடுகிறபோது சகலபுவனகர்த்தாவாகியும் சர்வசீவதயாபர னாகியும் சர்வாந்திரியாமியாதியும் சர்வபரிபூரணராகியும் சர்வவியாபக ராகியும் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீமநநாராயண மூர்த்தியே பாரதயுத்தநிமித்த ம் ஒருவடிவம்போல எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவரென்று பெயர்வை த்துக்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்தில் தருமபுத்திரரோடு பேசிகொண்டிருக்கிற அந்தகிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்வியகரணத்தினிடமாக அருச்சுன ராசனுடைய முறையானது கேட்டவளவில் அந்தப்பகவானும்கிடுக்கிட் டெழுந்திருந்து தருமபுத்திரருக்குச் தெரியவொட்டாமல் அவ்விடத்தி லிருக்கிறதுபோலவே மாயாவினோதமாகப்பறப்பட்டுமனோவேகத்தி லும் அதிவேகமாக நடந்துகாதுகளில் அணிந்திருக்கிற நவரத்தினகுண்ட லங்கள் தளதளவென்று நாலுதிக்குகளிலும் பிரகாசிக்கவும் தலைமு டியில் சொருகிகொண்டிருக்கிற மயிற்பீலிகள் அசைந்தாடவும் கழுத் தினிடமாகத் தரித்திருக்கின்ற முத்துமாலைகள் நவரத்தினமாலைகள் ஒ

ன்றோடொன்றுசிக்ஞப்படவும் புசங்களில்தரித்திருக்கின்றவாகுவலை
யங்கள்தகத்தகாயமாய்ப்பிரகாசிக்கவும்புஜத்தின்பேரில்யோட்டுக் கொ
ண்டிருக்கின்ற பீதாம்பராததொங்கலானதுநழுவிலத்தில் வீழவும்மு
காரவிந்தத்தில்முத்துகளைப்போல்குறுவேர்பிரகாசிக்கவும்அரையிலு
ம் திருவடிகளிலும் அணிந்திருக்கின்ற மணிகள்தண்டைகள்சதங்கை
கள் கண்கண்களென்று சபதிக்கவும் வருகின்றவேகத்தினால், பூமிகி
டுகிடுவென்றுநடுங்கவும் இப்படி அனந்தகோலாகலமாகவந்துசேர்ந்
து சக்கரம்யோல்கழலுகின்ற அர்ச்சனராசனுடையரதத்தினபேரில்
நின்றுகொண்டு அர்ச்சனராசனைப்பார்த்துஓ அர்ச்சனாநீபயப்படாதே
இதோநான்வந்திருக்கிறேன் நீ தேவர்கள்ராட்சதாகள்முதலானவர்
களுக்கும்பயப்படாதவீராதவீரனாச்சுதேஅப்படிப்பட்டசுத்தவீரனா
யநீ இன்றையத்தினம்இந்தச்சுதர்மனால் சிக்ஞப்பட்டுபிரமித்து நின்
றாயோ நல்லது நீபயப்படவேண்டாமென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து
அந்தபகவானைவர் அர்ச்சனனுடைய ரதத்தைகழலவொட்டாமல்து
தித்துபூமியின்பேரில் நிறுத்திஅர்ச்சனராசனிடத்திற்குவந்துஅவனை
மார்போடுதழுவிக்கொண்டுஅவனுடையசரீரமுழுதுந்தமதுதிவ்வியா
ஸ்தங்களினுற்றுடைத்து ஓ அர்ச்சனாஉனக்கு இத்தனை ஆபத்துவந்து
நேரிட்டதோஉன்னுடைய சேனைகளெல்லாமடிந்துபோய்விட்டதோ
வென்று சொன்னார் அதுகேட்டு அர்ச்சனராசனும்ஓஜயாகிருஷ்ண
தேவரீரிருந்தால்எனக்கு ஒருஆபத்துமவராதுதேவரீரில்லாமற்போ
னபடியினால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துநேரிட்டது இனிமேல் என்னு
டையசவுரியபராக்கிரமத்தைப்பாரும் அந்தசுதர்மனையும் அவன் சே
னைகளையும் ஒருநொடிக்குள்ளேகண்டதுண்டம்பண்ணிவிடுகிறேனெ
ன்றுசொல்லித்தன்னுடையகாண்டபத்தைக்கையிலெடுத்துக்கொண்
டுரதத்தின்பேரில்உச்சாகத்துடனேநிற்க அப்போது பூகிருஷ்ணபக
வானுந்தேரைவிட்டிழிந்து குதிரைகளிடத்திற்குவந்துஅந்தக்குதிரை
களின்பேரில்தைத்திருக்கின்றஅஸ்திரங்களையெல்லாம்பிடுங்கியெறிந்
து சரீரமுழுதுந்தடவிக்கொடுத்துஅதுகளின்ஆயாசத்தைத்தீர்த்துஎ
ப்போதும்போலகுதிரைகளைரதத்திற்பூட்டிதம்முடையவலதுகையிற்
சவுக்கைப்பிடித்துக்கொண்டுரதத்தின்பேரிலேறிசாரத்தியஞ் செய்யு
ம்படிஉட்கார்ந்தருளினார் அதுகண்டுஆகாசமார்க்கத்தில்நிற்கின்றமுப்
பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்அநேகமாயிரந்தோத்திரஞ்செய்துஓபிரா
ணபுருஷாகபடனாடகஞுஸ்திராவதாரி தேவரீர் இந்த அர்ச்சனைபே
ரிலவைத்தகிருபை எங்கள்பேரில் வைக்கலாகாதோஅதுவுமல்லாமல்
தேவரீர்ஒருபுத்திரனைப்பெற்றுசாம்பவமுரத்திக்குச்சாரத்தியஞ் செ
ய்யும்படி அமாத்திவைத்தது இந்தஅர்ச்சனைக்குச்சாரதியாய்அமர்ந்தி
ரோவென்றுஅநேகவிதமாகக்கொண்டாடிபாரிசாதபுஷ்பங்களைஅந்த
பகவானுடையசிரசின்பேரில்சலசலவென்றுவருஷததார்கள்அப்பொ
ழுதுஅர்ச்சனனும்தன்னுடையகாண்டபத்தைக்குனதெதானிபண்ணி
தேவகததமென்கிறசங்கத்தையும்வாயினிடமாகவைத்துயம்பம்மென்

ஹபூரித்தான் அதிலே அந்தரதத்திற்சாரதியாய்எழுந்தருளியிருக்கின்ற
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடையபாஞ்சசன்னியமென்னும்சங்கத்
 தைத்தாமரையையொத்த வாயினிடமாகவைத்து அண்டகடாகங்களு
 மதிரும்படிமுழக்கியருளினார் துவசமாகிவிளங்குகின்ற அநுமாரும்ஆ
 காவென்று அட்டகாசம்பண்ணினார் ரதத்திற் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரை
 களும் அநுமானித்ததுகள் இந்தப்படியாக அர்ச்சுனராசன் மகாசந்
 தோஷஉச்சாகத்துடனே சுதர்மன்பேரில் எதிர்த்துநின்றான்.

அதுகண்டு சுதர்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து தலையய
 சைத்து ஓ அர்ச்சுனா நீ பதறவேண்டாம் நீமகா வீராதிவீரன் முப்ப
 த்து முக்கோடி தேவர்களையும் தேவேந்திரனையுங்கெலித்தவன்காலகே
 யநிவாதகவசா னென்கிற ஒன்பது கோடி ராக்ஷதவீரர்களையுங்கொன்று
 சயம்பெற்றவன் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடும் போராடி அவ
 ரைச்சயித்து அவரிடத்தில்பாகபாதாஸ்கிரம்பெற்றவன் வீஷ்ணுமாதா
 யார் துரோணசாரியார் முதலானவர்களோடும் போராடிச் செயமபண்
 ணினவன் சித்திரசேனென்கிற கந்தர்வனுடனே போராடிக்கெலித்த
 வன் இப்படி அனேகயுத்தத்தில் கைகண்ட சூரனியல்லவோ அதுவல்லா
 மலுன்னிடத்திலக்கினிதேவன்கொடுத்த அக்ஷய தூணிரதமிருக்கின்ற
 து அந்தவலிமையினால் என்பேரில் அநேகபாணங்களைப் பிரயோசன
 செய்தாய் அதுகளை யெல்லாமநான்கண்டித்து விட்டேன் ஆனால் ஒருபி
 ரயோசனமில்லை இனிமேல் இத்தனைபாணத்தினால் என் சிரசைக்கண்டி
 க்கிறேனென்று பிரதிக்களை பண்ணென்று சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்
 ணபகவானைப்பார்த்து ஒபுண்டரீகாக்ஷாமகானுபாவாதேவரீர் இந்தஅ
 ர்ச்சுனனுக்குச் சகாயமாய்வந்ததினால் இவன் என்னை என்ன செய்யமா
 ட்டிவான் அதுவல்லாமல்தேவரீர் இந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தினைபே
 ரிலிருக்கிறீர் என்னுடைய இருதயகமலத்திலுமிருக்கிறீர் ஆனபடியின
 ல் ஓ சுவாமிபக்தவச்சலாபரமதயாளா நான் இந்த அர்ச்சுனைச்சயிக்க
 மாட்டுவேனோ சொல்லுமையாவென்று நமஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகே
 ட்டி கிருஷ்ணபகவானும் சுதர்மனைப்பார்த்து ஓசதாமாநீயேசயிக்கப்
 போகிறாய்பயப்படவேண்டாமென்று சொன்னார் அந்தஸார்த்தையை
 அர்ச்சுனராசன்கேட்டுமெத்தவுங்கிலேசப்பட்டி ஐயாகிருஷ்ணாதேவரீ
 ர்என்னுடையபட்சமாயிருந்து என்பகையானியைப்பார்த்துநீயேசயி
 க்கப்போகிறாயென்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர் அப்போது எனக்கு அபச
 யமோ இப்படிப்பட்ட நடக்கைகளுக்கோ நானும்மையழைப்பித்தது
 சொல்லுமையாவென்று கேட்க அகற்குகிருஷ்ணபகவான் சிரித்து அர்
 ச்ருனைப்பார்த்து ஓகீரீடிநான் ப்படி சொன்னேனென்னுந் நீ சந்தேகப
 படவேண்டாம் நீயும்செய்க்கப்போகிறாய் நானிருக்கும்பொழுது உன
 க்கு ஒரு குறைவுவருமோகிருஷ்ணா ர்ச்சுனர்களிருவரும் ஒருதேரினைபே
 ரிலிருந்தால் அவர்களுக்குமுன்னே எதிர்த்துநின்று எவர்களும்கிரவிக்
 கமாட்டா ரென்பது பிர்மாதிதேவர்களுக்குந்தெரியாதோ அதைநீயறி
 யமாட்டாயோ ஆகலல்ல உனக்கு அபசயமவருகிறதில்லையென்று சொல்

ல அந்தவசனங்களை அர்ச்சுனராசன்கேட்டுமகாசந்தோஷசித்தனாய் உச்சாகத் துடனின்றி அந்தசுகதர்மனைப்பாரதது அர்ச்சுனராசன் சொல்லுகிறான்.

ஓராசகுமாரகா என்னுடையவார்த்தையைக்கேளும் அஃதென்னவென்றால் பிர்மாதிதேவர்கள் உனக்குச்சகாயமாகவந்தபோதிலும் அவர்களை யெல்லாம் அதமபண்ணி உன்னுடைய சிரசையும் மூன்றுபாணத்தினால் ஒருகூணப்பொழுதில் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படிச்செய்யாவிட்டால் நான் இதுவரையில் செய்தபுண்ணியங்களனைத்தும் அசுராதிக்ருடையபங்காக்கி என்னுடையகீர்த்திகளெல்லாம் பூமியின்பங்காக்கி நானும் என்சந்ததியிலுள்ளவர்களுங்ககாதீர்த்தத்தில் காராம் பசுவைக்கொன்றவர்கள் போகின்ற கதியிலும் போகக்கடவோமென்றுமகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டுச்சுகதர்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சுனா நீ பிரயோகஞ்செய்கிற மூன்றுபாணத்தையும் நான்கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி கண்டிக்காவிட்டால் நான் செய்தபுண்ணியங்களெல்லாம் அசுராதிக்ருடையபங்காக்கி நானும் என்னுடைய சந்ததிபிலுண்டான பிதிர்க்களும் கொடிதாகிய நரகத்தில் விழக்கடவோமென்று சபதம்பண்ணினான் அப்பொழுது ஆகாசமார்க்கத்தில் இயக்கர்கின்ற ரார்கிம்புருடர்களுட்காந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் ஏகாதசருத்திரர்துவாதசாதித்தர்கள் முதலான முப்பத்து மூக்கோடிதேவர்களும் தேவேந்திரனும் வந்திருந்து அர்ச்சுனராசன் செய்த பிரதிக்கையை யும் சுகதர்மன் செய்த பிரதிக்கையை யுங்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஒருவர் ஒருவரைப்பார்த்து ஒ தேவர்களே இந்த அருச்சுனராசனும்கதாமனுஞ் செய்துக்கொண்ட சபதவாரததைகளைக்கேட்டீர்களோ அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சுனனுடைய ரதத்திலும் கிருஷ்ண தேவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார் இந்த சுகதர்மனுடைய மனோரதத்திலும் அந்தபகவானே எழுந்தருளியிருக்கிறார் ஆதலால் இவர்களிருவரும் பக்தாகளானபடியினால் இவர்களில் எவரைக்கெலிப்பிப்பாரோ அதுதெரியவில்லை எல்லாஞ் சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகிறதென்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சுகதர்மனும் கோபதிபதனாய் ஆக்கிறமித்து தன்னுடைய வில்லினிடமாகக்காளகூடவிஷத்திற்குச் சமானமான ஆயிரந்திவ்ய பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த பாணங்களானது அதிதீக்ஷண்யமாய் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்டிவந்துகிருஷ்ணபகவானுடைய இரண்டிபுஜத்திலும் இரண்டுபாணந்தைத்துப் பின்புறத்தில் உருவிப்போய்விட்டது மற்ற பாணங்களெல்லாம் அர்ச்சுனராசனுடைய ரததைசூழ்ந்துகொண்டு அந்தரததைநானூறு விரற்கடைப்பிரமானத்தில் கொண்டுபேசிய் விட்டுவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் மகா ஆக்ருஷ்ணதுடனே கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பொழுது நம்முடைய ரததைப்பின்னுக்குப்போகவொட்டாமல் முன்னுக்குத் தள்ளிச் செவ்வையாக நிறுத்துமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனராசனைப்

மார்த்து ஓ அர்ச்சுனா பிரதிக்கினை பண்ணுகிறதற்கும் பேச்சுகள் மேககிறதற்கும் துரைத்தனஞ் செய்கிறதற்கும் காரியம் கொண்டு போகிறதற்கும் நீயேயெசமானாயிருக்கிறாய் நடந்து சாகிறதற்கும் தெப்பை படுகிறதற்கும் காரியங்களைச் செவ்வைப்படுத்துகிறதற்கும் என்னை ஏற்படுத்துகிறாய் பளாபளா இது நன்றாயிருக்கிறதென்று மனவருத்தங்கொண்டவர் போலச் சொல்லியருளிஞர் அந்தவார்த்தைகளைக் கேட்டு அர்ச்சுனராசனும் சிரித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா எங்கள்குலதெய்வமே தேவரீருடைய திருமேனியில பாணம்பட்டதோ அதனால் தேவரீருடைய சரீரப் வலிக்கின்றதோ நல்லது ஆகட்டுமபக்தசனங்களை ரட்சிக்கிறது இன்னங்கொஞ்சத்தி லிருக்கிறதோ அல்லாமலுந்தங்களுக்கு எத்தனை ஆபத்துவந்து சம்பவித்தாலும் அதைப்பாராமல் தம்மை நம்பின பேர்களுக்கு ஒரு ஆபத்துவரவொட்டாமல் பாதுகாத்து ரட்சித்தருளுவது பெரியோர்களுடைய கடமையாகு மென்றுமெத்தவும் இரக்கமாகச் சொன்னான்.

அது கேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ இப்பொழுது சற்றுகிலும் யோசித்துப் பாராமல் பதட்டமாகப் பிரதிக் கினை செய்து விட்டாயே அப்படி முடிக்காவிட்டால் உங்கள் சந்ததியிலுண்டான பிதிர்க்களெல்லாரும் அதோகதியில் விழுவார்களே அதற்குள்ளென்ன செய்யலாம் அல்லாமலும் அந்தசுதர்மனுடைய சிரசை மூன்று பாணத்தினால் கண்டித்து விடுகிறேனென்று சபதம்பண்ணிக் கொண்டாயே அப்படிக்கண்டிக்கமாட்டுவாயோ அல்லது அவனைக் கண்ணெடுத்திப்பார்க்கமாட்டுவாயோ அவன் மகாவீராத்வி ராசைத்தியசந்தனன் தருமசொருபன் ஏகபத்தினி விரதஞ்சுகதே அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனை நீ எப்படிக்கொல்லமாட்டுவாய் அதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனுனவர் தம்முடையபக்தனென்று நினைத்து உனக்குச் சகாயமாய்ச் சகல பூதகணங்களுடனே எழுந்தருளிவந்தாலும் அல்லது தேவேந்திரானுவன தன்னுடையபுத்திரனென்று நினைத்து உனக்குச் சகாயமாய்ச் சகலதேககணங்களுடனே புறப்பட்டுவந்தாலும் அல்லது நம்முடைய மச்சுனஞ்சுகதேயென்று உனக்குச் சகாயமாய் என்னுடைய பலத்தையெல்லாங்கொடுத்தாலும் நீ அந்தசுதர்மனுடைய சிரசைக் கண்டிக்கமாட்டாய் இப்படியிருக்க நீயும் யோசனைபண்ணாமல என்னேடுஞ் சொல்லாமல் விருதாவாகப் பதறிப்பிரதிக்கினை செய்துகொண்டாயென்று சொல்லியருளிஞர் அது கேட்டு அர்ச்சுனராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் விசாரப்பட்டுத்தன்கையிலிருந்தகாண்டபத்தைத் தீர்ப்பேரில் போட்டுவிட்டு இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலியாகக் கூப்பிவிட்டு அந்ததேவனைப்பார்த்து - ஓ கிருஷ்ணாவாரகாபுரிவாசாதேவகிளந்தனுவசுதேவகுமாரகாவாசுதேவாகமசம்மாராகைலாசபதிமீத்திரா கௌரிசகோதரா - ஹரிமுகுந்தரகோபரலாகோவிந்தாருக்மணிமனோகராவனமாலிகாபரணசங்குசக்கராயுதாதாமோதரா - கேசவா - என்னை ரட்சியும் - ரட்சியும் நான் நியாமல் சபதம்பண்ணி விட்டேனா தலால் அந்தச்சபதத்தை மூடித்து என்னை ரட்சிக்கவே

ண்டும் பக்தவச்சலாவென்றுதோத்திரஞ்செய்து அந்த கிருஷ்ணபக
வானுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அடியற்றமரம்பேரல்விழுந்துள்ள
க்கு அபயஸ்தங்கொடுத்தருளவேண்டும் சுவாமி என்றுவெகுநேரம்வே
ண்டிக்கொண்டான் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் திருவுளமிரங்
கிச்சந்தோஷகரமாய் அந்த அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சனா நீயே
செயிக்கமாட்டுவாய் நீயப்படவேண்டாம் நான்வந்துகுறுக்கேவிழுந்
தமட்டும் அந்த காரியம் நிறைவேறாமற்போனால் உலகத்தில்எனக்கு
அபகீர்த்தியல்லவோ ஆதலால்நானே முன்னின்று உன்னுடையபிர
திககிணையை முடித்துவைக்கிறேன் எழுந்திருந்துகாண்டி பத்தையெ
டுத்து பாணத்தைப்பிரயோகம்பண்ணென்று உறுதிவார்த்தையாகத்
திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சனராசனும் சங்கோஷகரமாய்எழுந்துநின்று
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ சுவாமிசனார்த்தனா இப்பொழுதுஅ
டியேன்செய்த பிரதிக்கிணைதேவரீர்செய்தபிரதிக்கிணையல்லவாமேலு
ம்அடியேன்பெறுகின்ற சயாபசயங்கள் தேவரீருடைய செயாபசயங்
களேயல்லாம் வேறல்லவேயென்று பிரியவசனமாகச்சொல்லிஅந்த
பகவானுடைய அனுமதியின்பேரில்மகாஉச்சாகத்துடனேமுகாரவிந
தமானதுசந்திரவிம்பமபோலபிரகாகிக்கத்தக்கதாகநின்றுதன்னுடை
யதூணிரத்திலிருக்கின்ற அதிதீக்ஷணயமான ஒருதிவ்வியபாணத்தை
யெடுத்து அக்கினிதேவன்கொடுத்தருளிய காண்டிபத்தினிடமாகவை
த்து அபிமந்திரித்துசுதர்மனுடைய கழுத்துக்குநேராகக்குறிவைத்து
ப்பிடித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்திஇ
தோபாணந்தொடுக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்
ணபகவானும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சனா இந்தபாணம்வெட்
டுண்டுபோம் இதற்குப்பலன் போதாதுநான்இதற்குப்பலனுண்டாகச்
செய்கிறேன் அஃதெப்படியென்றால்முன்புதேவேந்திரனானவன்கோ
பாலர்பேரில் கோபித்துக்கொண்டு ஏழுநாள்பரியந்தம் இரவுபகலும்
கல்மழையைப்பெய்வித்தான் அப்பொழுதுஅந்தகோபாலர்களெல்லா
ரும் அதற்குச்சகிக்கமாட்டாமல்பசுக்களகன்றுகள் பிள்ளைகளுடனும்
தத்தளித்து மகாபிரயாசமடைந்துள்ளனக் குறித்துவேண்டிக்கொண்
டார்கள் அந்தச்சமயத்தில்அவர்களுக்குச்சகாயமாயிருந்துகோவர்த்த
னகிரியை ஒருவிரலிலெடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து அவர்களையெல்
லாங்காத்துரட்சித்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தையெல்லாம் இந்தபாண
த்துக்குக்கொடுத்தேன்ஆதலால்இப்போதுசந்தேகப்படாமல்பிரயோ
கம்பண்ணென்றுசொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சனனும்அப்ப
டியேநல்லதென்று அந்தபாணத்தை அதிதேவதாபிரதிதேவதா மந்தி
ரங்களுடனே அபிமந்திரித்து பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தபாணமா
னதுகாளகூடவிஷம்போல மகாஉக்கிராகாரத்துடனேபார்க்கப் பயங்
கரமாய்கரகரவென்றுசுழன்றுயிரைச்சலிட்டுக்கொண்டிசுதர்மனுடை
யகழுத்திற்குநேராகவருகையில் அதுகண்டுசுதர்மனும்கைகொண்டிசுரித்

து இந்தபாணமானது மகாமகிமையுடனே வருகிறதென்று சொல்லித்
 தன்னுடைய தூணிரதத்திலிருந்த அதிதீக்ஷண்யமான ஒரு திவ்யபாணத்
 தையெடுத்துத் தன்கையிற் பிடித்திராநின்ற வில்லினிடமாகத் தொடுத்து
 ஏகமனதாயிருந்துக்கொண்டு நான் இந்தச் சரீரமெடுத்தநாள் முதல் இ
 துபரியந்தம் சத்தியந்தவராமலும் பிதாவாக்கியங்கடவராமலும் இருந்த
 துமெய்யானால் இந்தபாணமானது அந்த அர்ச்சுனன் பிரயோகஞ்செய்
 தபாணத்தைக்கண்டித்து விடக்கடவதென்று சொல்லிப் பிரயோகஞ்
 செய்தான் அதுவும் மகாவேகத்துடனே திசுகுதிசுவென்று எரிந்துக்கொ
 ண்டிவந்து அர்ச்சுனன் விட்டபாணத்தை இரண்டு துண்டமாய் கண்டித்
 துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் ஸ்ரீகிருஷ்
 ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவகிருந்தனா தேவரீருடைய அனுமதி
 யின்பேரில் நான் லட்சியம்வைத்துப் பிரயோகஞ்செய்தபாணமானது
 விருதாவாகவெட்டுண்டுபோச்சுதேயென்று மனஸ்தாபமாகச் சொல
 ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒகீரீடி உன
 க்குப்பாணம்போய்விட்டதென்கிற விசாரமாயிருக்கின்றதுயெனக்கு
 ப்புண்ணியம்போய்விட்டதென்கிற விசாரமிருக்கின்றது இதற்கு நா
 மென்னசெய்யலாம் ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும் ஒருபாணத்தையெ
 டுத்துப்பிரயோகம்டண்ணென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்
 சுனராசனும் மகாரோஷத்துடனேவேறே ஒருகொரோமான அஸ்திர
 த்தையெடுத்து காண்டிபத்தினிடமாகத் தொடுத்துக் கிருஷ்ணபகவா
 னுக்குக்காண்பித்தான் அந்தபகவானும் சற்றுகேரம்யோசனைபண்ணி
 அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சுனா இந்த அஸ்திரமும் வெட்டுண்டுவிழு
 ந்துபோம் ஆயினும் நான் இதற்குப்பலனுட்டாககிவைக்கிறேன் அஃ
 தெப்படியென்றால் பூர்வத்தில் நான் பரசுராம அவதாரமெடுத்துப்பஞ்
 சாசதகோடி பூமண்டலத்தையும் என்னுடைய வசமாக்கிக்கொண்டுபி
 ன்பு அந்த பூமண்டலத்தைக்கசியப் பீரம்மாவுக்குத் தாரை வார்த்துக்
 கொடுத்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தை இந்தப் பாணத்துக்குத் தத்தஞ்
 செய்துவிட்டேன் இப்பொழுது நீசந்தேகப்படாமல் பிரயோகம்பண்
 ணென்று சொல்லியருளினார்.

அதுகேட்டு அப்படியே நல்லதென்று அர்ச்சுனராசனுஞ்சந்தோ
 ஷகாமாய் அந்தபாணத்தை அபிமந்திரித்துப்பிரயோகம் பண்ணினான்
 அந்தப்பாணமானது காலாக்கினியைப்போல் திசுகுதிசுவென்றெறிந்து
 க்கொண்டு நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கும்படி துவேகமாய் இரைச்ச
 லிட்டு வருகையில் அதுகண்டு சதர்மனும் ஒருதீக்ஷண்யமான பாணத்
 தையெடுத்துத் தன்னுடைய கோத்தண்டத்தினிடமாகக்கொடுத்துநான்
 என்னுடைய பிதாவையே தெய்வமென்று கருத்தில் நினைத்திருப்பது
 வும் அநிலாண்டகோடிபீரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்
 தியைச் சதா காலமும் என்மனதிலுதி யானம்பண்ணிக்கொண்டிருப்ப
 தும் உண்மையானால் இந்தபாணமானது அர்ச்சுனராசன் பிரயோகஞ்
 செய்தபாணத்தைக்கண்டித்து விடக்கடவதென்று பிரயோகம்பண்ணினான்

அதுவும் மகா உக்கிரத்துடன் இராச்சலிட்டுக்கொண்டு சிவசுப்பிர
மணியக்கடவுளுடைய கையிலிராநின்ற சத்திவேலைப்போலவுப்பி
ரீம்மதண்டம்போலவும் அதிவேகமாகவந்து அர்ச்சுனராசனால் விநி
பட்டபாணத்தை இரண்டு துண்டமாகக்கண்டித்துவிட்டு அதிவேக
ம்போகாமல் கிருஷ்ணபகவானுடையவலதுபுஜத்தில்வைத்துப்பிற
கேயுருவிப்பெரியோர்களை நோகப்பண்ணினவன் அந்தாகத்யாயிவி
ழுவானென்பதுபோல அந்தபாணமானது பூமியிலுருவிப்போய்
விட்டது அர்ச்சுனராஜன் துக்காக்கிரந்தரூபமெத்தவும் விசாரப்பட்
டுகிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி நான் பிரயோ
கஞ்செய்த பாணமெல்லாம் விருதாவாய்ப்போய்விட்டதே அதுவு
மல்லாமல் பிரதிக் கினைபண்ணிக்கொண்ட மூன்றுபாணத்திலிரண்
டுபாணம்போய்விட்டது இன்னம் ஒருபாணமிருக்கின்றது அதிநா
லாகிலும் சுதர்மமானுடைய சிரசைக்கண்டிக்கும்படி செய்யவேண்
டும் சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அந்தவார்த்தைகளைக்
கேட்டுக்கிருஷ்ணதேவரும் அர்ச்சுனரைப்பார்த்து ஒஅர்ச்சுனரே உன
க்குப்பாணங்கள் போய்விட்டதென்றும் பிரதிக் கினைநிறைவேறவில்
லையென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது எனக்குச் சரீரமுமுமையும்
நோகின்றதென்றும் புண்ணியமெல்லாம் விருதாவிற் போய்விட்ட
தென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது ஆறாதுமாகட்டும் இன்னமும் ஒ
ருபாணத்தையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளி
னாரதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனும் அப்படியே நல்லதென்று பர்வதமு
தலானதுகளையுந் துளைக்கப்பட்டதாகியும் தகத்தகாயமாய்மிருந்த
கூர்மையுள்ளதாய்மிருக்கப்பட்டமெத்தவும்மகிமையுள்ள ஒருதிவ்
வியபாணத்தையெடுத்துக்காண்டபத்திற்றொடுத்திருஷ்ணபக
வானுக்குக்காண்பித்தான்-அதுகண்டு அந்தபகவானும் சுதர்மமனைக்
கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அர்ச்சுனரைப்பார்த்
து ஒஅர்ச்சுனரமுன்பு ஸ்ரீராமாவதாரமெடுத்தபொழுது ஏகபத்தினி
விரதரூபிருந்து ராவணசம்ஹாரம்பண்ணி தேவர்களுக்குச் சகாய
ம்பண்ணினேன் அந்தப்புண்ணியமெல்லாம் இந்தபாணத்திற்குத்த
த்தஞ்செய்தேன் அதுவுமல்லாமல் அப்பொழுது பதினொராயிரம்வ
ருஷம்ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணி கோதானம் பூதானம் கன்னிகா
தானமுதலான மகாதானங்கள்பண்ணின புண்ணியங்களையும் இந்த
பாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேனென்று சொல்லிப் பின்னையும் தே
வதைகளையும் இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும் அ
ந்தபாணத்தைபாதுகாக்கும்படி ஆவாகனம்பண்ணி மத்தியில்தன்
னுடையசத்தியைநிறுத்தி அடியில்ருத்திரமூர்த்தியை ஆவாகனம்ப
ண்ணிவெகுமகிமையுண்டாக்கி ஒ அர்ச்சுனரே நீசந்தேகப்படாமல் பிர
யோகஞ்செய்வயாகில் இந்தபாணமானது சம்சயமில்லாமல் சுதர்
ம்மானுடைய சிரசைக்கண்டித்துவிடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தரு

ளிஞர் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுஞ்சரீரப்புளகிக்க மகாசந்தோஷம்
 டைந்து அந்தபாணத்தை அதிதேவதாபிரதிதேவதா மந்திரங்களு
 டனே அபிமந்திரித்து சுதர்மமனுடையசிரசுக்குச்சரியாய் பிடித்து
 ப் பிரயோகம்பண்ணினான்; அதுவுங்காண்டபத்திலிருந்து விடுபட்
 டிபூமியாகாசமெங்கும் நிறைந்து அனேகமாயிரம் இடிகளுடனும்
 பின்னல்களுடனும் பளிச்சுபளிச்சென்று மகாதளதளப்புடனேபி
 ரீமாண்டகடாகங்களும் பிளக்கத்தக்கதாக எரிந்து புகைந்து ஜடஜ
 டவென்கிற தொனியுடனே நெருப்புப்பொறிகளை வாரியிலிறத்து
 க்கொண்டு நாராயணஸ்திரத்திற்கும் பிரீமாஸ்திரத்திற்கும் சக்ராயு
 தத்திற்கும் சூலாயுதத்திற்கும் பாசபதாஸ்திரத்திற்கு மிஞ்சினதாய்
 மிகுந்தஉககிராகரீர்த்துடனே சுதர்மனுடையசிரசு எங்கேயென்று
 சமீபித்துவருகையில் ஆகாசவாசிகளாகிய தேவேந்திராதி தேவர்க
 ளெல்லாரும்பயந்து நின்றார்கள் அப்போது சுதர்மனும் அந்தபா
 ணத்தைக்கண்டு சிரித்து யிந்தபாணம் அனேகமகிமைபுடனே அதிக
 குரூரமாய் வரகின்றது அப்படிவந்தாலுமென்னவென்று சொல்லி
 த்தன்னுடைய வில்லினிடமாக ஒருபாணத்தைத்தொடுத்த அபிமந்
 திரித்து நான்சரீரமெடுத்ததுமுதல் இதுபரியந்தமும் ஏகபத்தினி
 விரதனா யிருப்பது என்னுடையஸ்திரீயைத்தவிர மற்ற ஸ்திரீகளை
 யெல்லாம் கிருஷ்ணபகவானுடைய பிராணநாயகியாகிய ருக்ம
 ணி தேவியைப்போலக் காண்டதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய
 உபயபாதங்களை எண்ணேரமும் இடைவிடாமல் தியானித்துக்கொ
 ண்டிருப்பதும் சினேகருகருவஞ்சனை துரோகஞ் செய்யாமலிருப்
 பதும் அந்தக்கிருஷ்ணபகவானுடைய பக்தசனங்களுக்கு தொண்
 டிசெய்வதுண்மையானா லிந்தபாணமானது அதேவருகிறபாணத்
 தைக்கண்டிக்கக்கடவதென்று சொல்லிப் பிரயோகம் பண்ணினான்
 அதுவும்புறப்பட்டு அதிவேகமாய் மகாகுரூரத்துடனே வந்துஅர்
 ச்சுனராசன் பிரயோகம்பண்ணினபாணத்தை திரண்டுதுண்டமாக
 க்கண்டித்துத் தள்ளிவிட்டுப்பின்னையும் அந்தபாணமானது அதிவே
 கமாகவந்து சுதர்மனிருக்கிறதற்கு ஸ்தானம் உண்டாக்கிவைத்ததெ
 ன்று சொல்லும்படியாக கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்டையுந்து
 னைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும்கிந்
 தாக்கிரந்தனாய் மெத்தவும்புரலாபித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ண
 தேவரும்அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சுனநீ பயப்படவேண்டாம்
 சுதர்மமனுடையசிரசை அந்தபாணமே கண்டிக்கிறது நீசற்றநேர
 ம்பார்த்திருவென்று சொல்லியருளிஞர் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுந்
 துக்கந்தீர்ந்துசந்தோஷமாயிருந்தான் அந்தச்சமயத்திலுமுன்புசுத
 ர்மனுடையபாணத்தினால் வெட்டுண்டுவிழுந்துபோன அர்ச்சுனனு
 டையபாணத்தின் அடித்துணுக்கையானதுகருடனைப்போல எழும்
 பிறிவ்வுறிவ்வென்று அதிதிட்சன்யமாகவந்து மகாகுண்டலங்களும்

மாணிக்கக்கிரீடமும் விளங்குத்தக்கதாகச் சந்திரவிம்பம்போற்பிரகாசி
த்துக்கொண்டிருக்கிற சுதர்மனுடைய சிரசைக் கண்டித்துப் போய்
விட்டது அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது அதிவேகமாய் ஆகாசமா
ர்க்கத்திலெழும்பி கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அரி அரி கோவிந்
தா அச்சதாபரந்தாமா-விஸ்வரூபா-விருஷிகேசா-அகிலாண்டகோ
டிரீரீம்மாண்டநாயகா-அநாதரக்ஷகா-அப்பிரமேயா - பக்தஜனபரி
பாலகா-பரமபுருஷா-கோபிசுவல்லபா-குஞ்சுரரக்ஷகா-ருக்குமணி
மனோகரா-ஓசுவாமி ரட்சியுமையாவென்று முறையிட்டிக்கொண்டு
வந்து அந்தபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாவிந்தங்களில் விழுந்து அப்ப
டிச் சுதர்மனுடைய சிரசானது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவரு
கமலங்களில் வந்துசேர்ந்தபின்பு அவனதுசரீரத்திலிருந்து சுயம
பிரகாசமாகிய ஒருஜோதியானது வெளிப்பட்டிவந்து கிருஷ்ணமூர்
த்தியினுடைய திவ்வியசரீரத்திற்புகுந்து அவரது திருமேனியில் அ
பின்னமாகக்கலர் துவிட்டது.

அதுகண்டு தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியகர
மாய்சந்தோஷப்பட்டு அந்தஅரியினுடைய மகிழ்வையப் பிரீம்ம
தேவன்முதலானவர்களு மறியமாட்டார்களென்று சொல்லி கிருஷ்
ணபகவான் பேரில் பாபிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷித்
தார்கள் தேவனுந் துமியும் திம்திம்மென்று முழங்கிற்று அப்பொழு
து கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தம்முடைய திருப்பாதகமலங்களில் விழுந்த
சுதர்மனுடைய சிரசைத்தமது திவ்வியாஸ்தங்களினுள்ளிட்டுத்து அம்மு
காரவிந்தத்தைப் பீதாம்பரத்தினுற் றுடைத்து சுதர்மனுடைய பக்தி
விசுவாசத்திற்கு அனேகவிதமாய்க்கொண்டாடி அந்தச்சிரசை அர்ச்
சுனராசனுடைய கையிலே கொடுத்தருளினார் அர்ச்சுனராசனும் அந்
தச்சிரசைப்பார்த்து மெத்தவும் துக்காக்கிரந்தனாய் தாபந்திரியப்
பட்டு திரும்பவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியாஸ்தத்திற்
கொடுத்தான் அந்தபகவானும் அதைக்கையினுல்வாங்கி அம்சத்துவ
மகாராஜனுடைய தேரின் பேரில் போட்டருளினார் அதுகண்டு அம்
சத்துவமகாராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய் சுதர்மனுடைய சிரசைக்கை
யிலெடுத்திக்கொண்டு ஆ குமாரகா-சத்தியசந்தனா - நீ அர்ச்சுனரு
டைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டுபிறந்த யோ ஸ்ரீபகாவிஷ்ணுவிநு
டைய திருவடிக்கமலங்களில் அபிஷேகமாகிப்போய் விட்டாயோ ஆபு
த்திரசிகாமணியேயென்று விசாரப்பட்டுத்திரும்பவும் அந்தச்சிர
சைக் கிருஷ்ணபகவானுடைய ரதத்திற் பேரில் போட்டுவிட்டுமகா
துக்காக்கிரந்தனாயிருந்தான் அதுகண்டு அந்தபகவானும் அந்தச்சிர
சைத்தம்முடைய திவ்வியாஸ்தங்களினுள்ளிட்டுத்து அதைப்பார்த்து
சிந்தச்சிரசானது சூரியார்ப்புதமாகக் கடவதென்று ஆகாசத்தில் விட்
டெறிந்தார் அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது கிருஷ்ணபகவானுடைய
திருவுளப்பிரகாரம் அதிவேகமாய்ப்போய் சூரியமண்டலத்திற்பு

குந்து சூரியபகவாநுடனே கலந்துபோய்விட்டது. கேட்டோ ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே அந்தச்சுதர்மநுடைய பாக்கியமேபா ககியம் எப்படிப்பட்ட தபோதனர் கருக்கும் அந்தபகவாநுடைய திருவடிக்கமலங்களைக்கண்டு தரிசிப்பது அருமையாயிருக்கும் அப் படியிருக்கச் சுதர்மனானவன் அந்தபகவாநுடைய திருமேனியில் அ பின்னத் துவமாகக்கலந்து போனான் அவநுடைய பாக்கியத்தை நாம் எப்படி அளவுபடுத்திச் சொல்லப்போகிறோமென்று சொல்லி ஜெய முனிந்திரரானவர் அப்பால் நடந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

கேளுமையா ஜெனமேஜெய பூபாலகா இந்தவிதமாகச் சுதர்ம ன்விழுந்ததைப்பார்த்து அம்சத்துவ மகாராசனானவன் மிகவும்பி ரலாபித்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்-அதுகண்டு இரண்டா வதுபுத்திரனாகிய சுதர்த்தனென்கிறவன் தன்னுடைய பிதாவாகிய அம்சத்துவ மகாராசனிடத்திற்குவந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தெண்டறிட்டுவிட்டு நின்று ஓஜயாதேவரீர் உப்படிவிசாரப்பட லாமோ என் தமயனான சுதர்மன் வீராதீவிரமாய் ரணக்களத்தில் நிந் நுபுத்தஞ்செய்து தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரு மெச்சுமடடி தான் பண்ணின பிரதிக்களையை நிறவேற்றி அகண்டதவீரபராக்கிர மமாய் கிருஷ்ணபகவான்செய்த புண்ணியங்களை யெல்லாம் வியர் த்தமாக்கி அவருடைய மகிமையினால் வெட்டுண்டு விழுந்து அவரது திருமேனியிற்கலந்துபோனான் அந்தச்சிரசும் சூரியா ப்புதமாய் சூ ரியபகவாநுடன் அயிககியமாய்விட்டது அப்படிப்பட்ட மகாநு பாவனாகிய என் தமயனைக் குறித்து நீவிசாரப்படவேண்டாம் தேவரீ ர் இப்பொழுது எனக்குச் செலவுகொடுத்ததுபுறம் நான் போய் அந் தககிருஷ்ணர்ச்சுனர் இருவர்களையுஞ்செயித்துவருகிறேனென்று அ னேகவிதமாய் வேண்டுகொண்டான்-அதுகண்டு அம்சத்துவ மகா ராசனும் சற்றே மனந்தெளிந்து தன்குடாரனாகிய சுதர்த்தனையனை த்துமார்போடு தழுவிகொண்டு அப்பாபுத்திரரத்தினமே உன்னு டைய மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் ரணக்களத்திற்குபோய் யுத்தம்பண் னென்று செலவுகொடுத்ததுபுறம் அதுகேட்டுச்சுதர்த்தனும் நல் லதென்று பிதாவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்றுத் தனையுப்புறப்பட்டு நவரத்னமயமான ஒருதவ்விய ரதத்திலேறிக கொண்டு காலாககினிருத்திரனைப்போலச் சண்டப் பிரசண்டராய் றிந்துவிழுந்து அட்டகாசம்பண்ணிகுமுருபுவென்று வில்லைககு லத்தொனிசெய்து அந்தவில்லினிடமாகப் பர்வதமுதலான துகளை யுத்துளைக்கத்தக்கதாகிய அனேகமாயிரந்தவ்வியபாணங்களைப் பிர யோகம்பண்ணி அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளெல்லாம் கின்னாபி ன்னமாய்கண்டதுண்டங்களாய் பொடிப்பொடியாய்க்குப்பல்குப் பலாய் தூள் தூளாகச்செய்து ரதகஜதரக பதாதிகளை யெல்லாம் கால்மாடுதலைமாடாய்சாயத்துக்கொண்டு எங்கேபார்த்தாலுஞ் சுதர்

தேதனாய்த்திரிந்து சக்ராகாரமாய்ச்சுழன்று மகா ஆகருஷித் துட
 னே வருகிறதை கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கண்டு தலையைச் சைத்
 து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒலிஜயகாண்டிபதராகி அர்ச்சனாகண்
 டாரோ தீதோவருகிறவன் வீரநிவீரன் சுதர்மனைப்பார்க்கிலுமச
 வரிப்பராககிரமத்திலும் வில்வித்தைபிலும் அதிகவல்லபத்தையுடைய
 வன் அதுவுமல்லாமல் விஷ்ணுபகதியுடைய வன் துற்சனபரிபாலக
 ன்சற்சனகண்டிதன் மகாதனவினோதிதீப்படிப்பட்டகுணதிசங்க
 னையுடைய இவனைசெயிக்கிறதற்கு ஸ்ரீகயிலாசபதி ராகி சாம்பவமூர்
 த்தியினுலுமுடிபாது, தீப்படிப்பட்டவீரநிவீரன் முன்னேநீளதிர்த்
 துநின்று எத்தனைமுயற்சிபண்ணினாலும் நிறைவேறமாட்டாது அவ
 ன்வருகிற உக்ராகாரத்தைப்பார்த்தால் உன்னையும் என்னையும் நல்லபூ
 சனைபுரிவான்போலத் தோன்றுகின்றது ஆதலால் இந்தவேளையில்லி
 வன் முன்னேநில்லாமல் நம்முடைய ரதத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு
 அப்புறம் தூரத்திற் போய் மறைந்திருந்தால் இரண்டுமேருப்பிழைக்
 காலம் நாம்ஜீவனோடேபிழைத்திருந்தால் அனேகஞ் சுகங்களையுடைய
 யலாமென்று சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சனையும் ச
 ம்மதப்படாமல் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணதேவர்
 ரீதுப்படிச்சொல்லுவானென் மன்னுடையபாணக்கினியினால் இந்த
 ராஜகுமாரனைப் பஸ்மீகரப்படுத்திவிடுகிறேன் நீ ஏன் இப்படிப்ப
 ட்டமேயாசனைபண்ணுகிறீர் தீதோசற்றுநேரத்தில் என்வில்வித்தை
 யைக் காண்பிக்கிறேன்நீரேபார்த்து மெச்சப்போகிறீராகையினால்
 பின்னுக்குத்திருப்பவேண்டாம் ரதத்தை முன்னுக்கு நடத்துமெ
 ன்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்
 தியுஞ் சிரித்து அர்ச்சனாநீதியித்தியங்கொண்டுபேசுகிறாய்நான்சொ
 ல்லுகிறவார்த்தை உனக்குஎன்றைக்கும் பரிசாசமாயிருக்கின்றதுஅ
 ப்படியோசனை பண்ணவேண்டாம் இந்த உக்ரத்திற்குத் தப்பிப்பி
 னைத்துக்கொண்டு பிற்பாடு அவனுடனேஎதிர்த்தப்போராடலாம்
 தீப்போதவனுடைய குளாதிருஷ்டிககு ஹரிபிரமாதிகளுநின்றுந
 டிசெய்யமாட்டார்களே நீயோநின்று நடுசெய்கிறவன் ஆகையினால்
 ரதத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு போகிறேனென்று கூறஅதற்கு அர்ச்
 சனராசனும் சம்மதப்பட்டு கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓபரம
 புருஷா உம்முடையவார்த்தைக்கு எதிரிருக்கின்றதோ உமதுதிருவு
 ளப்படியே ரதத்தைத்திருப்புகிறதாகக்காண்பியாமல் பின்னுக்குத்
 தானே ஓடிப்போகிறசேனைகளை மடக்கிறதுபோல ரதத்தைக்கொ
 ண்டிப்போவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணதேவரும் அருச்சு
 னராசனுடைய ரதத்தைத்திருப்பி முன்றுயோசனை தூரத்திற்கொ
 ண்டிப்பாய்நிறுத்திவைத்துக்கொண்டிருந்தார், அந்தவேளையில்சுதர்
 த்நனும் தன்கைகொண்டமட்டும் பாணங்களைப்பிரயோகம்மண்ணி
 அர்ச்சனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் உருவந்தெரியவொட்டமா

ந்செய்துபூதப்பிரோதபசாககணங்களுக்கும் டாகினிசாகினிகளுக்கு
ம் நாய்நரிசுளி கழுகுகளுக்குப் உதிரமாமிசங்களினால் திருப்திய
டையப்பண்ணுவித்து பிரளயகாலஞ் சீரனைப்போலவும் அகோர
வீரபத்திரனைப்போலவும் பிரவேசித்து எந்தயிடத்திலும் அர்ச்சுன
னைத்தேடிக்காணாமற்படிக்கு தன்னைக்கண்டு ஓடிப்போகிறசேனைக
னையெல்லாம் ஓடவேண்டாமென்று கையமர்த்திநிறுத்து அந்தச்சே
னைகளைப்பார்த்து ஓ சேனைகளே ஓராசாக்களே கேட்டார்களோ என்
பகையாளியாகிய அர்ச்சுனன்எங்கேயிருக்கிறான் அவனைக்காண்பியு
ங்கோள் அக்கினிதேவன்நிமித்தமாய்க் காண்டாவனத்தைத்தகனஞ்
செய்துமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களோடும் போரானடி வீரனை
க்காண்பியுங்கோள்காலகேய நிலாதகவசாளென்கிறராஷ்டதவீரர்களை
க்கொலித்து தேவேந்திரனுடைய இரத்தாசனத்திலிருந்ததனஞ்சய
னைக்காண்பியுங்கோள் கயிலாசபதியாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியோடு
பாசபதாஸ்திரத்துக்காகக் கட்டிப்புரண்ட வீரதிவிரனைக் காணபி
யுங்கோள் பாசதயுத்தத்தில் வீழ்நிமாசாரியார் துரோண சாரியார்
முதலானசுத்த வீரர்களுடனெதிர்த்துப்போராடின கிரீடையைக்கா
ண்பியுங்கோள் அவனெங்கேயிருக்கிறான் அவனைஎன்கண்குளிரப்பா
ர்க்கு வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டுவந்துமுன்னுயோசனை தூ
ரத்திலிருக்கின்ற அர்ச்சுனராசனைக்கண்டு புன்சிறிப்பாகச் சிறித்தூர
தத்தின்பேரில் ஒன்றுந்தெரியாதவரைப்போலிருக்கிற கிருஷ்ணதே
வரைப்பார்த்து ஓஜநார்த்தன ருக்மணிமனோகரா ஓசவாமிதேவரீர்
என்னகாரியஞ்செய்தீர் நவரத்தினத்தைக்கொடுத்த நச்சங்காயைலா
ங்கிக்கொண்டதுபோல தேவரீர்சம்பாதித்த புண்ணியங்களை யெல்
லாம்வியர்த்தமாக்கி எனதமயனுடைய சிரசைவாங்கிக் கொண்டார்
அதலால்உமக்குவந்தபிரயோசனமென்ன அதைச்சொல்லு மையா
வென்று சொல்லிப்பிற்பாடி அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒரு அர்ச்சுனநீசெ
ய்தவேலைக்கு உன்னைக்கொஞ்சத்திலே விடுகிறதில்லைநீயெங்கே தப்
பிப்போகிறாய் என்தமயனைக்கொன்றபழிக்குப்பழிவாங்காமற்போ
வேனோ சற்றுநேரம்பதமுமல் ஓடிப்போகாமல் என்முன்னே நில்
லு, உன்னைக் கண்டிக்கிறேனென்று சொல்லி சுதார்த்தனவன் மகா
ஆக்கிரவியாக்ரம நிக்ருரோதனாகத்தன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொ
னிபண்ணி அநேகமாயிரம் அதிதிச்சன்யமான பாணங்களைத் தொ
டுத்தபுப் பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால் அர்ச்சுனனு
டைய சரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துனைத்து ரத்தமயமா
க்கி நானூறுபாணத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பையும்
பத்தலாசுக்கிழித்து அவசமாகவிளங்குகின்ற அனுமாறுடைய கர்வ
த்தையுமடக்கி என்பதுபாணத்தினு குதிரைகளையுஞ் செவந்தநிற
மாக்கி அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தைமீஞ்சுவரவொட்டாமல்கிக்குப்ப
டுத்திவிட்டுசிங்கநாத ம்பண்ணினான் அதனால் அர்ச்சுனன் டிகவும்நொ

நீது ரோஷிதாம்பிராட்சகராய் காலந்தாகனைப்போல் ஆக்கிரமித்து
 நின்று அனேகமாயிரம்பாணங்களை யெடுத்தத்தன்னுடைய காண்
 டபத்தினிடமாகத்தொடுத்திச் சுதர்த்தனேபரில்பிரயோகம் பண்
 ணினான் அதுகண்டு சுதர்த்தனும்மகாகோபதீப்தராய் எரிந்துவிழு
 ந்து அர்ச்சுனராசன் பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களை யெல்லாம் நதி
 பாதியில்கண்டித்துவிட்டுகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிரண்டுபேரையும்காங்
 கைகள் ஆடவொட்டாமலும்ரதத்தை நடத்தவொட்டாமலும்பிரம்
 மிக்கப்பண்ணினான், அதனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் மெத்தவும்ஆ
 யாசமடைந்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓர் அர்ச்சுனன் அசட்டையா
 யிருக்கவேண்டாம் சாக்கிரதையாயிருந்துபொராடி இந்தத்துன்மா
 ர்க்களைக்கொல்லென்று சொல்லிய நுளினார் அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனு
 ம்உக்ராகாரராய்ப் பற்களைநறநறவென்றுகடித்து மீசைபடபடவெ
 ன்றுதுடிக்கும்படித் தன்னுடையகாண்டபத்தைக் குணத்தொனிப
 ண்ணினாரிய பாணங்களைப்போல்அதி *திஷண்யமாய்விளங்கு கின்ற
 குருரபாணங்களைத்தொடுத்திப் பிரயோகஞ்செய்துசுதர்த்தனுடை
 யரதசாரதியையுங் குதிகாகளையும்நோகட்டண்ணிசுதர்த்தனையுஞ்ச
 ல்லடைக்கணகளாகத் துளைத்துரத்தமயமாக்கினான் அதனால்சுதர்த்த
 னும்மிசுந்த பிரயாசமடைந்துபூமியில்நிற்கமாட்டாமல்தன்னுடை
 யரதத்தைச் சாரதிசுதிகாளுடனே ஆகாசமார்க்கத்தில் கொண்டு
 போய்நிறுத்திஅவிடத்திலிருந்துதன்னுடையவில்லினிடமாகஅனே
 கமாயிரம்பாணங்களைத் தொடுத்து நிவ்வுறிவ்வென்று கிருஷ்ணர்ச்
 சுனர்களேபரில்பிரயோகம்பண்ணுகையில்அர்ச்சுனனும்மகாஆக்ரு
 ஷித்துடனேஎதிர்த்துநின்றசுதர்த்தனுடையபாணங்களை யெல்லாம்
 தும்சப்படுத்தி அவன்பேரிலும் அனேகமாயிரம்பாணங்களைப்பிர
 யோகஞ்செய்தான் அதுகளையெல்லாஞ் சட்டைபண்ணாமல்மிஞ்சி
 னவராய் சாமலட்சுமணர்களேபரில்பாணப்பிரயோகஞ்செய்தமே
 கநாதனைப்போலவும் சுதர்த்தனென்கிற மேகமானது விடுபட்டுசா
 வருஷம் வருஷிக்கிறதுபோலவும் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவர் பேரி
 லும் பாணவருஷங்களைவருஷித்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும்மகா
 ரோஷித்துவேஷித்துடனே சுதர்த்தனுடைய பாணங்களையெல்லா
 ங்கண்டித்துவிட்டு பின்னையும் அநேகமாயிரம்பாணங்களைத் தண்
 டோபதண்டமாய்ப் பிரயோகஞ்செய்கிறபோது சுதர்த்தனும்பய
 ப்படாமல் எதிர்த்துநின்று மகாகோபதீப்தராய் எரிந்துவிழுந்துத
 ன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாகஒருதிவ்விய பாணத்தைத்தொ
 டித்து பிரயோகப்பண்ணினான் அதுவும்வடவாமுகாக்கினிபோலதி
 குதிசுவென்று எரிந்துக்கொண்டிவந்துஅர்ச்சுனனுடையமார்பிலே
 தைத்து முதுகிலுருவிப்போய்விட்டது அதனால்அர்ச்சுனனும்மெ
 த்தவும்ஆயாசமடைந்தான் அப்பொழுதுசுதர்த்தன் பின்னையும்தன்
 னுடையவில்லினிடமாக பிரம்மசக்காமென்கிற ஒருகுருபாணத்

தையெடுத்ததுத்தொடுத்தப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் அதி
வேகமாய்நிவ்வுறிவ் வென்கிறசத்தத் துடனேவந்து அர்ச்சுனனுடை
யரதத்தின்பேரில்தாக்கின வளவில் அந்தரதமானது கிருஷ்ணர்ச்
சுணர்களிருவருடனும் துவசமாகிய அதுமாருடனும் குடைகொடிச்
சீலைகள் குதிரைகள்வண்டுகளுடனும் கிதகிதவென்றுகுயவ நுடை
யசக்கரம்மீபாலச் சுழத்தலைப்பட்டது இதுகண்டுதேவேந்திராதிதே
வர்களைல்லாம் சுதர்த்தநுடைய சவுரியபராக்கிரமத்திற்குமெச்சிச
ந்தோஷிப்பட்டார்கள் அப்படி அண்டகடாகங்களும் அதிரத்தக்க
தாக அர்ச்சுனனுடையரதமானது சுழலுகிறபோது அதனாற்பூமியா
னது அறுப்புண்டு பாதாளபரியந்தம் பள்ளமாய்அந்தப்பள்ளத்தி
ல்கிருஷ்ணர்ச்சுணர்களுடனும் குதிரைகளுடனும்அந்தரதமானதுஇ
ழிந்து அதுமக்கொடிமாத்திர மேலேநின்றது அதுகண்டு துவசமாகி
யஅதுமாரும்காகோபங் கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துவே
ளைக்குஉதவிசெய்யாமல் நாம்என்னகாரியத்திற்கு இருக்கிறோமெ
ன்று சிக்கிரமாக நிலத்திற்குதித்துத்தன் நுடையவாலைவளர்த்திஅந்த
ரதத்திற்கு மூன்றுசுற்றுகச்சுற்றிக்கொண்டுஇரண்டு கால்களையும் பூ
மியிலுன்றிக்கொண்டு ரதம்பூமியிலிறங்காமல்கெட்டியாய் தீழுத்
துப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தார் அந்தச்சமயத்தில் கிருஷ்ணபகவா
னும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனநீசம்மாயிராமல் துன்மார்
க்கனாகிய சுதர்த்தனீபேரில் பாணப்பிரயோகம் பண்ணென்றுசொ
ல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துஐ
யா ஜனார்த்தனனுடைய நாவுவறளுகின்றது தலையைச்சுழற்றுகி
ன்றதுசீரம் நடுங்குகின்றது அந்தச்சுழற்சி நிற்கட்டு மென்றுசொ
ன்னவளவில் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்
சுனா எனக்குஅப்படிப்பட்ட பிரயாசமாகத்தான் இருக்கிற தென்
று'சொல்லியருளினார் அதினாலேஅந்தபாணத்தி நுடையசுறுக்கு அ
டங்கிமெதுவுபட்டது அதுதெரிந்து அதுமாரும் ரதத்தைதூக்கி
யெடுத்ததுப்பூமியின்பேரில் செவ்வையாகநிறுத்தினார் அதற்கு கிரு
ணபகவா நும்சந்தோஷமடைந்து ஓ அர்ச்சுனாஇந்தஅநுமந்தன்மெ
த்தநல்லவன்உபகாரிமகாவித்துவான் இவன்பூர்வத்திலீராமமூர்த்
திக்குச்சகாயமாகயிருந்து ராவணாதிராட்சதர்களை யெல்லாம்சங்கரி
த்து கீர்த்தி பெற்றமகாநுபாவன் இப்பொழுது நமக்குச்சகாயமா
யிருந்துபூமியில் முழுகிப்போகிற ரதத்தையும் எடுத்துவைத்தமகா
புருஷன் இவன் நம்முடைய பிராணசினைகெனென்று சொல்லி அ
னேகவிதமாகக் கொண்டாடி அதுமாநா மார்போடு தழுவிக்கொ
ண்டார்.

அதுமா : ம அந்தபகவாளுக்கு நமஸ்காரமபண்ணி அவரது
செலவுபெற்றுக்கொண்டுமுன்போலேவேகொடியினிடமாகப்போ
ய்விளங்கியிருந்தார் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனை

சுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யும் அடி
உத்தரவுசெய்தருளினா அதுகேட்டு அர்ச்சனையும் நல்லதென்று
டையகாண்டபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி அதிதீகமாய்மனை பா
ணங்களைத் தொடுத்தப் பிரயோகஞ்செய்து ஆகாசவீதியினிடமாகநிற்கி
தசுதர்த்தனுடையதத்தைச் சாரதிஞ்சுதிகாஞ் னே பொடிப்பொடியா
கததும்சப்படுத்திவிட்டு அவையும்கோகச்செய்தான் அகற்குச்சுதாத்
னுமயப்படாமல் பூமிபிறகுதித்த வேதேதருமே ரிலேறிகொண்டு அ
ர்ச்சனராசனுடனே எதிர்த்தான் அதுகண்டு அர்ச்சனராசனும் தன்னு
டையகாண்டபத்தைக் குமுருமுமென்று குணத்தொனிபண்ணி அத
னிடமாக ஒருகிவ்வியபாணத்தையெடுத்தப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொ
ழுது அந்த அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சனா உன்விடத்திலகினிதே
வன் கொடுத்த அகையனுனி ராமிருககின்றதென்று நினைத்து என்னிரு
தாவரபாணங்களைமெல்லாம் பிரயோகம்பண்ணுகிறாய் அப்படியெய்
யாமல் இனியாகிலும் இத்தனை பாணத்தினால் என்னுடைய சிரசைக் கண்
டிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினைபண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்ச
னனும் அந்தப்பிரகாரம் ஆலோசனைசெய்து சுதர்த்தனைப்பார்த்து ஒசு
தர்த்தா நீ சொன்னபடியே அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாடகராகிய
கிருஷ்ணதேவருடையதிருவடிசாட்சியாக இத்தருபாணத்தினால் உன்
னுடைய சிரசைக் கண்டிக்கிறேனென்று மகத்தாகிய சபகம்பண்ணின
ன் அதுகேட்டுசுதர்த்தனும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சனாரான் சரீ
ரமெறித்துமெளியுண்டான் அதுமுதல்திறபரியந்தமும் வைஷ்ணவம
தசித்தரத்தப்பிரகாரம் ஆசாரகிருத்தியத்துடன் நடத்துவருகின்றது உ
ண்மையானால் உன்னுடைய அஸ்தத்திற்பிடித்திருக்கிற காண்டபத்தினு
டையகாணியையுமறுத்து உன்கைப்பிடியையும்விடப்பண்ணுகிறேனெ
ன்று சொன்னான் அதுகேட்டு அர்ச்சனனும்ந்தபாணத்தை யதிதேவதா
பிரதிதேவதாமந்திரங்களுடனையபிமந்திரித்துச் சுதர்த்தனுடையசிரசு
க்குகோரகலட்சியம்வைத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதயிரண்டு
பாணங்களும் அதிகோசமாய்ப்பிரளயகாலாகினியைப்போலச்சிறி எதி
ர்த்து ஒருசாமமாய் இரண்டிசைக்கங்கள்போலவும் இரண்டிசர்ப்பங்கள்
போலவும் இரண்டிவிளக்கிரமங்கள்போலவும் இரண்டு சூரியர்கள்போ
லவும் இரண்டிகாலாக்கினிகள்போலவு மிரண்டிகாளகடவிஷங்கள்போ
லவும் இரண்டிசூலாயுதங்கள்போலவும் இரண்டு வச்சியாயுதங்கள்போல
வும் இரண்டியமதண்டங்கள்போலவும் இரண்டுசக்கராயுதங்கள் போலவு
மஒன்றுக்கொன்றுவிதமாகி ரோஷத்துவேஷங்களுடனே நெருப்புப்
பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு ஒன்றிடுகொன்று முட்டியுமக
ட்டியும் இடித்துமீப்படி நானவிதமாக இரண்டுபாணங்களும் வெகு
னேரம்போராடிக் கடைசியில்ஒன்றுக்கொன்று கதிகள் ப்பி மிஞ்சிகட
ந்து அதில்குதர்த்தனுடையபாணமானது அதிலேகமாகவந்து அர்ச்சன
ன் கையிலிரான்ற காண்டபத்தினுடைய நாணியைப்படிமென்று அறு
த்துவிட்டது அப்படிநாணியறுத்துடன் காண்டபமானது நிகளமாகநீ
ண்டு அர்ச்சனன் கையிற் பிடித்திருந்தவிசையோடு தேரின்பேரில் விழுந்
துவிட்டது அதனால் அர்ச்சனனுக்கைசார்ந்து மெய்சோர்ந்து மெத்தவும்
ஆயாசத்தையடைந்தான் அப்படியிருக்க, அர்ச்சனனுடையபாணமான

அகாகாவென்று சமுன்றுக்கொண்டுவந்து சுதர்த்தனுடைய சிரசைக்க
ண்டிததுத் தள்ளிவிட்டது அந்தச்சிரசைக்குப்பென்று ஆகாசமார்க்கத்தி
லெழும்பிசிறகலாதம் அட்டகாசத்துடன் முறையிடக்கொண்டுவந்து
அசகன்னுடைய சிரசின்பேரில் தொப்பென்றுவிழுது மறுபடியும்
முரபி கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்பேரில்விழுது அங்கேயிருந்து
மறுபடியும் எழும்பி ஆதபகவானுடைய பாதாங்குதல்களினிடமாக வி
ழுது அது அங்கே கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரித்துசுதர்த்தனுடைய சிரசை
தமது கீவ்யாஸ்களினுற பிடித்துக்கொண்டு அர்ச்சனைக்கொண்டு
காதுசெவிபெட்டு ஆயாசபடைத்து கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஒஹ பா
தேவாதிதேவா எனக்குமெத்தவுமகளைப்பாயிருக்கின்றதென்றுசொல்ல
அதுகேட்டு ஆதபகவானும் தமதுபாதகீதலவிழுந்துகிடக்கிற சுதர்த்த
னுடைய சிரசைக்கையிலெடுத்து தமதுபீதாம்பாததொகலினால் முகத்
தைத்துடைத்து அன்னுடையபக்தியையும்சுவுரியபாக்கிரமதையும் அ
ர்ச்சனை னுடனேவார்னித்து அந்தச்சிரசை அர்ச்சனை னுடையகையிற் கொ
டுத்தருளிஞர் அர்ச்சனை நுமர்தசிரசை வாங்கிப்பார்த்து அனேகவிதமாக
க்கொண்டாடி திருமபவமகிருஷ்ணபகவானுடையகையிற் கொடுத்தவி
ட்டான் அந்தபகவானும் சுதர்த்தனுடைய சிரசைக்கையிலெவாங்கிக்கொ
ண்டு இதைநாம்களக்கேபோடுகிறது இவன்மகாபுண்ணியபுருஷன் சத்தி
யசந்தனைச்சுத்தேயென்று திருவுளஞ்செய்து கருடனை நினைத்தருளின
வளவில் அதுதெரிந்துகருடபகவானும் டீசா சமுத்திரக்கரைவிட்டு ஓடி
வந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்விழுது மமஸ்காரம்பண்ணி
எழுந்துநின்ற ஒழுமையுடைய ஞாயண தேவாதிதேவாதிப்பொழுது தேவரீர்
அடியேனை நினைத்தகாரியம் என்னவென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய அதுக
ண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சுதர்த்தனுடைய சிரசைக் கருடனுடையகை
யிற்கொடுத்து தந்தச்சிரசைப்பிரயாகை தீர்த்தத்திற்கொண்டுபோய் வி
ட்டிவிடென்றுகட்டளையிட்டு அனுப்பினார்,

அப்படியேல்லதென்று கருடபகவானும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினி
டத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசவீதியிலெழும்பி அகிலேகமா
ய்ப்போகும்போது ஐதுமுகங்களையும் திரிசுத்திரங்களுடையவ
ராகியும் சிரசினிடத்திற்கனகாதேவியையும் செற்றியில் அர்த்தசாதிரை
யும்வைத்திருக்கின்றவராகியுமிடதுபாகத்தில் பார்வதாதேவியையுடை
யவராகியும்வலக்காததிற் குலத்தையும்நிடக்காததில்மாயையும்மேய்கியி
ருக்கின்றவராகியும் அலையில் புவித்தோலைத்தரித்திருக்கின்றவராகியும்ச
ரீரமுழுதும் விபூதியைஉதனாளித்துக்கொண்டு உருத்திராக்ஷ மாலிகையு
ஞ்சிரமாலிகையும் அணிந்திருக்கின்றவராகியும் காதுகளிலும் கைகளிலு
ம்நாகப்பாம்புகளைப் பூஷணமாகப்பூண்டிருக்கின்றவராகியும் பிண்டையு
ம்சரீரமுழுதும் வாசகிமுதலானசாப்பங்களை ஆபரணமாக அலங்கரித்தி
ருக்கின்றவராகியும் விளக்கப்பட்டபாமசிவஞானவர் கேளியிலாசமாக
கைலாசத்தைவிட்டு ரிஷபவாகனஞ்ஞாய எழுந்தருளியிராயன் வீரபத்
திரர்சண்டேஸ்வரர் சுப்பிரமணியர்பிரிங்கிரிஷி முதலான சிவகண்கள்
புடைசூழ்ந்துவரவும் பிர்ம்மாதீதேவர்கள் சேவித்தநிற்கவும் நாரதர்மு
னிஸ்வராதோதகிரம்பண்ணவும் ஊர்வசி ஆரம்பமுதலான தேவஸ்திரி
களுமஉருத்திரகணிகையர்களும் பாதநாட்டியம்செய்யவும், இதுமுதலா

ஸகலசம்பிரமத்துடனே கருடபகவானுக்கெதிர்ப்பட்டு அந்தகருடன்
 சையிலெதித்துக்கொண்டுபோகிற சுதர்த்தனுடையசிரசைப்பார்த்துத்
 மோகிதவருகின்றபிருங்கிரிஷியை அழைத்துவிடுகிற, அதோசுதர்த
 தனைகிறபக்தனுடையசிரசைக் கருடனெதித்துக்கொண்டு போகிற
 ஸ்ரீபோயதை வாகனிக்கொண்டுவாவென்று கட்டையிட்டருளினார், அ
 துக்கேட்டுபிரிங்கிரிஷியும் அப்படியேநல்லதென்று அதிசீகிரமாகக் கரு
 டனைக்கண்டுஒருடா நீபோகவேண்டாம் நீக்கொண்டுபோகின்றசிரசை
 ஸனையிறகொடுத்ததுவிட்டுப் போவென்று சொல்ல, அந்தவார்த்தைக
 ளைக்கேட்டுகருடபகவானும்திரும்பிப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துநா
 மதுதச்சிரசைஇதருட்டுவனுக்குக் கொடுக்கப்போகின்றோமோவென்
 றதன்னுடைய செட்டைகளினுல்விசிறிநா அதிலுண்டான காற்றினு
 லடிபட்டுவேசாறி பிருங்கிரிஷியும் பூமியில்விழுது மூர்ச்சையடைந்து
 சற்றுநேரத்தில் தெளிந்தெழுந்திருந்து வந்து சாம்பவமூர்த்திகளுக்குத்
 ண்டரிட்டு ஒதேவாதீதேவானான் அந்தக்கருடனுடைய செட்டையினு
 லடிபட்டுநீந்துதப்பிப்பிழைத்து வந்தேனென்றுசொன்னார் அந்தவா
 ர்த்தையைக்கேட்டு பார்வதாதேவியும்புன்னகைகொண்டு சாம்பவமூர்
 த்தியைப்பார்த்து ஒபிராணவல்லபாதிந்தபிருங்கியை எம்மாத்திராஞ் சே
 வகனென்றுநினைத்தீர் ஒருபட்சிகையிலைடிபட்டுநீந்து அதனுடனே
 எதிர்த்துப்போராடமுடியாமல் வேசாறிவிடவந்துவிட்டான்பார்த்தீரோ
 ஆகையினுல்துனாக்கு எம்மாத்திராஞ்சேவகமுண்டோ சேவகர்களுக்கு
 ம்அம்மாதிரிஞ்சேவகமுண்டு அநெப்படியென்றால்தேவரீருக்கு சூபா
 ணவகனோ சர்ப்பங்கள்மாலைகளோடு சலுமபுகள்சிரசில் தரித்திருப்ப
 தோதிரிலோசங்களிலும் பிரவேசிக்கின்றதென்பது அனையிலுமிக்கின்ற வ
 ஸ்திரமோபுனித்தோல்புஜத்தின்பேரில் அணிகின்றபட்சைவடமோ யா
 ளைத்தோல் சரீரமுழுதும் பூசுகின்றசுகாதமோ விபூதிநூளிதம் எந்நேர
 முரஉட்கொள்ளுகிறதோகஞ்சாபஸ்பர் ஏறுகின்றவாகனமோ எந்தஎ
 ப்போதும்இருக்கின்றவதானமோ சர்வஞ்ஞயமானபூமிபக்கத்திற்சேவி
 திருக்கின்றவர்களோபூதப்பிரோதபசாசுகணங்கள்சாப்பிடுகின்றதோ ஆ
 லகாலவிஷாஇப்படிப்பட்ட வைபவத்தையுடையஉமக்குச் சேவகவீரி
 முண்டோவென்று பரிகாசனார்த்தையாகச்சொன்னான், அந்தவசனங்க
 ளையெல்லாங்கேட்டு சாம்பவமூர்த்தியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தம்மு
 டையகுமாரனாகியசுப்பிரமணிபக்கடவுளையழைத்து ஒருமாரகா அதிசீக
 கிரத்திற்போய அந்தகருடனெதித்துக்கொண்டுபோகின்ற சிரசைவாங்கி
 க்கொண்டுவாவென்றுகட்டையிட்டனுப்பினார் அதுகேட்டுசுப்பிரமணி
 யரும்நல்லதென்று மயில்வாணனார் ராய் எழுந்தருளிலேலாயுதத்தைக்
 சையிற்பிடித்துக்கொண்டு மகாஉககிராகாரத்துடன் நடந்துபோய்கருட
 னைக்கண்டுஒருடா-நீ அந்தச்சிரசைக் கொண்டுபோகவேண்டாம் நீல்லு
 தில்லென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகருடபகவானும்திரும்பிப் பார்த்துநாபந
 பது ஆண்டவனுடையகட்டையைத்தள்ளி இந்தச்சிரசைஇவணித்திற்
 கொடுக்கப்போகின்றோமோவென்று அதிசீகிரமாகநடக்க வதுகண்டு சுப்
 பிரமணியக்கடவுளும் மகா ஆக்நவத்ததுடனேகியாவென்று அட்டகாசம்
 பண்ணினார், அந்தஅதிர்ச்சினுல்கருடபகவானுக் கிவிலடைந்து திசையி
 மாறிபிரயாகைதீர்த்ததற்குச் செல்லுகின்றவழிதப்பிவெகுதூரம் திரிந்

துவேசாநிபிரயாகை நதியைக்காணாமல் அகிந்து ஆந்தச்சுதார்த்தன்செய்த
தபுண்ணியபலத்தினால்பிரயாகையைக்கண்டு கருடபகவான்சந்தோஷித்
துசீக்கிரத்தில் ஆந்தரகீயினிடமாக சுதார்த்தனுடையசிரசை எறிதுவிட்
டுத்தவேகமாகத்தன்னிருப்பிடத்திற்குப்போய்விட்டார், அதுண்கிசுப்
பிரமணியக்கடவுளும் தண்ணீரில்விழப்போகிற ஆந்தச்சிரசைக்கெட்டி
யாகப்பிடித்து அதனுக்கொன்றுவந்து சாம்பவமூர்த்தியினிடத்தில்ஒப்
பிவித்தார்சாம்பவமூர்த்தியும் ஆந்தச்சிரசைத் தமதுநிவ்வியாஸ்காலிலே
நதிக்கொண்டுபார்வதாதேவியைப்பார்த்து ஒபிராணராயசி ஆந்தச்சிரசை
ப்பார்த்ததாயோ இத்தச்சுதார்த்தன் முன்செனமத்திலே நமக்குப்பயபகதிவிசு
வாசத்துடன் அபுசெய்தவன் அதுவுமல்லாமல் இவன் விஷணுவினு
டையபக்தன்வீராதீவிரன்சத்தியசுந்தன் இவனுடையசேனா துநீகி
ருண்தேவருடனாலவதுபோய்விட்டது ஆதலாலான இத்தச்சிரசைத்த
ரித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றுதமதுமார்பினிடமாகத் தரித்திருக்கின்ற
சிரமலிகையிலகடுகாயகமாகத்தரித்துமகாசந்தோஷத்துடனேசசுலபூத
கணகாருடனும் ரிஷிகணகாருடனும் கயிலாசபர்வதத்திற் கெழுந்தரு
ளினார்.

இவ்விடத்தில் கிருணர்ச்சுணர்க்ளிருவர்பேரிலும் தேவேந்திராதி
தேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்கைச் சசைலவென்று வருஷித்தார்கள் அப்
பொழுதுகிருணர்ச்சுணர்களிருவரும் தேவதத்தமென்றுஞ்சககதையு
மபாஞ்சசன்னியததையும்பம்பமென்று முழக்கஞ்செய்தார்கள் துவச
மாகிவிளக்குகின்ற அனுமாரும் அட்டகாசமபண்ணினார் தத்திழ்ப்புட்டி
யிருக்கின்ற குகினாகளும் ஏழாரவங்கைச்செய்தது ஆந்தவேனியினும்
சத்துவமகாராசனும்கன்னுடையபுத்திரர்கள் கிய சுதர்மனுச்சுதார்த்தனு
ம் ணககள்தில்மடிந்துபோனதைக்கண்டு துக்காக்கிராத்தனய் விசாரப்ப
ட்டுச்சுற்றுநோத்தில் மனச்செளரித்துதரிப்பவனிடாமல் மும்முடையருமா
ர்கள்மோகிப்பதத்தைப்பெற்றார்கள் அவர்களைக்குறித்துராமவிசாரப்ப
டவேண்டியகாரணமென்னவிருக்கிறதுதென் மெண்ணிக்கொண்டுகிரு
ஷணர்ச்சுணர்கள்பேரில் எறிதுவிழுது மகாகோபதீப்தனய்என்பகை
யாளியான ஆந்த அச்சுணைக்கண்டித்தது என்மேனதுகததைநிவர்த்தி
செய்துக்கொள்ளுகிறேனென்றுஒருதேரிலெறிக்கொண்டியுத்தசன்னுத
தனய்ப்புறப்பட்டிரணககள்தைநோக்கிவருவாயில் அதுண்கிருஷ்
ணபகவானும் அர்ச்சுணனுடனேகூட சீக்கிரமாகத்தேனாவிட்டிழிந்து அ
ம்சத்துவமகாராசனுக்கு உதிர்கொண்டிருந்தார் அதுண்கிருஷ்ண
ம்கோபத்தைவிட்டுசந்தோஷத்துடனே தன்னுடையாதத்தைவிட்டிழி
து உதிர்வதன் அப்பொழுது கிருணபகவானும் அம்சத்துவமகாராச
னையனைத்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டுஐயாமுமுடையபுத்திரர்களிரு
வரும் விருதவாகயத்தாளத்தில்மடித்துப்போனர்களேயென்றுதாமுமவி
சாரப்பட்டுபிற்பாடுஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியுடனேகலந்துபோனவர்களை
ச்சுறித்து கீர்விசாரப்படவேண்டாமென்று அநதாராசனுடைய துக்கத்
தையும் நிவர்த்திசெய்து சந்தேஷப்படுத்திவைத்தார் அதுண்கிருஷ்
ணனுர் அந்தாராசனைத்தழுவிக்கொண்டு கிளைகாபணணிக்கொண்டான்
அப்பொழுது அம்சத்துவமகாராசனும் சந்தோஷகாமாயத் தன்னுடை

ய பட்டணத்திலிருந்து அநேககாணிக்கை கப்பங்கனும் அஸ்வமேதக்
 குதிரையும அழைப்பிதது கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில் விழுந்து
 நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துகின்று அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிரு
 ஷ்ணாமூர்த்தி அடியேன்தேவரீருடையபாததரிசனையைப்பிரத்தியக்த
 மாகக் கண்டுகளிப்பதற்கு ஏதுவில்லாமல் கொளையாய் எப்பொழுதுகி
 டைக்குமென்று தாபத்திரியததுடன் சதாகாலமும் தேவரீருடையபா
 தத்தையே தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அந்நாமிருக்க இந்த அஸ்
 வமேதக்குதிரையானது விதிபட்டுவந்ததென்கிற சேதிதெரிந்தனளில்
 இதைதாம்பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சனையையும் நோகப்பண்ணினால் அவனி
 மித்தமாய் கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளிவருவார் அதுமுன்னிலையில்
 அவனாக்கண்டு தரிசனம்பண்ணி நமமுடைய கோரிக்கையை நேடற்
 றிக்கொள்ளலாமென்று தீர்க்கயோசனைசெய்து இத்தக்குதிரையைப் பி
 டித்துக் கட்டிவைத்தேன் ஆப்பொழுது தேவரீருடைய பாததரிசனை
 யைக்கண்டமாதிரித்தில் என்னுடையசென்மம் தாபல்லிபமாச்சுது எ
 ன்கோரிக்கையும் நேடறிவிட்டதென்று அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்ப
 ண்ணிநான் அந்தவார்த்தைகளைபெல்லாம் தோத்திரப்பிரியாகிய கிரு
 ஷ்ணபகவானும் சந்தோஷமாககேட்டுக் கிருபைகூர்ந்து அம்சத்துவ
 மகாராசனைப்பார்த்து ஓராசேந்திரா நான் அஸ்தினுபுரத்திற்குப் போ
 கவேண்டும் நீ உம்முடைய சேனாபுத்திரர்களுடனேகூட அர்ச்சன
 னுக்குச் சகாயமாயிருந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பாதுகாத்துக்கொ
 ண்டி போகவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்டு அ
 ம்சத்துவமகாராஜனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ சுனாமி அடியே
 ன்தேவரீருடைய உத்தாரப்படியே அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பாதுகா
 த்துக் கொண்டுவந்து தருமபுத்திரருடைய யாகத்தைநிறைவேற்றிவை
 க்கிறேனென்றுசொல்லிப் பின்னையும் ஒருவர்க்கொருவர் சமாதானமா
 அனேகவிதங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முன்பு யுத்தகளத்தி
 ல் மூர்ச்சையடைந்திருந்த ஷிஸ்வகேது பிரத்திபுமனை நீலத்துவசன்
 எவ்வற்றுகவன் மேகவர்ணன் கிருதவர்மன் முதலானவர்களும் மூர்க்
 சைதெளிதெழுந்திருந்து கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிச் ச
 ந்தோஷகரமாயிருந்தார்கள், பின்னையும் ரதசஜாபதாதிகளாகியசது
 ரங்கசேனர்களும் மூர்ச்சைதெளிதெழுந்திருந்ததுகள் அப்பொழுது அ
 ம்சத்துவமகாராசனானவன் கிருஷ்ணமூர்ச்சனர்களிருவரையும் சகலதாரா
 னாகனையும் சகலசேனகளையும் சண்பகாபுரத்தில்ககலசம்பிரமததுட
 ன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்நானம்பண்ணுவித்து போசனமுதலா
 னஉபசரணைகள்செய்வித்து அஞ்சுநாளம்ட்டுக்கும் தன்னுடைய அரண்
 மனையில்மகாபிரியத்துடன் உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார் அதன்பிறகு கி
 ருஷ்ணபகவான் அம்சத்துமகாராசனிடத்திலும் அர்ச்சன னிடத்திலும்
 செலவுபெற்றுக்கொண்டு தாரகாநிலைத்து ரதத்தைக் கொண்டுவரும்
 படிச்சொல்லி அந்தராதத்தின்பேரி லெழுந்தருளி அஸ்தினுபுரத்திற்குப்

போய்ச் சேர்ந்து தருமபுத்திரனைக்கணித் தண்டிட்டு அவரும் கீரோங்கே
யி நந்தி ஒன்றுகேட்க - நாமயெங்கும்போகவில்லை யமுனதீர்த்தத்துக்
குவிசாலமாகப்போயிருந்தோமென்று சொல்லிவிட்டு அவரிடத்தில்தா
னையிருந்தளிர்-இவ்விடத்திலுள் அர்ச்சுனராசன் மறுமடியு மிரண்டுநா
ள்மட்டுக்கும் அசத்துவமகாராசனுடைய பட்டணத்தில் சகலசேனை
களோடும்மகாவை பவத்துடனையிருந்து பிற்பாடு மறுநாளயுத்தசன்னு
த்தனும் ரதாரு னாய்ப்பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அஸ்வமேதக்
குதிரையைவிட்டு அத்தக்குதியை யிப்பிறகே அமசத்துவமகாராசன் மு
தலான சகலதுரைகளும் நடந்தான், கேட்டிரோ ஜெனமேஜையபூ
பாலகா இவ்விதம் யச்சுதமனும் - சுதர்த்தனும் - கிருஷ்ணமூர்த்தியுட
ன் கலந்துபோன திவ்விபசரித்திரத்தை சுவர்னாலும் பயபகதிவிசுவா
சத்துடனையிருந்து எந்தெந்தகோரிக்கையை விருமபிக் கேட்கிறார்கள்
ளோ அவர்களுக்கு அத்தக்கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தது கிருஷ்ணபகவா
ன் ரட்சித் தருவாவொன்று ஜெபமுனி திராரணவா கிருவாய்மலர்ந்தரு
ளி அப்பால்படையசரித்திரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்,

கேளுமையா ஜெனமேஜையமகாராசாவே - இந்தப்பிரகாரம் அரு
ச்சுனமகாராசன் சர்வாடம்பரத்துடனே சண்பகாபுரத்தைவிட்டு புற
ப்பட்டு அப்பால்படக்கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதியையானது நடந்
து வனங்கள்வனாதரங்கள்-காடுகள் - செடிகள்-மலைகள்-குன்றுகள்மு
தலானதுகூடியந்தாண்டி அப்புறம கௌரிதேவி வனத்திற்குப்போய
அவ்விடத்தில் ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதிலிறங்கி கண்ணீர்குடித்தவ
ளவில் ஆண்குதியையாயிருந்த அஸ்வமேதக்குதியையும் பெண்குதியை
யாகிவின்றது - அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் இதுகண்ணிபரிந்தமென்
றுபிணத்தது விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அத்தக்குதியையானது மறுப
டியும் கௌருருதடாகத்திலிறங்கித் தண்ணீர்குடித்து வேங்கைப்புலி
யாகிவின்றுசேனைகள்பேரில் சீறிவந்தது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும்
திகிலடைந்து விசாரப்பட்டு இதனால் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நா
ம்வழியில் பட்டபாட்டைப்பார்க்கிலு மினுமெத்தவும் சகலமாயவந்து
நெரிட்டது நாமிந்த வேங்கைப்புலியின்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்
வோமாகில் அஸ்வமேதக்குதியையாகிய இத்தப்புலியுமிறந்து போகுமே
இதற்கு என்னசெய்கிறதென்றுமெத்தவும் தாபங்வரியப்பட்டு கிருஷ்
ணதேவநாமினைத்து ஓதுவாரகாபுரிவாசா - தேவகேந்தனா - கோபிகார
மண-ஓ-சுவாய் இத்தப்புலிபை முன்னிருந்ததுபோல அஸ்வமேதக்குதி
யையாகி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று துணைகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்
ணிஞன் அப்படிதோத்திரம்பண்ணுகிற அர்ச்சுனனுடைய வார்த்தை
யை அஸ்திபுரத்திலிருக்கின்ற கிருஷ்ணபகவான் கேட்டு சிரித்துபக
தனாகிய அர்ச்சுனன்நினைத்தபிரகாரம் ஆக்கடவதென்று ஆசீர்வாத
ஞ்செய்தருளினார் - அதனால்தப்புலியும் எப்பொழுதும்போல ஆண்கு
தியையாச்சுதென்று செயமுனி திரர்சொல்ல அதுகேட்டு ஜெனமே
ஜெபமகாராசாவும் ஆச்சரியப்பட்டு ஜெபமுனி திரைப்பார்த்துமுனி

நார்தா அந்தஇரண்டுதடாகத்திலும் என்ன விநோதமிருந்தது அதைச்சம்
மேதெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டவளவில் செயமுனிந்திரர்
திருவுளபற்றியருளுகின்றார்.

கேளுமையா ஜெனமேசெயமஹாராசாவே அந்தவனத்தில் பார்
வதாதேவியாரும் சாபவழர்த்தியைத் தனக்குப் புருஷனாகவேண்டு
மென்று நினைத்து தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்
தில் உக்கிரசேனனென்கிற ஒரு ராஜாதன்வந்து பார்வதாதேவியினு
டைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்து உலகமாதாவென்று நினையாமல் ஒரு
பெண்ணாகநினைத்து மோகாதகாரனாய் துர்ச்செய்கையைக்கருதினான் -
அதுதெரிந்து பார்வதாதேவியாரும் மகாகோபங்கொண்டு அந்ததுன்
மார்க்கனாகிய ராஜாதனைப் பெண்வடிவாகப் பண்ணிவிட்டு பின்னையு
ன்றுமுதல் இந்தவனத்திலுள்ள தடாகத்தில்எண்பத்துநான்குலக்ஷம்சீ
வராசிகளின் பிறந்துள்ள ஆண்டீவர்கள்வந்து தண்ணீர்குடித்தால்கூ
ண்டீவர்களாகிப் போகக்கடவதென்று சாபமிட்டருளினார் - அந்தசாபத்
தினால் அரசுகளெல்லிட்ட அஸ்வமேதக் குதிரையானதுவந்து தண்ணீ
ர்குடித்தவுடன் பெண்குதிரையாகி விட்டது - அப்பால் அந்தக்குதிரை
யானது மறுபடியும் வேங்கைப்புலியான சரித்திரத்தையுங்கேளுர் - அஃ
தெப்படியென்றால் அலக்கிரனென்கிற பிராமணன் ஒருவன் தீர்த்தயா
த்திரைசெய்யும்படி நினைத்துப் பிரவேசித்து அங்கங்கேயுண்டானபுண்
ணியதீர்த்தங்கள்தோறு முழுசுக்கொண்டுவந்து அதைவிரிதேவிவனத்
திலும் ஒரு சுனையைக்கண்டு அந்தச்சுனையில் ஸ்நானம்பண்ண வேண்டு
மென்றுநினைத்து அதிலிவகிஸ்தானம்பண்ணுகையில் அதிலிருந்துகொ
ரேமான முதலைவந்து அந்தப் பிராமணனைப்பிடித்துக்கொண்டுமகாசு
திப்படுத்த அதனால்அந்தப் பிராமணன் மெத்தவும்பிரயாசமடைந்து சரி
ம்நொந்து வேசாறி அவனதுரல்வினையினால் அந்தமுதலையின் பிடியை
மெள்ளத்தப்பிவிடத்துக்கொண்டிகையில்வந்துமகா ஆக்குஷத்துடனே
இன்றுமுதல் எவர்களாகிலு மிந்தச்சுனையிலிறங்கினாலும் தண்ணீர்குடி
த்தாலும் புலியாகக்கடவதென்று சாபமிட்டான் அதனால் அஸ்வமேத
க் குதிரையானது அந்தச்சுனையினிடத்தில் தண்ணீர்குடித்து வேங்கை
ப்புலியாகிப்பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடைய கிருபாகடாகூத்தினால் எப்
போதும்போல ஜன்குதிரையாச்சுது கேட்டபேரா செனமேஜையமகாரா
சாவே அப்பால்அரசுகளாசன் அவ்விடத்திலிருந்துகுதிரையை விட்டு
தானும்சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனே புறப்பட்டுதான் னாய் நடக்கு
ம்பொழுது அந்தத்திசையிலுள்ளமனிதர்களில் மிகுகசாதிகளைப்போல்
ஒருவருக்கும் தெரியாதபாணஷ்களைப்பேசிக்கொண்டு நான்குசிரசுமூ
ன்றுசிரசும் நான்குபாதமும்மூன்றுபாதமும் உள்ளவர்களாய்விசித்திர
ரூபமாய்ச் சிறிதுபேரிருக்க அவர்களைக்கண்டு சூச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு
அப்பால்நடக்கையில் அங்கேசிறிதுபேர்கள் பிரம்மாண்டமான ஒருபெ

ரிய ஆலாவிருக்கத்தின்பேரிலிருந்து சம்சாரம்பண்ணிக்கொண்டு மிருக
சத்திக்குப்பயமாது பூமியிலிறங்காமலிருப்பதையுங்கண்டு அதிசயித்து
அப்ப லுனேனது ரம்மடந்து பெண்மையாளத்திற்குச்சமீபமாகப்போ
ரும்பொழுது அஸ்வமேதக் குதிரையானது விபிபட்டு அந்தப்பட்டணத்
திற்குள்ளேபோய்து நுழைந்தது அதுசேதியையேவவுகார ஸ்திரீகள்தெரிந்
து ஒடிவந்து ராசகீதிலுமாமலும் ஒரு ஆண்பிள்ளைகளில்லாமலும் மத
னமஞ்சரியென்கிற சேனாதிபதியுடனே சிவகாசனத்திலுட்கார்ந்துதிரு
பதினாயிரம் ரதங்களும் ஐம்பதினாயிரம் யானைகளும், லட்சங்குதிரைகளும்
ம்-அநேகமாயிரம்பெண்ணேசைகளும் புடைநுழத்தக்கதாகவிருந்து அந்த
ப்பெண்மையாளத்தை அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டு வருகின்றபிரலாவ
தியென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணாதியைக்கண்டு தண்டனிட்டு ஒ அ
ம்மஃதின்மையதினம் நம்முடையபட்டணத்திற்குள் அர்ச்சுனமகாராசன்
விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையானது வந்து நுழைந்தது அதைப்பிடித்துக்
கட்டுகிறதோவிட்டுகிறதோ வென்று கேட்டார்கள் அதுகேட்டு அந்தப்பி
ரலாவதியும்தன்னுடைய சேனாதிபதியாகிய மதனஞ்சரியுடனே ஆலோ
சனைசெய்து அவர்களைப்பார்த்து, அர்ச்சுனராசனுடைய சாமார்த்தியம் எ
மமாதிரம் அதுமக்குத் தெரிந்தேயிருக்கிறது நீங்கள்போய் அந்தக்கு
திரையைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு நம்முடைய சேனைகளெல்லாம் யுத்த
ஞ்செய்வதற்கு ஆயத்தப்படுகிறபடி பறையறைவியுங்கோளென்று செல
வுகொடுத்தனுப்பினான்.

பிரலாவதியுத்தம்.

அதுகேட்டு அப்படியேல்லதென்று அந்தவேவுகாரர்ஸ்திரீகளும்
அதிசேகிரமாகவந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துப்பட்டணத் திற
கட்டிவைத்துபிற்பாடு சகலசேனைகளும் ஆயுதங்களுடனே தீன்மையதி
னம்யுத்தத்திற்கு ஆயுத்தமாகப் புறப்பட்டு வாலேண்டுமென்று பறைய
றைவித்தாராகளது சேதியைக்கேட்டு ராமராஜனாக்கினைப்படியே நடக்கவே
ண்டுமென்று அந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ரதகேஜதாரகபதாதிகள் முத
லானதுகளுடனே சகலபெண்ணேசைகளும்யுத்தசன்னுத்தராய்ப்பட்ட
ணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு வெளியேவந்து தண்டிவிட்டிறக்கினார்கள்பி
ரலாவதியென்கிற பெண்ணரசியானவள் மதனமஞ்சரியென்கிறசேனாதி
பதி முதலான சகலபெண்ணேசைகளுடனேயும் அனைக சஸ்திர ஆஸ்திர
ங்களை யெடுப்பித்துக்கொண்டியுத்தப்பிரமுகிய ராஜாடியாய்ப்புறப்ப
ட்டுவெளியேவந்து தண்டிடனேசேர்ந்து ரணபேரிகையகறவித்தாள்
இப்படியிருக்க அவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசனும் குதிரைபிடிப்பட்டுப்போ
னசேதியைக்கேட்டு மகாக்கொபத்துடனே சகலசேனைகளோடு பதிசேக்கி
ரமாகவந்து அந்தப்பெண்ணேசைகளை எதிர்த்துநின்ற அனைகமாயிரம்பா
ணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அந்தச்சேனைகளை யெல்லாம் கைகாலாட
வொட்டாமல் சினனாபிந்நப்படுத்தி அதுகண்டு அந்தப்பெண் சேனைக

ஞம் தங்கள் தங்களுடைய வில்லுகளை வளைத்து அளவிறந்த பாணங்களைத்
தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளைப் பெல்
லாம் சின்னாபின்னமாகக்கண்டித்து நோகப்பண்ணினார்கள் - அதில் சிறி
துபெண்கள் இரண்டியோசனை மூன்றையோசனை நிகளமாய் வளர்ந்திருக்
கின்ற தங்களுடையஸ்தனங்களின் கச்சகளை அவிழ்த்துவிட்டு மச்சக்கூ
ட்டங்கள் பேரில் வலைக்காரன் வலைவிசுகிறதுபோல அர்ச்சுனன் சேனை
களைவிசிறி அடித்து ஒவ்வொரு அடிக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் சேனைக
ளைப்பொடியாக்கித் தள்ளினார்கள் இப்படி நானாவிதமாக அர்ச்சுனனுடைய
சேனைகளை அந்தப்பெண்சேனைகளுக்கும் துகள்கொண்டு தூரத்தியடித்
து மூலைக்குமூலை ஒதுக்குகிறதைக்கண்டு அம்சத்துவமகாராசன் முதலா
னவீராதிவீரர்களெல்லாம் வெட்கப்பட்டு தலைசாய்த்துக்கொண்டார்கள்
எப்படி அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெதிர்த்து நின்ற யுகதஞ்செய்து நிர்
வகிக்கமாட்டாமல் பின்னுக்கு இடைந்து பே கிறதைக்கண்டு பெண்சே
னைகளெல்லாருங் கைகொட்டிச்சிறித்துச் சிக்கராதங்கள் அட்டகாசங்க
ள் பண்ணிக்கொண்டு மிஞ்சிவந்து அர்ச்சுனராசன்பேரி லெதிர்த்தார்க
ளாகண்டு அர்ச்சுனனும் ஆச்சரியப்பட்டு இதுயென்ன விபரீதமாம் இ
ப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை ஒருராளுங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை இ
துமகாவேடிக் கையாயிருக்கிறதது - நாம் பெண்கள் பேரில் பாணப்பிர
யோகஞ்செய்கின்றதெப்படி நல்லது ராமேபோய எல்லாச்சேதியுந்தெரி
ந்துகொள்ளலாமென்றுலோசித்து தன்னுடைய ரதத்தைப் பிரலாவதி
பேரில் அதிலேவகமாகத் தூரத்தி அவனைப்பார்த்து ஒப்பெண்ணாசி நீசங்க
ளுடனே எதிர்த்துச் சண்டைபண்ணுமாடுவாயோ தேவேந்திராதிதே
வர்கள் முதலானபேர்களும் எங்கள்முன்னே எதிர்த்து நிர்வகிக்கமாட்
டார்களே நீயோ நிற்கின்றவளாதலால் நீசண்டைபண்ணவேண்டாம் சு
மாதானமாய்க் குதிரையைக்கொண்டு வந்து ஒப்பிவித்துசுகமாய் உன்னு
டைய பட்டணத்திற்குப்போவென்று சொன்னான் அதுகேட்டு அந்தப்பிர
லாவதியும் புன்சிரிப்பாகச்சிறித்து, அர்ச்சுனனுடைய சவுரியபாக்கிர
மத்தையும் செளந்தரியத்தையுங்கண்டு மோகித்து ஓகிரீடி நீர் நல்லவார்
த்தைசொன்னீர் நாங்கள் உங்கள்முன்னே எதிர்த்து நிற்கமாட்டோமெ
ன்றுநினைத்தீரோ அப்படி நினைப்பதைவிட்டுவிடும உம்மைப்பார்த்தால் எ
னக்குச் சண்டைபண்ணுகிறதற்கு மனமில்லை ஆகையால் நான் இரண்டு
வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறேன் கேளு மவையென்னவென்றால் இப்
பொழுது சர்வாடம்பாத்துடனே என்னைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்
டுசென்னுடனே கூடிச் சகலபோகங்களையும்னுபவித்திருந்து பிறகு என்
னுடையசேனைகளையும் சீர்மைபூயிகளையும் பண்டிபண்டாரங்களையும் உ
ம்முடைய வசம்பண்ணிக்கொண்டு அப்பால் அஸ்வமேதக்குதிரையை
ம்மடத்திப் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்வித்து சந்தோஷமாய் தருமபுத்திரர்

செய்தின்றுயாகத்தை நிறைவேற்றிவையும் அப்படிச்செய்ய மன்மில்லா
விட்டால் என்னுடனே எதிர்த்துப் போராடி எண்ணிச்செய்ததுக் குறி
னையை விடுவித்துக்கொண்டுபோமென்று சொன்னான் - அதுகேட்டு அர்
ச்சுன்னுஞ்சிரித்து பிரலாவதியைப்பார்த்து ஒபிரலாவதி நீசல்லவார்த்
தைசொன்னாய் நான்வந்தகாரியமென்ன அஸ்தினுபுரத்தில்என்றமைய
ஹாரகிய தருமபுத்திரர்யாகதீட்சையைக் கைக்கொண்டிருக்க அநைநினை
யாமல்நாளிலவிடத்தில் உன்னைக் கலியாணமபண்ணிக்கொண்டு உன்
னோடுகூடிச் சகலபோகபாக்கியங்களை யு மனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது
மதர்மமோ அதுகூடாது நீகுறினாக்கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தாலாச்சுது
தில்லாவிட்டால் சண்டைக்குவாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு பிரலாவ
தியுங்கோபித்து தன்னுடையவில்லிநிடமாகச் சிரிதுபாணங்களைத்தொ
டுத்து அர்ச்சுனன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் - அர்ச்சுனனுங்கோப
ங்கொண்டு தன்னுடையகாண்டிபத்தில் அனேகபாணங்களைப்பிரயோகி
த்து அந்தபாணங்களை யெல்லாம் கடுபாதியிற்கண்டித்துத்தள்ளி பின்னை
யுமூன்றுதிவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்துபிரலா
வதியினுடைய மார்பிலேதைக்கும்படிசெய்தான் அதனால் அவளும்நொ
ந்துமகாரோஷத்துடனே ஏழுபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்து
அர்ச்சுனனுடையமார்பில்தைக்கும்படிசெய்து அட்டகாசம் பண்ணினா
ன் திவ்விதமாகவெருளேரம் அர்ச்சுனராஜனும் பிரலாவதியும்ஒருவர்க்
கொருவர் தோர்வையடையாமல் சிக்கமும்சிக்கமும் எதிர்த்ததுபோலெ
திர்த்ததுப் போராடுகிறபோது அர்ச்சுனராஜனும் ஒருமோகஞ் சிரித்தை
எடுத்துத்தொடுக்க அதுகண்டு அவளும் ஒருதிவ்வியபாணத்தைத்தொடு
த்துப்பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடைய கண்டிபத்திற்கெறித்த அந்தஅ
ஸ்மிரத்தை திரண்டுதுண்டமாகக் கண்டித்துவிட்டா ளதைக்கண்டு அர்
ச்சுனராசனும் அவளுடையசாமார்த்தியத்திற்குமெச்சிப் பின்னையு மகா
ரோஷத்துடனே அநேகமாயிரம் குருரபாணங்களை யெறித்துத்தொடுக்க
ப்போகையில் ஆகாசவாணியுங்கண்டிசெல்லென்றுநகைத்து அர்ச்சுனனை
ப்பார்த்து ஒ அர்ச்சுன ஹோதிவீரா நீதிவருடனே எத்தனைஞன் போரா
டினாலும் இவள்பின்னிடுகிறவளல்லநீநிருகாவாகப்போராடுகின்றாய் இ
வள்மெத்த வல்லமையுள்ளவள் மகாநிரதநிரதர்களில் மிஞ்சினவள் ஆ
கையினால்நீ இவளுடனே சினேகம்பண்ணி இவனைக் கலியாணம்பண்ணி
க்கொண்டு இவள்மனைதைச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்து உன்னுடைய கு
றினையை மெள்ளவிடுவித்துக்கொண்டுபோவென்றுசொல்ல- அந்தவார்
தையைக்கேட்டுத் தனக்குத்தானே ஆலோசனைசெய்து துதுவுமெய்தா
மென்று நினைத்துதன் கையிற்பிடித்திருந்த காண்டிபத்தைத் திரத்திற் பே
ரில்வைத்துவிட்டு அந்தபிரலாவதியைப்பார்த்து ஒபெண்ணரசி உமக்கு
ம்நமக்கும் துவேஷம்வேண்டாம் இந்நேரம் உன்னுடைய வில்லித்தை
யைத் தெரியவேண்டிப் போராடினெல்லாமல் வேறல்ல ஆதலாலிக
மட்டுக்குஞ்சண்டைடைநிறுத்திச் சமாதானமாய் உன்னுடையமனோடு

உடப்படியே உன்னைக் கலியாணஞ்செய்து எதிகேளியில் உன்மனதை
 சந்தோஷப்படுத்தி வைக்கிறெனென்று சொல்ல, அந்தவார்த்தையைக்
 கேட்டு அவனுஞ்சந்தோஷமடைந்துதன்னுடைய சேனைகளையெல்லா
 ம் அனுப்பிவைத்துப் பட்டணமுழுதும் நன்றாயலங்கரிக்கும்படி திட்ட
 ம்பண்ணினான், அவர்களும் அந்தஉத்தாரப்படியேபோய் சகல சம்பிரம
 த்துடன் பட்டணமுழுதும் குபோனுடைய அளகாபுரிபைப்போல நவ
 ரதநமயமாயலங்கரித்துப் பதிவெட்டிவைக்க மேளவாதத்திவங்களுந் தாம்
 தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே பிரலாவதியினு
 டையகலியாணபேரிகை யறைவித்தார்கள் எனப்பொழுது பிரலாவதியும்மத
 னைஞ்சரிஎன்கிற சேனாதிபதியுடனும் சகலசேனைகளுடனும் மகாவை
 பவத்துடனே ஆர்ச்சுனராசன் அம்சத்துவராசன் முதலான ராஜகூட்
 டங்கனையும் சேனாசமுத்திரங்கனையும் பட்டணத்திற்குள்ளே அழைத்
 துகொண்டிபோய் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவிடுதிகள் விடுவித்துப்
 போசனமுதலானசர்வவுபசாரங்களும் நடப்பித்தான், பிற்பாடுபிரலாவதி
 யும் சல்லகபழகார்த்தகைகிணத்தில் ஆர்ச்சுனராசனைக்கலியாணஞ்செய்
 துகொண்டு அன்றையதினம் சகலசம்பிரமத்துடனே சப்ரமஞ்சத்தி
 ன்பேரில் ஆர்ச்சுனராசனோடுகூடி மகாலீலாவினோதமாகச் சகலசவுக்
 கியங்கனையும் மனுபவித்திருந்த பொழுதுவிடிந்தபின்பு பிரலாவதியும்சந்
 தோஷித்து ஆர்ச்சுனராசனுக்குவெருமானம் உன்னதமான ஆடையாப
 ரணங்களும்சவரத்தினங்களும்கொடுத்தது இஸ்வமேதக்குதிரையையும் சி
 றிதுஸ்தீர்சனங்கனையும் கூட்டியனுப்பி வானுடும் தர்மபுத்திரர்செய்கிற
 யாகத்திற்கு வருகிறோமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு ஆர்ச்சுனராசனும்
 பிரலாவதியைப்பார்த்து ஒபெண்ணைகீயுமுன்னுடைய சேனைகளும் யா
 கத்திற்குவந்துசோகேண்டிமென்று உபசாரமாகச்சொல்லி அவளிடத்தி
 ல்செலவுவாங்குகொண்டு அந்தப்பெண்மலையாளத்தைவிட்டுப் புறப்ப
 ட்டிக்குதிரையைவிட்டு ஆதக்குதிரையின்பிறகே ஆர்ச்சுனமகாராஜனு
 னவர்தானு னாய்ச் சகனராசகூட்டங்களும் ரதகஜநாகபதாதிக்களாகிய
 சதுரங்கபலசேனைகளும் நடந்தான்.

பீஷணன் யுத்தம்.

அப்பாஸ்தர்க்குதிரையானது வடக்குமுகமாகத்திருப்பி மேற்குசு
 முத்திரக்கையோரமாகடந்து பகாநூல்பின்னையான பீஷணனுடை
 யபட்டணத்துக்குச் சமீபமாகவந்தது, அதுகண்டு அவகிருந்தராக்காசர்
 களந்தக் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டிபோய்த் தங்கள்ராசனாகிய பீஷ
 ணனிடத்தில் ஒப்பிவித்தார்கள்என்பொழுது அந்தபீஷணனும் குதிரையி
 னுடைய லலாடத்தில்கிருகாவொளிபாக்ககட்டியிருக்கின்றபட்டத்தை
 வாசித்துப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுநீந்தக்குதிரையின் பின்னே வருகி
 றவன் என்பகையாளியாகிய வீமசேனனுடையதம்பியல்லவா, ஆகையி
 னால்வானுடையோரடி ஜெபிக்கிறெனென்று சூக்துஷ்டனானே

அதிசீக்கிரமாக முத்திருந்து தன்னுடைய ரதஜ்ஜாகபதாதிக்களான ரா
 க்ஷாச்சேனையுள்ளோடும் ராட்சசஸ்திரீகளோடும் சண்டைக்கு ஆயுத்தமா
 கப்பறப்பட்டு பட்டணத்தின் வெளியேவந்து தண்டுவிட்டிறங்கினான்
 விடத்தில் அர்ச்சுனராசனும் இந்தச்சங்கதிகளெல்லாம் குதிரையின்பிற
 கேவரத சேவகர்களால்கேள்விப்பட்டு அம்சத்துவசன் நீலத்துவசன் அ
 னுசாளுவன் எவ்வற்றுகவன் விஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன் அனிருத்திர
 ன்சாத்தகிகிர்தவர்ம்மன் மேகவர்னன் முதலான ராசவர்க்கங்களுடனே
 சகல சேனா முத்திரங்களுடனுமதிவேகமாகவந்து ரணபேரிகை யறை
 வித்து ராட்சசக்கூட்டங்களுடனே எதிர்த்துப்போராடி மகாரோஷத்து
 வேஷங்களுடனே நானாவிதபாணங்களினாலும் பலவகை ஆயுதங்களின
 லுமிரண்டுலட்சம் ராட்சசசேனையையும் தும்சப்படுத்திச்சின்னொபின்ன
 ப்படுத்தும்பொழுது அதுகண்டு ராக்ஷாஸ்திரீகளும், மிஞ்சிலக்கைகளை
 க்கையிலெடுத்திக்கொண்டு ராஜகூட்டங்கள் பேரில் விழுந்து ரதங்களை
 யெல்லாம்பொடிபொடியாக்கி ஆனையெல்லாம் துண்டர் துண்டமா
 க்கிக் குதிரையெல்லாம் சின்னபின்னமாக்கிக் காலாங்கையெல்லா
 ம்-கால்வேறு-கைவேறு-தலைவேறுகக் கண்டித்து இத்தப்பிரகாரம்-அர்ச்
 சுன னுடைய கால்வகைச்சேனையையும் அதம்பண்ணி எங்கேனார்த்தாலு
 ம் ராட்சசஸ்திரீகள் மயமாய்ச் சுழன்று திரிந்து தும்சப்படுத்துகிறபொழுது
 அர்ச்சுன னுடைய சேனையெல்லாரும் அவர்களுக்கு முன்னே நின்றபிர
 வாகம்பண்ணமாட்டாமல் மனங்கலங்கி மகாபயமடைந்து நான்குதிக்கி
 லுஞ்சிதறி தடிப்போனார்கள் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசன் முதலான துராது
 கையெல்லாரும் எதிர்த்துநின்று அவர்களுடைய விலக்கை குணததொ
 னிபண்ணி அநேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார்கள்-அதுக
 னையெல்லாம் எவ்வளவுஞ்சட்டைபண்ணாமலந்த ராட்சசஸ்திரீகளெல்லா
 ருமிஞ்சிப்போராடுகின்றதை அர்ச்சுனராசனுடைய ரதத்திற்கொடியாக
 விளங்குகின்ற அநுமாரானவர்கண்டு இதுகளை விபரீதமென்றுசற்ற
 நேரம் ஆலோசனைசெய்துநாம் இந்தச்சமயத்தில் முனைந்துபோராடாவி
 ட்டால் உம்முடைய சேனையுள் நிற்கமாட்டாதென்று நினைத்து அதிசீக்கிர
 த்தில் ரதத்தை விட்டு மகாகோபத்துடனே தொப்பென்று பூமியிற்குதித்
 து அஷ்ட திசைகளும் செவிடுபடும்படி அட்டகாசம்பண்ணித் தம்முடைய
 வவாலைவளர்த்திக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ராட்சசஸ்திரீகளைப்பார்த்
 து ஓராட்சசஸ்திரீகளே நீங்கள் பதருதீர்கள் பதருதீர்கள் உங்களுடைய
 யவமிசத்திற்கு யமனு அனுமந்தமென்று என்னை உறியுங்கோள்
 இதை யமதண்டத்தைப்போலவும், காளகூட வீஷததைப்போலவும்,
 வடவாமுகாக்கினியைப்போலவும், காட்டுத்தீயைப்போலவும் சூரியகி
 ரணத்தைப்போலவும் பிரகாசிக்கின்ற என்வாலைப்பார்த்தீர்களே வெ
 ண்றுகாண்பித்து வாகைவிசிறி அடித்து ஒவ்வொரு அடிக்கு நூறுபேர்
 முத்திறக்கும்படி செய்தும் நச்சுநச்சாய்ப்பண்ணிக் கடித்தும் துடித்தும்
 தள்ளியும் தள்ளியும் உதைத்தும் சதைத்துப் பீறியும் பூறியும் முட்டியும்

தட்டியும் இழுத்தும் கிழித்தும் முறித்தும் றித்தும் தூக்கி எறித்தும்மி
தித்தும் தீர்த்தவிதமாய் அனுமாரானவர் மகாசூரகுருஷத்துடனே சண்
டப்பிரசண்டனாக எரிந்துநின்று வடவ் முகாகினியானது சமுத்திரச
லத்தைக் கிரகித்ததுபோல ராட்சசஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாகிலும்தப்பிப்
பிழைத்துப்போகவொட்டாமல் மடகி எல்லாநாயும் பூமிக்கினாயாகச்
செய்துவிட்டு எப்பொழுதும்போல அனுமாரானவர் அர்ச்சுனனுடைய
கொடியினிடமாகப்போய் விளங்கியிருந்தார்,

அதுகண்டு அர்ச்சுனனுடையசேனைகளெல்லாம் மகாசூரோஷக
ரமாய் அட்டகாசங்கள்செங்கநாதங்கள் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ராட்சச
சேனைகள்பேரி லேதீர்த்தார்கள் அப்பொழுது அம்சத்துவசன் முதலா
ன பிரமுகானும்தீர்த்து குருமாகிய அளவிற் தபாணங்களைப்பிரயோ
கஞ்செய்து ராட்சசசேனைகளெல்லாம் பின்னபின்னமாகக்கண்டித்துத்
தள்ளி பூதப்பிரோதகணங்களுக்குத் திருப்பியாக விந்ந்துசெய்வித்தார்க
ளதுகண்டு தீர்த்தாட்சசர்களெல்லாம் பின்னிடாமல் முனைந்துமகாபக்
ராகாரத்துடனே ஆனைகள்பேரிலும் புலிகள்பேரிலும் கரடிகள்பேரிலு
ம்நாய்கள்பேரிலும் காக்கைகள்பேரிலும் பருந்துகள்பேரிலும் மற்றமு
ண்டான அநேகசிவசெந்துக்கள்பேரிலும் ஏறிகொண்டு எமகிகிவிப
ர்களைப்போல கததி-சூலம்-கதை-சக்கரம்-பரசு-பட்டையம் அங்குசம்பி
ண்டி-பாலா முதலான முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களையும் அர்ச்சுனனுடைய
சேனைகள்பேரில் நிவ்வுறிவ்வென்று பிரயோகம்பண்ணிவருத்தினார்க
ளதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் தன்னுடையகாண்டிபத்தைத் திருணதம்தா
னிபண்ணி அதிதீட்சண்யமான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்துரா
ட்சசர்கள்விட்ட அஸ்திரங்களைமெல்லாம் பஸ்மீகாப்படுத்தி அவர்களையு
ஞ்சின்ன பின்னமாகக்கண்டித்து கால்மாடுதலைமாடாய் கால்வேறு கை
வேறு உடல்வேறுகளும்புவேறு சதைவேறுபண்ணி ஒருகையாகி
லுந் தப்பிப்போகவொட்டாமல் தும்சப்படுத்திவிட்டு கியாவென்றுசில
கராதம்பண்ணினானதுகண்டு பீஷணனும் தன்னுடைய ரதத்தை அர்ச்சு
னராஜன்பேரில் தூத்தி அநேகமாயிரம் குருபாணங்களைப் பிரயோக
ஞ்செய்து அர்ச்சுனனுடையமார்பையும் பத்தலாக்கிழித்து சாரதிசூதி
னாகளையும் நோகப்பண்ணிகொடியாகிய அனுமானாயும்பத்தலாக்கி அக
துடனேபோகாமல் அம்சத்துவசனுடைய மார்பையுங்கிழித்து நீலத்து
வசனையும் பிர்மிக்கப்பண்ணி எவ்வற்றனாகவனையும் கால்கை ஆடவொட்
டாமல்செய்து அனுசாநவனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாக துளைத்துவி
ஸ்வனேதுனையும் ரததமயமாக்கிபிரதசியுமனனுடையதலையையுமுடை
த்துசாத்தகியினுடைய புசனையையுங்கிழித்து கிர்தவர்மமனையும் பாததி
நேசபரிபந்தக் துளைத்துவிட்டு மேகவாணனையும் குபீலென்று ரத்தக
க்கப்பணி தீர்த்தவிதமாக பீஷணனானவன் அதிகரோஷத்துவேஷத்து
டனே அர்ச்சுனன் முதலான தூரதுனாகளையுஞ் சிக்குப்படுத்துகையில்
அர்ச்சுனராசனும் ஆகிரவிபாக்கிரமிக்கரோதனாகக் கோபங்கொண்டும
காடகராகிராயுத்தன்னுடையகாண்டிபத்தினிடமாக அநேகபாணங்

கலைத்தெரிந்து பிஷணனுடைய சாரதி குகினை களையுங்கொன்று ரதத்
தையுஞ் சக்கைக்கையாகப் பேர்த்தெறித்து அந்தாரட்சதையுஞ் சல்ல
வைக்கண்களாகத் துளைத்து விட்டா னதற்கு மவன் எவ்வளவு மயம்ப
டாமல் ஆகாயத்திலெழுப்பி மேகமண்டலத்தில் மறைத்து நிறுத்த
திற்குள்ளே அவனுடைய மாய்கையினாலே மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்
களையுமுண்டாக்கி அக்கினிபகவான் முதலான திக்குப்பாலகர்களையும்
உண்டாக்கி அந்தப் பிஷணனுக்கு தேவேந்திரனைப் போல வெள்ளையனை
யிப்பேரி லெறிக்கொண்டு சகல தேவர்களுக்கும் தங்களைச் சேவித்து வரத்த
க்கதாக வச்சிராயுதத்தைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு அர்ச்சுனராசன்
முதலான பிரமுகர்களுக்கு முன்பாக வந்து நின்று அவர்களைப் பார்த்து ஒ
மாவிரர்களே நான் தேவர்கள் நான்களும் ராட்சசர்களுக்கும் தாயாதியா
னபடியினால் எங்களுக்குள் ஒருவர்க்கொருவா போராட்டமிருந்தபோ
திலும் நான்களும் தன்னியருக்கு மாத்திரம் இடங்கொடுக்கிறதில்லை நீங்க
ள்ளவர்களுடைய தாயாதிகளைக் கொன்று விட்டபடியினால் நான் அவ
ர்களுக்குப் படைத்துணையாயிருந்து உங்களைக் கண்டிக்கிறதற்கு வந்தோ
ம் இக்காசற்றுக்கோத்தில் பாருங்கொன்று சொல்லி அந்தமாயாதேவர்கள்
சகலமான சஸ்திர ஆஸ்திரங்களையும் தொடுத்துப் பிரயோகஞ் செய்தார்க
ள் அதுகண்டு அருச்சுனராசனும் திகைத்தெழுந்தோர் ஆலோசனை செ
ய்து இதராட்சசமாய்கையல்லாமல் உண்மையான தேவர்களல்லவென்
று நிச்சயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய காண்டபக்ஷைகளைத்து ஒருகந்த
ர்வாஸ்திரத்தை எடுத்துக்கொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அஸ்திர
ரமானது புறப்பட்டிக் கிறுகிறுவென்று சுழன்றுக்கொண்டுவந்து மூப்
பத்து முக்கோடி மாயாதேவர்களையும் திக்குப்பாலர்களையும் தேவேந்திர
னையும் தரத்தி அடித்து அந்த மாயா விஸாசங்களையெல்லாம் ஒருகூண்
ரேரத்தில் அதம்பண்ணிவிட்டது அதுகண்டு உண்மையான தேவேந்திர
ராதிகேவர்களும் மனக்கலங்கித் தம்மைப் போல வடிவெடுத்துப் போன
மாயாதேவர்களைக் கண்டித்து அஸ்திரமானது தங்கள் பேரிலும் எதிர்த்தது
என்கேவருகின்றித வென்று மகாபயங்கரமடைந்து மேகமண்டலத்தி
ல் மறைத்துப் பாதகங்கொண்டிருந்தார்கள் அந்தச் சமயத்தில் சூரியபகவா
னுமொன்று சுற்றச்சுக்கொள்ளல்லாரும் பயந்து ஒளித்துக்கொண்டார்கள்
இனி நாமாத்திரமிருந்தால் அந்த அஸ்திரமானது நம்முடைய பேரிலும் எ
திர்த்தது என்கேவருகின்றிதொண்ணுபயந்து ஒளித்துக்கொண்டது போ
லமேற்குக்கிசையில் தஸ்மான்மாதிரினர் அப்பொழுது செய்த நன்றிய
நியாதிரிமுடர்களாகிய கஞ்ஞானிகள் இந்த யாபோலபூதகிருளானது
உலகமுழுதும் முடிக்கொண்டது அத்துருட்டுவனையில் பிஷணனும
மகா ஆக்ருஷ்த்துடன் அந்தகாரகவசத்தொடுத்துக்கொண்டு அந்தரவீதி
யில்லின்று தன்னுடைய மாய்கையினாலே புலிக்கன்காடிகளொன்று உடும
புகள் முதலான மிருகசாதிகளையுஞ் சிருஷ்டித்து அர்ச்சுனராசனுடைய

வசேனைகள் பேரில் ஏவினுள் அதுகண் பெல்லாம் அர்ச்சுனராசனுந்
 டிசதுவிட்டு பீஷணனைக்காணாமல் அர்மிததுத்தன்னுடையகாண்டபத்
 தினிடமாகராாயனுஸ்திரைதைத் தொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்த
 மாத்கிரத்தில் மேகவர்ணனும் அதுதெரிந்து அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து
 யாகிரீடிதேவரீர்ஜித்தத் துர்மார்க்கனுக்காகராாயனுஸ்திரைதை எடுத்து
 த்தொடுக்கவேண்டாம் சின்னமூளையைக்கீள்ளிப்பாரிடுகிறதற்குபெரிய
 கோடாலிவேண்டுமா ஓதலால் எனக்குச்சென்று கொடுத்தனுப்பும்பான்
 போய் அந்தத்துன்மார்க்கனைக்கொண்டு வருகிறெனென்று சொல்ல அ
 னுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் அப்படியெல்லதென்றுசொல்லவு கொடுத்த
 னுப்ப அந்தமேகவர்ணனும் தினசராஸ்திரைதைத்தொடுத்ததும் கேதன்
 டத்தைக் கையிலெடுத்திக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பிபீஷண
 ன் தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தகாசகவசத்தைப் போக்கடித்த அ
 வனுடனே எதிர்த்துநிரண்டிபேரும் போராடுகிறபோது பீஷணனுடைய
 யதெப்பையினுஸ்கொந்து மேகவர்ணனும் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சைய
 டைந்து சற்றுநேரத்தில் தெளிந்து எழுந்திருந்து ஆகாசத்திலெழும்பிம
 றுபடியும் அந்த பீஷணனுடனே எதிர்த்துநிரண்டிவீரரும் கையினுஸ்
 போராடி அங்கேயிருந்து பூமியில்வந்து ஒருவர்க்கொருவர்சமமாகக்குத்
 தியும் வெட்டியும்சலிப்படைந்து நிரண்டிபேரும் மூர்ச்சையாகி விழுந்
 தார்கள் அதில்பீஷணனுஞ் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திரு
 ந்துரதாநுடனாய் அர்ச்சுனனிடத்திற்போய் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅ
 ர்ச்சுன உன் தமயன் வீமசேனன்வயிற்றுச் சொற்றுக்காகஎன் தகப்பனை
 க்கொன்றுனல்லவோ நான் இப்பொழுது உன்னைக்கொன்று அந்தபழி
 யைத்தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன் நீசாக்கிரைதையாய்வின்றுபோராடுவது
 சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சுனராசனுக்கோபித்த அந்த
 ராட்சசனைப்பார்த்து ஓ பீஷண உன் தகப்பனை என் தமயன் கொன்றுன
 ல்லவோ அதுமுறைமை தப்பாமல்உன்னைநான் கொல்லவேண்டும் ஆத
 லால் நீ சச்சரிகையாயிருந்துபோராடுவது சொல்ல அந்தச்சமயத்தில்
 ஒருமாயாசன்னியாசிவந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து கீரீவாதம்பண்ணினு
 ன் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் யதார்த்தசந்நியாசியென்றுநினைத்துநிர
 ண்டுகைகளுயும் கூப்பித்தன்னடன் சுனாநீயென்றுமஸ்காரஞ் செய்தான்
 அதுசுண்டு அந்தமாயாசந்நியாசியும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அர்ச்சுனனீ எ
 ன்னதண்டம் போட்டாய் நீபயித்தியக்காரவேலைசெய்துவிட்டாய் தன்
 தென்னவென்று கேட்பாயாகில் நீ குதியைப்பிறகேவந்துவிட்டாயல்
 லவோ உடனே கிருஷ்ணமூர்த்தியும்சுதர்த்தனும் சண்டைமண்ணின
 விடத்திற்குவந்து விட்டாரல்லவோ அந்தசமயமறிந்து துரியோதனாகி
 களைக்கிறாரட்சசர்கள் அஸ்திசூழாகத்திற்குப்போய் தருமராசனையும்
 திரொளபதியையும் எடுத்துக்கொண்டு எங்கேயோபோய்விட்டார்கள் அ
 துசேதியைநீகிருஷ்ணதேவன் கேழ்விப்பட்டிவந்து அவர்களைத்தேடி
 க்கொண்டு திரிகுரா அப்படியிருக்கும்போது என்னயாகம்என்னகுதி

ஹ என்ன்சன்னைமேலும் இத்தாகூசன் மகாதுன்மார்க்கீன் இவனு
 டனே என்னபோராட்டம் இத்தசன்னையைவிட்டு உன்மயமையுதி
 லொளபதியையுத் தேடப்போவென்று சொல்ல அர்ச்சனராசனும் அதா
 யாசகரி பரிசியினுடைய வார்சனையக்கேட்டுக்கலை என்றுகைத்துரா
 கூசமாங்கையென்றுநினைத்து அத்தமாயாசன்னியாசியைநிரண்டுதுண்ட
 மாக்ககண்டித்துவிட்டு அப்பால் அத்தபீஷணனுடனே எதிர்த்துச்சற்று
 ரோம் போராடிகடைசியில் அவனுடையசாரதியையுங் குதிகைளையுங்
 கண்டித்து ரதத்தையும்பொடியாக்கிப் பின்பு ஒருதிவ்விய பாணத்தினு
 ல்பீஷணனுடைய சிசையுங்கண்டித்து தள்ளிப்பிற்பாடுதேவதத்தத்தை
 யெடுத்துவாயிலிடமாக வைத்துப் பம்பம்வென்று அஷ்ட திசைகளுஞ்
 செவிடுபடுமபடியுதினான் ததுகண்மமற்றாசாக்களனைவரும் அவர்களு
 டையசங்களைஎதித்து ஊதினார்கள் அப்பொழுது அக்கேதப்பியிருந்த
 ராகூசசேனைகளெல்லாரும்பயத்து ஓடிப்போய்விட்டார்கள் அதன்பிற
 கு அர்ச்சனராசனும் அம்சத்துவசன் முதலானபிரமுகாளுடனேயும்சது
 ரங்கபலசேனைகளுடனேயும் அந்நப்பட்டணத்தினுட்பிரவேசித்துராகூ
 சர்களுடைய அரண்மனைகளெல்லாஞ் சேனைகளுக்கும் கொள்ளைகொடு
 த்து பீஷணனுடைய அரண்மனையிலிருந்த அபரிமிதமான திரவியங்களை
 யெல்லாம் சுடுப்பித்துப்பொதிபொதியாகக்கட்டி எழுதூறயனைகள்
 டேரிலும் பதினாயிரங் குதிகைள்பேரிலும் அஸ்தினுபுரத்திற்கு அனுப்
 பிவைத்துப் பிற்பாடு அஸ்வமேதக் குதிகையைவிட்டு அதின்பிறகேஅர்
 ச்சனராசனைவன் ரதாருடையச் சகலசேனாசமுததிரங்கனும் புடை
 குழிதுவரத்தக்காதாக நடக்குப்போது அத்தக்குதியாய்ந்து பாண்டி
 யநாட்டுக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற மணிபுரமென்னும்பட்டணத்துக்கோ
 ட்டைவாசற்படி யோரத்தில் பச்சென்றபுல்லைக்கண்டு மேய்துக்கொ
 ண்டிருந்தது கேட்டிரோ ஜெனமேஜெபமகாராசாவே அதமணிபுரமா
 னது எப்படிப்பட்டதென்றால் இத்திராநீலரத்தினத்தினால் கல்லுளடுக்
 கிதகைத்தினால் சேறுசெய்து அரமனைகள் ஆஸ்தானங்கள் மெத்தைகள்
 மேடைகள்கட்டிவிளங்கப்பட்டது குடிகள்வகிக்கின்றவீதிகளுநவரத்
 தினமயமாகவும் சுவர்னமயமாகவும்சகலவேடிக்கைக ளுடனேயும்விள
 க்கப்பட்டது அல்லாமலும் கோபுரங்களுடைய உயர்ச்சியைக்கண்டுசூரி
 யபகவானும் பக்கமாகச்சாய்ந்துபோவார அவ்வகைப்பட்டவிசித்திரங்
 களுடனே விளங்குகின்ற மணிபுரத்தை அர்ச்சனராசன்கண்டு அம்ச
 த்துவசாராசனைப் பார்த்துஓராசேந்திரா இதனைசம்பிரமத்துடனே பிர
 காசிக்கின்ற இத்தப்பட்டணத்திற்கு அரசன்யாவன் அவன்பெயரென்
 ன அவன் எவ்வளவுசாமார்த்திய முள்ளவன் அதுவுமகருத் தெரிந்திருக்
 குமல்லவோ சற்றேசொல்லுமென்று கேட்டஅதுகேட்டு அம்சத்துவச
 னும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓகீரிடி இந்தப்பட்டணம் மணிபுரமெ
 னனும் பெயரையுடையதுதிகற்குஅரசன் வீராதிவிராணபப்பரவா
 கன்அவன் மகாசவுரிமபராக்கிரம முள்ளவன் அவன் உமமுடைய

குமாரன்தான் அஃதெப்படியென்றால் நீர் தீர்த்தயாத்திரை வந்தபொழுது பாண்டியராஜன் குமாரத்தியான சித்திராங்கதையினிடத்தில் உமக்குப்பிறந்தவன் மகாவீர உத்தண்டன் ஆகையினால் நம்முடைய குதிரையானது அவனுடைய பட்டணத்திற்குப்போகாமற் போனாலாச்சுது அப்படியில்லாமற்போய் நமதுகுதிரை லவன்கையி லகப்பட்டுக்கொண்டால் அப்புறம் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவன்வந்தபோதிலும் குதிரையை விடுவிக்கக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டுநடக்கையில் இதற்குள்ளே அவ்விடத்தில் பப்பிரவாகன் சேனாதிபதியான சுமுத்தியென்கிறவன் சாரிமார்க்கமாய் கோட்டைவாசல் ஓரமாய்வருகிறபோது அஸ்வமேதக்குதிரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அதைப்பிடித்துக்கொண்டு கோட்டைக்குள்ளே கொண்டுபோய் நவரத்தின கசிதமானமண்டபத்தில் சகலராஜகூட்டங்களுடனேகொலுவாயிருக்கின்ற பப்பிரவாகனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு ஐயாராஜநந்தனா இந்தக்குதிரையானது நமது கோட்டைவாசலின் ஓரத்தில்வந்து புலலை மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அதைக்கண்டுநான் பிடித்து வந்தேனென்றுசொன்னான் அதகேட்டுப் பப்பிரவாகனும்சிம்மாசனத்தைவிட்டெழுந்திருந்து வந்து குதிரையினுடையலாயத்திற்கட்டி ருக்கின்ற விருதாவொளியை வாசித்துப்பார்த்தது தலையையசைத்துப்புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து சேனாதிபதியைப்பார்த்துஒசமுத்தி இதுஆருடையகுதிரையென்றிருக்கிறாய் என்னுடைய பெரியதகப்பனாராகிய தருமபுத்திரரானவர்யாகஞ்செய்யரினெத்து அவர்விட்ட குதிரையாக்கும் இந்தக்குதிரையின்பிறகெ அகண்டித வீரபராக்கிரமசாலியான என்தகப்பனாராகிய அர்ச்சுனமகாராஜன்வருகிறார் நானும்அவரைப்பார்க்கவேண்டுமென்று நெடுநாளாய்க் கோரிக்கொண்டிருந்தேன் உந்தக்கோரிக்கை இன்றையத்தினம் நடைறியதென்று சந்தோஷகரமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க அதிலேமேற்குத்திசையில் சூரியபகவான் அஸ்தமானமாகினான் அப்போழுது பப்பிரவாகனும்தன்னுடையசேனாதிபதியைப்பார்த்து ஒசமுத்திஇப்பொழுது அஸ்தமானமாகிவிட்டதே ஆதலால் ராத்திரியப்பொழுதுக்கு இந்தக்குதிரையைப் பத்திரமாக நம்முடைய குதிரையாலயத்தில்கட்டிவைப்பொழுதுவிடிந்தபின்பு என்தகப்பனிடத்தில்குதிரையைக்காணிக்கையாகக்கொண்டுபோய்வைத்து அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவந்து இந்த மணிபுரத்தை அவருக்கேபட்டங்கட்டிவைத்து நான் அவரை சேவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஆதலால் நீ அதிசாக்கிரதையாய் காணிக்கையாகக்கொண்டுபோகிறதற்கோ அநேக மாயிரந்தங்கத் தட்டுகளில்பட்டு பட்டாவளிகளும் நவரத்னாபரணங்களும்மாணிக்கப்பதங்களும் முத்துத்தாழ்வடங்களும் கந்தபுஷ்ப பரிமளமாலைகளும்கர்ப்பூரதாம்பூலமும்நல்லருசிகரமானபழவகைகளும் தேங்காய்களும் பால் தயிர் நெய்களும் பணியாவகைகளும் இன்னமுண்டான உச்சிதவஸ்துக்களும் முஸ்தி துபண்ணி இதுவல்லாமல் பதனெட்டுவித மேளவாத்தியங்களையும் நாட்டியப்பெண்களையும் ரதகஜதரகபதாதிகளுமாகிய நால்வகைச்சேனைகளையும்ரா

த்திரிக்குத்தானே எச்சரிக்கையாய் ஆயுத்தப்படுத்திவையென்று உத்தா
ரம்பண்ணியனுப்பினான்.

அதுகேட்டுகமித்தியும் அப்படியே நல்லதென்று போய்ச்சகல
வஸ்துக்களையும் சேனைகளையும் முஸ்தீதுபண்ணிவைத்தான்பின்புமறு
நாள்காலமே பப்பிரவாகனுமெழுந்திருந்து நித்தியகருமங்களைமுடித்து
க்கொண்டு சர்வாலங்கிருதனாய் சகலசேனைகளுடனும் சகலவஸ்துவாக
னாகளுடனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் முஸ்தீதாகப் புறப்பட்டு
மணிபுரத்தைவிட்டு வெளியேவந்து பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்
களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனேவந்து
இதற்குமுன்னமே குதிரைப்பிடிப்பட்டுப் போச்சுதென்று சேதுகேட்டும
காகோபங்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஆயுத்தமாயிருக்கின்ற அர்ச்சனமகா
ராசனைக்கண்டு அவருக்குத் தான்கொண்டிவந்த குதிரைமுதலான சக
லவஸ்துக்களையுங்காணிக்கையாகவைத்துசாஷ்டாங்கமாகவிழுந்துதெ
ண்டனிட்டு இரண்டுபாதங்களையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு
ஒ ஐயா சவுரியபராக்கிரமான தேவரீருடைய குதிரையென்றநியாமற்
பிடித்துக்கொண்டு பின்பு விருதாவொளியை வாசித்துப்பார்த்துத் தெ
ரியவந்ததனால் உம்முடையபாதத்திற் கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தேன்
அந்தப்பிழையைத்தேவரீர் மன்னித்தருளவேண்டும் அல்லாமலும் பி
ள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு எத்தனைகுறைசெய்தாலும் பொருத்தரு
ள வேண்டிவதல்லாமல் கோபிக்கக்கூடா தல்லவா அதனால்தேவரீர்பு
த்திரனாகிய என்பேரில் குறைவையாமல் கிருபாதிருஷ்டிவைத்து நான்
கொண்டிவந்த வஸ்துக்களையுங் கைக்கொண்டு என்னையும் என்னுடைய
சீமை பூமிகளையும் உம்முடைய ஆதினப்படுத்திக்கொண்டு என்பேரில்
துவேஷமில்லாமல்ரட்சித்தருளவேண்டுமென்று அநேகவிதமாகத்தோ
த்திரம்பண்ணுகிறபோது அம்சத்துவமகாராஜனும் அர்ச்சனைப்பார்
த்து ஓ அர்ச்சனா புத்திரன்பேரில் துவேஷம்வேண்டாம்தயவுசெய்துர
ட்சியுமென்று வெகுபிரியவசனமாகச்சொல்லவும் பிள்ளையும்விஸ்வகே
து பிரத்தியுமனன் அனுசாருவன் எவ்வற்றைசுவன் நீலத்துவசன் முத
லானராசர்களும் அர்ச்சனைப்பார்த்துப் பப்பிரவாகன்பேரில் கோபம்
வேண்டாம்சீநேகமாகின்றதே நல்லதென்று அநேகவிதமாகச்சொல்லவு
ம் அவர்கள் சொல்லையுங்கேளாமல்தேவர்களானாலும் விதிமுறையைத் த
ள்ளக்கூடாதபடியினால் அர்ச்சனராசனும் ஆக்ருஷ்த்துடனே பப்பிரவா
கனைக்காலினால் உதைத்துத் தள்ளிவிட்டு அவனைப்பார்த்து அடா பப்
பிரவாகா நீ ஒருகூத்திரியனோகுதிரையைப்பதட்டமாகப்பிடித்துக்கொ
ண்டு பின்பு அநேகஞ்சேனைகள் வந்திருக்கிறதைக்கண்டுபயந்து சரண
மடையவந்தாயோ நீ ஒருசேவகனா, நீ எனக்குப்பிறந்தவனல்ல உன்னு
டையதாயார் உன்னை வைசியனுக்குப் பெற்றிருக்கவேண்டும் அப்படி
யில்லாமல் நீ எனக்குப்பிறந்திருந்தால்உனக்குச்சவுரியபராக்கிரமமுண்

டாயிருக்காதோ வென்றுசொன்னான் அந்தவசனங்களை யெல்லாம்பப்பி
 ரவாகன்கேட்டு மகாகோபதிப்தமாய் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஐயாகுந்தி
 நந்தன தேவரீர் எத்தனையாலும் இப்படிப்பட்ட வசனங்களைச் சொ
 ல்லலாகுமோ சற்றுகிலும் எண்ணிப்பாராமல் எந்தாயாரையுந் தூஷிக்
 கலாகுமோ ஆனால்நான் வைசியனுக்குப் பிறந்ததும் சுஷத்திரியனுக்கு
 ப்பிறந்ததும் இன்னுஞ்சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகின்றது ஆதலால்உ
 ம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் சண்டைக்கு முஸ்தீதுபண்ணிக்கொள்
 ளுமென்றுசொல்லி அஸ்வமேதக்குதிரையையும்காணிக்கைகப்பங்களை
 யும் மணீபுரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத்தன்னுடையசேனாதிபதியானசுமு
 த்தியையழைத்துஓ சுமுத்தி நீ போய்நம்முடைய சேனைகளையெல்லா
 ம் ஷத்தத்திற்கு ஆயுத்தப்படுத்திவைப்பென்று கட்டளையிட்டனுப்பிவிட்
 டெப் பின்பு பப்பிரவாகனும் தேரின்மேலேறிக்கொண்டு மதுராபுரிக்குப்
 போய்த் தனது யிஷ்ட தேவதையான சொக்கநாதருடைய கோயிலு
 ட்புகுந்து அந்தஸ்வாமிக்கு பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி பூசைசெ
 ய்து இரண்டுகையுஞ் சிரசின்பேரில் அஞ்சலியாகவைத்துக் கொண்டு
 அந்த சொக்கலிங்கத்தைப் பார்த்து அனேகவிதமாக தோத்திரம்
 பண்ணி அப்பால் உலகமாதாவான மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்குப்
 போய்பிரதக்ஷணநஸ்காரம்பண்ணி பூசைநெய்வேத்தியங்கள்செய்துமு
 டித்துக் கைகளைகட்டிக் கொண்டு அந்தமகாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்
 மர மகாதேவி சச்சிதானந்தி சங்கரி சாம்பவி சர்ஜீவ தயாபரிசர்வலோ
 கரட்சகமயேஸ்வரி கங்காதரி நீலகண்டாயி நிர்மலி சதுர்வேத வந்திய
 நாயகி மகாபரமேஸ்பரி சாலோகசாமீப சாயுச்சியகாரணி நாராயணி
 மாதங்கி வராகி பர்வதராஜபுத்ரி பக்தவச்சலிபரமதயானி திரிகுலி ஸ்ரீ
 அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகி துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனி
 அடியேனைரட்சியும்ரட்சியும் அடியேனுக்குவந்து சம்பவித்த ஆபத்தை
 த்தீரும் அம்மாவென்று இப்படி அநேகமாகத் தோத்திரம் செய்தா
 ன் அதுகண்டு அந்தமகாதேவியும் மனமகிழ்ந்து பப்பிரவாகனை வாரும்
 பிள்ளாயென்று சம்பத்திலழைத்துத் தன்னுடைய விபூதியை நெற்றியி
 லேதரித்து சகலபீடைகளும் பரிகாரமாகவேண்டுமென்று ஆசீர்வாதம்
 பண்ணிப் பின்னையும் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அப்பாநீ முன்னுதாகப்
 புறப்பட்டு சண்டைக்குப்போவரயாகில் உனக்குமுன்னமே நானும் உ
 னக்குத்தெரியாமல்வந்திருந்து அர்ச்சனனுடைய சேனைகளெல்லாங் க
 ண்டுக்கிறேன் பயப்பட்டாதேயென்று ஆதரித்து அப்பொழுதே அந்தம
 காதேவிபம் வெள்ளைக்குஞ்சியைப்பேரில் ஏறிக்கொண்டுமுப்பத்திரண்
 டி ஆயுதங்களையுந்தாங்கிக்கொண்டு பிளாகபாணியாய் பூதவேதகளகண்
 ங்களுடனே புறப்பட்டு பப்பிரவாகனுடனே நடந்து அவன்கண்ணுக்கு
 தெரியாமல் மாய்கையாய்மறைந்துபோனான்.

பப்பிரவாகன்யுத்தம்.

—(*)—

பப்பிரவாகனும் மனோவுச்சாக சந்தோஷத்துடனே நவரத்தினமயமான தேரிலேறிக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளின் சமீபத்தில்வந்து தனதுசேனாதிபதியாகிய சுமுத்தியைப்பார்த்து நீங்கள் இப்பொழுதுபின்னிடாமல் யுத்தம்பண்ணுங்கொள்ளென்று உத்தரவு பண்ணினான் அதுகேட்டுசுமித்தியும் அப்படியேநல்லதென்று ஏழுகோடி ரதத்தையும் ஒருஅற்புதம்பாணைகளையும்இரண்டு அற்புதம்குதிகளையும்மூன்று அற்புதம்காலால்களையும் காலசக்கிரகவியூகம்போல அணியணியாகவகுத்து ரணபேரிகைவெண்கலப்பேரிகை முதலானதுகளை அண்டகடாகங்களும்மதிரும்படி யறைவித்தான் பப்பிரவாகனும் தன்னுடையசேனைகளுக்குமுன்பாக யுத்தசன்னுத்தனாய் கனகரத்தின மயமான தேரிலேறிக்கொண்டு மகாஉக்கிராகாரத்துடனே நின்றான்.

அப்பொழுதுஅர்ச்சனனும் அதுதெரிந்து தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம்எவினமாத்திரத்தில்அர்ச்சனனுடையசேனைகளும் பப்பிரவாகனுடையசேனைகளும் எதிர்த்து ஒருவருக்கொருவர் மகாரோஷத்துவேஷங்களுடனே போராடுகிறபோது ரதக்காரர்களுடனே ரதக்காரர்களெதிர்த்து அவர்களுடையவில்லைவளைத்து அனேகமாயிரம் துவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்துபோராடினார்கள், யானைக்காரர்களுடனே யானைக்காரர்களெதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவர் ஆக்ருஷத்துடனே சஸ்திர அஸ்திரங்களினால் போராடினார்கள் குதிகாக்காரர்களுடனே குதிகாக்காரர்களெதிர்த்துகத்திகளினால்ஒருவருக்கொருவரெட்டிக்கொண்டு போராடினார்கள் காலாள்களுடனே காலாள்களெதிர்த்து கத்தி சூலம் கதை தோமரம் பிண்டிபால முதலான முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களினாலும் போராடினார்கள் அப்படி போடுகிறபோது இரண்டுசேனைகளிலும் அநேகஞ்சேனைகள் மடிந்துவிட்டதுஎங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக்குவித்து ரத்தவெள்ளம் அருகப்பெருகியோடியது அதுகண்டு பப்பிரவாகனுந் தன்னுடைய ரதத்தைத்தாண்டி அர்ச்சனனுடையசேனைகளை யெல்லாம் சுண்டதுண்டங்களாக்கும் பொழுது அனுசாளுவன்கண்டு கோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய ரதத்தைத்தாண்டி வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அனேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்துபப்பிரவாகனுடையமார்பிலேதைக்கும்படிச்செய்தான். அந்தவருத்தத்தைப் பப்பிரவாகன் எவ்வளவும் சட்டைபண்ணாமல் ஒருதிவ்வியபாணத்தைஎடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவனைநோக்கப்பண்ணி மேலும் அனேகமாயிரம்பாணங்களையெடுத்துவில்லினிடமாகச்சந்தித்து என்கிறபோது அந்தபாணங்கள்வந்து சுறுக்குசுறுக்குமென்றுதைக்க அதனால் அனுசாளுவனுமரிவதிக்ஷமாட்டாமல்மிகவுடனே

ந்து ரதத்தின்பேரில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தியுமனனும் மகாரோஷத்துடனே பப்பிரவாகன்பேரில் ரதத்தைத்தூண்டித் தன்னுடைய வில்லிலே அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனை நோகப்பண்ணி சாரதியையும் குதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கிரதத்தையும் அப்புரம்இப்புரம்போக வொட்டாமல்சுக்குப்படுத்திப்பின்னையும் அனேக அஸ்திரங்களைப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாம்பப்பிரவாகனும் ஒரு அர்த்தசந்திர பாணத்தினால் நடுப்பாதியில்கண்டித்துவிட்டு பின்னையுஞ் சூரிய கிரணங்களைப்போல அதிதீட்சண்யமான அனேகபாணங்களைத்தொடுத்ததுப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளும் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்டு நெருப்புப் பொறிகளைக் குழிக்குழிவென்று கக்கிக் கொண்டு அதிலேகமாகவந்து பிரத்தியுமனனுடைய சரீரமுழுவதும் சுறுக்கு சுறுக்கு மென்றுதைக்கும்போது ஸ்ரீஹரி குமாராகிய பிரத்தியுமனனும் ஆயாசமடைந்து தயிரியம்விடாமல் ஆக்கிரவியாக்கிரமரிக்ரோதனாய் பல்லேநறநறவென்று கடித்துக் கொண்டு வில்லே குணத்தொனி பண்ணி அந்தவிலலிலே காளகூடவிஷத்தையொத்த அனேகபாணங்களைச்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணி பப்பிரவாகனுடைய சாரதியையும் குதிரைகளையும் அசஞ்செய்து ரதத்தையுஞ் சக்கை சக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்து பப்பிரவாகனையும் காலகை ஆடவொட்டாமல் சல்லடைக் கணகளாகத்தனைத்து விட்டான் அதனால் பப்பிரவாகனும் மிகவும் நொந்து மூர்ச்சையடைந்தான் சேனைகளெல்லாரும் சிதறி ஒடிப்போனார்கள் அப்பொழுது பிரத்தியுமனன் மிஞ்சிதன்னுடைய ரதத்தைச் சக்கிராகாரமாய்த் திருப்பிக்கொண்டு பப்பிரவாகனுடைய சதுரங்கபலசேனைகளையுஞ் சின்னபின்னமாகக்கண்டித்துளங்கேபார்த்தாலும் பிண்டமலைகளாகக்குவிக்கும்போது சேனைகளெல்லாம் நாலுமூலையிலும் ஒட்டமெடுக்கத் தலைப்பட்டதுகளதுகண்டு பிரத்தியுமனன் ஒடிப்போகின்ற வர்களையும் ஒடவொட்டாமல் மடக்கி மடக்கிக் கொல்லுகையில் பப்பிரவாகனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து மகாகோபதீபனாய் எறிந்துவிழுந்து வேறே ஒரு தேரிலேறிக் கொண்டு வில்லே குணத் தொனிபண்ணி ஒடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம்பயந்து போகாதீர்களென்று கையமர்த்தி நிறுத்தி பிரத்தியுமனனுடனே எதிர்த்துப் போராடி தன்னுடைய பாணங்கினியினால் அவனை நோகச்செய்து அவனது ரதத்தையும் பொடிபொடியாகச்செய்து விட்டான் அதுகண்டு பிரத்தியுமனன் வேறே ஒரு தேரிலேறிக் கொள்ள அதனையும் பொடியாக்கி விட்டான் அதனால் பிரத்தியுமனனுங் கோபதீபதனாய் வேறே ஒரு தேரிலேறி வில்லேவனைத்துக் குணத்தொனி பண்ணி அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடைய கைவில்லேக்கண்டித்து அவனது ரதத்தையும் பொடியாக்கி விட்டான் அவன் மறுபடியும் ஒரு தேரிலேறினானையும் பொடியாக்கி விட்டான் அப்படி நூறுதேர்மட்டும் பொடிபொடியாய் வெட்டுண்டுமக மேருவைப்போல குப்பல்குப்பலாக்குவிய அதுகண்டு கடைசியில் ஒரு தேரிலேறி வில்லேசு குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லி னிடமாக அளவிடந்த பா

ணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பிரத்தியுமனனுடைய சரீர
யுமுதும் சதைசதையாகப்பேர்தெரிந்து அவன்ரதத்தையும் தூளாக
கிவிட்டானப்பொழுது பிரத்தியுமனனுங் கோபங்கொண்டு பாதசாரி
யாய் ஒருகதாயுதத்தை எடுத்திக்கொண்டு வந்திரண்டு பேரும் எதிர்த்
து மகாரோஷத்துடனே போராடி பின்னையும் கத்தி சூலம் சக்கரம் கட்
கம் தோமர முதலான ஆயுதவகைகளினாலும் வெகுநேரம்போராடிகடை
சியில் ஒருவர்க்கொருவர் ஈட்டிகளினால் குத்தியும் வெட்டியும் இடித்து
ம ிடித்தும் தட்டியும் முட்டியும் உதைத்தும் சதைத்துடி இப்படிநா
ணவிதமாகப் போராடி இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். அதி
லேபப்பிரவாகன் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்த ஒரு தேறிலேரிக்கொ
ண்டு உக்கிராகாரனாய் தன்னுடைய வில்லைக் குணத்தொளிபண்ணி அ
ர்ச்சனனுடைய சேனைகளின் பேரில்கவிந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்
து சேனைகளைப் பெல்லாங்கால்மாடுதலைமாடாகச் செய்யும்போது அம்சத்
துவமகாசாஜனுங்கண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சனராஜனை
கடமிடத்திலுபபுவித்துப் போயிருக்ககாம் இப்படி பார்த்துக் கொண்டி
ருக்கிறது தருமமல்லவென்று தன்னுடைய தேரைத்தூண்டி பப்பிரவா
கன் பேரிலநேகபாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணி அவனது சாரதியைக்
கண்டித்தான் சாரதியிறந்து போகவே ரதத்தைக் குதிரைகள் இழுத்துக்
கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அம்சத்துவசனும் பப்பிரவா
கன் சேனைகள் பேரிலவிழுந்து ரதங்களைப்பிளந்தும் குடைகளை யறுத்து
ம் கொடிக்கம்பங்களை வெட்டியும் வில்லுகளைக் கண்டித்தும் குதிரைகளை
கொன்றும் ரதக்காரர்களை அதம்பண்ணியும் ஆனைகளைக் கொன்றும் மா
வெட்டியார்களைத் தள்ளியும் ரவுக்கர்களைத் தட்டியும் காலாங்களைக் கண்
டதுண்டஞ்செய்தும் கவசங்களைக் கிழித்தும் கிரீடங்களை யுடைத்தும் க
த்திகளை நுறுங்கடித்தும் கதைகளை துண்டித்தும் தோமரங்களைக் கண்
டித்து மிப்படிசின்ன பின்னப்படுத்தினங்கே பார்த்தாலும் ரத்தப்பிரவா
காய்ப்பூகவேதாளகணங்களுக்குத்திருப்திசெய்வித்து ஒருநொடிக்கு
ள் ஒரு அக்ரோணிசேனைகளைத்தும்சப் படுத்தி விட்டான் அதிலேபப்
பிரவாகனும் வேறே ஒருசாரதியை அமர்த்திக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்த
னாய் மகாரோஷத்துடனே வந்து அம்சத்துவசனுடனே எதிர்த்து அநேக
நவ்வியபாணங்களைப்பிரயோகித்து இவன்கைவிலையுங்கண்டித்து சா
ரதியையுந் துண்டித்து குதிரையுமதம் பண்ணித் தேரையும் பத்தலா
கப்பிளந்து அர்ச்சனராஜனுடைய மார்பிலும் ஒன்பது குரூரபாணங்க
ளைத் தைப்பிக்க அதனாலவன் மெத்தவுநொந்து தேரின் பேரிலவிழுந்து
மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எவ்வாணுகவன் குமாரனாகிய சுவே
கனென்கிறவன் மகாரோஷத்துடனே வந்து பப்பிரவாகனுடனே எதிர்
த்தப்பாணப்பிரயோகம்பண்ணுகையில் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுங்
கோபங் கொண்டு தன்னுடைய வில்லிலே அதிதிட்சண்யமான பாண
ங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்து சுவேதனுட தேரையும் சாரதியையு
ம் குதிரைகளையும் தும்சம்பண்ணி அவன்கைவிலையுங்கண்டித்து பின்
ரையும் ஒரு திவ்வியபாணத்தினால் சுவேதனுடைய சிரசையுங்கண்டித்
து விட்டான் அதுகண்டு எவ்வாணுகவனும் தன் குமாரனைக் கொன்று

விட்டானேயென்று ஆக்கிரகித்து தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டி சிறி
துபாணங்களைப் பப்பிரவாகன்பேரில் பிரயோகம் பண்ணினானு களை
யெல்லாம் பப்பிரவாகன்கண்டித்து ரோஷத்வேஷனாய்த் தன்னுடைய
வில்லே பயங்கரமான பாணங்களைச் சந்தித்து எவ்வற்றைசுவனை வி
யர்த்தனாக்கி நோகப்பண்ணி அவனை மூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளி அப்பா
ல் நீலத்துச்சனுடனேபோராடி அவனையும்மூர்ச்சையாய் விழத்தள்ளி
ப்பின்னையும் கிருதவர்மன் சாத்தகி அநிருத்திரன் மேகவர்ணன் முத
லானதுகளைபெல்லாம் ரத்தமயமாக்கி மூர்ச்சையாய் விழத்தள்ளிப்
பின்னையுங்காலாந்தகளைப்போலச் சிதந்விழுந்து அர்ச்சனனுடைய சே
னைகளையெல்லாம்பாய்க்கிடையாய் விழத்தள்ளி அர்ச்சனனையேரிலும்
தீர்த்துவருகையிலதுதெரிந்து அர்ச்சனனும் சிந்தாக்கிரந்தனாய்விசார
ப்பட்டி ஒருமாரகாவிஸ்வகேதா இந்த பப்பிரவாகனுடைய சவுரியபரா
க்கிரமத்தைப்பார்த்தாயோ நாமிரணடுபேர்மாத்திரம்தப்பியிருக்கறோ
ம் மற்றவாக எல்லாம் விழுந்து விட்டார்கள் நாமும் மடிந்து போகிற
வேளைவந்துசம்பவித்தது தரும புத்திரர்செய்கிறயாகடும் நிறைவேறா
மல் விக்கினமாய்ப் போகிறதே இதுவனாலில்சமுத்திரமெல்லாந் தா
ண்டி இப்போது சிறியகால்வாயி னிடத்தில் முழுகலாச்சுதே இதற்கெ
ன்னசெய்யலாம் ஒருமாரகா நீ தருமபுத்திரருக்குப் பிரிய குமாரனாக
யால் நீ சண்டைபண்ணவேண்டாம் நீ அஸ்தனா புரத்திற்குப்போய் த
ருமராஜாவையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியையுஞ் சேவித்துக்கொண்டிரு
நான் இவனுடனேபோராடி இவனைச்சயித்து குதிரையைக் கொண்டு வ
ந்து சேருகிறேன் இல்லாவிட்டால் ரணக்களத்தல் மடிந்தாகிலும் வீர
சொற்கத்தையடைகிறேன் இதல்லாமல் தருமபுத்திரருடைய பாக்கிய
ம் எப்படியிருக்கின்றதோ அவருக்குஅதஷ்டமில்லைபோலத் தோற்று
கிறது ஒ விஸ்வகேதா நான்என்னசெய்வேனென்று அர்ச்சனைவிசார
மாகச்சொல்ல அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒ ஐ
யா நீர் இப்படி யோசிக்கவேண்டாம் நானிருக்கும்போது உமக்குஎன்
னகுறையிருக்கின்றது நீ ரிப்பொழுது எனக்குச் செலவு கொடுத்தனு
ப்பும் நான்போய்ஒருநிமிஷத்திரகுள் அந்ததுன்மார்க்களைக் கண்டித்து
வருகிறேன்பாருமென்றுசொல்லி விஸ்வகேதுவும் அர்ச்சனைடைத்திற
செலவுபெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனபத் தேறின்பேரிலேரி வில்
லைக் குணத்தொனிபண்ணி பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்து ரோஷத்து
டனேதிவ்வியபாணங்களிலுவனை நோகவெய்தான அதற்கு அவன் எ
வ்வளவும் பயப்படாமல் கோபதீப்தனாய் ஆக்கிரகித்து தன்னுடைய
தேரைச் சமீபமாகத்தூண்டி தன்னுடைய வில்லே கோடையிடிக்குச்
சமானமான பாணங்களைப் பிரயோகித்து விஸ்வகேதுவினுடைய சரீர
முழுதும் ரத்தமயமாக்கி சாரதியையும் குதியையும் குதிரையையும்
நோகப்பண்ணி அவன்கை வில்லையுங்கண்டித்து கியாவென்றுசங்கரா
த ப்பண்ணினான் அதற்குபின் வாங்காமல் விஸ்வகேதுவும் வேறேஒரு
வி லை ஏடுத்துக் குணத்தொனி பண்ணி கோபத்தடனேதன்னுடையவி
ல்லி னிடமாக விஷங்களைக்கக்குகின்ற அதிதீக்ஷண்ணியமான பாணங்க
ளையநேகமாகக் கொடுத்துப் பப்பிரவாகனுடைய பதாதிகேச பரியந்த

ஞ்சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து ரத்தமயமாக்கி குடையுமுறுத்து சர்
 ரதியையுங்குதினாகளையுங்கொன்று ரதத்தையஞ் சக்கை சக்கையாய்ப்
 பேர்த்தெறிந்து ஆக்கிரவியாக்கிரமரிக்குரோதனாய் காலாக்கினிருத்திர
 னைப்போல ஆக்கிரகித்துசின்கனாதம் பண்ணினான் அதனால் பப்பிரவாக
 ன் மெத்தவும்கொந்து னைநியத்தைவிடாமல் வேறே ஒருதேறிலேறி இ
 ரண்டுகண்களிலும்கொடுப்பபொறிகள் பறக்கத்தக்கதாக ஆக்குஷத்து
 தன்னுடையவில்லிலே வாய்வாஸ்தரத்தை எடுத்துத்தொடுத்துப் பிர
 யோகம்பண்ணினானதுவும், அதிவேகமாகவந்து விஸ்வகேதுவினுடைய
 ரதத்தைக் குப்பென்று ஆகாயத்திற்கிளப்பி விட்டது அப்போது தேவ
 ர்களெல்லாம் விஸ்வகேதுசெத்தானென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்
 பொழுது விஸ்வகேதுவினுடைய ரதமும் ஆகாயத்தில் சக்கரம்போலச்
 சுழன்று பூமியில்விழுந்து சாரதி குதினாகளுடனே பொடியாகிப் போய்
 விட்டது அதுதெறிந்து விஸ்வகேதுவும் தனையில் நேர்ப்பாகக்குதித்து
 மகாஉக்கிராகாரனாய் வேறே ஒருதேறிலேறி வில்லை எடுத்து குணத்தொ
 னிபண்ணி அந்த வில்லினிடமாக ஒருசுழல் பாணத்தைத் தொடுத்ததுப்
 பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும்காலகூடவிஷம்போல அக்கினி சுவா
 லையை வீசிக்கொண்டுவந்து பப்பிரவாகனுடைய தேனா ஆகாயத்திற்கிள
 ப்பிவிட்டது அந்தரதமும் சூரியபகவானைக்கண்டு உம்புடைய பேரனா
 கிய விஸ்வகேதுவும் பப்பிரவாகன் கையினு லீறந்து போகிறா னென்று
 யோகசுபைமங்களைச் சொல்லப்போனதுபோல சூரிய மண்டலத்தைச்
 சேரப்போய் அந்த அனலினால் பக்கென்று எறித்து சாம்பலாய்விழுந்து
 விட்டது பப்பிரவாகனும் பூமியில்விழுந்து ரத்தங்களை குடில் குடில்
 னென்று கக்கிக்கொண்டு மூர்ச்சையை யடைந்து சற்றே நேரத்தில் மீனாகிய
 மையாருடைய ஆசீர்வாதத்தினால் தப்பிப்பிழைத்து மூர்ச்சை தெளிந்த
 மூர்திரந்து கோபதிப்தனாய் வேறே ஒருதேறிலேறி வில்லைக்குணத்தொ
 னிபண்ணி அந்த வில்லினிடமாக திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்துப்
 பிரயோகம்பண்ணினான் (அதுகளும்கிருஷ்ணசர்ப்பம்போலவும் காலாக்
 கினியைப்போலவும் சுவாலையை வீசிக்கொண்டுவந்து விஸ்வகேதுவினு
 டைய மார்பில் தைத்து முதலிலுருவிப்போய்விட்டது) இப்படிப்பப்பிர
 வாகனும் விஸ்வகேதுவும் ரோஷத்துவேஷத்துடனே (ஸ்ரீராமமூர்த்தி
 யும் இராவணனும்) எதிர்த்தாற்போலவும் குமாரசுவாமியும் தாருகாசூர
 னும் எதிர்த்தாற்போலவும் தேவேந்திரனும் விருத்திராசூரனும் எதிர்த்
 தாற்போலவும் எதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவர் கெலிக்கவேண்டுமென்கிற
 அபேட்சையினால் பின்வாங்காமல் ஐந்துநாள்திரியும்பகலும் போரா
 டினார்கள் அதல்பப்பிரவாகனும் அஞ்சிவிஸ்வகேதுவினுடைய ரதத்தை
 சாரதி குதினாகளுடனே பொடிப்பொடியாக்கி கவசத்தையும் பத்தலா
 க்கிழித்து சரீரமுமுதும் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து விட்டு விஸ்
 வகேதுவைப்பார்த்த ஒவண்ணாவிஸ்வகேதாநீ மகாவீராதிவீரனாசையா
 ல்என்னுடனே ஐந்துநாள்க்குடும் போராடினாய் இப்போது நான் உ
 ன்னைக்கண்டித்தேன் நீ உன்னுடைய இஷ்டதெய்வமான ஸ்ரீகிருஷ்ண
 பகவானைத்தியானம்பண்ணிக் கொண்டு உதைக்கப்பனாராகிய கர்னன்

மகாராசனே என் தகப்பனாகிய அர்ச்சுனன் கபடமாய் ரதத்தை எடுக்கட்டு
மென்று சொல்லும்பொழுதே அதைக்கேளாமல் கொன்றுவிட்டான்
அப்படி நான் அன்யரயம் பண்ணுகிறதில்லை இன்னமும் உனக்குவேண்
டிய சஸ்திர அஸ்திரங்களைக்கொடுக்கிறேன் அதுகளைநீ வாங்கிக்கொண்டு
சண்டைபண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் ஆக்கிரகித்
து தோமரம் கத்தி சூலம்கெதை அதுகளைறிவ்றிவ்வென்று எடுத்தப்பி
ரயோகம்பண்ணினான் அதுகளை யெல்லாம் பப்பிரவாகன் கண்டித்துவி
ட்டு மகாகோபத்துடனே தன்னுடையவில்லிலே ரவுத்திராஸ்திரத்தை
யெடுத்துத்தொடுத்து அதிதேவதாபிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அ
பிமந்திரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் நெருப்புப்பொறிகளை
க்கக்கிக்கொண்டு பகபகவென்று எரிந்துக்கொண்டு தேவர்களெல்லாம்
பயப்பட்டுப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அதிவேகமாகவந்து கிரீட மகரகு
ண்டலங்களுடனே விளங்குகின்ற விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசைக்கண்
டித்துப்போய்விட்டது அப்போதந்தச்சிரசானது ஆகாசமார்க்கத்திலெ
ழும்பி-ஸ்ரீஹர்-ஹர்-கோவிந்தா கிருஷ்ண கேசவா வரதா பக்தவச்சலா
பரமபுருஷாவென்று முறையிட்டுக்கொண்டு அர்ச்சுனனும் சாவுக்குச்ச
ரியான மூர்ச்சையடைந்து மகாவிசாரத்துடனே அந்தசிரசைப்பார்த்து
ஆ, குமாரகாவிராதிவீரா ஆ, சவுரியபிரதாபா ஆ, அகண்டிதவீரபராக்கிர
மா ஆ, தைரியபுருஷா ஆ, புத்திரசிகாமணீநீ எங்கே ஒளித்துப்போனாய் எ
ன்னை ஒருவனாக அனாதையைப்போல் விட்டுப்போனாயே நான் உன்னைப்
பிரிந்திருந்து எப்படி நிர்வீகிப்பேன் நான் எந்தமுகங்கொண்டு அஸ்திரை
புரத்திற்குப்போவேன் தருமபுத்திரரானவர் விஸ்வகேது எங்கேயென்
றுகேட்டால் நான் என்ன சொல்லுவேன் வீமசேனன் கேட்டால் நான்
என்ன சொல்லுவேன் எந்தாயா கிய குந்திதேவியாரும் தன்குமாரனான
கர்னன் இறந்துபோனதற்கு விசாரமடைந்து தன் குமாரனுக்குக்கு
மாரனான விஸ்வகேது இருக்கிறுனென்று அந்ததுக்கத்தைவிட்டு கர்ன
னைப்போல உன்னைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாளே அவளுக்கு நான்
என்ன சொல்லுவேன் ஆ, வீராதிவீரா வீரப்பிரதாபா ஆஸ்வமேதக்குதி
ராயினிமித்தம் எவ்வற்றைசுவனுடனே போராடிகெலித்து குதிரையை
க்கொண்டிவந்து ஒப்பித்து என்பிறகே இத்தனை நாள்வரைக்கும் குதிரை
யைக்காப்பாற்றிக்கொண்டிவந்த மகானுபாவனாகிய நீரணக்களத்தில் ச
த்துருவினுடைய கையினால் வெட்டுண்டுவிழுந்தாயோ இனிநான் என்ன
வென்று நிர்வாகம்பண்ணப்போகிறேன் ஆ, புத்திராவென்று அர்ச்சுன
னும் வெகுவாய்பிரலாபித்து அழுகிறபோது அதுகண்டு பப்பிரவாகன்
சிரித்து தன்னுடைய ரதத்தைக் சமீபமாகக்கொண்டிவந்து நிறுத்தி அர்
ச்சுனனைப்பார்த்து ஐயாகுந்தி நந்தனா இப்பொழுது வைசியன்பிள்ளைப்ப
ண்ணின சவுரியத்தைப் பார்த்தீர்களோ நானின்னமும் ராசவர்க்கங்களு

டைய கிரீடங்களை யுடைத்து அந்தரத்தனங்களை யெல்லாம் விஸ்வகேது
 வினுடைய சிரசில் போட்டுக்கொண்டு விக்கிரயம்பண்ணுகிற னினிதே
 வரீர் ஒருத்தனுமிருக்கிறீர் எங்கள் தாயார் சித்திராங்கனதையே சியென்
 றும் தாசியென்றும் தூஷித்தபடியினால் அந்ததோஷமே உமக்கு இப்ப
 டிப்பட்ட ஆபத்துவந்து சம்பவித்தது இனியேன் யோசனை பண்ணுகி
 றீர் தருமபுத்திரர் செய்கிற யாகமும் நிறைவேறப்போகுதோ இன்னமும்
 நீர் குதிரையை விடுவித்துக்கொண்டு போக இருக்கிறீரோ வென்று பரிசா
 சமாகச் சொல்ல அந்தச் சொல்லெல்லாம் அர்ச்சுனனுடைய செவியினி
 டமாக நாராசங்காய்ச்சிவிட்டது போல் துழைந்து மகாகோபதீப்தனாய்
 விஸ்வகேதுவினுடைய தலையை ரதத்தின்பேரில் வைத்துவிட்டுக்காண்
 டிபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி உக்கிராகாரனாய்ப் பப்பிரவாகனை
 ப்பார்த்து அடாப்பயலே துன்மார்க்கா என்னடாதலே கீழாய் விழுகிற
 ய் நீகையிலாகாத சிலனாக்கொன்றோமென்று கர்வித்திருக்கிறாய் அந்த
 கர்வத்தை யிப்போது வெளிப்படுத்தி வைக்கிறேன் சற்றுநேரத்தில்பா
 ரடாவென்று தன்னுடைய காண்டிபத்தி லனேக திவ்வியாஸ்திரங்களை
 த்தொடுத்திப் பிரயோகஞ் செய்து பப்பிரவாகனுடைய ரதத்தைக்கண்
 ணுக்குத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்து அவனதுசேனைகளையெல்லாங்
 கண்டதுண்டங்களாக்கி எங்கே பார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக் குவித்
 தானதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்கிரமரிக்குரோதனாய்த்தன்
 னுடைய வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அர்த்த
 சந்திர பாணங்களையும் அக்கினியாஸ்திரங்களையும் வராளமாகத் தொதி
 து பிரயோகித்து அர்ச்சுனன்விட்ட பாணங்களை யெல்லாம் நடுபாதியி
 ல்கண்டித்துவிட்டு அவனதுசாரதி குதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கி அனு
 மாரையும் கொர்வமடக்கி அர்ச்சுனனையும் கால்கைகள் ஆடவொட்டாமல்
 மெத்தவும் நோகப்பண்ணி அவனதுசரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களா
 கத்துளைத்து உதிரமயமாக்கி சிங்கநாதம்பண்ணினான் பப்பிரவாகனும்
 னனும் ஆயாச மடைந்து கங்காதேவியினுடைய சாபம் சமீபித்திருக்கிறப
 டியால் மிகுந்த பயத்துடனே காண்டிபத்தைக் கைசோரவிட்டு முன்பி
 ன்தோற்றமல் சுமமாயிருந்து நான் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையு
 ங்கெலித்தே னப்போதித்தனை ஆயாசமும் பயமுமில்லையே இப்போது
 இவன்கையிலே ஒண்டியாய் அனாதையைப் போல சிக்கிக்கொண்டு மடியவு
 ங்காலம் நேரிட்டதே இதற்கு என்ன செய்கிறதென்று நினைத்து மறுபடியு
 ம் மனதையிரியம்விடாமல் ரோஷத்துடனே காண்டிபத்தை எடுத்துக்கு
 ணத்தொனிபண்ணி எப்படியும் என் பகையாளியைக் கொல்லுகிறேனெ
 ன்று அந்த காண்டிபத்தினிடமாக அக்கினி யாஸ்திரத்தைத் தொதித்து
 அதற்குவாய்வுமந்திரத்தைச் செபித்துப் பிரயோகம் பண்ணினான் அது
 வும் விருதாவாய் பப்பிரவாகனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டு போ

னது பின்னையும் ஒரு அந்தகாரமான அஸ்திரத்தை யெடுத்துத் தொடுத்தது அதற்குச் சூரியமந்திரத்தை யுச்சரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் வியர்த்தமாக அங்ஙனே வெட்டுண்டுபோய்விட்டது. இப்படி அர்ச்சனனும் அநேகந்திவ்வியாஸ்திரங்களை யெடுத்துத் தொடுத்துவிரு தாவாய் அஸ்திரபாணங்களையெல்லாம் போக்கடித்து, வெறிகொண்ட வன்போலக்கங்காதேவிசாபத்தினால், மெய்மறந்துமுன்பின்தோற்றமால் பிர்மைகொண்டு ரதத்தின்பேரில் காண்டபத்தை நமுவவிட்டுச் சும்மாயிருந்தான் அப்போது ரத்தமழைபொழிந்தது, எலுப்புகள் விழுந்தது ஆந்தைகள், கூ கா வென்று கூப்பிட்டு, சுழல்காற்றடித்தது சூரியனும் மழங்கினதுபோலத் தோன்றியது நகடித்திரங்களுதிரந்தது இப்படி அநேகமான அவசகுணங்களையெல்லாங்கண்டு அர்ச்சனன் மெத்த வந் திகிலடைந்து, கிருஷ்ணதேவஸாநினைத்து துக்கப்பட்டான் அது தெரிந்துபப்பிரவாகனும் அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓஐயா இந்திரபுத்திரா நீர்வன் சும்மாவிருக்கீர் பாணந்தொடும் உம்முடையவல்லபத்தையறி கிறேன் நீர் எந்தாயானா தூஷித்தபடியால் உம்முடையபேரில்எனக்கு தயவுண்டாகவில்லை ஆதலால் நான் இப்போது உம்மைக்கண்டிக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்லி உக்கிரத்துடனே தன்னுடையவில்லைக் குணத் தொனிபண்ணி பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சனனுடைய சாரதியையும் இரண்டுதுண்டமாக்கி எட்டுகுதிகளையங் கண்டித்து அனுமாருடையமார்பையும்பிளந்து ரதத்தையுஞ் சக்கை சக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்து பிற்பாடு தன்னுடைய தூணிரதத்தில் லைபிட்டெடுக்க சுவாலா என்கிற அஸ்திரங்கையிலடிப்பட்டது அதையெடுத்து கோதண்டத்தினிடமாகத் தொடுத்து அதிதேவதா, பிரத்தேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து அர்ச்சனனுடைய சிரசுக்குச்சரியாய் லட்சியம்வைத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் வில்லிலிருந்து விடுபட்டு அதிவேகமாய் நெறுப்புப்பொறிகளைக்கக்கிக்கொண்டுபுகைகளுடனும் ஜட ஜடவென்கிற தொனியுடனும் ளரிந்துகொண்டிகாலாக்கிரியைப்போலவும் காள கூட விஷத்தைப்போலவும் அண்டகடாகங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாக வரும்பொழுது தேவர்களெல்லாம்நடுக்கமடைந்து ஓ கிருஷ்ண, துவாரகாபுரிவாசா, தேவகிரந்தனா, உன்பக்தனான அர்ச்சனனைக்காப்பாற்றி ரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள் தேவேந்திரனும் துக்காக்கிரந்தனும் அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஆ, காண்டபபாணி ஆ கிரீடி, ஆதனஞ்சயா, ஆ புத்திராவென்று வாய்விட்டலரினான் அப்பொழுது பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாஞ் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள் செய்தார்கள் இப்படிப்பட்ட உக்கிரத்துடனே மகா உற்பாதமாய் அந்த அஸ்திரமானது வந்து கிரீட மகர குண்டலங்களுடனே கூடித் சந்திரபிம்பம்பேரல்ப் பிரகாசிக்கின்ற அர்ச்சன ராஜனுடைய சிரசைக்கண்டித்துப் போய்விட்டது அப்போது அந்தகிரசானது ஆகா

சத்தில் குப்பென்று எழும்பி ஹரிஹரி கிருஷ்ண கோபிகாரமண கோ
வந்தசிசபாலமர்த்து தேவேந்திரவந்தியாகம்ஸசம்மாரா காளிங்கநிர்த்த
னருக்மணிமனோகரா சுவாமியென்று முறையிட்டுக்கொண்டு பூமியில்
வந்துவிழுந்தது அதுகண்டு பப்பிரவாகனம் மகாசந்தோஷத் துடனே
சரீரம்புளிக்கத்தக்கதாகவெற்றிசங்கத்தைவாயினிடமாகவைத்துப்பம்
பம்மென்று பூரித்துமனோஉச்சாகத்துடனே செயபேரிகையறைவித்து
ச் சகலசேனைகளும்சூழ்ந்துவரும்படி பிரயாணப்பட்டுப் பதினெட்டுவ
கைமேளவாத்தியங்களு முழங்கத் தக்கதாக ரதாரூடனாய் சகலவேடிக்
கைகளுடனே தன்னுடைய மணிபுர மென்னும் பட்டணத்திற்கு வந்து
சேர்ந்தான்சேனைகளெல்லோரும்சந்தோஷகரமாய் அவர்களுடைய அர
ண்மனைக்குப்போய் சேர்ந்தார்கள் அதற்கு முன்னமே சித்திராங்கதை
யும் அவள்சக்களத்தியாகியஉலுவசியும் மனமகிழ்ச்சி யடைந்தவர்களா
ய்நமதுபுத்திரனாகியபப்பிரவாகன்தகப்பனாராகிய அர்ச்சுனனிடத்துக்கு
ப்போயிருக்கிறானே இனி அவரைச்சந்தோஷமாயழைத்துக்கொண்டுவ
ருவான்நாம் அவரைக்கூடிச்சகலசவுக்கியங்களையும் அனுப விக்கலாமெ
ன்றுநினைத்து இருவர்களும்மகாஅபேஷையாய்திவ்வியவஸ்திராபரண
ங்களையலங்கரித்துகந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளை அணிந்துக்கொண்டு அர்ச்
சுன ராஜனுடைய வரவுபார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் இடிவிழுந்தது
போல் அர்ச்சுன னிறந்தானென்று கேட்டவளவில் இரண்டுபேரும்மூர்
ச்சித்து விழுந்துபூமியிற்புரண்டமுது சகல ஆபரணங்களையும்கழட்டின
றிந்து புஷ்பமாலையெல்லாம் வாங்கி எறிந்து தலைமயினாவிரித்துத்
துக்கசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய் சுண்ணீராராய்ப்பெருகியோடக்
கோவென்று அழுகிறபோது அந்தப்புரத்துஸ்திரீகளெல்லாருங்கூடவ
ந்து இழவுகொண்டாடினார்கள்.

அதுகேட்டுப் பப்பிரவாகனுந் தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டு
அந்தப்புரத்திற்குப்போய்த் தாயானாக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி ஒ
அம்மா பாக்கியவதி நீ அழுகிறகாரியமென்ன நான்ஜெயத்துடனேவந்த
பொழுது உனக்கென்னகுறை யிருக்கின்றது நீ சந்தோஷமாயிருக்கவே
ண்டாமோ தாயேயென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சித்திராங்கதையும் சு
ண்ணீர் ஆராய்ப்பெருகும்படியாக உக்கிரத்துடனே புத்திரனைப்பா
ர்த்து அடாபாதகா நீஒருசந்தோஷமாய் வந்தாயோ தகப்பனைக்கொன்
ற பிதாத்துரோகி என்னவேலைபண்ணாய் தகப்பனைக்கொல்லவோ வில்
வித்தைகற்றுக்கொண்டாய் ஒருவனாந்திரத்திலுள்ள மூங்கிற்புதருகள்த
னக்குத்தானே ஒன்றோடொன்று இழைத்து நீராய்ப்போகிறது போல
உன்தகப்பனையுங்கொன்று நீயும் நீராகப்போகச்செய்தாய் ஆ துரோகி
நீ இப்போது என்னை என்புருஷனிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டால் நா
னும் அக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணி அவருடனேசேர்ந்துபோகிறேனென்

றுசொன்னான் அதுகேட்டுநாகசன்னியாகியஉலுவசியும்சித்திராங்கதையையப்பார்த்து ஒஅக்காபாக்கியவதி நான்இரண்டுநாளேக்குமுன்னேஒரு கனவுகண்டேன் அஃதென்னவென்றால்நான்சிங்கார வனத்திற்குப் போய் புஷ்பமரலையைக்கழுத்திற்போட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாகத்திரிகிற போது அந்தபுஷ்பமாலை அறுந்துவிழுந்ததுபோலக்கனவுகண்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து பார்க்கையில் எனதுமாங்கல்யசூஸ்திரமறுந்து விழுந்தது அப்போதேஇதுவென்னவிபரீதார்த்தமென்றுநினைத்திருந்தேன் அதுமெய்யாச்சுது இனிமேல்நாமக்கினிப்பிரவேசம் பண்ணுகிறதே நிச்சயமென்றுசொல்லப் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா துன்மார்க்காபிதாவைக்கொல்லப்பிறந்த துரோகி புருஷனில்லாதபெண்சாதிக்கு வஸ்திராபரணங்கள் என்னத்திற்குநீபிறந்துதாய்மாரா அமங்கலிகளாகச் செய்தாய் அதைப் பேசுகிறதினும் பிரயோசன மென்ன எங்களை எங்கள்புருஷனிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டுவிடென்றுச்சொல்ல உலுவசியுஞ்சித்திராங்கதையும் வெகுதுக்கத்துடனே அழுதுக்கொண்டுகண்ணீராறாய்ப்பெருகத் தலைமயினை விரித்து மார்பிலறைந்துக்கொண்டுமணிபுரத்தைவிட்டு ரணக்களத்திற்குப்போனார்கள்.

அப்போது பப்பிரவாகனும்பயங்காரத்துடனே துக்காக்கிரந்தனாய்க் கண்ணீராறாய்ப்பெருக அழுதுகொண்டு நான் இப்படிவருமென்று கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் பிதாவைக் கொன்று விட்டேனே இதற்குஎன்னசெய்கிறதென்று பிரலாபித்துக்கொண்டு ரணக்களத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்தான் அதற்கு முன்னமே சூரிய பகவானும் புத்திரனாகிய அர்ச்சுனன் இறந்துபோனதைக்குறித்து ஸ்நானம் பண்ணுகிறதற்குப் போனதுபோல மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகினார் அப்பொழுது அஞ்ஞானிகளுடைய இருதயம்போலககாடார்தகாரமானஇருளானது எங்குமுடிக்கொண்டது அந்தஇருட்டுவேளையில் சித்திராங்கதையும் உலுவசியும் அழுதுக்கொண்டு ரணக்களத்திற்குவந்து அர்ச்சுனனுடையசரீரத்தையுஞ்சிரரையுங்காணாமல்தேடிவெகுநெரம்அலைச்சல்பட்டுபின்புதலையைக்கண்டு கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு சரீரத்தைப் பார்த்து மேலேவிழுந்துபுரண்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்துதிரும்பவும் எழுந்திருந்து மார்புடனே அணைத்துக் கட்டிப்புரண்டு முட்டிக்கொண்டு பின்னையும் அத்தசிரசைமார்புடனேசேர்த்து முகத்தைத்தடைத்துஆபிராணநாயகர் ஆபுண்யபுருஷர் ஆபிராணவல்லபா நீர்எங்கேஒளித்தீர் ஆ அகண்டிதவீரபராக்கிரமர் உன்சவுரியமென்ன உன்பிரதாபமென்ன உன்வில்வித்தையென்ன இதுகளையெல்லாம்எங்கேஆடக்கி விட்டீர் காலகேயநிவாதகவசாளென்கிற ஒன்பது கோடி ராட்சதர்களையும் நூரணியபுரவாசிகளான அறுபத்தாறுகோடிராட்சதர்களையும் ஜெயித்தஅஸ்திரங்களெல்லாம் எங்கேஒளித்துப்போய்விட்டது வீஷ்டமா துரோணர்

கிருபர் அசுவத்தாமர் கர்னன் சல்லியன் இப்படிப்பட்ட பிரமுகரான
 டனே எதிர்த்துப்போராடின வில்விததையை எங்கேமறந்துபோய் வி
 ட்டார் எனனகாரியம்பண்ணினீர் ஒருபாலன்வகையில் ஒண்டியாய் அனா
 தையப்போலச் சிக்கிக்கொண்டுபுழுதில்விழுந்து புரளுகிறீர் இது உம
 க்குத்தருமமோ என்களாசைபதிர்க்கவொண்ணாதோநாங்கள்நீர்வருகி
 நீர்ொன்றுவிருப்பங்கொண்டு சந்தோஷகரமாயிருந்தோமே அப்படியிரு
 க்க எங்களைஒண்டியாகவிட்டுநீர்மாத்திரம்தனித்துப்போகலாமோ ஆக
 ல்யாண குணசம்பண்ண ஆதனஞ்செயா ஆகிரீட்டிநீர்பத்துதிக்கிலுஞ் செ
 யம்பெற்ற திவ்வியபுருஷராச்சுதே அப்படிப்பட்ட நீர்எங்களை இப்ப
 டி அழுதுக்கொண்டிருக்கவைத்துஒண்டியாய்ப் போகலாமோ வென்று
 புலம்பி பின்னையும்விஸ்வகேதுவினுடையசிரசைக்கண்டு-ஆகுமாரகாம
 டிந்தாயோவென்று வெகுவாய்ப்பிரலாபித்து தங்கள்மனதைத் தாங்க
 னே தேற்றிக்கொண்டு யினி ஆலசியமென்ன ஆக்கினிப்பிரவேசம் பண்
 ணுகிறதேகாரியமென்று துணிந்துபப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடாபிதா
 த்துரோகி உன்மனமானது பெற்றதகப்பனைக்கொல்லுகிறதற்கு எப்ப
 டித்துணிக் கது உன்முகத்தைப்பார்க்குலாமோ வென்று தூஷிக்க அவர்
 களைப்பார்த்துபப்பிரவாகனும் ஒ அம்மாநான் தகப்பனென்று தெரிந்து
 அஸ்வமேதக்குதியாயுங்காணிககைககப்பங்களுங்கொண்டுபோய்வைத்
 து பாததரிசனம்பண்ணி அடைக்கலம் ஐயா என்னை காப்பாற்றி இரட்
 சியுமென்று வெகுவாய் வேண்டிக்கொண்டேன் அதற்கு என்னை உதை
 த்துத்தள்ளிவிட்டார் அதுகண்டுபின்னையும்வெகுநேரம்வேண்டிக் கொ
 ண்டேன் அதையும்பாராமல் அங்கிருந்தராஜாக்களெல்லாஞ் சொன்ன
 சொல்லையுங்கேளாமல் ஆக்ருஷமாய் என்னைப்பார்த்து அடா பயலே நீ
 எனக்குப்பிறந்தவனல்ல உன்னை உன் தாயார் வைசியனுக்குப் பெற்றா
 ளென்று விபரீதமாகச் சொன்னார் அதனால் எனக்கு கோபம் பிறந்து ச
 ண்டைசெய்தேனென்று அழுதுகொண்டுசொல்ல அதுகேட்டுஉலுவசி
 யும்சித்திராங்கதையும் விசாரப்பட்டு குமாரனைப்பார்த்துஅப்பாஉனக்
 குஇன்னம் அழுகையா ரல்லதுஎங்களுக்கு அக்கினிவளர்த்திவையென்
 றுசொன்னார்கள் அப்படியேபப்பிரவாகனும் மந்திரிகளுக்குஉத்திரவு ப
 ண்ணி அகிறகட்டைகளும்சந்தனக்கட்டைகளும் வண்டிகளில் அழைப்
 பித்து நூறடிவிலாசம்பரப்பி கர்ப்பூரக்கட்டைகளும் சாம்பிராணிக்
 டைகளும் பொதிபொதியாகப்போட்டு நெய்க் குடங்களும் எண்ணெய்
 க்குடங்களும் விஸ்தாரமாக அழைப்பித்து அக்கினியை மூட்டி பிர்மா
 ண்டபரியந்தங் கொழுந்துவிட்டு திகுதிசுவென்றுபுகைந்து விரியும்போ
 து அதகண்டுபப்பிரவாகனும் ஆலேசனைசெய்துதகப்பனையுந்தாய்மா
 ளையுங்கொன்றமகாபாதகனாகிய நானிருக்கலாகாது ஆதலால் நானே
 புதன்மையாகவிழுகிறேனென்று அந்தஅக்கினியை மூன்றுதாம்பிரத

கூணம்பண்ணி உயரமும்குருதிக்கப்போகின்ற சரயத்தில் உலுவசியும்விசாரப்பட்டு சித்திராங்கதையைப்பார்த்து அடியக்கா பாக்கியவதி நரம்புருஷ்ணையுமிழந்த கடைசியில்பின்னையையுமிழந்துபோகலாச்சுதே ஆகையால்நமதுபுருஷ்ணைஎப்படியாகிலும் பிழைக்கப்பண்ணிக் கொள்ளுவோமென்றுசொல்லிப்பிரவாகனைப்பார்த்துநீ அக்கினியில்விழ வேண்டாம் உன்தகப்பனைநான்பிழைக்கப்பண்ணுகிறேனென்றுச் சொல்ல அதுகேட்டுப்பிரவாகனும் மாதா வினுடையசொல்லைக் கடவாம்ல் வந்துஉலுவசியைப்பார்த்து தாயேஎன்னேயேன் அக்கினிப்பிரவேசமாகவேண்டாமென்று சொன்னாயென்றுகேட்டஉலுவசியும் புத்திரனைப் பார்த்து ஒருமாரகாநாங்கன்புருஷ்ணையிழந்ததுமல்லாமல் உன்னையுமிழந்து எப்படிநிர்வகிக்கப்போகிறோம் நி ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம் நான்என்னுடையதகப்பனுக்குச் சொல்லியனுப்பி மிருதசஞ்சீவி ரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் அழைப்பித்துஉன்தகப்பனைப்பிழைக்கப்பண்ணுகிறேன்நீசந்தேகிக்கவேண்டா மென்று சொல்லஅது கேட்டுப் பப்பிரவாகனும் ஆனந்தச்சமுத்திரத்தில்முழுகினவாய்ச் சந்தோஷமடைந்திருந்தான் அப்பொழுதுஉலுவசியும் நாககுமார ரானபுண்டரீக னென்கிற தன்சேவகனையழைத்து தன்காதுலணிந்திராணின்றபொன்னோலையை கழற்றி அடையாளமாகக்கொடுத்துமாங்கல்சூஸ்திரத்தையுங்கொடுத்துஒபுண்டரீகா நீ பாதாள லோகத்திற்கு அதிசீக்கிரமாய்ப் போய் என் பிதாவாகிய ஆதிசேஷ்ணைக்கண்டு இவ்விடத்தில்நடந்தசவிஸ்தா மெல்லாஞ்சொல்லி அர்ச்சுனராஜனைப்பிழைக்கப்பண்ணுகிற தற்கு மிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் வாங்கிவரச்சொன்னுள்ளென்று சொல்லி சீக்கிரத்தில்வாங்கிக்கொண்டு வாவென்றுசொல்ல அவனும் அப்படியே நல்லது அம்மாவென்றுசொல்லிப் பின்னையும் உலுவசியைப் பார்த்து ஒம்மா அர்ச்சுனனுடையசிரசையுஞ்சரீரத்தையுங்காத்துக் கொண்டிருக்கிறது உங்களுடையகடமைசஞ்சீவிகொண்டு வருகிறது என்னுடையகடமையென்றுசொல்லிவிட்டுமனோவேகத்திலும் அதிக வேகமாகப்புரப்பட்டுபூரியைக்கண்டு அதல விதலசதல நிதல ரசாதல தராதல பாதாளமென்கிற சப்தலோகங்களையும்கடந்து அப்பா லநேக மாயிரம் நாககுமாரர்களுடனும்-வாகுகி தகூகன்-கார்க்கோடகன்மூர்க்கன் திருதராட்டிரன்-முதலான நாகமந்திரிகளுடனும் ரத்னகசிதமான சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி ஆயிரம்பண்புடிகளும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக கொலுவாயிருக்கிற ஆதிசேஷ்ணைக்கண்டுசாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டுடமுந்துறின்று ஐயாமகானுபாவா நாகேந்திரா தேவரீருடைய குமாரத்தியண்டையிலிருந்து வந்தேன் இதோ அந்த அம்மாள் கொடுத்த பொன்னிலையுமாங்கல்சூஸ்திரமும்பார்த்தீர்களா வென்றுகொடுத்துபின்னையும் அந்தநாகராசனைப்பார்த்து ஐயாநாகாதிபா அஸ்திநுபுரத்தையாளு

கிறதருமபுத்திரரானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணரினத்துக்குதினையை
 விட்டு அந்தக்குதியாயின்பிறகே அர்ச்சனை யனுப்பினார் அந்தக் குதி
 யானது மணிபுரத்திற்குச்சமீபமாகவந்தது கண்டுபப்பிரவாகனும் அ
 ந்தக்குதியையைப் பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சனை ராசனுடனே எதிர்த்துச் ச
 ண்டைபண்ணிரணக்களத்துலே புத்திரபவுத்திரர்களுடனும் அந்த அர்
 ச்சனராஜனைக் கண்டித்து விட்டான் ஆகையினால் உலுவசியுந் துக்கப்ப
 ட்டிப் பொன்னோலையை அடையாளமாகக் காண்பித்து அறுந்து விழு
 ந்து போனமாங்கல்யசூஸ்திரத்தையும் எப்போதும்போல் அணியத்தக்
 கதாக அதுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டுமிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமுர்த
 கலசமும்வாங்கிவரச்சொன்னுள்ளென்னுசொல்ல அதுகேட்டு ஆதிசேஷ
 னும் ஆச்சரியப்பட்டு புண்டரீகனைப்பார்த்து ஒபுண்டரீகா நீசொல்லு
 கிறசேதி எனக்குச் சந்தேகமா யிருக்கிறது அர்ச்சனனாவ தேது அவன்
 பிள்ளைப்பிரவாகன் கையில் மடிவதாவதேது அவன்வீராதி வீரன் வி
 ஷ்ணுபக்தன் ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய பரமசிவனோடு போராடி பாசுபதா
 ஸ்திரம்பெற்றவன் அப்படிப்பட்ட ரணரங்கஞானப்பப்பிரவாகன் கொ
 ன்ருனென்றால் எனக்கு உண்மையாகத் தோற்றவில்லை யென்று சொல்
 ல அதுகேட்டுபுண்டரீகனும் ஐயாசேஷாதிபாதேவரீர் சொன்னபடியே
 அருச்சுனன் வீராதிவீரன்தான் அவன்எதினாலீறந்துபோனென்றால்
 கங்காதேவி சாபம் சமீபித்தபடியால் இப்படி முடிந்ததென்று சொல்ல
 அதுகேட்டு ஆதிசேஷனும் அப்படியானால் மெய்தானென்று சம்மதித்து
 நமதுகுமாரத்திக்குமங்கல்ய முண்டாகச்செய்கிறதே நமக்கு தருமமெ
 ன்று சொல்லிமிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமுங் கொடுத்தனுப்
 பும்படிச் சம்மதித்தான் அதுதெரிந்து திருதராஷ்டனென்கிற நாகமந்தி
 ரியும் ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஐயாசேஷாதிபா நீர் என்னவேலைசெய்யநி
 னைக்கிறீர் நீர்செய்கிறவேலைஎனக்குச் சம்மதமில்லை அஃதெதினா லென்
 றால் இந்தபுண்டரீகன்சொல்லைக்கேட்டு மிருதசஞ்சீவி ரத்தினத்தையு
 ம் அமிர்தகலசத்தையுங்கொடுத்துப்பூலோகத்திற்கு அனுப்பலாமோ அ
 ல்லவென்றனுப்பினால் அதுகள்மறுபடியும் நமதுலோகத்திற்குவருமோ
 அதல்லாமலும் நமக்கு கருடனாற்பயமன் றிருக்கத் தக்கதாக பிரமதே
 வர்நியமித்துக்கொடுத்தி ரப்பதை நாம்ஒருத்தருக்குக் கொடுக்கலாமோ
 இதுகள் இருக்கின்றதனால்லவோ நமதுலோகத்திற்குக் கருடன் வாரா
 மலிருக்கின்றான் இதுகளைநீர் கொடுத்துவிட்டால் கருடன் கேள்விப்ப
 ட்டிவந்து நம்மெல்லாரையுங்கொல்லுவான் அப்போது நாம் எல்லாரும்
 நீர்ப்பாம்புபோல்விழுந்து கிடக்கவேண்டும் நம்மைக்கண்டவர்க ளெல்
 லோருந்தடியெடுத்து அடித்துக்கொல்லுவார்களல்லாமல் அருச்சுனை
 ப் பிழைக்கப்பண்ணுகிறதற்கு இதுபோகவேண்டுமோ கபட நாடக சூ
 ஸ்திராவதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிருக்கிறார் அவராலாகாதகாரிய

மிருக்கின்றதோ பூர்வத்தில் பிரமதேவரானவர் பசுக்களையும் கன்றுகளையும் கோபாலர்களுடைய பிள்ளைகளையுங்கொண்டுபோய் ஒருவருஷம் ஒளித்துவைத்திருந்தான், அதுதெரிந்து அவர்கள் வீடுகள்தோறும்பசுக்களாகவும், கன்றுகளாகவும், பிள்ளைகளாகவுமிருந்து ஒருவருக்குந் தெரியவொட்டாமல் லீலாவினோதம்பண்ணின மகாபுருஷன் அங்கேயிருக்கும்பொழுது அர்ச்சனனுக்குஒருநாளுங்குறைவுவருகிறதில்லை ஆதலாவன் சொல்லேமப்பி இந்தபுண்டரீகனைச்சுமமா போகச்சொல்லுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு ஆதிசேஷனு மெய்தானென்று சந்தோஷப்பட்டு புண்டரீகனுக்குச்சொல்லியனுப்ப புண்டரீகனும் நல்லதென்று பூலோகத்திற்குவந்து உலுவசியையும் பப்பிரவாகளையுங்கண்டு அங்கேநடந்த சவிஸ்தாரமெல்லாஞ் சொல்ல அதுகேட்டுப் பப்பிரவாகனுங் கோபங் கொண்டு ஆதிசேஷனுனவன்தான் பூமியைச்சுமக்கிறோமென்று கர்வித்திருக்கிறவனல்லவா அவன்பூமியைச்சுமக்காமற்போனாலும் போகட்டும் அவனுடைய கர்வத்தைச் சற்றுநேரத்தில் அடக்கிவைக்கிறேன் என்னுடைய பாணத்தினால் நாகங்களையெல்லாஞ் சாம்பலாக்கி விடுகிறேன் பூரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் ஒருவேளை என்னுடைய ஆபரணங்களைக் கண்டிக்கின்றாயாவென்று சண்டைக்குவந்தாலும் என்னுடைய புஜபலத்தினால் அந்த உருத்திரமூர்த்தியையும் பூசைபண்ணி அவரது ஆபரணங்களையெல்லாஞ் சின்னபின்னப் படுத்துகிறேனென்று பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்கிரம நிக்ரோதனாய் நவரத்தினகசிதமானஒரு தேரின் பேரிலேறிக்கொண்டுயுத்தசன்னுத்தனாய்ப்புறப்பட்டுரதகஜதரகபதாகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபுண்டரீகனைப்பாதாளலோகத்திற்கு வழிகாட்டும்படி அவனைமுன்னதாக நடத்திகொண்டுபோய் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தணிவிட்டிறங்கி ரணபேரிகை வெண்கலபேரிகை முதலானதுகளை முழக்கிவித்து வெற்றிசங்கத்தை யெடுத்துப் பம்பம்மென்றுபூரித்தான்.

ஆதிசேஷன்யுத்தம்,

அந்தச்சத்ததஸ்தக்கேட்டு ஆதிசேஷனுந் திகிலடைந்து மனங்கலங்கிச் சண்டைக்கு ஆயுத்தப்பட்டு பப்பிரவாகன் வந்துவிட்டானே அவன் இனிநம்மைக்கொல்லாமல் விடமாட்டான் அதற்கு நாமென்ன செய்கிப்போகிறோமென்று விசாரப்பட்டு இந்ததிருதராட்டிரன் குருநாகர்மியாய்நாம்கொடுக்கப்போகிறமிருதசஞ்சிவிரத்தினத்தையும் அமிர்தகலசத்தையுங் கொடுக்கவேண்டாமென்றுதடுத்ததினால்லவோஇத்தனை விபரீதம்வந்து நேரிட்டதென்றுநினைத்து மந்திரிகளைப்பார்த்து மந்திரிகளை நீங்கள் சண்டைக்குப்போங்களென்றுகோபமாகச்சொல்ல

அதுகேட்டு தக்ஷகன் கார்க்கோடகன் திருதராஷ்டிரன் முதலானநாகம
 ந்திரிகளெல்லாரும்புடைய அந்தப்பப்பிரவாகன் எம்மாத்திரம் அவனைநம்
 முடைய விஷாக்கினியில் தகித்துவிடலாமென்று ஒருவர்க்கொருவர்
 வண்மையாகப்பேசிக்கொண்டு அவர்கள் சேனைகளுடனே புறப்பட்டு
 யுத்தசன்னுத்தர்களாய்வந்து பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்தார்கள் அது
 கண்டு பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாம் மகா ஆக்ருஷ்த்துடனே
 எதிர்த்து அதிதீக்ஷண்யமாகிய சஸ்திர அஸ்திரங்களினால் நாகசேனை
 களையெல்லாம் துண்டந்துண்டமாய்ச் சின்னப்பின்னப் படுத்துகையில்
 அதற்கு நாககுமாரர்கள் பின்னிடாமல் 'ரோஷித்துவேஷங்களுடனே
 தங்களுடைய விஷாக்கினியினால் ரதங்களையும் ரதக்காரர்களையும் பஸ்நீ
 கரப்படுத்தி ஆனைகளையும் ஆனைப்பாக்கர்களையும் அதம்பண்ணிசுதினை
 களைச்சாம்பலாக்கி ரவுத்திரர்களைக்கொன்று காலாக்களையெல்லாம்போ
 டியாக்கி இந்தவிதமாக நாககுமாரர்கள் மிஞ்சிப்பப்பிரவாகனுடையசேனை
 களையெல்லாம் தும்சப்படுத்தும்பொழுது செனைகளெல்லாரும்பின்வாங்
 கியோடத்தலைப்பட்டார்கள் அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ரோஷதாம்பி
 ரக்ஷிதனாய் வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அக்கி
 னியைப்போல அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களையெடுத்துப்பிரயோ
 கித்து நாகங்களுடைய பணமுடிகளைபீறி மாணிக்கங்களை யுதிர்த்து
 வாய்களைக்கிழித்து விஷங்களையடக்கி துண்டந்துண்டமாகக் கண்டித்
 து நாகசேனைகளையெல்லாம் அதமாக்கிவிட்டான். அதுகண்டு திருதரா
 ஷ்டிரன் முதலானமந்திரிகளெல்லாரும் ஒடிப்போகிற நாகசேனைகளை
 யெல்லாம் ஓடவேண்டாமென்று நிறுத்தி மறுபடியும் அவர்களை சண்
 டைக்கனுப்பி தாங்களும் ஆக்குரஷ்த்துடனேவந்துபப்பிரவாகனுடைய
 சேனைகளுடனே யெதிர்த்துநின்றார்கள் அதில் திருதராஷ்டிரனும்பப்பி
 ரவாகளைப்பார்த்து ஓராஜகுமாரகா நீ உன்தகப்பனைக்கொன்று விட்டு
 திரும்பவும் அவனைபிழைக்கபண்ணலாமென்று நினைத்துவந்தாயோ
 அது எனக்குச்சம்மதமல்ல உன்தகப்பனைக்கொன்றுவிட்டதே எனக்கு
 மெத்தவும் சந்தோஷமாயிருக்கின்றது நீ திரும்பவும் எழுப்பலாகாது
 அஃதேதினாலென்றால் நீ உங்கள் குலத்திலே முன்பின்டந்த வழக்கப்
 படிசெய்தாய் நீ நூதனமாக ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை அஃதெப்படியென்
 றால் உன் தகப்பனாகிய அர்ச்சுனனுன் பாரதயுத்தத்தில் சண்டை
 செய்து வஞ்சனையினால் பிதாவுக்குச்சரியான கர்னமகாராஜனைக் கொ
 ன்றான் அல்லாமலும் பிஷ்மா துரோணர் முதலானவர்களையும் பெரி
 யோர்களென்று சற்றுகிலும் எண்ணிப்பாராமல் கொன்றுவிட்டான் ஆ
 கையால் உன்தகப்பனசெய்தபிரகாரம் நீயுஞ்செய்தாய் இதுநல்லகாரிய
 தான் அதுவுமல் லாமல் பூலோகத்தில் தன் பிதாவானவன் எந்தப்படி

கீர்த்திவகித்துக் கொண்டானே அந்தப்படியே புத்திரனானவன் நடக்க வேண்டுமென்று தர்மசாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்றது ஆதலால்நீயும் அந்தப்படி நடந்துக்கொண்டாய் அதைகுறித்து உனக்கும் விசாரம் வேண்டாம் நீ சுகமாய்ப்போம் அஸ்திபுரத்திற்கு பட்டாபிஷேகனாய் சந்தோஷகரமாய் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிரு வென்று சொன்னான் அதுகேட்டுப்பப்பிரவாகனும் புன்சிறிப்பாகச்சிரித்து திருத ராட்டிரனைப்பார்த்துஒராகமந்திரியே நீர்சொன்னவார்த்தைமெய்யேயா ம்தகப்பன்செய்தபடியிள்ளைசெய்யவேண்டுமென்று சொன்னதும் உண் மைவசனந்தான் அஃதென்னவென்றால் பூலோகத்தில் எங்கள்தாயாதி யாகிய திருதராட்டிரனானவன் எங்களுக்கு உரிமையாகிய பாதிராச்சிய த்தைக்கொடாமல் அட்டிசெய்தபடியினால் எந்தகப்பனாகிய அர்ச்சன ராஜன் தன்னுடைய பாணக்கினியினால் அவனுடையவம்சத்தை யெல் லாம் வேரறுத்து அஸ்திபுரத்தையும் கொள்ளைகொண்டான் அந்தமு ஹைமையினால் நானும் உம்முடைய வம்சத்தையெல்லாம் என்னுடைய பாணக்கினியினால் வேரறுத்து மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமீர் தகலசத்தையும் ஆதிசேஷனிடத்தில் வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேன் சற் றே பார்த்துக்கொண்டிருவென்றுசொல்லி தன்வில்லினிடமாக அனந் தமாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணி அந்ததிருதராட்டிரன் மு தலான நாகமந்திரிகளெல்லாரையும் உதிரமயமாகி மெத்தவும் நோகப் பண்ணினான் அதற்கு அந்தநாகமந்திரிகளும் பின்வாங்காமல், தங்கள்சே னைகளோடுஞ் சேர்ந்து விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டு அந்தவிஷாக்கினி யால் பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளை யெல்லாங் கொல்லுகையில் அது கண்டு பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்கிரமநிக்குரோதனாய் மீசைபடப டவென்று துடிக்கும்படி பற்களை நற நற வென்று கடித்துக்கொண்டு வில்லைக் குணத்தொணிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக ஒரு நாகாஸ்திர த்தையெடுத்துத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரத்தி லனேகமாயிரங் கலைமாள்கள்பிறந்து அந்தசர்பங்களையெல்லாங் கண்ட துண்டஞ்செய்தும் மிதித்தும் கிழித்தும் அடித்தும் கடித்தும் இந் தவிதமாய் கொல்லுகிறபோது அந்த சர்ப்பங்களெல்லாம்பயந்து பா தாளத்திலிராமல் உயரஎழும்பிவரத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு பப்பிர வாகனும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக ஒருதிருதாஸ்திரத்தை எடுத்து த்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரத்தல் கோடானு கோடி பருந்துகள் கூனிகள் டேகைகள் பிறந்துஉயரெழும்பி வருகிற சர்ப்பங்களையெல்லாம் உரித்து வாழைப்பழம்போலவிழுங்கத்தலைப்பட் டது அதுகண்டு அந்தசர்ப்பங்களெல்லாம்நாம்எங்கேபோய்வொளிப்போ மென்று மனோதுக்கத்தடனே புதறுகளிலும் பொந்துகளிலும் நுழைந்

துக்கொள்ள அதுதெரிந்து பப்பிரவாகனும் ஒருநீலகண்டாஸ்திரத்தை
எடுத்துத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தஅஸ்திரத்தில் அ
னேகமாயிரம் மயில்கள் பிறந்து நாகசர்பங்களை யெல்லாம் விழுங்கத்த
லைப்பட்டது அதுதெரிந்து அந்தசர்பங்கள் திரும்பவும் வளைகளிலும்
சுவரின் பிளவுகளிலும் நுழைந்துக்கொள்ள அப்பொழுது பப்பிரவாக
னும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக மூஷிகாஸ்திரத்தையெடுத்துதொடு
த்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதில் அளவிறந்த கீரிப்பிள்ளைகள் பிறந்
து சந்துகளிலும் பொந்துகளிலும் போய் ஒளிக்கின்ற சர்பங்களை யெல்
லாம் துண்டந்துண்டமாகக் கண்டிக்கத்தலைப்பட்டது அதற்கு நிர்வகி
க்கமாட்டாமல் சர்பங்களெல்லாங் கவலையடைந்து நாம்பூமியிலிருந்தா
லும் கலைமான்களுடைய உபத்திரவம் பொறுத்து முடியவில்லை அல்ல
வென்று புதறுகளில் பொந்துகளில் நுழைந்துக்கொண்டாலும் கீரிப்பி
ள்ளைகள் இழுத்துக்கொல்லுகின்றது இனிநாம் எந்தவிடத்திற்போயிரு
ப்போமென்று ஆலோசித்து வளைகளிலும் துளைகளிலும் புகுந்துக்கொ
ண்டிருந்ததுகள் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுஞ்சிரித்து தன்னுடையவில்
லிலே மதுவாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்துவிட்டான் அதில்மேகங்
கள் பிறந்து ஒருசாமபரியந்தம் ஆனதும்பிக்கையிலிருந்து ஜலம்விழுவ
துபோல தேனமழையைப் பொழிந்தது பின்னையும் பப்பிரவாகன் பிபீ
லியாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்துவிட்டானதில் அனந்தமாயிரம்சி
ற்றெறும்புகள் கட்டெறும்புகள் பிறந்து அந்தத்தேனுடனே கலந்து ச
ர்ப்பங்களைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு சாம்பலாக எரித்துவிட்டது அதனாலிற
ந்துபோக நின்றசர்ப்பங்களெல்லாம்பயந்து ஒடிவந்து ஆதிசேஷனைக்
கண்டிதெண்டனிட்டு ஐயா அனந்தபுருஷா எங்களைக்காப்பாற்றி ரக்ஷி
யும் இப்பொழுது பப்பிரவாகனுடைய பாணமானது எங்களை எந்தவி
டத்திலும் நிற்கவொட்டாமல் துரத்திக்கொண்டு வருகின்றது நாங்கள்
எங்கேபோயிருப்போம் என்னசெய்யப்போகிறோம் அந்த துன்மார்க்க
னான திருதராஷ்டிரன் சொன்னவார்த்தைக்குத் தேவரீர் செவிகொடுத்த
படியினால் எங்களுக்கு இத்தனை ஆபத்துவந்து சம்பவித்தது நாகசேனை
களெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டது ஆதலால் தேவரீர் இப்போதாஹி
லும் எங்கள்பேரில் தயவுசெய்து மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்
தகலசத்தையும் பப்பிரவாகனுக்குக்கொண்டுபோய்கொடுத்து எங்களை
க்காப்பாற்றி ரக்ஷியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தவார்த்தை
களையெல்லாம் ஆதிசேஷன்கேட்டு திகிலடைந்து திருதராஷ்டிரன் பேரி
ல் எரிந்துவிழுந்து நாம் முன்னேதானே புண்டரீகன்கையிற் கொடுத்த
னுப்பாமற் போனபடியினால் இத்தனை அவமானம்வந்ததென்று அதிசீ
க்கிரமாக எழுந்திருந்து மிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் எடு
த்துக்கொண்டு அதுவுமல்லாமல் பப்பிரவாகனுக்கு வெகுமானமாய்மா

ணிக் கிரீடமும் ரத்தின பரணங்களும் மாணிக்கப் பதங்கங்களும் எடுத்துக்கொண்டிவந்து பப்பிரவாகனைக்கண்டு தான்கொண்டிவந்த வஸ்துக்களையெல்லாம் அவனுக்கு முன்காணிக்கையாகவைத்து அவனை மார்போடுதழுவிக்கொண்டிஐயா பப்பிரவாகன நாய்கள் உன்னுடைய பராக்கிரமததையறியாமல் எங்களுடைய அஞ்ஞானத்தினு லபசாரம் பண்ணினேனும் அந்தப்பிழையைப்பொறுத்து உன்னுடைய கோபத்தை யடக்கி எங்களை ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ள அதுகண்டு பப்பிரவாகனுஞ்சிரித்து ஆதிசேஷனைப்பார்த்துஐயா பாட்டா அடிமேலடியடித்தால் அம்பியுநருமென்று உலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்லுகின்ற வார்த்தையானது இப்போது உங்களிடத்தில் நிஜமாச்சென்று பரிகாசமாகச் சொல்லிப் பின்னையும் ஆதிசேஷனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருடைய ஆசீர்வாதமுங்கைக்கொண்டு சகலசேனாசமேதனாய் அந்த ஆதிசேஷன் முதலான நாகசேனைகளுடனும் புறப்பட்டு பாதாள லோகத்தை விட்டு பூலோகத்திற்குப் போகையி லது தெரிந்து திருதராட்டிர னென்கிற நாகமந்திரியானவன் முன்னேறினேத்த குரூரம் விடாம லதிசேக்கிரமாகத்தன்னுடைய வளவிற்குவந்து தன் குமாரர்களாகிய துற்பபத்தி என் கிறவனையும் துற்பவனென்கிறவனையும் மழைத்து ஒருமாரர்களே நீங்களி றுவருவென்னுடைய வார்த்தையை மறுத்து விடாமல்லதி வேகமாய்ப் பூலோகத்திற்குப் போய் இரக்களத்தில் விழுந்து கிடக்கிற அர்ச்சுனராஜனுடைய சிரசை எடுத்துக்கொண்டு கருடன்வராத இடமாகப்பார்த்து ஒளித்துவைத்திருங்கோள் நீங்கள் படியே செய்வீர்களானு லர்ச்சுனராஜன் பிழைக்கமாட்டான் அந்த அர்ச்சுனன் பிழையாதவகைக்கே என்னு லாயிபதந்திரயுத்திகளனைகமாகச் செய்தேன் அதுக ளெல்லாம் வீணாகிப்போய்விட்டது அதோபார்த் தீர்களோ ஆதிசேஷன் முதலான நாகசேனைகளெல்லாம் பப்பிரவாகனுடனே சமாதானபாய்ச் சேர்ந்துக் கொண்டு பூலோகத்திற்குப் போகிறார்கள் நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து போகவேண்டும் ஆதலாலதற்கு முன்னமே நீங்கள் போய் உங்களுக்குச் சொன்னபடி செய்யுங்க ளென்று சொல்லிவிட்டு திருதராட்டிரனும் சேக்கிரமாய் ஆதிசேஷனுடனே கூடிக்கொண்டு நடந்தான் அந்நதுர்ப்புத்தி துர்ப்பாவனென்கிற இரண்டு பேரும் தங்களுடைய பிதாவின் சொற்படியே பூலோகத்திற்கு அதிவேகமாகவந்து தங்களுடைய மாய்கையினால் ஒருவருக்குத் தெரியவொட்டாமல் அருச்சுனனுடைய சிரசை எடுத்துக் கொண்டு கருடன்வரக்கூடாத இடமாகப்பார்த்து சத்த சமுத்திரத் திற்கு அப்புரத்தில் பகலப்பிரிய மகாமுனிந்திரருடைய ஆசீர்மத்திற் கொண்டு போய் ஒளித்துவைத்திருந்தார்கள்.

(அர்ச்சுனனிற த லையைக்காண ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவர் எழுந்தருளியது)

இவ்விடத்தில் ப்படியிருக்க அங்கே அஸ்தனாபுரத்தில் குந்திதேவியானவள் ஒரு கனவுகண்டெழுந்திருந்து மகாதுக்காக்கிரந்தியாய் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சயனத்திருக்கிறபள்ளியறைக்குப் போய் அந்த பகவானைத் தட்டியெழுப்பி ஓகி ஷண நான் இன்றையதினம் என்றுங் கரணத்தொருபொல்லாத கனவு கண்டேன் அஃதென்ன வென்றால் உன் மை

துணாகிய அர்ச்சனனுவன் தனையிலேண்ணையிட்டுக் கொண்டு சரீ
ரமுழுதும் சாணியைப்பூசிக்கொண்டுசிகப்புவஸ்திரமும் சிகப்புச் சந்த
னமுந்தரித்துக்கொண்டிருந்ததையின்பேரிலேறிக்கொண்டு தெற்கு முக
மாய்ப்போகிறதுபோலக் கண்டேன் ஓசவாமி அருச்சுனனுக்கு ஏதோ
ஆபத்துநேரிட்டதுமீபாலிருக்கிறது எனக்கொன்றுந்தோற்றவில்லை எ
ன்வயிற்றைக்கலக்குகின்றது மனந்திகிலாயிருக்கின்றது ஆபத்பாந்தவா
அநாத ரட்சகா வென்று சொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் கபட
நாடகஞ்சுந்திராவதாரியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுங்கேட்டுத் தம்முடை
யஞானதிருஷ்டியினால்பார்த்து ஆ, ஆ, அருச்சுனனுக்குமோசம்வந்ததெ
ன்றுதெரிந்து அர்ச்சுனனுடையசங்கதியைச் சீக்கிரத்திற் போய் அறிய
வேண்டுமென்று கருடாழ்வனை யழைப்பித்து அந்தக் கருடாழ்வன் பே
ரில் தாமும் வீமசேனனுங் குந்திதேவியும் அசோதையும் தேவகிதேவி
யாருமாக யேறிக்கொண்டு அதிகவேகமார்களருநொடிக்குள்ளேமணிபுர
த்திற்குச்சமீபமாகவந்து கருடாழ்வனை விட்டிழிந்து அந்தக் கிருஷ்ண
மூர்த்தியானவர் வீமசேனை-குந்திதேவி-தேவகிதேவி அசோதை-இவ
ர்களுடனே புறப்பட்டு இரணக்களமுழுதுஞ் சுற்றிப்பார்க்கும் பொழு
துவீமசேனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ண இ
துஎன்னகாரணம் எனக்கு ஒன்றுந் தெரியவில்லை பிரமித்தாப்போ விரு
க்கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனை
ப்பார்த்து ஒவீமசேனா இதுயுத்தகளமாதோமணிபுரமிருக்கின்றது அ
ந்தப்பட்டணத்தையரசாட்சி செய்கின்ற பப்பிரவாகன்தான் நம்முடை
யகுநிலையைப்பிடித்துச்சகல சேனைகளையு அதம்பண்ணினது மல்லாம
ல்விஸ்வகேதுவையும் அர்ச்சுனனையுங் கொன்றுவிட்டான் அதோ பார்
த்தாயோ பிரத்தியுமன்ன முதலான துணைகளெல்லாரும் மூர்ச்சையாய்
விழுந்த கிடக்குருர்களுண்டு பின்னையும் அந்தபகவான் இரணக்களமு
ழுதுஞ் சோதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அதுதெரிந்துசிறதிராங்கதை
யும்உலுவசியும் கண்ணீர் அருயப்பெருகும்படி கோவென்ற சத்தமாய்
அழுதுகொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்வந்து விழுந்து
நமஸ்காரம்பண்ணிவந்து அழுதார்கள் அதுகண்டு அவர்களும்கோவென்
றுமுறையமிட்டமுதார்கள் அப்போதுகிருஷ்ணபகவானுமவீமசேனனு
மஅர்ச்சுனனுடையசரீரத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய் விழுந்து சற்று நே
ரத்தில்தெளிந்து அதில்ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரானவர் அர்ச்சுனைப் பார்த்
துவீராதிவீரா-ஆ, வீரப்பிரதாபா, ஆதோழா, ஆ அர்ச்சுனா, நீயெங்கே யட
ங்கினாய்எங்கேபோயொளித்தாய் எனனுடனே பேசப்போகாதோ இ
துவகையில்நீ ஒருநாளு மிப்படிப்பட்ட ஆபத்தைபடைந்த தில்லையே நீ
இல்லாமலிருக்கிறதுசூரியனில்லாத பகற்போலவும் சந்திரனில்லாத இ
ரத்திரிபோலவும் தாமசையில்லாத தீதடாகம்போலவும் அரசனில்லாத
பட்டணம்போலவும்பாழடைந்திருக் கின்றதே நீ வீரலட்சுமி யுடனே
போகித்துக்கொண்டிருக்கிறாயேஇது உனக்குஞாய மிருக்கின்றதோ சு
பத்தையுடனும் துளபதையுடனும் போகிக்கலாகாதோ உன்னுடை
யதாயாரும் உன்னுடையஸ்திரீகளும்உன்னைக்காணாமலென்றேபும அ
ழகின்றாரீவந்துஇவர்களுடைய தக்கத்தை நிவர்த்திசெய்ய மா

ட்டாயோ உனக்கு அந்தப்பாவியானகங்காதேவியினுடையசாபம் எப்
படிவந்துநேரிட்டதுஉன்வில் வித்தை என்கே யடங்கி விட்டது ஒமைத்
துனுவென்று அனேகவிதமாகச்சொல்லி இரண்டுகணகளாகிய தாமரை
களிலும்ஜலமானதுதாராதாராயாயொழுகும்படி அ முகந்துகண்டுவி
மசேனனும் மனோதைரியம்விடாமல்கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து தி
ருட்டுக்கிருஷ்ணரீரலோகநடனநடிக்கின்றீர்நீர் அமுகிறதைப்பார்த்தால்
எனக்குமெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது அர்ச்சனன்பிழைக்க வேண்
டுமென்கிறஎண்ணம் உமக்கிருக்குமானால் அர்ச்சனா வென்று ஒருதரம்
அழைப்பீராகில் அர்ச்சனனுமறித்திசைத்தவலைபோல் எழுந்து வரு
வான் அதற்கு எவ்வளவுஞ்சந்தேகமில்லை நீர்பிடித்தகாரியம்மூடியாமற்
போகுமோ நீர்வேடாடுமென்றால் மலையைத் துரும் பாக்குவீர் துரும்
பைமலையாக்குவீர் உம்முடையமகிமையைத்தேவேந்திராதிதேவர்களா
லுமறியக்கூடாதென்றால் என்னுலறியக்கூடுமோ இதுவுமல்லாமல் மு
ன்னே சந்திபனென்கிற ஒருபிராமணப்பிள்ளையை அழைத்துக்கொடுத்
தஉமக்குஇந்தஅர்ச்சனனை அழைப்பிக்கிறது அருமையா ஆகையினால்இ
ந்தலோகநடனத்தைவிட்டு உமதுபக்தனான அர்ச்சனனை எழுப்பிவிடும் சு
வாமியென்று வீமசேனனென்கொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாங் கேட்
டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும்புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து வீமசேனனை பார்த்து
ஓவீமசேனா உன்னுடையஎண்ணம் அப்படிக்கிருந்தாலப்படியே நடக்கு
மென்றுசொல்லி அப்பால்விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசையுய்சரீரத்தை
யும்பார்த்து முட்டிக்கொண்டு அமுகின்றருந்திதேவிமுதலானஸ்திரீசன
ங்களுடைய துக்கத்தைத்தணித்துப்பிற்பாடு அங்கிருக்கின்ற சேனை க
ளால் அவ்விடத்தில்நடந்தசேனிகளை யெல்லாஞ்சவிஸ்தாரமாகக்கேட்டுத்
தெரிந்துக்கொண்டு இருட்டுவேளையானபடியினால் அர்ச்சனனுடையசிர
சைத் தேடிக்காண்கிறதற்குக்கூடாமல் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது தேவேந்திரனானவன் தன்புத்திரனாகிய அர்ச்சனன்தலையைக்க
ண்டெடுத்தவனது உதயகிரியின்மேல்வைத்தரனோவென்று சொல்லும்
படியாகச் சூரியபகவானும் உதயமாகினார்

அந்தச்சமயத்தில் பப்பிரவாகனும் ஆக்சேஷன்முதலான நாகசே
னைகளுடனேசகலமேளவாத்தியங்களும் தாமதமென்று முழங்கத்தக்
கதாக மகாவைபவத்துடனேவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்
களைக்கண்டு சந்தோஷித்து மகாபயபத்துவி சுவாசத்துடனே கிருஷ்ண
மூர்த்தியினபாகத்திலிழுந்து கோவென்றமுது பின்னையும் அந்தப்ப
கவானைப்பார்த்து ஒகோபாலசூடாமண்தேவரீருடைய சந்திரதானத்திற்
கு முன் பிதாத்திரோகியாகிய நான் வந்துநிற்கிறேன் அதலால் தேவரீ
ருடைய திவ்வியாஸ்தத்திவிடமாக விளங்குகின்ற சக்கிராயுதத்தினால்
என்சிரசைக்கண்டித்து இரட்சியுமையாவென்று தாபந்திரியத்துடனே
சொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் கிருஷ்ண பகவான் கேட்டு மன
மிரங்கி பப்பிரவாகனையெடுத்து மார்போடனைத்துக்கொண்டு ஒ பப்பி
ரவாகா நீவிசாரப்படவேண்டாம்உன்பேரில்யாதொருகுற்றமு மில்லை
அந்தகங்காதேவினுடைய சாபத்தினால் இப்படிவந்து நேரிட்ட தென்று
சொல்லி ஆதரணைசெய்தருளினார் பின்பு பப்பிரவாகனும் வீமசேனனு

டையபாதத்தில் விழுந்துநமஸ்காரஞ்செய்து ஐயாபுண்ணியபுருஷாதக
 ப்பனைக்கொன்றபாதகனாகிய என்னுடையதலையை உம்முடைய கதாயு
 தத்தினால் உடையுமென்றுவிபரீதமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேன
 னும் பப்பிரவாகனை யெடுத்து மார்போடனைத்துக்கொண்டு முகத்தைத்
 துடைத்து ஒபுத்திரா நீஷ விசாரப்படுகிறாய் என்னால் ஒரு காரிய
 மும் நடக்கவில்லையென்று பிரிபவசனமாகச்சொல்லி துக்கத்தைத் தீ
 ர்த்தான் அப்பொழுது ஆதிசேஷன்வந்து ஸ்ரீகிருண மூர்த்தியைக் கண்
 டி நமஸ்காரம்பண்ணி ஒபிராணபுருஷா கோபிகாரமனா அச்சுதா வென்
 றுசஹஸ்திரநாமங்களாலும் உனேகவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து தா
 ன்கொண்டுவந்த மிருதசஞ்சீவிரத்தினதையும் அமிர்தகலசத்தையும்
 அந்தபகவானுக்கெதிரோவைத்து ஒபுருஷாதத்தமா இந்தக்ஷணமே அர்
 ச்சனையும் விஸ்வகேதுமுதலான சேனைகளையும் எழுப்பி இரட்சியும் ஐ
 யாவென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அப்
 படியே நல்லதென்று சம்மதித்து அர்ச்சனனுடைய சிரசைத் தேடிக்கா
 ணாமல் இரணக்கள முழுதுஞ்சோதித்துப்பார்த்து இல்லையென்று நிச்ச
 யம்பண்ணிக்கொண்டு அர்ச்சனனுடைய தலையெங்கே போய்விட்டதோ
 எவர்களை மித்துக்கொண்டு போனார்களோ என்ன காரணமோ நாம் இனி
 அர்ச்சனனைக்காணப் போகிறோமோ வென்று தாபந்திரியமாகச் சொல்
 லுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வார்த்தைகளை ஆதிசேஷனும் வீம
 சேனனுக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியைப் பார்த்து ஐயா ஜநார்த்தனா
 தேவரீரென்னையோசனை செய்கிறீர் அந்ததலையெங்கேயிருந்தபோதிலும்
 உம்முடைய மகிமையினால் அழைப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அது
 கேட்டு அந்தபகவானும் அப்படியே நல்லதென்று அங்கிருக்கிற சகல சே
 னைகளும் அறியத்தக்கதாக அவர்களைப்பார்த்து நானறித்திய பிரமசாரி
 யாயிருப்பது உண்மையானால் அர்ச்சனனுடைய தலையாது எங்கேயி
 ருந்தபோதிலும் இங்கே வரக்கடவதென்று பிரதிக்கினை செய்தவளவில்
 சத்தசமுத்திரங்களுக்கு மப்புறத்திலிருந்த அர்ச்சன னுடைய தலையும்
 கிருகிருவென்று ஆகாயமார்க்கத்திலே மும்பி ஒகிருஷ்ண-வாசுதேவா-கே
 சவா-பரமாத்ருமா-பரந்தாமா-அப்பிரமேயர். அரிமுகுந்தா அடைக்கல
 ம் உடைக்கலமென்று புகழையிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடை
 யபாதத்தில்வந்து விழுந்து அவ்விடத்தில் அந்தசிரசை எடுத்துக்கொண்
 டுபோய் ஒளித்துவைத்திருந்த நாககுமாரர்களிருவருடைய தலையும் அ
 யிரஞ்சுக்கலாக வெடித்தது இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் தம்
 முடையபாதத்தில்வந்துவிழுந்த அர்ச்சனனுடைய சிரசைகையி லெடு
 த்துக்கொண்டு தமதுபீதாமபரத்தினால் முகத்தைத்துடைத்துசிகையை
 முடித்து மீசையைத்திருத்து கிரீடத்தையும் நன்னுயமர்த்திபிற்பாடி அ
 ந்தச்சிரசை அர்ச்சனனுடைய சரீரத்திற் பொருந்தத்தக்கதாகப் பொ
 ருத்திவைத்து அந்தச்சரீரத்தின்பேரில் அமிர்தத்தைத்தடவி மிருதச
 ஞ்சீவி இரத்தினத்தினால் ஒருதாமதுடைத்தமாத் திரத்தில் அர்ச்சன ரா
 சனவன் ஆயாசமாக மூர்ச்சிததிருந்தவன் எழுந்திருந்தாற் போல எழு
 ந்திருந்தான் பின்பு விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசையும் அவன்சரீரத்திற்
 பொருத்திவைத்து மிருதசஞ்சீவி இரத்தினத்தினால் துடைத்தமாத் திர

தீக்ஷிஸ்வகேதுவுரோமுந்திருந்தான் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானும் அந்தமிருசசஞ்சீவி இரத்தினைத் தைத்தமது தீக்ஷியாஸ்தத்தினும்
பிடித்துக்காண்பித்தமாதிரித்தில் இரணக்களத்தில அடிபட்டுநொந்து
முர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கின்ற பிரத்தியுமனன் - அனுசாநுவன் - எவ்
வாநுசுவன் - நீலதனுவசன் - அம்சத்துவசன் - சரத்தகி - கிருதவர்மன்
மேகவர்னன் - சுவாகன் முதலான துரைகளெல்லாரும் எழுந்திருந்தார்
கள் பின்னையும் இரதசதுரகபதா திகளெல்லாம் எழுந்திருந்த துகள் அப்
பொழுது தேவர்களெல்லாம் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் தேவனுந்
துபியும் திம் திம்மென்று முழங்கிய துருளிர்ந்தகாற்றடித்ததுபின்னும் ந
ல்லசகுமையச்சுது அந்தவேளையில் விஸ்வகேதுவும் விஸ்வேயமித்து
க்ருணத்தொனிபண்ணி ஆக்கிரவியாக்கிர நிக்ஞரோதனாகப் பந்தனைப்
படபடவென்று கடித்துக்கொண்டு அதிககோபத்துடன் பம்பிரவாக
னைப்பார்த்து அடர்பப்பிரவாகா உன்னையான் கொல்லாமல் விடுவேனா
என்னுடையபாணக்கினியினால் உன்னைப் பஸ்மீகாப்படுத்துகிறேனெ
ன்று சொல்லிமுனையும் பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்கண்டு சிரித்து
விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஒவிஸ்வங்கதுவேபோதும்போதுஞ்சும்மாயி
ருசண்டையநிறத்து இந்தப்பப்பிரவாகன் அன்னியனோ அவனும் உன்
னைப்போல அர்ச்சனனுடையகுமாரனல்லவா விதிவிலையொவராவும் தன்
ளிரடக்கக்கூடாமையினால் இப்படிக்குவந்துநேரிட்டது இனிமேல்சண்
டைபண்ணவேண்டாம்சமாதானமாய்த் திரும்பென்று சொல்ல அந்த
வார்த்தையைக்கேட்டுவிஸ்வகேதுவும் மதங்கொண்ட யானையானது அ
ங்குசத்தினாலடங்கிநிற்பதுபோலக்குரோதத்தைத்தணித்து அடங்கிநீண்
றான் அப்பொழுது அர்ச்சனனும் விஸ்வகேதுவும் எழுந்திருந்துடய
பக்திவிசுவாசத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கும் வீமசேனனுக்கும்
பிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கொண்
டு நிற்பாடுக்குத்தேவியையும் தேவகிதேவியையும் அசோதையையங்க
ண்டிதெண்டனிட்டார்கள் அவர்களுமிவர்களை எடுத்து மார்போடுதழுவி
க்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்கள் பிரத்தியுமனன் அகிருத்திரன்மு
தலான இராசகுமாரர்களெல்லாரும் வந்துமகாபயபக்திவினயத்துடனே
கிருஷ்ணபகவான் - வீமசேனன் - சூந்திதேவி - தேவகிதேவி - அசோதை
இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி இவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கொ
ண்டார்கள்.

அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய அனுமதியின்பேரில்
செபபேரிகையறைவித்துப்பதினெட்டுவகைமேளவாதிரங்களும்தாம்
தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக இரதசதுரகபதா திகளாகிய நால்வகைச்
சேனைகளுடனும் அம்சத்துவசன் - நீலதனுவசன் முதலான இராசவர்க்க
ங்களுடனும் ஆதிசேஷன் முதலானநாகசேனைகளுடனும் கிருஷ்ணார்
ச்சனர்களுடனும் பப்பிரவாகனுவன்ரதாருடனும் இரணக்களத்தைவி
டுப்புறப்பட்டுமணிபூத்கிம் குவந்துசேர்ந்துசகலசம்பிரமத்துடனே அ
வரவர்களுக்குத்தருந்தவிடுதிகள்விடுவித்துத் துராதுரைகளுக்கெல்லா
ம் வெவ்வேறுவிசித்திரமானவிடுதிகள்விடுவித்து அதின்பிறகு ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் - அர்ச்சனன் - வீமசேனன் - ஆதிசேஷன் - இவர்கள்நா
யன

ஸ்வரையுங்கொலுமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்தி
 னபீடங்கள் போடுவித்து அவர்களை யதின்பேரில் உட்காணவத்துத் தா
 ன்கீழேயுட்கார்ந்திருந்தானப்போது ஆதிசேஷனுனவன் அர்ச்சனைத் த
 லையிறங்கிக்கொண்டிருக்கிறனதக்கண்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்ச
 னா நீயே விசாரப்படுகிறாய் உன்குமாரன்தானே - யுன்னோடெதிர்த
 துயுத்தம்பண்ணினவன் அன்னியவல்லவே கைவிரல்வந்துகண்ணிற்
 பட்டால் திரும்பவும்ந்தக்கைவிரலைத்தறித்துப் போடுவார்களுண்டோ
 ஆகையினால் உன்குமாரனும் நீர்பேசவில்லையென்று துக்காக்கிரந்தனாய்
 இமோற்பர்வதத்திற்குப் சபாயப்பிராணத்தியாகமபண்ணிக்கொள்ளுகி
 றேனென்று ஆலோசனையா யிருக்கின்றனப்படிநீ கோபமாயிருக்க
 லாகாது பூலேகத்திலிள்ளையானவந்தகப்பனுக்கு ஒருகுற்றஞ் செ
 ய்கால் அதைப்பொறுத்தாட்சிக்கிறதுபிதாவினுடைய கடமையல்ல
 வோ ஆதலால் நீ கோபத்தைத்தணித்து உபமுடையகுமாரனை ஆதர
 னைசெய்துாட்சியுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனை நும்முடைய
 யானையினால் நமக்கு இத்தனை அவமானம்வந்ததேயென்று வெட்கத்து
 டனையிருக்க அதுதெரிந்துபின்னையும் ஆதிசேஷனுனவன் ஸீகிருஷ்
 ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாசனார்த்தனா - அச்சதா - வாதா - டருஷோததமா
 தேவீரிப்படிக்கு உபேட்சையாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பது
 தநுமாயிருக்கிறதோ அப்படிசெய்யவேண்டாம் அர்ச்சனையுமப்பிர
 வாகனையும் உறவுபண்ணியென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தப்
 பகவானுநகைத்து ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஓ அனந்தாநாம் ஒருவார்த்
 தைசொன்னால் யாருங்கேட்கமாட்டார்கள் இதுதொல்லாருக்கும் பெரி
 யவர்வீமசேனையிருக்கின்றார் அவரையல்லாமல் ஒருகாரியமும் கடக்கபா
 ட்டாது அவரேகாரணத்தால் நமக்கொன்றுந்தெரியவராது ஆகையால்
 சகலநன்மைதிமைகளும் அவருக்கேயல்லாமல் நமக்குவந்ததென்னவெ
 ன்று சொல்லியருளிநார் அந்தவார்த்தைகளெல்லாம் வீமசேனன்கேட்டு
 ச்சிரித்துக்கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவிகந்தனா நீர் என்
 னைப்பரிகாசம் என்னவோவந்தீர் உம்மாலாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ
 ஓகபடநாபககுஸ்திராவதாரி நீர் அப்படி சொல்லாமல் அர்ச்சனை
 டையகோபத்தைத்தீர்த்துப் பப்பிரவாகனைட்சித்தருளுமென்று சொ
 ன்னான் இந்தவார்த்தைகளையெல்லாம் பப்பிரவாகன்கேட்டு மகாதுக்
 காக்கிரந்தனாய்ப்பிதாத்துரோகியாகியநாபபூமியிலிருக்கலாகாது நமக்கு
 கத்தாகியபாதகம்வந்துசம்பவித்தது ஆதலால் இந்தச்சரீரத்தைதைத்தி
 ருக்கப்படாது இதுகாரியத்திற்கு இமோற்பர்வதமட்டுக்கும் போ
 கவேண்டுமோ இவ்விடத்தில்த நேசீவனைவிட்டுவிடுகிறது யுத்தமமெ
 ன்றுதீர்மானித்து அவ்விடத்தில்தானே சர்ப்பாசயனம்பரப்பி அதன்
 பேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணத்தியாகமபண்ணிக்கொள்ளப்போ
 ர்போழுது அதுதெரிந்து ஆதிசேஷனும் - கிருஷ்ணபகவானும் - வீமசேன
 னும்தடுக்கென்றெழுத்து ஓடிவந்துப்பிரவாகனைப் பிடித்துக்கொண்டு
 அவனுடையதுக்கத்தைத் தீர்த்து அவனை யழைத்துக்கொண்டுபோ
 ய் அர்ச்சனை டையபாதத்திற்போட்டுக்கிருஷ்ணமூர்த்தியானவாருச்
 சனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா உன்கோபத்தைவிட்டு உன்குமாரனை

ஆதாரணபண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அருச்சுனனுனவன் தனக்
குள்ளிருந்த கோபத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டுவிட்டுச் சந்தோஷகர
மாய்ப்பப்பிரவாகனையெடுத்து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு ஓ குமாரா
பப்பிரவாகா இத்தனை விபரீதமுங்கங்காதேவிசரபத்தினால் வந்ததே
யல்லாமல் வேறல்ல இதனாலெனக்குக்கீர்த்தியேயல்லாமல் அபகீர்த்தி
யல்ல நீ இதைக்குறித்து விசாரப்படவேண்டாம் சந்தோஷமாயிருவெ
ன்று பிரியவசனமாகச் சொல்ல அதுகேட்டுப்பப்பிரவாகனும் சந்தே
சமுத்திரத்திற்முழுமுனைவளையப்பிதாவினுடைய அனுமதியின்பேரில் கி
ருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்கெல்லாம் பாசன முதலான சர்வ உ
பகாரங்களுந் நடப்பித்துப்பிறப்படுத்தியப்பெண்களையும் பதினெட்டு
வகைமேளவாத்தியங்களையும் நைபத்தித்துச் சகலமான பேருக்கும் பொழு
துபொழுதுக்கொண்டிருக்கும்படி திட்டம்பண்ணினான் இந்தப்பிரகாரம்
கிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனராசனுடனே மணிபுரத்திலுந்து காளிநந்
து ஆறுநாள்காலமேயந்தப்பகவானுனவரருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அ
ருச்சுனா நானஸ்தினுபுரத்திற்குப்போகவேண்டும் எனக்குச் செலவுகொ
டுத்தனுப்பென்று கேட்டருளினான் அதுகேட்டு அருச்சுனனும் அந்தப்பக
வானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணனை இனிமேல் ஒருநிமிஷமாகிலும்தே
வரீரைவிட்டுப்பிரிந்து அப்புறம்புப்புறம்போகமாட்டேன் தேவரீர் என்
னிடத்தில்தானேயிருக்கவேண்டும் ஆகையால் லென்தமையனாகிய வீ
மசேனமகாராசனை அஸ்தினுபுரத்திற்கு அனுப்பிவையுமென்று சொல்ல
அதுகேட்டு அந்தப்பாவானும் வீமசேனையை நழத்து ஓ வீமசேனா நீ அ
ஸ்தினுபுரத்திற்குப் போய்த்தருமபுத்திராண்டை விலப்பத்திரமாய்க்காத்து
க்கொண்டிருவென்று சொல்லிப் பனுப்ப அதுகேட்டு வீமசேனனும் ப்
டியே நல்லதென்று சம்மதித்துத் தேவகிதேவி-குந்திதேவி-அசோதை-
உலூவகி-சித்திராங்கதை இவர்களைல்லாரையுமாதத்திலேற்றிக்கொண்
டுதருமபுத்திரருக்குக் காணிக்கையாக இரண்டாயிரம் ஒட்டகத்தின்பேரி
ல் நவரத்தினங்கனையெடுப்பித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணருச்சுனர்களிட
த்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்தினுபுரத்திற்குப் போனபிற்பாடு ஆ
திசேஷனும் கிருஷ்ணருச்சுனர்களிடத்தில் செலவு வாங்கிக்கொண்டுநாக
சேனைகளுடனே பாதாளலோகத்திற்குப் போக அப்போது அருச்சுனம
காராசனானவன் கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் பப்பிரவா
கன் விஸ்வகேது அம்சத்துவசன் முதலான துரைகளுடனும் ரதகசதுராக
பதாதிகளாகிய சதுரங்கபலசேனைகளையும் பிரமாணப்படுத்தி அந்த
மணிபுரத்தையும் மந்திரிகள் வசத்தில் ஒப்புவித்து அஸ்வமேதக்குதிரை
யையும் வீதிமார்க்கமாகப் பூசைபண்ணி முன்னதாக நடத்தித்தானுபுதிரு
ஷ்ணபகவானுடனேயுத்தசன்னுத்தொழப்பப்படுத்தப்பதினெண்வகை
மேளவாத்தியங்களுந்தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக மகாவுச்சாகத்
துடனே நடந்தான் கேட்டமேலே செனமேசையமகாராசனே அப்பால்
அந்தக்குதிரையானது தன்னிச்சையாக நடந்து காடுகள் செடிகள் வ
னங்கள் வளங்கிரங்கள் கடந்துவடிகையைக்கேட்கிறத்தினுபுரென்கிற
பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகவந்து அவ்விடத்தில் அந்தப்பட்டணத்தைப்
பரிபாலனம்பண்ணுகிறவன் மயூரத்துவசமகாராசனென்னும் பெயர்

ரையுடையவன்மகாவீராதீவீரன் வீரப்பிரதாபன்சத்தியசந்தனன் க
 னவிலும்பொய்சொல்லாதவன் அரிபக்திமறவாதவன் துஷ்டநிக்கிரகசி
 ஷ்டபரிபாலனன் அஷ்டைஸ்வரியங்களும் நிறைந்துள்ளவன் சேரட்சம
 காதானகெம்பீரன் அப்படிப்பட்டராசாதிராசனானவன் அசுவமேதயாக
 ள்செய்யநினைத்துத்தான்யாகதீட்சையைக்கைக்கொண்டு குதிரையைப்
 பூசப்பண்ணிவிட்டு அக்குதிரையின் பிறகே வீராதீவீரனான புத்தி
 மானதாரைத்துவசனையனுப்பிச் சீக்கிரத்தில் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்
 வித்துக்கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டனுப்ப அந்தப்படியேதாம
 ரைத்துவசனானவன் நகுலத்துவசனென்கிற சேனாபதியுடனும் அதக
 சதுரகபதாதகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளுடனும் ஈணாங்கூரையுப்
 புறப்பட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகேநடந்து அங்கங்கேயந்த அஸ்வமே
 தக்குதிரையைப்பிடித்தெதிர்த்தவர்களோடெல்லம்போராடிக் கெலித்
 துக்காணிக்கைகப்பங்களைப்பெற்றுக்கொண்டுபூமிமுழுவதும் பிரதட்ச
 ணம்பண்ணிமுடித்துத்தன் னுடையரத்தினபுரத்திற்குச் சமீபமாக வ
 ந்துதன்விட்டிழறந்தினான் அந்தஅசுவமேதக்குதிரையுமரத்தினபுரத்து
 க் கோட்டைவாசலி ஈணாமாயப் பச்சென்றபுல்லைக்கண்டு மேயாது
 கொண்டிருந்தது அப்போது அருச்சுனனுடையகுதிரையும்வந்துதாம
 ரைத்துவசனுடைய குதிரையைக்கண்டுசேரப்போச்சது அதுகண்
 டிதாமரைத்துவசனுடையகுதிரையும் அருச்சுனராசனுடையகுதிரையை
 க்கண்டுசேர்வந்து அதின்முகத்துடனே முகம்வைத்து முகந்து
 கொண்டிவழாவங்களைச்செய்தது அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும்நகுல
 த்துவசனைப்பார்த்து இதேதுஅசுவமேதக்குதிரை இதுஎங்கேயிருந்
 துவந்தென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நகுலத்துவசனும் அந்தக்குதிரை
 யின் சமீபமாகப்போய்க்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டிவந்து தாரைத்
 துவசனிடத்திலுப்புவித்தான் அப்போதுதாமரைத்துவசனும் அந்த
 க்குதிரையினுடையலலாடத்திற்கட்டியிருக்கின்றவிருதாவொளியைவா
 சித்துப்பார்த்துப்புன் சிரிப்பாகச்சிரித்துத்தலையையசைத்துச் சேனாபதி
 யைப்பார்த்துஒசேனாபதியே இந்தஅதிசயத்தைக்கேட்டாயோ அதுவெ
 ன்னவென்றால்அஸ்தினுபுரத்தையாசாட்சிசெம்கின்றதருமாசனானவ
 ர் பயித்தியமபிடித்துத்தானேவீராதீவீரனென்றுகர்வித்து அசுவமே
 தயாகஞ் செய்துமுடிக்க நினைத்துக் குதிரையைவிட்டிருக்கின்ற
 ரந்தராசன் இனிமேல்மாகம்பண்ணிமுடிக்கிறதுதெய்வத்திற்கே தெரியு
 ம்அதுவுமல்லாமல் இந்தக்குதிரையின்பிறகே யுத்தசன்னுத்தனாய் வ
 ருதிறவன்மேட்டானமேட்டியாகிய அருச்சுனனும் அவன்நமதுகுந
 சுவாமியாகியகோபாலகிருஷ்ணமூர்த்திக்குமைத்துனையும்ஆகையால்நா
 ம்அருச்சுனனேமடக்கிக்கொண்டுசாக அடித்துநோகப்பண்ணினால்அவ
 னுக்குச்சகாயமாஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்வந்தருளுவார்நாமவரைப்பிடித்து
 க்கொள்ளலாம் இன்றையத்தினமல்லவோ நம்முடைய வெண்ண
 ம் நிறைவேறிபதல்லாமலும் இந்தக்கண்டிடனே கூடஅருச்சுனன்ம
 களுடைப்பிரவாகனும்வருவான் அவனைப்பலசாலியென்றுசிலர் சொல்
 லுவார்கள்ஆனால்அகட்டிம்இந்தக்குதிரையைக்கொண்டுபோய் நம்முடை
 யதண்டிடனே கட்டிவைப்பென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சே

இதபதியும்தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஐயராசநந்தனா அந்தவருச்சுன
ன் எம்மாதிரி அவனை சட்டைபண்ணித் தேவரீரவனுடனே சண்
டைபண்ணவேண்டுமோ அப்படி நீ யோசிக்கவேண்டியதில்லை அவன்
இவ்விடத்திற்குவருவானாகில் அவனையுமவன்சேனைகளையுமென்னுடை
யபாணாக்கினியால்தானே கண்டித்துவிடிகிறேன் நீதற்கு எவ்வளவுஞ்ச
ந்தேகிக்கவேண்டாம் அல்லது அந்தப்பிரவாகளை மகாபலசாலியெ
ன்றுமதித்திருக்கிறீரோ அவன்வந்தாலென்ன அவன்மம்முடையகாட
கசாலைப்பெண்களிட்புட்பாஞ்சலியென்பவனுக்கு வருஷத்திற்கொருத
ரம்ரத்தினங்கொண்டு வந்துகொடுக்கிறவனல்லவோ அவன் எம்மாதிரி
ரம் அவனமக்குந் தானவனென்று சொல்ல அதுகேட்டுத்தாமரைத்
துவசனும்சந்தோஷித்துத்தனதுசேனாதிபதியைப்பார்த்து ஒருசுலத்துவ
சாநமக்கேசெயகாலமிருக்கின்றது நீசீக்கிரத்தில் குதிரையைக்கொண்டு
போய்ப்பத்திரப்படுத்திவிட்டுமதுசேனைகளையெல்லாமயுத்தஞ்செய்வ
தற்குமுஸ்தீதுபண்ணிவையென்றுகட்டளையிட்டனுப்பினான்.

தாமரைத்துவசன்யுத்தம்.

— ஐ —

அதுகேட்டு ஒருசுலத்துவசனு மப்படியேல்லதென்று குதிரை
பைக்கொண்டுபோய்க்கட்டிவைத்துவிட்டுத் தங்களுடையசேனைகளை
யெல்லாமெச்சரிக்கைபண்ணி அர்த்தசந்திரவியுகமாக நிறுத்திவைத்து
ண்பேரிகையையறைவித்துச்சண்டைக்குமுஸ்தீதாயிருந்தானக்கேயரு
ச்சுனராசனும் குதிரைபிடிப்பட்டுப்போனதைக்கேட்டுக் கிருஷ்ணபகவா
னுடனே சொல்ல அவரும் ஆலோசனைசெய்து அருச்சுனைப்பார்த்து ஓ
அருச்சுனா இப்போது நமதுகுதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டதாமரைத்
துவசனோமேததவும்பலவந்தன் அவன்தரும் சொரூபன் சத்தியசந்தனன்
விஷ்ணுபக்தன் வீராதீவீரன் அவனைசெயிக்கமுடியாது ஆகையினால்
வனுடனே எவ்விதத்திலாகிலுஞ்சினேகம் பண்ணிக் குதிரையைமீட்டுக்
கொள்ளவேண்டுமெயல்லாமலசண்டையினுக்குதிரையை மீட்டுக்கொ
ள்ளக்கூடாதென்று சொல்ல அதுகேட்டு அருச்சுனனும் அந்தப்பகவா
னைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியானான்நாமேபோய்க்கள்கு
திரையைவிட்டுவிடென்று பிரியவசனஞ்சொல்லுகிறது வீரத்தன்மை
யோசவாமியென்றுதடுத்ததுச்சொல்ல அதுகேட்டுக்கிருட்டிணதேவரு
ம் ஓ அருச்சுனா அப்படிப்பகையாளிகுப் பிரியவசனஞ் சொல்ல
வேண்டியதில்லைமும்பின் னிடாமல்சண்டைபண்ணலாம்நீயும் ஹரிப
க்தியுள்ளவனல்லவோ நீயும்கெலிக்கிறாயென்று சொல்லி விசுவகேது
வைமழைத்துவிசுவகேதுவேந்நமதுசேனைகளையெல்லாஞ்சண்டைக
குமுஸ்தீதாசவியுகங்கட்டிநிறுத்தென்று கட்டளையிட்டருளினான்
அதுகேட்டு விசுவகேதுவும் அந்தப்படியேசேனைகளைக்கூட்டிக் கிருசயுகமா
சநிறுத்திவைத்துப்பிரத்தியுமனையும் அனுசாருவனையும் பட்சிகளு
க்கண்களாகநிறுத்தி அம்சத்துவசனையும்நீலத்துவசனைபம்சங்களாகநி
ன்றுதிமெவ்வாணசுவனையும் பப்பிரவாகளையும் சேட்டைகளாகநிறுத்தி

சாத்தகிகிருதவர்மன்மேகவர்ணன் இவர்களைவாலாக நிறுத்திக் கிருட்டி
 ணுருச்சுனர்களைக்கார்ப்பத்திஸ்நிறுத்தித்தானுமுகாரானாய்ப்பட்சிக்கு
 முக்காகநின் றுரண்பேரிகைவெண்கலப்பேரிகைமுதலாகியதுகளையும்ச
 கலலோகங்களும்நிங்கத்தக்கதாகமுழக்குவித்தான் அப்பொழுது கிரு
 ட்டிணபகவானுமருச்சுனனைப்பார்த்துஔருச்சுனனானுனக்குச் சாரதி
 யாகவிருக்கவோரதிகனாயிருக்கவோசொல்லென்றுகேட்க அதற்கு அரு
 ச்சுனனுமந்தப்பகவானைப்பார்த்துஔபாதேவரீர்திகனாய்த்தானே யிரு
 மென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகிருட்டிணபகவானும்தாரணை நினைத்தரு
 ளினு ரதுதெரிந்து அக்கணமே தாரகனுஞ்சகலசத்திர அத்நிரமுஸ்
 தீதுகளுடனே வைகுண்டரத்ததைக்கொண்டிவந்து நிறுத்தினு னது
 கண்டு அந்தப்பகவானும் அந்தரத்ததிலேறிக்கொண்டிதமது பாஞ்சசன்
 னிபத்தையெடுத்துப்பம்பம்மென்றுஊகியருளினு ரந்தச்சத்தததுடன்
 அருச்சுனனும் தனதுதேவதத்ததை யெடுத்து அண்டகடாகமதிரும்
 படிமுழக்கஞ்செய்தான் அந்தஔசுகளி னால் அருச்சுனனுடையசேனைக
 ளெல்லாஞ்சந்தோஷகரமாய்மகாஉச்சாகத்தைப்பொருந்தினார்கள் தா
 மரைத்துவசனுடையசேனைகளெல்லாமுச்சாகமடங்கித் திகிலடைநதா
 ர்கள் அப்போதுஸ்ரீகிருட்டிணபகவானும்மகாசுகோஷத்துடனேசா
 ரங்கமென்கிறவில்லையெடுத்துத்தமது திவ்பாத்தத்தினுற்பிடித்துக் கு
 ணத்தொனிபண்ணித்தமதுரத்ததைச்சகலசேனைகளுக்கு முன்னதாய்
 த்தாமரைத்துவசன்பேரில்உத்தியருளினுரதுகண்டுதாமரைத் துவசனு
 ன் சிரித்துஅந்ததேவனுக்கு மனோஹசையாய் அர்க்கியபாத்தியமு
 தலானசகலவுபசாரங்களுஞ்செய்துதன்னுடையரத்ததைச் சமீபமாகத்
 தூரத்தியந்தப்பகவானைப்பார்த்துஔயாருக்மணிமனோகரா சத்தியபாமை
 வல்லபாகோபிசாரமணதேவகிர்த்தனாபாமபுருஷாஔவாயிநிஸ்ஸும் நிஸ்
 லும் ஏன் இத்தனை துரிதமாய்வருகிறீர்நீ ரென்னைபறிவீரோ அறிபமாட்
 டீரோ இப்பொழுதுஎன்னுடையபாணங்கினியென்கிறதுளசியினால்உ
 ம்மைமப்பூசைபண்ணுகிறேன்சற்றேரம்பதறா ள்நிஸ்ஸும்அந்த அருச்
 சுனனென்படிப்பேகிறுனோரேப்படிப்போகிறீ ரோ பார்ப்போம் உம்
 முடையபாணமானதென்னை யென்னசெய்யக்கூடும் அசைநான்சற்றே
 யறிகிறேனென்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அருச்சுன னுடைய
 யசேனைகளெல்லாம்மனோஉச்சாகசந்தோஷகெம்பிரத்துடனே ஸ்ரீகிரு
 ட்டிணபகவானுக்குமுன்னதாகப்போய்த் தாமரைத்துவசனுடைய சே
 னைகள்பேரில்விழுந்துஅதிககோரமாயத்தம்பண்ணுர்களுகண்டு தா
 மரைத்துவசனும்ஆக்கிரவியாக்கிரரிக்குரோதனாபத் தன்னுடையகோத
 ண்டத்தைக்கையிலெடுத்துக்குமுகு முவெனக்குணத்தொனிபண்ணிய
 ந்தவில்லினிடமாக அனைகமாயிரம்பாணங்களைச்சந்தித்துப்பிரயோகம்
 செய்து அருச்சுனனிடசேனைகளெல்லாஞ்சின்னபின்னமாகும்படிக்
 கண்டித்துரத்தப்பிரயாகமாக்கித்துரத்திவிட்டானதுகண்டுஅம்சத்துவ
 சனும்ரோஷதாம்பிராட்சனாகித்தன்னுடையரத்ததைத் தாமரைத்து
 வசன்பேரில்தூத்தி அனைகமாயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி
 னார் அதற்குத்தாமரைத்துவசனுடையவெனவளவுஞ்சஞ்சலப்படாமல்
 தன்னுடைய வில்லினிடமாக அனைகமாயிரம்பாணங்களைத் தொறி

த்து அவர்கள் விட்டபாணங்களை யெல்லாம் தும்சப்படுத்தி அவர்களுடைய
யசரீரமுழுதுஞ்சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துச் சதைசதையாகப்
பேர்த்தெறிந்தான் அதனால் அவர்கள் மெத்தவங்குஸ்திப்பட்டு ரதத்தின்
பேரில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார்கள் அதுகண்டு அனுசாளுனும்
கோபதிப்தனாபலரிந்து விழுந்து சாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஓ இராச
குமாரா நில்லுநிலென்று சொல்லித் தன்னிட ரதத்தைத் தூத்தி
அநேகமாயிரம் பாணங்களை யெடுத்ததொடுத்துறிவ்வுறிவ்வு என்று பிர
யோகம்பண்ணினான் அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் தன்பேரில் வந்
து விழுந்த பாணங்களை யெல்லாங்கண்டி துத்தள்ளியுடனே ஆயிரம்பா
ணங்களைப் பிரயோகம் பண்ணி மதுராளுவ னிடசரீரமுழுதும்
தைக்கும்படி செய்ய அசற்கவன்கிரகம்பண்ணமாட்டாமல் தேரை
விட்டுப் பூநியற்குதித்து ஒடிப்போனான் அது தெரிந்து ராத்தகி-கிருதக்
மன்-மேகவர்ணன்-இவர்கள் மூன்று பேரும் வந்து சண்டப்பிரசண்டி
ளாய் ஆக்கிரகித்துத்தகளுடைய தேரைத் தாண்டி வில்லைவளைத்துப் பா
ணங்களைப் பிரயோகித்துத்தகளுடைய தூணரத்தில் பாணமில்லாமற்
பேர்த்தைக்கதாக எங்கே பார்த்தாலும் பாணமாயமாகிரப்பினார்கள் அ
ந்தப்பாணங்களைத் தேவகமாய்வந்து சுறுக்குசுறுக்கென்று தாமரைத்துவச
னிட சாரதி குதிரைகள் பேரிற்றைத்து ரத்தமயமாகிவிட்டு அவனை
யும் வருத்தும் போது அதனால் தாமரைத்துவசன் மெத்தவம்நொந்து க
லாக்கினி ருத்திரனைப் போலச் சீறிவிழுந்து அநேகமாயிரம் பாணங்களை
யெடுத்து வில்லினிடமாகத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி அந்தமூன்
று பேருடைய ரதங்களையுர்பொடிபாக்கி அவர்களுடைய கைவில்லையு
ங் கண்டித்துப்பின்னிடம் அவர்களுடைய மார்பினிடமாகத் தைக்கும்
படிபத்துநராசங்களை யெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகன்கு
குதி குவென்று வடவாமுக க்கினி போலவெரிந்து கொண்டுவந்து மூன்
றுபேருடைய மார்பிலுயரப்பட்டு முதுகிலுருகிப்போய்விட்டது அதனைவ
ர்கள் மெத்தவம்நொந்து தலைநீர்கேவமாயொருவர் போனவழியொரு
வர்போகாமலந்தமூன்றுபேரும் ஒடிப்போய்விட்டார்கள் அதுகண்டு
பிரததியுமனனும் அந்ருத்திரனுமகா கோபதிப்தர்களாய் இரண்டுகண்க
ளிலும்கெருப்புப்பொறிகள் குபீக்குபீவென்று பறக்கும்படியாக ஆக்ரு
ஷ்த்துடனேவந்து தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஓ இராசகுமாரா நீமிஞ்
சவேண்டாமில்லுநிலுஉன்னையின்னுஞ்சம் மூர்த்தில் இந்தப்பூயிக
குப் பலியிடுகி ன்ருமன் று சொல்லி வில்லைவளைத்து அநேகமாயிரம் பா
ணங்களைப் பிரயோகித்துத் தாமரைத்துவசனுடைய ரதத்தைக் கண்
னுக்குத் தெரியவொட்டாமற் சரக்கூடங் கட்டினது போலமறைத்து அ
ட்டகாசஞ்செய்து நின்றார்கள் அதுகண்டு தாமரைத்துவசனுங்காலாக்கினி
ருத்திரனைப் போலச் சீறிவிழுந்து குரியகிரணங்களைப் போல அதிதிட்சண்
மமாய் விளங்குகின்ற பாணங்களை யெடுத்து வில்லினிடமாகச் சந்தித்துப்
பிரயோகம்பண்ணி அந்த இரண்டுபேருடைய கைவில்லையும் ஒடித்து
அவர்கள் சரீரமுழுதும் ஊசிடட்டிட மில்லாமற் சல்லடைக்கண்களாக
த் துளைத்து மார்பிடயம் பத்தலாகக்கிழித்தது அதனால் மெத்தவர்
நொந்து அந்த இரண்டுபேரும் வாயினாலும் எதிரினாலும் ரத்தங்களைக் குபீ

ஸ்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டுதேரின்பேரில்முச்சையாய்விழுந்துவிட்ட
 டாகளதுகண்டுபப்பிரவாகனும்மிகுந்தகோபந்தகாரனாய்க்குக்கிடுத்து
 பற்களைநறநறவென்றுகடித்துக்கொண்டுமீசைகள் படபடவென்
 றுதுடிக்கும்படியாகத் தன்னிடரத்ததைத் தாமரைத்துவசன்பேரி
 லதிவேகமாகத்தூர்த்தி மகாடகராகாரனாய் அந்தராசகுமாரனைப்பார்த்
 து அடாதாமரைத்துவசாவண்டாந்தகீழாய் விழுக்குறையிப்பொழு
 துஒடிப்போகாமனின் றுளன்னோடுபொராடென்றுசொல்லித்தன்னையி
 லிராநின்றவில்லைவளைத்துக்குணத்தெனிபண்ணியந்தவில்லினிடமாக
 அக்தீட்சண்யமான அநேகபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகம்ப
 ண்ணி தாமரைத்துவசனிட தேரைச்சாரதி குதிரைகளுடனே பொ
 டிபொடியாக்கி அவன்கையிலிராநின்ற வில்லைக் கண்டித்துக்கவசத்
 தக்கிழித்துமாற்றையும்பத்தலாக்கினான் அதனால்தாமரைத்துவசனும்
 துந்தஆபாசமடைந்தெவ்வளவுபின்னிடாது வேறொரு தேரிலேறி
 க்கொண்டுமற்றொருவில்லையெடுத்துகுணத்தொனிபண்ணியநேகமாயி
 ம் பாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்துபப்பிரவாகனிடசார
 கியையுங்குதிரைகளையுங்கொன்று அவன்கைவில்லையுங் கண்டித்து
 க்கவசத்தையங்கிழித்துப் பின்னையும் அந்தபப்பிரவாகனைப்பார்த்
 து அடாபப்பிரவாகனானித்தக்கணமே உன்னைக்கொன்றுவிடுவான்
 அப்படிக்கல்லாமல்விட்டுவிட்டதுளதினாலென்ற லெங்களுடையநா
 டகசாலைப்பெண்களில்புட்பாஞ்சலியென்கிறபெண்ணுக்குவருஷத்திற்
 கொருதாமரத்தினங்கள்கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவனாகயால்மன்னி
 த்துவிட்டேனென்றுசொல்லி ரமெல்லாஞ்சதைசதையாகப் பேர்த்
 ததெறிந்து அவனைக்கைகாலாடவொட்டாமல்பிரமிக்கப்பண்ணினான் அ
 தனாற்பப்பிரவாகனும்மிகுந்தஆபாசத்தையடைந்து மகாவெட்கத்துட
 னேனைகால்களையுதறிக்கொண்டுநீர்வாகம் பண்ணாரட்டாம லோடிப்
 போனான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும்அநுச்சுனன்பேரில் முனைந்
 துநடக்கையில் அதுதெறிந்துகர்னன்குமாரனானவிகவகேதுவும் ஆக்
 கிடுத்துத்தன்னிடரத்ததைக்குறுக்கேதூர்த்தி அந்தவீரனைப்பார்த்து
 அடாதாமரைத்துவசாநீளங்கேடோகிறாய் சற்றேசில்லென்றதட்டித்த
 ன்னிடவில்லிலேகொடையிடிக்குச்சபானமான அநேகபாணங்களைத்
 தொடுத்து அதிவேகமாகப்பிரயோகம்பண்ணித் தாமரைத்துவசனி
 டரத்ததைச் சாரதி குதிரைகளுடனே யதம்பண்ணி அவனது
 கைவில்லையுங்கண்டித்து மார்பையுமபத்தலாகக் கிழித்துவிட்டான்
 அதுகண்டுதாமரைத்துவசன்உடனேரத்ததிலேறினான் அதையும் விஸ்
 வகேதுகண்டித்துவிட்டான் பின்னையொருரத்ததிலேறினான் அதையும்
 கண்டித்துவிட்டானிப்படி நூறுரத்தமட்டுக்கும் விசவகேது கண்டிக்க
 அதுனால்தாமரைத்துவசன்மெத்தவுவருத்தமடைந்து வேறேதெவ்வாத
 தகின்பேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்
 லினிடமாக அக்கினிப்பொறிகளைக்கொன்றுபாணங்களை அபரிமிதமா
 கத்தொடுத்துவிசவகேதுவினிட மார்பிலேதைத்துமுதுகிலுருகும்ப
 டிப்பிரயோகித்து அவன்ஏறியிருக்கின்ற ரதங்களைப் பொடியாக்கி
 அவன் கைவில்லையுமொடித்துக்கவசத்தையும்அறுத்தானதால்கி

வகேதுமெத்தவும்நெந்து அடியற்றமரம்போல ரதத்தின்பேரில்விழுந்
துமுர்ச்சையடைந்தான் அப்போது தாமரைத்துவசன் மகாஉக்கிராகார
னாயத்தனது வில்லினிடமாக அக்கினிக்குச் சமானமானபாணங்களைத்
தொடுத்ததுளங்கேபார்த்தாலுஞ்சாவருஷம் பொழிந்ததுபோலப்பிரயோ
கஞ்செய்ய அதனால் தச்சுதாங்கபல சேனைகளெல்லாம் பயந்து ஒடிப்
போய் அர்ச்சுனனிடத்திற்சரணமடைந்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஐயாகி
நீ ஈசனகளைக்காப்பாற்றி ரட்சியும் ரட்சியும் ஐயாவென்று முறையிட்டார்
கள்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அவர்களுக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்துப்
பிற்பாடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடனே கூடவந்து தாமரைத்துவசன்பேரில்
எதிர்த்து ககாண்டபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அகனிடமாகத்தே
வேந்திராது தவர்கள் கொடுத்த தீவ்யபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோ
கப்பண்ணினான் அதுகளை யெல்லாம் தாமரைத்துவசனுனவன் மிஞ்சிக்
கொண்டான் மலர்க்குப்ப தியில் பஸ்ரீகாப்படுத்தி விட்டுப் பின்னையுமதன்
னுடைய அத்திரங்களினால்கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவருடைய சரீரத்தையும்
வசந்தகாலத்தில் மலர்த்தபூத்த முருகம் விருட்சம்போலச் செய்ந்து
மெத்தவும்நோகப்பண்ணினான் அதனால் விரண்டுபேரும் மிகுந்த பிர
யாசமடைந்து காற்றூர்தியுங்கூடினதுபோல மகாஉக்கிராகாரமாய்த்தங்
களுடைய அத்திரங்களினால் தாமரைத்துவசனுடைய சரீரமுமுதும் ரத்தம
யமாச்சினார்கள் இப்படி அர்ச்சுனனும் தாமரைத்துவசனும் ஏழுநாள்
இரத்திரியும்பசுவும் போராடினார்கள் அப்படி போராடுகிறபோது அர்ச்
சுனனுந்தாமரைத்துவசனுடைய ரத்தத்தைப் கொடியாக்கினான் அவன் பி
ன்னையுர் ஒருதேரின் பேரிலேறினானையுமர்ச்சுனன் பொடியாக்கிவிட்
டானதுகண்டு தாமரைத்துவசனு மகாகோபங்கொண்டு அர்ச்சுனைப்
பார்த்து ஓர் அர்ச்சுனா பளாபளா நீமெத்தவுங்கெட்டி. க்காரன் நானுன்னை
மெச்சினேனென்று சொல்லி அதிசீக்கிரத்தில் வேறெயொருதேரிலேறிக்
கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்த வில்லினிடமாக இரண்டு
அர்த்தசந்திரபாணத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகப்பண்ணி அர்ச்சுன
னுடைய காண்டபத்திலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய சார்ங்கத்திலும்க
ட்டியிருக்கின்ற நாணியையறுத் தெறிந்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுன
னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்
டிருக்கையில் தாமரைத்துவசனும் தேரை விட்டுப் பூமியிற்குதித்து ஓடிவ
ந்து கொழிக்குஞ்சைப் பருந்தறைந்து கொண்டு போகிறதுபோல அர்ச்சுன
னைத்தேரோடே தூக்கிக் கொண்டு ஆகாயவீதியிற் போய் நின்று கிறகிற
வென்று அந்த ரத்தத்திச்சக்கிராகாரமாய்ச் சுற்றிப் பூமியில் விட்டெறிந்தா
னதுவுஞ் சுழன்று கொண்டிருக்கும்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்கள்

திதிகிலடைந்து ஆஆ மோசம்வந்ததேயென்று கொப்பெனவெழுந்திரு
ந்து அந்தத்தேருக்குநோய்நின்று தம்முடைய திவ்யாஸ்தத்தைநீட்டிப்
பூமியில் விழுப்போகின்றதேரைப்பிடித்து எப்போதும்போல நிறு
த்தியருளினாதுகண்டு தாமரைத்துவசனுஞ்சிரித்து அந்தப்பகலானே
பபார்த்து ஒதிருட்டுக்கிருஷ்ணரீர்ப்படிசெய்யலாமோ இப்படிப்பட்ட
டபட்சபாதம்பண்ணலாமோ ரணக்களத்தில்என்னகையில் அர்ச்சனன்
விழுகிறுன்னான் அவன்கையில் விழுகிறேனென்று நீர்சும்மா யிராமல்
அர்ச்சனனுக்குச்சகாயம்பண்ணினீர் இதுஉமக்குநியாயமோபூர்வகால
த்தில்வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டுபோன சோமுகாகூர னிமித்தம்
ஒருமீனாகப்பிறந்து அவனைக்கொன்றவர் நீல்லவோ அதுவுமல்லாமல்
தேவர்களும்இராட்சதர்களுங்கூடிப்பால்சமுத்திரத்தில் அமிர்தங்கடை
யும்போதுமந்தாகிரியானதுசமுத்திரத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாமல்
ஆமையாகப்பிறந்துமலையைச்சுயந்தவர் நீல்லவோ இரணியாட்சதனா
னவன்பூமியைப்பாயாகச்சுருட்டிப் பக்கத்தி விடுக்கிக்கொண்டுபாதாள
லோகத்திற்குப்போய் ஒளித்துவைத்துக்கொண்டபோது ஒருபன்றியா
கப்பிறந்து அவனைக்கொன்று பூலோகத்தையெப்பொழுதும்போலநிலை
நிறுத்திவைத்தவர்நீல்லவோ இரணியனானவன்ஹரிநமோஸ்துஎன்
றுஎவர்களையுஞ் சொல்லவொட்டாமலடக்கி இரணியநமோஸ்துவெ
ன்றுஎவர்களையுஞ்சொல்லும்படிபயமுறுத்திவைத்துக்கொண்டு மகா
கர்வத்துடனேயிருக்குங்காலத்தில் அவன்பிள்ளைபாகிய பிரகலாதஆ
ழ்வானாயும்அப்படியேசொல்லென்றுசொல்ல அந்தமகானுபாவன் அப்
படி சொல்லாமல்ஹரிநமோஸ்துஎன்று திடச்சித்தமாகச்சொல்ல அது
சேட்டுமெத்தவுங்கோபங்கொண்டுநீ சொல்லுகிறஅரி மெந்தவிடத்திலி
ருக்கிறுனென்றுஇரணியன்கேட்கத்தூணி லுந்துரும்பிலுமற்றமுள்ள
எந்த விடங்களிலும் பிரமாமுதல் பிபீலிகா பரியந்தமுள்ள சகல
ஜீவர்களிடத்திலும்சர்வவியாபகனாய்ச்சர்வாந்தரியாமியாய்ப் பிரகாசித்து
க்கொண்டிருக்கிறுரென்றுபிரகலாதன் சொல்ல அப்படிச் சொல்வாயானா
லிந்தத்தூணிலும்இருப்பானேவென்றுஇரணியனானவன் தன்னுடைய
கையினால் ஒங்கியறைந்தமாத்நிரத்தில் அந்தபாகவதசிகாமணியாகிய
பிரகலாதஆழ்வானிமித்தம் அந்தத்தூணினிடத்தில் நரசிங்கமாகப்பிறந்
துஇரணியனைச்சங்கரித்துப் பிரகலாத ஆழ்வானைட்சித்தருளினவர் நீ
ரல்லவோ அதுவுமல்லாமல்திரிலோகத்தையும் ஒருகுடைநிழலின்கீழ் அ
ரகாட்சிசெய்த மாபவிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்குப் பிரமசாரியாகப்
போய் மூன்றடிநிலம்தானமாகக்கேட்டுவாங்கி அவன்குடியைக்கெடு
த்தவர்நீல்லவோ இன்னமுங்காத்திவைவீரியார்ச்சனனிமித்தம் பா
சுராமனாகப்பிறந்துபூமியெல்லாம் நிர்மூலம்பண்ணினவர் நீல்லவோ

இதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீராமனாகப்பிறந்து குரங்குகளைச் சேனையாகக்கூட்டி-
க்கொண்டிராவணகுரட்சதர்களை யெல்லாம் வேரறுத்தவர் நீரல்லவோ
கடைசியில்கோபாலகிருஷ்ணனாகப்பிறந்து இடைச்சிகள் வீடுதோறும்
பால்தயிர் வெண்ணெய்களைத்திருடியுண்டு இன்னம் அம்மா னாகிய கஞ்
சன் முதலான அனேக ராட்சதர்களைக்கொன்று மகாகீர்த்திப் பிரகாசத்
தையடைந்து அச்சீர்த்தியையெல்லாம் இப்போது இந்த அர்ச்சனனு
க்குச்சாரத்தியம்பண்ணிப்போக்கடித்துக்கொண்டிரேயும்முடையதிரு
ட்டுக்குணம்எப்போதும்பொகிறதில்லையேநல்லது உம்மைநான் கொஞ்
சத்திலேவிடுகிறதில்லையென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல்லா
ம்ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுவந்தோத்திரமாகக்கொண்டு திருவுளமகிழ்ந்து
பிற்பாடுகோபங்கொண்டவர்போலத் தமதுதிருப்பாதத்தினுல்தாமரை
த்துவசனையுதைத்துக்கையிற்பிடித்திராநின்றகதையினுல் அவன் தலையி
ன்பேரிலடித்தார் அந்தஅடியினுல் தாமரைத்துவசனம்பூமியில் வி
ழுந்துமூர்ச்சையடைந்துசற்றுநேரத்தில்தெளிந்தெழுந்திருந் துவேறேற
ருரத்திலேறிக்கொண்டுவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சனராசனு
டனேயெதிர்த்துநின்றான் அப்போது அர்ச்சனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானைப்பார்த்துஐயாகிருஷ்ணாதவரீராகனாயிருப்பதைவிட்டுஎனக்கு
ச்சாரதியாயிருந்து குதிரைகளையோட்டுவீரானுந்நானிந்தத் தூர்மார்க்க
னையவசியங்கண்டிக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும்
அப்படியே சம்மதித்துத் தமது வைகுண்டரத்ததைக் கொண்டு
போம்படித்தாரஃனுக்குச்சொல்லிவிட்டு முடிகோலைக்கையிற்பிடித்துக்
கொண்டுபார்த்தனுடையரத்திலேறி அந்தரத்தி லிருக்கின்றசாரதி
யைப்போகச்சொல்லித்தாம்உட்கார்ந்துகொண்டுசவுக்கினுல் குதிரைக
ளையதட்டியந்தரத்ததைநடத்தியருளிஞர்அப்போது அர்ச்சனனுந்தன்
னுடையகாண்டபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணியதிலே யனேகமாயிரந்
தில்யபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகித்துத் தாமரைத்துவசனை மெ
த்தவுங்கஸ்திப்படுத்திஒருபாணத்தினுல் அவன்சாரதியினுடைய சிரசை
க்கண்டித்துப்பத்துப்பாணத்தினுல் அவன்ரத்தத்தையும் பொடியாக்கினு
னதுகண்டுதாமரைத்துவசனுமகாகோகதிப்தனாய்எரிந்து விழுந்துபளா
பளாகன்றாயிருந்ததென்றுகறுவிக் கொண்டுவேறே யொருதேரிலேறிவி
ல்லைக்குணத்தொனிபண்ணியந்தவில்லிலே சூரியகிரணங்களைப்போல அ
திதிட்சண்யமானபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகித்துக்கிருஷ்ணர்ச்
சனர்களிருவருடையசரீரத்தையுஞ்சதைசதையாகப்பேர்த்தெறிந்துஎங்
கேபார்த்தாலும் ரத்தவெள்ளமோடும்படிசெய்துவிட்டான் அதனு
ல்அந்தபகவானுடையதிருமேனி மெத்தவும் இளைப்படைந்து இனி
அர்ச்சனனுடைய கையினுல்இவனைக்கெலிக்கமுடியாதுநாமே கொ

ல்லவேண்டுமென்றுச் சிறிது தாமதமுடைய சக்கராயுதத்தை நினைத்த
 ருளிஞர் அப்படி நினைத்தமாதிரித்தில் கோடிகுரியப்பிரகாசமாய் வி
 னங்குகின்ற அந்தச் சக்கராயுதமானது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடையகையில்
 நின்றது அதுதெரிந்துகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அந்தச் சக்கரத்தைத் த
 மதுவலக்கரத்தினுற்றுகிக்கொண்டு இவனைக் கொல்லுகிறேனென்று ம
 லையெவிட்டுக்குதித்தோடி வருகின்ற ஒரு சிங்கம் போலத் தேரைவிட்டுக்
 குதித்தோடி வருகிற வேகத்தினால் வயிற்றிலடங்கியிருக்கின்ற பிர்மாண்ட
 கடங்குகளெல்லாங்குலங்கினது பூமியெல்லாம் கிடுகிடுவென்று நடுங்கி
 னது இந்தப்படியோடி வருகின்ற கோலாகலத்தைக்கண்டு தாமரைத்
 துவசன் சிரித்துத் தானுத்தெரைவிட்டுக்குதித்து அந்தப்பகவானுக்கெதி
 ரேதந் துவந்தவரைப்பார்ந்து ஒப்பந்தாமா வாரும்வாரும் எதோ உம்மிட
 சறுக்கைப் பார்ப்போமென்று சொல்லித் தாமரைத்துவசனானவன்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையசையவொட்டாமல்கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொ
 ண்டானதுதெரிந்து அர்ச்சுனனும் மகாகோபத்துடனே தனதுகா
 ண்டபத்தில் ஒருபாணத்தைத்தொடுத்தது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய
 திருமேலியிற்படவொட்டாமல் தாமரைத்துவசன்பேரில் பிரயோகம் ப
 ண்ணினான் அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் மகாகோபத்துடனே கிரு
 ஷ்ணமூர்த்தியைவலதுபக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுன
 னைத்துக்கிடதுபக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழுமபி
 இரண்டுகக்கத்தையுமரைக்கும்பொழுது அதனால்கிருஷ்ணமூர்த்தியான
 வர் மெத்தவும் வருத்தமடைந்து இனிமம்மால் இவனைச் செயிக்க
 முடியாதுலகு வாய்த்தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இரண்டுகண்
 னையுமுடிக்கொண்டு கைகாலசைக்காமல் ஓடுங்கிப்பிரதமையைப்போலி
 ருந்தார் அதுதெரிந்து அர்ச்சுனனும் படியேயிருந்தான் அதுகண்டு தாம
 ரைத்துவசன் அந்த இரண்டு பேரையும் பார்த்து இவர்களிறந்துபோனார்
 ள் இனிமேல் இவர்களால் சாரியில்லையென்று பூமியின்மே லெறிந்துவிட்
 டு இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையையும் பிடித்துக்கொண்டு நகுலத்துவச
 னுடனே கலந்துரத்தின புரத்தைச் சேர்ந்து தன்னுடைய பிதாவாகியுமயூர
 ததுவச மகாராசனன்னைக்குப் போனான் கேட்டிரோ செ
 னமேசெயமகாராசவே அப்போது குரியபகவானும் தாமரைத்துவ
 சனுடைய சவுரியபாக்கிரமததுக்குப் பயந்து ஒளித்துக்கொண்ட
 துபோலமேற்குத் திசையில் அஸ்தமனமாகினார் அப்பால் அர்ச்சு
 னன் சேனைகளையும்கவிலாசமென்கின்றதுபோல தாமரைகளெல்
 லாமுடிக்கொண்டதுகங்கேபார்த்தாலும்காடாந்தகாரமான இருள்நிறத்
 துகம்மிக்கொண்டது அந்தவேளையில் தாமரைத்துவசன்போய்ததன்
 னுடைய பிதாவைக்கண்டு அவருக்குப் பிரதட்சணமஸ்காரம்பண்ணி

எழுந்துநின்றனகளைக்கட்டி வாய்பொத்திக்கொண்டு அவரைப்பார்ந்து
 துஜயாபாமபுருஷா தேவரீருடைய அஸ்வமேதக் குதிரையைவிட்டுப்
 பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்துகொண்டு வருகையில் அஸ்திபுரத்தை
 யாளுகின்றதருமபுத்திரர்விட்ட அசுவமேதக்குதிரைவந்தது அதைக்
 கண்டுரண்பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் அதையறிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்
 சனர்களிருவம் சகலசேனாசமேதர்களாய் என்பேரில் எதிர்த்துவந்து
 இதுவரையிலும்போராடினார்கள் நான் அவர்களுடைய சேனாசமுத்தி
 ரங்கனையெல்லாம் துர்மசப்படுத்திவிட்டு அந்தகிருட்டிணர்ச்சனர்களுட
 னேபோராடி அவர்களிருவரையும்பிடித்துக்கொண்டு 'தேவரீரிடத்திற்
 குக்கொண்டுவாநினைத்துவருகையில் அவர்களிறந்துபோனார்கள் அது
 தெரிந்துநானவர்களைரணக்களத்திலெறித்துவிட்டுக் குதிரையைமாத்நி
 ம்பிடித்துக்கொண்டிரும்மதுசேனைகளுடனே வந்தேனென்றுசொல்ல
 அதுகேட்டுஅந்தராசனவன் புத்திரன்மேல் கோபித்துக்கொண்டு
 அடாபயித்தியக்காரா நீஎன்னவேலை செய்துவந்தாய் விருதாவான
 காரியஞ்செய்துவந்தாயே ஒருகொப்பரிசையுடனே திரவியம்அகப்ப
 ட்டால் அந்ததிரவியத்தைஇறைத்துவிட்டுக் கொப்பரிசையைமாத்தி
 ராம் எடுத்துக்கொண்டிவந்ததுபோலவும் அமிர்தத்தைவிட்டுவிஷத்
 தைக்கொண்டிவந்ததுபோலவும் அந்தஅகிலாண்டகோடிபிரமாண்ட
 நாயகாகிய கிருட்டிணமூர்த்தியை விட்டுவிட்டு இந்தக்குதிரையை
 ஏன் பிடித்துக்கொண்டிவந்தாயென்று தூறிப் பின்னையும்தன்குமார
 னைப்பார்த்து ஒருமாரகா நீபோய்அந்தப்பகவானைப்பொழுதுவிடிந்தபி
 ன்பாவது இவ்விடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவா நான் அவரைப்
 பூசைபண்ணுகிறதற்கு வேண்டிய பூசாதிரவியங்களும் 'காணிக்கைக்க
 ப்பங்களும் நவரத்தினமுதலான சகலவஸ்துக்களும் முஸ்தீதுபண்ணி
 வைவென்றுசொல்லித்திட்டம்பண்ணியனுப்பிவிட்டுப்பிற்பாடு அந்தம
 யூரத்துவசமகாராசனும்எப்பொழுது பொழுதுவிடியப்போகின்றதென்
 றுயாகசாலையிலிருந்துவழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அங்கேதாமரைத்
 துவசன்கையிலுலடிப்பட்டுமூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடந்தகிருட்டிணர்ச்
 சனர்கள் இருவரும் மூர்ச்சைதெளிந்துமெள்ளக்கண்களைத்திறந்து
 தாமரைத்துவசன் போனானே இல்லையோவென்றுதலையெடுத்தப
 பார்த்தவளவில் அவனையும் அவன்சேனைகளையும் காணாபடியினால்
 குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபட்டணத்திற்குப்போய்விட்டானென்
 றுநிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டிழுந்திருந்து ஒருவர்க்கொருவாரசீரத்தை
 த்தடவித்துடைத்துக்கொண்டபின்பு அர்ச்சுனனவன் தன்சேனைம
 டிந்துபோனதையும் தனக்குவந்துசம்பவித்தஆபத்தையும் அசுவமே

தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோனதையும் நினைத்துவிசார
ப்பட்டுக்கிருட்டிணபகவானைப்பார்த்து ஐபாஜகார்த்தன பார்த்தீரோ
தேவரீரிருந்தும் எனக்குவந்த ஆபத்துகளோ மட்டுமிடில்லை எ
ன்னுடையசேனைகளெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டது குதிரையும் பிடி
பட்டுப்போச்சது தருமபுத்திரர் செய்கிறயாகமும் நிறைவேறாமற்போ
ய்விட்டது எனக்கொவென்றால் மிகுந்தஆபாசமாயிருக்கின்றது பே
சுகிறதற்கேசக்தியுமில்லை நான்என்னசெய்வேன் சுவாமியன்றுசொ
ல்லஅதுகேட்டு அந்ததேவனு பர்ச்சனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சனா உ
னக்குக்குதிரைபோச்சதென்றும் சரீரமெல்லாம் காயமாச்சதென்று
மன்னுடனேசொல்லி விசாரப்படுகிறாயேதான் என்னுடையதுக்க
த்தைஆருடனேசொல்லி யாற்றப்போகிறேன் நான் இதுவரையிலும்
அநேகபுத்தத்திற்போராடி யணந்தமாயிரம் சத்திரஅத்திரங்களினாலும்
கொந்திருக்கிறேன் இப்படிப்பட்டபிரயாச மடைந்தகில்லை முன்பு
பாரதபுத்தத்திலேஉனக்குச்சாரத்தியம் பண்ணினபோது வீட்டுமர்து
ரோணர்முதலானபிரமுகானுடையபாணங்களினாலும் கொந்திருக்கிறே
ன் அப்பொழுதும் இவ்வளவுவருத்தங்கண்டதில்லை இப்பொழுதுசரீர
முழுதும் காயமாச்சது மனஞ் சிதறிப்போய்விட்டது எழுந்திருந்து
நடக்கிறதற்கே சேவனில்லை என்னுடையதுக்கத்தை என்ன சொல்ல
ப்போகிறேன் விசயாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனனும்
மகாஉக்கிராகாரனாய் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓஅநாதரட்சகா தேவ
ரீருடையதிருமேனியைஇத்தனைஉபத்திரவம்பண்ணின அந்ததூர்மார்க்
களை இக்கணமேகொன்று அசுவமேதக்குதிரையையும்வீடுவித்துக்
கொள்ளுகிறேன்சற்றேயவனுடையபட்டணத்தைக்காண்பியும் ரதத்
தைகூடத்துமென்றஆக்ருஷ்டமாகச்சொல்ல அதுகேட்டுகிருட்டிணமு
ர்த்தியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சனைப் பார்த்து ஓஅர்ச்சனா
அந்தத் தாமரைத்துவசனைப் பாயசினாலும் பிரமனாலும் அக்கினி
தேவனாலும் வாய்வுபகவானாலும் செயிக்கமுடியாது அப்படிப்பட்ட
சர்மர்த்தியபுருஷனை உன்னால் செயிக்கமுடியுமோ நீ அவனுடைய
வலத்தை இன்னமறிபவிலேயோ அவன்தருமசொரூபன் சத்தியச
ந்தனன் அரிசிருபையுள்ளவன் அவன்பிதாவோ வென்றால் அவனைப்
பார்க்கிலும்பாமோத்தான் தருமக்கியானி அரிபூசாதூரந்தான் அவ
னுடையபட்டணமோவென்றால் ஸ்ரீவைகுந்தம்போல நித்தியகல்யாண
மாய் அரியினுடையபிரகாபத்துடனே விளங்கப்பட்டது அப்படிப்பட்
டவர்களையெதிர்த்துநீந்திறதற்கு என்னுமாகாது அவனுடையம
கைமையஉனக்கு அறியப் பண்ணுகிறேன் வாவென்று சொல்லித்

தாம் ஒருசன்னியாசியோபாலே கோபிசந்தனத்தினுள்ளெற்றியில் ஊர்த்துவ
புண்டராம்தரித்து தலையிலேசகலாத்துக்குல்லா போட்டுக்கொண்டு அத
ன்பேரில்காவியஸ்திரங்கட்டிக்கொண்டு அரையில்நார்மடிகட்டிக்கொ
ண்டு தோளின்மேல் ஒருஉத்தரீயத்தைப் போட்டுக்கொண்டு கழுத்தி
லேதுளசிமாலையைத்தாழ்வடமாகத் தரித்துக்கொண்டு கக்கத்திலேபஞ்
சாங்கப்புத்தகம் இடுகிக்கொண்டு கையிலேதண்டுக்கோல் பிடித்துக்
கொண்டு பாதத்திலேபாதக்குரடு தரித்துக்கொண்டு தொண்ணூற்றொ
ன்பதுவயதுள்ள பெரியசன்னியாசிய அர்ச்சுனனையும்பிரமசாரியாக்கி
அவனிடத்திழைச்சப்பெட்டியையும்மடிசஞ்சியையும் அன்னவஸ்திரத்
தையுங்கொடுத்து அவனையுஞ்சீஷனாக அழைத்துக்கொண்டு அப்பகவா
னானவர்பொழுதுபோன ஒருசாமத்தின்பிறகு ரத்தினபூத்திற்குள்ளே
போய்க்கடைவீதியில்நின்று வேடிக்கைபார்க்கும்பொழுது அங்கேபுட்
பமாலேவிற்கிறஒருபெண்ணானவள்நல்லபுட்பமாலையைக்கையிற்பிடித்து
க்கொண்டிருக்க அதைக்கண்டு ஒருபுருஷன்வந்து அப்பெண்ணைப்பா
ர்த்து ஓ அம்மா பாக்கியவதி உன்கையிலிருக்கின்ற புட்பமாலையை
ப்பார்த்தவுடனே லட்சுமிகடாட்சமுண்டானபுருஷன் எப்படிசந்தோ
ஷமடைவானோ அப்படிப்பட்டசந்தோஷம் எனக்குண்டாயிருக்கிறது
இந்தப்புட்பமாலே லட்சுமிகடாட்சம்போலவே யிருக்கிறதென்றசொ
ல்ல அதன்கேட்டு அந்தப்பாக்கியவதியும் அப்புருஷனைப்பார்த்து ஐயா
இப்புட்பமாலையும் உம்முடைய மார்புக்குச் சரியாயிருக்கிற படியால்
உம்மைப்பார்த்தால்லவசந்திவனமாவிய பாணராகிய மகாவீஷ்ணுவை
ப்போ லிருக்கிறதென்று சொன்னான் அந்த வார்த்தைகளைக்கே
ட்டுக்கிருட்டிணபகவானானவர் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன இ
ந்தஸ்திரீபுருஷாள்பேசினலார்த்தைகளைக்கேட்டாயோ எத்தனை ஆனந்த
மாயிருக்கின்றது கொள்ளல்விறற்றல் முதலான இடங்களிலு மிப்படி
அரிமஸம்மாணையேபிரகாசிக்குமானால் மற்ற இடங்களில் எப்படியிரு
க்குமென்றுசொல்லி அப்புறம் சிலதூரம் போனகையில் அங்கேஒரு உ
ப்பரிநையின்பேரில்ஒருஸ்திரீபுருஷாள் சங்கீதம்பாடிக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது அந்தப்புருஷனானவன்ஸ்திரீயைப்பார்க்கு ஓ நாயகி நீபாடுகிற
ஸ்திரீராகத்திற்கு மலையானாலும்உருகிப்போகும் என்செவிசனாக்குமகா
இன்பமாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல அசங்கு அந்நஸ்திரீயும்நாயகனைப்பா
ர்த்து ஓநாயகா உன்னுடைய இருகயத்திறசதாகாலமும் பகவானையிரு
ந்துவிளங்குகிறபடியினால்நான்பாடுகின்ற ஸ்திரீராகமும்உமக்குப் பிரீதி
மாயிருக்கிறதென்றுசொன்னான் அந்தவசனங்களையும் கிருட்டிண
பகவான்கேட்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன இவர்கள் பேச

கின்றதையுங்கேட்டாயோ வென்று சொல்லி வப்புமர் இரண்டடி தூர்
 மருடந்தேபோகையில் அங்கேயொருமேடையின்பேரில் ஒருஸ்திரீயும் பு
 ருஷ்ணுங்கேளிலீலாசமாய்ச்சம்போகசவுக்கிபங்களைனுபவித்துக்கொண்
 டிருக்கும்பொழுது புருஷனுனைவன்நாயகியைப்பார்த்து ஒபெண்ணை
 உன்னுடையஸ்தன்னியத்தினுனியில்கமத்திருக்கின்றபடியினால்கிருஷ்
 ணமூர்த்தியானவர் உன்னுடையஸ்தன்னியத்தினுனியில் விளங்குகின்ற
 பாவனைபோலிருக்கிறதல்லாமலும் உன்னுடைய தலைமயிரிலுமஅந்தப்ப
 கவான் விளங்குகின்றதுபோலிருக்கின்றதென்று சொல்ல அதற்கு அப்
 பெண்ணுனைவள் புருஷனுடைய இரண்டு கையையும்பிடித்துக்கொ
 ண்டி ஒருதா உம்முடைய அத்தத்தில் பதுமரோகை சங்கரோகைகளிரு
 க்கின்றபடியால் நீரெனக்குமகாவிஷ்ணுவுக்குச்சரியென்று சொன்னாள்
 அவ்வார்த்தைகளையுங் கிருஷ்ணபகவான்கேட்டு சந்தோஷித்து அர்ச்
 சனைப்பார்த்து ஒஅர்ச்சகனா சம்போகவேளையிலும் அரியைமறவாமலி
 ருக்கிறார்களே மற்றவேளையிலெப்படியிருப்பார்களோ அதைநீயேயறி
 ந்துகொள்ளென்று சொல்லி அப்பால் சிலதூரமருடந்து போகையில்
 அந்தபகவானைவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓகிரீடி ஸ்ரீவைகுந்தத்தி
 ற்குச்சரியான இப்பட்டணத்தி லுள்ள பிரசைகளே இப்படியிருப்
 பார்களானால் இதையாசாட்சிசெய்கின்றஅரசன் எப்படி யிருக்கவே
 ண்டிருக்க இரத்தப்பட்டணத்தில் மகாலட்சுமி சமேதராக அந்தவிஷ்ணு
 வேகுடியிருக்கின்றார் இப்படிப்பட்ட மகிமையுள்ள இராசனை நாம்
 எப்படிச் செய்க்கப்ப்ப கிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டங்கராத்திரீமு
 முதுமந்தப்பட்டணமெல்லாஞ்சுற்றியங்ங் கபண்டானவினோதவிசித
 திரங்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் சூரியபகவானும்
 கிழக்குத்திசையிலுந்நாயகினார் அதுதெரிந்து கிருஷ்ணாச்சுனர்களி
 ருவரும பட்டணத்திற்குவெளியே நருமதா தீரத்திற்குவந்துவாலோ
 சிதகர்மானுட்டானசபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு எப்போதும்போல
 கிருஷ்ணபகவான் பிராமணசன்னிதாசியாகவும் அர்ச்சனை பிரமசாரியா
 கவும் வேஷங் கொண்டு புறப்பட்டு வந்து அந்தநர்மதாநதிக்க
 ளையில் யாகசாலையிற்படுத்தித் திடமாகவிருந்து ராகதீட்சையைவகி
 த்து ஸ்ரீநந்தாராயணமூர்த்தியை மனதினிடமாக நிறுத்தி இரண்டுக
 ண்களையுமுடித்தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபயூரத்துவசமகாரா
 சனையும் அவன்குமாரனாகிய தாமரைத்துவசனையுங் கண்டு அவ
 ர்களுக்குச் சமீபமாகப்போய் கிருஷ்ணபகவானைவர் தமது அஸ்தத்
 தைநீட்டித் தீர்க்காயுஷ்மஸ்து வச்சாசரீரமஸ்து விஜயாஸ்துவென்று ஆசீ
 ர்வாதஞ்செய்தருளிார் அதுகேட்டு அந்தராசனும் கண்ணைவிழித்துப்
 பார்த்து அந்தப்பகவானுக்குநவாத்சினப்பீடம்போடுவித்து அதன்பேரி
 ல் அவரையெழுந்தருளப்பண்ணித்தான் கீழேகின்றுகொண்டு அந்ததே
 வனைப்பார்த்து ஓசவாமி இதுரியாயமோ நான்நமஸ்காரஞ் செய்தபிற
 ஞ்நீர் ஆசீர்வாதப பண்ண வேண்டுமல்லாமல் இப்படிச் செயல்மோ சு

வாமியென்று சொல்ல, அது கேட்டு அந்த தேவனும் மயூரத்துவஜனைப் பார்த்து ஓராஜேந்திரா, நாம் ஒருகாரியமாய்வந்து உமக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணினோம் அதனால் தோஷமில்லை யென்று சொல்ல அது கேட்டு அந்தராஜனு மவரைப்பிரதட்சணம்பண்ணி பத்திவிநயத்துடனே அர்க்கியபாத்தியமுதலான உபசாரங்களினுற்பூசித்து நமஸ்காரஞ்செய்து அநேகவிதமாகத் ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அஞ்சலியஸ்தனாய்நின் அந்ததேவனைப்பார்த்து ஒபுருஷா, நீர் எந்தவூர், உம்முடைய நாமமென்ன, நீர் என்னகாரியமாய் என்னைக்குறித்துவந்தீர் அதைச் சொன்னால் நான் தகாரியத்தை ஆகப்பண்ணுகிறேன் சுவாமியென்று கேட்க அது கேட்டு கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியான பிராமணசந்நியாசியும் அந்தராஜனைப்பார்த்து ஓராஜேந்திரா நம்மாபுரமென்கிறபட்டணத்திலிருக்கின்றது நம்முடைய பெயர்கிருஷ்ணனென்று சொல்லுவார்கள் நமக்கு இந்தச்சீஷனும் ஒருபிள்ளையுமுண்டு அந்தப்பிள்ளைக்கு உம்முடைய புரோகிதான ஹரிவாசதேவ சாஸ்திரியாருடைய குமாரத்தியைக்கேட்கும்படி அந்தப்பிள்ளையை யழைத்துக்கொண்டு இந்தச் சீஷனுடனே கூட உம்முடையபட்டணத்தைநோக்கிக் காட்டுவழியாக வருகையில் ஒருசிலங்கமானது ஓடிவந்து எங்களிருவரையும் விட்டு விட்டு என்பிள்ளையை மாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தின்னப்போச்சுது அதுகண்டு நான் படந்து அந்தசிலங்கத்தைப்பார்த்து ஓசங்கராஜாவே என்பிள்ளையைவிட்டுவிடு உனக்குவேறே இலாகொடுக்கிறேன் எனக்குப்புத்திரதானம்கொடுத்து ரட்சியென்று அனேக விதமாக வேண்டிக்கொள்ளுகையில் அதற்குதயவுவந்து நம்மைப்பார்த்து ஒபிராமணேந்தமா உனக்கு ஒரோபிள்ளையென்றும் அதற்குப்பதில் இலாகொடுக்கிறேனென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறு யல்லவோ நல்லது இந்தச்சிறுபிள்ளையைத் தின்னால்தான் எனக்கு லாபமென்ன என்ப சிந்ருகிறதேகாரியம் ஆதலால் வேறொருவர் மாமிசம்வேண்டா மிந்தரத்தினபுரத்தையானுகின்ற மயூரத்துவச மகாராசனுடைய பாதிசரீரத்தை அறுத்துக்கொண்டுவந்துகொடுத்தாயானால் நானுன்பிள்ளையை விட்டுவிடுகிறேனென்று சொல்ல அதற்குநான் ப்படியே கொண்டுவந்து தருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு உம்மிடத்திற்குவந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணினேன் நீருங்கேட்டதைத்தருகிறேனென்று சொன்னீராதலாலும் நீர் சத்தியசந்தனனாதலாலும் நான்கோரிவந்ததைக் கொடுத்து என்பிள்ளையைவிடுவித்து என்னைச்சந்தோஷப் படுத்துமென்று சொல்ல அது கேட்டு அந்தராஜனும் பிராமண சன்னியாசியைப்பார்த்து ஓசுவாமி தேவரீருடைய குமாரனை ரட்சிக்கிறநிமித்தம் என்சரீரத்தைப் பகவானுக்குப் பிரிதிசெய்கிறேனென்று சொல்லி அப்பொழுதே அந்த இரத்தினபுரத்தை தாமரைத்துவசனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணுவித்து தான் பரிசுத்தனாக யாகசாலை மண்டபத்தில் வந்து கிழக்குமுகமாய் உட்கார்ந்துக்கொண்டு அனேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்குத்தான தருமங்கள் செய்வித்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை இருதய கமலத்தில் தியானித்துக் கொண்டு அதிக சந்தோஷத்துடனே அந்தப்பிராமண சன்னியாசியைப் பார்த்து என்சரீரத்

தை ரம்பத்திலுத்துக்கொண்டுபோமென்றுசொல்ல அதிலே அந்
தராசனுடைய மனைவியாகிய குமுத்துவதேவியார்வந்து அந்த சன்
னியாசியைப்பார்த்து ஐயா பிராமணேத்தமா தேவரீர் என்புருஷனு
டைய சரீரத்திற் பாதிசரீரமல்லவோ கேட்டார் அப்படி வேண்டாம்
என்னைக்கொண்டுபோய் அந்தசிங்கராஜனுக்கு இளையாகக்கொடுமெ
ன்றுசொல்லஅதுகேட்டு அந்தபகவானும் குமுத்துவதியைப்பார்
த்து ஓஅம்மா அந்தசிங்கராஜன்சொன்னது புருஷருடையசரீரத்தி
லும் இடப்புறம் பெண்பாகமாயிருக்கும் அதைவிட்டு வலப்புறத்
தைக்கொண்டுவாவென்று சொல்லியிருக்க பிரத்தியக்ஷமாய் ஸ்திரீ
யைக்கொண்டுபோவேனானால் அதுசம்மதிக்குமாவென்றுசொல்ல அ
துகேட்டுத் தாமரைத்துவசனும் அவரைப்பார்த்து ஓசுவாமி தகப்ப
னுக்கு ஆபத்துவந்தபோது பிள்ளையர்வனவன்க ப்பாற்றவேண்டிமாத
லால் என்னைக்கொண்டுபோய் அந்தச்சிங்கத்திற்குக் கொடுமென்று
சொல்ல அதுகேட்டு அந்தப்பகவானும் தாமரைத்துவசனைப்பார்த்
து ஓராசநந்தனா நீங்கள் அந்தசிங்கராஜன் சொன்னவார்த்தையைச்
செவ்வையாகக்கேளுங்கள் அஃதென்னவென்றால் அந்தராசாவான
வன் பிள்ளையை ஒருபுறத்திலும் பெண்சாதியை ஒருபுறத்திலும் உ
ட்காரவைத்துக்கொண்டு அவர்களுஞ்சஞ்சலப்படாமல் தானுஞ்சஞ்
சலப்படாமல் சந்தோஷசித்தர்களாய் ஒருமனதாயிருந்து பாதிசரீரத்
தைப்பகுத்துக்கொடுக்க அதை நீவாங்கிக்கொண்டுவந்தால் நான் ஏற்
றுக்கொள்ளுவேன் இல்லாவிட்டால் எனக்கு வேண்டாமென்று
சொல்லியதென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு மயூரத்துவச
னும் பிராமணேத்தமரைப்பார்த்து ஓசுவாமி தேவரீர் கருத்தின்படி
யே நடப்பிக்கிறேன் நீங்கள் அவர்கள்வார்த்தையைக் கேளாமல் தய
வுபண்ணுமென்று இரக்கமாகச்சொல்லிப் பின்பு பெண்சாதியையும்
பிள்ளையையும்பார்த்து நீங்கள்ஒன்றுக்கும்யோசனைபண்ணாமல் என்
பாதிசரீரத்தை அறுத்துக்கொடுங்க என்னுசொல்ல அதுகேட்ட
வர்களும் அப்படியே நல்லதென்றுசம்மதித்து ஏகமனதாய் பகவா
னைத்தியானித்துக்கொண்டு பிரமாதிகேவர்களெல்லாரும்ஆகாசவீதி
யில்நின்று இதென்ன ஆச்சரியமென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க கு
முத்துவதியாரும் தாமரைத்துவசனும் இரண்டுபக்கத்திலிருந்து ரம்
பத்தை எடுத்து ராசனுடையசிரசின்பேரில்வைத்து ஹரிகோவிந்தா
உனக்கேஅற்புதமென்றுசொல்லி இரண்டுபேரும் ரம்பத்தைப்பிடித்
து கறகறவென்று நெற்றிமட்டுக்கும் அறுத்தார்கள்-அப்போது இட
துகண்ணிலிருந்து சலமானது தாடைதரையை யொழுகியது அது
கண்டு பிராமணர்கோபித்து என்னைஅழைத்து இந்த பாவியினிடத்
திறுமுனம்வாங்குகிறதற்கு என்னைஅழைத்துக்கொண்டுவந்தாய் போ
தும்போதுமென்று தண்டினால் அங்கேயிருக்கிறவர்கள்பேரில் விசிறி
பஞ்சாங்கத்தை எறிந்துவிட்டு மகாகோபத்துடனே எழுந்துபோகிற
போது குமுத்துவதியும்தாமரைத்துவசனுங்கண்டு அறுக்கின்றதை
நிறுத்திபிராமணேத்தமர் கோபித்துக்கொண்டுபோகிற காரியமென்
னவென்று ராசனுடனேசொல்ல அந்தராசனுங்கண்ணைவிழித்துப்பா

ர்த்து மந்திரிசாஸ்தானே சொல்லியனுப்பி அப்பிராமணனையழைப்பித்
து ஓசவாமிதேவரீர் கோபித்துக்கெனன் டிபோகிறகாரியம் என்னவெ
ன்றுகேட்க அதற்கு அந்தபகவானும் ராசனைப்பார்த்து ஓராசனே
அழுதுகொண்டு தானங்கொடுத்தால் எனக்குவேண்டியதில்லை-உன
க்குப்பெண்சாதிபிள்ளைகள் பேரில் ஆசையிருந்தால் முன்னமே இங்
லையென்று சொல்லலாகாதோவென்று சொல்ல அதற்கந்த ராசனும்
ஓசவாமி நான்துக்கப்பட்டால் இரண்டுகண்களிலும் சலம் வடியா
தோ என்கண்ணைப்பாரும் இடதுகண்ணில் மாத்திரம் வடிகின்றது
அஃதேனென்றால் வலதுபுறமாத்திரம் பகவத்பிரீதியாகின்றதே நம
க்கு அந்தபாக்கியங்கிடைக்கவில்லையென்று இடதுபுறந்துக்கப்
படிகின்றதென்று சொல்லிப் பின்னையும் அந்தத்தேவனைப்பார்த்து ஓ
சவாமி எப்படியாகிலும் தயவுபண்ணி என்னுடைய தானத்தைக்கொ
ண்டு ரட்சியுமையாவென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற பரமபாகவதசி
ரேஷ்டமாகியுஞ் சத்தியசந்தனமாகியும் தமசொருபமாகியும் விளங்கு
கின்ற அந்தராஜனுடைய பக்திக்குமெச்சி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்
ச்சனைப்பார்த்து ஒபக்தா இவனுடையபக்தி விநயத்தைக்கண்டா
யோவென்று எச்சரித்தாரம்பத்தைவாங்கி எறிந்து விட்டுத் தமது திவ்வி
யாஸ்தத்தினால் அந்தராசனுடைய கிரகைச்சேர்த்துப் பிடித்தமாத்தி
ரத்தில் அந்தசிரசு எப்போதும் போலொட்டிக்கொண்டது-அப்போ
தந்தபகவானும் திவ்வியமங்களவிக்கிரகமாய் கோடிசூரியப்பிரகாசத்
துடனே சங்குசக்கிராயுதபாணியாய் சதுர்ப்புசங்களும் வைசந்திவன
மாஸிகையும் கவுஸ்துவாபரணமும் பிரகாசிக்கும்படி பிரசன்னமாய் வி
ளங்கியருளிநார் அவர்பக்கத்தில் அர்ச்சனைநிற்க அதுகண்டு அந்த
ராஜனும் பெண்சாதிபிள்ளையுடனே அதிகசந்தோஷகரமாய் இரண்டு
கண்களிலும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியத்தக்கதாகப் புளகாங்கிதனாய்
அந்ததேவனுக்குப்பிரதக்ஷணம்பண்ணி சாஷ்டாங்கதண்டன்சமர்ப்
பித்து வேதவாக்கியங்களினால் அனேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி
பிரமாதிதேவர்களுடைய இருதயகாலத்தில் வாசமாயிருக்கப்பட்ட
அவரது ஸ்ரீபாதாவிந்தங்களை கந்தபுஷ்பதூபதிபனைவேத்திய முதலா
ன உபசாரங்களாற்பூசைபண்ணி அந்தத்தீர்த்தத்தை தன்னுடைய சிர
சிலே புரோக்ஷித்துக்கொண்டு அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓசவாமி இன்
றைக்கல்லவோ என்னுடைய கோரிக்கையீடே நிறுந்நானங்கிருதகிருத்
தியனாகினேனென்று சொல்லி அப்பாலர்ச்சனையையும் ஆலிங்கனம்பண்
ணிக்கொண்டு ஒபுண்ணியபுருஷா நானென்னுடைய சீமை பூமிகளை
யும் பண்டி பண்டாரங்களையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் தருமபு
த்திரருக்குக்கொடுத்தேன் அவரைச்சகமாய் இரண்டு அஸ்வமேதயா
கம்பண்ணைச்சொல்லும் எனக்கிந்தயாக பலனைப்பார்க்கிலும் அதிக
பலன்கிடைத்ததென்று சொல்லி அப்பால் கிருஷ்ணர்ச்சகனர்களை யு
மவிடத்திலிருந்த பப்ரவாகன் முதலானவர்களையும் சகலகேசிகளுட
னேப்பட்டணத்திற்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் சகலசம்பிர
மத்துடனே மூன்றுநாள்வைத்துக்கொண்டிருந்து பிறகு நாலாநாள்
காலமே இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகளையும் விட்டு அதின்பிறகுமழ

ரத்துவசன்-தாமரைத்துவசன்-அம்சத்துவசன்-நீலத்துவசன்-பப்பிரவாகன்-விஸ்வகேதுமுதலான துராதுரைகளும் ரதாருடர்களாய்ப் புறப்பட்டு சதுரங்கபலசேனைகளுடனே நடந்தார்கள்-அப்பா லந்தக் குதியாயானதுகாடுகள்-பேடுகள்-வன்ங்கள்-வனந்தரங்கள்-மலைகள் குகைகள்-ஆறுகள்-நதிகள் பட்டணங்கள்-சீமைகள்-பூமிகளிதுகளை யெல்லாந்தாண்டி அனேகதூரம்போயங்கேசரஸ்வதிபுரமென்கிறபட்டணத்திற்குச் சமீபமாகப்போய்ச்சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற வீரவர்மமகாராஜனுனவன் அந்தக்குதிரைகள்வந்ததும்-கிருஷ்ணாச்சுனர்கள்வந்ததும்-வேவுகாரர்களால் கேள்விப்பட்டு தன்மருமகனாகிய எமதருமராசனுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் ஆயுதவகைகளுடனே சண்டைக்கு முஸ்தீதாகப்புறப்பட்டுபட்டணத்திற்குவெளியேவந்து தண்டுவிட்டிறங்கி அஸ்வமேதக்குதிரைகளைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு யுத்தசன்னுத்தன யிருந்தான்.

வீரவர்மமஸ்யுத்தம்!

இவ்விடத்தில்குதிரைபிடிபட்டுப்போனசேதினை அர்ச்சுனராஜன் தண்டுக்குள்பப்பிரவாகன் தெரிந்து கோபதீப்தனும் தன்னுடைய ரதத்தை அதிவேகமாகத்துரத்திக்கொண்டு தன்னுடையசேனைகளுடனேவீரவர்மமனுடைய தண்டுக்கெதிராகவந்துசேர்ந்து வீரவர்மமனைப்பார்த்து ஒவீரவர்மமா எங்கள் குதிரைகளை விடுகிறாயோ அல்லது என்பாணாக்கினிக்கு இரையாகிறாயோவென்று கேட்க அது கேட்டு வீரவர்மமனுங்கோபங்கொண்டு பப்பிரவாகனுடையசேனைகள் பேரில் விழுந்துகாலாக்கினி உருத்திரனைப்போல எதிர்த்துச்சின்ன பின்னப்படுத்தும்போது விஸ்வகேதுமுதலானதுரைகளெல்லாருமவந்து பப்பிரவாசனுடனேகலந்துகொண்டு வீரவர்மமனுடைய சேனைகள் பேரில் எதிர்த்து தங்கள் தங்களுடைய வில்லைவளைத்துக்குணத்தொனிபண்ணி அனேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து சதுரங்கபலசேனைகளுடனேயும் தும்சப்படுத்தினார்கள் அதனால் வீரவர்மமனுடையசேனைகள் நின்று நிர்வகிக்கமாட்டாமல் ஓடத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு எமதருமராஜனுங் கோபங்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையிலெடுத்துக் கொண்டு அர்ச்சுனனுடைய சேனைகள் பேரில் விழுந்து நாசப்படுத்தும்போ தர்ச்சுனனுடையசேனைகளெல்லாம் நின்றுநிர்வாகம்பண்ண மாட்டாமல் நாலுதிக்கிலுஞ்சிதறி ஓடிப்போனார்கள் அர்ச்சுனராஜன் மெத்தவுந் திகிலடைந்து கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ண அதோபார்த்தீரோ ஒருமகாபுருஷன் கையிலே ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு மகாஉக்கிரத்துடனே நமதுசேனைகள் பேரில் விழுந்து அதம்பண்ணுகிறுனவனுக்கு முன்னமேநாம் நிர்வகிக்கிறதாய்த்தோற்றவில்லை எனக்குமெத்தவும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது ஆதலாலந்தபுருஷன்யார் அதைஎனக்குச் சற்றேதெரிபச்சொல்ல

வேண்டுமெனவென்று கேட்க அது கேட்டு அந்தபகவானுமர்ச்சனை
 ப்பார்த்து ஓர்ச்சனா அந்தபுருஷன் வீரவர்மமனுடைய மருமகனான
 எமதருமராஜன் வீரவர்மமனுக்கு மருமகனாதலாலவனைச் செயிக்கக் கூ
 டாது அதுவல்லாமலு மந்தவீரவர்மமனோவென்றால்-கனவிலும் பொ
 ய்சொல்லாதவன் சத்தியமேசெய்மென்று நம்பி இருக்கிறவன் ஸ்ரீமகா
 விஷ்ணுவின்னுடையபாதபத்மங்களை எப்போதும் இடைவிடாமல்தியா
 நம்பண்ணுகிறவன் அந்தபுண்ணியபுருஷனானவன் பிராமணர்களுக்
 குத்தானங்கொடுத்து தானாவார்க்கிற சலமானதுகால்வாய்களாயோ
 டிப்பூமியிலுள்ள பயிர்களுக்குப்போய்பாயும் ஆகையாலந்தராஜனைநா
 மச்சண்டையினால்செயிக்கமுடியாதுமெள்ளச் சினைகம்பண்ணிநமது
 குதினையை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல அது கே
 ட்டு அர்ச்சனனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாஜனார்ததனா இ
 ந்தளமதருமராஜனானவன் வீரவர்மமனுக்கு மருமகனான விதமெப்படி
 அதைச்சற்றே தெரியச் சொல்லுமையா வென்று கேட்க அதற்கு அந்த
 பகவானும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓகிரீடி அந்தவீரவர்மமனுக்குமா
 லினியென்னும் பெயரையுடைய ரூபலாவண்ணியமுள்ள ஒருபெண்
 னுண்டு அந்தப்பெண்ணானவன் எமதருமராஜனே தனக்குப்புருஷனா
 கவேண்டுமென்று நினைத்து அனேகந்தானதருமங்கள் ஜபதபங்கள் வி
 ரதவேறாமங்கள் முதலானதுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒரு
 நாள் அவ்விடத்திற்கு நாரதமுனிஸ்வரர்வந்து அந்தப்பெண்செய்யப்
 பட்டபூசையைக்கொண்டு அந்தப்பெண்ணைப்பார்த்து ஒபெண்ணை
 நீவிவாகம்பண்ணிக்கொண்டு சகலபோகபாக்கியங்களு மனுபவித்தி
 ருக்கிறகாலமாச்சுதே அதைவிட்டுவிட்டு இப்படிவிரதங்களை அனுஷ
 டித்துக்கொண்டு காலம்போக்குகின்றவிதம் என்னவேன்று கேட்க
 அது கேட்டு மாலினியும் நாரதருக்குமஸ்காரம்பண்ணி ஐயா முனிநாதா
 எனக்கு எமதருமராஜன் புருஷனாகவேண்டுமென்று நினைத்து இப்படி
 விரதங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேனென்று சொல்ல அதற்கு
 நாரதமுனிவர்சந்தோஷப்பட்டு மாலினியைப்பார்த்து ஓமாலினி, அப்
 படியானால்நான் உன்கருத்தின்படியே அனுகூலம்பண்ணிவைக்கிறே
 னென்று சொல்லி அவள்கையிற்செலவு வாங்கிக்கொண்டு எமபுரத்தி
 ற்குப்போய் எமதர்மராஜனைக்கண்டு அவனிடத்தில்பூசைகொண்டு ஒல
 எமதர்மராசனே பூலோகத்திலீரவர்மமனுடைய குமாரத்தியாகியமா
 லினியென்கிறவள் உனக்குப் பெண்சாதியாகவேண்டுமென்று நினைத்
 து அனேகந்தர்மங்கள் விரதவேறாமங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறா
 ள் ஆகையால்நீர் அவ்விடத்திற்குப்போய் அவனைப்பாணிக்கிரகணஞ்
 செய்துகொண்டு சகலசவுக்கியங்களையும் அடையுமென்று சொல்ல
 அது கேட்டு எமதர்மராஜனும் நாரதரைப்பார்த்து ஐயா நாரதமுனிவரோ
 நானப்படியேசெய்கிறேன் உம்முடையவார்த்தையைத்தள்ளி நடக்கி
 றதில்லையென்று சொல்ல அது கேட்டு நாரதரும் சந்தோஷமாய் எமதர்
 மராஜனிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசீர்மத்திற்
 குப்போய்விட்டார் அதின்பிறகு எமதர்மராஜனும் அந்தப்பெண்ணுக்

நெதரோபிரசன்னமாகவந்துநின்றனவரம்வேண்டுமென்றுசேட்
கஅதுகண்டுஅந்தமாலினியும் எமதர்மராஜனுக்குச் சாஷ்டாங்கமாகந
மஸ்காரம்பண்ண தேவரீர்எனக்குப்புருஷனாகின்றவரம் வேண்டுமெ
ன்றுகேட்க, அதற்குஅந்தஎமனும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்
துவீரவர்ம்மனுடைய அனுமதியின்பேரில் மாலினியைக் கலியாணஞ்
செய்துக்கொண்டு பின்பு மாமனாராகிய வீரவர்ம்மனைப்பார்த்து எனக்
குச்சந்தோஷமாச்சதுஉமக்குஎன்னவரம் வேண்டுமென்றுகேட்கஅ
தற்குவீரவர்ம்மனுஞ் சந்தோஷித்து மருமசனைப்பார்த்து ஓஹயாஉன்
னுடையகிருபையினால் எனக்குச்சகலபாககியககளும் குறைவில்லா
மலிருக்கின்றது ஆனால்ஒன்றுண்டுஅஃதென்னவென்றால் நான்அரி
யினிடத்தில் பகதியுள்ளவனாயிருந்து மாணதிகையில்ஸ்ரீமந்நாராயண
வென்றசத்தத்துடனே ஜீவன்விடவேண்டும் அதுவுமல்லாமல்என்
சரீரமுள்ளபரியந்தமும் நன்னிடத்திலேதானே யிருந்துஎனக்குவ
ந்தஆபத்துகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று வரங்கேட்க அதற்குஎமதர்
மராஜனுஞ்சந்தோஷப்பட்டு அப்படியே நல்லதென்றுசம்மதித்துவர
ங்கொடுத்து அன்றுமுதல்இதுபரியந்தமும் மாமனார்வீட்டில்தானேத
ன்னுடையஸ்திரீயுடனேகூடிச் சகலசவுக்கியங்களையு மனுபவித்துக்
கொண்டிருக்கிறாரென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையி லதிலேவீரவ
ர்ம்மனும்மகாவுக்கிராகாரனாய்த் தன்மருமகனாகியஎமராசனைமுன்னு
தாகநடத்தித் தன்னுடைய சதத்தையும்பின்னே துரத்திவில்லையெடு
த்துக்குணத்தொனி பண்ணிஅளவிறந்தபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செ
ய்து அர்ச்சனனுடையசேனைகளையெல்லாம் சிக்குப்படுத்துகையில்அ
துகண்டுமயூரத்துவசன்-தாமரைத்துவசன்-பப்பிரவாகன்- அம்சத்து
வசன்-நீலத்துவசன்-விஸ்வகேது பிரத்தியுமனன்-அனுசாராவன்-எ
வ்வாணசுவன்-மேகவர்ணன்-கிருதவர்மன்-அனிருத்திரன்- சாத்தகி
முதலான சுத்தவீரர்களெல்லாரும்வந்து விரவர்ம்மன்பேரில் எதிர்த்
துமகா ரோஷத்துவேஷத்துடனே தங்கள்தங்களுடையவில்லைவைத்
து அனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகம்பண்ணினார்க
ள்அதுகளையெல்லாம் வீரவர்ம்மன் கண்டித்துத்தள்ளிபின்னையும் த
ன்னுடையவில்லினிடமாக ஒவ்வொருத்தருக்கு(நி)விழுக்காடுஅளவி
றந்தபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து தன்பேரிலெதிர்த்
தராசாக்களையெல்லாஞ் சற்றூரேத்தில் மகாகஸ்திப்படுத்திமூர்ச்சித்
துவிழும்படிசெய்துசதுரங்கபலசேனைகளையும்சிதறஅடித்துப்பிற்பா
டுஅர்ச்சனன்பேரில் தன்னுடையசதத்தைத்துரத்தினானதுகண்டுஅ
ர்ச்சனனும்கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்துஒபுண்டரீகாகூநரீச்சண்டை
செய்யவேண்டியதில்லை எனக்குச்சாரதியாயிருந்து குதிகைகளைமாத்
திரம்நடத்துமென்றுசொல்ல அதற்குஅந்ததேவனும் அப்படியேநல்
லதென்றுசம்மதித்து அர்ச்சனனுடையதேரின்பேரில் உட்கார்ந்துகு
திகைகளை அதட்டி தேரைநடத்தியருளினார் அப்பொழுது அர்ச்சனனு
ங்காரணபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதிலேதிவ்வியபாணங்களை
த்தொடுத்துவீரவர்ம்மன்பேரில்பிரயோகம்பண்ணினான்அதுகளையெ
ல்லாம்வீரவர்ம்மன்கண்டித்துவிட்டு தன்னுடையவில்லிலே அனேக

மாயிரங்குராபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ண
 ஈச்சனர்க ளிருவரையும் நோகப்பண்ணிசரீரமுமுதும் ரத்தமயமாக்கி
 கைகால் ஆடவொட்டாமற்செய்து குதிரைகளையெல்லாஞ் சல்லடை
 க்கண்களாகத்துனைத்து கொடியாகிய அனுமாரையும் நோகப்பண்ணி
 கியாவென்று அட்டகாசம்பண்ண அதனாஸ்திரீகிருஷ்ணபகவான்மெ
 த்தவும்நொந்து அர்ச்சுனனாஸ்சாரமில்லையென்று தெரிந்துகொடியாகி
 ய அனுமாபாப்பார்த்து எச்சரிக்கைபண்ணி ஓவாய்வுகுமாரகாநீகொ
 டியைவிட்டிழிந்து இந்தவீர்வர்ம்மனை அதம்பண்ணென்றுசொல்லஅ
 துகேட்டுஅனுமாரும் தேனாவிட்டுபூமியிறகுதித்து மகாஉக்கிராகா
 மாய்வந்து தன்னுடையவாவினால் வீரவர்ம்மனுடையதேனாச்சுற்றின
 டித்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்தி லெழும்பிப்போனார் அப்போது
 ரவர்ம்மனும் அனுமாருக்குத்தெரியாமல் பூமியில்லருவாய்ருதித்து ஓ
 டிவந்து அர்ச்சுனனுடைய தேனாத்தாகி எடுததுக்கொண்டு ஆகாய
 ததிலெழும்பி இடதுகையினால் அந்தத்தேனாத்தாகிக்கொண்டுவை
 துகையினால் அனுமாருடையநெற்றியின்பேரி லறைந்தான் அதனால்
 அனுமாரும்பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார் அப்போதுதங்களு
 டைய ரத்தத்தைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற வீரவர்ம்மன்தலையின்பே
 ரில்தமதுதிருப்பாதத்தைநீட்டி கிருஷ்ணபகவான் உதைத்தருளிநார்
 அந்தவுடையோடேசாம்பவமூர்த்திகாவினால்உதைப்பட்டுவிழுந்தயம
 தம்மராஜனைப்போலபூமியில்விழுந்துமூர்ச்சையடைந்தான் அப்போது
 கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனுடைய ரத்தத்தைப்பூமியிற்கொண்டுவை
 க்துசிவத்தினார் வீரவர்ம்மனுடைய சாரதியும்தன்னுடையரத்தத்தைக்
 கொண்டுவந்துபூமியில்நிறுத்தினான் அதிலேவீரவர்ம்மனுமூர்ச்சைதெ
 ளிந்தெழுந்திருந்து அந்தபகவானுடைய பாதம்பட்டபடியினாலஞ்ஞா
 னநீங்கிமெய்ஞ்ஞானம்பெற்று மகாபயபக்தி விசுவாசத்துடனேகிரு
 ஷ்ணமூர்த்தியண்படைக்குவந்து நமஸ்காரம்பண்ணினான் கைகளையு
 ம்அஞ்சலியாகச் சிசுசுன்பேரில் வைத்துக்கொண்டந்தபகவானேநோ
 க்கிஒபுண்ணிய புருஷோத்தமா துவாகாபுரிவாசா-ஜனார்த்தன-கஜே
 ந்திரவரதா-சுவாமியென் றனேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணிப்பிரபா
 டிமுனீஸ்வர்களுடனேயிருந் தனேககாலந் தவஞ்செய்தாலுங்கிடை
 யாததேவரீருடைய சாணாவிந்தத்தைக்கண்டேன் இப்போதுதான்
 என்னுடையகோறிக்கைகடேறிற்றுநான் இந்தக்குதிரைகளினால்வே
 குலாபம்பெற்றேன் இதுவேஎனக்குப்போதும் இந்தக்குதிரைகளைப்
 பிடித்துக்கட்டினலாபம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்காய்க்கிடைத்ததல்ல
 பலும் பஞ்சாசதகோடிபூமண்டலத்திற்காசனானும் உம்முடைய
 பாதாரவிந்தத்தைக்கண்ட சந்தோஷத்திற்குநடலெ னான்வேண்டுமெ
 ன்றால் இந்தஅர்ச்சுனன்முதலான இராசாக்களைக்கெலிக்கிறதருமை
 யல்ல தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தைக்கண்டதேஎனக்குப்போது
 மென்றுசொல்லிவீரவர்ம்மனுனவன்கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக்காணிக்கை
 யாக ஜம்பதினாயிரம்வெள்ளையானையும் அஸ்வமேதக்குதிரைக்கானப

ஞ்சலக்ஷணமுள்ள எண்பதினாயிரங் குதிகாசனம்நாலாயிரம்ஸ்திரீஜ
னங்களும் ஒன்பதுமலைப்பிரமாணம் நவரத்நாசிகளுங்கொண்டுசமர்
ப்பித்து அர்ச்சனையும்கூலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடுகிரு
ஷ்ணர்ச்சுனர்களையும்மயூரத்துவசன்முதலானதுகாசனையும்சகலசே
னையுந்தன்னுடைய பட்டணத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோய்சர்வாட
ம்பரத்துடனே மூன்றுநாள்வரைக்கும் வைத்திருந்து பிற்பாடுநாலாநா
ட்காலமே அஸ்வமேதக்குதிகாசன ரிசண்டையும்விட்டு அதுகளின்பி
றகே கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரும் ரதாரூடர்களாய்ப் புறப்பட்டுவீர
வர்ம்மன்கொடுத்தகாணிக்கைகளைப் பொதிபொதியாக அஸ்திபுரத்
திற்கனுப்பிவிட்டு வீரவர்ம்மன்- மயூரத்துவசன்- அம்சத்துவசன்-பப்
பிரவாகன்முதலான சுத்தவீரர்களுடனே சகலசேன சமேதர்களாய்ச்
சர்வதிபுரத்தைவிட்டுபதினெட்டுவகை மேனவாத்தியங்களும்தாம்தா
மென்றுசகலலோகங்களும் திரும்படி முழங்கத்தக்கதாக நடந்தார்கள்
கேட்டரோ ஜெனமேஜையமகாராஜாவே அப்பாலந்தக்குதிகாசனான
து ஜனேகம்பூமிகள்நடந்துபோய்ப்புறம்ஐந்து யோசனையகலமுள்ள
ஒருபிரமாண்டமான மடுவிலிறங்கிநீந்தி யந்தக்கடையிலேபோய்ச்சேர்
ந்ததந்தக்குதியாயின் பின்னாகநடந்த கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள்முதலான
சகலசேனையும் மடுவினிடைத்தில் வந்துசேர்ந்து குதிகாசனையுங்
காணாமல்தாங்களும்ந்தமடுவைக் கடக்கமாட்டாமல் ஆலோசனைபண்
ணிக்கொண்டிருக்கையி லதிலே வீரவர்ம்மனானவ னனேகம்படகுத
ிகையும்ஒடங்களையு மழைப்பிவித்து கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள்முதலானவீ
ரர்களையும் சேனையும்கூலியும்கொண்டி ரண்டுநாழிகைக்குள் அக்
கடையிலேபோய்ச்சேர்ந்துகுதிகாசனப்பார்க்குமளவில் அவிடத்திலுங்குதி
காசனக்காணாமலர்ச்சுனனானவன்கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்துஐயா
ஜனார்த்தன நமதுகுதிகாசனங்கேபோய்விட்டதோ தெரியவில்லை
இதற்கெப்படியென்று விசாரப்படுகிறபோது பிரமகுமாரனானநா
தமகாமுனிவர் நாராயணநாராயணவென்று வீணைபாராயணம்பண்
ணிக்கொண்டுவந்து முன்னேநின்ற ரதுகண்டிகிருஷ்ணர்ச்சுனர்
களிருவரும்எழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தமுனிஸ்வரரை
ப்பொற்பீடத்தி லுட்காரவைத்து 'கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்ச
னனைப்பார்த்து ஐகிரீடி நமதுகுதிகாசனப்போனசங்கதி இவகைக்
கேட்டால் தெரிந்திடுமென்றுசொல்ல அப்படியே அர்ச்சனனும்நாரத
ரைப்பார்த்து ஐயா முனிநாதா எங்கள்குதிநீர்களானது இந்தமட்டு
க்குந்தப்பிவந்துஇந்தமட்டு வைத்தாண்டினவளவில் எப்படியோமாய்
கையாய்ப்போய்விட்டது அதுகள் எங்கேயிருக்கின்றது அதைச்சா

வ்லவேண்டுமென்றகேட்க அதற்குநாதரும் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களைப் பார்த்துநாநாராயணர்களை உங்களுடையஅசுவங்களெல்லாம் குந்தல தேசத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணுகின்ற சந்திரமகாராச னென்பவன் பிடித்துக்கட்டிவிட்டான் அவனைஉங்களால் செயிக்கமுடியாதுமயூரத் துவசன்-தர்மரைத்துவசன்-வீரவர்மன்-பப்பிரவாதன்-அம்சத்துவசன் முதலானவீரர்களுடனேபோராடினதுபோலல்ல அவனுடையமகிமை யானதுஆகிசேஷசயனத்தில்பள்ளிகொண்டிருக்கிற ஆகிராராயணமூர் த்திக்கேகொரியவரும்அதுவல்லாமலும்மனுமார்தாதிசிபி அரிச்சந்திரன் முதலான இராசரைப்பார்க்கிலும் இவனுடைய அம்சையாயிரம்பங்கதிக மாயிருக்கும்அதுஎப்படியென்றால்.

நாரதமகாமுனிவர் அர்ச்சுனுக்குச்

சந்திரகாசமகாராசன் வரலாறு கூறுதல்.

அதற்கொருகதைபுண்டு அதுவென்னவெனில், கோளுகதேசத் தையாளுகின்றகோளுகமகாராசனுக்கனேககாலம் புத்திரசந்தானமி ல்லாமலதன் பிறகு அளவிறந்ததானதருமத்தைச்செய்துபெரியோர்களை யனுசரித்திருந்தபடியினாலவர்களுடையஆசீர்ணாதத்தினால்சராசனுக்கு மூலநட்சத்திரத்தில் ஒருபுத்திரன்பிறந்தது அதுகண்டு அந்தஇராசனு ம்மகாசந்தோஷசித்தனாய்ச்சர்வசாத்திரசம்பன்னர்களானபிராமணைத் தமர்களையழைப்பித்து அவர்களைப்பூசைபண்ணிஒசுவாமிகளே இந்தப்பு த்திரனுக்குச்சாதககர்மம்விதித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அவர்களும் அந்தராசனைப்பார்த்து ஓராசேந்திரா இந்தப் புத்திரன்பிறந்தலக்கினம்ஆகாதுமாதாபிதாக்களுக்குமாண் முண்டாகு ம்ராச்சியத்திற்கு ஆனிலரும் சகலசம்பத்தும் சத்துருக்கள்பங்காகிப் போகும்இந்தப்பிள்ளையோவென்றால்மகாயோர்க்கியசாஸியாய்விஷ்ணுப க்தனாய்ப்பிரமாதிதேவர்களாலும்செயிக்கக்கூடாதசாமர்த்திய புருஷனா ய்மகாகீர்த்திப்பிரதாபத்துடனையிருப்பான் ஆகையாலிந்தப்பிள்ளையை நீங்கள் பரிகரித்துவிட்டீர்களானால் சுகமாயிருப்பீர்களென்றுசொல் ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஓ ஐயமா ரேஇந்தப்பிள்ளையைக்கொல்லச்சொல்லுகிறீர்களோ நாங்கள்போனாலு ம்போகட்டும் அப்படிசெய்கிறதில்லையென்றுசொல்ல அதற்கு அந் தப்பிராமணர்களும் ராசனைப்பார்த்து உங்கள்இஷ்டமென்று சொல்ல அதுகேட்டுஇராசனும் தலையையசைத்து அவர்களைப்பார்த்து ஓஐயமா

ரோநாங்கள் நெடுகளாய்ப்புத்தானில்லாமலிருந்து இப்போது எங்களு
 டையபூசாபலத்தினால்கிடைத்தபிள்ளையைக்கொண்டு எங்களைப்பிழை
 த்திருக்கச்சொல்லுகிறீர்களேநாங்களிறந்துபோனாலும்கல்லதே அந்தப்
 பிள்ளைமாதிரிமீர்காயுசுடையவனாயிருந்தால் அந்தக்கீர்த்தியேபோ
 துமென்றுசொல்லிபந்தப்பிராமணர்களுக்கெல்லாம் தட்சணைதாம்பூலங்
 கொடுத்ததுச் சந்தோஷமாயனுப்பிவிட்டுப் பிற்பாடுசெய்யவேண்டிய
 முறைமைப்படிபுத்தரோச்சவங்களைச்செய்வித்து அந்தப்பிள்ளையை
 நாளொருமேனியும்பொழுதொருவார்ணமுமாய் அதிகசெல்வத்துடனே
 வளர்க்கின்றகாலத்தில் ஆறுமாசத்தினுள் அந்தராசனேபரில் மறுமண்
 டலத்தாசனானாசிவிந்த நென்கிறவனும் மிலேச்சர்களு மெதிர்த்து
 வந்துபோராடி அந்தராசனைக்கொண்டு பட்டணத்தையுங்கொள்ளைகொ
 ண்டார்கள் அப்போது அவன்பெண்சாதியும் புருஷனோடுகூடவேஇறந்
 துபோனாளந்தப்பிள்ளையை இரண்டுதாதிகளெடுத்துக்கொண்டு குந்தல
 தேசத்துக்குப்போய் ஒருபிராமணன்வீட்டிற்கேர்த்து ஒருபுறத்தின்
 னையிலிருந் தவர்களுக்கு நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு
 அன்புபுறம்படியிருந்து ஒருதாதியானவள் அந்தப்பிள்ளையைப் பாது
 காத்துக்கொண்டிருக்க மற்றொருதாதியானவள் அந்தப்பட்டணத்திற்
 போய்ச்சகலபதார்த்தங்களையும்யாசகம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து தின
 ந்தோறும்அப்படியேகாலத்தைக்கழித்துக்கொண்டு அந்தப்பிள்ளையை
 ச்சுகமாய்வளர்த்துக்கொண்டு ஒருகையில் ஒருவருஷமாச்சது அதிலொ
 ருதாதிமாணமடைந்தாள்பின்புமற்றொருதாதியானவள் அந்தப்பிள்ளை
 பைப்போஷித்துக்கொண்டுவருகையில்வருமாறுமாதத்தில்மாணமடைந்
 தாளதன்பிறகு அந்தப்பிள்ளைக்குவேற திக்குல்லாதபடியினு லந்த
 வீட்டம்மைமயாரும்விசாரப்பட்டு மகாதயவுடனேதன்பிள்ளைகளில்இது
 வுமொருபிள்ளையாய்நினைத்துப்போஷித்துக்கொண்டுவந்தா ளந்தப்பிள்
 னையுமஞ்சுவயதாய்வளர்ந்து சிலபிராமணப்பிள்ளைகளுடனேகூடி விளை
 யாடிக்கொண்டவர்கள் படிக்கின்றவேதசாத்திரங்களைத்தானும் படித்து
 க்கொண்டு பட்டணத்திற்போய் வீடுகள்தோறும் அமுதுபடியாச
 கம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து அந்தம்மையார்கையில் கொடுக்க அந்தஅ
 ம்மைமயாரும் தயவுடனேபேதமில்லாமல் தன்பிள்ளையைப்போலப் போ
 ஷித்துக்கொண்டுவருங்காலத்தில் ஒருநாளந்தப்பிள்ளையானது சிறிதுபி
 ள்ளைகளுடனேசேர்ந்து வீதியில்திரிந்துவிளையாடிக்கொண்டிருக்கையி
 ல் அந்தக்குந்தலதேசத்தை யாளுகின்ற குந்தலராசனுக்குப் பிள்ளை
 யில்லாமல்தன்னிடத்திலிருக்கும் துஷ்டபுத்தியென்கிற மந்திரிகுமாரான
 மமதனென்கிறபிள்ளையைத்தன்னிடத்திலவைத்துக்கொண்டு சர்வ

அதிகாரம்பண்ணுவித்துக்கொண்டிருப்பான் துகண்டு அந்ததுஷ்டபுத்
தியும்மகாசந்தோஷசித்தனாய்ராசாவினிடத்திற்கு ஒருவேளைபோயிருந்
துமற்றவேளை பெல்லாம் தன்னுடைய வீட்டில்தானே சுகமாயிருப்பா
ன் இப்படியிருக்கிறாளில்லா தெருத்திண்ணையின் பேரில் அந்தமந்
திரியம்சகலசம்பிரமத்துடனே கேளிவிலாசமா யுட்கார்ந்திருக்கும்போ
து தெருவில்விளையாடுகின்ற அந்த ராசகுமாரனைப்பார்த்தங்கிரு
ந்தவர்களை மழைத்து இந்தப்பிள்ளை பாருடையபிள்ளை இதுமகாலட்சண
ங்களுடனும்காச அமிரசயுடனும் விளங்குகின்ற இந்தப்பிள்ளையினுடைய
சவிஸ்தாரமென்னவென்று கேட்க அதுகேட்டவர்களும் அந்தமந்திரி
யைப்பார்த்து ஓஐயாகோளுகைராசனுடையபிள்ளையவனுடையபட்டண
த்தைப் பகையாளிகளைக்கொண்டு அவனையுங் கொன்றுவிட்டபடியி
னால் இரண்டுதரத்தினார்களிந்தப்பிள்ளையை பெடுத்துக்கொண்டுவந்து
எல்லம்பட்டலு என்கின்ற பிராமணன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு போஷி
த்துவருங்காலத்தில் அவர்களில் ஒருத்திஹந்துபோனால் அதின்பிறகு
மற்றொருத்திசுதித்துப்போஷித்துவருங்காலத்தில் அவளும்ஹந்துபோ
னால் அதின்பிறகு அந்தவீட்டு அம்மையா ரெடுத்துப்போஷித்து
வருகின்றாள் இப்பிள்ளையும் பட்டணத்தில் முஷ்டி பெடுத்துக்கொ
ண்டுபோய் அவ்வம்மையார்களையில்கொடுக்க அவ்வம்மையாரும் தன்
பிள்ளைகளிலொன்றுபிப்பிள்ளையையும் போஷித்துவருகிறா ளென்
றுசொல்ல அதுகேட்டுத்துஷ்டபுத்தியும் ஆலோசனைசெய்து இப்
பிள்ளையிருந்தால்நமக்குக்கேடுவரும் ஆகையினால்இதை உபாயத்தினா
ல்கண்டித்துப்போடவேண்டுமென்றுநினைத்துக் கோசிக்கிகளென்கிற
வர்களை மழைப்பித்து அவர்களுக்குச்சிறிது ரோகியத்தைக்கொடுத்து அந்
தப்பிள்ளையைக்காண்பித்துநீங்களிப்பிள்ளையை உபாயமாகக்காட்டுக்க
மழத்துக்கொண்டுபோய்க்கொன்றுவிட்டு வாருங்கென்று செலவு
கொடுத்தனுப்ப அவர்களுமந்திரியினுடையசொல்லைத் தள்ளப்போகா
தென்றமகாபிரசாதமென்றுமந்திரியினிடத்திற் செலவுவாங்கிக்கொண்
டு அப்புறம்போயிருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அ
ப்பிள்ளையும்மறுநாள்காலமேயெழுந்துநதிக்குப்போய்ஸநானப்பண்ணி
ஒரு சிறியசாளக்கிராமத்தைவைத்துப்பூசைபண்ணிச் சபதபங்களை
முடித்துக்கொண்டுவிட்டுக்குத்திரும்பி வருப்போது அக்கோசிக்கிகள்
கண்டு அப்பிள்ளையின்சமீபத்தில்வந்து வருவாய்ப்பேச்சைக்கொடுத்து
அழைத்துக்கொண்டேகாட்டுக்குப்போய் அங்கேயுட்காரவைத்துவெட்
டுகிற கத்தியை யுருவிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டு அப்பிள்ளை
யானவன்பயந்து சாளக்கிராமத்தைவிழுங்கி அரிஅரி கிடுஷ்டை நாராய

ஐ வாகுதேவா அச்சுதா பார்தாமா பாம்புருஷா வென்று பாடி
 பூமநாராயணமூர்த்தியைத்தியானம்பண்ணினான் அதுகண்டு அவர்
 களும்மனமீர்ங்கித்தயவுபிறந்து இப்பாலகன்பேரில் ஒருகுற்றமூயில்
 லேயே இவன்நல்லசவுந்தரியமுள்ளவனாயிருக்கிறானே இவனைநாம்பப் ப
 டிகண்டிக்கிறது அத்துஷ்டபுத்தியும் கெடுமதிநினைத்து நாகத்தில்
 விழுந்தால்நாமுங் கெடுமதிநினைக்கிறதோவென்று சொல்லி உருவினை
 த்தையபுறையிற் போட்டுவிட்டு அச்சிறுவனுக்கு உபசாரம்பண்ணி
 அவனுடையகாலின் சுண்டிவிரலேமாத்திர மறுத்துக்கொண்டு அப்
 பாலகனையவ்விடத்தில்விட்டுவிட்டு அவர்கள்போய்த்துஷ்டபுத்தியைக்
 கண்டு கொன்றுவிட்டுவந்தோமென்று சொல்லிச் சுண்டிவிரலையுங்கா
 ண்பித்தார்கள் அதுகண்டு துஷ்டபுத்தியுஞ் சந்தோஷப்பட்டு அவர்களு
 க்கு வெகுமதிபண்ணியனுப்பிவிட்டிருந்தான் அப்பாலந்தக்காட்டினி
 டத்தில் அப்பிள்ளையானவன் மகாபயங்கரத்துடனும் கால்வேதனையு
 டனும் ராமா-கேசவா-கோவிந்தா-சனூர்த்தனா-நாராயணாவென்று தோத்
 திரம்பண்ணிக்கொண்டு விசாரமாயிருக்கையில் அவ்விடத்தில் கொங்
 கணதேசாதிபதியான கொங்கணராசாவானவர் லேட்டைக்காரர்களுட
 னேகூடிவேட்டைவிளையாடுகிறதற்கு கவந்து அங்கேபிரஸாபித்துக்கொ
 ண்டிருக்கிற சிறுபிள்ளையினைக் குரலேக்கேட்டுத் தயவுபிறந்து சமீபமாகவந்
 து அப்பிள்ளையைப் பார்த்து ஒபுக்திரா நீயாருடையகுமாரன் உன்
 பெயரென்ன நீயென் விசாரப்படுகிறாயென்று கேட்க அதற்கு அப்பிள்
 னையும் ராசனைப்பார்த்து ஐயானான் அனாதை என்னுடையதாயும் தக
 ப்பனும் இறந்து போனார்கள் எனக்கு ஒருவரும் திக்கில்லை அப்படிப்பிரம
 சொருமேயெனக்குத்துணையின்னம்பெயரிடவில்லைநான் இக்காட்டில்
 வருகிறபோது காலிலே ஒருபெரியகல்பட்டுச் சுண்டிவிரலையடித்து
 க்கொண்டு போச்சுது இதற்கு விசனப்படுகிறேன் என்று சொல்லிப்பி
 ன்னையும் அவ்விராசனைப்பார்த்து ஐயா என்னை இக்காட்டில் உள்ள புலிமு
 தலானமிருக்கங்கள் ஆகாவுபண்ணுகின்றது பட்சிகளெல்லாம் அதுகளி
 ன் இறகினால்வெய்யலைமறைக்கின்றது என்று சொல்ல அதுசேட்டு அவ
 வரசன் மெத்தவுமகிழ்ச்சியடைந்து நாம்புத்திரனில்லாமல் விசனப்படுகி
 றேமென்று பகவான்கட்டளைபிட்டருளினாரென்று தனக்குத்தானேசந்
 தோஷப்பட்டுக்கொண்டு அப்பிள்ளையைப்பார்த்து அப்பனை புத்திரா
 எனக்குப்பிள்ளையில்லை நீயெனக்குப்பிள்ளையாயிருக்கிறாயாவென்று கே
 ட்க அதற்கு அவனுமுப்படியேயிருக்கிறேன் என்று சொல்ல அது
 கேட்டு அவ்விராசனும் கனையழைத்துக்கொண்டு போய்த் தன்னுடை
 யப்பட்டபூதேவி யாகிய சந்திராவதியி னிடத்தில் ஒப்புவித்தான்
 அவ்விராசபத்தினியும் அவனைப்பெற்றபிள்ளையைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த
 அருண்மயாய்ப்புத்திரோச்சவமுதலான துகளும்பண்ணுவித்துச் சந்திர
 காசனைன்று பெயர்வைத்து வித்தியாப்பிரமாதமுதலான துஞ்செய்வித்து
 சச்சகலசம்பிரமத்துடன் ஆந்தராசனுஞ்சந்திராவதியும் வளர்த்து வருங்கா
 லத்தில் சந்திரகாசனும் மாதாபிராக்களிடத்தில் மகாபயபக்திவினயத்
 துடனே நடந்துகொண்டு வில்வித்தைமுதலான துகளிலும் அதிகசா
 பார்த்தியமுள்ளவனுப் பதினாறுவயதளவும் வளர்த்தபிற்பாடு அவர்களை

யுள்ளராசாக்களிடத்திற்கு யுத்தசன்னுத்தனாய்ப்போய்ச் சண்டைபண்
 ணி அவர்களைக் செலித்து அவர்களிடத்தில்காணிக்கைகப்பங்களைபெற்று
 க்கொண்டுவந்துபிதாவினிடத்திலுப்பவித்துப்பிதாவின் கையினால் அ
 னைகமாயிரம்பிராமணர்களுக்குத்தானதர்மங்கள்பண்ணுவித்துத்தானு
 ப் பூமிமநாராயணமூர்த்தியினிடத்தில் அந்தரங்கபத்தனாயிருந்து புகதய
 வுடனே அனாதைகளை யெல்லாம் ஆரரித்துக்கொண்டு திக்குவிசயதூரந்த
 ரனாய்ப்பெரியோர்களுடைய ஆசீர்வாதமுள்ளவனாய் இருக்குங் காலத்தில்
 அந்தகொங்கணராசனும் தன்பிள்ளையினால் கிடைத்தருக்கிற திரவியங்க
 ளைக்கண்டு இதுசேதியைத் துஷ்ட புத்தியறிந்தால் அவன்குந்தலராசனு
 க்குச் சொல்லுவானே அதுகேட்டு அந்தராசனும் மக்கு வருஷாவருஷம்
 கப்பங்கட்டுகிறகொங்கணராசனுக்கு இவ்வளவு திரவியம் எங்கேயிருந்து
 வந்ததென்று ஆலே சித்துப்பெறாமையினால் நமதுபட்டணத்தின்
 பேரில்தண்டெடுத்துவந்ததும் வருவானேயென்று கனக்குள்ளேதா
 னையோசித்துக்கொண்டு பிரபலமாயிராமல் முன்னிருந்தது போல
 வேயடக்கமாயிருந்துகொண்டு புக்திரனைப்புகழ்ந்துகொண்டாடிச்சில
 சேவகர்களையழைத்து அவர்கள்கையில் குந்தலாகாராசாவுக்கு வெகு
 மானமாகச்சிறிதுவாகவஸ்துக்கள் முதலான திரவியங்கள் கொடுத்து
 பின்னையும் துஷ்ட புத்தியென்கிறமந்திரிக்கும் சிறிதுகாணிக்கைகப்பங்க
 ள்கொடுத்தனுப்பினானவர்களும் அப்படியேகொண்டுபோயந்தராசனிட
 த்திலுமமந்திரியிடத்திலும்கொடுக்க அதுகண்டவர்கள் அந்தசேவகர்க
 ளைப்பார்த்து ஓசேவகர்களே இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அ
 ந்தராசன்கப்பங்கட்டுகிறதேமகாபிரயாசமாயிருக்குமே அத்தன்மைப்ப
 ட்டவனுக்கு இத்தனை அபிஷ்வரியமெந்தேயிருந்துவந்ததென்று கே
 ட்க அதற்கந்தசேவகர்களும் ஐயாஅந்தராசனுடைய குமாரந்தேசங்க
 ள்கோறும்போய்த் திக்குவிசயம்பண்ணிச் சம்பாதித்துக்கொண்டு வந்
 தான் ஆகையினால் உங்களுக்குவெகுமானங் கொடுத்தனுப்பினா ரென்று
 சொல்ல அதுகேட்டுத் துஷ்ட புத்தியாகியமந்திரியும் அவர்களைப்பார்த்து
 ஓசேவகர்களே அவ்விராசனுக்குப்பிள்ளையிலையே பிள்ளையெப்படிவந்
 ததென்றுகேட்க அதற்கவர்களும் மந்திரியைப்பார்த்து ஐயாளங்களராச
 னானவரவேட்டைக்குப்போனவிடத்தில்கட்டிலையொரு பிள்ளையைக்
 கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்துசந்திரகாசனென்று பெயரிட்டு வளர்த
 துக்கொண்டாரென்று சொல்ல அதற்குமந்திரியும் ஆலோசனைபண்ணிக்
 காட்டிலேபிள்ளையைக்கண்டெடுத்தானென்று சொல்லுகிறதேது நம்
 முன்னேகோசிகள்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பினோமே அவர்கள்
 கொண்டுபோய்க்காட்டில் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டு விலைமாதிரிங்

கொண்டுவந்து காண்பித்தார்போலிருக்கிறது நாமெல்லாம்போய் அ
 நியவேண்டியதென்று நினைத்து ராசனிடத்திற்குப்போய் ஜபாராசேந்
 திராநாங்கொங்கணதேசத்திற்குப்போய் அவ்விடத்துச் சேதிகளெல்லா
 ம்தெரிந்துவருகிறேனென்று அவ்விராசனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்
 கொண்டு சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுக் கொங்கணதேச
 த்திற்குவந்தான் அதையறிந்து கொங்கணராசனும் எதிர்கொண்டபோய்
 ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டிசகலபரிவாரங்களுடனேயும் அவனையர
 ண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்ச்சு கலசம்பிரமத்துடனே வெகு
 மானங்களபண்ணினான் அப்போது சந்திரகாசனும்வந்து துஷ்டபுத்
 தியைக்கண்டு தெண்டனிட்டான் அத்துஷ்டபுத்தியும் சந்திரகாசனைப்
 பார்த்து இப்பிள்ளையெதென்று கேட்கப்பிள்ளைவந்த சவிஸ்தாரமெல்லா
 ம் ஸ்ரீவாத் தரமாகக் கொங்கணராசன் சொல்ல அது கேட்டுத் துஷ்டபுத்
 தியுபநாம்கோசிக்கியினிடத்திலொப்புவித்துக்கொல்லும்படி செலவு
 கொடுத்தனுப்பினபிள்ளைதான் எனென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு இப்பி
 ள்ளையினுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தை நமது ராசன் கேள்விப்பட்டால்த
 ன்னுடைய குமாரத்தியையுங்கொடுத்து ராச்சியத்தையும் பட்டாபிஷேக
 ன் செய்துவைப்பானே அப்புறம் நம்மிடபிள்ளைக்கு ஒன்றுமில்லாம
 ற்போகின்றதெயென்று விசனப்பட்டு இப்பொழுதுதானேயிவனை
 க்கொன்றுவிட்டால் நல்லதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அங்கிருந்
 தபடியேயொருகடிதாசியைழப்பித்து அகில்தன் புத்திரானுகியமதனை
 பார்த்துக்கொண்டிக் கடிதாசியைக்கொண்டு வருகின்ற சந்திரகாசனுக்கு
 அகிசீக்கிரத்தில் விஷத்தைக்கொடுத்துக் கொல்லவேண்டியது இதற்
 கு அட்டிபண்ணவேண்டாம் இப்படிக்குத் துஷ்டபுத்தி கையெழுத்து
 என்று விவரமாயெழுதி ஒருவருக்குத் தெரியவொட்டாமல் மடித்து அர
 க்குமுத்திரைபோடுவித்துச் சந்திரகாசனையழைத்து அப்பாசந்திரதிலகா
 இக்கடிதாசியைக்கொண்டுபோய் என் புத்திரானுகியமதனை டத்தில்கொ
 டித்துவிட்டு வர பின்னையவர்களிடத்திலும் கொடுக்கவேண்டாமெ
 ன்று சொல்ல அது கேட்டுச் சந்திரகாசனும் அப்படியேசல்லது ஜபாவெ
 ன்று அக்கடிதாசியை இரண்டுகையினாலும் வாங்கிக்கொண்டு ஒருகு
 தியாயின்பேரில் லறிக் கொண்டு தன்பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்
 டு நடந்து குந்தலதேசத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஒருசுங்காவனத்
 திறங்கியங்கே ஒருமரத்தில்குதிரையைக்கட்டிவிட்டு ஆயாசமாயிருந்த
 படியினால் சந்திரகாந்தச்சாலையில் குளிர்ந்தகாற்றிலே படுத்துக்கொ
 ண்டு நிகதிரை போய்விட்டான் அப்போது அப்பட்டணத்திலிருந்து
 ராசகுமாரத்தியானை சன்பகாவதியும்திரிகுமாரத்தியான விஷையையு

ம்சிறிதுசன்னிகளுடனே தேளிவிலாசமாய்ப்புறப்பட்டு அச்சிங்
வனத்திற்கு வந்து அங்குள்ள ஒருதாமரைத்தடாகத்தில்சலக்கிரீடைப
ண்ணியவ்விடத்துண்டான நல்லபுட்பங்களைப்பறித்து முடித்துக்கொ
ண்டுபழங்களைமறுத்துச்சுப்பிட்டுக்கொண்டு மகாஉல்லாசத்துடனே
அவ்வனத்திலுள்ளசகலவேடிக்கைகளும் பார்த்துக்கொண்டு பின்புஒரு
மண்டபத்தில்வந்து சண்பகாவதிமுதலான அக்கன்னிகைகளெல்லாம்
படுத்திக்கொண்டுநித்திரைபோனார்கள் அவர்களில் மந்திரிகுமாரத்தி
யான் விஷயைஎன்கிறவள்மரத்திரம் நித்திரைபண்ணாமல் எழுந்திரு
ந்துஉலாவிக்கொண்டிருக்கையில் சந்திரகாந்தச்சாலையில் சயனித்திருக்
கின்றசந்திரகாசனைக்கண்டு அவனுடைய சவுத்தரித்ததைப் பார்த்து
மோகம்கொண்டு இப்படிப்பட்டருபலாவண்ணியமுள்ளபுருஷனையல்ல
வேநாமச்சேரவேண்டுமென்றுநினைத்து அவனுடைய சமீபத்திற்குபோய்
முகத்தைப்பார்க்கும்பொழுது அவன்போட்டிருக்கின்ற உத்தரீபத்தில்
முடிந்திருக்கும்படி காசிறைபக்கண்டு அதையவிழ்த்துக்கடிதாசியைக்கை
யிலெடுத்தித்தன்னுடையவிரவினால்அம்முத்திரையைவாங்கி அப்புற
ம்வைத்துவிட்டுக்கடிதாசியைவிரித்து வாசித்துப்பார்க்கையில்நில் வி
ஷத்தைக்கொடுத்துக்கொல்லும்படி தன்தகப்பனானவன் தமைபனுக்கு
எழுதியிருக்கிறுனென்றுதெரிந்துகொண்டுதலையையசைத்துத் தன்தக
ப்பனுடையபுத்தியைக்குறித்துத்தாவித்து இம்மகானுபாவனைக்கொல்ல
வொட்டாதவண்ணஞ்செய்துநாம்இவனையேகலிபாணம் பண்ணிக்கொ
ள்ளவேண்டுமென்றுநிச்சயித்து அக்கடிதாசியில்விஷமென்கிற அட்
சரத்தைமாற்றி விஷபைகொடுக்கிற தென்கிற அட்சரத்தைப்போட்டு
எப்பொழுமபோலமடித்து முத்திரைவைத்து அவன்உத்தரீபத்தில்
தானே முடிந்துவிட்டு மண்டபத்திற்குப்போய்ச் சண்பகாவதியை
யு மக்கன்னிகைகளையுமெழுப்பிக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போ
ய்விட்டாள்.

அப்பால்சந்திரகாசனும்சந்நுநரத்தில்நித்திரைதெளிந் தெழுந்து
அத்தாமரைத்தடாகத்தி லிறங்கிக்கைகால் சுத்திசெய்து மறுபடியுங்
குதிரையின்பேரிலெறிக்கொண்டுபட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்து ராசவீ
தியில்போகையில்எதிரேவருகிறமந்திரிகுமாரனைக்கண்டு அங்கிருக்கிற
வர்களைப்பார்த்து அக்காலருகிறவரயாரென்றுகேட்கஅந்நகு அவர்களு
ம்மந்திரிகுமாரனாகிபமதனெனன்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சந்திரகாசன
ங்குதிரையைவிட்டிழிந்துமதனனுக்கெதிரேபோகையில்அதுகண்டுமத
னனும் இதோவருகிறராசகுமாரன்யாரென்று பார்க்கும்போதுசந்திர

காசனுங்கடிதாசியைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்தான்மதன்னுமதைவா
ங்கிவாசித்துப்பார்த்துச்சந்தேதாஷமடைந்துகுந்தலராசனிடத்தில்அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சந்திரகாசனுடையசவிஸ்தாமெல்லம்சொ
ல்லித்தன்தகப்பனெழுதியிருக்கிறகடிதாசியுங்காண்பித்தான்அதுகண்
டுஅந்தராசன்மெத்தவுஞ்சந்தேதாஷமடைந்துமதனைப்பார்த்துஓமத
னாஇந்தப்பிள்ளைக்குள்ளுடையபெண்ணைக்கொடுத்துக்கலியாணம்
செய்விக்கவேண்டுமென்கிறவிருப்பமிருக்கின்றதுஆதலால்முன்னமே
உன்னுடையதங்கையைக்கொடுத்துக்கலியாணம்பண்ணிவைமென்று
சொல்லியனுப்பஅப்படியேமதன்னுங்கந்திரகாசனைத்தன்னுடையஅரம
னைக்கழைத்துக்கொண்டுவந்துஅன்றையதினமேநல்லமுகூர்த்தமிரு
க்கிறபடியினாலுஞ்சந்திரகாசனுடையசவினையொத்துக்கொண்டபடி
யினாலுஞ்சகலசம்பிரமத்துடனேசந்திரகாசனுக்குவிஷயைகலியாண
ம்செய்துவைத்துப்பிறகுதன்னுடையதகப்பனிடத்திற்குவிஷயையினு
டையகலியாணச்சேதிடையுமெழுதியனுப்பினான்அதற்குமுன்னமே
துஷ்டபுத்தியென்கிறபந்திரியாஇதுவரையில்சந்திரகாசன்மாணமடை
ந்திருப்பானென்றுசந்தேதாஷமடைந்துகொண்டிராசனைப்பிடித்துவிலங்
குபோட்டுஅந்தபட்டணத்தையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டுபிரயாண
மாய்ப்புறப்பட்டுப்பதிவழியில்வருகிறபோதுமதன்னனுப்பிவைத்த
ஓலையைச்சேவகர்கள்கொண்டுவந்துகொடுக்கஅதைவாங்கிவாசித்துப்
பார்த்துஐயையொநாமொருநினைவுநினைத்கால்தெய்வமொருநினைவுநி
னைத்ததேயென்றுதிகிலடைந்துசற்றுநேரத்தில்தன்மனதைத்தானே
தேற்றிக்கொண்டுஅந்தக்கொங்கணராசனைப்பார்த்துஐயானன்உம்மு
டையமனதைச்சோதிக்கவேண்டியிப்படிசெய்சேன்அதைமனதில்வை
க்கவேண்டாமென்றுஉபசாரஞ்சொல்லிசிலங்கையுமீடுவித்துக்கொ
ள்ளைகொண்டபொருள்களையும்கொடுத்துநீர்க்கமாய்உம்முடையபட்ட
ணத்திற்குப்போமென்றுசொல்லிலகுவாயனுப்பிவிட்டுத்தன்னுடைய
சேனைகளுடனேகுந்தலதேசத்திற்குவந்துசேர்ந்துதன்னுடையஅரண்
மனைக்குப்போய்துழைந்தான்அதுகண்டுமருபசனும்குமாரத்தியும்
வந்துதெண்டனிட்டார்கள்அவர்களைஆசீர்வதம்பண்ணித்தன்ரு
மாரத்தியைப்பார்த்துஓஅம்மணிஉனக்குமிந்தப்புநஷன்பேரில்சம்
மதமிருக்கின்றதல்லவோவென்றுகேட்கஅதற்குஅந்தவிஷயையும்
பிதாவைப்பார்த்துஐயாதேவரீருடையவனுக்கிரகத்தினால்இந்தபட்டு
ஷன்பேரிலெனக்குஅபேட்சையிருக்கின்றதென்றுசொல்லஅதுகேட்
டுஅப்புறந்தன்னிடத்திற்குவந்துதண்டனிட்டகுமாரனைப்பார்த்துஆசீர்
வாதம்பண்ணிஅவனைப்பார்த்துஓகுமாராநானொருகாரியமெழுதியனு
ப்பினால்யொருகாரியஞ்செய்தாயேயதுவென்னவென்றுகேட்கஅ
துகேட்டுமதன்னும்திகிலடைந்துபிதாவைப்பார்த்துஐயாதேவரீ
ரெழுதினபடிக்குடந்தேனையல்லாமல்வேறில்லையென்றதகப்ப
னாரெழுதியனுப்பியகடிதாசியைக்கொண்டுவந்துகொடுக்கஅதைவா
ங்கிவாசித்துப்பார்த்துதலையையசத்துஇதுநம்முடையகையெழுத்து

தானேயிது இப்படியேரிட்டதென்ன ஆனாலுமகாம்மறந்து எழுதினோ
மோசப்படியோவென்றுமனதில்நினைந்து மகாவிசனத்துடனே முன்
பின்னூன்ற்தோன்றாமல்நாம் நினைத்த காரியமெல்லாம் வீருதாலாய்ப்
போச்சுதே இதற்குள்ளென்னசெய்வோம் இந்தச்சந்திரகாசன் இவ்விட
த்திலிருந்தால்நம்முடையாசன் பெண்ணையுங்கொடுத்து ராச்சிபத்தை
யும் அவனுக்கே பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைப்பாண அப்பால் நம்
முடையபுத்திரனுந்தன்ளுண்டுபோவான் ஆகையினால்தான் உயி
ரோடுவைக்காமல் உபாயத்தினால் கண்டித்துவிட வேண்டுமென்று ஆ
லோசித்து அந்தக்கோசங்களை யழைப்பித்து ஒன்மார்க்கர்களே சி
லநானைக்குமுன்னாமொரு சிறுபிள்ளையைக் கொல்லும்படி உங்களுக்குச்
சொல்லியனுப்பினால்நீங்கள்படிசெய்யாமல் குதுசெய்து காட்டிலே
உயிரோடுவிட்டுவிட்டுவந்தீர்கள் அந்தக்குற்றத்திற்கேயுங்களை யாக்கினை
பண்ணவேண்டியது அனதராமமன்னித்தீதாம்இப்போதாவிலும் நம்
துசொல்லுத்தள்ளாமல் இந்தப்பட்டணத்திற்குப்புறம்பாக இருக்கிற
பத்திரகாளியினுடைய கோயிலினிடத்தில் இன்றுரத்திரிப்பதினைந்துநா
ழிகைவேளையிலீங்களிருந்துகொண்டு அப்போதவ்விடத்தில்வருகின்ற
வனை முன்பின் யோசித்துப்பாராமல் கண்டித்துவிடுங்க ளென்
றுதிட்டஞ்செய்து அவர்களுக்குச்சிறிதுதிரவியங்களை வெகுமானமாகக்
கொடுத்தனுப்பினால்வர்களும் அதற்குச்சம்மதித்துத் துஷ்டபுத்தியினி
டத்திற்செலவுபெற்றுக்கொண்டு அந்தப்பத்திரகாளியம்மன் கோயிலிட
த்திற்போய்பார்வருகிறார்களேவென்றுமிருந்தளச்சரிகையாய்க் கத்தி
பை யுருவிக்கொண்டு முஸ்தீதாகவிருந்தார்கள் இவ்விடத்தில் துஷ்ட
புத்தியுந்தன்மநமகளுள் சந்திரகாசனை யழைத்து ஓசந்திரகாசா நாம்
ஒருஅந்தரங்கமானாகசியஞ்சொல்லுகிறோம் அதையென்குமாரன் மு
தலானவர்களும் அறிபட்டாது அதுவென்னவென்றால் இந்தப்பட்ட
ணத்திற்குவெளியேயிருக்கிற பத்திரகாளியம்மனுக்கு வருஷத்திற்கொ
ருதாம்பூசைகொடுத்துமஸ்காரம்பண்ணிவருவன் அதனால் எனக்
குச்சகலசம்பத்துகளும் உண்டாச்சது நானிப்படிபூசைபண்ணுகிறது
என்குமாரன் முதலானவர்களும் அறிபமாட்டார்கள் அந்தநினைவு இ
ன்றையத்தினம்வந்தது ஆகையால்இன்றையத்தினம்ரத்திரிப்பதினைந்
துநாழிகைக்குமேல்கந்தபுட்ப அட்சதைகளும்பண்டுபலாகளும்எதித்
துக்கொண்டுபோய்ப்பூசைபண்ணுகிறதற்கெனக்குத் தள்ளாது என்
மகனோவென்றால் ராசானினுடைய அரண்மனையிலிருக்கிறான் அவனுக்
குப்போகக்கூடாது ஆகையினாலெனக்குப்பதிலாய்மேபோய்ப்பூசைசெய்
துவாவென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்சந்திரகாசனும்மெய்யாக நினைத்து
அரண்மனைக்குப்போனான் அதிலேசூரிய கவானும் அஸ்தமானமாகினு
ரப்போது சந்திரகாசனும்ஸ்ரீனம்பண்ணிச்சபகபங்களை முடித்து
க்கொண்டு மகாபரிசுத்தனாய்த் தனதுமாமனாரிட்ட கட்டளைப்படியேகங்
கத்தட்டுகளில்பூசாதிரவியங்களை யெடுத்துக்கொண்டுதனியே புறப்பட்
டிஅந்தஇருட்டுவேளையில் பட்டணத்துவீதியே போகும் பொழுது
அங்கேகுந்தலமகாரிசனிடத்திற்குக்காலவமகாரிவிவந்தருளினார் அந்த
முஸ்லிமருடையவரவுகண்டு குந்தலராசனும் சிம்மாசனத்தை விட்

டெழுந்திருந்து எதிர் போய் அழைத்துக் கொண்டு வந்து நலரத்தின
 டத்திலுட் காரைவத்து அந்தமகாரிஷிக்கு அர்க்கியபாத்தியபு தலான
 வைகளாற் பூசைபண்ணி யவரைப்பார்த்து ஒழுனிநாதா அடியேனு
 டையமனதில ஒருசந்தேகமிருக்கின்றது அது வென்ன வென்றால் அடி
 யேனுக்கு ஒரு ம. சமாய்க்குககால்கள் அசர்து போகின்றது சரீரந்தளர்ந்து
 வருகின்றது மனங்கலக்கமாயிருக்கின்றது முன்பின் ஒன்றுந்தோற்றவி
 லலை குரியனைப்பார்த்தால் வளையலோடு போல மழுங்கிக் காணுகின்
 றது என்சரீர சிபுலைப்பார்த்தால் சிசுமாத் திரமில்லாமல் முண்டமாதிரி
 நக ணுகின்றது அந்தமுண்டத்திலுமனைகாரந்திரங்கள் தோற்றுகின்
 றது ஆகையினாலிரதராச்சியத்தின்பேரில் எனக்குச் சற்றுகிலும்
 விருப்பமில்லை அப்படியிருக்கின்றபடியால் தேவரீரடிய னுடைய
 கருத்தைத்திருத்திக்கிருக்கிருத்தி. னுக்கிரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்
 ணப்பஞ்செய்தான் அது கேட்டுக் காலவமகாரிஷியும் அந்தராசனைப்பா
 ர்த்துக் கேளுமையாகுந்தலபூடாலகாபூலாகத்திலுமனிதர் மாணமடையு
 ங்காலத்தில் காணப்படுகின்ற அவசகுனங்களைச் சொல்லுகிறோம்
 அது வெப்படியென்றால் மனிதர் நடக்கும்போது அவர்கள் நீழல் அவர்க
 னுக்குத் தெரியாமலிருந்தால் ஒருவருஷத்தில் மாணமடைவார் குரிய
 ப்பிரகாசமழுங்கினது போலக்கண்டவர்கள் பத்துமாதத்தில் மாணம
 டைவார் ஒருபுருஷன் நடக்கும்போது சிரசானது இரண்டுபிரிவாகப் பி
 ரிந்துதோன்றினால் அவனைட்டுமாதத்தில் மாணமடைவான் ஒருபு
 ருஷன் சொப்பனத்தில் குரங்குகளையுங் கழுதைகளையுங் காண்பானாகி
 ல் அவனாறுமாசத்தில் மாணமடைவா னொருபுருஷனுடைய சமீபத்
 தில் ஆந்தைகளால துராய்களாவது வந்துகத்துமாயில் அந்தப்புருஷ னிர
 ண்டுமாதத்தில் மாணமடைவா னொருபுருஷனுடைய கண்களுக்கு மு
 ன்னேனே தோற்றுகிற துகளெல்லாம்பலவாசச்சிதறித்தோற்றமாகில் அ
 வனொருமாதத்தில் மாணமடைவா னொருபுருஷன் ஸ்ரானம்பண்ணி
 வஸ்திரத்தை யெடுத்துத்துடைத்துக் கொள்ளுமுன் னெமாபிரல் ஈரமில்
 லாமற் சுலறிப்போகாமாகில் அவன்பதினைந்துநாளையில் மாணமடை
 வா னொருவனெண்ணெய்ததலையுடனே சிவப்புப்பூவை முடித்துக் கொ
 ண்டு தெற்கு முகமாய்ப்போகிறது போலக்கனவுகண்டால் அவன் பத்
 துநாளையில் மாணமடைவான் தீபமபிரகாசமாயெரிகிறபோது அந்தப்
 பிரகாசம் துண்டித்துப்போகிறது போலக்கனவுகண்டால் வளைந்து நா
 னையில் மாணமடைவான் பட்சிகள் வந்து முகத்திலே கொத்தினால் அ
 வனாறுநாளையில் மாணமடைவா னொருபுருஷன் தன்னுடைய காலடி
 தனக்குத் தெரியாமற் காணுவானாகில் அவனிரண்டுநாளையில் மாணம
 டைவான் கறுத்தசரீரத்தோடு தலைவிரித்துக் கொண்டு ஒருஸ்திரியான
 வள்வந்து தன்பிடரியிலே குத்தி னொருபோலக்கனவுகண்டால் வனொரு
 நாளையில் மாணமடைவா னின்ன மிப்படிப்பட்ட அவசகுனங்
 கள் அனைகவிதங்களுண்டு அது போல நீரும் அவசகுனங்களைக் கண்
 டாராகையால் இன்றுமுதலிராச்சியத்தினுடைய ஆசையை விட்டுக்
 காட்டுக்குப் போய் மாவரியுமித்திக் கொண்டு சருகுபட்சணம் பண்ணிக்
 கொண்டுச் சர்வேஸ்வரனை நோக்கித் தவஞ்செய்து புண்ணிய லோகத்தைய
 டையுமென்று சொல்ல அது கேட்டுக் குந்தலராசனும் சந்தேகப்பட்டு

அப்போது தானே தன்னிடத்திலிருக்கிற மந்திரோமாரணையழைத்து ஓ
மதனா இந்தராச்சியத்தை யுன்மைத்துனனாகிய சந்திரகாசனுக்குப்
பட்டாபிஷேகம்பண்ணுவித்து நான் தவசியாயப்போகவேண்டுமாதலா
லுன்மைத்துனனையதீசீக்கிரமாயழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்
வியனுப்ப அது கேட்டு மதனனுந் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு வந்து
சந்திரகாசனைத் தேடிக்காணாமல் பட்டணமுழுதும் தேடித்திரிந்து ராச
வீதியில் வருகையில் அங்கேயொரு தங்கத்தட்டிற் பூசா திரவியங்களை
கிடுத்துக்கொண்டு பத்திரகாளியம்மன் சந்திரிதையெனக்கிப்போகின்ற ச
ந்திரகாசனைக்கண்டு ஓராசகுமாரசாகுந்தலாசனானவர் உனக்கு ராச்சி
யத்தைப் பட்டாபிஷேகம்பண்ணி வைக்கவேண்டுமென்று அழைத்துக்கொண்டு
வரச்சொன்னாரென்று சொல்ல அது கேட்டுச் சந்திரகாசனுஞ் சந்தோஷப்
பட்டு மதனனுனைப்பார்த்து ஓமைத்துனனுடைய பிதாவானவர்பத்
ரகாளிகையிலுக்கு வருஷத்திற்கொரு நாம்போய்ப்பூசைபண்ணுகிறதெ
ன்றும் இன்ன பத்தினம்போகிறதற்குத் தனக்குச் சரீரம் பிரயாசமாயிரு
க்கிறதென்று சொல்லியென்னை யனுப்பிப்பூசைசெய்துவரும்படி கட்ட
னையிட்டனராதலால் நான் பிரயாணப்பட்டுப்போகும்போதே இத்தனைய
யிஸ்வரியம் வந்ததல்லவோ ஆகையினால்தான் அதி தீக்கிரத்திற்
போய்ந்தமகாதேவியைப் பூசித்து வருகிறேனென்று சொல்ல
அது கேட்டு மதனனும் சந்திரகாசனைப்பார்த்து ஐயராசநந்தனா அவ்விட
த்திலிராசனானவர் துரிதப்படுத்துகின்றபடியால் நீர் இராசனிடத்திற்குப்
போம் நான் போய் அந்த அம்மனைப் பூசித்து வருகிறேனென்று சொல்ல
அதற்குச் சந்திரகாசனுஞ் சம்மதித்துத் தன்கையிலிருந்த தங்கத்தட்டை
அவன்கையிற்கொடுத்தனுப்பிவிட்டு அதிவேகமாய்வந்து சூந்தலாச
னைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தமுனிநாசனுக்குப் பாயபக்தி வினய
த்துடனே பிரதட்சிண நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களுக்கு முன்பாகக் கை
கட்டிக்கொண்டு நின்றானதுகண்டு சூந்தலாசனுஞ் சந்தோஷமடைந்து
அக்கணமே தன்னுடைய குமாரத்தியானசண்பகாலதியை யழைத்துச்
சந்திரகாசனுக்குக் கலியாணம்பண்ணுவித்துத் தன்னுடைய சூந்தலபுரத்
தையுமவனுக்கே பட்டாபிஷேகஞ்செய்து சகலசேனைகளையும் அவன்
சத்திலொப்புவித்துத் தன்னுடைய முத்திரைமோதிரத்தையும் அவன்
கையில் கொடுத்தவிட்ட வவிராசனானவர்காலவமகாரிஷியுடனே கூடிக்
கொண்டு தவசக்குப்போய்விட்டார் இப்பால் மதனனும் பத்திரகாளி
கையிலுக்குச் செல்ல அங்கிருந்த வேவுகாரரால் மதனனுங் கொல்லப்
பட்டானிந்த சங்கதிகளெல்லாமறிந்ததுஷ்டபுத்தியுஞ் சந்திரகாசனைக்கண்
டு வெட்கப்பட்டு அவனைத் தழுவிக்கொண்டு அப்பாசந்திரகாசா உன்மகி
மைமையறியாமல் என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலிதுவரையினும் உனக்
கு அனைகதுன்பங்களைச் செய்வித்தேனதுகனையெல்லாம் பொறுத்து
ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான் அதற்குச் சந்திரகாசனுந்
துஷ்டபுத்தியைப்பார்த்து ஓ ஐயா கீர்த்தனைகாரியஞ்செய்தாலும்
என்னைமென்னசெய்யும் அரிபக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஒருநாளுக்கு
ஹவ் வருகிறதில்லையென்று சொல்லி மாமனாரையாதனைபண்ணி அரம
னைக்காணப்பிவிட்டம்மகாதேவியினிடஞ்சென்று பிரதட்சண நமஸ்காரம்
பண்ணி வெட்டுண்ட மதனனை அவ்வமாளு லெழுப்பிக்கொண்டு ப

ட்டணத்திற்குவந்துகொலுமண்டபத்திலிருக்கிறசிம்மாதனத்திலுட்கா
ர்த்துதுஷ்டபுத்திமதனன்முதலான மந்திரிபிரதானிகளுடனே கொ
லுவாயிருந்துகொண்டுபட்டணத்திலுள்ளசனங்களை யெல்லா மழைப்பி
த்து அவர்களைப்பார்த்து அரிபக்தர்களாகவும் அரிபூசாதாரந்தர்களாக
வுமிருக்கும்படிசட்டளையிட்டு அப்படிநடவாதபேர்களை ஆக்கினைபண்
ணிவிடுவ்வா மென்றுபறையறைவித்து அச்சந்திரகாசனானவன் சத்
தியந்தனனாய்ச் சகலசனங்களையுந் தன்னைப்போலப்போலித்துக்
கொண்டு சொப்பனத்திலுரபொய்சொல்லாமல்குடிசளுக்குப் பத்துக்
கொன்பதுவிழுக்காடுகொடுத்துத்தானொருபங்குவிழுக்காடுவாரம்வாங்
கிக் கொண்டு தரும் சொருபனாய்த் தனது சத்தியத்தினுற் றன
து இராச்சியத்தில் மாதமும்மாரிபெய்வித்துச்சகலபயிர்சனையு மபிவிர்த
தியாய்வினை வித்துக் கொண்டு ஒருநாலத்திலுங்குடிகளுக்குத் துன்பம்வா
வொட்டாமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு பிரமாதிகேவர்களும் தனது
கீர்த்தியைமெச்சுமபடி யநேகயாகங்கள்யக்கியங்களேறாமங்கள் ப
ண்ணிப்பிரமணபூசையும் தேவபூசையும்வழுவாற்செய்து சனவிலும்
அரியைமறவாமற் சண்பகாவதிவிஷயையென்கிற இரண்டுதேவிமாருட
னுங்குடிச்சாகலசவுக்கியங்களை யுமனுபவித்துக்கொண்டு குந்தலதேசத்
தைப்பரிபாலனஞ்செய்கின்றசந்திரகாசமகாராசனானவ னுங்களுடைய
குதிரைகளைப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு உங்களுடனேபோராட நினைத்
திருக்கிறு னீங்களும் அந்தராசனை இந்தராசாக்களி லொன்றாய்நி
னைத்துச்சண்டைபண்ணிக் குதிரைகளை விடுவித்துக்கொள்ளுவோமென்
றுநினைத்தீர்களா னாலுங்களால்முடியாது ஆகையாலிலகுவா அந்தஇராச
னைச் சிநேகம்பண்ணிக்குதிரைகளை விடுவித்துக்கொண்டு அஸ்திரோபுர
த்திற்குப்போய்த்தர்மபுத்திரர்செய்கிறயாகத்தை நின்றவேற்றிலையுங்க
ளென்றுசொல்லிப்பிற்பாடு அந்தநாரதமுனிவரானவர் கிருஷ்ணாச்சுன
ர்க ளிடத்திற்செவவு பெற்றற்குக்கொண்டு தனது ஆசீர்மத்திற்குப்
போய்விட்டாராதல் பிறகு கிருஷ்ணாச்சுனர்களிருவரும் தங்கள்நா
திலிருந்த சந்தேகத்தீர்ந்துசந்தோஷசித்தர்களாய்ச் சகலநூராதனாக
ளுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் அவ்விடத்திலிருந்துரதாருடர்க
ளாய்ப்புறப்பட்டுநடந்துகுந்தலதேசத்திற்குச்சமீபமாகப்போய்த்தண்டு
விட்டிறங்கினார்கள் அங்கேயதற்குமுன்னமேதானே அவ்வுசவமேதக்கு
திரைகளிரண்டும்குந்தலதேசத்தைச்சேரவருகையிற்சந்திரகாசமகாராச
ன் வேவுசாரர்களாற் கேள்விப்பட்ட க்குதிரைகளைப் பிடித்து
வாச் சொல்லி அருச்சுனராசன்விட்ட குதிரையினுடையநெற்றியி
லிருக்கின்ற விருதாலொளியைவாசித்துப்பார்த்துப்புன்சிரிப்பாகச்சி
ரித்து இக்குதிரையின்பின் னேவருகிறவன்சாம்பவழுர்த்தியையுங் கெலி
த்தமேட்டானம்மட்டியாகியகிரீட்டியாம் அப்படிப்பட்டாணாங்களுனை
இன்றையத்தினாரணக்களத்திலே யறிகிறேன் அவன் நம்மையெ
ல்லாம் பெண்களாக்கினனே அவனுடைய ஆண்பின்னைத் தன்மை
யைஇப்போது அறிகிறேனென்று ஆக்கிரகித்துப்பற்களை நெறநெறவெ
னக்கடித்துக்கண்களில்நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கவுர்புருவங்கள் நெரி
யவம்மீசைபடபடவென்றுதுடிக்கவும் அதிககோபத்துடனே அங்கி
ருந்தசேனைகளையழைத்து அந்தக்குதிரைகளிரண்டையும் குதிரைச்சாச

வடியில்கட்டி வைக்கும்படி திட்டம்பண்ணியந்தக் கணத்திலே தானே
 சந்திரகாசமகாராசனுனவன்யந்தசன்னுத்தனாய்நவரத்தினமயமானதே
 நிலேறிக்கொண்டு மந்திரி பிரதானிகள் சாமந்தர்கள் குமாரவர்க்கங்கள்
 பந்துவர்க்கங்கள் மகுடவர்த்தனர்கள் கீர்டாதிபதிகள் தண்டநாயகர்க
 ள் சேனா திகள் முதலானவரானவர்களும் சதுரங்கபலசேனையும்
 புடைசூழ்ந்துவாத்தக்கதாகப்புறப்பட்டு வெண்கலபேரிகை ரண்டேரி
 கை முதலானபதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாமதாமென்று
 முழங்க அட்டகாசங்கள்பண்ணிக்கொண்டு பட்டணத்திற்கு வெளியே
 வந்துதண்டுவிட்டிறங்கிச் சகலசேனையையம் அணியணியாகநிறுத்திய
 ந்தசேனையாக்குமுதன்மையாய்ச் சந்திரகாசமகாராசனும்எமதர்மராச
 னைப்போற் பார்க்கப்பயங்கரமாய் அக்ருஷித்துவின்று னதுகண்டு
 தேவர்களெல்லாம் ஆச்சரியப்பட்டு இந்தச்சந்திரகாசன் விஷ்ணுபக
 தன் வீராவீரன் இவனைத்திருஷ்டித்துப்பார்க்கிறதற்கு நம்மாலுமா
 காது அப்படியிருக்க இந்த அர்ச்சுனன் எவ்விதத்தினால் கெலிக்கப்போகி
 றான் குகிரைகளையுமெப்படி விடுவித்துக்கொள்ளப்போகிறான். தருபு
 த்திராருமெவ்விதத்தில்காபண்ணினாக்கு அவிர்ப்பாகங் கொடுக்க
 ப்போகிறார் கிருஷ்ணபகவானுடையசந்திராங்கள்ளங்கே நடக்கப்பே கி
 ன்றது இதைநம்பவேண்டியதில்லையென்றுதங்களுக்கு, எண்ணங்கொ
 ண்டுபயப்பிராந்தராணர்கள் கேட்டிரோ செனமேசெயமகாராசனே
 அப்படிப்பார்க்கப்பயங்கரமாய்முனைந்துநிற்கின்ற சந்திரகாசமகாராச
 னுடையசேனையே அருச்சுனன்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு நாம்இந்தாச
 னையெப்படி கெலிக்கப்போகிறோம் காரதமுனிவர்சொன்னதெல்லாம்உ
 ண்மையாயிருக்கின்றதேயென்றுநடுங்கிஉச்சாகபயங்கரமாய் நாம் இன்
 றையத்தினம்இந்தஇராசன்கையில் தப்பிப் பிழைக்கப்போகிறோமோன
 ன்றுசுந்தாக்கிரந்தனாய்ச்சூரிடனைக்காணாத காமராவே ரல முகம்வாடி
 நின்றான் அப்படிமுகவாட்டமாய்நிற்கிற அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அ
 கிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணபகவானுஞ் சிரித்து
 த்தலைமையசைத்து ஓகிரீடீயேன்சயிரியத்தைவிட்டாய்காம இருக்கும்
 பெழுது உனக்கென்னகுறையிருக்கின்றது நீஒன்றுக்கு மஞ்சலேண்
 டாம்உச்சாகமாய்நின்றான் உண்டபத்தைவைத்து அஸ்திரங்களைப்பிரயோ
 கஞ்செய் நாம்அச்சந்திரகாசனைக் செலிப்போமென்று அருச்சுன
 னையுச்சாகப்படுத்தி அப்பகவானுனவர் புன்சிரிப்புடனேமுடிக்கோ
 வினால் குகிரைகளையதட்டி அருச்சுனனுடையதேரைச் சந்திரகாசனுக்கு
 ரோகடத்தியருளிநார் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணதேவரைப்
 பார்த்துஐயாசனார்த்தனை தேவரீரிராதத்தைமெதுவாய்நடத்து மிதோ
 பாணங்களைப்பிரயோகிக்கிறெனென்று சொல்ல அதுகளையெல்லாஞ்சக்
 திரகாசன்கண்டுசிரித்து ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகிச் சகலஆக்கிரம
 மடங்கி இறங்கப்பகவானே அருச்சுனனுக்கச்சாரதியாகவிருந்து அடிமை
 த்தொழிற்செய்யுப்பெழுதுநாமில்வருச்சுனனுக்கடிமைபல்லவா ஆகை
 யினால்நாம் அருச்சுனனுடனேபேராட வேண்டியதென்ன நமக்கு அ
 தனால்வருகிற பிரயோகனமென்ன இகபாசவுக்கிரங்களைக்கொடுத்தி இர
 ட்சிக்கப்பட்டதெவனைவிட்டு விண்ணகாரியத்தைநாமேன்செய்யவே
 ண்டுமென்றுநினைத்து அதிகாரந்தோஷத்துடனே தன்னையிலேடுத்தவி

ஸ்தேதேரின் பேரிலெறிந் துவிட்டுக்கவசத்தைக்கழற்றிப்போட்டுத் தே
ரைவிட்டுப்பூமியிற்குதித்து ஓடி வருகையில் அதுகண்டு அப்பகவானும்பு
ன்சிரிப்புடனே தேரைவிட்டிழ்து பூமியின்பேரில் நின்றருளிநார்
அப்பொழுது கரும்சொருபனுைசந்திரகாசனும்வந்து அப்பகவானைகக
ண்டுபிரதட்சிணஞ்செய்துசாஷ்டாங்க தெண்டனீட்டு எழுந்துநின்ற
கைகளைச்சிரசின் பேரிலஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அத்தேவனைப்பா
ர்த்து ஓ தேவகிதேவா-புருஷோத்தம-புண்டரீகாட்சா-ஆபத்பாந்த
வா-அநாதாட்சகா-கோவிந்தா-கோபால-கோபிகாரமண - தேவகிந்த
னா-பாந்தாமா-விஸ்வநா - ஓசுவாயியென்னையுமும் இந்தச் சூகார
மென்கிறமாயாசமுத்திரத்திலுமுமுசிமோட்சமாகிய சரையைக்காண
மல்வருகின்ற அடியேனுக்குத்தேவரீருடையதிருவடியாகியதெப்பத்தை
த்தத்துகனாயேற்றி ரட்சியும்ரட்சியும் உமது கிருபாநோக்கத்தினுற்
பாத்தருளுமின்றைக்கல்லவா என்னுடையபூராபலன்பலித்தது எ
ன்னுடையகோத்திப்பிரகாசம்பூலோக முழுதும் நிறைத்தது இன்றல்ல
வோபாமசுகத்தைப்பெற்றேனென்னுடையசென்மஞ்சாபல்லிய மாச்சு
துதேவரீருடையதிருவடியாகிய அங்குசம்பட்டமாத் திரத்தில்மனமா
கியகாட்டிற்சஞ்சரிக்கின்றபாவமாகிய ஆனைக்கூட்டங்கெல்லாம் மடி
ந்துவிழுமே அப்படிப்பட்டமகினை மையுடையகபடநாடசூஸ்திராவதா
ரிபான முகுந்தாரட்சியும்ரட்சியும் பசுவானதுசன்றுகளைப் போடிக்கிற
துபோலப்பக்தசனங்களைப் போடிக்கின்ற தயாநிதிரட்சியும் உம்மை
க்கண்டமாத் திரத்தில் என்னுடையசரீரம்சுளிர்ந்ததுபிரமானந்தமேவி
ட்டதல்லாமலும்நான்காணவேண்டியிருக்கின்ற பாக்கிபத்தினுல்ல
வோ அந்தருமபுத்திரரும் அசுவமேதயாகம்பண்ணினினைத்தார் இவ்
வருச்சுனராசனுந்தேவரீராற்சகலபிரதிஷ்டையும் பெற்றா னிவனுடை
யபுண்ணியந்தானெப்படிப்பட்டதேர்தெரிபாதென் டுசொல்லித் திரும்
பவும் அப்பகவானுக்குப்பிரதட்சிணநமஸ்காரப்பண்ணிப்பிற்பாடு அர்
ச்சுனனையும் ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு வீரவர்மன் முதலான இராச
ர்களுயும் சதுரங்கபலசேனைகளையும் ஆதரணைசெய்து அக்கணத்திலே
தானேபதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்
கத்தக்கதாகக்கி நுஷ்ணார்ச்சுனர்கள் முதலான சகலசேனையையும்பிரயா
ணப்படுத்திக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளுடனே குந்தலதேச
த்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவருகையில் தேவர்கெல்லாரும் கண்டுச
ந்தோஷப்பட்டுச்சந்திரகாசனுடையபக்கிக்குமேச்சி சந்திரகாசன்பேரி
ற்பாரிசாதபுட்பங்களைச்சலசலவென்று வருடித்தார்களப்பொழுதுகி
ருஷ்ணபகவானும்புன்சிரிப்புடனே அருச்சுனனைப்பார்த்துக் கணசை
கைபண்ணி ஓ அருச்சுனாமிருவரும் கல்லபூசாபலன்பண்ணிபடியால்
இன்றைக்குத்தப்பிப்பிழைத்தோம்இனிமல்மகக்கொருவரு மெதிரில்
லையென்றுசொல்லிமகாசந்தோஷத்துடனேநடந் துசகலதூரானுசகளு
டனும்சேனைகளுடனும்சுந்தலபூத்தைச்சேர்ந்து அச்சந்திரகாசமகாரா
சனுை யவனுமதியினுள்சர்வாடம்பரத்துடனே அப்பட்டணத்திலே
முன்றுநாளிருந்தார்கள் இப்பால்நாலாநாள்காலமேசந்திரகாசனும் அசுவ
மேதக்குதிரைகளைபஞ்சரிது திரவிபங்களையும் கிருஷ்ணார்ச்சுனகளுக்
குக்காணிச்சையாகக் கட்டித்து அனுப்பிவைத்துப்பிற்பாடுசகலசேனைக

னையும் பிரயாணப் படுமடியுத்தாவுபண்ணித் தன்னுடையபட்டணத்
தையம்மந்திரிமார்கள்வசத்தி லொப்புவித்துத்தானும் ரதாரூடனாய்ச்ச
வாங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அருச்சுனனுடையசேனைக
ளுடனேகலந்துகொண்டான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனு பசுவமேதக்கு
திரைகளிரண்டையுமீட்டி அதுகளின்பிறகே கிருஷ்ணமூர்த்திசமேத
னாய்ச்சந்திரகாசன்-வீரவாமன்-மயூரத்துவசன்-தாமரைத் துவசன்-அம்
சத்துவசன்-நீலத்துவசன்-எவ்வாணாகவன்-பப்பிரவாகன்-அனுசாநுவ
ன்-பிரதீப்யமனன்-அனிருத்திரன்-மேகவர்ணன்-சாத்தகி-கிருதவர்மன்
முதலான துராதிரைகளுடனும் சதாங்கபலசேனைகளுடனும் ரதாரூட
னாய்ப்புறப்பட்டுமகாஜுடம்பாத்துடனே பூமியானது கிடுகிடுவென்ற
மிகத்தக்கதக நடந்தான் அப்பால் அக் குதிரைகளானது வ
டங்குடோக்கிமேக தூரமநடந்துகாடுகள்-செடிகள்-சீமகள்-பூமிகள்
வனங்கள்-வனாதிரைகள்-மலைகள்-குடைகள்-அக்கிராங்கள்-பட்டண
ங்கள்-ஆறுகள்-நதிகள்-தேசங்கள்-ராச்சியங்கள்-சாலைகள்-சோலைகள்
இதுகளெல்லாங்கடந்துபோகையில் அங்கங்கேயிருக்கிற அரசர்களிற்
சிறிதுபேர் அவ்வசுவமேதக்குதிரைகளைக்கண்டுநடுங்கினார்கள் சிறி
துபோய்ப்பிராந்தர்களானார்கள் சிறிதுபேர்தங்கள்விருதுகளை வாங்கி
யெறிந்தார்கள் சிறிதுபேர் அத்துரைகளையெல்லாம் திருஷ்டித்துப் பார்க்
கமாட்டாமல் விலகிப்போனார்கள் சிறிதுபேர் அக் குதிரைகளுக்குத்
தெண்டனிட்டார்கள் சிறிதுபேர்கள் ணிக்கை கப்பங்களைக் கொண்டு
கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களைக்கண்டார்கள் சிறிதுபேர் அக்குதிரையுபர்
ச்சுனனுடையசேனைகளையுங்கண்டுபயந்து ஓடிப்போனார்கள் கேட்டி
ரோசெனமேசெயமகாராசாவே இப்படியருச்சுனனுடையசேனைகள்
னதுசமத்கிரம்புரண்டுவிருகிறதுபோல என்கும்பாவிநடக்கையில் அ
துகண்டு எவ்வகைப்பட்டராசாக்களும் திருஷ்டித்துப் பார்க்கமா
ட்டாமல் ஓடிப்போனார்கள் சந்திரகாசனைக்கூட வணங்கப் பண்ணிக்கொ
ண்டு அருச்சுனராசனுக்கு இனிசந்தலோகத்திலுமே திராளிசளில்லையெ
ன்று சிறிதுபேர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அருச்சுனனுடையசேனைகள்
நடக்கிற அதிர்ச்சியினற்பூமிதேவியும்நடுங்கினாள் ஆதிசேஷனும்விஷங்க
ளைக்குபீல்குபீலென்றகக்கிக்கொண்டு ஆயிரம்முடிகளையும் சாய்
த்துக்கொண்டா னிப்படியநேகவைபவத்துடனே அருச்சுனனானவன்
சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனே நடக்கும்பொழுது அக்குதிரைகளும்
வடதிசையில் அனைகந்தூரம்நடந்துபிறகு கீழ்த்திசையேநோக்கித் தி
ரும்பிக்கிழக்குச்சமுத்திரக்கரையோரமாகவந்து அங்கேசற்றோம்சிங்
று அப்பால்சமுத்திரத்தின்பேரில்நடந்துமாய்கையாய்ப்போய்விட்ட
து அதிலே அருச்சுனனும்சகலசேனைகளுடனே கிழக்குச்சமுத்திரக் க
ரையோரமாய்வந்துசேர்ந்துகுதிரைகளைக்காணாமல் திகிலடைந்துகிருஷ்
ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ண இக்குதிரைகள்சமுத்திரத்தில் ந
டந்துபோகமாட்டாதல்லவோ அதுகொண்டேபோச்சுது இனிமேன்
னசெய்வாமித்தனைபிரயாசப்பட்டுவந்தகுதிரைகள்மாய்கையாய்ப்போ
னகாணமென்ன அதுகளையார்கொண்டுபோனார்களென்று தெரிய
வில்லையே இதுவரைகில்பெரியசமுத்திரங்களை யெல்லாங்கடந்து வ
ந்துகண்டசியிர்ஒருசிறியகால்வாயில்முழுதிவிடலாச்சுகே இதற்கு

௪௬௮ அஸ்வமேதபர்வம்.

ப்படி ஐயாவென்று சொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபாகவானும் தப்முடைய
 ஞானநுஷ்டியிலுற்பார்த்துக்குதிரைக ளிருக்குமிடத்தையறிந்துகொ
 ண்டுஒருநுச்சு குதிரைகள் போய்விட்டதென்று நீயப்படுவேண்டா
 மஅந்தக் குதிரை ளிருக்கின்றவிடத்தைநாம் சொல்லுகின்றோம் அது
 வென்னவென்றால் மைநாகபர்வதமொன்றுசுவேதபருவதமுதலானபரு
 வதங்களுக்குமிருப்பிடமாய் ஆமைகள் - முதலைகள் - சர்ப்பங்கள் - பட்சிக
 ள் முதலான சீவராசிகளுக்கு மிருப்பிடமாய்க் கற்பகத்தரு பாரிசுத்
 தம் - சிந்தாமணி - காமதேனு முதலான வஸ்துகளுக்குத்தாயவீடாய் ஸ்ரீமந்
 காராயணமூர்த்திக்குஞ் சிங்காரமாளிகையாய் இவ்வளவ்வள வென்று
 அகலம் நிகளம் ஆழம் அறியப்படாததாய் விளங்கப்பட்ட திருப்பாற்
 கடலுக்குரத்தியில்குவேததீபமொன் றிருக்கின்றது அந்தசுவேத
 தீபத்தில் நமதுகுதிரைகள் போய்ப்பச்சென்ற புல்லைக்கண்டுமேய்ந்து
 கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் அவ்விடத்திற்குப் போய்க் குதி
 ரைகளைக்கொண்டு வருவோம் நீசற்றுகிலும் கவலைபடாமல் இச்சே
 னைகளையெல்லாம் இவ்விடத்தில்தான் நிமத்திவிடு உன்னுடையதேரு
 மஉதவாதென்று அருச்சுனனுக்குச் சொல்லிவிட்டு அந்தக்கணமே தா
 ரகணைநீனைத்தருளிஞர் அப்பகவான் நீனைத்தமாத் திரத்தில் தாரகனு
 மகாந்தர்வகுதிரைகளுட னும்கருடக்கொடியுட னும் சங்குரக்கா முதலிய
 பஞ்சாயதங்க ளுட னும் கோடிகுரியப் பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற
 வைகுண்டரத்ததைக்கொண்டு வருநுநிறுத்தினான் அதுகண்டு அப்பகவா
 னும் சந்தோஷமாய்ச்சேனைகளையெல்லாம் அங்கேதானே நிறுத்திவிட்
 டிச்சந்திரகாசன் - வீரவர்மன் - ரயூத்துவசன் - அம்சத்துவசன் - பிரத்தி
 யமனன் அருச்சுனன் இவர்களைமாத் திரம் அவ்விரதத்தி லேற்றித்தாமும்
 ஏறிக்கொண்டு தாரகனையெச்சரிக்கைபண்ணி ரத்ததைத் திருப்பாற்கடல்
 மத்தியிற் கொண்டு போம்படி கட்டளையிட்டருளிஞர் அதுகேட்டுத்தா
 ரகனும் பசாப்பிரசாதமென்று முடிக்கோவினால்குதிரைகளையதட்டி இரத
 தைக ஆகாசமார்க்க மாய்க் கொண்டு போய்ச் சுவேதபருவதத்திற்கு நடுவே
 நிறுத்தினான் அப்போதுகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அருச்சுனனுட னு
 ம் அஞ்சுதுரைகளுட னும்தேரைவிட்டிழிந்து அவ்விடத்திற்குநிற்ப்பார்த்
 து வருகையில் அங்கே ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்குமொன்றாய் லட்சம்யோச
 னைவிஸ்தாரமுள்ள ஒரு ஆலாவிருட்சத்தின்கீழிருந்து தவஞ்செய்தின்ற
 பகதலப்பிரியமுனிந்திரரைக்கண்டு கிருஷ்ணாரச்சுனர்களிருவரும் சங்
 தோஷமடைந்தார்கள் சந்திரகாசன் முதலானவைந்துபேரும் அம்புனி
 நாதனைக்கண்டு பிரதட்சிணநமஸ்காஞ்செய்து நின்றார்கள் எப்பொழுது
 அம்முனிஸ்வரருங்கண்விழித்துப்பார்த்துகிருட்டிணாரச்சுனரரசர்களை
 ம் ஆதரணைபண்ணி அப்பால் கிருட்டிணாரச்சுனர்களைப் பார்த்து ஒரு
 நாராயணர்களே நீங்கள் புண்ணியபுருஷர்களாச்சே நாம் உங்களைப் பார்க்
 கும்படிபெத்தனைபுண்ணியம்பண்ணி னோமோ நமதுகோரிக்கையின்றல்
 லேவாந் தேறியது உங்களைத்தரிசனம் பண்ணுகிறமித்தம் அக்குதி
 ரைகளையிவ்விடத்திற்கு அழைத்தோமிதோசுகாரவனத்தில் மேய்ந்து
 கொண்டிருக்கின்றதுபிடித்துக்கொண்டு போங்களென்று சொல்ல அது
 கேட்டுக்கிருட்டிணாரச்சுனர்களிருவரும் சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்
 னையும் அருச்சுனராசன் அம்முனிநாதனைப்பார்த்து ஓடியாடி மயம்

பார்த்தால் எனக்குமெத்தவும் நசைப்பு வருகின்றது அஃதெதினாலெ
ன்றாலுந்தேவரீர் அனேகநாளாய் தவஞ்செய்கிறபடியினால்சரீரமுழுது
ம்சாப்பங்கன்புற்றுவைத்துக்கொண்டு குடியாயிருக்கின்றது அதுவு
மல்லாமல்பலவிதமான விருகங்கள் முளைத்திருக்கின்றதுஇரண்டு
செவிகளிலும்பகிசாதிகள் கூண்டுகட்டிமுட்டையிட்டிருந்துபொரி
த்திருக்கின்றது கொக்குகளும்குருவிகளும்எச்சமிட்டிருக்கின்றதுபி
ன்னையும்வெய்யிலேயும் காற்றையும்குளிரையுஞ் சட்டைபண்ணாமல்ல
ருபயித்தியக்காரனைப்போல் உட்கார்த்துகொண்டு தவஞ்செய்கிறீர்
இப்படிஇருப்பதைப்பார்க்கிலும்ஒருபர்ணசாலைகட்டிக்கொண்டுஅதி
லேசுகமாயிருந்து தவஞ்செய்யலாகாதோமென்றுகேட்கஅதுகேட்டு
அந்தமுனிநாதனுஞ்சிரித்து அர்ச்சனை பார்த்துஒ அறங்களுள்
னைக்காற்றுக்கும் மழைக்கும்வெய்யலுக்கும் மறைவாய்க் குடிசைபோ
ட்டுக்கொண்டிருக்கலாகாதாவென்று சொன்னால்லவோஇந்தசரீர
மீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையில்லையேநான் இந்தகோலமாயிருந்துபா
ர்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இருபதுபிரமாக்கள்பிறந்து இறந்து
போனார்களேஅப்படிப்பட்ட அற்பாசைநம்பிபர்ணசாலைகட்டிக்கொ
ள்ளலாமாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும்அந்த
ராஜாக்களுஞ்சிரித்தார்கள் அர்ச்சனை நுங்கலீலென்றுசிரித்து அந்தமு
னிவரைப்பார்த்துஒமுனிநாதா நீநல்லவிசேஷஞ் சொன்னீர்உம்மை
ப்பார்க்கிலும் அந்தப்பிரமாக்களுக்கு ஆயுசுகொஞ்சமோஅதைச்சொ
ல்லுமென்றுகேட்க அதுகேட்டுஅந்த முனிநாதனுஞ்சிரித்து ஓகிரீடி
அந்தப்பிரமாக்களுடைய ஆயுசைச்சொல்லுகிறோம்அஃதெப்படிபெ
ன்றால் கிதோதாயுகம்-திதோதாயுகம்-துவாபராயுகம்-கலியுகம்- என்கிறச
துராயுகங்கள் ஒருதாரந்திரும்பினால் மஹாயுகமென்றுபெயர்அப்படிப்
பட்டமஹாயுகம்ஆயிரங்கொண்டதுஒருநாள். அப்படிபயிட்டநாள்
பதினைந்துகொண்டது ஒருபகடம், அப்படிப்பட்டபகடம் இரண்டு
கொண்டது ஒருமாதம், அப்படிப்பட்டமாதம் ஆறுகொண்டதுஒரு
ருது,அப்படிப்பட்டருது இரண்டுகொண்டதுஒருவருஷம்,அப்படிப்
பட்டவருஷம் நூறுகொண்டது பிரபாவக்குச்சரியனாகாலம், அப்
போதுசகலபிரபஞ்சங்களும்ஜலப்பிரளயத்தினால் நாசமடைந்துபோ
ம்அப்போது ஆதிமூலமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் ஒருசிறு
பிள்ளையாய்தம்முடைய கெர்ப்பத்திற்சசலபிரபஞ்சங்களையும்மடக்கி
க்கொண்டிருப்பார் இந்தப்படி நூறுமகாவருஷம் ஜலப்பிரளயமாயிரு
க்கும்போது அந்தமகாபுருஷன்உத்தாரப்படி துவாதசாதித்தார்களபிற
ந்து அந்தச்சலங்களை வற்றடித்து எப்போதும்போலபூமண்டலத்தை
நீருமிழ்ப்பார்களிப்படி இருபதுபிரமாக்களைக்கண்டேனென்றுசொல்
லஅதுகேட்டுஅர்ச்சனையும் ஆச்சரியப்பட்டுஅந்தமுனிஸ்வரரைப்பா
ர்த்துஒமுனிநாதா,அப்படிப்பிரமாக்களும் மடிந்துபோய்சத்தசமுத்தி
ரமும்ஒன்றாகக் கோத்துக்கொண்டு பிரளயமாயிருக்குமென்று சொ
ன்னீரோஅந்தபிரளயத்தில் நீரொப்படியிருந்தீர் அதையும்எனக்குத்
தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கஅதற்கு அந்தமுனிஸ்வரரு
ஞ்சிரித்து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒபுண்ணியபுருஷாநாமஹாவரு

ஷபரியந்தம்ஜலப்பிரளயகாலமா யிருக்கும்போது அந்தசலத்தின்பே
 ரில்ஆதிகர்த்தாவாகியபகவான் ஓர்சிறுபிள்ளையாய் சகலலோகங்களை
 யும்உம்முடையகுட்சியில் வைத்துக்கொண்டு சற்றுகூடும்ஆயாசம்இ
 னைப்பில்லாமல்ஒருஆவிலையின்பேரில்பள்ளிகொண்டிருப்பாரென்று
 சொன்னேனல்லவோ நானுமந்தப்பிரளயகாலத்தில் பயப்படாமல்ஜ
 லத்தின்பேரில்மிதந்துபோய் அந்தபகவானிடத்திற் சேர்ந்துஅவரு
 டையபாதாவிந்தங்களைக்கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டிருந்துதிரும்
 பவுமவருடையஅனுக்கிரகத்தினால் பிரமாக்கள்பிறந்து உலகங்களைச்
 சிருஷ்டித்தால்நானும் இந்தஇடத்தில்வந்துசேர்ந்துதவஞ்செய்வேன
 ப்படிஇருபதுபிரளயத்திற்கு அந்தபகவானுடைய கிருபையினால்தப்
 பிப்பிழைத்தேன் அந்தபகவான் ஆரொன்றும்அவரங்கேயிருப்பாரெ
 ன்றுங்கேட்கிருயோஅவர்இங்கேதானேயிருக்கிறார்அவர்எங்கேஎந்த
 யிடத்திலிருக்கிறாரென்றுகேட்கிருயோஆனால் அதையுஞ்சொல்லுகி
 றோம்அஃதெப்படி யென்றால் உனக்குப்பந்துவாகியும்சினேகராகி
 யும்தெய்வமாகியுமிருக்கப்பட்ட கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியானஇ
 ந்தகிருஷ்ணமூர்த்திதான் அப்போதுஆவிலைமேற்பள்ளிகொண்டிருந்
 தவர்இப்போதும் இவ்விடத்தில்நம்மிலொருவராய் ஒன்முமறியாதவ
 னைப்போலிருக்கிறார் இதுகளையெல்லாம் அவனையேகேட்டுதெரிந்து
 கொள்ளென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும்சந்தோஷசித்தனா
 யந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணஅந்தமுனிஸ்வரசொன்னவச
 னங்களெல்லா மெய்தானேவென்றுகேட்கஅதற்கு அந்தபகவானுஞ்
 சிரித்துஅர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ-அர்ச்சுனா, இவரொன்னவசனங்க
 ளெல்லாமெய்யேஅந்தகாலத்தில் நான்சிறுபிள்ளையாயிருந்து உலகங்
 களையெல்லாம் ரட்சித்ததுமெய்யேஅதுபொய்யல்லென்றுசொல்ல
 அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும் நடுநடுங்கி அந்தபகவானுக்குப் பிரதக்ஷண
 ன்செய்துசாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டெழுந்துநின்று அந்தநாத
 னைப்பார்த்து பரந்தாமா-பக்தவச்சலா-ஓசினேகமைத்துஓ-ஓசவாமி
 உம்முடையமகிமையை பிரபாதிதேவர்களாலும் அறியப்படாதேயெ
 ன்றுஅனேகவிதமாகக் கொண்டாடினான் அப்போதுகிருஷ்ணமூர்த்
 தியுஞ்சிரித்து அந்தமுனிஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிஒபுண்ணிய
 புருஷாஉம்முடைய திவ்யசொருபத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் எங்க
 னுக்குச்சந்தோஷமுண்டாச்சது நாங்கள்பரமபவித்திரர்களானோமெ
 ன்றுசொல்லஅதுகேட்டுஅந்தமுனிநாதனுஞ்சிரித்துஅர்ச்சுனைப்பா
 ர்த்துநாம்ஒரு சிறியசதைசொல்லுகிறோ மதையுஞ்சாவதானமாய்க்
 கேள்அஃதென்னவென்றால்நாம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
 பிறந்துஇறந்துபோன இருபதுபிரமாக்களில்பதினொரம்பிரமரானவ
 ர்சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருக்கும்போது அவர்என்னிடத்திற்குவந்துஎ
 ன்னைப்பார்த்துநீர் அநேகநாளாய் தவஞ்செய்கிறீர் என்னவரம்வே
 ண்டித்தவஞ்செய்கிறீர் உம்முடைய தவத்திற்குமெச்சிப்பிரத்தியக்ஷ
 மாய்வந்தேன்ஆகையால் உமக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேளும்நான் த
 ருகிறேனென்றுசொன்னார் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச்சிரித்துஅந்
 தபிரமாவைப்பார்த்து ஓசதுர்முகப்பிரமாவே நீஎன்னவார்த்தைசொ
 ன்றாய்நீஎனக்கு வாங்குகடிக்கிறேனென்றுசொன்னாயல்லவோநீ அ

ந்ப ஆயுகள்ளவன் நீயோனைக்குக்கர்த்தன் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே எனக்குமுன்னே பத்துபிரமாக்கள் பிறந்து சிருஷ்டிகர்த்தர்களாயிருந்து இறந்து போனார்கள். எவர்களிலே நீயுமொருவன் தானே நீ இன்னம் இரண்டுமுன்று நாளையிலே இறக்கப்போகிறாய் அப்படியிருக்க நீ எனக்குவரங்கொடுக்கிறவனா உன்னுடையலோகத்திற்குப் போவென்று சொல்ல, அது கேட்டு அந்தப்பிரமாவுஞ்சிரித்து என்னைப்பார்த்து உனக்குப் பயித்தியம்பிடித்து நல்லவார்த்தை சொன்னாய் எனனைப்பார்க்கிலும் வேறே ஒரு தெய்வமுண்டோ இந்தப்பதினாலுலோகங்களுக்கும் நானே சிருஷ்டிகர்த்தாவாய் என்பத்து நாலுலகும் ஜீவகோடிகளுக்குத் தெய்வமாய்ச் சகல தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வாங்களைக்கொடுக்கின்றவனாயிருக்கும்போது என்னையல்லாம் வேறே ஒரு தேவன் வந்து உனக்குவரங்கொடுக்கப்போகிறானோ பார்ப்போமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது கேட்ட ரோநரநாராயணர்களே அந்தவேளையில் பூமியானது படா வென்று வெடித்து அதிலிருந்து ஒரு பேய்க்காற்றுண்டாகிப் பிரளயகாலத்துச் சண்டமாருதம்போலெழும்பி இப்படி வாதித்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களிருவரையும் தூக்கிக்கொண்டு இந்த அண்டத்தை விட்டு வேறொரு அண்டத்திற்கொண்டு போய்விட்டது. அங்கே ஒரு சிம்மாதனத்தில் அஷ்டமுகப்பிரமாவானவர் சகல தேவர்களுடனும் கொலுவாயிருந்தார் அவர் எங்களிருவரையும் பார்த்து நீங்களார் நீங்களெங்கேயிருந்து வந்தீர் நான் சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருந்து சகலலோகங்களையும் நிர்மலித்தேன் நீங்கள் என் சிருஷ்டிக்குள் அகப்படவில்லையே உங்களைப்பார்த்தால் விறகை ரூபமாய்க்காணுகின்றதேயென்று கேட்க அது கேட்டுச் சதுர்முகப்பிரமாவுஞ்சிரித்து அந்த அஷ்டமுகப்பிரமாவைப்பார்த்து ஐயாநான் சதுர்முகப்பிரமாவாயிருந்து சகலலோகங்களையும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் இவன் என்னுடைய சிருஷ்டியிலகப்பட்ட சீஷனென்று சொல்ல, அது கேட்டு அந்த அஷ்டமுகப்பிரமாவுஞ்சிரித்து ஒபுரட்டர்களே நீங்களோ பிரமா அது பொய்வார்த்தை நானே பிரமா நீங்களிருவரும் என்னுடைய சீஷர்களென்று தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி வந்து எங்கள்முன்றுபேரையும் அடித்துக்கொண்டு போய் வேறொரு அண்டத்தில் விட்டது, அவ்விடத்தில் பதினாறு முகமுள்ள பிரமாவானவர் சகல தேவர்களுடனும் சிம்மாதனத்தின்பேரில் கொலுவாயிருந்தார் அந்தப்பிரமாவானவர் எங்கள்முன்றுபேரையும் பார்த்து இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நீங்களார் விறகையாயிருக்கிறீர்கள் உங்களில் ஒருவன் எட்டுத்தலையாகவும் ஒருவன் நாலுதலையாகவும் ஒருவன் சந்திராசியாகவு மிருக்கிறீர்கள் நீங்கள் என் சிருட்டிக்குள்ளகப்படவில்லையே நீங்கள் யாவொன்று கேட்க அது கேட்டு அஷ்டமுகப்பிரமாவும் வடைப்பார்த்து ஐயாநான் அஷ்டமுகப்பிரமா நான் சகலலோகங்களுக்குஞ்சிருஷ்டிகர்த்தா இத்தமுன்றுபேரும் என்னுடைய சீஷர்களென்று சொல்ல-அது கேட்டு அந்தபதினாறுமுகப்பிரமாவுஞ்சிரித்து நீங்களோ பிரமாக்கள் அதுபாய்வார்த்தை நானே சகலலோகங்களுக்குஞ்சிருஷ்டிகர்த்தாவாயி பிரமா எனனைப்பார்க்கிலும் வேறே ஒரு பிரமாவில்லை நீங்களெல்லாம் என்னுடைய சீஷர்களென்று வாதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திலும் மந்தக்காற்றுண்டாகி எங்களைந்துபே

வாயுமடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் அறுபத்துநான்கு தலையுள்ள பிரமாவிரந்து அவரும் அப்படியே சொன்னார் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகிவந்து எங்கள் ஆலுபேனாயும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் நூற்றிருபத்துநாலு தலையுள்ள பிரமாவிரந்து அவரும் அப்படியே சொன்னார். அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் ஏழுபேனாயுமடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் ஐம்பது தலையுள்ள பிரமாவிரந்து அவரும் அப்படியே சொன்னார் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் எட்டுபேனாயுமடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் ஐந்து அமுசுப் பிரமாவிரந்து அவரும் அப்படியே சொன்னார். அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் ஒன்பதுபேனாயும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் ஆயிரமுசுப் பிரமாவானவர் அவர்தன்மையமான சிம்மாசனத்தின் பேரில்கொலுவாயிருந்துகொண்டு மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் தன்னைச் சேவித்து நிற்கவும் நாலுவேதங்களும் ஆயுசாஸ்திரங்களும் புருஷருபமாக நின்று சேவித்து நிற்கவும் - மகாசம்பிரமத்துடனேயிருந்து எங்கள் ஒன்பதுபேனாயும் பார்த்து நீங்கள் யாவ் நீங்கள் இவ்விடத்திற்கு ஏன் வந்தீர்கள் உங்களை இதுவரையிலும் நான்கண்டதில்லையே நீங்கள் என்ன வேண்டி வந்தீர்களென்று கேட்க அவரைப்பார்த்து அந்தளட்டுபேர்களுஞ் சிரித்து ஐயான்களுடைய கர்வத்தினால் நாங்களித்தனை தூரம் வந்தோம் - நீர்தானே லோககர்த்தாவாகிய பிரமா - நீர்தானே சகலலோகங்களையும் - சகலசராசரங்களையும் - உண்டாக்கினவென்று கேட்க - அது கேட்டு அவரும் சிரித்து அந்தளட்டுபேர்களையும் பார்த்து ஒபுண்ணிய புருஷாகள் இந்தலோகத்திற்கு நீங்களுங்க தந்தீர்களல்ல, நானுங்கர்த்தாவல்ல, உங்களுக்கும்தான் கருங்கர்த்தாவாகிய பிரமேஸ்வரனாவர் தன்னுடைய லீலாவிபூதியினால் சகல அண்டங்களையும் உண்டாக்கினார் அவருடைய ஆக்கினையினால் நான் இந்த லோகங்களையெல்லாம் நிர்மாணம்பண்ணி சகலலோகங்களையும் சிருஷ்டித்தேன் - அந்த அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டராயகாரன பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே சகலதேவர்களுக்கும் சகலலோகங்களுக்கும் சகலசராசரங்களுக்கும் கர்த்தன் அவருடைய திருவிளையாட்டினிமித்தமாய் நீங்களுந்நானும் இந்த அண்டங்களைச் சிருஷ்டிக்கக்கர்த்தர்களானோமென்று சொல்ல அது கேட்டு எட்டுபேர்களுஞ் சந்தோஷப்பட்டு ஆயிரமுசுப் பிரமாவுக்குத் தண்டனிட்டார்கள் அதுகண்டு அவரும் அவர்களை யெடுத்து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தகுந்த வெகுமானம் கொடுத்தனுப்பினார் அப்பொழுது அந்தக்காற்றுண்டாகி எல்லாநாயும் அடித்துக்கொண்டுவந்து அவரவர்களுடைய அண்டத்தில் அவரவர்களை விட்டுவிட்டு என்னையும் இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தது - சேட்டாயோ அர்ச்சுனா அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியான பகவான் இதோ உன்னிடத்திற்கு சதாகாலமுமிருந்து உங்களை ரட்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்ல அது கேட்டு அர்ச்சுனராசனுஞ் சந்தோஷசித்தனாய் அந்த பகவானைப் பார்த்து அனேகவிதமாகக் கொண்டாடினான் அந்நிபிதகு சிருஷ்டனார்ச்

சுனர் னிருவரும் அந்தப்பகதலப்பிரீயமுனிந்திரருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து ஐயமுனிந்திராதா தேவரீரெரியவராகையால் தருமபுத்திரர்செய்தியாகத்திற்குவாவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொள்ள அதுகேட்டு அபுதமுனிஸ்வரருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அப்படியேவருகிறோமென்று சொல்ல அப்பொழுதுகிருஷ்ணாச்சனர்கள் அந்தமுனிநாதராயும் தேரின் பேரில் லமுந்தருளச்செய்து பின்புசந்திரகாசன் முதலான ஐந்துராசாக்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு தாங்களும் ஏற்றிக்கொண்டு தாரகனை எச்சரித்த மாதத்திரத்தில்தாரகனும் அந்தரத்ததை ஆகாசமார்க்காரம் நடத்திச்சுழக்குசமுத்திரம் கரையோரமாய்க் கொண்டுவந்து நிறுத்தினான் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணாச்சனர்களும் பகதலப்பிரீயமுனிந்திரரும் மஹாஜந்துராசாக்களும் அந்தரத்ததை விட்டிழிந்து தங்கள் தங்கள் ரத்தத்திலே ஏற்றிக்கொண்டார்கள் அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தாரகனை எச்சரிக்கைபண்ணி அந்தரத்ததை வைகுந்தத்திற்குக் கொண்டிப்போம்படிகட்டினேயிட்டனுப்பினான் அப்பொழுது அர்ச்சனனும் அஸ்வமேதக்குதிரைகளை விட்டு அதுகளின்பிறகே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலான சேனைகளுடனே ரதாரத ஓடியுத்தசன்னுத்தனாய்ப் புறப்பட்டு இதனெட்டுவகைமேளவாததியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாகமகாஉச்சாகத்துடனே நடந்தான் அப்பால் அந்தக்குதிரைகளானது சிந்துதேசத்திற்குச் சமீபமாக நடந்துபோகையில் அங்கிருந்தவேவுகாரர்கள் கண்டு அதிவேகம் யப்போய் அந்தசிந்துதேசத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற சயிரந்தவன் குமாரனைக் கண்டு தண்டனிட்ட ஐயாராசேந்திரரும் முடையபட்டணத்திற்குச் சமீபத்தில்திரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகள் வந்தகின்றது அதுகளின்பிறகே அஸ்திநுபுரத்தையானுகின்ற தநந்தனருடைய தம்பியாகிய வீராதிவீரனான அர்ச்சனமகாராசாவானவா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் சகலசேனைகளுடனும் மகாஆடம்பரத்துடனே யுத்தசன்னுத்தனாய்ப் புறப்பட்டு வருகிறாரென்று சொல்ல அந்தவசனங்கேட்ட மாதத்திரத்தில் விருதசந்திரனுமதிக்கிறபட்டு ஐயோ அந்த அர்ச்சனராசன நம்முடைய தகப்பனைக் கபடத்தினுற் கொன்றவனாச்சதே அப்படி நம்மையும் கொல்லுவானே நாம் என்ன செய்வோமென்று மகாபய பிராந்தனாய் நடுநிங்கி அந்தச்சபையிலே தானே சிம்மாசனத்திலிருந்து தொப்பென்று பூமியில் விழுந்து காலுங்கையும் உதைத்துக்கொண்டு கண்கள்கழலமிடவாயை ஆஆவென்று திறந்து சாக்கூந்தல் போட்டு அந்நோமே பிராணனை விட்டான் அப்போது அந்தச்சபையிலிருந்தவர்க ளெல்லாருமபயந்து மகாதுக்காக்கிராந்தர்களாய் விசனப்பட்ட முதார்கள் அதுசேதியை அந்தப்புரத்திலிருந்த அவன் தாயாகிய துர்ச்சேலே என்பவள்கேள்விப்பட்டு கோவென்ற சத்தத்துடனே அழுதுக்கொண்டோடிவந்து கொலுமண்டபத்திற்சேந்து குமாரனைப் பார்த்து ஐயோ மகனே என்று வாயிலறைந்து கொண்டிபுத்திரன் மேல்விழுந்து மூர்ச்சையாய்க்கிடந்து மறுபடியும் திரண்டுநாழிகைசென்றபிறகு அங்கிருந்த மந்திரிகள் செய்த சயித்தியவுபசாரங்களினால் மூர்ச்சைகெளிந்து திரும்பவும் புரண்டு புரண்டழுது ஓகுமாரா நீ என்ன நினைத்து சீனை விட்டாய் நீ என்கே போனாய் என்கே யடக்கினாய் நீ என்ன நினைவிட்டு ஒண்டியாய்ப் போனாயோ நான உன்தகப்பனிறந்து போனத்திற்கு உன்னைப் பார்த்து அந்ததுக்கத்தை விட்டுச் சந்தோஷ

மாயிருந்தேன் அந்த சந்தோஷத்தையெல்லாம் எங்கேபோக்கடித்தா
யென்று அனேகவிதமாகப்புலம்பி பிற்பாடு மந்திரிமார்கள் சொன்ன
வுபசாரவசனங்களினால் சற்றேமனந்தெளிந்து அர்ச்சனராசன்வருகி
றவிருத்தாந்தத்தைக்கேழ்விப்பட்டு அந்தச்சபையைவிட்டுத்திடுக்கென்
றெழுந்திருந்து பட்டணத்திற்குவெளியேபோய் அஸ்வமேதக்குதிரை
களின்பின்னாகவருகிற அர்ச்சனராசனைக்கண்டிகண்ணீராராய்ப்பெரு
கஅழுதுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சனனுடைய பாதத்திலவிழுந்துபுத்தி
மசோபம் பொறுக்கமாட்டாமல்வெகுவாய்ப்பிரலாபித்து அர்ச்சனனை
ப்பார்த்து ஒஅண்ணை வீரதிவீர சபத்தினாமனோகாஎன்னுடைய
துக்கத்தைஎன்னென்று சொல்லுவேன் நீங்கள்வருகிற சேதியைக்கே
ட்டுஎன்குமாரனுவன் கொலுமண்டபத்தில்தானே மகாபபத்துட
னேதகப்பினைக்கொன்றவர் தன்னையுங்கொல்லுவாரென்று நினைத்து
ச்சிவனைவிட்டான் இனிஎனக்குவேறே ஒரு திக்கில்லை நான் அனாதை
யாய்நின்றேன் தேவரீரால்என்புருஷனாவன் பாரதயுத்தத்தில் அனி
யாயமாய்மடிந்துபோனபின்பு அந்ததுக்கத்தையெல்லாம் இந்தப்புத்
திரனைப்பார்த்துநிவிர்த்திசெய்துசந்தோஷமாயிருந்தேன் அந்தச்சந்
தோஷமெல்லாம் இன்றோடேயடங்கிப்போய்விட்டதுநான் இனிஎன்
னவென்றுநிவாகம்பண்ணுவேன் பூர்வத்தில் என்புருஷனாவன்உ
ங்களுடனேகூடியிராமல் அனியாயபாதகர்களானசகுனிதுரியோதன
னாதிகளுடனேகூடியிருந்தபடியினால் நான் அங்கலியாய்நின்றேன் அ
ந்ததுக்கத்தையெல்லாம் நிவிர்த்திபண்ணிஉங்களுையேகோரிக்கொண்
டிருந்தேன் அப்படியிருக்கஎனக்குஇப்படிப்பட்ட ஆபத்துகள்வந்து
சம்பவித்தகாரணமென்ன ஒஅண்ணைபரமதயாளா என்னைக்காப்பா
ற்றும்இறந்துபோனசாந்திபெனன்றொருபிராமணப்பிள்ளையைபன்னி
ரண்டுவருஷத்தின்பிறகு அழைப்பித்துக்கொடுத்தமகானுபாவராகிய
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உமக்குமைத்துனராகையால் அதுபோலஎன்பி
ள்ளையையும் பிழைக்கப்பண்ணிஎனக்குப்புத்ரபிஷேககொடுத்துரக்ஷி
க்கவேண்மிம அண்ணையென்று அனேகவிதமாகப்பிரலாபித்து அழு
கிறபோது அந்த அர்ச்சனனுந்ரன்காலில்விழுந்தழுகிற தங்கையாகிய
துற்சேலையென்பவளை எடுத்ததுஉட்காரவைத்து தன்னுடையஉத்தரீய
த்தொங்கலினால் அவளுடையகண்ணீரைத்துடைத்துஒதங்காய்நீ அழ
வேண்டாம்உன்னுடையகுமாரனைநான் இறந்துபோகசொன்னேனோ
நானென்னசெய்குவேன் அவனுக்குப்பிரமனுடைய செயல்அப்படி
யிருந்ததுஅப்படிப்பட்ட வீரதிவீரனாகிய பிள்ளையைப்பெற்றாய்இப்
போதும்நீ பயப்படவேண்டாம் நமக்கெல்லாங் காரணகர்த்தாவாயிரு
க்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்திற்போய்சரணமடைந்தால் அவர்உ
ன்னுடையதுக்கத்தைத்தீர்த்து ரட்சிப்பாரென்றுசொல்ல அதுகேட்
டுஅந்ததுற்சேலையும் துக்கம்நீங்கி அப்படியேசெய்கிறேனென்றுகிரு
ஷ்ணபகவானிடத்திற்போய் அந்தபகவானுக்குப்பிரதட்சணநமஸ்கா
ரங்கள்பண்ணிகைகட்டிக்கொண்டு நின்றுஅந்தநாதனைப்பார்த்துஒஐ
யா அனாதையாயிருக்கின்றவர்களைக் காப்பாற்றிரட்சிக்கின்றது தேவரீ
ருடையகடமையாதலால் என்னைரட்சியும்ரட்சியும் பூர்வகாலத்தில்ஆ
திமுலமேயென்றுமுறையிட்ட கஜேந்திரமூர்த்தனைக் காத்துரட்சித்த
புண்ணியபுருஷாகபட்டநாடகஞ்சுந்திராவதாரீ கோபாலகிருஷ்ணன்

கோட்சியும் என்னுடையகோரிக்கையை . ஈடேற்றும் தேவரீரால் சக்தி
யமாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ முன்பு அஸ்வத்த மருடையபாணங்கி
னியினால் வெந்து நீராய்ப்போன உத்தராயினுடைய கருப்பத்தை நிறு
த்திப்பரிட்சித்தைதரட்சித்த மகாபுருஷர் நீரல்லவோ உம்முடைய மகி
மையைப்பிரமாதிகேவர்களாலு மறிபக்கடாதே இப்போது என்னு
டையகுமாரனைப் பிழைக்கப்பண்ணிரட்சியும் சுவாமியென்று அநேக
விதமாகத் தோத்திரம்பண்ணுகின்ற துற்சேலையைப்பார்த்து அந்தபக
வானுஞ்சிரித்து ஓ-துற்சேலே, நீயேன் விசனப்படுகிறாய் நீயழவேண்
டாம் நீ அப்படிப்பட்ட ரணரங்கதுரந்தானை வீராகிவீரனைப்பெற்று
ய் உனக்கு என்ன குறையிருக்கின்றது நீ மகாசவுரியபரக்கிரமசாஸியா
ன அர்ச்சனராஜனுடைய தங்கையல்லவோ உனக்கு ஒருநாளுந்தாழ்வுவ
ராதென்று சிறிதுபரிகாசவார்த்தைகளாய்ப் பேசிக்கொண்டு அந்தபக
வானைவர் அர்ச்சனன் முதலான ராஜாக்களுட னும் சதுரங்கசேனைக
ளுட னும் நடந்துவந்து சிந்துதேசத்து கோட்டைவாசலிற்சேர்ந்து சக
லசேனைகளையு மவ்விடத்தில்தானே நிறுத்திவிட்டு அர்ச்சனனையும் ச
ந்திரகாசன் முதலான சிறிது துரைகளையும் மீதம்மோடழைத்துக் கொண்
டு துற்சேலையானவள் பின்னேவர அந்தத்தேவனும் அரண்மனைக்குள்
நுழைந்துபோய் ஆஸ்தானமண்டபத்திற்சேர்ந்து சிம்மாசனத்தின்பே
ரில்விழுந்துகிடக்கின்ற பிள்ளையைப்பார்த்து அந்தபகவான் சிரித்துத்
ம்முடையவலதுகையாகிய தாமரையினால் அந்தப் பிள்ளையினுடைய
பாதாதிகேசபரியந்தம் தடவிக்கொடுத்தருளினார் அப்போது அந்தப்பி
ள்ளையுமவருடைய அனுக்கிரகத்தினால் நித்திபாபண்ணி எழுந்தவர்
போலவெழுந்து உட்கார்ந்து தன்னண்டையிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ச்ச
னர்களைக்கண்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து அவர்களுக்குப்பிரதட்சண
நமஸ்காரங்களைப்பண்ணி அர்க்கியபுத்தியமுதலான உபசாரங்களினால்
அந்தநாராயணர்களைப்பூசித்து அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி
னாகிருஷ்ணர் ச்சனர்களின வும் சந்தோஷப்பட்டு அந்தப்பிள்ளையை
யெடுத்தாமா போடுதழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி பிற்பாடுகி
ருஷ்ணர் ச்சனர்கள் சகலராஜாக்களுட னும் மந்தப்பட்டனத்தில் மூன்று
நாளிருந்து பிறகு நாலாநாள்காலமே கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதி
யின்பேரில் அஸ்வமேதக்குதிரைகளைவிட்டு அதுகளின்பிறகே அர்ச்ச
னம்கிருஷ்ணமூர்த்திசமேதஞயிரதாருட னாய்ப்புறப்பட்டுச் சிறிந்தவனு
டையகுமாரனையும் துற்சேலையையு மழைத்துக்கொண்டு சகலராசது
ரைகளையும் சதுரங்கபல சேனைகளுட னும் பதினெட்டுவகைமேளவாத்
தியங்களும்தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக மகா ஆடம்பரத்துட
னே நடந்தான்.

கேட்டிரோஜனமேஜையமகாராஜாவை அப்பாலந்தக்குதிரைகளா
னது ஏழாரங்களுடனே நடந்துவந்து சிந்துதேசத்தைவிட்டு அப்புற
ம்சிறிது சீமைபூமிகள் கடந்து அஸ்திநாபுரத்துக்குநேராய்த்திரும்பின
து அப்போது அர்ச்சனராஜனும் சகலசேனா முதலானவர்களுடனே அந்
தக்குதிரைகளின் பின்பாகவே நடந்து அஸ்திநாபுரத்திற்குச் சமீபமாக
வருகையில் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஆலோசனைசெய்து அ
ர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓகிரீடி இனிமேல் தருமபுத்திரர் செய்கிறதாகத் தி
ற்கு ஒருவிக்கின முயிர்லை, இந்தமட்டுக்கும் தருமபுத்திரர் யாதிகைஷ

பைவதித்துக்கொண்டு குதிரையைவிட்டு ஒருவருஷமாச்சுது சித்திரா
பர்வமும்சமீபித்திருக்கின்றது உங்கள்தமயனாகிய தருமந்தனரு
டையதருமகுணத்தினாலும் உன்னுடைய புஜபலபாக்கிரமத்தினாலும்
இந்தராஜாக்களுடைய சகாயத்தினாலும் அஸ்வமேதக்குதிரையான
துஒருதடையில்ல மல் நோய்வந்துசேர்ந்தது இந்தப்பகதலப்பிரீய
முனி திரைக்கண்டபுண்ணியம்இவ்வளவவ்வளவென்றுசொல்லிமு
டியாதுஅதுவல்லாமலும் மகாபாக்கிரமசாலிகளான மகுடாதிபதிக
ளையல்லாம்வணங்கப் பண்ணிக்கொண்டாய் உன்னுடையசவுரியப
ராக்ரியமத்தை என்னவென்று சொல்லுவேனென்றுகிருஷ்ணபகவா
ன்சொல்ல அதுகேட்டார்ச்சுன்னும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அந்தமுந்
த்திபைப்பா தது ஜகதாக்கூடா தேவரீர்என்னைப்பரிசாசம்பண்ணுகி
றீர்என்னாலொருகாரியமுநடக்கவில்லை சகலமுந்தேவரீருடையஅனு
கநிகத்தினால் இத்தமட்டும்தடந்தேறிவந்தது இனிமேலுந் தேவரீரோ
யல்லாமல் அனுவளவு மசையமாட்டாதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
அந்தகாதனுஞ்சந்தோஷமடைந்து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓகிரீடிபு
போதுநாம்நம்முடைய பட்டணத்தைச்சேர வந்தோமல்லவோநம்மு
டையதண்டிலே அநேகம் வீரர்களானமகுடவர்த்தனர்கள் வருகின்றா
ர்கள்முனிசிரேஷ்டராகியபகதலப்பிரீயமகாமுனிந்திரரும்வருகின்றா
ர்ஆகையாலநான் அஸ்திநாபுரத்திற்குப்போய்த் தருமபுத்திரனைக்கண்
டுஇவ்விடத்துச்சங்கதிகளெல்லாந் தெரியப்படச்சொல்லி மறுபடியு
ம்இந்தராஜாக்களுக்கு எதிராகவரவேண்டுமாதலால் நான்முன்னுதா
கப்போகிறேன் கீயும்இந்தராஜகூட்டங்களுமாய் இந்தசேனைகளுட
னேகூடிக்கொண்டு மெள்ளமெள்ள நடந்துநானையத்தினம்அஸ்திநா
புரத்திற்குவந்து சேருங்களென்றுசொல்லி அர்ச்சனைநிடத்திற்குசெல
வுபெற்றுக்கொண்டு அந்தபகவானுந் தனியேபுறப்பட்டோதத்தின்பே
ரிலேறிக்கொண்டுநடந்தருளிஞர் அப்பால்அர்ச்சனராசனானவன்அஸ்
வமேதக் குதிரைகளுடனும் ராசவர்க்கங்களுடனும் பகதலப்பிரீயமு
னிந்திரருடனும் சகலசேனாசமேதனாய் நடந்துஅஸ்திநாபுரத்திற்கு
ச்சமீபத்திலிருக்கிற ஒருசிங்காரவனத்தினிடமாகவந்து தண்டுவிட்டி
றங்கினுனப்பொழுது சூரியபகவானும்மேற்குத்திசையில்அஸ்தமான
மாகினார் அங்கேகிருஷ்ணபகவ னும்அதிகவேகமாகநடந்து அஸ்திநா
புரஞ்சேர்ந்து யாசமண்டபத்தில்யாகதீட்சையைவகித்துக்கொண்டி
ருக்கிறதருமபுத்திரரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கதண்டனிட்டருளிஞர் அது
கண்டுதருமபுத்திரருடசந்தோஷமாய் அந்தபகவானையெடுத்தமார்போ
டுதழுவி ஆவிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு வெருவ யம்பசரித்தகத்தேவ
னேநவரத்தனசிங்க'தனத்தின்பேரில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு அவ
னைப்பார்த்துஓகிருஷ்ணபகவாமிஉம்மைக்கண்டு நெடுவாள்'ச்சுதேசகல
காரியங்களையும் செயம்பண்ணிக்கொண்டுவந்தீரேசித்திராபர்வமுஞ்
சமீபித்திருக்கின்றதே அர்ச்சனைஎங்கேயிருக்கிறுன்குதிரைஎங்கே
யிருக்கின்றது தேவரீர்ம'த்திரம் தனித்துவந்தகாரணமென்ன அதை
ச்சொல்லுமையாவென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்தபகவானும்தருமந்
தனைப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தாம்பேய்வந்தசேதிகளெ
ல்லாஞ்சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லிப்பின்னைய மவனைப்பார்த்து ஐயாத
ருமந்தனாஅர்ச்சனைனானவன்இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகளுடனும்

வீராதீரர்களான அநேகமகுடமண்டலீகர்களுடனும் சகலசேனாச
மேதனாய்நமது பட்டணத்திற்குச் சமீபமாயிருக்கின்றசங்காரவனத்
தில்தண்டுவிட் டிறங்கியிருக்கிறான் உம்முடையபாக்கியத்தை நானெ
ன்னவென்று அளவு படுத்திச் சொல்லுவேன் நீர்நினைத்தகாரியம்முடி
யாமற்போகுமோ உமக்குப்பலசாலிகளான வீமார்ச்சுனர்களிருக்கும்
போது என்னகுறையிருக்கின்ற தென்று சொல்லிப் பின்னையும் அந்த
ராசனைப்பார்த்து ஐயாநாயகியதினம் நாம்சிறிதுபேருடனேநடந்து
பேய் அர்ச்சுனராசனுடனே வருகிறராஜாக்களையெல்லாம் எதிர்கொ
ண்டு அழைத்துவர வேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்டுத்தருமபுத்
திராரும் அதிகசந்தோஷத்துடனே கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா
கோபாலசூடாமணி தேவரீர் எனக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து ரட்சிக்கி
றேனென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு டிருக்குமபோது எனக்கு என்ன
குறையிருக்கின்றது சகலமுங்காலையிலேபேசிக்கொள்ளல ம் இப்போ
து ஆலசியமாயிராமல் அந்தப்புரத்துக்குப் போமென்று சொல்ல அது
கேட்டுகிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்படியே அந்தப் புரத்திற்குப்போய் அ
த்தையாராஜியகுந்ததேவியைக்கண்டு தண்டனிட்டேத்தாம் போய்வந்த
சேதிகளெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லி அங்கிருந்துவந்து திரொள
பதியையுஞ்சுபத்திரா தேவியையுங்கண்டு அவர்களிடத்திலுஞ்சொல்
லிவிட்டு அப்ப ல் தம்முடைய அரண்மனைக்குப்போய்த்தர துதாராரா
கியதேவகிதேவியானாயும் அசோதையம்மைய ரையுங்கண்டு அவர்க
ளுக்கு நம்மஸ்காரம்பண்ணி அவர்களிடத்திலும்தாம் போய்வந்தசேதிக
ளைச் சொல்லிச் சற்றுநேரம்பேசிக்கொண்டு டிருந்தபிற்பாடு ருச்மணிச
த்தியபாமைமுதலான ஸ்கிரீசனங்களுயுங்கண்டு ஆதாரணைபண்ணி அ
தின்பிறகு ஸ்நானஞ்செய்து சந்தியானுஷ்ட னை செபதபங்களைமுடித்
துக்கொண்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் மகாசம்பிரமத்துடனேஷட்
சுவைபதார்த்தவகைகளோடும் பே ஜனம்பண்ணி எழுந்திருந்துகை
கால்சுத்திபண்ணிக்கொண்டு காப்பூரதாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டுகந்
தபுஷ்ப ரிமளாதிகளை யணிந்துகொண்டுசந்தோஷகாமாய்சிறிதுநே
ரங்கேளிக்கைவிநோதங்கள் பார்த்துக்கொண்டு டிருந்து பிற்பாடுபள்ளி
யறைக்குட்போய்புஷ்பசரங்களினு லலங்கரித்திராநின்றசப்பிரகூட
மஞ்சத்தின்பேரில் சயனித்துக்கொண்டு ருச்மணிசத்தியபாமைஇவ
ர்களிருவரும் பாதம்பிடிக்கவும் மற்றஸ்திரீகளெல்லாரும் வெண்சாம
னா ஆலவட்டம் மயில்விசிறிமுதலானதுகளைக் கையிலேந்திக்கொண்
டு அனந்தவிதசயித்திய உபசாரங்கள் செய்யவும் அந்தபகவானைவர்
இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே பரமயோகரித்திரைசெய்தருளினா
ர் அதிலேசற்றநேரத்தில்கூரியனும் கீழ்த்திசையில் உதயமாகினார் அது
கண்டு தடாகங்களிலுள்ள தாமரைகளெல்லா முகமலாத்துசகலசீவரா
சிம்னாக்கு மாந்தமுண்டாச்சுது அதற்குமுன்னமே கிருஷ்ணபகவா
னுக்கறித்திரைதெளிச் தெழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமான நித்தியகர்
மமாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு போசனகிருத்தியங்களுயுந்
தீர்த்துக்கொண்டு அரண்மனையவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து தம்பிமார்களு
டனும் மந்திரிமார்களுட னும்பிரதானிகளுட னும்மகுடவர்த்தனர்களு
டனும் குருக்கள்மார்களுட னுங்கொலுமண்டபத்தில்கவர்த்தகசிதமானசி

ம்மாசனத்தின்பேரில்கொலுவாயிருக்கின்ற தருப்புத்திரமகாராஜன் வ
க்கண்டிதண்டனிட்டு அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கைக்கொண்டு அ
வர்போடுவித்த ரததீட்சிம்மாசனத்தின் பேரிலுட்கார்த்து அந்ததரு
மபுத்திராபார்த்து ஐயாதருமந்தன நமது அஸ்வமேதக்குதிகை
ளானது இந்நேரம்முடையபட்டணத்திற்குச் சமீபமாகவருமே அ
துகளின்பிறகே அர்ச்சனனும் மற்றுமுண்டானமகுடமண்டலாதிப
ர்களும்வருகின்றார்களே நாமுஞ்சிறிதுபேர்களுடனே எதிர்கொண்டு
போய் அவர்களை யெல்லா யழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கின
றதே அதற்கு ஆலே சனைசெய்து எவர்களை யனுப்பவேண்டுமோ அவ
ர்களை அனுப்பிவையு மென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமநந்தன ருஞ்சி
ரித்துகபடநாடக சூஸ்திராவதாரியான கிருஷ்ணபகவ னைப் பார்த்து
அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி அவரைக்கொண்டாடி ஓகவாயி
பூமிதேவிநாயகா தேவரீர லோகநடனஞ்செய்கிறீரோ உம்மைப்பார்க்
கிலும் ஆப்தரானவர்கள் நமக்கு ஆரிருக்கின்றார்கள் எங்களுக்குமைத்து
னரும் சிநேகிதரும் ஆப்தரும் ஆசாரியரும் தெய்வமும்தேவரீரோ யாகை
யால்நீரோ எங்கள் பேரில் கிந்பைவைத்து வீமசேனன்-நகுலன்-விதுர
ன்-சஞ்சயன்-கிருபாசாரி-இவர்களை யும்முடனேகூட அழைத்துக்
கொண்டுபோய் அர்ச்சனன் முதலான அந்தராசாக்களையெல்லாம் அ
ழைத்துக்கொண்டு வாருமையாவென்று அநேகவித உபசாரமாகச் சொ
ல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானுஞ் சந்தோஷகரமாய் அந்தசபையை வி
ட்டெழுந்திருந்து தருமபுத்திரர் உத்தாரப்படி வீமசேனன் முதலான
வர்களைப்பிரயாணப்படுத்தி அவர்களை யெல்லாந் தம்முடனேகூட ரதா
ருடர்களா யழைத்துக்கொண்டு தாமும்த ருடராய்சிறிதுசேனைகளு
டனேபதினெட்டுவகை மேளவத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்
கத்தக்கதாக அஸ்தினாபுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து அப்பால்
சிறிதுதூரம்போகையில் தங்களுக்கெதிராகவருகிற அர்ச்சனர ஜன்மு
தலானசகல ராஜவர்க்கங்களையும் சேனைகளையுங்கண்டு ஒருவாக்
காருவாதமுவிக்கொண்டு யோகக்ஷேமங்களை விசாரித்துக்கொண்டுமகா
சந்தோஷகரமாய் இரண்டுசேனைகளும் ஒன்றாகக்கூடிக்கொண்டுமகா
வைபவத்துடனே நல்லசபமு கூர்த்தவேளையில் அஸ்தினாபுரத்திற்கு
டபுகுந்துசத்தசமுத்திரங்களும் புரண்டுவந்தது போலசதுரங்கபலசே
னைகளுடனும் நடக்கின்றேவகத்தினுள்ளமுழம்புகின்றபாததூளிகள் ஆ
காசமுமுதும்பரவி சூரியனைமறைக்கும்படியாகநடந்து பட்டணத்து
வீதியிலவரும்போது அவிடத்திலிருக்கப்பட்ட பிராமணஸ்திரீகள்
ராஜஸ்திரீகள் முதலானவர்களெல்லாந்தங்கள் தங்கள் உப்பரிகையின்
பேரிலும்திண்ணையின் பேரிலும் தலைவாசற்படியிலுப இருந்துகொண்
டுமங்களவாழ்த்துகள் பாடிக்கொண்டு அநேகபாயிரந்தங்கத்தட்டுகளி
ல்முத்தாலாத்தி பவளமலத்தி ரத்நாலாத்தி கர்ப்புராலாத்தி முதலான
துகளைக்கையிலேந்திக்கொண்டு அர்ச்சனனைப் பார்த்து ஆ-வீராதிவீ
ரா, ஆ-வீரபரங்கிரமா, ஆ-புண்ணியபுருஷா, ஆ-சுபத்திராமனோகரா,
உனக்குளந்தத்திசையிலும் ஜெயம்பொருந்தக்கடவது உன்னுடையகீ
ர்த்திப்பிரதாபந் திரிலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கக்கடவதென்று ஆசீர்
வாதம்பண்ணி சகலதீருஷ்டிகளும் சகலதீதாஷங்களும்பரிகாரமாகந்

கடவதென்று ஆலாத்திகள்குற்றி விஸ்வகேது முதலானவர்களுக்கும்
அப்படியேசெய்து அதுகளைக்கொண்டுபேய்ப்பட்டணத்திற்குப்புற
ம்பாய்எறிந்துவிட்டார்கள் இப்படிப்பட்டசம்பிரமத்துடனேஅர்ச்சு
னராசனானவன் சகலராஜவர்க்கங்க ளுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளு
டனும்பட்டணத்து வீதியில் நடந்துபோய்அரண்மனைக்குச் சமீபத்தி
ல்வந்துரத்ததைவிட்டிழிந்துவிஸ்வகேது பிரததியுமனன் முதலானவ
ர்களும்சிந்திராசாக்களும் கைலாகுகொடுக்கும்படி பாதசாரியாய்நட
ந்து ஆஸ்தான மண்டபத்திற்குவந்து அவிடத்தில் கொலுவாயிருக்கி
ன்றதருமபுத்திர மகாராஜாவைக்கண்டு அவருக்குப்பிரதக்ஷணஞ்செ
ய்துசாஷ்டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகண்டுதருமபுத்திரமகா
ராசாவும்சந்தோஷசித்தராய் தம்பியாகிய அர்ச்சுனைஎடுத்துமார்
போடனைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணினார் அப்பால்விஸ்வகே
துமேகவர்ணன்முதலான குமாரர்களெல்லாம் வந்துபிரதக்ஷணமஸ்
காரம்பண்ணினார்கள் அவர்களையும் அப்படியேயெடுத்து மார்போட
னைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணினார் அதன்பின்புஅர்ச்சுனனு
னும்மேகவர்ணன் விஸ்வகேது முதலானவர்களைக்கூட அழைத்துக்
கொண்டுஅந்தச்சபையிலிருந்த பெரியோர்களைக்கண்டு தண்டனிட்டு
அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டுஅப்பால்அந்த
ப்புரத்துக்குப்போய் குந்திதேவி காந்தாரிமுதலான தாய்மார்களுக்கு
நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடையஆசீர்வாதத்தைபுங்கைக்கொண்டு
அப்பால்தொளபதையையும்சுபத்திரையைபுங்கண்டுஆதரணைபண்ணி
ருக்குமணி சத்தியபாமைமுதலான ஸ்திரீசனங்களுயுங்கண்டுதன்னு
டையயோகக்ஷேமங்களையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்இ
ங்கேவீமசேனமகாராசன்அந்த அஸ்வமேதக்குதிரைகளிரண்டையும்
பிடித்துக்குதிரைலாயத்திற்கொண்டுபோய் தங்கச்சங்கிலியினுறக்கட்டி
வைத்துதருமபுத்திரமகாராசனிடத்திற்குவந்து சேர்ந்தான்அந்தச்சம
யத்தில்பகதலப்பிரீய முனீஸ்வரரும் அந்தச்சபையில்வந்து சர்ந்தார்
அப்போது தருமபுத்திரமகாராசாவும் பகதலப்பிரீய முனீந்திரரைக்க
ண்டுசிம்மாசனத்தைவிட்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து நாலடி தூரம்ந
டந்துவந்துஅந்தமுனீஸ்வரருக்குப் பிரதட்சணமஸ்காரங்கள்செய்
துசர்வஉபசாரத்துடனே அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்நகசிதமா
னஒருசிம்மாசனத்தின்பேரில் புவியாசனம்பரப்பி அதன்பேரில்அந்
தமுனிநாதனை யெழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்குஅர்க்கியபாத்தியமுத
லான உபசாரங்களினுல்பூசைபண்ணி அவரைப்பார்த்து அநேகவித
மாகக்கொண்டாடித் தோத்திரம்பண்ணினார் அப்போதுகிருஷ்ணபக
வானும்சுத்தகி கிருதவர்ம்மன் இவர்களுடனேவந்துதருமபுத்திரரை
க்கண்டுநமஸ்காரம்பண்ணி யவருடையஆசீர்வாதத்தைக்கைக்கொண்
டுஅந்ததாமபுத்திரர்தமக்குப்போடுவிதத சந்சிம்மாசனத்தின்பேரி
ல்உட்கார்ந்திருந்தார் அப்போதுதருமபுத்திரரும்பலபத்திரர்முதலான
பெரியோர்களுடையவரவுகண்டெழுந்திருந்து அவர்களுக்கும்வந்தனை
வழிபாடுகள்செய்து ஆதரணைபண்ணினார் அவர்களும்சந்தோஷகரபா
ய்தருமபுத்திரர் போடுவித்த சிம்மாசனத்தின்பேரில் கிருஷ்ணமூர்த்தி
யினுடைய சமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள், அப்போதுமகாசத்திய
சந்தனர்களான சந்திரகாசன்-வீரவர்ம்மன்-மயூரத்துவசன்-தாமரைத்

துவசன்முதலான வீராதீரர்களெல்லாம் அந்தசபையினிடமாகத்தா
 ங்கள்கொண்டுவிந்தகாணிக்கைக் கப்பங்களை யெல்லாம்தருமபுத்திரம
 காராசாவுக்கு முன்னேவைத்து ஒவ்வொருவராய் தங்கள் தங்களுடைய
 பெயர்களைச் சொல்லி மகாபயபகதி விநயத்துடனே அந்தத்தருமபு
 த்திரமகாராசாவுக்குப்பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து
 தெண்டலிட்டார்கள் அதுகண்டு தாம்மந்தனருஞ்சந்தேஷ்சித்தரா
 ய்கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களைப்புகழ்ந்துகொண்டாடி அந்தராசாக்களையெ
 ல்லாம்விடுத்து மார்ட்டாபுதமுவி ஆவிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டவர்க
 ளுக்குவிவவ்வேறே ரத்தினசிம்மாசனங்கள் போடுவித்து அவர்களை
 யெல்லாம் உதீன்பேரில் உட்காருமபடி சொல்ல அவர்களும் அந்தப்ப
 டியேசிருஷ்ணபகவானுக்குச்சரமீபததில்உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது
 பப்பிரவாகன்சயிர்தவன் லிவர்க ளிருவரும்வந்துநகுலசகாதேவர்களைக்
 கண்டுதெண்டலிட்டு பலராமருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தப்புரத்தி
 லிருக்கின்ற தாய்மாருக்கும் பாட்டியாருக்கும்நமஸ்காரம்பண்ணி அவ
 ர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களையும்கைக்கொண்டுமறுபடியும்கொலுமண்
 டபத்திற்குவந்துஉட்கார்ந்தார்களைப்போது கபடநாடகஞுஸ்திராவதா
 ரியானகிராஷ்ணபகவானுவாந்த மகாசபையிலுள்ளசகலசனங்களு
 ம்கேட்கும்படி அவ்விடத்திலிருக்கின்ற விசித்திரவீரியன்குமாரனை
 திருதராட்டிரனைப்பார்த்துஓதிருதராட்டிர பூபாலகாதேவ இருக்கின்
 றவாரசாக்ஷாதவிஷ்ணு அமிசையினுற் பிறந்தவர்தர்மசொருபர்- சத்தி
 யசந்தனர்- அகண்டிதவீரபரக்கிரமர்- திவ்யகுணசந்தர்- அவர்தான்
 குந்தலதேசத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்டசந்திரகாசமகாராஜ
 னென்பவர் அப்பால்இதோஇருக்கிறவர் வீராதீரர்-சத்தியசொருப
 ர்-எமதருமராசனுக்குத் தம்முடைய குமாரத்தியைக்கலியாணம்பண்
 ணிக்கொடுத்து கீர்த்திப்பிரதாபம்பெற்றவர் தருமத்தினுல்தேவர்களை
 யெல்லாமெய்ப்பித்தவர் அஷ்டஅயிஸ்வரிய சம்பன்னா மகாதானவி
 நோதர் விஷ்ணுபக்தர் அவர்தான்சரஸ்வதிபுரத்தை பரிபாலனம்பண்
 ணுகின்றவீரவர்மம் மகாராசனென்பவர் அப்பால் இதோஇருக்கிறவ
 ரசதாகாலமும் தானதர்மங்களைச் செய்யப்பட்டவர் புத்திரபவத்திரக
 ளத்திராதிகளான பிரதாபத்தையுடையவர் தான்யாகஞ்செய்யக்கூடத்
 துபூமிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துவந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைத் தரும
 புத்திரருக்குக்காணிக்கையாகக்கொடுத்தவர் எனக்குப்பாதிசரீரத்தை
 த்தானமாகக்கொடுக்கக்கூடாதுபெண்சாதிபிள்ளையினுடையகையினு
 ல்கண்டம்பரியந்தம் அறுப்புண்டுமகாகீர்த்திப்பிரதிஷ்டையெப்பெற்
 றமகானுபாவர்விஷ்ணுபக்தியிலுயர்ந்தவர் விஷ்ணுபூசாநுரந்தர்சகல
 போகபக்கியங்களையுமுடையவாவர்தான் ரத்தினபுரத்தைபரிபாலன
 ம்பண்ணுகிறபூததுவச மகாராசனென்பவரப்பால்அதோயிருக்கி
 றவீராதீரர்மயூரத்துவசமகாராசானினுடைய குமாரர் சத்துருபயங்க
 ர்சாம்பவமூர்த்திக்குச் சரியானபாக்கிரமமுள்ளவரெங்களுடையகு
 திரையைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு எங்களுடையசேனைகளையெல்லாஞ்
 சின்னப்பின்னப்படுத்தி அர்ச்சுனனையும்என்னையும்நன்றாய்ப்பூசைப
 ண்ணிஎங்களிருவரையும்பூமியில்மூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளி அஸ்வமே
 தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப் போனபிறகு

நாங்களுங்கபடப்பிராமண வேஷங்கொண்டுபோ யந்தராசனைக்கண்
 டோமப்படிப்பட்டமகாபுருஷனாகிய தாரைத்துவசனென்பவன்
 ப்பால்அதோயிருக்கிறவன் மகாபலசாவி வீராதிரன் அகண்டதவீர
 பராக்கிரமன் பொறுமையும் பூததயாளமும் சத்தியமுள்ளவன் சவுரி
 யத்தில்தேவேந்திராதிதேவர்களை யெல்லாம் மெய்ப்பித்தவன்பிதாவா
 கிய அர்ச்சனையுடையணக்களத்தில் ஜெயித்துத்திரும வுமளக்கலாக
 த்திதகுப்போய்ஆதிசேஷனுடையசேனைகளையெல்லாங் சின்னபின்
 னப்படுத்தி அவனதுகர்வதையடக்கி அவனிடத்திலிருந்தழிநுதசஞ்
 சீவிரத்தினததையும் அமிர்தசுலசத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்து அ
 ர்ச்சனன் விஸ்வகேது முதலான வீரர்களை யெல்லாம் பிழைக்கப்பண்
 னுவித்த ரணரங்கஞான் அந்த அர்ச்சனனுக்குவந்த ஆபத்து இந்தபுத்
 திரனால்வந்ததல்ல சுங்காதேவியினுடையசாபத்தினால் அப்படிசம்பவி
 த்ததுதகப் பனைப்பார்க்கிலும் வில்வித்தையில் அதிகமானவன் டரண்
 டியராசனுக்குப்பேரன் சித்திராங்கன தயினுடைய குமாரன் அவன் தா
 ன்மணிபுரத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற பப்பிரவாக னென்பவன்
 அப்பால்அதோ இருக்கிறவர்-விஷ்ணுபக்தர்-சக்ரோஸ்வரர்- மகாதான
 வினோதர்-சவுந்தர்யத்தினால் மன்மதனைப்பழித்தவர்- பெறுமையினு
 ல்பூமிதேவியைப் பழித்தவர்-சத்தியத்தினால் ஸ்ரீராமனைப்பார்க்கிலும்
 அதிகமானவர், ஜனரணையினால் நக்கு ராங்கதரைப்பழித்தவர்- இவர்
 தான்சண்பகபுரத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணுகின்ற அம்சத்துவசமகா
 ராசனென்பவாநா னவருடைய பாக்கியத்தைஎன்னவென்று வர்ணி
 ததுச்சொல்லுவேன் அஃதென்னவென்று லவருடையபுத்திரர்களா
 கியசதாமனும்-சுதாத்தனும்மகாவீராதிரர்களாய் நின்று, ண்டசெ
 ய்து அர்ச்சனனுடையசேனைகளையெல்லாங் கண்டதுண்டம்மண்ணி
 ளன்னையும் அர்ச்சனனையும் நன்றாய்ப் பூசைபண்ணிகடைசியில் இர
 ண்டிபேருமடிந்துபோனார்கள் அதில்குதாமனுடைய சிரசானதுசூரிய
 பகவானுடனே அபின்னமானக் கலந்துவிட்டது, சுதாத்தனுடையசிர
 சானது ஸ்ரீகயிலாசபதியான சாம்பவமூர்த்தியினுடைய மார்பிலணி
 ந்திராநின்ற சிரமாவிகைக்கு நடுநாயகமாகிவிட்டது, அப்படிப்பட்டசு
 புத்திரர்களைப்பெற்று கீததிப்பிரதாபம்பெற்றவர், அப்பால் நீலத்து
 வசன்முதலானசுகலமானராசாக்களையும் அந்தப்படியே அவரவர்களு
 டையசவுரிய பராக்கிரமங்களையும் பெயரையும் ஊரையும்வெவ்வேரு
 கப்பிரித்துச்சொல்லி அந்தச்சபையிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
 பகதலப்பிரீயமுனிந்திரரைப்பார்த்து அவனாயுந்திருதாட்டிரனுக்கு
 நன்றாய்க்காண்பித்து ஒஜயா திருதாட்டிரபூபாலகா, அதோவெழுந்த
 ருளியிருக்கின்ற முனிஸ்வரருடைய மகிமையைப்பிரமாதிதேவர்களை
 லும் அணவிட்டுச்சொல்லமுடியாது அவ மகாபெரியவர் அநேகநாளா
 ய் ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தியைக் கித் தபகசெய்துகொண்டிருக்கிற
 வா இருபது பிரமாகதன் பிறந்து இறந்துபோனதையும் கண்களாரப்பா
 ர்த்துக்கொண்டிருந்தவர், காமம்-குரோதம்- லோபம்-மோகம்-மதம்
 மாச்சரியமென்கிற ஆறுபகைகளையும் வென்றவர்-மெய்-வாய்-கண்-மூ
 க்குச்-செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணினவ
 ர், ஆதிமூலமாகிய பரபாவஸ்துவை இருதயகமலமாகிய மனத்தில்க
 தாகாலமும் குடியாகவைத்துக்கொண்டு போஷிச்சப்பட்டவர், கிவ்வி

யமங்களவிக்கிரக பராக்கிரமமுடையவர் நிர்மலமானமனதையுடைய
வர் அப்படிப்பட்ட மகத்துவமுள்ள இந்தபகதலப்பிரீய முனிந்திரா
னவா தருமபுத்திரருடைய பாக்கியத்தினாலும் நாமெல்லாரும்பண்ணி
னபண்ணிய வரத்தினாலும் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கிற இ
னிமேல்தருமநந்தனர் செய்யப்போகிற யாகத்திற்கு ஒரு குறைவுமில்லை
மென்று சொல்லிப் பின்னையும் அந்ததிருதராட்டிரனைப்பார்த்து ஐயா
ராசேந்திரா அதோ இருக்கிறவன் இப்போது நாம் சொல்லிக்கொண்டு
வந்தாரசாக்களுடைய புஜபலத்திலும் சவுரியபராக்கிரமத்திலும் தைரி
யத்திலும் குணசெயத்திலும் மிஞ்சினவனும்தான் தருமபகதரான
ரங்கரூப அநேகபுத்தங்களிற் கைகண்டவனும் மகாபலசாலியாயிரு
க்கப்பட்டவன் அவன் உம்முடைய குமாரத்தியான துற்சேலையினுடைய
குமாரன் அவன் தான் சிந்துதேசத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணுகிறவி
ருதசந்திரனென்பவன் - அவனைப்பார்த்தீரோ வென்று பரிசாகவார்த
தையாகச் சொல்லி அந்தபகவான் சிந்தித்தருளிஞர் அந்தவார்த்தையை
க்கேட்டு அர்ச்சனராஜனும் மற்றுமுண்டான மகாராசாக்களுங்கேட்டு
கலீரென்று நகைத்தார்கள் அதுகண்டு திருதராட்டிரனும் சம்சயப்பட்
டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயான ஞாயத்தெரியச் சொல்லுமெ
ன்று கேட்க அந்தபகவானுஞ்சிரித்து அவனுடைய சேதிகளை மெல்லா
ம்சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லியருளிஞர். அது கேட்டு திருதராஷ்டிரனும்
தருமபுத்திரர் முதலானவர்களும் சம்சயந்தீர்ந்து சந்தோஷமடைந்தா
ர்கள் அப்போது சாயங்காலவேளையானபடியினால் தருமராசாவானவ
ர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பிமார்களுடனும் சந்திரகாசன் முதலா
னாராசாக்களுடனும் முந்திருந்து போய் சந்தியானுஷ்டானசெபதபங்
களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பவுங் கொலுமண்டபத்திற்குவந்து சி
ம்மாசனத்தின்பேரி லுட்கார்ந்து ஆடல் ஈடல் முதலான கேளிக்கை
பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு சூரியாஸ்தமானபத்து நாழிகை
மட்டும்காலசேனைகளுடனும் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டு இருந்துபிற
்பாடுதருமராசாவானவர் கொலுமண்டபத்தைவிட்டு எழுந்து அரமனை
க்குப்போய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பிமார்களுடனும் சந்திரகா
சன் முதலான ராசவர்க்கங்களுடனும் உட்கார்ந்து ஷட்சவைபதார்த்த
வகைகளுடனே நல்லதிவ்யபோசனம்பண்ணிக் காலலம்பிக்கொண்
டு அவரவர்களுக்குத்தகுந்தமுறமைப்புடி கர்ப்பூரதாம்பூலமும்சுகந்தப
ரிமளாதிகளுங்கொடுத்து நடப்பித்து தாமும் தாம்பூலம் தரித்துக்கொ
ண்டு அதன்பிறகு கிருஷ்ணபகவான் சந்திரகாசன் முதலானவர்களுக்
கெல்லாம் வெவ்வேறுவிதிக ளமர்த்திவைத்து அவரவர்களைப்போய்
நித்திராசெய்யும்படி செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தாமும் தம்முடைய
யபள்ளியறைக்குட்போய் சயனித்துக்கொண்டார் உடனே சூரியபக
வானும்கிழக்குத்திசையில் உதயமாகிஞர் அதற்கு முன்னமேதருமபுத்
திரரும் நித்திரைதெளிச் செழுந்திருந்து கலோசிதகாரியமான நித்திய
கர்மமானுஷ்டான ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு போசனகிரீத்தி
யத்தையும் தீர்த்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரபூசைதராய் தம்பிமார்களை
ல்லாரும்பக்கத்தில் நின்று சேவிக்கவும் நித்திரிகள் பிரதானிகள் சூழ்ந்து
வரவும் வித்துவான் தர் புகழ்க்கு கொண்டாடவும் பொற்பிரப்புங்கார

ர்கள் பரமரிக்கைபண்ணவும் இப்படிப்பட்ட சம்பிரமத்துடனே கொ
 லுமண்டபத்துக்கு வந்து நவரத்தின கசிதமான சிம்மாசனத்தின்பேரி
 லுட்கார்ந்து கொலுவாயிருந்தார் அப்போது திருதராட்டிரனும் சஞ்ச
 யனும் விதுரனும் வந்து தருமபுத்திரருடைய ஆதரணையைப் பெற்று ஒரு
 புரத்திலுட்கார்ந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுமவருடைய குமா
 ரர்களும் வந்து தருமபுத்திரருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி அர்ச்சனாசன
 டைய சமீபத்திலுட்கார்ந்திருந்தார்கள்; பப்பிரவாகஸ - விஸ்வகேது - மே
 கவ - ணன் - இவர்களெல்லாரும் வந்து பிதாக்களுக்கும் நமஸ்காரம் பண்ணி
 ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையுஞ்சேவித்து ஒருபுறத்திலுட்கார்ந்தார்கள் ச
 ந்திரகாசன் - வீரவாம்மன் - டயூரத்துவசன் - தாமரைத்துவசன் - அம்சத்
 துவசன் - எவ்வண்ணுவன் - அனுசாருவன் - நீலத்துவஜன் முதலான ரா
 சாக்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்ருதுகளுடனும் மந்திரிபிரதானிக
 ளுடனும் வந்து கிருஷ்ணபகவான் - தருமபுத்திரர் - திருதராட்டிரன் - இ
 வர்களுக்கு நமஸ்காரங்கள் பண்ணி தங்களுக்குப் போடுவிதத ஆசன
 த்தின்பேரில் தருமராசாவைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள் அப்போ
 து பரமபவத்திராகிய பகதலப்பிரியமுனிந்திரரானவர் அந்தக்கொலு
 மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளிவந்தார் அதுகண்டு அங்கிருந்த கிருஷ்ண
 பகவான் தருமபுத்திரர் முதலான ராசாக்களெல்லாரும் தடுக்கென நெ
 முந்திருந்து மகாபயபக்தி விசுவாசத்துடனே நாலடிதூர மெதிர்கொ
 ண்டிப்போய் அவருக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்து அவரை அழைத்துக்
 கொண்டுவந்து பொதபீடத்திலே முந்தருளச் செய்து அந்தமுனிஸ்வந
 டை அர்க்கியபாத்திய முதலான உபசாரங்களினால் பூசித்து மகாசஃதோ
 ஷகரமாய் அவர்களுடைய சிம்மாசனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்திருந்தா
 ர்கள் அப்போது மகாரிஷி னாகிய பிரமரிஷிகளும் - தேவர்ஷிகளும் - ரா
 சரிஷிகளும் தபோதனர்களும் - அந்தக்கொலுமண்டபத்திற்கு வந்தார்க
 ள் அவர்கள் யானென்றால் வியாசமுனிவர் நாரதமுனிவர் - பருவதரிஷி
 மரக்கண்டேயர் - வால்மீகமுனிவர் - காலவாகனா - வர்ச்சனடகோசிக
 ர் - பராசர் - உத்தரகிரியர் - வசிஷ்டபகவான் - விசுவாமித்திரர் - கௌதமர் -
 வியாக்கிரபாதா - ஜமதக்கினிரிஷி - பரத்துவாசர் - சவுநகர் - வித்திரோய
 ர் - சவுபரிமுனிந்திரர் - பிரகுமகாரிஷி - உத்தாலகர் - சாலிகேந்திரர் - வாம
 தேவர் - ஆங்கிரசர் - மதங்க - முகலான - மகாரிஷிகளும் அதுவல்லாமல் வா
 ய்வுபகூணிகர்களாகியும் சருகுபல பகூணிகர்களாகியும் பஞ்சாக்கி
 னிமத்தியினின்று அகோரதவஞ் செய்கின்ற மகாததுமாக்களாகியும்
 விளங்கப்பட்ட முனிஸ்வர்களும் கூட்டமாகக் கூடி எழுந்தருளிவந்த
 து கண்டு தருமபுத்திரரானவர் சந்தோஷமடைந்து கிருஷ்ணபகவானு
 டனும் தம்பிரமர்களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் விதுரசஞ்சயர்க
 ளுடனும் சிம்மாசனத்தை விட்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து அந்தரிஷிக
 ணங்களுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு பிரதட்சண நமஸ்கார
 ங்கள் பண்ணி அவர்களை யழைத்துக் கொண்டுவந்து நவரத்தின சிம்மா
 சனங்கள் போடுவித்து அதுகளின்பேரில் அவர்களை யெல்லாம் எழுந்
 தருளும்படி தருமபுத்திரருமபயபக்திவிநயத்துடனே கைகளைக்கட்டி
 க்கொண்டுநின்று அவர்களைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்; அதுக
 ண்டிவியாசபகவான் முதலான ரிஷிகளெல்லாம் சந்தோஷப்ப
 டித்தருமபுத்திரருடைய குணசீசயத்தையும் பக்தி விசுவாசத்தையும்

பிரபாவத்தையும் வர்ணித்துக்கொண்டு அவ்விடத்தி லுத்தம்குமுன்
 னமேவந்து எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற பகதலப்பிரீயமுனீந்திராக்க
 ண்டொருந்த ரிஷிகணங்களுள் லாரா மவருக்குப்பிரதட்சணநமஸ்காரங்க
 ள்பண்ணி சந்தோஷசித்தர்களாய் அந்தமுனீஸ்வாருடைய உத்தரவின்
 பேரில் தங்கள் தங்களுடைய ஆசனத்தின்பேரி லெழுந்தருளியிருந்தார்
 கள் டேட்டிரோ ஜெனமேஜையமகாராஜாவே அப்பால்தருமபுத்திரா
 னவரவீபாசபகவானைப் பார்த்து ஐயமுனிநாதா அடியேன் செய்த பு
 ண்ணரியத்தினால் தேவரீர் சகலமான ரிஷிகணங்களுட் னும எழுந்தருளி
 வந்திருக்கிறீர் தேவரீருடைய உத்தரப்படிக்கு அஸ்வமேதக்கு தினாயு
 ம்பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்துவந்துசேர்ந்தது ஆகையால் இனிதாமசப்
 படுத்தாமல் என்னுடையகையினால் இந்தயார்க்கத்தை நிறைவேற்றிவை
 யுஞ்சவாமியென்று விண்ணப்பஞ் செயய அதுகேட்டு விபாசபகவானு
 ஞ்சந்தோஷப்பட்டு தருமபுத்திரரைப்பார்த்து ஓசருமந்தருது துவரை
 யில்நீர்நினைத்த கருமங்களுள் லாம் உம்முடைய தருமகுணத்தினால் நட
 ந்தேறிவந்ததேயல்லாமல் மற்றொருவராலும் நடந்தேறவில்லை ஆகையா
 ல் இக்கற்குமேலும் ஒருகாழ்வில்லை இனிசாங்கமாக யாகத்தைச் செய்யு
 மென்று சொல்லி அந்தவிய சபகவானைவர் தாமெழுந்தருளியிருந்த ஆ
 சனத்தைவிட்டு எழுந்திருந்து வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகணங்களுட் னு
 ம்சந்திரகாசன் முதலான ராசகூட்டங்களுட் னும்தருமபுத்திரர் வீமார்ச்
 சனருகுலசகாகேவர்களுட் னுமநீகிருஷ்ணமூர்த்தியாருட் னும பகதல
 ப்பிரீயமுனீந்திரருட் னும் அந்தக்கொலுமண்டத்தையிட்டு புறப் பட்
 டே நடந்து யாகசாலையிற் பிரவேசித்து ரிஷிணங்கள் முதலான சகலமான
 டே ரிகளையும் உட்காரும்படி உத்தரம்பண்ணி தமும் ஒருதாப்பாசன
 த்தின்பேரிலுட்கார்ந்து கொண்டு அங்கிருந்த ஏவல ளாளர் ளால் அந்த
 யாகசாலையை நவரத்தினங்களினால் அலங்காரம்பண்ணி வித்துமுத்துக்
 ளாலும் பவளங்களாலும் கோலங்களிடுவித்து தங்கத்தினால் செய்தவா
 னைமாங்களை நிறுத்துவித்து காராம்பகவின் சாரணத்தினாலும் சந்தனத்
 தினாலும் பூமியை மெழுகச்செய்து நிலைக்கண்ணாடிகள் சட்டி நித்துகர்ப்
 பூரணங்கள் ஏற்று வித்து இப்படி சர்வால வசாரமுஞ் செய்வித்து பின்பு
 யாகத்திற்கு வேண்டிய சமித்து முகலான ஓமவஸ்துக்க ளெல்லாம்-வீ
 மன்-அர்ச்சனன்-ஸ்தூன்-சஞ்சயன்-இவாகளையினால் ஸ்ரீபதித்
 துக்கொண்டு அதன்பிறகு தரும புத்திரருக்குத் திரௌபதாதேவிக்கும
 ஸ்ரீரான்மபண்ணுவிப்பகற்கு கெங்காதீர்த்தம் வேண்டுமென்று வசி
 ஷ்டபகவானுட் னும் பகதலப்பிரீய முனீந்திரருட் னும் ஆலோசனை செ
 ய்து அங்கிருந்தவர்களில் அறுபத்துநாலு தம்பதிகளையேற்படுத்தி அறு
 பத்துநாலு வெள்ளை யானைகளையும் ஸ்ரீபதித்து அவர்களையெல்லாம் அந்
 தயானைகளின்பேரிலே நிற்க்கொண்டு சங்கச்சூடங்களை யெடுத்துக்கொ
 ண்டுபோய்க் கங்காதீர்த்தங்கொண்டு வரும்படி விபாசபகவான் உத்தர
 ரம்பண்ணியருளிஞர் அந்தத் தம்பதிகளாரொன்றால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
 வானும்-ருக்மணீதேவியும்-அர்ச்சனராசனும்-சுபத்திராதேவியும்-பிரத்
 தியுமனனும்-ரதிதேவியும்-பலபத்திரரும்-தேவீகதேவியரும்-விஸ்வகே
 தும்-மகன்மஞ்சரியும்-எவ்வண்ணுவனும்-பிரபாவதியும்-அம்சத்துவசனும்
 ம்-கேட்டுவாதேவியும்-மயூரத்துவசனும்-முதவதிதேவியும்-வீரவர்மம்-

ஊர்-துயில்மொழியாணம் சந்திரகாசனம்- சண்பசுவதியும்-ஆங்கீரச
முனிவரும்-ஆனுகுயாக்கவிபும-வசிஷ்ட பாவானும்- அருந்ததியும்-இ
ப்படி அறபத்துநாலுதம்பதிகளும் புறப்பட்டு அவாவர்கள்சையில்தவ
கருகு-களை யேந்திக்கொண்டு வெள்ளையர்நையின்மேலேறிக்கொண்
டுபேய்க்கங்கைகயிற்சேர்ந்து யானைகளைவிட்டிழிந்து ஒவ்வொருத்தர
ய் அவாவர்களுடைய தேவிகளுடனே நதியிலிழிந்து ஸ்நானம்-ண்ணி
செய்தபங்களை முடித்துக்கொண்டு குரியபகவானுக்கு அர்க்கியங்கொடு
த்துதங்களுடையமே சிஷ்டைகள் முடிந்தபின்பு தங்கக்குடங்களில்
அந்தக்கங்காசலத்தைப்பூரணமாக முகந்துகொண்டு கரைமேல்வந்து
திரும்பவமவாவர்களுடைய யானைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டு அஸ்தி
ஸுபுரத்தைநோக்கிப் புறப்பட்டுநாகசுரம். பிள்ளாங்குழல்வேணுராதம்
சங்கீதமேளமுதலான பதினெட்டுவித வாதத்தியங்களும் வெண்கலப்
பேரிகைசயபேரிகை தவளமுரசமுதலான வகைகளும் மண்டகடாகங்க
ளெல்லாமதிரத்தக்கதாகத்தாந்தாமென்று முழங்கவும்சந்திராவம்சத்
துராஜாவாகியதரு புத்திர மகாராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்
ணப்போகிறுரென்று திருச்சின்னம்பணிமாறவும்தேவதாஸ்திரீகளு
மதிகசவுந்தரியத்தையுடைய நாடகப்பெண்கள் வெண்சாமராமயில்
விசிறி ஆலவட்ட முதலானதுகளையெடுத்து உபசாரம்பண்ணிக்கொ
ண்டு வரவும்பாட்டார்கள் புழந்துகொண்டாடவும்பதிவிரதாஸ்திரீக
ளெல்லாம் மங்களங்கள்பாடிக்கொண்டு கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளைவாரி
யிறைத்து ஆசீர்வாதம் பண்ணவும் இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே
அந்தத்தம்பதிகளெல்லாரும் யாகசாலைக்குச்சமீபமாக நெருங்கிவரும்
போது தேட்டரோஜனமேஜையபூபாலகா அந்தவைபவங்களெல்லா
ம்நாரதமுனிவர்கண்மனம்பொருதவராய் விசனமடைந்து நமக்கு நா
ரதகலகப்பிரியாவென்று போவைத்திருக்க நாமசம்மயிருக்கலாமோ
நமக்கு இந்தவைபவத்தினால்வருகிறபிரயோசனமென்ன கலகமுண்டா
னாச்சந்தோஷமாயிருக்குமிவிடத்தில்கலகம் பண்ணலாமென்றால் ஒரு
சந்துமில்லையே இதற்கு என்ன செய்யலாமென்று சற்றுநேரந்தனக்
குத்தானே ஆலோசனை பண்ணி உடனே அதற்கு யோசனைபிரிந்துசந்
தோஷமாய்சிரித்தமுடத்துடனே அந்தயாகசாலையைவிட்டுப்புறப்ப
ட்டுகிருஷ்ணபகவானுடைய அரமனைக்குள் நுழைந்து சத்தியபாமை
யினுடைய வீட்டினிடத்திற் போய்நின்றார் அதுகண்டுசத்தியபாமை
யுந்திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து மகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே அந்தமு
னிவருக்கு எதிராகவந்து தண்டனிட்டு அவரை அழைத்துக்கொண்டு
போய் ஒருவரதந் பீடம்போடுவித்து அதின்பேரில் அந்தநாரதமுனிவ
ரை எழுந்தருள்பண்ணி அவருக்கு அர்க்கியபாத்தியமுதலானவைக
ளால்பூசைபண்ணி பிரதக்ஷணநமஸ்காரஞ்செய்து அனேகவிதமாகத்
தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு எதிரேநின்றான் அதுகண்டுநாரதருஞ்
சத்தியபாமையைப்பார்த்து ஓசத்தியபாமா கீழ்வகாலத்திலன்னுட
னே ஒருவாறுசியஞ்சொல்லி யிருந்தாயே அதை இப்போதுசோதித்தறி
யலாமென்றுவந்தேன் அஃதென்னவெனக்கேட்பாயானால் என்புரு
ஷ்ணாகிருஷ்ணபகவான் என்பேரில் பிரியமாயிருக்கிறார் என்னை

ட்டுவிட்டு எவர்களிடத்திலுமிருக்கமாட்டார் எந்தகாரியங்களுக்கும்
என்னையே யழைத்துக்கொண்டுபோவாரா ஸ்ஷணப்பொழுதாகிலுமள
ன்னைவிட்டுப்பிரியமாட்டார் இந்தபதினோராயிரத்தொருநூற்றிரண்டு
ஸ்திரீகளிடத்தில் வைத்திருக்கின் றஇஷ்டத்திலுமஎன்றிடத்திலதி
*இஷ்டம்வைத்திருக்கிறார் அல்லும்பகலும்அறுபதுநாழிகையுமஎன்
னிடத்தில்தானேவாசமாயிருக்கிறாரென்றுசொல்லியிருந்தாயல்லவோ
அந்தவார்த்தையை இதுவரையில் மெய்தானென்றெண்ணி யிருந்தே
னஅதுஇன்றையததினம் பொய்ய கிவிட்டது இப்படிப்பட்டபொய்
வார்த்தையைப் பெரியோர்களிடத்திற்சொல்லலாமோவென்றுசொல்
லஅதுகேட்டுச்சத்தியபாமைமயும்நாசமுனிவரைப்பார்த்துஐய பிரமன்
குமாராஇப்போது தேவரீர்சொன்ன வார்த்தையெல்லாமமெய்தான்
அதற்குச்சம்சயமென்னநான் ஒருநாளும்பொய்சொல்லுகிறதில்லையெ
ன்றுமறுபடியுஞ்சொல்ல அதற்குஅந்தநாரதருஞ் சத்தியபாடையைப்
பார்க்குஒஅம்மா பாக்கியவதிரான் திருஷ்டாந்தமாய்ப்பார்த்துவந்தி
ருக்குப்போதே இப்படிஜாட்டிசதுச்சொன்னால்உன்னுடையசொல்
லைப்படிநம்புகிறது உன்பேச்செல்லாம் அபத்தந்தானெதெப்ப
டியென்றால் தருமபுத்திரருககும் த்ரௌபதாதேவிக்கும் ஸ்நானம்ப
ண்ணுவிக்குப்பொருட்டுவியாசமுனிவரானவர் அறுபத்துநாலுதம்ப
திகளைஏற்படுத்தி அவர்களெல்லாம் ஒவ்வொருதங்கக்குடங்களைஎடுத்தி
துக்கொண்டு வெள்ளையானையின்பேரி லேறிக்கொண்டுபோய்கங்காதீ
ர்த்தங்கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டனுப்பினார் அதிலேஉன்புரு
ஷனாகியகிருஷ்ண மூர்த்தியையும்ஒருவராய்ஏற்படுத்தினபடியால் அவ
ரும்ருக்மணிகேவியாருடனே மகாசந்தோஷகரமாய்வெள்ளையானையி
ன்பேரிலேறிக் கொண்டுபோய் அந்தக்கங்காநதியில்இரண்டுபேரும்ஸ்
நானம்பண்ணிநல்ல வஸ்திராபரணங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டுதங்
கக்குடத்தில்தீர்த்தமுகந்துகொண்டு மகாஆடம்பரத்துடனேஅதோ
வருகிறாரவருக்குஉன்பேரில் மோகமுண்டானால் உன்னையழைத்துக்
கொண்டுபோகமாட்டாரோஇதனால் உன்னுடையஆசையும்அவரு
டையஆசையும்என்றாய்த்தெரிந்துவிட்டதுஇப்படியே அவர்நான்தோ
றும்நடந்துவருகிறார்அதுஉனக்குக்கொஞ்சமாகிலும்தெரியவில்லைஅ
தைப்பார்த்துவந்ததுமுதல் எனக்குமனதுபதைக்கின்றதுநல்லதுஇ
னிமேலாகிலும் அவர்உன்னிடத்திற்குவந்தால் கொஞ்சத்தில்விட்டுவி
டாமல்அவ்விடத்திற்குத்தானே போவென்றுசண்டைபண்ணுமம்
மாவென்று சகாயமாய்ச்சொல்லுகிறவரைப்போல் கலகப்பிரியசிகாம
ணியாகியநாரதர்சொல்லஅதுகேட்டுநாரதரைப்பார்த்துசத்தியபாமை
யுஞ்சிரித்து ஓஐயாநாரதமுனிந்திரா தேவரீர்என்னைப்பொய்வார்த்தை
சொன்னாயென்றுசொன்னீரல்லவோ நான்ஒருக்காலும் பொய்சொல்
லுகிறதில்லை தேவரீர்பேசுகிறபேச்செல்லாம் அபத்தம்பெரியோர்கள்
பொய்சொல்லுகிறதினால் குற்றமில்லைபோலிருக்கின்றது இப்போது
என்புருஷனான கிருஷ்ணபகவான்என்சக்களத்தியாகியருக்மணிகே
வியுடனேமகாசம்பிரமமாய் வெள்ளையானையின்பேரிலேறிக்கொண்டு
போய்க்கங்கா தீர்த்தங்கொண்டு வருகிறாரென்றுசொன்னீரேஇதுநிச
மோதல்லது உம்முடையவார்த்தை பொய்யென்றும்என்னுடையவா

இதனைப்பொய்யென்றுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் இப்படிதானேபூர்வ
ததிலுமென்னை ஒருதரம்ஏமாற்றினீர்ப்படிஇப்போதுமோசம்பண்ணை
வந்தீரோஆகட்டும் வருமையாவென்று அந்தமுனிஸ்வரனைஉட்கட்டு
க்குஅழைத்துக்கொண்டு போனானென்றுஜெயமுனிந்திரர்சொல்லஅ
துகேட்டு ஜெனமேஜெயமகாராஜனுஞ்சிரித்து சந்தோஷசித்தனாய்அ
ந்தமுனிந்திரரைப்பார்த்து ஓஜயா சயமுனிந்திரபூர்வத்தில்சத்தியபா
மையம்மனநாரதமுனிவரனைமோசம்பண்ணினு ரதையும்எனக்கு
த்தெரியச்சொல்லுமையாவென்றுகேட்க அதற்குச்சயமுனிந்திரரும்
ந்தராசனைப்பார்த்து ஓராஜேந்திரா பூர்வகாலத்தில்துவாரகாபுரியில்ச
த்தியபாமையானவன் தன்புருஷனாகிய கிருஷ்ணபகவான் தன்னிடத்
தில்தானேஎப்போதுமிருக்க வேண்டுமென்றுநினைத்துபதினைந்துநா
ள்மட்டுக்கும் ஒருநோன்புநோற்கும்போது இந்தநாரதமுனிவா அதற்
குப்புரோகிதராயிருந்து வேதமந்திரங்களைச்சொல்லி அந்தநோன்பை
நிறைவேற்றிவைத்தபிறகு சத்தியபாமையுஞ் சந்தோஷமடைந்துஅந்
தமுனிஸ்வரருக்குப் பூசைபண்ணி பிற்பாடு அவரைப்பார்த்து ஓராநத
முனிந்திராதேவரீரனைக்குப் புரோகிதராயிருந்து என்னுடையவிரதத்
தைவிக்கினமில்லாமல் கீர்விக்கினமாய் நிறைவேற்றிவைத்தபடியால்
அந்தவிரதபலன்எனக்குச்சித்தியாகும்பொருட்டுஉமக்குதக்கூணைதா
ம்பூலங்கொடுத்தது உம்முடையமனதைச்சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும்
ஆகையால்தேவரீருக்கு இஷ்டமானவஸ்துக்களெதுவோ அதைக்கே
ட்டால்தருகிறேன் சுவாமியென்றுசொன்னமாதிரத்தில்அதுகேட்
டுநாரதருஞ்சிரித்தது சற்றுகேரம்ஆலோசித்து இதுவுமொருகாரியத்தி
ற்குநன்றைதானென்றுநினைத்து அந்தஅம்பனைப்பார்த்து ஓசத்தியப்
பிரஸ்தன்குமாரத்தியான சத்தியபாமையேநீஇப்போதுகேட்கச்சொ
ன்னைபடிஎனக்கு இச்சையானபொருளைக்கேட்பேனானில் அந்தப்பொ
ருள்ளதுவாயிருந்தாலும் மறுதலியால் கொடுத்தால்மாத்திரம்உனக்
குஅந்தவிரதபலன் சித்தியாகும் இல்லாவிட்டால்அபலமாய்ப்போய்
விடும்அதுவல்லாமலும் பெரியோர்களுக்குப் பொய்சொன்னஅபசா
ரமும்வந்துசேரும் அதுதெரியாமல் என்னபொருளைக்கேட்டபோதி
லுநதருகிறேனென்றுஉன்வாக்கினுற் சொல்லிவிட்டாயேஅப்படியே
நான்கேட்டபொருளைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கமாட்டுவாயோவெ
ன்றுகேட்க அதற்குச்சத்தியபாமையுஞ்சிரித்துஓஜயாநாரதமுனிவரே
என்னைப்பூலாகத்துஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாகநினைத்துக்கேட்கிறீரோ
அதுவுமல்லாமல் பொய்வார்த்தைசொல்லுகின்றவர்கள் இகபாதாஷ
ணர்எனாய்அறித்தியத்தில் ரவாவாதிநாகத்திற்சேருவார்களெதப்பி
ரமாணத்தையறியாதிருந்தாலுமஉலகத்திச்சாதாரணமாய்ப்பொய்சொ
ன்னவாய்க்குப்போசனங்கிடையாதென்று சொல்லிக்கொள்ளுதிறவ
ழக்கச்சொல்லையாகிலுங்கேட்டிருக்கமாட்டேனே ஆகையினால்உமக்
குவேண்டுமென்றபொருளைச் சம்சயப்படாமல்கேளுஞ்சுவாமியென்
றுஅந்தஅம்மனம்இவர்எந்தப்பொருளைக் கேட்கப்போகிறார்பண்டி
பண்டாரங்கள் ரொக்கரோசனங்கள் சீமைபூமிகள் ஆணைகுதிரைக
ள்ஸ்திரீசனங்கள்முதலானபொருள்களில் எதையாகிலுங்கேட்கப்
போகிறார் அதைநாம் கொடுக்கமாட்டோமோவென்றுஇலேசாய்நினை

ரா அ அ அ ஸ்வமேதபர்வம்.

ததுபாராருடையமனக்கருத்தையறியாமற்சொன்னபோததுசேட்டு
 நாரதபகவானுஞ்சிரித்து ஓ அம்மாபாக்கியவதீ எனக்கு அபேகையா
 கியபொருளைத் தருகிறேனென்றுவாக்குதத்தம் பண்ணிவிட்டாயல்ல
 வோது னால்சொல்லுகிறேன் அதுதன்னவென்றால்நான் பதினாலுலோ
 கங்களிலுள்ளத்தேவனையும் ஓய்வில்லாமல்திரிகிறபடியால்சரீரப்பிரயா
 சமிதூத்து இண்பொதங்கனும் வணிகாரணராத் திரிகெல்லாமரிததி
 ரைவராமலவருத்தப்படுகிறேன் ஆகையினால் ஒருசிறுபிள்ளையைச்சீ
 ஷனாகச்சம்பாதித்ததுகொண்டால் ராத் திரிவேனையில் கைகால்பிடித்
 துக்கொண்டிருப்பானென்று நெடுகளாய்ப் பூமிபூழுதுந்தேடிக்கொ
 ண்டுநிரிசிறேன் எனக்குத்தகுந்தசீஷன் அகப்படவில்லை தப்படிபிடு
 க்கும்போது என்னுடையபுண்ணியவசத்தினால் கேட்டபொருளைத்த
 ருகிறேனென்று நீவாக்குத்தத்தம்பண்ணினாயல்லவா ஆதலால்கொடி
 ககாரணபலசாலியாய் திவ்வியசரீரனாயிருக்கின்றனனுடையபுருஷ
 னாகிய கிருஷ்ணதேவனை நமக்குத்தட்சணையாகக்கொடுமென்றுசேட்
 க அந்தவார்த்தைபக்கேட்டுச் சத்தியபாமையஞ்சிரித்து ஓ ஐயாநாரத
 ரே நீநல்ல தக்ஷணைசேட்டிர் அதற்குநான்பின் னிடாயல்லம்முடைய
 கருத்தின்படியே தருகிறேனென்றுசொல்லி தன்னுடையபக்கத்தி
 ருந்தகிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஓ பிராணநாதா தேவரீரைநாடி தருக்கு
 த்தானாகக்கொடுத்தேன் ஆதலால்நீரும் அவருக்குச்சீஷனாகப்போ
 மென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தக்கபடநாடகஞ் சிராவதாரியுப்பி
 ன்சிரிப்பாகச்சிரித்து ஓ சத்தியபரமநான் இந்தநாரதருக்குச்சீஷனாகு
 ம்படிநேரிட்டதுஎன்னுடையபுண்ணியவசந்தான் ஆதலால்நான்உன
 னுடையசொற்படியே செடிகிறேனென்று அந்ததேவனும்லோகநாட
 கத்தப்பிரதக்ஷக் கூடாதபடியினாலே அந்தமுனிவருக்குநமஸ்காரம்ப
 ண்ணி அவருக்குப்பின் னாகத்தொடர்ந்து நடக்க அதுகண்டுநாரதரும்த
 னக்குள்ளேதானேசந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுநெபக்குஇப்படிப்பட்ட
 சீஷன்திரி லோகங்களிலு மகப்பட மாட்டான்நமக்குநல்லசீஷன் அக
 ப்பட்டான் எப்படிப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் அகப்படாதபுருஷ
 ன்நமக்குஅகப்பட்டானே நம்முடையப ககியமே பாக்கியமென்றும
 கிழ்ச்சியடைந்துதம்முடையகிருஷ்ணசலம்தண்டுகமண்டலம்ஜபமா
 லிகைஇதுகளையெல்லாஞ் சீஷனாகிய அந்தகிருஷ்ணமூர்த்தி கையிந்
 கொடுத்ததுஎடுத்தவரும்படி உத்தாரம்பண்ணி அந்தநாரதரும்நடந்து
 கொண்டிருந்தார் அப்போதுசத்தியபாமையும் ஆலோசனைபண்ணிநா
 ம்என்னவேலை செய்துவிட்டோம் நம்முடையபுருஷனைவிட்டுநம்
 ப்படிதனித்திருப்போம்புருஷனில்லாத பெண்களுக்குஎன்னசந்தோ
 ஷமிருக்கின்றது அந்தநாரதருங்கேளாதபொருளைக் கேட்டார்நாமுங்
 கொடுத்ததுவிட்டோம் சத்தியவசனமுந்தப்பக்கூடாது இதற்குஎன்ன
 செய்யலாம் அல்லாமலும் நம்முடையசக்களத்திகளான பதினோராயி
 ரத்தொருதூற்றிரண்டு பேர்களும் இந்தச்சேதியைக்கேட்டால்நம்மு
 டனே போராடிவிசாரப்படுவார்களேஎன்ன அனர்த்தம்பண்ணிக்கொ
 ண்டோம்ஹிரிகிருஷ்ண-கோவிந்தா-பக்தவச்சலா-பரமசயாளா- ஆதி
 மூலமேயென்று அந்தச்சத்தியபாமையும் விசாரப்பட்டுதன்னுடைய
 மனதைத்தானே தேற்றிக்கொண்டு சரேலென்றெழுந்துமுன்னே ந

பந்துபோகிறாராத பசுவானைக் குவந்து அவருக்குப் பிரசுஷண
நமஸ்காரங்கள் பண்ணி அவரைப் பார்த்து ஒதயாநிதிராசமுனிந்திரா
தேவரீஇப்போது நான் கோரிவந்த கோரிக்கை நடைமுறையாகச் செய்
த அபசாரசதைமன்னித்தூக்கிபும் நான் தேவரீருடைய மகத்துவத்தை
யறிபாமல் மோசம்போனேனென்பேரிலிருப்பதென்று எனது
யபுருஷனை எனக்குக் கொடுத்தனுப்பும் அவரால் உமக்கு என்ன காரிய
ம் நடக்கப்போகிறது அவர்கள் என்னையுமி விருந்தால் எங்களுக்கு அ
னேகங்காரியங்களெல்லாம் நடக்கும் ஆகையால்தான் இவ்வெய்தபொரு
ளைத்திரும்புவங் கேட்கிறேனென்று திருவுளத்தில் ஆயாசங்கொள்ளா
மல் என் புருஷனை அனுப்பிவையும் சுவாமியென்று வெருவாய்விசைப்
படுகிற சத்தியபாமையைப் பார்த்து அந்த ராசருஞ்சிரித்துச் சற்றுநேரம்
ஆலோசனை பண்ணி இந்தக்கிருஷ்ணனை யழைத்துக் கொண்டுபோன
வ் இவன் நமக்கு என்ன பணிவிடை செய்யப்போகிறான் இவன் நமக்குத்
தருத்தசீஷனல்ல இவனுடைய பெருமையுக்கு நாம் எங்கே போய்போ
சனஞ்சம்பாதிக்கப் போகிறோமாயினால் விவனை உபாயதந்திரங்களை
ச்சொல்லி சத்தியபாமையின் பின்னே அனுப்பிவிட்டிவனுக்குச் சரியா
ன நிறையாய் தங்கத்தை வங்கிக்கொண்டு போகலாமென்று நினைத்து
அந்த சத்தியபாமையைப் பார்த்து அம்மபாக்கியவதி நீயேன் விசைப்
படுகிறாய் சந்தோஷமாயிரு இந்தக்கிருஷ்ணனால் நமக்கு என்ன ஆதாய
மிருக்கின்றது நீதான் கொடுத்தபடியினால் தள்ளப்போக தென்று ச
ம்மதித்து வாங்கிக்கொண்டேன் இனி அப்புறத்தே கொண்டுபோய்வி
ற்றுப்போகவேன் ஆதலால் அந்த திரவியத்தை நீ கொடுத்தபே திலும்
உனக்கே கொடுத்துவிடுகின்றேன் நீ அந்தக்கிருஷ்ணனுடைய நிறைக்கு
ச்சரியாய் தங்கத்தை வைத்து நிறுத்துக கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு
போகிறேனென்று சொல்ல அந்தவார்த்தையைக் கேட்டுச் சத்தியபா
மையுஞ்சந்தோஷித்து ஓசுவாமி நான் பப்படியே தருகிறேனென்று சம்ம
தித்துத்தன்னுடைய அரண்மனைக்குப் போய் ஒரு பெரிய தராசைக் கொ
ண்டு வந்து கொடுத்து அந்தத்தராசினுடைய ஒரு தட்டில் ரொக்கமுந்
லான சகலாராண உடைமைகளையுங் கொண்டு வந்து வைத்து ஒரு தட்டில்
லோகநாயகராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியை உட்சாரவைத்து நிறுக்கும்போ
து அந்தக்கிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ் சத்தியபாமையினுடைய பிரியத்தைக்
கண்டு சந்தோஷித்தராய் இவனைப் பங்கப்படுத்தவேண்டுமென்று திரு
வுளத்தில் நினைத்து தாமிருந்த தட்டைப் பெருவிரலினால் அழுத்தின மா
த்திரத்தில் அந்தத்தட்டானது சொஞ்சாங்கிலும் உயர எழுமபாமல் அ
ப்படியேயி ஈந்தது அது கண்டு சத்தியபாமையும் ஆச்சரியப்பட்டுப் பி
னையும்தன்னுடைய உடைமைகளையுந் தோழ்மாருடைய உடைமைக
ளையுங்கழற்றிக்கொண்டு வந்து அந்தத்தட்டிலே வைத்தாள் அப்போது
ம் அந்தபசுவான் உட்கார்ந்திருக்கிற தட்டானது எழுப்பவில்லை அது
கண்டு சத்தியபாமையும் இதுவெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணசேவருடைய திரு
விளையாட்டென்று நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு தன்னுடைய
சக்களத்திமார்களின் சிலபோகளுடைய அரண்மனைக்குப் போய் அவ
ர்களுக்கெல்லாம் அந்தச்சங்கதியைக் தெரிவித்து அவர்களுடைய உடை
மைகளையும் ரொக்கங்களையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்து அந்தத்தட்டிலே

போட்டாளப்போதும் அந்தத்தட்டானது முன்னிருந்ததுபோலிருக்க
 அதுசுண்டுசத்தியபாமையம் மிகுந்தவிசனமடைந்து மற்றச்சக்கள
 த்ர மார்களுடைய உடைமைகளையும்கொக்கங்கனையுங் கேட்டுவாங்கி ஆ
 னைகளபேரிலும்கூட்டசங் கள் பேரிலும் எதிர்ப்பித்துக்கொண்டு அவாக
 னையுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்து அந்த பொருள்களையெல்லாம் அந்தத் த
 ட்டிலேபோட்டான் அப்போதும் அந்தத்தட்டானது உயரளமும்பாம
 லிருந்தது அதுசுண்டு சத்திய பாமையாவிசாரப்பட்டு இனிஎன்ன செ
 யவேனென்று தன்னுடையகையெறித்துக்கொண்டுகண்களில்சல
 மானது தாரதாரையாய் வடியும்படியாய்ப்பிரலாபிக்கத்தொடங்கின
 ளது கண்டசாம்பவதி-காளிக்கி-லக்ஷணை முதலான பட்டபூஸ்தீர்களு
 ம்பின்னு முண்டானபதினோயிரதொருதூற்றிரண்டுதேவீமார்களு
 மற்றுமுண்டான புறசனங்களுங் கோவென்றுபுலமபி விசாரப்படத்
 தொடங்கினார்கள் அவான்ற சிலர்சத்தியபாமைநிந்தித்தார்கள், சி
 லர்காரதமுனிவரை நிந்தித்தார்கள், சிலர்கிருஷ்ணதேவருடையமாயா
 விலாசமென்றெண்ணிக்கொண்டார்க ளிந்தக்கோலாகலங்கனையெல்
 லாம்பார்த்து கிருஷ்ணதேவரும்புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டுஇ
 ன்னப் இவாகளுடைய நினைவை அறிவோடு என்று அந்தத்தட்டிலேதா
 னே அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தார், அப்போதந்தப்புரத்திலிருந்த ஆ
 திலர் சுமியாகியருக்மணிதேவியாரும் அந்தச்சவிஸ்தாரமெல்லாந்தோ
 ழி மார்களுக்கேள்விப்பட்டவந்து தன்னுடையசக்களத்தியானசத்திய
 பாமையைநினைத்து நாததாரடண்ணினகுதுக்கும்கிருஷ்ணமூர்த்தியாரு
 டையதந்திரத்திற்குஞ்சந்தோஷப்பட்டு புன்சிரிப்புடனே அந்தச்சத்
 தியபாமைமுதலான ஸ்தீர்களைல்லாரையும் அப்புறத்தேவிலகியிருக்
 கச்சொல்லிதன்னுடையமனதில் ஓர்பொருளை உத்தேசம்பண்ணிக்
 கொண்டிப்பின்பு நாதமுனிவரைப்பார்த்து ஒழுன்றிராமக்குளன்பு
 ருஷ்ணக்குச்சரியானநிறையுள்ள மகாவிசேஷமான பொருளைக்கொடு
 க்கிறேன்ஈர்கமாய் வாங்கிக்கொண்டுபோமென்றுசொல்லி அந்தலோ
 கமாதாவாகியருக்மணிதேவியாருஞ்சிரித்து ஒருதுளசிதளத்தைக்கை
 யிலெடுத்துக்கொண்டு அஷ்டாஷ்டாமந்திரத்தை உச்சரித்து அநேகமா
 யிரங்கனக்கில்லாத திரவ்யப்பொருள்களைப்போட்டு எழும்பாத அந்தத்
 தட்டின் பேரில்வைத்தாள் அது கண்டுமகத்துக்குமகத்தாகவும் அணுவு
 க்கு அணுவாகவும்விளங்குகிற நகிருஷ்ண கவானுஞ்சிரித்து அந்தத்து
 ள்சிதளத்தமக்குப்பிரீதியானபடியால்சத்தியபாமைமுதலான தேவிமா
 ர்களுக்குமுன் ருக்மணி தேவியாரை மேன்மைப்படுத்தவும்நாதமுனி
 வருடைய கபடத்தை யடக்கவும் திருவுளத்தில்நினைந்து தமமுடையப
 லத்தையடக்கிச் சமஸ்தருளியிருக்கின்ற தட்டைமேலெழும்பச்செ
 ய்துதுளசிகள மிருக்கிற தட்டை கீழாகச்செய்து விட்டார் அதுகண்
 டு அந்தஸ்தீர்களைல்லாரும் ருக்மணிதேவியை மெச்சிக்கொண்டாடி
 னார்கள் அப்போது ருக்மணிதேவியாரும் புன்சிரிப்புடனே அந்தத்து
 ள்சிதளத்தையெறித்து நாதமுனிவருடைய கையிற்கொடுத்துப்போ
 ய்வாருமென்றுசொல்லி அந்தநாதருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அனுப்
 பிவிட்டுதன்னுடைய புருஷனை அழைத்துக்கொண்டுகன் அரண்மனை
 க்குப்போய்விட்டா ளதுசுண்டு சத்தியபாமைமுதலான தேவி மார்கள்

விசனப்பட்டுநாமெல்லாரும் நம்பியிருக்க அந்தருக்மணிகேவிலவந்து
தோகுதுபண்ணி நமதுபுருஷன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான் நம்
முடையபாக்கியம் இப்படி யிருந்துவிட்டதென்று சொல்லிக்கொண்
டார்கள், நாரதமுனிவரும் அந்தத் துளசிதளத்தைவாயில்போட்டுக்
கொண்டு தம்முடையஸ்தானத்திற்குப்போய்விட்டார்சேட்டமரோஜை
னமேஜையமகராஜாவே என்றுசொல்லி அப்பால்சத்தியபாமைவீட்
டில்நடந்தசவிஸ்தாரத்தைச்சொல்லுகின்றார்களேமயாராஜேந்திரா
அப்படிசத்தியபாமைமயும் நாரதரைப்பார்த்து ஐயாநீர்பூர்வத்திலொரு
தரம்வந்து மேசம்பண்ணினதுபோல இப்போதும் ஏதோமோசம்ப
ண்ணவந்திருக்கிறீர்கள்ல்லது எல்லாந்தெரியுமென்று சொல்லித்தண்ணு
டையஅமனைசுஞள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோனான் அப்போதுச
ப்பிரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் பவளித்துக்கொண்டு பிதாம்பரத்தினால்
முக்காடிட்டுக்கொண்டு குறுகுறுவென்றுகொறுச்சகையிர் கிசித்திரை
செய்கிறதுபோலிருக்கிற அந்தகபடநாடக சூஸ்திராவதாரியானகிருஷ்
ணதேவரானவராராதர் சொன்னகபடவர்த்தைதகமெல்லாங்கேட்டுக்
கொண்டிருந்து தனக்குள்ளேதானே சிரித்து அந்த நாரதமுனிவாசமீ
பத்தில்வந்தபோது அதிகமாகக்கொறுச்சகையிட்டுச் சற்றேபுரண்டு
ரும்பிக்கண்ணைத்திறந்து பார்த்து ஒன்றுந்தெரியாதவரைப்போல்நார
தரோ வந்தாரென்று திகைத்து மஞ்சத்தைவிட் டெழுந்திருந்
து நமஸ்காரம் பண்ணி வாருமையாவென்று நாரதரை அழை
த்துஒருரத்தபீடத்தின்பேரில் உட்காரவைத்து அந்தநாரதருக்குஅக்
கியபாத்தியமுதலானஉபசாரங்களினாற்பூசைபண்ணி அவரைவெருவா
கத்தோத்திரம்பண்ணிக் கொண்டாடினாதுகண்டு நாரதரும்தமக்குள்
ளேதாமேசிரித்து சர்வாந்தரியாமியான இந்தப்பசுவானுடையமகிமை
யைநம்மாலறியக்கூடுபோனாமிவருடைய மகிமைமையறியாமல் இவ்வி
டத்திற்குவந்து வெட்கப்பட்டோம் இந்தபகவான் எந்தஇடத்திலும
சர்வபரிபூரணராய் வியாபித்திருப்பாரென்றுதம்முடையஉள்ளத்திலே
ண்ணக்கொண்டு சற்றுமேலும் அவிடத்தில்பேசிக்கொண்டிருந்து பிற
பாடு அந்தச்சத்தியபாமை ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரிடத்திலும் செலவுவாங்க
கிக்கொண்டுவிளியேவந்து அந்தநாரதமுனிவரானவர் இன்னமற்ற மு
ண்டானதேவிமார்கள் வீட்டிலும் நுழைந்துபார்க்கையில் ஒருவீட்டில்
ஸ்சாப்பிடுகிறதும் ஒருவீட்டில்பேசுகிறதும், ஒருவீட்டில்திருநாமந்த
ரித்துக்கொள்ளுகிறதும், ஒருவீட்டில்ஸ்நானம்பண்ணுகிறதும்அக்
ந்ததேவன் எந்த இடத்திலும் வியாபித்து அந்தந்ததேவிமார்களுடைய
யிருதயத்தில் நம்முடையபுருஷன் நம்மைவிட்டுப்பிரிந்துஎங்கேயுந்
போகிறதில்லையென்று நினைந்திருக்கும்படி திருவிளையாடல் பண்ணி
க்கொண்டிருக்கின்றகிருஷ்ணபசுவானைப்பார்த்துநாப் இவருடையமகி
மையைக்கொஞ்சமாகிலும் யோசித்துப்பாராமல் இவரிடத்தில்வந்துக
லகம்பண்ணவதோம் நம்முடையகலகம் இங்கேசெல்லமாட்டாது
விணுகவந்துவெட்கப்பட்டோம் இன்பேஷங்கேவரப்போகாதே என்று
நினைத்துக்கொண்டீ மறுபடியும் தருகச்சனருடையயாகசாலைக்குவந்
துவிட்டார்.

அரசுகுமாரன்.

தருமராஜா.

தொளபதிகதலி.

புதுபுதுபுதுபுது.

ஸ்ரீசுருஷ்ணதேவரும்பகதலப்பிரியமுனீந்திரர்முடிபரிஷியீஸ்வர்களு
ம், தருமர்மீமார்ச்சனருகுலசகாதேவர்களுடனும், சந்திரகாசன் மற்
றுமுள்ளாராசசிஷேஷ்டர்களுடனும், கிரௌபதாதேவிமுதலி
யபத்னிமார்களுடனும்ஸ்வமேதயாகத்தனதநிறைவேற்றல.

கேட்டிரோசெனமேசெயமகாராசாவே இப்பாலந்தத் தம்பதிகள
றுபசதுரால்வரும்வெள்ளையானையின்பேரிவேழிக்கொண்டு தங்கக்குட
ங்களிதகங்காதீர்த்தத்தை யெந்திகொண்டு மகாசம்பிரபத்துடனேவந
து யாகசாலையைச்சேர்ந்துயானைகளைவிட்டிழித்து அவரவர்கள் கொ
ண்டுவந்த தீர்த்தக்குடங்களை வேதவியாசபகவானிடத்தில் ஒப்புவித்
தார்கள் அதுகண்டு அந்தவேதவியாசபகவானும் அந்தத்தங்கக்குட
ங்களைபெல்லாம்மந்திரபூர்வகத்துடனே வாங்கியாகசாலைக்குள்ளே வை
க்கச்சொல்லியொருபக்கத்தில் பதினெட்டுவகை மேளவாததீயங்களும்
தாம் காமென்று முழங்கவும் ஒருபக்கத்தில்பிராமணர்களும் ரிஷியீஸ்வர்க
ளுமிருந்துகொண்டுவேதபாராயணம்பண்ணவும் இப்படிப்பட்டவைப
வத்துடனே அந்தவியாசபகவானுவர் பகதலப்பிரியமுனீந்திரருடைய
உத்தாரப்படிக்குத்தருமபுத்திரரையுர்கிரௌபதாதேவியையும் அழை
ப்பித்துநல்லசபமுகார்த்தத்தில் அவர்களிருவரையும் கிழக்குமுகமாய் உ
ட்காரவைத்துக்கங்காதீர்த்தத்தினுள்ளிண்டுபேருக்கு மஸ்ரானஞ்செய்
வித்து நல்லவஸ்திராபாணங்களினால் அவர்களையலங்காரப்பண்ணி
க்கந்தபுட்பஅட்சதைகளினுள்ளிங்காரித்துப்பிற்பாடு யாகசாலைக்குட்பிர
வேசித்துஅங்கேஅத்திப்பலகையால் ஓராசனம்போடுவித்து அந்தபூச
ணத்தின்பேரில்தருமநந்தனாரத்திரௌபதாசமேதரா யுட்காரப்பண்
ணித் தருமபுத்திரருக்குத்தர்ப்பையினுள்பவத்திரம்போடுவித்து அந்
தத்தருமநந்தனருடையகையினுள்சகலசமித்துகளையும் மந்திரபூர்வகத்
துடனேயாககுண்டத்திற்போடுவித்துஅப்பால்அக்கினிதேவனைப் பிர
ார்த்தனைபண்ணிஅந்தயாககுண்டத்திலிருந்தி அனேகமாயிரம் செ
ய்க்குடங்களையழைப்பித்து அந்தகையங்கள்முழுதம்யானைத்தும்பிக்கை
பிவிருந்துசலம்பொழிகிறதுபோலத் தருமபுத்திரருடையகையினால் அ
ந்தஓமகுண்டத்தில் பொழியித்துப்பஞ்சகிரவியங்கள் நவதானியங்க
ள்முதலானவஸ்துக்களையுந்தஓமகுண்டத்தில்தாராளமாய்நிறைவித்து
வேதகோஷ்டமானதுசமுத்திகேஷ்டத்திலும் அதிகமாய் முழக்க
ம்பண்ணுவித்து அந்தச்சமஸ்திலிவியாசபகவானும் பகதலப்பிரியமு
னீந்திரரைஅந்தயாகத்திற்குப்பிரமாவாக்கிவசிஷ்டர்முதலான பிரமரிஷி
களொன்பதுபேரைச்சகத்தரிஷிகளான ரிததுவீசர்களாகச்செய்து சோம
யாதிகளாய் ஆமரிஷி, னையேந்தித்திவைத்துத்தாம்புரோகிதராகவுமி
வருடனேசகாயமாயிருந்துகொண்டுஅஸ்வமேதயாகத்திற்கு எத்தனைவி
தகதினால் ஓமஞ் செய்விக்கவேண்டுமோ அத்தனை விதத்தினாலு
ம்அக்கதருமநந்தனருடையகையினால்ஓமம்பண்ணுவித்தார்களப்போது
அக்கினிதேவனும்மகாசந்தோஷகரமாய்அந்த ஓமகுண்டத்திற்சேவேசி
த்துவிளங்கினான் அந்தஓமப்புக்கையானது ஆகாசமுழுதும் பரவி
ச்சொர்க்கலோகத்திலும்போய்ப்புகுந்ததுஅதுகண்டுதேவேந்திராதிகே
வர்களெல்லாரும்சந்தோஷமடைந்து ஆகாசவீதியில்வந்து நின்றார்கள்

இப்படிச் சகலவைபவங்களுடனே அந்ததருமந்தனரு
 வானுடையசொற்படிக்குபாகஞ் சூண்டத்தில்பிரகாசிக்கின்றம் ^{விப} ^{சுபக}
 சமித்து முதலான எஸ்துக்களை யெல்லாம ஆபூகிபண்ணுவித்து அந் ^{அக} ^{பிரபா}
 முஷ்யாசபகவானுடைய உத்தரவின் பேரில் அஸ்வமேதக்குத் தினைய விம
 சேனனால் அழைப்பித்து அவ்விடத்திலிருகாட்டுபுருக்கமாத் தை ய
 லைப்பிகது அழைச்சிற் பாசாரிகளால் இழைப்பித்து ரதமாக நிறத்தி அந்
 தரத்ததைக் கந்தபுட்ப அட்சதைகளினால் பூசைபண்ணிப்பிற்பாடு ^{சுருக்க}
 னாகிபகயிறறின லசுவத்தை யந்தரத்தத்தில் கட்டிவைத்து அதன்
 பிறகு அந்த அசுவத்தை சத்தருமந்தனரும் வேதாரந்திரங்களினால் கந்தபு
 ஷ்ப அட்சதைகளாற்பூசித்து இரண்டு கைகளையும் சிசின்பேரில் அஞ்ச
 வியாகக் கூப்பிக்கொண்டு அந்த அசுவத்தைப் பார்த்து ஓடித்தம
 அசுவமேத யென்னுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேள் அதன் னென்ற
 ல் நான் இத்த ஓமாக்கினியில என்னே ஆவாகனம் பண்ணித் தேவர்களுக்
 குப்பிரீதியாய் அளிப்பா கங்கொடுத்து நான் பரிசுத்தனாக வேண்டும் அது
 வல்லாமலு நானுன்னிட சகாயத்தினால் திவ்வியசரீரத்தைப் பெற்றுக்
 கீர்த்திப்பிரதாபத்தை அடையவேண்டும் இப்படி செய்தால்நீயும் உ
 ன்னுடைய அசுவமேதத்தை இந்த ஓமாக்கினியில் பிரீதிபண்ணிவித்து
 வேதத்திவ்வியசரீரத்தைப் பெற்று என் னைகக்கும் அழிவில்லா சபகவியிற்
 சேருவாய் ஆகையால் நீ சந்தோஷகரமாக உத்தாரம் பண்ணினால் காணப்ப
 டி செய்கிறேனுனக்குச்சம் மதமாயிருப்பதும் இல்லாததும் எனக்குத்தெ
 ரிவிக்கவேண்டும் ஓ அசுவமேயென்று சொல்ல அது கேட்டு அசுவமுஞ்
 சந்தோஷப்பட்டு இரண்டு செவியுமசைந்தாட முன்னங்காலிரண்டையும்
 உயரெடுத்துக்கொண்டு பவளம்போற்பிரகாசிக்கின்றவாயைத்திறந்
 துவழாவங்களைச் செய்து அதனுடைய இரண்டு காதின் வழிகளாலும்
 அமிர்சுமனது குழியிலே லென்று தாரைதாரையாய் வடிந்தது அதினு
 டைய முசமலர்ச்சியானது பூணசந்திரவிம்பம்போற்பிரகாசித்தது அ
 து கண்டு அந்தச் சபையிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்கள்
 எல்லாம் இது வெண்ணகாரணமோவென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள் ந்த
 சாமயத்தில் அங்கிருந்த கருலாசனானவன் அசுவஸட்சணமும் அசுவத்தி
 னுடைய இருதயமும் அசுவபாஷையு மறிந்திருக்கிறவ னால்
 அந்த அசுவத்தினுடைய சைககளைல்லாந் தெரிந்து சந்தோஷித்தசனாய்
 அந்தச் சபையைப் பார்த்து ஓபிரமரிஷிகளே தேவவிருடிகளே ராசாக்க
 ளே இந்த அசுவத்தினுடைய கருத்தைக்கேளுங்கள் அதாவது தருமந்த
 ரானவர் இந்த அசுவத்தை வேண்டி மனுஷ பண்ணிக்கொண்ட காரியத்தை
 ப்பற்றி இந்த அசுவமும் தருமந்தனரைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டு ஓக
 ருமபுத்திரமகாராசாவே தேவரீர் சொன்னவார்த்தை யெனக்குச்சங்கோ
 ஷமாச்சுது என்னுடைய வம்சமெல்லாம்புண்ணியலோகத்தைப் பெறவி
 ஷ்மகாலமுண்டாச்சுது ஆதலால் தேவரீர் தாமசப்படுத்தாமல் என்பே
 ரில் கிருபைசெய்து இந்த ஓமகுண்டத்திலென்னை ஆவாகனம் பண்
 ணித் தேவர்களுக்குப்பிரீதியாய் அளிப்பாகங்கொடுத்து என்னைச் சித்
 தநீரித்தப்பூமண்டலத்திற்குகமாயிருந்து கீர்த்திப்பிரதிஷ்டையையாட
 யும் நானும் சவர்க்கலோகத்திற்குப்போய்ச்சேருகிறேன் நீப்போது இவ்
 வளவு உபகாரம்பண்ணி ரட்சியுமையாவென்று சொல்லின தென்று

சொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சபையி விருந்தவர்களெல்லாம் மிகுந்தசந்
தோஷததையடைந்துருளுடைய சாமர்த்தியத்தைப் புகழ்ந்துகொ
ண்டாடினார்கள் அப்போது திருஷ்ணபகவானும் நகுலராசனைப் போய்த்
தழுவிக்கொண்டு ஓமமத்துநாசகலபாஷைகளும் அறிந்திருக்கிறீர்
ன்றுபரிகாசம் பண்ணினதுபோலக் கொண்டாடினார் வியாசபகவானு
டைய உத்தரப்படிக்கு அந்த அசுவத்திற்கு தூபதீபங்கொடுத்து அனேக
விதமாகப் பூசைபண்ணித் தோத்திரமஸ்காரங்களை செய்து பிற்பாடு
அந்த அசுவத்தைக்கண்டிக்கும்படி வீமசேனனைப்பார்த்துச் சைகையாக
சசெலவுகொடுத்தார் அந்தச்சமயத்திலதினுடைய இரண்டிகாதினு மிரு
ந்து அமிர்தமானது குபிலகுபிலென்று கங்கையாய் வடிந்தது அதுகண்
டு வீமசேனனுமமகாஉச்சாகத்துடனே கொழுந்துநின்று அந்தச்சபை
யிலிருக்கின்ற ரிஷியீஸ்வர்களிடத்திலும் ஸ்ரீசிருஷ்ணபகவானிடத்திலு
ம் தருமசந்தனரிடத்திலும் உத்தராமபெற்றுக்கொண்டிகாட்டுமுருக்கமா
த்திஹம்பண்ணின கத்தியையுநவிகொண்டு அந்த அசுவத்தினு
டைய சிசிஸ்வைத்து ஒருநகரம் ஒங்கிவிசினமாத்நீரம் அந்த அசுவத்தினு
டைய சிசானது அறுபட்டுப் பூமியில் விழாமலும் உதிரம் வடியாமலும் அ
மிர்தம் வடியும்படி சிவ் வென்று ஆகாசவீதியிலெழும்பி ஸ்ரீசிருஷ்ணமூத்
தியைக்கொண்டாடிக்கொண்டு சூரியமண்டலத்திற்குச்சமீபமாகப்போ
ய்மாய்சையாய்ப்போய்விட்டது அந்த அதிசயத்தையெல்லாந் தேவகண
ங்களுபரிஷிதணங்களுமராசகணங்களும்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அந்த அ
சுவத்தினுடைய பாக்கியங்காணெப்படிப்பட்டதோவென்று சொல்விச்ச
ந்தோஷமடைந்தார்கள் ஆகாசவீதியில்தேவ தூந்துபியும் திரிதிரியென
முழங்கியது தேவர்களுஞ்சந்தோஷகரமாய்ப்பாரிசாதப்புட்பங்களைச்சல
சலவென்று வருவித்தார்கள் கந்தருவர்கள் பாடினார்கள் ஊர்வசிரம்பைமே
னகைதிலார்த்தமைமுதலான தேவஸ்திரீகளெல்லாம் நடனம் பண்ணி
னார்கள் இர்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் அனிர்ப்பாகம்வாங்கவே
ணுமென்கிறசந்தோஷத்தினால் உச்சாகத்துடனே தேவதாமகோச்சவங்
களெல்லாம் நடத்திவிட்டு எங்கேமிஞ்சிப்பேகின்றதோவென்று ஒரு
வர்க்கொருவர் முன்னிட்டிவந்துகண்களைச் சிமிட்டாமல் தருமபுத்திரரு
டைய யாகசாலையைநோக்கிக்கொண்டு நின்றார்கள் பிரமாருத்திரன்
முதலானவர்களும் அப்படியேயெச்சரிக்கையாய்வந்து நின்றார்கள் அப்
போதுகபடநாடகஞ் சீராவதாரியான ஸ்ரீசிருஷ்ணபகவானும் தம்மு
டையபாகத்தைக்கொடாமலெங்கே யேமாற்றிவிடுகிறார்களோவென்று
நினைத்தனல்லாருக்கும் முன்னதாகப்போய் அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களு
டனையிருந்துமகாசாக்கிரதையாய்த் தருமபுத்திரருடைய முகத்தையே
பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்தேட்டரோசனமேசெயமகாராசாவே அப்
பால்தருமபுத்திரருடைய உத்தரவின் பேரில் அந்த யாகசாலைக்கு நடுவேமு
ருக்கமாத்கிலுள்ள ருக்கநாராலாகியகயிறறினால் கட்டியிருக்கிற அசுவத்
தின் மாமிசத்தைவீமசேனனால் துண்டந் துண்டமாய்வைரம்போலும் ப
லையோலும்புட்பம்போலும் துண்டித்துத்தருமபுத்திரர்கையிற்கொடு
க்க அவரும் அதுகளைவாங்கி வியாசபகவான் சொல்லுகிற மந்திரபூர்வகத்
துடனே வடவா முகாக்ஷினியைப்போலத்தகத்தகாயமாய் ஆகாசபரியந்த
ங் கொழுதுவிட்டுப் பிரகாசித்தெரிகின்ற அக்கினியிற் போட்டு

க்கொண்டிருந்தார் அக்கினி தேவனுமதுகளை மகாப்பிரியமாய் ஏற்றக்கொண்டிதம்முடையபக்கத்திஸ் ஒருகும்பலாகச் சேர்த்தா ரதிகளிலிருந்து மகா தெய்வீகமானபரிமளமுண்டாச்சது அப்போது தருமநந்தனருந்த அசுவத்தினுடையசரீரத்திலுள்ள எலும்புகளையும்புறஞ்சேதமாயப்போகவொட்டாமல்துண்டித்து அக்கினியிறபோட்டுமுடிவில் சகலமுந்தேவதாபிரீதியாகச்சுவாகாவென் றோமம்பண்ணினார் அந்தப்புனையான தாகாயமட்டாயெழும்பிச்சுவர்க்கபூமியுங்கடந்து அப்பால் பிரமலோகத்திலும்போய் நிறைந்தது அப்போதுவியாசபகவானும் தருமபுத்திரருடையகையினால்முறைமைப்படிசகலதேவர்களுக்கும் தஅவிர்ப்பாகத்தைக்கொடுக்கும்படி உத்தேசித்துத் தம்முடைய சமீபத்திலிருக்கின்ற பகதலப்பிரியமுநீந்திரருடைய அனுமதியின் பேரில்முதலாவதுசாம்பவமூர்த்தியையழைக்க அதுசேட்டு அவரும் மகாசந்தோஷகாமாயச்சிவகணங்களுடனே புறப்பட்டு விக்கினேகவார் குமாரசுவாமி நந்திகேசுவார்பிருங்கிரிஷி முதலானவர்களும்புடை சூழத்தக்கதாகரிஷபவாகளுடராய்வந்து அங்கே யக்கினிதேவன் வசத்திலிருக்கிற தம்முடையபங்காகிய அவிர்ப்பாகத்தைவியாசபகவானெடுத்துத் தருபுத்திரருடையகையினாற்கொடுப்பிக்க அதையந்தச்சாம்பவமூர்த்தியுஞ்சந்தோஷமாகவாங்கிககொண்டுதருமபுத்திரரைப்பார்த்து ஓதருமநந்தனோ நீ ரெந்நாளுஞ் சாசனியாய் வாழ்ந்திருக்கக் கடவதென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணிவிட்டுத் தம்முடைய ஸ்ரீகைலாசத்திற்கு எழுந்தருளிப்போனார் அப்பாலிரண்டாவதுஸ்ரீசுருஷணமூர்த்தியையழைத்து அவருக்குமந்தப்படியேயவிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத் தருமபுத்திரருடையகையினால்கொடுப்பிக்க அதையவரும்வாங்கிக்கொண்டு சந்தோஷகாமாயத்தருமபுத்திரரைப்பார்த்து இந்தத்தருமநந்தனர் சதாகாலமும் பல்லாண்டாய்வாழ்க்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணியருளினார் அப்பால் மூன்றாவதுசத்தியலோகநாயகரானபிரமதேவரையழைத்து அவர்பங்காகிய அவிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத் தருமநந்தனருடைய கையினால்கொடுப்பிக்க அதையவரும்வாங்கிககொண்டு ஆனந்தசித்தராய்த் தருமபுத்திரரைப்பார்த்து இந்தத்தருமபுத்திரர்எந்நாளுஞ்சாஞ்சேனியா யிருக்கக் கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணிவிட்டுத் தம்முடைய பிரமலோகத்திற்கு அமசவாகளுடராயெழுந்தருளிப்போனார் இந்தப்பிரகாரம் பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன் என்கிற மும்மூர்த்திகளுக்கு மவிர்ப்பாகம் கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களையுத்தருமநந்தனர் கைக்கொண்டபின்புவிபாசபகவானுஞ்சந்தோஷமாகி இந்திரன் முகலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும்முறைமைப்படி வரிசைக்கிரமமாயழைத்து அவரவர்களுடையபங்கையெடுத்து அவரவர்களுக்குத் திருப்தியாகக் கொடுத்தெல்லாரையுஞ்சந்தோஷமாயனுப்பிவிட்டுப் பிறகு யட்சகின்னர்களுடகாந்தருவரசித்தவித்தியாதார்கள் பன்னகர் அசுவனிதேவதைகளஞகாதசருத்திரர்கள் துவாதசாதித்தர்கள் நவக்கிரகங்கள் நவப்பிரமாக்கள் அஷ்டவசுக்கள் முதலானமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும்ழைப்பித்து அவர்களுடையபங்குப்பிரகாரம் அவிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத்தருமபுத்திரருடையகையினால்வரவர்களுக்குக்கொடுப்பித்து அவர்களையெல்லாஞ்சந்தோஷப்படுத்தியனுப்பிவிட்டு யாகஞ்ண்டத்தில் ஆ

வாகனமாயிருக்கின்ற அக்கினிபுருஷனையும் அதிகசந்தோஷப்படுத்திய
 னுப்பிவிட்டார்பிற்பாடுதருமபுத்திரரும்வெகுசந்தோஷமாய்த தன்னு
 டையகையினால் அசுவமேதயாகத்தைச்செய்துமுடித்துப் பரமவருத்தா
 னாகப்பண்ணினவேதவியாசமுனிவரையும் பூசைபண்ணி அவருக்குப்
 பிரதட்சிணநமஸ்காரங்கள் செய்து அந்த முனிஸ்வரருக்குத் தட்
 சணையாய்த்தாம் அசாட்சிசெய்கின்றபூமிமுழுதுமதாரைவாத்துக்கொ
 டித்து அவரைச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்துப் பிற்பாடு யாககிருதவ்விய
 ராகியபகதலப்பிரியமுநீந்திரையுந் பூசைபண்ணி அவருக்குப்பிரதட்
 சணநமஸ்காரங்கள் செய்து தட்சணையாய்ப்பத்துயானைகளும் இரட்டா
 அஸ்வங்களும் ஆயிரம்பாரந்தங்கமுங்கொடுத்து அவரைச்சந்தோஷப்ப
 டித்திவைத்துப்பிற்பாடுரித்துவீசாகளாகியஒன்பதுபேருக்குத்தட்சணை
 யாயொவ்வெருத்தருக்கு ஐந்துயானைகளும் பத்து அசுவங்களும்
 கோடிவாகனத்துகளெல்லாங்கொடுத்து அவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்தி
 வைத்துப்பிற்பாடுசோமயாதிகளாறுபேருக்குமதட்சணையா யெவ்வெழு
 யானைகள் பதினாறுகுதிரைகள் அறுபதுபாரந்தங்கம் இந்தப்பிரகார
 கொடுத்து இவர்கள்மனைதச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்துப்பிற்பாடு மஹ
 ரிஷிகளுக்கெல்லாம்தட்சணையாச ஒவ்வொருயானையொவ்வொருகுதிரை
 ஐந்துபாரந்தங்கம் இந்தப்பிரகாரமாகக்கொடுத்து அவர்களை யெல்லாஞ்ச
 ந்தோஷப்படுத்தி அதன்பிறகுபிரமக்ஷத்திரியாவசிய குத்திரர்களுக்கு
 நான்குவருணத்தாரகளுக்கும் ஆசைதணிபத்தக்கதாய் ஆகே திர
 வியங்கள்-ஆனிகள்-குதிரைகள்-பாசி சனங்கள்-வரத்தினைங்கள்-வாக
 ண்-மோராக்கள்-ஆபாணங்கள் போதும்போது மென்னத்தக்கதாய்க்
 கொடுத்துத்தானப்பண்ணினார் அப்போதுதேவர்க ளெல்லாம் ஆகாச
 விதியில்நின்ற தருமபுத்திரரைப்பார்த்துக்கொண்டாடிப்பாரிசா தபுட்ப
 ங்களைச்சலசலவென்றுவருடித்தார்கள் தேவதுந்துபிம திமதிம்மென்
 றமுழங்கியது அப்போதுசகலமானபேர்களுந் தர்மந்தனைக்கொண்
 டாடிச்சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போதுவியாசபகவானும் தருமராசா
 வைப்பார்த்துதருமந்தனானீராக்குத்தட்சணையாய்க் கொடுத்தபூமியெ
 ல்லாம்நமக்கென்னசெய்ய அந்தப்பூமிமுழுதுமநீரேடைக்கொண்டு அத
 ற்குத்தகுந்தவிலையைக்கொடுமென்று சொல்ல அதுகேட்டுத்தருமபுத்திர
 ராரும்மகம்மேருவைப்பே'லகதிரவியத்தைக்கொண்டு வந்துகுப்பலாய்ப்
 போட்டு இதைக்கொள்ளுஞ்சுவாமியென்று சொல்ல அதுகண்டுவிடாசப
 கானுஞ்சந்தோஷப்பட்டுத்தருமந்தனைமெச்சிக்கொண்டாடியவரி
 டத்தில்லாங்கின திரவியத்தையெல்லாந்குந்திதேவிக்குக் கொடுத்துவி
 ட்டார் அந்த அம்மானும் அந்தத்திரவியங்களை யெடுத்துப் பிராமணர்களு
 க்குத்தானமாய்க்கொடுத்ததுவிட்டாள் இப்படியாய்த்தருமபுத்திரரு மநே
 கமாயிரம்பேர்களுக்குத்தட்சணைகொடுத்துமுன்று அசுவமேதயாகபல
 னைப்பெற்றுமகாசந்தோஷமாய்க்கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து அனே
 கவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி ஓசநார்த்தன-ஓசகதரட்சகா-ஓசகநாதா-
 ஓசவாமிரான் அசுவமேதயாகஞ்செய்துமுடித்ததுங் கீர்த்திப்பிரதாபம்
 பெற்றதுந் தேவரீருடைய பரிபூரணகிருபையல்லவோவென்று வெ
 குவாகக்கொண்டாடி நமஸ்காரம்பண்ணினார் அப்போதுகிருஷ்ணபக
 வானுப்புஷ்சிரிப்பாய்ச்சிரித்துத்தருமராசாவைப்பார்த்து ஓதருமந்தன

நீரேனீர்ப்படிமம்மைக்கொண்டுகிறீர்நம்மா லொருகாரியமும் நடக்க
வில்லை ஸ்லாம் அந்தவியாசபகவானுடையவனுக்கிரகத்தாலும் ஸ்ரீமந்நா
ராயணமூர்த்தியினுடையகிருபையினுடையமுடைய தருமகுணத்தி
னாலும் டந்ததென்று அந்தப்பகவான் சொல்ல அதுகேட்டுச்சகலரா
னப்பார்களுஞ்சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்பொழுது தருமநந்தனரும்
ஆனந்தபரவசராயக்கிருஷ்ணபகவானுடனும் மற்றமுண்டானராசாக்க
ளுகனுஞ்சற்றுமேமபேசிக்கொண்டிருந்து பிறபாடுசகலமானபேர்க
ளையுஞ்சந்தோஷகரமாய்ப்போசனம்பண்ணுகிறதற்குவாருங்களென்று
போசன சாலைக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவாசளுக்கெல்
லாவகைதா லுத்திபண்ணிக்கொள்ளுகிறதற்குப்பனிநீர்கொடுப்பிததுப்
பிற்பாடு சகலபிராமணர்களுடனும் ரீஷிகளுடனும் ராட்சசகூட்ட
டகளுடனும் மத்திரபிரதானிகளுடனும் தண்டநாயகர்களுடனும் திரு
தராட்டிரன்-சஞ்சயன்-விதுரன் முதலானவர்களுடனும் தேவாதீதேவ
னுன கிருஷ்ணபகவான்-பலராபர்-சாத்தகி-கிருதவர்மன் முதலான
யாதவவீரர்களுடனும் பிள்ளைகள் பேரமார்தம்பிமாரகளுடனும் தருமபுத்
திரானவர்காசம்பிரமத்துடனே போசனம்பண்ண உட்கார்ந்தார்
கேளுமையாசெனமேசெயுமகாராசாவே அதுஎப்படியென்றால் மிகுந்த
வெண்மையுமமுன்றுமுழுவகலமும் நாலுமுழங்குமுமுள்ள தலைவா
ழைகளைப்போட்டு அந்தஇலைகளின்பேரில்சுத்தசலந் தெளித்து பிற்பா
டு முல்லையரும்புகள் போல வெண்மையுள்ளசின்னசம்பு அரிசிராதத்
தைப்பரிமாறியந்தச்சாதமாகியவெள்ளிமலைக்குப்பொன்மலையாற் சிக
ரம்வைத்ததுபோல அந்தச்சாதத்தின்பேரில் துவரம்பருப்பைப் போ
ட்டரைப்படித்துருக்குநெய்விட்ட டந்தஇலைகளைச் சுற்றிலும் சட்ரு
சிவகையாகிய ஆயவகைப்பொரிபலுநான்குவகைக்கறியுந் திரண்டு
வகைத்தப்பளமும்பதினெட்டுவகைப்பச்சடியும் ஐந்துவகை யூமகாய்க
ளுமதுவல்லாமலும் பஞ்சகச்சாபமும் பணியாவகைகளும் ஆனமவ
டைமுதலானதுகளும் நல்லருசிகாமானபழவகைகளும் சீனிச்சருக்க
ளாகற்கண்டு முதலானதுகளும் இனந்தோய்ச்சலாகிய தயிரும் பரமான்
னமும்பரிமாறச்செய்து தருமநந்தனரானவர்கிருஷ்ணபகவான் முதலா
னபேர்களைப்பார்த்துநீங்களெல்லாருஞ்சந்தோஷகரமாய் வேண்டினம
ட்டுக்கும்போசனம்பண்ணுகின்றபசாரமாகச்சொல்லியவர்களுக்
குப்போசனம்பண்ணும்படிசெலவுகொடுத்துத்தாமு மவர்களுடனே
போசனஞ் செய்து பிற்பாடு இளநீர்-கீர்மோர்-வெந்நீர் முதலா
னதுகளைவிருப்பதனைப்படியவரவர்கள் தாகத்துக்குச் சாப்பிட்டு மகா
சந்தோஷத்துடனேயெழுந்திருந்துபனிநீரால் சகலமானபேரும்கைகா
ல்குத்திபண்ணிக்கொண்டுமகா ஆடம்பரமாய் முகமல்பட்டினுலாகிய தி
ண்டிகளின்பேரில்பில்லைத்தலையினை எளின்பேரில்சார்ந்துகொண்டிககந்
தபுட்பமரிமளா திகளையணிந்துகொண்டிகர்ப்பூரதாம்பூலம் போட்டுக்
கொண்டுநாகசுரம் சிள்ளாங்குழல் துத்திருச்சின்மை சங்கீதமேளம்
இதுமுதலானபதினெட்டுவகைவாதியங்கள் முழங்கவும் வெண்பா
கலிப்பா-கொச்சகப்பா-விருத்தப்பா-அகவற்பா முதலான பலவாக்க
ளையுமெடுத்துச் சங்கீத வித்துவான்கள் கலியாணி-பைரவி-சேதாரக
ளமுடையவருமுடையபின்புறமாகக்கொண்டு நின்றார்கள்

ங்களிலுந் தொடுத்து யாழ்வேணை - சின்னரிமுகலானசருவிகளைக் கொண்டு
பாடவும் இரம்பை - ஊர்வசி - திலோத்தமைக்குச்சரியான நாட்டியஸ்தி
ரிகளெல்லாப் மகா அபிரயததுடனே நாட்டியம் பண்ணவும் வே
டிக்கையைப்பார்த்துக்கொண்டுமக உல்லாசம் யிருந்தார்கள் கேட்டி
ரோசெனமேசெய்காரராவேயப்பொழுதவ்விடத்திலொருகீர்ப்பினை
வந்து அங்கச்சபையிலிருக்கின்றவர்களைப்பார்த்து ஓசையார்கள் இ
ந்ததருமநந்தனார் செய்து முடித்த அசுவமேதயாகமானது பூர்வகாலத்தில்
சத்துப்பிரஸ்தனென்கிற பூநீசுவரன் செய்த பொரிமாதானத்திற்கு
படல்ல அதுளப்படிபென்னுலந்தசத்துப்பிரஸ்தனும் அவன் பெண்காதி
யம்பிள்ளையுமமருமக்களும் ஒருவிதமாய்ப்பெள்ளணமிகழித்த பிரத
பை முகற்கொண்டமாவாசை பரிபந்தம் தினந்தோறும் உதயகாலத்
ல்வழுந்திருந்துவயல்சுளுக்குப்பேய்ச்சூரியஸ்தமாமனம்கிற பரியந்தம்
பூயியிலுதிந்து கிடக்கின்ற நெல்களைப் பொறுக்கிக்கொண்டிவந்து
சேர்த்திரண்டுமொக்காலானவுடனேயன்றையத்தின மந்தநெல்லையுலர்த்
தியரிசியாக்குதகிப்பிற்பாடந்தவரிசைப வறுத்தனாத்து பாவாக்கி
யந்தமாவை ஐந்துபங்கக்கி யதகிக்குஒருபங்கைக்கொடுத்து மற்ற
நாலுபங்கையந்தநாலு ருஞ்சாப்பிடுவார்கள் இப்படியந்த பூநீசுவர
ன்நடந்துவருங்காலத்தில் ஒருராஸ்பட்சத்தினன்றுசேர்த்த நெல்லை
யுலர்த்தி யரிசியாக்கி வறுத்தனாத்தால் குறுணிமாவாசை ததை
ஐந்துபங்காகப்பங்கிட் டொருபங்கிதகிக்குக்கொடுத் தவனாயனுப்
பிவிட்டுப்பிறகு அந்தநாலுபரும் வரிசையாயுட்க ர்த்து இலைகளில
ந்தப்பொரிமாவைப்பரிமா றிக்கொண்டார்களந்தச்சமயத்தி லவ்விடத்தி
ல்வேறேயொரு அதிதிவந்தாரவரைக்கண்டுசத்துப்பிரததமுனிவரு மெ
ழுந்திருந்துருமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குத்தன்பங்குமாவைக் கொடுத்
தானந்த அதிதியானவர்காப்பிட்டுப்பசிநீங்கவில்லையென்று சொல்ல
வதுகேட்டுச்சத்துப்பிரததமுனிவனுர் நானெங்கேபோவேனென்னவி
சாரப்படும்போது ஆனனுடையபிள்ளைகண்டுஒரிதாவேநீரென்னிசாரப்ப
கிதிறீநீர்விசாரப்படவேண்டாம்இதானன்னுடையபங்குமாவிற்குகிற
தென்று தன்பங்குமாவையு மெடுத் தந்தவதிதிக்குக் கொடுத்தா
னதைச் சாப்பிட்டு மந்த அதிதியானவர் இன்னமு மென்பசி
தணியவில்லையென்று சொல்ல அதைக்கேட்டுச்சத்துப்பிரததனும் ஐயா
அதிதியேஇன்னமுந்தேவரீருடையபசிதீரவில்லையென்று சொன்னால்
நானெங்கேபோய்க்கேட்கிறதென்றுவிசனப்படுகையிலதைக்கேட்டிரு
ந்தகுணவகிபான அவன்மருமகளு மஐயாநீங்களைன் ஆலோசனை ப
ண்ணுகிறீர்இதாவென்பங்குமாவிற்குகின்றதென்று மாமரூராகியசத்
துப்பிரதத முனிவனுக்குக்கூறுதல்சொல்லித் தன்பங்குமாவையு மெ
டுத்தந்தவதிதினைகயிற்கொடுத்தா ரதைவாங்கி யந்த வதிதிபானவர்
சாப்பிட்டுச்சந்தாஷமடைந்துசத்துப்பிரதத முனிவனைப்பார்த்து ஓடி
தியசம்பண்ண தருமகுணனா நான்தருமதேவன் நானுன்னைய
யிருதயத்தைச் சோதிக்க ஓதிதியைப்போல வந்தேன் இப்போ
து உங்களுடையதயாளகுணத்தைக்கண்டு மெச்சேனென்றீங்களைஸ்
லோருமிந்தசரித்ததுடனே இந்ததிவ்யபரிமாணத்திலேறிக்கொண்டு க
வர்க்கலோகத்திற்குப் போங்கள் இதவிமானம் வந்திருக்கின்ற

கென்று சொல்லியந்த வதிதியானவர் மாயகையாய்ப்போய்விட்டாரப்
 போதுதானே தேவேந்திரனுடைய சாரதியாகிய மாதலியானவன் ஒரு
 தெய்வவிமானத்தைக்கொண்டு வந்தவர்களுக்கு முன்னேறி யந்
 தச்சத்துப்பிரத்தமுனிவனைப்பார்த்து ஓஐயாரீங்க ளெல்லாரு மிந்த
 விமானத்தின்பெரி லேறுங்க ளென்று சொல்லவது கேட்டுச் சத்துப்பிரத்
 தமுனிவனும் சற்றுநேரமாலோசனை செய்து மாதலியைப்பார்த்து ஓஐயா
 தேவசாரதியேயென்னுடைய வார்த்தையைக்கேள்பூலோகத்தி லிருந்
 து கப்பட்டபிரமகூத்திரியவைசியகுத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு
 வருணத்தார்களில் எவர்களைகிலு மொருவரவர்கள் செய்த புண்ணியப
 லத்தினால் தெய்வலோகத்திற்கு வந்துசேர்ந்தவ்விடத்திலுண்டான தேவ
 தாசவுக்கியங்க ளையனுபவித்துக்கொண்டு தேவரிஷிகளுடனே கூடிக்கொ
 ண்டிருக்கும்போது சிறிதுநாளையி ல் தேவர்கள் வந்து நீங்கள் பண்ணி
 னபுண்ணியமெல்லாமனுபவித்துத்தீர்த்தது இனிமேல் பூலோகத்திற்கு
 ப் போங்க ளென்றவர்களைப்பிடித்துப்பலாத்காரமாய்த் தலைதூய் வி
 ழும்படி பூமியிற்றள்ளிவிடுவார்களல்லவா ஆகையினால் ப்படிப்பட்ட வ
 தபகாலசுகத்திற்கு நான் வரமாட்டேன் இன்னஞ் சிலகாலமிவ்விடத்தில்
 தானே வானப்பிரத்தகுபிருந்துகொண்டு தவஞ்செய்து என்னைக்குமழி
 யாத பதவியான பிரமலோகத்தை யடைகிறேன் ஆதலால் இந்த
 வார்த்தையெல்லாந்தேவேந்திரனிடத்திற் போய்ச்சொல்லென்று சொல்
 லவது கேட்டு மாதலியும் ப்படியேயந்தவிமானத்தைத்திருப்பிக்கொண்ட
 மராவதிபட்டணத்திற்குப் போய்ந்தவார்த்தையெல்லாந்தேவேந்திரனுட
 னே சொன்னானது கேட்டுத் தேவேந்திரனும் சத்துப்பிரத்த முனிவனு
 டைய வார்த்தைக்கு மெச்சியந்த மாதலியைப்பார்த்து தப்படியானால்
 தருமதேவனுடைய சொல்லுக்குப்பிசகு வரலாமோல்லது நீ போய்த்சு
 ததுப்பிரத்தமுனிவனைக்குடுமபத்து னே விமானத்தி லேற்றிக்கொ
 ண்டு சத்தியலோகத்திற் கொண்டுபோய் விட்டுவாவென்று செ
 லவுகெட்டுத் தனுப்பினானது கேட்டு மாதலியானவன் மறுபடியும் பூலோ
 கத்திற்கு வந்து சத்துப்பிரத்தமுனிவனைக்கண்டு தண்டனிட்டி ஐயா
 ன்ருடைய கருத்தின்படியே மேகவாகனான தேவேந்திரன் செலவு
 கொடுத்தார் ஆதலால் தேவரீர்குடும்பத்துடனேயதிசீக்கிரத்தில் இந்த
 விமானத்திலேறிக்கொண்டு பிரமலோகத்திற்கு வரங்க ளென்று சொல்
 லவது கேட்டுச் சத்துப்பிரத்தமுனிவரும் சந்தோஷித்துப்பெண்ணாகிப்
 னாமநமகள் இவர்களுடனே கூட அந்தவிமானத்தின்பெரி லேறிக்கொ
 ண்டிசகலதேவகணங்களும் புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகச் சத்தியலோக
 த்திற்குப்போனாரது தெரிந்து சத்தியலோகவாசிகளாகிய தேவரிஷி
 கள் பிரமரிஷிகள் ராசரிஷிகள் முதலானவர்களுமெகிரேந்து சத்துப்பி
 ரத்தமுனிவனையாவிக் கனம் பண்ணிக்கொண்டு பகாவைபவத்துடனே
 பிரமலோகத்திற்கு வந்துக்கொண்டுபோனார்வள் அந்த இந்திரசாரதி
 யாகிய மாதலியும் அவர்களைக்கொண்டுபோய்ப்பிரமலோகத்தில் விட்டுவி
 ட்டு விமானத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு மறுபடியஞ்சு வர்க்கலோகத்திற்கு
 ப் போனான் கேட்டிருக்க ளோசனையாக ளே அந்தச்சத்துப்பிரத்தமு
 னிவன் தாமம்பண்ணி னபொரிமாவிலே ரணுமாத் திரம் என் சரித்தி
 ல்விழுந்தபடியினாலே ன்னுடைய சரீரொருபுறம் பொன்னொரு மற்

ஒருபுறம்எப்போது பொன்னுகுமோ வென்றுதருமபுத்திரர்செய்கிற
யாகத்தைக்கேள்விப்பட்டு வந்தேன் இந்தயாகத்தினால் என்னுடைய
சரீரம்பொன்னுகாமற்போச்சுது ஆகையினாலந்த சத்துப்பிரஸ்தமுனி
வன்செய்ததானத்திற்குமுன் இந்ததருமபுத்திரர் செய்ததானஞ்சரிய
ல்லென்றுசொல்லி அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது அங்கேகிடக்கிறசு
சிலைகள்பேரில்விழுந்துபுரண்டு அதுகளால்ஒருபயனையும்பெறாமல்க
டைசியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் போசனம்பண்ணின இலைமேல்விழு
ந்துபுரண்டு இரண்டுபுறம்பொன்னுகி மறுபடியும் அந்தசசபைக்குவந்
துஇந்ததருமநந்தனர் செய்ததானமுஞ்சரிதானென்றுசொல்லிப்போ
ய்விட்டதுஅதுகேட்டுத் தருமநந்தனருமாச்சரியமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்
ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ண-தேவகிநந்தன- சிசுபாலமர்த்
தன- காளிக்நிர்த்தன- கம்சசம்மாரபக்தவச்சலா- பரமதயாள-கோ
பிகாரமண-கோவிந்தா-யாதவகுலேஸ்வரா- அந்தக்கீரிப்பிள்ளைசொல்
விப்போனவசனத்தை நன்றாய் ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்தில் பசு
பகூடிகள் ஜனசெந்துக்கள்முதலான சீவவதைசெய்துதருமம்பண்ணு
கிறதைப்பார்க்கிலும் தபோவிரதமார்க்கமே உத்தமமென்றுதோற்று
கின்றதல்லவே! அதல்லாமல்பூர்வத்தில் அகஸ்தியமகாமுனிவருமன்
னதானமபண்ணி அதனால்வரும் மகிமையைப்பெற்றார்திலீபன்மாந்
தாதாமுதலான மகார-ஜாக்களெல்லாரும் அன்னதானம்பண்ணி அ
தனால்மகிமையையடைந்தார்கள். ஆகையால் பூலேகத்தில்எவ்வகை
ப்பட்டயாகங்கள் எவ்வகைப்பட்ட தானதருமங்கள்செய்கிறதைப்பா
ர்க்கிலுமன்னதானஞ் செய்கிறதே முடியுமாக்காணுகின்றதுஇதுவு
மல்லாமல்எந்த தானங்களிலும் அன்னதானமேயதிகமென்றும்அன்
னதாதாசுகியவாவென்றும் சர்வத்திரசாதாரணமாய்ச்சொல்லுகின்ரு
ர்கள் அல்லது ஒருகாலத்தில் இலக்ஷம்பிராமணர்களுக்குஅன்னதான
ஞ்செய்விக்கும்போது பேரிகையானது சற்றேஒருநீமிஷம்அடிபடும்
அப்படிக்கிருக்கநாம்இந்த அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினநா
ள்முதல்இதுபரியந்தமும் ராத்திரியும்பகலும் இடைவிடாமல்அனே
கமாயிரம்பேரிகைகள் அடிபட்டு முழங்கிக்கொண்டேயிருந்ததுமமு
டையயாகத்திற்குவந்தநாளுக்கு வருணத்தார்களிலெவர்களும்போசன
பகூணங்களினாலும் வஸ்துவாகனங்களினாலும் திருப்தியடையாமற்
போனவர்களில்லை சகலமானபேர்களுந் திருப்தியடைந்தார்கள்இப்ப
டிக்கெல்லாந்தேவரீருடையகிருபாகடாகூத்தினால்ஒருவிக்கினமுமில்
லாமல்நிவிக்கினமாய் நடந்தயாகத்தை அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானதும
காஅற்பமாகச்சொல்லிப்போனகாரணமென்ன அதுமெய்யானகீரிப்
பிள்ளைதானேஅல்லதுஏதாகிலும் ஒருமுன்னிலையினால்மாயவடிவாய்
வந்தகீரிப்பிள்ளையோ இதுகளையெல்லாம் விவரமாய்என்னுடையசந்
தேகம்தீரும்படி சொல்லுமையாவென்றுகேட்கஅதுகேட்டுஸ்ரீகிருஷ்
ணமூர்த்தியுந்தருமநந்தனரைப்பார்த்துப்புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துச்சற்
றேதம்முடையனானதிருஷ்டியினால் யோசித்துஐயாதருமநந்தனாஇப்
போதுஇந்தமகாசபையில் அச்சமில்லாமல்வந்து நீர்செய்தயாகத்தை
அற்பமாகச்சொல்லிப்போன கீரிப்பிள்ளையை ஆரென்றுகேட்பீராகி
ல்அதைச்சொல்லுகிறேன் அஃதெப்படியென்றால்பூர்வகாலத்தில்ஜெ

மதக்கினியென்பவர் முன்வகித்திருந்த கோபத்தைவிட்டு சந்தருணை
 த்தைவகித்துக்கொண் டிருந்தகாலத்திலொரு நாள் அவருடையதகப்ப
 னுக்குத்திவசம்வந்தது அன்றையத்தினம் ஒருபசுவினுடையபாலைபா
 த்திரத்தில்கறந்துகொண்டுவிந்து ஓரிடத்திற்பத்திரப்படுதினைத்திரு
 க்கும்போது அதுதெரிந்துகோபதேவனும் அவருடையபொறுமையை
 ச்சோதிக்க வேண்டுமென்மெண்ணி ஒருமனிதனைப்போலவந்து அந்த
 ப்பாலைக்குப்புறப் பூமியிற்கனிழ்த்துவிட்டார் அதுகண்டு அந்தஜெமத
 க்கினியென்பவர் கோபித்துக்கொள்ளாமல் சாந்தமாயிருந்துவிட்டார்
 அதுதெரிந்து அவருடையபிதூர்த்தேவதைகள் கோபங்கொண்டுநீவி
 யர்த்தமான சிரார்த்தம்பண்ணபடியினால் நீகிரிப்பிள்ளையாகக்கடவா
 யென்றுசாபமிட்டார்க ளதுகேட்டு அந்தஜெமதக்கினியும்பயந்து அந்
 தப்பிதிர்த் தேவதைகளுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி ஐயாபிதிக்க
 ளே இந்தச்சாபம் எந்தகாலத்தில் விமோசன மாகுமென்று
 கேட்கஅவர்களும் அவரைப்பார்த்து நீபூலேகத்தில் எவர்களா
 கிலும்பண்ணின மகாதானத்தைக் கண்டு அற்பதான மென்று
 சொல்லிநிந்திப்பாயானால் அந்தநாளில்இந்தச்சாபவிமோசனமாகிஉ
 ன்னுடையகிரிப்பிள்ளை ரூபம்போமென்று சொல்லிப்போனாகள் ஆ
 கையினால் அந்தக்கிரிப்பிள்ளையானது இந்தமகாசபையின்பயப்படாம
 லவந்துபொரிமாதானம் பண்ணினபிரமணனுடைய தருமத்திற்குஇ
 ந்தயாகஞ்சரியல்லவென்று சிந்தனைசெய்து தன்னுடையசாபத்தைவி
 மோசனம் பண்ணிக்கொண்டுபோய்விட்டதென்றுசொல்லியருளிநா
 ர்அதுகேட்டு தருமபுத்திரருஞ் சந்தேகந்தீர்ந்துமகாசந்தோஷத்தைய
 டைந்தார் மற்றமுண்டானபேர்களுஞ் சம்சயந்தீர்ந்து ஆனந்தமாயிரு
 ந்தார்கள்கேட்டரோஜெனமேஜெயபூபாலகா இப்படிதர்மபுத்திரரான
 வர்மகாசம்பிரமத்துடனே அஸ்வமேதயாகத்தைச்செய்துமுடித்துச
 கலமானபேர்களுக்குந் திருப்தியாகும்படி அபரிமிதமாகத்தகூணைக
 ள்போசனகிருத்தியங்கள்முதலான சர்வவுபசாரங்களுஞ்செய்துமுடி
 ந்தபின்பு அந்ததருமநந்தனானவர் திரௌபதாதேவியுடனும்தம்பி
 மார்களுடனும் பந்துஜெனங்களுடனும் எழுந்துநின்றுமகாபயபக்தி
 விநயத்துடனே பகதலப்பிரீயமுனீந்திரர் வேதவியாசர் பார்க்கண்டே
 யர்நாரதர் வதிஷ்டர்முதலானயாகத்திற்குவந்தரிஷிஸ்வர்களுக்கெல்
 லாஞ்சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காருஞ்செய்தார் அதுகண்டு அவர்களெஸ்
 லாருஞ்சந்தோஷமடைந்து ஒருமுகமாய்நின்று வேதமந்திரங்களைச்
 சொல்லிஇந்ததருமபுத்திரர் எப்போதும் சகலசவுக்கியராய்தேவப்பி
 ராமணவிசுவாசராய் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் புத்திரபவுத்திராதிசி
 னேகிதர்சளுடனும் அபிவிர்த்தியுண்டாகி சுகசீவியாய்வாழ்ந்திருக்க
 க்கடவரென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையஆசீர்
 வாதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு தருமபுத்திரர்முதலானராஜாக்களிடத்
 திலுஞ்செலவு பெற்றுக்கொண்டு அந்தமுனீஸ்வர்களுள்ளாரும் த
 ன்கள்தங்களுடைய ஆசீர்மத்திற்குப்போனார்கள் பகதலப்பிரீயமுனீ
 ந்திரரும்அந்தப்படியே அவர்களிடத்திலெல்லாஞ்செலவுவாங்கிக்கொ
 ண்டுதிருப்பாற்கடல் மத்தியாகியசுவேததீபத்திற்குப் போய்விட்டா
 ர்அப்பால்இவ்விடத்தில் கிராமப்பிரதிஷ்டை செய்யும்படிநினைத்துச
 ந்திரகாசன்முதலான மகாராஜாக்களும் தம்பிமார்களும்திருதராட்டிர

ஸ்விதுசஞ்சயர்களும் சர்வாலங்கிருதார்ப்பு புறப்பட்டுத் தாளுடர்க
 னாய்நடக்கவும் குந்திதேவி-தேவகிதேவி-கிரௌபதாதேவி-சுபத்தி
 ரை-ருக்மணி-சத்தியபாமா முதலான ஸ்திரீ ஜெனங்களெல்லாரும் நவர
 த்னமயமானாதங்களிலேறிக்கொண்டுநடக்கவும்ப்பிரவாகன் முதலா
 னகுமாரர்க்கங்க ளெல்லாரும் குதிரைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டுந
 டக்கவும் அதிற்சிறிதுயாதவதுரைகளெல்லாரும் யானைகளின்பேரிலே
 றிக்கொண்டு நடக்கவும்மற்றுமுண்டான சேனைகள் அவரவர்கள் ஆயு
 தங்களைக்கையினிடமாகப் பிடித்துக்கொண்டு அணிவகுத்தாற்போல
 வரிசைவரிசையாய்நடக்கவும் இப்படிப்பட்டசகலசம்பிரமத்துடனே
 தருமபுத்திரமகாராஜாவானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுடனும் பலராம
 ருடனும் தாளுடராய்ப்புறப்பட்டு நால்வகைச்சேனைகளும்புடைசூழ்
 ந்நவரத்தக்கதாகத் தண்டிவிட்டுநடக்கும்போதுபதினெட்டுவிதவாத்
 தியங்களும் தாமதமென்றுமுழங்கவும் அரம்பை ஊர்வசிமுதலான
 தேவதாஸ்திரீகளைப்பார்க்கிலும் அதிருபலாவணியமுள்ள அனேக
 மாயிரநாடகசாலைப்பெண்கள் குமபல்கும்பலாய்வந்து தருமபுத்திரம
 காராசாவுக்கு முன்பு கனின் லுமகா அபிநயத்துடனேபாதநாட்டியம்ப
 ண்ணிக்கொண்டிவரவும்காந்தர்வஸ்திரீகளும் அந்ததருமபுத்திரருக்கு
 முன்னேவந்துகின்ற தம்புரு-யாழ்-கின்னரி-வீணை-ராவணஸ்தமுத
 லானகருவிசை மீட்டிக்கொண்டு யாவருக்குஞ் சந்தோஷமுண்டாகு
 ம்படிவர்க்குநகைப்பாடிக்கொண்டிவரவும் பாட்டகர்களெல்லாருங்
 கும்பல்கும்பலாய்வந்து தருமந்தரைப்பார்த்து ஒ அஸ்திபுரேஸ்வரா
 குந்திதனையு அகண்டிதவீரபாக்கிரமா ஆதருமபுத்திராவென்றுபுகழ்
 ந்துகொண்டாடவும் திருச்சின்னங்களின் ஓசையானதுபூர்வத்தில் த
 ருமந்தப்ப'மல் பன்னிரண்டுவருடம் வனவாசமும்ஒருவருடம்அக்கி
 யாதவாசமுஞ் செய்துமுடித்து பிற்பாடுதருமமேசெயமென்றுபதி
 னெட்டுள்ளபாரதயுத்தஞ்செய்து வீஷ்டர்-துரோணர்-கிருபர்-அசுவ
 த்தாமர்-கர்னன்-சல்லியன்-சயிந்தவன்-பகதத்தன்-அலம்பன்-துச்சா
 தனன்-விகர்னன்முதலான மேட்டானமேட்டிகளாகிய சுத்தவீரர்க
 ளையெல்லாம் ரணக்களத்திற்கொன்று வீரலட்சுமிமையடைந்து கீர்த்
 திவெற்ற வீராதிவீர்வருகிருரென்றும் அஷ்டதிசைகளிலுமுள்ள ரா
 சாக்களையெல்லாஞ்செயித்துப் பிதாவினுடையவார்த்தையைக்கடவா
 மல்ராசகுடியாகம்பண்ணி முடித்துப் பிதாவுக்குப் புண்ணியலோகங்
 கொடுத்தபுண்ணியபுருஷர்வருகிருரென்றும் துன்மார்க்கரானகவிபுரு
 ஷவம்சனாகிய துரியோதனன் செய்தஇம்சைகளையெல்லாஞ்சகித்துக்
 கொண்டிருந்துகடைசியில் அந்தமகாபாவி ராகியதுரியோதனனானவ
 ன்ளத்தனைவஞ்சனை செய்தபோதிலும் அதுகளையெல்லாம்நிவர்த்திப
 ண்ணிதம்பியாகிய வீமசேனனுடைய வையினால் அவனைக்கொல்லுவி
 த்தபராக்கிரமபுருஷர் வருகிருரென்றும் வீராதிவீரரான அர்ச்சுனராச
 னையனுப்பிக் காலகேயநிவாதகவசா ளென்கிறஒன்பதுகோடி ராகுத
 சவீரர்களையெல்லாங்கொல்லுவித்து தேவேந்திராதிதேவர்களுடைய
 பயந்தீர்த்துநிப்பயமாக்கி ரட்சித்தாகாலுபாவர் வருகிருரென்றும்ச
 கலசீவகோடிகளுக்கு மாதாபிதாக்களைப்போ லிருந்துஒருநாளாகிலு
 ம்துக்கப்படவொட்டாமல்காப்பாற்றுகின்றபரமதயாளர்வருகிருள்ள
 ன்றும்ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையசகாயத்தினால் அஸ்வமேதக்குதின

யைவீட்டு அந்தக் குதிரையின்பிறகே மகாபராக்கிரமசாலியான அர்ச்சு-
 னராசனையனுப்பி அங்க-வங்க-கலிங்க-காஸ்மீர்-காம்போஜ-மிலேச்ச-
 மலையாள-பாஞ்சால-மச்ச-பாண்டிய-சோழ-கர்னாடகமுதலான ஐம்
 பத்தாறு தேசங்கள் தோறும் அஸ்வமேதக்குதிரையை நடத்துவித்து அ-
 ங்கங்கேளதிர்ந்துவந்த சந்திரகாசமகாராசன் வீரவர்மன் முதலான ம-
 காராசாக்களையெல்லாஞ்செயித்து அவர்கள் கையில் அபரிமிதமான கா-
 ணிக்கைக்கப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை யெல்லாந்தம்மு-
 டையவசம்பண்ணிக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே பகதலப்பிரீய-
 முனீந்திரர் வியாசர்வசிஷ்டர் முதலான மகாரிஷிகள் முன்னிலையில் அ-
 ஸ்வமேதயாகஞ் செய்துமுடித்து பீர்மகூத்திய வைசியகுத்திரர்களா-
 கியநான்குவருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்கதாகத்தட்சணைக-
 ள்கொடுத்து அன்னதானம் சொன்னதானம்பூதானம்கோதானம்கன்-
 னிகாதானம் வஸ்திரதானமுதலான சோடசமகாதானங்கள் பண்ணி
 அஸ்திநாபுரத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகிற தருமபுத்திரமகாராசாவா-
 னவர்வருகிறாரென்றும் அஷ்டதிசைகளுஞ் செவிடுபடுமப்படி முழங்க-
 வும்வெற்றிச்சங்குகளும் செயம்செயமென்று முழங்கவும்பொற்பிரம்-
 புக்காரர்கள் சேனைகளுக்கு முன்னேநின்று மகாத்மக்கியானராகிய த-
 ர்மசொருபர்வருகிறார்விலகிநில்லுங்கோளென்றுசந்தடிவிலக்கிக்கொ-
 ண்டுவரவும் இரண்டுபக்கத்திலுமனந்தமாயிரம்பேர்கள்வரிசைவரிசை-
 யாய்நின்றுகொண்டு கர்ப்பூரதீவட்டிகள் பிடித்துக்கொண்டுவரவும்
 ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவேந்திராதி தேவர்கள் மகாசந்தோஷத்துட-
 னேபாரிசாதபுட்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷிக்கவும் குளிர்ந்தகாற்-
 றுவீசவும் அப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே தருமநந்தனர்கிரமப்பி-
 ரதிஷ்டையாசப்பவரிவரும்போது சேனாவெள்ளங்கள் நடக்கின்ற அ-
 திர்ச்சியில்பூமியதிர்ந்துகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனானவர் இமோற்ப-
 ர்வசுத்தில் உலகமாதாவாகிய உமையவளைத்திருக்கலியாணஞ்செய்து
 கொண்டகாலத்தில் அகஸ்தியமுனிவரும் அந்தத்திருக்கலியாணத்தி-
 ற்குப்பொதியமலையைவிட்டு முந்தருளி வந்தபோது உத்தரதிசையா-
 னதுகாழ்ந்து தட்சணதிசையானது எப்படியுந்நின்றதோ அப்ப-
 டிப்போல் நான்குதிக்கிலுமுள்ள ராசகூட்டங்களெல்லாம் ஒருமுகமா-
 ய்த்திரண்டு நடக்கிறபடியினால் அப்போது அஸ்திநாபுரமானது சந்தே-
 தாழ்ந்துநின்றது எப்படியிருந்ததென்றால் முன்னால் அர்ச்சுனானை
 ன்நாரதமுனிவருடைய வாக்கியத்தைக் கடவாமல்தீர்த்தயாத்திரைப-
 ண்ணிவருகையில் துவாரகாபுரிக்குவந்து சுபத்திரையைக்கண்டுகபட-
 சன்னியாசி வேடமாயிருந்து ஒருவரையுமறியாமல் சுபத்திரையைத்தி-
 ருடிக்கொண்டுவந்து அஸ்திநாபுரஞ் சேர்ந்தபிறகு கிருஷ்ணதேவரனு-
 மகியினால் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டான் அதையெல்லாம்பலரா-
 மர்கேள்விப்பட்டு மகாகோபங்கொண்டு அந்தத்துன்மார்க்கனாகிய அ-
 ர்ச்சுனன் என்னையறியாமல் கபடசந்நியாசிவேடம்போட்டுக்கொண்-
 டிருந்து என்சங்கையைத்திருடிக்கொண்டு போனான்ல்லவா அவனைநா-
 ன்கொல்லாமல் விடுகிறதில்லையென்று மகாஜகந்ருஷத்துடனேவந்து
 தன்னுடைய ஆயுதமாகிய கலப்பையினால் இந்த அஸ்திநாபுரத்தைப்பே-
 ர்த்துச்சமுத்திரத்தில் தள்ளுகிறெனென்று சொல்லிதம்முடையகலப்-
 பையினுனியை அஸ்திநாபுரத்துக் கோட்டைவாசலிலுள்ளினமாத்திர

த்தில் அந்தக் கோட்டையினுடைய சிவமானது ஒரு புறந்தலைகீழாகத்
தாழ்ந்தது அதை கிருஷ்ணபகவானுங் கேள்விப்பட்டிவந்து சமாதான
ஞ்சொல்லிப் பலராமருடைய கோபத்தைத் தணித்தார் அதின்பிறகு அவ
ருங்கோபந்தணிந்து சாந்தமாய்க் கலப்பை யெடுத்துக்கொண்டு துவா
ரகைக்குப் போனார் அந்த அஸ்திபுரம் எப்போதும் போல் சமமாய் நி
ன்றது அப்படி இப்போதும் சேனகளாகிய கலப்பையினுல்தாழ்ந்த
து இவ்விதமாய் தருமநந்தனர் சாவாடம்பரத்துடனே கிராமப்பிரதிஷ்
டையெண்ணி மறுபடியும் நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் திரும்பி அஸ்திபு
ரத்திற்குப் பிரவேசித்தது அரமணைக்கு வந்து சேர்ந்து ரதத்தை விட்டிழிந்
து சகல ஆடம்பரங்களையும் நிறுத்தி யவாகளையனுப்பி விட்டு விதுர சஞ்
சயர்களினால் சந்திரகாசன் முதலாகிய சகலமான ராசாக்களுக்கும் வெ
வ்வேறே விடுதிக ளமர்த்திவைத்து தாம்பிமார்களுடனும் கிருஷ்ணப
கவானுடனும் அரமணைக்குள்ளே போனார் பிற்பாடு தருமநந்தனரும் ம
றுநாள் உதயத்திற்கு முன் எழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமான நித்திய
கர்மமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்கிருஃபூசிதராய்
ப்புறப்பட்டு தம்பிமார்கள் குமாரவர்க்கங்கள் மந்திரிசாமந்திரிகள் பிர
தானிகள் பரிவாரங்கள் புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாக கொலுமண்டபத்தி
ற்குவந்து சேர்ந்து ரத்னசிம்மாசனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்து கொலுவா
யிருந்தார் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய நித்திய நாமங்க
ளை முடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரத்துடனே புறப்பட்டுப் பலராமர் சா
த்தகி முகலான யாதவவீரர்களுடனே கொலுமண்டபத்திற்குவந்து சே
ர்ந்து தருமபுத்தி ரைக்கண்டு சொஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து அவர் போ
டுவித்த ரத்த சிம்மாசனத்தின்பேரி லுட்கார்ந்திருந்தார் மற்றுமுண்டா
ன சந்திரகாசன் முதலான மகாராசாக்களெல்லாரும் அவர்களுடைய
மந்திரி பிரதானிகளுடனே வந்து தருமநந்தனர் பலராமர்கிருஷ்ணதே
வர் இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி பிற்பாடு தருமராசாவையுங்கிருஷ்
ணமூர்த்தியையுஞ்சூழ்ந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது சந்திரகாசன்
முதலான ராசாக்களெல்லாரும் கிருஷ்ணபகவானையும் தருமபுத்திரையு
யும் பார்த்து ஐயாலோசனாயகா தருமபுத்திராநாங்களெல்லாரும் உங்க
ளுடைய அனுக்கிரகத்தினால் யாகதரிசனம்பண்ணி அதனால் நாங்கள்
அனேகஞ்சென்மங்களில் அறிந்தும் அறியாமலும் பண்ணின பாவங்க
ளையெல்லாம் போக்கடித்துக்கொண்டு புண்ணியபுருஷர்களாய்கிருதா
ர்த்தர்களானோம் எங்களுடைய வமிசத்தாரெல்லாரும் புண்ணியலோ
கத்தையடைந்தார்கள் அதற்குச் சம்சயமில்லை நாங்களிவ்விடத்திற்குவ
ந்து ஒருவருஷகாலமாச்சுதே இதுவரையில் எங்களுடைய தேசமெல்
லாமளப்படியிருக்கின்றதோ ஆதலால் நாங்கள் எங்களுடைய தேசத்தி
ற்குப் போய் வருகிறோம் எங்களுக்குச் சந்தோஷகரமாய்ச் செலவுகொ
டுத்தனுப்புங்கோ னென்று சொன்னார்கள் அது கேட்டுக்கிருஷ்ணதே
வரும்மெய்தானென்று தருமநந்தனைப் பார்த்து ஐயாராஜேந்திரா இ
வர்களெல்லாரும் தங்கள் தேசங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று கே
ட்கிறபடியால் அவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவையுமென்று
சொல்ல அது கேட்டு தருமநந்தனரும் அப்படியே நல்லதென்று சம்ம
தித்து வெகுசந்தோஷத்துடனே கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியி
ன்பேரில் விதுர சஞ்சயர்களால் நவரத்தினகிரீடங்கள் முதலான பூஷ

ணவகைகளும் சாஸ்வைகள் முதலான திவ்வியவஸ்திராங்களும்கொருவா யழைப்பித்து அர்ச்சனராஜனுடைய கையினால் சந்திரகாசன் முதலான ராசாக்களுக்கெல்லாம் வெகுமதிபண்ணுவித்து அவர்களுடையமந்திரி பிரதானிகள் முதலான சகலசேனைகளுக்கும் போதும்போதுமென்று சொல்லத்தக்கதாக நல்லவஸ்திராபரணங்களை வெகுமானம்பண்ணு வித்து அதுவுமல்லாமல் ஒருநராஜாக்களுக்குமுன்றுவெள்ளையானைகளு ம்பஞ்சலட்சணமுள்ள ஐந்துஉத்தம அஸ்வங்களும் ஒருகனகதண்டி கையும்கொஞ்சொடு வஸ்திர அங்கியும் இந்தப்பிரகாரம் அந்தமகாராஜாக்க ளுக்கெல்லாம் வெகுமானம்பண்ணி அவர்களுடைய பட்டபூதேவிக ளாகியராஜஸ்திரீகளெல்லாருக்கும் மாணிக்கத்தாழ்வடங்கள்நவரத்தி னசேலைகள்முத்தூரவிகைகள்பச்சைப்பாவாடைகள்இதுகளெல்லா ம்கொருவெகுமானம்பண்ணி அதுவுமல்லாமல் தண்டிகைகள்வண்டிங்கள் முடிபலலாக்குகள்முதலானவாகனாதிகளுங்கொடுத்து தருப்புத்திரரு ம்மகாசந்தோஷத்துடனேசகலமானவர்களுக்கும் பிரியவசனமாய்உ பசாணைகள்சொல்லி அவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்தி எங்கள்பேரில்கி ளுபவைத்துப்போய் வாருங்கோளென்றுசொல்லிச் செலவுகொடித் தனுப்பினா.

அவர்களும்வெகு சந்தோஷத்தைபடைந்து தங்கள் தங்கள்மந்திரி பிரதானிகளுடனேகூடிக்கொண்டு தருமநந்தனருக்கும்ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கும்பலபத்திராமருக்கும் நான்ஸ்காரம்பண்ணிவீமார்ச்சன ர்முதலானவர்களுக்கும் வந்தனம்பண்ணிகுத்திதேவி-மீதவகிதேவி-இ வாகனிருவருக்கும் நமஸ்காரம்செய்து இவர்களெல்லாரும்சுகசீவியாய் ப்போய்வருங்கொன்று செலவுகொடுத்தனுப்பஅப்படியேசந்திரகா சன்முதலான மகாராஜாக்களெல்லாம் அவரவர்களுடையவாகனங்க ள்பேரிலேறிக்கொண்டு தங்கள்சுங்கள் சேனைகளுடனே அஸ்தினாபுர த்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுநடந்தார்கள் இப்படிசகலதேசத்துராஜாக்க ளும்வெண்கலப்பேரிகை செய்பேரிகை நாகசுரமுதலானபதினெட்டு வகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாகஅஸ்தி னாபுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுநடந்து வெவ்வேறுதண்டுகளாய்ப்பிரி ந்து அவரவர்களுடைய பட்டணங்களிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இப்பா ல்அஸ்தினாபுரத்தில் தருமபுத்திரமகாராஜாவானவர் தமதுதங்கையா கியதுர்ச்சேலைக்கும் அவன்குமாராகிய விருசசந்திரனுக்கும்ஆடையா பாணங்கள் ஆனைகள் குதிரைகள்முதலானவஸ்துக்களெல்லாம் வெகு மானமாகக்கொடுத்தவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்இனிமேல்குகமாய்உங்க ளுடையசிந்துதேசத்திற்குப்போய் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொ ண்டிருந்து இவ்விடத்திற்கும் சுபாசபங்களுக்குவரப்போகவிருங்கோ ளென்று செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டார்அவர்களுர்ஸ்ரீகிருஷ்ணப கவான் தருமநந்தனர் முதலானவர்களிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொ ண்டிதங்களுடைய சிந்துதேசத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்துசுகமாயிருந் தார்கள்அப்போது பப்பிரவாகனும் சித்திராங்கதையும்உலுவசியும்அ ஸ்தினாபுரத்தில் அர்ச்சனராசனிடத்திலிருந்து சுகசீவியாய்வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் ஐப்பத்தாறுதேசத்து ராஜாக்க ளுமவரவர்களுடைய தேசத்திற்குப் போய்விட்டபின்பு கிருஷ்ணபக வானுர்சாத்தி பலராமர்முதலான யாதவவீரர்களுடனேபின்னையும்

ஒருமாதவரைக்கும் அஸ்தினுபுரத்தில் தருபுத்திரரிடத்தில்தானே ச
கலவேடிக்கைகளுடனேயிருந்துபிறகு ஒருநாளந்தபகவானைவர்தரு
மநந்தனைப்பார்த்து ஒதருமநந்தனாங்கொல்லாமிவ்விடத்தில்வந்
துநெடுநாளாச்சுதே அவ்விடத்தில்துவாரகாபுரியில் வாகதேவர்மாத்தி
ரம்ஒண்டியாயிருக்கிறாரே பட்டணம்எப்படியிருக்கின்றதோதெரியா
துநான் இங்கேதானேயிருந்துவிட்டா லவ்விடத்து காரியபாசங்களைப்
படிநடக்கும் அங்குபிங்குமா யிருக்கவேண்டியது ஆகையினாலின்றை
யத்தினம்எங்களுக்குத் துவாரகாபுரிக்குப்போகும்படி செலவுகொடுத்
தனுப்பிவையுமென்றுகேட்க அதுகேட்டு தருமநந்தனரும்ஸ்ரீகிருஷ்
ணமூர்த்தியைப்பார்த்துஜயாலோகநாயகா தேவரீர் இன்னஞ்சிலநாளி
விடத்திலிருக்கலாகாதோ ஆனாலும் இன்றையத்தினமாத்திரம் இருங்
கோளென்றுசொல்ல அதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் தருமநந்த
னைப்பார்த்துஒதருமசகிபா நாம் இங்கேயிராமல் எங்கேபோகிறோம்
பத்துநாள்பொறுத்து மறுபடியும்வருகிறோம் இன்றையத்தினம்நல்ல
நாளாயிருக்கிறபடியினால்எங்களுக்குச்சந்தேஷகரமாய்ச்செலவுகொ
டுத்வனுப்புமென்று பிரியவசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்டுத்தருமநந்
தனரும்அப்படியே நல்லதென்றுசம்மதித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்ப
லபத்திராமர் முதலானவர்களுக்கெல்லாம் போசனகிர்த்தியங்களைச்
சம்பிரமமாய்நடப்பித்து தமதுதம்பியாகிய அர்ச்சுனனுடையகைகளி
னால்அவர்களையெல்லாம் நல்லவஸ்திராபரணங்களினால்லங்காரம்பண்
ணுவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்கும் சேவகிதேவி
யாமுதலான ஸ்திரீசனங்களுக்கு மனேகமாஉபசரணைகள் சொல்
லி அவர்களையெல்லாம்பிரியவசனங்களினால் சந்தோஷப் படுத்திவைத்
துநீங்கொல்லாரும் சுகசீனியாய் துவாரகாபுரிக்குப்போய் வருங்கோ
ளென்று செலவுகொடுத்து தருமநந்தனாமுதலான சகலமானபேர்க
ளும்ஆஸ்தானத்தைவிட்டுஎழுந்திருந்தார்கள் அப்போதுஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவானும் தருமநந்தனர்முதலானபாண்டவர்களிடத்திலும்குந்திகே
விகாந்தாரி திரௌபதாதேவிமுதலான ஸ்ரீசனங்களிடத்திலுமநாங்க
ளதுவாரகைக்குப்போய் வருகிறோமென்று பிரியவசனமாகச்சொல்
லிசெலவுபெற்றுக்கொண்டு தருமநந்தனாமுதலான சகலமானபேர்க
ளும்ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலானவர்களுக்கு வழிவிடும்படிபின்னே
தொடர்ந்துநடக்க கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திரார்சாத்தகி கிருதவர்ம்
மன்முதலானவர்களுடனேமகாசந்தோஷமாய்ரதத்திலேறிக்கொண்
டுநடந்தார்கள் அப்போதுதேவகிதேவிருகமணிதேவிசத்தியபாமைமு
தலானஸ்திரீக ளெல்லாரும்குந்திகேவிகாந்தாரி திரௌபதாதேவிசுப
த்திராதேவி முதலான ஸ்திரீசனங்களிடத்தில் செலவுவாங்கிக்கொ
ண்டுகனகதண்டிகையிலும்முத்துப்பல்லக்கிலும்ஏறிக்கொண்டுஅந்த
கிருஷ்ணபகவான்முதலானயாதவவீரர்களுக்குப்பின்னாகநடந்தார்கள்
கிருஷ்ணபகவானும்பலராமசமேதராய்யாதவவீரர்களுடனே அஸ்தினு
புரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு மகாசம்பிரமத்துடனேதருமபுத்திரர்முத
லானவர்களுட்பின்னேவரஇரண்டுநாழிகைதூரம்நடந்து அப்பால்ஒருவ
ர்க்கொருவராமஸ்காரங்கள்செய்துகொண்டு இந்தமட்டுமில்லுங்கோ
ளில்லுங்கோள்நீங்கள்வரவேண்டாம்நாங்கள்போய்வருகிறோமென்று
தருமநந்தனர் முதலானவர்களிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டுநட

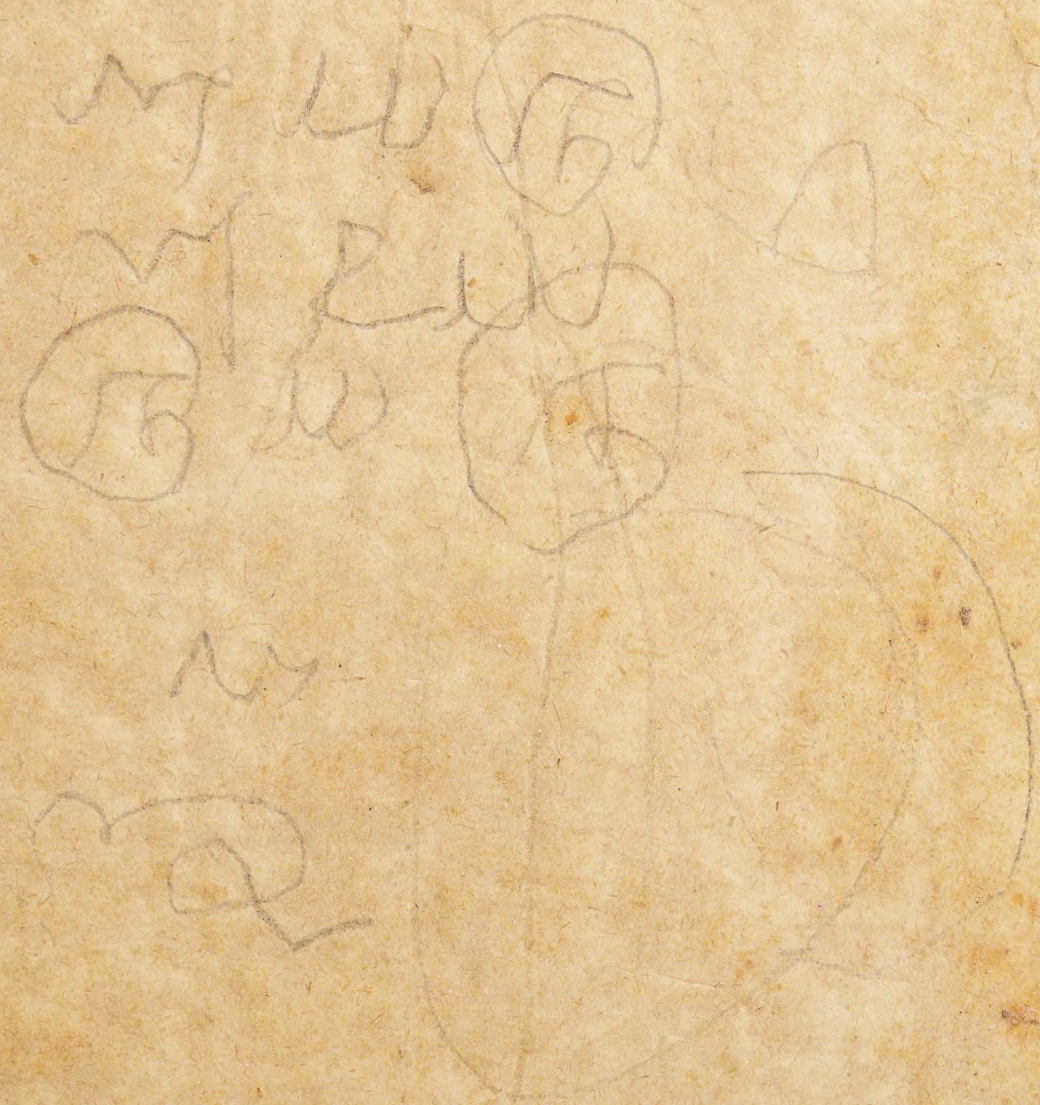
உராஅ அஸ்வமேதபர்வம்.

ந்து துவாகாபுரிக்குப் போய்ச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்கிருஷ்ணதேவ
 ரும்பலபத்திரரும் வேடிக்கையாய் தருமந்தனர்செய்த யாகவினோத
 ங்களை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு சுகசீவியாய் இருந்தார்கள். அ
 ப்பால் அவ்விடத்தில் தருமபுத்திரர்-தம்பிமாராகள்-பிள்ளைகள்- பேரன்
 மார்கள்-மந்திரிபிரதானிகள்-சாமந்திரிகள்-முதலான சுகலசேனைகளு
 டனும்பேய் கிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களைப் பிரயாணப்படுத்தி
 அனுப்பிவிட்டுமறுபடியும் அஸ்திநாபுரத்திற்குவந்துகொலுமண்ட
 பத்தில்ராத சிம்மாதனத்தின்பேரில்உட்கார்ந்துதம்பிமார்முதலானச
 கலசேனைகளும்புடைசூழ்ந்திருக்கத் தக்கதாகக்கொலுவிவிருந்துதரு
 மமேசெய்மென்றுசதாகாலமும் தருமத்தையோசித்துக்கொண்டுதம்
 முடையபட்டணத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து பயிபச்சைகள்நன்
 றாய்வினேந்து பலதானியங்களும்அபிவிர்த்தியாய்பட்டணத்திலுண்டா
 னசுகலசூடிகளுஞ்செழித்துளந்தகாலத்திலும் துக்கமில்லாமல்நித்தி
 யமங்கள் சுகபோசனங்களுடனேவாழ்ந்து தருமநெறிதப்பாமல்நட
 ந்துவரும்படிசெய்வித்து மாதாபிதாக்களைப்போல் சுகலஜனங்களையு
 ம்போஷித்துக்கொண்டு தம்முடையபட்டணத்தில் கவிபுருஷன் தொ
 டராமல்தான தருமங்களையும்நடப்பித்து வீமார்ச்சுனர்முதலானதம்பி
 மார்களுடனே சுகஜீவியாயிருந்து அஸ்திநாபுரத்தைப் பரிபாலனம்ப
 ண்ணிக்கொண்டிருந்தார் கேட்டிரோ ஜெனமேஜையமகாராஜாவேபிர
 மக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரர்களென்கிற நால்வகைச்சாதியாகியஎந்த
 ஜாதியிற்பிறந்தவர்களானாலும்மிகுந்தஇழிவுபஞ்சமகுலத்திற்பிறந்த
 வர்களானாலும்மகா பஞ்சபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும்ஒருதர
 ம்கிருஷ்ணாவென்றுதியானம்பண்ணி வேதசாரமானஇந்த அஸ்வமேத
 பர்வமாகிய திவ்வியசரித்திரத்தில் ஒருசலோகமாகிலும் ஒருசொல்லா
 கிலும்ஒரு அக்ஷரமாயினும் பயபக்திவிசுவாசத்துட னிருந்துஎழுதினா
 லும்படித்தாலும் ஒருவர்படிக்கக்கேட்டாலும் அவர்கள்முற்பிறப்பிற்
 செய்த மகாபாதகங்களெல்லாம் நீங்கிப்பரிசுத்தர்களாய்காசியில்கங்கா
 நதியில் இலக்ஷம்பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் பண்ணினபலனை
 யும்நாலுபடிபால்கறக்கின்ற இலட்சங்கோதானம் பண்ணினபலனை
 யும்கோடிகோதானம் பண்ணினபலனையும் மூன்றுகோடி அஸ்வதா
 னம்பண்ணினபலனையும் கோடிபிராமணர்களுக்குப் பூமிதானம்பண்
 ணினபலனையும்பெற்று ஸ்ரீமகா லட்சுமிநாயகராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
 வானுடையபாதார விந்தங்களுக்கிசைந்த அந்தரங்கபக்தியுடையவாக
 ளாய்இந்தத்தில்சுகலசூபசந்தோஷசவுக்கியங்களும் புத்திரமித்திரகளைத்
 திராதிசளும் சனகனகவஸ்துவாகனாதிசளும் ஆபுராரோக்கியங்களும்உ
 ண்டாயிருந்து தேவதாசம்போகசவுக்கியங்களை அனுபவித்துத்தீர்த்து
 முடிவில்சாலோகசாமீப சாரூபமென்கிறமூன்றுபதவிகளுக்குமேலா
 னநாலும்பதவியாகிய சாயுச்சியபதவியைப் பெறுவார்கள் இத்தற்குச்ச
 ந்தேகமில்லை கேட்டிரோ ஜெனமேஜையமகாராஜாவேயென்று ஜெய
 முனிந்திரர் சொல்லியருளினார்.

இந்தத்திவ்வியசரித்திரத்தை நாமும் உங்களுக்குக்கிருபையின
 சொன்னோமென்று (சூதபுராணிகர்) செளனகாதிமஹாரி
 ஷிகளுக்குச் சொல்லியருளினாரென்றவாறு.
 அஸ்வமேதபர்வம்- முற்றிற்று.

at West Hill, Dartford, Lucy,
aged 66.
Lucy, daughter of the late Mr.
all, Mount Bures, Essex.
t Fen Place, Worth, Sussex, Mr.
at 24, St. Mary's-road, Higher
etta (nee Maberly), wife of
Ravencragg, near Penrith, Mr.
his 80th year.
tick -l-street
orix

igh
Mr.
ad, Carl
omas, J. P
ardale, On
v. John Tot
ed 35.
borah, wife c
n Turner, wid
Sussex.
Corondelet, H
th year of his a
85, Boysen-roac
ughter of the
in her 45th yea
Clapton-squ
orto, Mr. Will
at 29, Royal-or
nte, late H.E.I.C.
al Civil Service, ag
ril, at 84 Morning
ow of the late Mr. I
rgherita,
he lat

8481

oom
the-st.,
comfortably
ished, 5s. 6d.
rd., Anster-rd.
se, newly fur
children. 64, S.
h use of sitting room,
large garden; no other
asian preferred; terms m
ation, N. L. R. Apple H
(Furnished); suit
6, Calthorpe-st., Gray
and attend
orable bed
-terrace, 1
1 or 2 Cl
o. 106,
r back,
18, M
es or
ly 1
r a
apha
2, L
d cou
y 45
AGENTS,
uted, for
3. E. or S. W.
good gar
r Walworth,
asest. Alcon
c; within mi
30. Adre
oor wanted
for auction
nu
edera

